

வ
நன்றாக.

தெய்வப்பலமைத்

திருவள்ளுவநாயனாரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

இதன்பலவுகைகளி னுஞ்சிறந்த

பரிமேலழகருநாவாக்கியங்களுள் - பலர்க்கும்

பயன்படற்குரியபலவுந்தழுவிவெளிப்படையாக்கித்

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர்குமாரர்

ச ர வ ண ப் பெ ரு ம ா ன ன ட ர ா ல்

செய்யப்பட்ட உநாயாகிய

தெளிபொருள் விளக்கமும்,

திருவள்ளுவமாலையுடைய;

ஹெஃபரால் முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கச்

சோமசுந்தரவுபாத்தியாயரால்

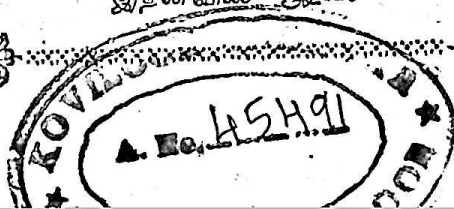
பரிசோதிக்கப்பட்டுச்

சென்னைப்பட்டணத்திலு

பாரதிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன

பிலவங்க ளு புரட்டாசிமீ

இதன் விளை - நூலு.

திருவள்ளுவநாயகர்

சென்னப்பட்டணத் தைச்சார்ந்ததிருவட்டியிலுபரன்பெடையிலி
ருக்குங்குருஷணாசால்தொகிராபிள்ளன்னும்அச்சுக்.சுடத்திலு
ச்சிந்பிபதிப்பிக்கப்பட்டது,

கடவுள் வணக்கம்.

முச்சத்தினுமுறை - மூதுணர்வினருணர்..... *
 சச்சிதா னந்தத் தனிநிலையதனொடு ... *
 தோலுமயனரி-யரனெனத்தொழிலொரு..... *
 மூன்றுமுறைசெய - மூன்றுருவாயொளிர்..... *
 எசனையன்பொடு - மிறைஞ்சுதும்..... *
 தேவயர்புலமையின் - சீர்பெறற்பொருட்டே..... *

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் :

நிலைகளர்விழுமிய - நிகமாதிகளெலாம், அலைகளர்கட
 ற்புவி - யடுத்ததேயந்தொறும், வீற்றுவிற்றுட்க
 கெழுஉ - விளங்குபன் மொழியினும், போற்றுறுதலைமையி
 ற்- பொதுவதாயெங்கணும், கடவுளர்க்குரித்தா - கலிற்சீர்வா
 ணமென், திருபெயர்த்தாம்வட- மொழியினுளிருத்தலாம், சில
 ரீக்கலதோதலுள் - செழும்பொருளுணர்தலும், பலர்க்குமெ
 ய்தற்கொணப்-பரிசுநாடி, மூவருளொருவராய்-முதற்றொழி
 ல்புரியுமத், தேவர்பேரருளாம் - திருவள்ளுவராய்த், தற்கிலையி
 ணையெனுந்-தருக்கினியாரியச், சொற்கிலையெனத்தமிழ் - சூதி
 கெழுத்தோன்றலும், எம்மத்தத்தவருமிங் - கிதன்கருத் தெமக்
 கெலாம், சம்மதமேயெனச் - சாற்றினர்நயப்பவும், கரும்பெ
 னச்சுவைமுனங் - காட்டியதூல்களும், விரும்பலில்வேம்பெ
 ன-வெறுப்புற்றொழியவும், தெருணலத்துறையினர் - செஞ்
 சொன்னலத்தொடு, பொருணலங்கூட்டுணுப் - புந்தியுள்விய
 ப்பவும், கடவுண்மாப்பலகைசேர் - கவிஞர்தங்கல்வித், திடமி
 குசெருக்கவர்த் - தீர்ந்நுவிட்டோடவும், சின்னாட்பல்பிணிச் -
 சிற்றறிவுடைநரர்க், சின்னாவறுநெறி - யினிலவற்றறமுதன், மு
 ப்பொருள்களுஞ்சிறு- முகுரத்தினுள்ளடங், கப்பெருநிழலெ
 ன-வடங்குமாண்பிற்பல, நாட்டினுயர்தமிழ்- நாட்டினுள்ளே
 பல, முனிவரினுயர்குறு- முனிவனோம்பியபல, மொழியினுயர்
 தமிழ் - மொழியினுறுபல, பாவினுயர்குறட் - பாவினுள
 மைத்திய, நயனெலாஞ்செறித்துமற்- நவரவர்நாடிய பயனெ
 லாமெளிதும் - படித்திருவள்ளுவர், எனுந்தம்பெயர்நிறீஇ-

யிற்றியநூற்குப், பனாந்திறவுறையொரு - பதினமர்செய்தன
 ரால், அவற்றினுட்பரிமே - லழகர்செய்யுரைமற், நெவற்றினு
 ள்சிறந்ததா - மேனுமோர்தருவார், கற்றுவல்லார்கிலர் - கற்று
 வல்லார்பலர், பெற்றிலாமையிற்பெறும் - பெற்றியிற்செய்கெ
 னாச், சான்றோருடைத்தெனும் - தண்டகநாட்டினுள், வான்றோ
 ய்ப்பொழிந்தினை - மலிதேத்திருலுசன், இளநீர்வாணையா - லிற்
 றுகுதேனளாய்க், குளநீர்சுவையிருங் - கூவமான்களோன்,
 இவர்கொற்போர்மறை - யவர்கொற்போர்தரும், இவகோர்ப்ப
 கட்டினமன் - னவகோர்ப்பகபிறும், இவர்கூழ்வணிகரா - னவர்
 கூழ்க்கேனுவாம், எண்காராளரி - னன்கார்குலத்தினன், ஒன்றில
 ம்பாடுகூர்ந் - னுளமலமந்துதன், முன்றிலினிடையொரு - மு
 றைநனுகாதுல, நிற்கடைச்சூழலி - லெண்ணிலாதுலரிதத், தற்
 கடைவித்திடத் - தகுபெருங்கொண்டயோன், உரியநல்லார்ந
 சை - யொடுமருண்மேவ, அரியணைவாசமுற் - மடர்தளமுற்றற,
 நிலைவருந்தாதக - நிறைமதியான்மலர் - தலைபுறுகுவலயந் - தாங்
 கிருமொய்ம்பினன், திருமேனிவள்ளலிச் - செம்மலையின்மே,
 தருமராசன்முதற் - சகதேவன்கடை, அறைபுமைவனாயுமீன் -
 றவனாயினனெனப், பொறையெறுழ்வென்றிவண் - பொற்புண
 ர்வமைவினன், கருமைகூர்மெய்யன - யத்தவண்கலைகூழ்ந், த்
 ருமறைப்போதனை - யையினிற்பெற்றுப், புகலிசைபாடுறு -
 புலவரைப்போற்றித், திகழ்திருக்காமிமால் - செப்பினனாக, அ
 ரியவப்பரிமே - லழகர்செய்யுரையின், விரிவினிற்பலதழீஇ -
 வெளிப்படையாக்கித், தெளிபொருள்விளக்க - மெனப்பெயர்
 சேர்த்துக், களிபொருட்சங்கமார் - கவிருநிற்றோன்றி, மாட்சி
 யிடுவொளித்திரு - வள்ளுவமலைக், காட்சியுரையு - மணிபெற்றவகு
 த்தனன், பகைபெறுபவத்துயர் - பாற்றிவீடளிக்குந், தகைபெ
 றுவீர - சைவசிகாமணி, நல்லனவெனைத்துள - வனைத்தையுந
 னாகி - அல்லனவற்பமு - மணுகுராப்புனிதன், இயலிசைநாடக -
 மெனுமுத்தமிழும், பயில்வளமாறாப் - பண்டிதர்பெருமா
 ன் - இருள்கால்சீத்தொளி - ரிலையயில்வேற்கரத், தருள்கால்வி
 ழிக்குக - னமர்திருத்தணிகையான், பேர்கொள்வியன்புவிப் -
 பேரிடஞ்சிறிதெனும், சீர்கொள்கந்தப்ப - தேசிகன்மவத்தா
 ந், பெற்றறாஞ்சரவணப் - பெருமானையெனன், றுற்றநற்பண்
 பமைந் - தோங்குநாவலனே இ-ள்.

நிலைபெற்றுத் தலைந்நு ஓங்குகின்ற சிறப்புப்பொருந்
 திய - வேதமுதலியவையெல்லாம் - அலையெழுநின்ற கடலாற் கு

ழப்பட்ட பூலோகத்திலுள்ள தேசந்தோறும் வேறுவேறுப்பி
 பொருந்திவிளங்காநின்ற பலவகைமொழிகளினும் புகழத்த
 க்க தலைமைப்பாட்டோடுகூடி அத்தேசங்களை நிற்கும்
 பொதுவாய்நின்று தேவர்களுக்கு உரித்தாதலாலே சீர்வாண
 மென்று இடப்பட்ட பெயருடைந்தாகிய வடமொழியினுள்
 இருத்தலால் - அவ்வேதமுதலானவைகளைப் படித்தலும், அ
 வைகளினுண்மைப்பொருள்களை அறிதலும், சிலர்க்கேயல்லா
 மல்பலர்க்கும் பெறுதற்குக்கூடாத தன்மையையநாடி - அயன
 ரியரென்னு முவருள் ஒருவராயிருந்து படைப்புத்தொழி
 ல் செய்கின்ற அந்நான்முகக்கடவுளானவர் யாவரிடத்தும் உ
 ண்டாகிய நிறைந்த அருளினாலே இருவள்ளுவராய் அவதரித்
 து - தனக்கு ஒப்பில்லை என்று இருக்குஞ் செருக்கு இனிமேல்
 வடமொழிக்கு இல்லையென்று சொல்லும்படி அதுபோல
 வேதமிழ்மொழி துதிபெற்றுவிளங்கவும், எவ்வகைமதத்தோ
 ரும் இங்கே இந்நூலின்கருத்து எமக்கெல்லாம்சம்மதமேயா
 மென்றுசொல்லி விரும்பவும்; முன்னெல்லாம்கரும்புபோண்
 மாதுரியத்தைக் கொடுத்திக்கொண்டுவந்த நூல்களும் விரும்
 பப்படாதவேம்புபோல் வெறுக்கப்பட்டு ஒழியவும், தெளிவு
 பொருந்திய தலமாகிய புலமைத்துறையுடையவர் செவ்விய
 சொற்சுவையோடு பொருட்சுவையையும் கொள்ளுகொண்
 டு தம்முள்ளத்துள் வியப்பவும், தெய்வத்தன்மையும் பெரு
 மையும் பொருந்திய சங்கப்பலகையில் இருந்த புலவரது க
 ல்வியால் உண்டாகிய திடமிருந்த செருக்கு அவனாவிட்டுவி
 னாந்து நீங்கவும், அற்பவயதையும் அதற்குள்ளே பலநோய்
 களையும் சிற்றறிவையும் உடைய மனிதர்களுக்கு விதிவிலக்கு
 களைப் பகுத்தறிதலி னருமையால் உண்டாகிய துன்பங்கள்
 ஒழிதற்கு ஏதுவாகிய நெறியோடுகூடி அவ்வேத முதலான
 வைகளிலே சொல்லப்பட்ட - அறம் - பொருள் - இன்பம் - என
 ப்படுகின்ற பெரியமுப்பொருள்களும் சிறிய கண்ணாடிக்குள்
 அடங்கித் தோன்றுகிற மலைமுதலானவைகளின் பெரிய சாயை
 போல் தம்முள் அடங்கித் தோன்றுகிற அழகுடையதாகப் -
 பலநாடுகளினும் உயர்வினதாகிய தமிழ்நாட்டினுள்ளே - பல
 முனிவரினும் உயர்வினனாகிய அகத்தியமுனிவனாலே பரிபா
 ல்னஞ் செய்யப்பட்ட - பலமொழிகளினும் உயர்வினதாகிய த
 மிழ்மொழியினுள்ளே வழங்குகின்ற - பலபாக்களினும் உயர்
 வினவாகிய குறள்வெண்பாக்களுள்ளே அடக்கி இலக்கண ந

யங்கனெல்லாம் பொருந்த நிறைத்து - அவரவர் பெறத்தேடிய எல்லாப்பயன்களையும் எளிதில் பெறும்படியாகத் - திருவள்ளு வரொன்னுந் தம்பெயரையே வைத்துச் செய்தருளிய இந்நூ லுக்கு - தருமர்முதலாகிய பதினமர் உரைசெய்தார். அப்பத் துரைகளுள்ளும் பரிமேலழகராலே செய்ப்பட்ட உரையான து மற்றெல்லாவுரைகளினும் சிறந்ததாயிருந்தாலும் அதனை அறிதற்கு உரியவர் கற்றுவல்லவர் சிலரோயாவர் - மற்றைக் கற் றுவல்லராகாதவர் பலரும் அவ்வுரையை அறியமாட்டாமையா ல் யாவரும் அறியுந்தன்மையதாகச் செய்கவென்று, சான்றோ ராயுடைய தெனப்படுகின்ற தொண்டைநாட்டினுள்ளே மே கமண்டலத்தை அளாவிய சோலைக்களைகளிலே நிறைந்த தே ன்கூடுகள் தம்மேலேபாய்கின்ற இளமைப்பருவமுடைய வா னைமீன்களாலே கிழிய அவற்றிலிருந்து ஒழுக்குகின்ற தேனோடு கலந்து தடாகநீர் சுவையால் மிகாநின்ற பெருமைபொருந் திய கூவநகரத்தையுடையவன். இவரது நெல்லின்போரொன் டிற் சொற்போரரனது அந்தணரது சாஸ்தீரவாதமென்கிற சொ ற்போரை உடாடாக்குமென்றும், இவரது ஏரிற் கட்டப்பட்ட எருமைப் போத்தென்கிற ஏர்ப்பகட்டினாலே அரசரது அழ கிய யானையென்கிற ஏர்ப்பகடு நிலைபெறுமென்றும், இவரது பீயிரொன்கிற கூழானது வைசியரது பொன்னென்கிற கூழிற் கு ஏதுவாமென்றும், சொல்லப்பட்ட நன்மைபொருந்தியவே ளாவர் குலத்திற்பிறந்தவன். நீங்காதவறுமை மிகுந்து மனச் சுழற்சியை அடைந்து தன்மனையின் முன்னே ஒருகால்வந்த யாசகரது மனைவாயிவிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத யாசகரை இரத்தற்குச் சேர்ப்பிக்கத்தக்க பெருங் கொடையுடையவன். தனக்கு உரிய மங்கையர் ஆசையோடு மயக்கத்தை அடைய வாய்கள் அணுகின்ற பரிமளத்தைப்பொருந்தி நெருங்கிய இந்நூ ளுந் துற நிலையின் வருகின்ற பொடியையுடைய உள்ள கத்து நிறைந்த சந்திரனால் மலர்தலையுற்ற சுவளை மலர்களா லாகிய மாடையத் தாங்குகிற இரண்டு தோள்களையுடையவன். (அன்றியும் இரட்டிறமொழிதலாலே) உரிமையாகிய நற்குண முடையோரையவரும் ஒழுக்கத்துடனே தனது அருளிப்பெ ற இறைவனுக்கிச் சிவபாதனத்திலி வாசமுற்றுப் பகைவனாடுவ ல்லும் சேனைமுதற் தன்னையியில் வருந்தாதுநின்று தன்னைத் தனது நிறைந்த விவேகத்தைக்கொண்டு பரந்த இடத்தை யுடைய பூமியைக்காத்தருள்கின்ற பெரிதாகிய வல்லமையு

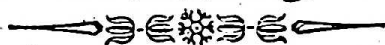
(௫)

டையவன், திருமேனிவள்ளலென்கிற இவன் பிதா இவ்வொருபுதல்வனைப்பெற்றே - தருமராசன் - வீமசேனன் - அருச்சுனன் - நகுலன்-சகதேவன்-என்று சொல்லப்படுகிற ஐவராயும் பெற்றவனானென்று சொல்லும்படி முறையே அவரிடத்துள்ள-பொறுமையும் - வலிமையும் - வெற்றியும்-அழகும்-அறிவும் ஆகிய சிறப்புக்குணங்க ளைந்தாலும் நிறைந்து விளங்குகின்றவன் அத்திருக்காமி யெனப்படுகிற மால் கருநிறமிக்க வடிவடையவனாகியும், வளம்பொருந்திய பீதாம்பரத்தை யுடுத்தும், அரியவேதத்தை ஒதுகின்ற பிரமனை அழகாகப் பெற்றும், வெற்றியிசைந்த பெருமைபொருந்திய தேவரைக்காத்தும், விளங்குதலினாலே (சிலேடையால் அவன் போலவே) பெருமைமிகுந்த சத்தியகுணமுடையவனாகியும், பொருள்வண்மை பொருந்திய நூல்களை ஆராய்ந்தும், அரியவேத ரகசியோபதேசத்தைக் குருவிடத்துப் பெற்றும், அஞ்சினோர்க்குப் புகலிடமாகின்ற தன்புகழைப் பாடலுற்ற புலவரைப் போற்றிவணங்கியும், விளங்காநின்ற திருக்காமியென்னுமாலானவன் சொல்லினனாக - அரிய அப்பரிமேலழகருரையின் விரிவிலே பலவாக்கியங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வெளிப்படையாகச்செய்து - அங்ஙனம் செய்ப்பட்ட இவ்வுரைக்குத் தெளிபொருள் விளக்கமெனப் பெயர்வைத்து - களிகூர்தற்கு ஏதுவாகிய பொருளோடு கூடிச்சங்கத்துப் பெரியபுலவர்களிலிருந்துதோன்றி மாட்சிமையால் விளங்குகின்ற திருவள்ளுவமாதைக்கும் உரியவுரையை அழகுபெறச் செய்தான்.— பகைமை பொருந்திய பிறவித்துயரை ஒழித்துமுத்தியைத் தருகின்ற குணத்தைப்பொருந்திய வீரமாகேசுவரரிலே சிறந்தவனாகியும், நல்லனவென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எத்தனையுள அத்தனையும்பொருந்தித் - தீயனவென்று சொல்லப்பட்டவைகளிலே சிறிதும் பொருந்தாத பரிசுத்தனாகியும், இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழிலும் பழகியகல்விவளத்தின் நீங்காத புலவர்தலைவனாகியும், இருளைப்பற்றறக் கெடுத்த விளங்குகிற இலைபோலுள்ள கூரியவேலை ஏந்திய கையையும் அருள் பொழிகின்ற விழிகளையும் உடைய முருகவேள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருத்தணிகைப்பதியுடையவனாகியும், விளங்கிய - போர்பெற்றபூமியின் பெரியவிடம் சிறிதென்னும்படி விரிந்த கீர்த்தியைக்கொண்ட கந்தப்ப தேசிகன்தவத்தினாலே பெற்றருளிய சகவணப்பெருமானையன் என்கிற பெயர்கொ

ண்டதற்குணம்பொருந்தி ஓங்கிய நாவலனென்றதிக. வேத
முதலியவையாவன - ஆகமபுராணங்களும், அறநூல்களும், பி
றவுமாம். — நிகமாதிசுளெலாம் இருத்தலாலெனவும், அத்தே
வர் இயற்றியவெனவும், செப்கெஞ்சு செப்பினனாகவெனவும்,
கூட்டிக. — பன்மொழியென்றது - ஹைதிகபூமியெனப்பட்ட
இப்பரதகண்டத்தின் வடபங்கிலும் தென்பங்கிலும் பலவேறு
வகைப்பட்டு வழங்குகின்றனவும் பிறவுமாகிய மொழிகள். —
பொதுவாயினும் ஆதியிலே வடதிசையிலிருந்து தென்றிசை
க்கு வந்தாதலின் வடமொழி யெனப்பட்டது. — மூவரு
ளொருவராபென்றோனும் அம்மூவரும் முக்கோணக் கூட்
டிப்போல் ஒரோ முதற்பொருளாதலிக. முத்தொழிற்கு மூ
வராய் நின்றலின். — பலநாட்டினுயர் தமிழ்நாடென்றது -
பெரியபுராணத்தில் - தேசமெல்லாம் விளங்கிய தென்றிசை -
யீசுர்தோணிபுரத்துடனெங்கணும் - பூசனைக்குப்பொருந்து
மிடம்பல - பேசினத்திசையொவ்வாபிறதிகை - என்றமையாலு
ம், பலமுனிவரினுயர் குறுமுனிவனென்றது - நன்னெறியில் -
முனிக்கரசுகையான் முகந்துமுழங்கும் - பனிக்கடலுமுண்ண
ப்படும் - என்றமையாலும், பலமொழியினுயர் தமிழ்மொழி
யென்றது - திருவிளையாடலில் - கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங்
கழகமோ டமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பகந்த
மிழேன - மண்ணிடைச்சிலவிலக்கண வரம்பிலாமொழிபோ -
லெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ - என்ற
மையாலும், பாலினுயர் குறட்பாவென்றது - வண்ணிவிடுதூதி
ல் - வெண்பாமுதனான்கும் வேதியர் முன்னோர்நால்வ - ரொண்
பாவென்றோதலுறழ்ந்தனவே - என்றமையாலும், சின்னூட்பல்
பிணிச் சிற்றறிவுடைநரனென்றது - நாலடிநானூற்றில் - கல்வி
கரையிலகற்பவர்நாள்சில - மெல்லநினைப்பிற்பிணிபல - என்ற
மையாலும், பிறவற்றாலும், அறிக. — இந்நூற்கு உரைசெய்
தார்பதின்மொன்றது - தருமர் மணக்குடையர் - தாமத்தர் நச்சு
ர் - பரிமேலழகர்பரிதி - திருமலையர் - மல்லர் கவிப்பெருமாள்
காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற் - கெல்லையுரை செய்தாரிவர். எனவு
ம், பரிமேலழகர் செய்யுரை மற்றெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்ற
து பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோபாரிலுள, நூலெல்லா
ம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற் - பரித்தவுரையெல்லாம்
பரிமேலழகர் - தெரித்தவுரையாமோதெளி - எனவும், கூறப்ப
ட்டவற்றிற்காண்க. — சான்றோருடைத்தெனுந் தண்டகநா

(௭)

டென்றது - வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க - சோழவளநாடு
 சோறுடைத்துப் - பூழியர்கோன் - நென்னுரிமுத்துடைத்
 துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை - நன்னுரிசான்மேருடைத்
 து. என்ற ஒளவைமொழியால் அதிக, அரியவப்பரிமேலழக
 ர் செய்யுளாயின், விரிவினிற் பலதழீஇயெனவே அவற்றுள்
 னே புலமையின் மிக்கார்க்கல்லது ஒழிந்தோர்க்கெல்லாம்
 உபயோகிப்பன வல்லாத சிலவிடப்பட்டன வென்பதும், ஒ
 ரோவிடத்துப் பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டியன சிலநூ
 தனமாகச் சேர்க்கப்பட்டனவென்பதும் கொள்ளப்படும். ❀

இது - தி - விசாகப்பெருமர்வராயரால்
 செய்யப்பட்டது.

திருவள்ளுவமாவஸையக்குறித்துச்

சொல்லப்பட்டபாடல்.

பல்வகைக்கலையிற் பற்பலபொருளும் பகவனார்புதல்வர்
 தாமெழுதப், படுமொருமறையி னெளிதுறவமைத்தார்பரவத
 ன்பற்பலசிறப்பும், தொல்வகைச் சங்கப் புலவர்ங் கவர்மேற்
 ரெழுதித்தபாமாலையிற் றெரித்தார், தொகுத்துளவதன்கட் பற்
 பலகருத்துந் தோன்றுற வுரைசெயுவிரித்தார், சொல்வகைக் க
 டங்காப் பல்புகழுலகிற்குழ்த்தகந்தப்பதேசிகர்தந், தூயநோ
 ன்பெண்ணே யெனத்திருத்தணியிற் றேன்றிநல் வகையிவையி
 வைநன், கல்வகையென்றே குசைநுனியினுங் கூரறிவினற்பகு
 த்துணர்மாட்சி, யமைந்தினிதோங்குஞ் சரவணப்பெருமானை
 யரொன்றிசைக்குநாவலரோ இ-ள்.

வைதிகலௌகிகங்களில் ஏற்றபெற்றிப்பயன்படுத்தற்பொ
 ருட்டு வேறுவேறு வகையினுளவாகிய நூல்கள் பலவாதலி
 ன் - பல்வகைக்கலையென்றும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றினும்
 பொதுவகையாலும் சிறப்புவகையாலும் கொள்ளக்கிடக்கின்
 ற விடயங்கள் பலவாதலின் - பற்பலபொருளென்றும், சொல்ல
 ப்பட்டன. — வடமொழிவேதம்போலாது இஃது எழுதப்படு
 தலின் எழுதப்படு மொருமறைபெனப்பட்டது . — அஃம
 த்தாரொனவே அவையெல்லாம் இதன்கண்ணேசெம்பொருள்
 ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றுள் ஒன்றாகக்

கொள்ளப்படுவனவன்றிக் குறைபடுவதாயது மின்மென்பதா யிற்று. — பரவுதல் - விரிதல் — அதன்பற்பல சிறப்பாவன - சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளில் அமைந்துகிடந்த நானு விதவிசேடங்கள். — தொல்வகையென்றது - ஒன்றற் கொண் றுமலைவாகப் பிற்காலத்தாராலே கற்பிக்கப்பட்டனவன்றித் தொன்று தொட்டிவந்த உலகவழக்கையும் செய்யுள் வழக்கை யும். — பாமாயிற் றெரித்தாரொனவே - அவ்விசேடங்களை யெல்லாம் யாவரும் உய்த்துணரச் சங்கத்துப் புலவர் பலரும் தத்தம்பாடலின் வேறுவேறெறித்துக் காட்டினு றொன்றதாயி ற்று. — தொகுத்துள வென்றமையின் அங்ஙனங்காட்டப்பட்ட ிருத்துகளெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லாய் - நிற்றல்குறிப்பி க்கப்பட்டது. — தொகுத்தென்னுஞ் செய்வினை செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில்வந்தது. — திருவள்ளுவமாலைக்கு இதுகா றும் ஒருநாயேனும் இல்லையாகவும் இவர் பலவகைப்பட்ட அ க்குருத்துக்களெல்லாம் யாவர்க்கும் விளங்குமாறு அதற்கு உரைசெய்து விரித்தாராதலின் - தோன்றுறவுரைசெய்யுவினித் தாரொன்றதெனக்கொள்க. — பல்புகழென்றது - புலமையா னேயன்றிக் குடிமை ஒழுக்கமுதலியவற்றினும் வந்தவற்றை. — குழித்தவெனவே - தோன்றற்புகழொடு தோன்றுகவென்ற வாறே அனித்தியமாகிய பூதவுடம்பினும் நித்தியமாகிய புக ழுடம்பே சிறந்ததெனக் கொண்டமை காட்டப்பட்டது. — தாயதோன்பென்னே யெனத்தோன்றுதலே தந்தைக்குச்செ ய்யமுதலியாமென்க - மகன்றந்தைக் காற்றுமுதவி யிவன்றந் தை யென்றோற்றினால் கொல்லென்னுஞ்சொல் என்றாராதலின் - நல்வகை இமமைமறுமை வீடென்பவற்றிற்கு எதுவாவனப லவும். நன்கல்வகை அவற்றிற்குமாறாவன - பலவும். அவையெ ல்லாம் பலவாற்றான் மயங்கிப் பகுத்துணர்தற் கரியவாய் நிற் பனவேனும் குறைவனியினுங் கூரற்வென்றமையின் அது கொண்டு பகுத்துணரப்பட்டனவென்க. வளரிளந்தருப்பை றுனியினிற் கூர்த்த மதியினர் என்றார்பிறரும்..... ❀

— ௨௦௬ ❀ ❀ ௨௦௬ —

இஃது - தன்னொருகற்றோராகிய

காஞ்சேபரம்

குமாரசுவாமி தேசிகராலே
செயப்பட்டது.

இவ மயம்.

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்.

உலகத்துள் மஹா சிறப்புப்பொருந்திய கைலாசகிரியிலே அரசிருக்கைமண்டபத்தில் பிரம்மாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர் - கின்னரர்-கிம்புருடர்-கருடர்காந்தர்வர் - சித்தர் - வித்தியாதரர் - முதலானவர்கள் - வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதிசமேதராய்ப்பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி யிருந்தார். அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமீ திரிலோகத்திலே இல்லறம் வருவாது, நடந்து கதியடைந்தவ ருண்டோவென்று வினவ, ஸ்வாமி திருவுளம்பற்றுகிறார். உமையவளே தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர்-அகஸ்தியர் - அயன் - புயங்கன் - சம்பு - என்னைந்து பேருண்டு. பூலோகத்தில், திருவள்ளுவரென் றெருவருண்டு. இவர்கள் தென்புலத்தார்கடன்-தேவர்கடன் - விருந்தோம்பல்-சுற்றந்தழுவல் - கபிலைபூசைசெய்தல் - முதலிய இல்லறத்தில் கற்பினர் வருவாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியோடிருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாொன்று திருவாய்மலர்ந்தருளப் பூலோகத்திலே திருவள்ளுவரென்பவர் யாொன்றுகேட்க பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது அதுவருமென்று பிரம்மா முன்னமேதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுரைக்கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற்புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தான். அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாொன்றுகேட்டோம், தான் வருங்காலமறிந்து செய்ததற்கேற்ப வள்ளுவரொன்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிபிழைத்திருந்தீர் கொனக்கேட்க ஸ்வாமிபென்றுதெரிந்து மிகுந்தபேரானந்தத்தையடைந்து பரமசிவனே - உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்பிரளயத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச்செய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியில் பிறந்தகாரணமுஞ்சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டி நாட்டில் மதுரைமாநகரத்திலிருந்த சங்கப்புவரிகள் நம்மை அவமதிப்புச்செய்தின்பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமல்வருபராகிய திருவள்ளுவரையும் மஹாவிஷ்ணுவையும் சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மஹாவிஷ்ணு இடைக்காடாய்ப் பிறந்தார், சரஸ்வதியும் திருவள்ளுவரும் வந்த மரபுங்கேள்.

ஆதியிலே பிரம்ம புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நவப் பிரமாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசித்தனாப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சத்தியபாப்பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலிச்சியைச்சேர்ந்து பராசனாப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச்சேர்ந்து வியாசனாப்பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக்கே குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிரமாவானவன் இன்னுஞ் சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்ய வேண்டுமென் மெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய அதன்கண்வைத்திருந்த கும்பத்திருந்து கலைமக எவதரித்தனள் அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான் பின்பு அகஸ்திரர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத்துதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையைமணந்து பெருஞ்சாகரனென்பவனாப் பெற்றார் அவர் திருவானூர்ப் புலிச்சியைச்சேர்ந்து பகவனென்பவனாப் பெற்று அவருக்குச் சகலசாஸ்திரங்களுயும் கற்பித்தார். அந்நாளில் பிரம்மம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கையென்னும் பிராமணமானதைச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச் சேரியில் யாதுகாரணமோ மண்மார்பெய்தது பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கறித்தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையன்விட்டில் வளர்த்திருந்தனர்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணகிர்த்தியத்தில் வருவாதவராயிருக்கையில் யாத்திபாபண்ணும்படியிசைகொண்டு காசிக்குப் போகும்போது இவ்வகரத்துக்கறித்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு

(௩)

ஈமையல்செய்திருந்தார் அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அவ ளைக்கண்டு நீயார் புலைச்சியோ வலைச்சியோ இங்கேவந்தாயென் று அதட்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்தோட்டினார். அவள் அழுதுகொ ண்டு தண்ணிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசன ம்பண்ணி அதிசுக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்கு ப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்த க்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந் திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணைவள் அப்போது மகா லக்ஷ்மியைப்போலும் அழகும் எவ்வாறென பருவமும் உடையவ ளாய் அங்கேவந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடைய செளந்த ரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங்கொண்டார். அச் சத்திரத்துக்கு அதிபராகிய நீதியையொன்பவர் அக்குறிப்பி னைக் கண்டு எண்பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொண்டு இங்கே யிருமென்றுசொல்ல அதற்கவர் நான்கொண்டுவந்த காவடியை இராமேசுரத்திற் செலுத்தி வந்து அப்படியே செய்கிறேனெ ன்று அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய் இராம லிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போ து நீதியையார் விவாக எத்தனம்பண்ணிப் பந்துக்களோடிரு ந்து விசேஷமாய் நாலுநாளைய சடங்குகளும் செய்து ஐந்தா நாளிற் மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும் படி மயிரை வகிர்ந்தார் அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தா லடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து வியசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்ல ளாவென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு ஆதி யென்று காரணப் பெயராயிற்று

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுதுபோகையா ல் எதிரோகண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலேதங் கினார். ஆதியென்பவரும் அவர்பின்னே தொடர்ந்து அவரைக் கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க நீர் எண்ணிவிட்டுப் போகுதல் உமக்குத்தகுமோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழ்நெ னன்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப் பிராரத்துவத்தா ல் இவர் புத்தியிலும் அதுசரியென்று பட்டுப் பெண்ணே என்

(ச)

விடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடியே
 டகவேண்டும். அதென்னெனில் உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கெங்
 கேட்கிறதெனோ அங்கங்கே அதுகளை அப்பொழுதே விட்டு
 வருவையானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்பந்திப்பே எனென்று
 சொல்ல அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்ம
 ண்டபத்திலிருவருங் கூடினார்கள்.

ஒ ள ன வ .

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவரா
 லும் புகழப்பட்ட ஓளவையாகிப் பிறந்தாள். இந்தக் குழந்தை
 யை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்
 போது அது சொல்லியது.

(வெண்பா.)

இட்டமுடனென்றையிலின்னபடியென்றெழுதி *
 விட்டசிலனுஞ் செத்துவிட்டானே-முட்டமுட்டப் *
 பஞ்சமேபாளுலும் பாரமவனுக்கன் னப். *
 நெஞ்சமே லஞ்சாதே நீ *

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழ
 ந்தையை அச்சேரியிலுள்ள பாணர்களெடுத்த வளர்க்க வளர்ந்
 து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பாகவேகலைமுழுவதும் அறிந்து
 சீதக்களபவென்னுங் கணபதி அகவல்பாடி அவரை உபாசித்து
 லோகோபகாரமாக - ஆத்திருடி - கொன்றைவேய்ந்தன்- முது
 னா - நல்வழி குறள் - அசுதிக்கோவை - நன்னூற்கோவை- நா
 ன்மணிக்கோவை - பந்தனந்தாதி - அருந்தமிழ்மலை - தரிசனப்
 பத்து. முதலியவுஞ்செய்து ஒவ்வோர் காரியத்தின்பொருட்டு
 த் தனிக்கவிதைகளானேகமும் பாடி அனேக அற்புதங்களெல்
 லாஞ்செய்துமுடித்துவருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசைவிநா
 வாச்செய்தாள். அவர்வழக்கப்படியன்றி விநாந்துசெய்வது
 என்னென்கேட்கச் லீலாய்சிந்தரமூர்த்தியாரும்சேரமான் பெ
 ருமானும் கைலாசத்துக்குப்போகின்றார்கள். எண்ணியும் அழை
 த்தார்கொன்ன அவர்களுக்குமுன்னே உன்னை அங்கேவிடுவே
 ன், நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார் தன் பூசையைக்
 கிரமப்படி முடித்தாள் உடனே கணபதி துதிக்கையாலெடுத்த
 துவிடக் கைலாசமலையடைந்தாள். பின்புபோன அவ்விருவரு
 ம் அவ்வையைக்கண்டு அடிசயப்பட்டார்கள்.

(௫)

உ ப பை :

இதுநிற்க முன்பு போன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக்காடென்னும் ஊரினுள்ளதோர்மடத்திற்சென்று கூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவன் பிறந்தான், இந்தக் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது,

(வெ ண் பா .)

அத்திமுதலெறும்பி றுனவுயிரத்தனைக்குஞ்.....
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன். - முற்றவே....
கற்பித்தான்போனானே காக்கக்கடனிலையோ....
வற்பனே வன்னுயரன்.....

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினர். அவ்வுப்பைமுற்பிறப்பில் யாடொனில், பிருகுவின் பத்தினியாகிய நாகவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவளென்று கேள்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டுபோய் திரிவாணபிணைகேட்டார்கள் அவள் மஹாபதிவிரதையாகையால் இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்து தண்ணீர் பரிசோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம் எடுக்கும்படிசொன்னாள். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளும் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்றுசனனம் பண்ணும்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகின்றி மாறுவடிவாக்கக்கடவையென்றுசபித்துப்போயினர், பின்பு பிருகுவானவர் இவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியிற் பிறக்கக்கடவையென்றனர். அவள் கணவனுத்தரவின்படி உப்பையென்ன வந்தவதரித்து வண்ணர் வளர்க்கவளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தண்ணீர்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமாயிருக்கின்றனள்.

அ தி க ம ன் ,

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற் கருவூரிலடைந்து ஒரு சோலையிடுகூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது,

(வெ ண் பா .)

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேனாக்கும்...
விருப்புற்றமுதளிசகு மெய்ய-னுருப்பெற்ற... *

(௬)

வாட்டிவளர்க்காளு வோகெடுவர் யன்னாய்கேள்.....*
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ்..... ..*

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள், அந்தக் குழந்தையைச் சேரமானெடுத்து வளர்க்கவளர்ந்து வில்வேதம் மனுவிக்யானமுதலியவுங் கற்று முடிசூட்டப்பெற்றுச் சொக்கநாதரிருமுக மெழுதிக்கொடுக்கப் பாணபத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன்வண்ணத்தந்தாதி யென்றோர் பிரபந்தம்பாடி சிதம்பரத்தி லரங்கேற்றி அரசசெலுத்திச் சந்தரமூர்த்தியார் நட்புப்பெற்றிருந்து அவர் கயிலைக்குப்போகு ம்போது உடனேபோய் அங்கே தாம் பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம் பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தடைந்து ஒருமண்டபத்திற் கூடினார்கள். உறுவை யென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெண்பா .)

சண்டப்பைக்குள்ளாயிர்தன் றாயருந்தத் தானருந்தும் *
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சிரிய-மண்டி. *
யலகின்றவன்னு யரனுடையவுண்மை..... ..*
நிலைகண்டுநீயறிந் துநில்..... ..*

அதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்துபோயினள், பின்பு அக்குழந்தையைக் கள்விற்போரெடுத்து வளர்க்கவளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த் தாருகணைக்கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அதிலேதோற்று அகோரவீரபத்திரனா விவாகம்பண்ணிக்கொண் டவ்விடத்திருந்தாள்.

கபிலர்.

இதுநிற்க முன்பு அவ்விடம்விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரா யடைந்து ஒருமடத்திற்குடக் கபிலனொன்பவர்பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதை விட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெண்பா .)

கண்ணுழைபாக்காட்டிற் கருங்கற்றவளைக்கு*
முண்ணும்படியறிந் தாட்டிமவர்-நண்ணு*

(௪)

நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாசர்..... *
 தமக்குத்தொழிலெண்ண தான் *
 அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். அக்குழந்தை

யைத் தனக்குப்பிள்ளையில்லாதபாப்பையென்னும் ஒருபிரா
 மண்ணெடுத்தவளர்த்து ஏழுவயதில் உபநயனஞ் செய்யத்தொ
 டங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோமென்
 றுசொல்ல அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்முக
 த்தோனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் கர்மத்தினால் சாடியன்றிச்
 சென்மத்தால் யில்லையென்றுசாதிக்க அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ்
 சொல்லமாட்டாமல் இதுவேவிதியென்றுயாவரும் ஒத்துக்கொ
 ண்டு அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்
 னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.
 வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளிர்மலைச்
 சாரலில் வந்துகூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனர்.
 இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று வருந்தியதா
 ய்க்கு அதுசொல்லியது.

(வெ ண் பா .)

அண்ணையிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றா *
 னின் னும்வளர்க்கானோ வென்றயே-மின்னரவஞ்..... *
 சூழிம்பெருமான் சுமிகாட்டினின்றுவிளை..... *
 யாழிம்பெருமா னவன் *

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழ
 ந்தையை மலைக்குறவர்வளர்த்தார்கள் அவள் முற்பிறப்பில் யா
 ரொன்னி, மஹாவிஷ்ணுவினால் மோகிக்கப்பட்ட விபுதையெ
 ன்பவளிடத்திற் பிறந்த சூமரியென்பவள் சூமரக்கடவுளைக்கு
 நித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர் வரப்படி தொண்டைமண்
 டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானாள்.

(திரு வ ள் று வ ர் .)

முன்பு போன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பை
 த்தோப்பிற் கூடினார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்
 தனர். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதை
 விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெ ண் பா .)

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ.... *
 வவ்வுயிரில்பாடுருவ னல்லவோ-வவ்வி..... *

(அ)

யருகுவுதுஞொண்டிங் கலைவதேனன்னே
 வருகுவுதுதானே வருமும்.....

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்தி
 னைக்குப் போயினர், பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலு
 ப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்வினுப்பைமலரிற்றுளி
 க்குந்தேண்புண்டு பூர்வம்பிரீமாவாதலால் சிதை எக்யோபவீதம்
 சதுர்வேத புல்தகமுங்கொண்டு வளர்கையில் கங்காகுலசிசோஷி
 டனாகிய ஒருவேளாளன் மனைவிபுத்திரனைக்குறித்து அச்சிவால
 ய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள் அப்பொழுது உமாதேவி
 அவளுடைய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயுலாலுண்டாகிய இக்
 குழந்தையை நீ எடுத்தாக்கொள்ளென் றருள்செய்து திருவள்
 ளுவொன்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அவளும் அந்தக்
 குழந்தையைபெயித்து மகிழ்ச்சியடைந் து கொண்டிபோய்தன்
 புருஷின் கையிற்கொடுத்தாள், அவனுந் தன்கையில்வாங்கிப்
 பேரானந்தம்பெற்று அதுவந்த வரலாறுகேட்டி இப்படி இரு
 வரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்கா
 லத்தில் அவர் சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்
 கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்கள்
 ஞ்சிப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அந்
 ல் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காவல்வை
 த்து வளர்த்தார்கள் பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்துவயதானகா
 லத்துத் தன்பொருட்டு தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால்
 நிந்தைசெய்யப்படுகிறார்களென்று அவர்களைப்பார்த்து என்
 னு உங்களுக்கு வருத்தம்பேண்பிவதில்லை நான்வேறிடத்திலிருக்
 கின்றேன், நீங்கள் வருந்தாதிருங்கென்று சொல்ல அவர்கள்
 அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலிநீர்க்கவந்த பெருமானென்றெ
 ண்ணியிருந்தோமே நீ இப்படி சொல்லலாமாவென்ன நாயனா
 ர் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போது வந்துங்களுக்கு வேண்டி
 யதைச் செய்வெனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வுர்க்கரு
 கே ஒருபனைமரத்தி னிழிலேயிருந்தார், அப்பனைமரம் தன்
 னடிவிட்டு நிழல் சாயாதிருக்கக்கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவ
 னு முனிவனு கடவுளோ இவ்வுருவோடுவந்ததென்று துதிக்க
 ச அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது மகிமையே
 து யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்
 விடத்தைவிட்டுநீங்கித்திருமூலர் போகர் முதலாகியசித்தர்களு
 ம் மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்

(கூ)

செய்வாரோடு கூடியிருந்தார் அங்கிருந்ததிருமூல ரிவரைக்கண்
 டி வள்ளுவரோ பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கணுக்கிரகம் பண்ணும்
 போ தங்கேயிருந்தீரோ - உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளு
 ம்படிக்கும் அறம்பொரு ளின்பமென்னு முப்பாழையுந் தமி
 ழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்குவந் தவதரித்தீரோவென்
 னு துதிக்க நாயனாரு மகிழ்ந்து அங்கேதவன்செய்வோரில் ஒரு
 வராயிருந் து சகலசால்தர பண்டிதராணர் அக்காலத்தில் தொ
 ண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்து
 ம் உயிர்களை வதைத்தும் அனேகந் துன்பஞ் செய்துவந்தது -
 அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்னும் ஒருரில் ஆயிரம் ஏர்
 கொண்டிருது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒரு
 வேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திர
 வியமும் ஒருரும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிர
 சித்தம்பண்ணினான் - அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது, பின்
 பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே
 யிருக்கும் பெரியோர்களை அழித்துச்சொல்ல அவர்கள் திருவள்ள
 வரோடு சொல்லென்றார்கள் அவரை வணங்கிச்சொன்னான்
 அப்போது சீவகாருணியராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன்
 வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்
 தை விபுதிபஞ்சாஷ்டரத்தால் வென்று யாவனாயும் ரக்ஷித்தார்
 பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருரும் அளவற்றதிரவியமுமல்லாமலு
 ம் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து
 வாசகியென்னும் தண்பெண்ணையுங் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து
 நாயனாரிடத்துவந்து எண்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க
 நினைத்திருக்கிறேன் - அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று
 சொன்னான் நாயனார் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக் காட்டவே
 ண்டிங்காரணத்தை யோசித்து அந்தப்பெண் நான்கொடுக்கும்
 ணைலை அன்னமாக்கி எனக்கிடமானால்விவாகஞ்செய்துகொள்வே
 னென்றார் அந்தப்பெண் அப்படியே சம்பதித்து சமைத்துப்
 படைத்தனள். நாயனாரும் அங்கேறித்து விதிப்படி வாசகியை
 விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்பு மனைவியுடன்மயிலை
 யில்வந்தோரில்லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றொ
 ழில் பாபமில்லாததென்று ஏலேலசங்கனென்னும் வர்த்தகனி
 டத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைநெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ்செய்தி
 ருந்தனர், பின்பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயக
 ர் மையிடசங்காரஞ்செய்து கொவித்திருந்த பத்திரகாளி கொ

வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய அவளுந் தோல்வியடை யாமலாடிவந்தாள் பின்பு ஸ்வாமி குண்டலங்கழன் றதைக் காதி லேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்தார் அவளுமப்படியாட நாணித்தோற்றாள். அப்பொழுதுதேவர்கள் ஈசாமி தேவரீ ரூர்த்துவதாண்டவம் பண்ணிய தென்னகா ரணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க நீர் திருமயிலையிலிருக்கு நீ திருவள்ளுவனாக் கேட்டீர்களானால் தெரியுமென்றுசொல்ல தேவர்களங்கேட்போ யவனாக் கேட்க அவர்சொல்லியது.

(வெண் பா .)

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்..... *
தாவியளந்தோனும் தாமிருக்க-நாவி *

லிம்புநககி நூனெருமி மேழையறிவேனோ *

குழைநக்கும் பிஞ்ஞகல்மன் கூத்து *

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒரு நாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு எலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போ ய் செட்டியார் எங்கேயென்றுகேட்க அவர் சிவபூசைசெய்கிறா ரென்றார்கள் அவர் சிவபூசை இங்குசெய்கிறாரோ குப்பத்திற் செய்கிறாரோவென்ன அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவ ருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டிச் சிவபூசையைவிட்டுத் திடுக்கிட் டோடிவந்து நாயனாருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வா மீ என்னைப் பந்தசாகரத்தினின்று மெடுத்திக் கனாயேற்றவே ண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நாயனார் அவரது பக்குவத் தையும் இன்னுஞ் சில மாணக்கர்பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெ ண்ணி, ஒருநாள் அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற் சென்று அங்கு வெள்ளம் பெருகிவரச்செய்தனர் அவர்கள்பயந் து மனோகிடமின்றி யிக்கனாயிலிருந்துடன் போகமாட்டாமல் விழிக்க எலேலசிங்கர்மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர அவ் வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியி லேறென்றுசொல்ல எலேலசிங்கரோநினர் பின்பு பிடித்தகொம் பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள யோசியாமல் விட்டனர். விட்டேம் ஒரு அபாயமில்லாதிருந்த எலேலசிங்கரை த் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப் படிப்பட்ட சவுந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள்மயக்கினு மயங்கா த திடசித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார். பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக் கரசு

(யக)

ஞகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசுகொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய ஞானசிரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதாவென்ன அவர் நல்லதென்றுபோய் மற்றொருநாள் நாயனாக்கண்ணிவிண்ணப்பஞ்செய்ய அவர் ஸ்வாமி கடாக்ஷிப்பாரொன்று அனுகிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியந்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின் புறத்திற்கிடந் தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தை ஏதெனவெயித்தார்கள். உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்தது ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதானத்திற் கொண்டுபோனார்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தமான நாமகரணம்பண்ணினார். உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சுதராஜனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்று எனக்குத் தைவீகத்தினால் குழந்தையுண்டாயிற்றென்று சொல்ல அவன் அப்படித் தைவீகமானால்என்னிடத்திலும் அது வரலாமெயென்றான். அவ்விருவரும் இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தைஅரசனதுமடியில் வந்திருந்தது. அதை அவன்கண்டு இது அழகானந்தமோவென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க அவன் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்களினின்று பால்பெருக அதனைக் குழந்தைக்குப்புகட்டினான். இப்படியற்புதமாய்வளர்ந்து பின்பு அனேகருக்கு ஞானோபதேசம்செய்து மகிம்மையோடுமிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைத்தட்டிப்போக அதைக்கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மரசனுடனே சொல்ல அவன் நம்மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து ஏலேலசிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறுபூட்டி அனேகம் படவுகார ரிழுத்திழுத் தெவ்வளவும் அசையாமற் பதிற்திருப்பதனால் அவர்களெல்லாஞ்சோர்ந்துகிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று தமதுநுக்கையாற்றொட்டு எலையாவென் ரிழுங்களென்று கட்டளையிட, அப்படியே ரிழுத்தார்கள் உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது. பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் ருணியங் கொள்ளக்கிடையாமல் அனேகரிந்துபோவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணிக்கஞகிய ஏலேலசிங்க

னாப்டார்த்து நீர் இந்தப் பஞ்சகாலமாறுகிறவரைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கினவினைக்கு குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடவையென்றாள், அவரதுசொல்லு ஆகமமாகக்கொண்டு விற்கார். பொருள் அதிவித்தியாய் மலைபோலுங்குவிந்தன, அவர்கட்டிவைத்திருந்த நெல்லுஎழு வருஷங்குறைந்ததில்லை. பின்பு மழைபெய்து உலகம்சுஷமமடைந்தது, மறுபடி அவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றார். அப்படியேவிற்கார் அவரிடத்திருந்த நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப்போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர்நெல்லுவிற்பு விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற்போட்டுவிடுமென, அவர் அப்படியேசெய்தார். அதை யொருபெருமீன்விழுங்கிற்று, சிலநாளுக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைகாரர்கையிலகப்பட்டது. அதனை அவர்சேதிக்கும்போது அதன்வயிற்றில் மலினமும் பாசியும்படிந்ததொரு ஸ்தம்பமிருக்க, அதனை ஏலேலசங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கருங்கல்லென் நெண்ணில்நானம்பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார், அதன்மேல் நடத்தன்முதலிடபயிற்சியால் மலினம்நீங்கி பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருந்தலால் தம்பொருளுன்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகபிரசித்தமா யிருக்கிறவரும் ஏலேலசங்கருடைய புத்திரநிர்ப்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழகானந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து கற்றற்கெளிதாய்யிம்மையாகி மும்மைக்குமுதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபெயரால் ஒருதூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நாயனார் வேதாசமஸாங்கனைத்திரட்டி அறம்-பொருள்-இன்பமெனமுப்பாலாக்கி - தூகாடய - குறள் - வெண்பாவாற்பாடியருளிஞர் பின்பு அழகானந்தர் முதலாயினோர்நாயனாரோ யிதைக்கொண்டுசங்கத்தானாச்செயிக்கலாம் போமென்ன, அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டுத் தமதுமனைவியை யில்லின்கணிநுத்தித் தாம் வழிக்கொடுத்தது இடைக்காடர்வசிக்கிற இடைக்கழிநாட்டை அனுக்கச்சேர்கையில் ஓளவைநேர்பட அவளோடும் இடைக்காடனாக்கண்டு தாளு செல்லும்வகையைச்சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனாரைநோக்கி இடையாலுங் கடையாலு மழியக்கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மைநிராகரித்த நற்றேரராதிசங்கத்தானாச்சபித்திருக்கிறார். ஐதலா லென்னாலு மும்மாலு மழிவுபடப்

(108)

போகிறதாயைநால் நாமும் வருகிறோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஓளவையுங் கூடவரப்பெற்று மதுநாயையடைந்து சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷணம்பண்ணி ஸ்வாமியையும் அம்மனைபுந் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமிசந்நிதானத்திலுள் பாண்டியராசா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள் ஓளவை இடைக்காடர்முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாழையும் சங்கத்தார் நெஞ்சிற் றிதினேறவும் ஏனையர்நெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்கேற்றி முடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாப்புகழ்ந்து துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஓளவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கணுள்ள சங்கப்பலகையின்கண் தமிழ்க்கரசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரனானும் மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நூறுகுற்றங் கூறினவர்களும் - சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பனாகிய தருமியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழிகொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேனென்னும் பாடலைக் குற்றங்கூறச் சோமசுந்தரனே வித்வானயெழுந்தருளிவர நெற்றிக்கண்காட்டினுங் குற்றங்குற்றமேயென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடியபாடலையெல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகல்தியனாயும் வெற்றிகொள்ளத்தக்கவிலக்கண விலக்கியவாராச்செயுள்ளவர்களாகிய நச்சேரராகிப் புலவர்களுடைய தைரியமும் சூருக்கும் புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக்கூட்டத்தில் புலிபுகுந்தாற்போலவும், அராக்கூட்டத்தில்கருடனடைந்தாற்போலவும், யானைக்கூட்டத்திற் சிங்கவேறுசென்றாற்போலவும், மூங்கில்வனத்திற் தீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற்சென்று அவர்கள் தம்மைவினாவின அசதிவினாவிற்கெல்லாஞ் செந்தமிழ்ப்பாவா லுத்தரங்கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனானோக்கி வள்ளுவனோ நீர்பாடியகுறளை நாங்கொப்பிக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது- அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளியசெந்தமிழ்துலைக்கண்டா லிடங்கொடுக்குமாதலால் அது ஒப்புக் கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாம் சம்மதியென்று சொல்ல,

(105)

அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்குற
ள்முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உடனே அப்ப
லகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தாரியாவரும் பொற்றாமனாயில்
விழும்படி தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்
தினளவாய்ச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரமிடங்கொடுக்கக் கண்டவர்
களியாவருங் களிகூர்ந்தனர். அவருட் சிலர் இது தைவீகமாகிய
வேதமென்றுஞ், சிலர் அங்கங்களென்றுஞ் சிலர் ஞானநூலென்
றுஞ் சிலர் ஆகமமென்றுஞ் சிலர் புராணங்களென்றுஞ் சிலவர்
விபரீ மதனாகமமென்றுந் தத்தமக்குத்தோன்றியவாறே சொல்
லித்துறித்தனர் அன்றியும் அநேகவிசேஷமான தெலுங்காதி
சாஸ்திரங்களும் கிரந்தமுதலான பாஷைகளிலிருக்கின்ற பல
நூல்களும் இத்திருக்குறளினதுபாயிரத்தி டீரூர்பாடலின்பொ
ருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்களுடைய
பாக்கியமென்றும், இந்தப்பயன் அநேகமாயிரம் அகஸ்தியர்க
ள் ஒருருவாகிவந்து பாடப்பட்டதோவென்றும், பலவிதவிலக்
கண விலக்கியங்கட்கும்இஃதங்கத்தைப்பொக்குமென்றும், விஷி
ணுவானவ ரிவ்வுலகை யிரண்டடியா ளளந்தார். இது எல்லாரு
ளத்தையு மீரடியாலளந்ததென்றும், இது சட்சமயத்துக்கும்
பொதுநூலென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரியநூலென்றும்,
இப்படித் கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும் கொண்
டாடித்துதிக்கும்போது பொற்றாமனாயில் விழுந்துதமிழாதி
வருந்தியபுலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் மிகக்கலங்கிக்கணா
யேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்துததித்து நா
ற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பது பாடல் அருளி
ச்செய்தனர். அஃது திருவள்ளுவ மாலைபெனப் பெயர்
பெறும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டி
டியன் முதலானவர்களும் அத்பந்தம்ஆனந்தமடைந்து வெகு
பூசிடம்பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்ல
தென்ன ிடைபெற்றுப் பொதியமலைக்குப்போய் அகஸ்தியர்
முதலானவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்தநூலைக்காண்பிக்க, அவர்க
ள்அடைந்த சுந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அனந்த
னாஞ்சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர்வழி
பட அவருக்கனுக்கிரகித்து நாயனார் அவர்களிடத்தில் உத்தரவு
பெற்றுத் தாம் முன்புபோம்போது வழியினோர்படாதல்தல
ங்களைபெல்லாத் தரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச்சு

(10)

மீபமாகவருவதை அப்பதியாரும் ஏலெலசங்கருங் கேள்விப்பட்டி எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அரும்வந்து தமதில்லறத்தில் வாசகிம தினுமிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட்சென்று ஸ்வாமீ இல்லறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கணுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பலநாள்புணிசெய்து காத்திருக்க, நாயனார் அவருக்குத்தரமொன்றுஞ்சொல்லாமல் அவரோ அறிந்துபோம்படி ஒருநாள் தமது வாசகியென்னும்மனையாள் கிணற்றில் சலந்தாக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க, அந்த அம்மாள் பாதிக்கிணற்றளவினில் தூக்கினகுடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டு வந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்த அம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறிநிற்கையில், நாயனா னொனக்கிச்சாதஞ் சுடுகின்றதென, அந்த அம்மாள் சீக்கிரம் விசிறிகொண்டு வீசிறியதையு மற்றொருநாள் நல்லமத்தியானத்தில் சிறிதுமிருளணுகாவிடத்தில் தாம் நெய்யும்போது கையிலிருந்த, குழல்தவறி வீழ்ந்ததையெடுக்க மனையானேநோக்கித் தீபங்கொண்டுவாடுவனக் கொண்டுவந்ததையும் வந்திருந்தவர்கண்டு, இப்படிப்பட்ட மனையாள்வாய்க்கில் இல்லறமெபெரிதென்றும், இல்லையேல் துறவறமே பெரிதென்று மெண்ணிக்கொண்டுஒன்றுங்கேளாமற்போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாருந் திருமனைவியும் இல்லறம்நடத்திவருங்காலத்தில் வாசகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்க்க நாயனாரும்என்னென்றார். என்னைமணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானென்னம் பரிமாறும்போது ஒருசிறுபாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக்கட்டையிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம் புறத்திற்செதில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்று சொல்ல, வுடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

(அப்போது நாயனார்சொல்லியது.)

(வெண்பா.)

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே *
படிசொற்றவருத பாவா-யடிவருடிப் *
பின்னாங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ..... *
வென்னாங்குமென்கணிரா *

(யகா)

என்றருளி அந்த அம்மாள் திருமேனியைச்சுமத்திபண்ணி
 னார். நாயனார் பின்னும் அநேகநாளிருந்து அநேகமகிமைக
 ள்செய்து ஏலேலசிங்கர்முதலாகிய சீஷர்களுக்குப் பூரண அனு
 ச்சிகரசம்பண்ணிப் பின்பு ஏலேலசிங்கரை யழைத்து நமக்குப்
 பரிபூரணநிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம்பரிபூரணமானபி
 ன்பு நமதுதேகத்தைப் புரிகட்டியிழுத்து ஊர்க்குப் புறத்திலீ
 புதரிற்போட்டுவிடுமென் றனுச்சுரகஞ்செய்து நீலிடைகூடிப்
 பரிபூரணமானவர்போ லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர்பொற்பெ
 ட்டியில் வைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந்துடனே
 நாயனார்விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான்சொன்னசொல்லைக்க
 டவாதையென்று அனுச்சிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார்.
 ஏலேலசிங்கரும் நாயனார்கட்டளைப்படிசெய்யுமளவில் திருமே
 னியிற் சிதறியதகைகளைக் காகமுதலான துகளருந்திப் பொன்ம
 யமானதைக்கண்டு,பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து,அவர்திருமே
 னியிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார்சரித்திர

முற்றிற்று.

தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த
திருமுதப்பாசுரம் - அகவல்.

சொக்கநாதர் நக்கீரணாப்பார்த்துச் சொல்லியது.
(வெண்பா.)

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நக்கீரர்சொல்லியது.
(வெண்பா.)

சங்கத்தாராவெல்லவேண்டி ஒளவை ஞானக் குறியாற் கைகைகைகள் பண்ணி இவையென் னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

இவ்வளவுகண்ணிஞ் சிவ்வளவுசிந்திடையா..... *

சிவ்வளவுபோன்ற விளமுலையா-சிவ்வளவாய்க் *

காமத்தலைவனையுங் காணாதுகன்றிஞ் *

ஞமத்தைகாட்டுகுநி நன்கு *

இஃது தருதியான உத்தரவன்மென்று
அக்ருதிகளுக்கு ஓளவை சொல்லியது.

(வெண்பா.)

ஐயமிடுமி னறநெறியைக்கைப்பிடுமி *
னிவ்வளவேனும்மனத்தையிட்டுண்மின்-மெய்வ *
மொருவனேயென்ன வுணரவல்லீரோ..... *
லருவின்களைத் து மறும்..... *

இப்படியென்று ஓளவைசொல்லச் சங்கத்தார்நாண
முற்று இவனைவெல்லப்படாதென்றுதிருவள்ளுவரை
ப்பார்த்துநீரொந்தலுரொன்றதற்குஅவர்சொல்லியது

(வெண்பா.)

எந்தலுரொன்றீ ரிருந்தலுர்நீர்கேள் *
ரந்தலுர்செய்தியறியீரோ-வந்தலுர்..... *
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமா..... *
யப்பாலும்பாழா யறும்..... *

என்றிதுமுதலான ஞானரீத்தமான செய்யுட்க
ளாலவர் வினவியவைகளுக் கெல்லாம் உத்தர
வு சொல்ல இவனாயும் வெல்வ தரிதென்று,
இடைக்காடருடனே பேச அவர் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

ஆற்றங்கரையினருகிருந்தமாமரத்திற்..... *
காக்கையிருந்து கஃகுக்கஃகெனக்-காக்கைதனை *
யெய்யக்கோலிவ்லாம விச்சிச்செனவெய்தான்..... *
வையக்கோளுர்தன் மகன் *

இதுபோன்ற அநேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களா
லெழுதப்படாமலும் கற்றுக்கொள்ளப் பட்டாம
லுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

இத்திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவமாயையே சிறப்புப்பா
யிரமாதலின் ஆக்கியோன்பெயரோ வழியேயெல்லை நூற்பெ
யர்யாப்பே நுதலியபொருளே கேட்போர் பயனோடாயெ
ன்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே - காலங்
களனேகாரணமென் நிம்முவகை யேற்றிமொழிநரு முளரோ.
என்று கூறப்பட்ட ஆக்கியோன் பெயர் முதலியனவெல்லாம்
அப்பாயிரத்திற்காண்க..... ❀

இந்நூலுரை வாசகங்கள் கற்றோர்மற்றோர் யாவர்க்கு
ம் பொதுப்படப் பயன்படுத்தற்பொருட்டுப் பெரும்பாலும்
புணர்ச்சி விகாரங்களை நீக்கிப் பதம்பதமாகப் பிரித்துக்காட்
டப்பட்டன. தெளிவுக்காக ஒரோவிடத்து வடசொற்களுக்கு
வடசிறப்பெழுத்துகளும் கூட்டப்பட்டன. மூலத்தில் வெளி
ப்படைப் பதங்களுக்கு உரைகள் எழுதப்படவில்லை..... ❀

இந்நூலுரையிலேவைக்கப்பட்டகுறிகள்.

- ❖ இச்சிறுகீற்றுப் பதத்துக்குப்பின் னும்..... ❀
- இப்பெருங்கீற்று அதனுரைக்குப்பின் னும்..... ❀
- () இவ்விருதலைப்பிறை - வருவிக்கப்பட்டசொற்களுக்கும்..... ❀
- | இவ்வம்பு-வினைமுதலுக்குப்பின் னும்..... ❀
- 3 இப்புட்சிறை-செயப்படுபொருளுக்குப்பின் னும்..... ❀
- . இக்குத்து - முற்றுச்சொல்லுக்குப்பின் னும்..... ❀
- ❀ இவ்வுடு-பதவுரைக்கும்விசேஷவுரைக்கும்இடையிலும்..... ❀
- [] இவ்விருதலைப்பகரம்- கருத்துரையினிருபுறத்தும்..... ❀
- , இம்முனை-கூட்டுச்சொன்முதலியவற்றினின்பின் னும்..... ❀
- + இப்புள்ளிமுதலியன அடியிற் காட்டப்பட்டவற்றுக்கும்
வைக்கப்பட்டன..... ❀

பாலியல்திகாரவகராதிகள்.

பால்.

பக்கம்.

அதிகாரம்.

பக்கம்.

அறத்துப்பால்.....க
காமத்துப்பால்.....கூகூ
பொருட்பால்.....நாசக
இயல்.....பக்கம்.
அங்கவியல்.....உரு
அரசியல்.....நாசக
ஒதிபியல்.....கூரு
இல்லறவியல்.....க
களவியல்.....கூகூ
கற்பியல்.....சஉச
துறவறவியல்.....அச
அதிகாரம்.....பக்கம்.
அடக்கமுடைமை.....சரு
அமைச்சு.....உரு
அரண்.....உரு
அருளுடைமை.....அச
அலரறிவுறுத்தல்.....சஉய
அவ்வயிள்ளிதும்பல்.....சகூ
அவாவறுத்தல்.....நாரு
அவையஞ்சாமை.....உரு
அவையறிதல்.....உரு
அருக்காருமை.....ருஅ
அறன்வலியுறுத்தல்.....யரு
அறிவுடைமை.....நாரு
அன்புடைமை.....உரு
ஆள்வினையுடைமை.....உரு
இகல்.....நாயு
இடனறிதல்.....நாரு
இடுக்கணழியாமை.....உரு
இரவச்சம்.....நாரு
இரவு.....நாரு
இல்வாழ்க்கை.....யரு
இறைமாட்சி.....நாசக
இனியவைகூறல்.....நாரு

இன்னுசெய்யமை.....நாயு
நகை.....கூகூ
உட்பகை.....நாரு
உழவு.....நாரு
உறுப்புநலனழிதல்.....சரு
உளக்கமுடைமை.....உரு
உடைவகை.....சஅச
உழை.....நாரு
ஒப்புரவறிதல்.....நாரு
ஒழுக்கமுடைமை.....சஅ
ஒற்றாடல்.....உரு
கடவுள்வாழ்த்து.....உரு
கண்ணோட்டம்.....உரு
கண்ணிதுப்பறிதல்.....சகூ
கயமை.....கூகூ
கல்லாமை.....நாரு
கல்வி.....நாசக
களாளாமை.....கூகூ
களாருண்ணுமை.....கூசு
கனவுநிலையுரைத்தல்.....சசகூ
காதற்சிற்புரைத்தல்.....சாயு
காலமறிதல்.....நாரு
குடிசெயல்வகை.....நாரு
குடிமை.....நாரு
குறிப்பறிதல்.....உரு
குறிப்பறிதல்.....சகூ
குறிப்பறிவுறுத்தல்.....சகூ
குற்றங்கடிதல்.....நாரு
கூடாநட்பு.....நாரு
கூடாவொழுக்கம்.....கூரு
கேள்வி.....நாரு
கொடுக்கோன்மை.....உரு
கொல்லாமை.....நாயு
சான்ருண்மை.....நாரு

(உ)

பால்.

பக்கம்.

அதிகாரம்.

பக்கம்.

சிற்றினஞ்சேரமை. நாயு
 சுற்றந்தழால்..... நாகு
 குறு நகசு
 செங்கோன்மை உரு
 செய்நன்றியறிதல் நக
 சொல்வண்மை.... உசு
 தகையணங்குறுத்தல்... நக
 தவம்..... கூ
 தனிப்படர்மிசுதி..... சக
 திரட்டி ... நக
 தீவினையச்சம்.. எயு
 துறவு..... நக
 தூறு உரு
 தெரிந்துசெயல்வகை நக
 தெரிந்துதெளிதல். நக
 தெரிந்துவினையாடல்... நக
 நடுவுநிலைமை..... ச
 நடப்பாராய்தல்.... உரு
 நட்பு உரு
 நலம்புனைந்துரைத்தல்.. ச
 நலஞ்சவு..... நக
 நன்றியில்செல்வம் ... நக
 நாடு..... உரு
 நானுடைமை..... நக
 நானுத்துறவுரைத்தல்சாயக
 நிலையாமை நக
 நிறையழிதல் ச
 நினைந்தவர்புலம்பல் ச
 நீத்தார்பெருமை க
 நெஞ்சொழிகளத்தல்... ச
 நெஞ்சொழிபுலத்தல் ச
 பகைத்திறந்தெரிதல்.... நக
 பகைமாட்சி..... நக
 பசப்புறுபருவரல்..... ச

படர்மெலிந்திரங்கல்... ச
 படைச்செருக்கு ... உரு
 படைமாட்சி ... உரு
 பண்புடைமை. நக
 பயனிலசொல்லாமை ச
 பழமை.... உரு
 பிரிவாற்றாமை ச
 பிறனிவிழையாமை.... ரு
 புகழ்... அ
 புணர்ச்சிமகிழ்தல் ச
 புணர்ச்சிவிதும்பல் ச
 புதல்வரைப்பெறுதல்.... உரு
 புலவி..... ச
 புலவிநுணுக்கம்..... ச
 புலான்மறுத்தல்.... உரு
 புல்லறிவாண்மை.... நக
 புறங்குறாமை..... ச
 பெண்வழிச்சேறல்... நக
 பெரியாரைத்து } நக
 ணைக்கோடல் } நக
 பெரியாரைப் } நக
 பிழையாமை } நக
 பெருமை..... நக
 பேதைமை.. நக
 பொச்சர்வாமை..... உரு
 பொருள்செயல்வகை.. உரு
 பொழுதுகண்டிரங்கல்.. ச
 பொறைபுடைமை ரு
 மடியின்மை..... உரு
 மருந்து..... நக
 மன்னரைச்சே } உரு
 ர்த்தொழுகல் } நக
 மானம்..... நக
 மெய்யுணர்தல்..... நக

(௩)

பால்.

பக்கம்.

அதிகாரம்.

பக்கம்

வரைவின்மகளிர்.....௩௩௭
 வ்லியறிதல்.....௩௩௮
 வாய்மை.....௩௩௯
 வாழ்க்கைத் துணை நலம்.....௩௪௦
 வான்சிறப்பு.....௩௪௧
 விருந்தோம்பல்.....௩௪௨
 வினைசெயல்வகை.....௩௪௩
 வினைத்தீட்பம்.....௩௪௪
 வினைத்தாய்மை.....௩௪௫
 வெகுளாமை.....௩௪௬
 வெஃகாமை.....௩௪௭
 வெருவந்தசெய்யாமைஉராயுஉ

முற்றியது.

அறப்பாலில். அதி.

பாயிரம்.....௩௪௮
 இல்லறவியல்.....௩௪௯
 துறவறவியல்.....௩௫௦
 உழை.....௩௫௧
 ஆகவகை-ச க்குக்குறள்௩௫௨
 பொருட்பாலில். அதி.
 அசசியல்.....௩௫௩

அங்கவிடல்.....௩௫௪

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு.....௩௫௫

நாடு.....௩௫௬

அரண்.....௩௫௭

பொருள்.....௩௫௮

படை.....௩௫௯

நட்பு.....௩௬௦

ஒழிபியல்.....௩௬௧

ஆகவகை(௩)க்குக்குறள்-௭௮

காமத்துப்பாலில். அதி.

களவியல்.....௩௬௨

கற்பியல்.....௩௬௩

இவற்றினுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது.....௩௬௪

தலைவியுரைப்பது.....௩௬௫

அவ்விருவருமுரைப்பது.....௩௬௬

ஆகவகை(௨)க்குக்குறள்௩௬௭

ஆக-அதிகாரம்.....௩௬௮

க்குக்குறள்.....௩௬௯

திருக்குறளா.

அறத்துப்பால்.

முகவுரை.

இந்திரன் முதலாகிய தலைவர்களுடைய புதங்களையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத வீட்டையும், வழியறிந்து அடைதற்கு உரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவையாவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்பனவாம். — அவைகளுள் - வீடுமென்பபடுவது - இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கவும், சொல்லவும், கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் - துறவறமாகிய காரணவகையாலே யல்லாமல் இலக்கண வகையினாலே சொல்லப்படுமையால் - நூல்களாலே சொல்லப்படுவன - மற்றைமூன்றுமே ஆம். — அவைகளுள் - அறமாவது - மனு முதலாகிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்தலும், விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழித்தலும், ஆம். — அஃது - ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், எனமூன்றுவகைப்படும். — அவைகளுள் - ஒழுக்கமாவது - பிராமணர் முதலாகிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலாகிய நிலைகளிலே நின்று அந்நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களின் வழுவாமல்தடத்தலாம். — வழக்காவது - ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்று இருப்பவர் - அதுகாரணமாகத் தம்முள்ளே மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேலே செல்லுவது. அது - கடன்கோடல் முதலாகிய பதினெட்டுப் புதங்களுடையதாம். — தண்டமாவது - அவ்வொழுக்க வழியினும், வழக்குவழியினும், தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அக்குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம். — இவைகளுள் - வழக்கும், தண்டமும், உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கம்போல் மக்களுயிரிக்கு உறுதியை த்தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவுமிகுதியாலும் தேசவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனராலே சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. — அவ்வறந்தான் - நால்வகைநிலைகளை உடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடையமையால் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொ

சுவியல்புபற்றி - இல்லறம், துறவறம், எனவிருவகை நிலைகளா
லே சொல்லப்பட்டது. — அவற்றுள் இல்லறத்தை முதலிலே
சொல்லத்தொடங்கி : எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட, இலக்கியம்
இனிது முடிதற்பொருட்டிக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறினார்..... *

தற்குறப்புப்பாயிரம்.

முதலதிகாரம் - கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது - கவிதான் வழிபடுகடவுளை யாயினும், எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாயினும்,
வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் - இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவு
ளையென்றறிக. எப்படி என்றால் - சத்துவமுதலாகிய முக்கு
ணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்
குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்
டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்
தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமை
யாதலின். இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொ
ல்லினுமென்று அறிக..... *

அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு

(இதனது பதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக
ளெல்லாம் — அகரமுதல் - அகரமாகிய முதலையுடையன. —
(அதுபோல்.) — உலகு — ஆதிபகவன்முதற்று- ஆதிபகவனா
கியமுதலையுடைத்து. எ - று. *** ஏகாரம் - தேற்றத்திலவந்த
து. — தமிழெழுத்துகளுக்கு மாத்திரமல்லாமல் வடவெழுத்
துகளுக்கும் முதலாதலேநோக்கி - எழுத்தெல்லாமென்றார் —
ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைவு.
— நான்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. — உலகென்றது - இங்கே
உயிர்களின்மேலேநின்றது. — காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொ
ண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டு
தலின் ஆதிபகவன் முதற்றேமென்று உலகின்மேல் வைத்துச்
சொல்லினார். அப்படிசொல்லினாராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆ
திபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. — + நாதமாத்நியையா
ன இயல்பாற் பிறந்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்
கை யறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதி
பகவனுக்குத்தலைமையும், கொள்க. — தலைமைபற்றிவந்த அகர
த்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும், * பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம்சொல்

+ நாதம் உயிரையுந்நயவல் எழுதி உதானவாயுளல் ஆவது. * பிம்பப்
பிரதிபிம்பபாவம் - ஓங்குமையால் பிம்பமுத் திருத்திப்பொருள்மெனத்தோன்றல்

அதி-கடவுள்வாழ்த்து.

ல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி) [இப்பாட்டால் முதற்
கடவுளினிருப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ *
னற்றொடொழா அ னொனின். - - - உ.

இ-ள். கற்றதனால்- (எல்லா நூல்களையுங்கற்றவர்க்கு) அக்கல்
வியறிவினால்—ஆய-உண்டாகிய—பயன் - பிரயோசனம் | —
என் - யாது.—வாலறிவன் - மெய்யறிவினையுடையவனது—த
ற்றான் - நல்லவடிகளை—தொழாநொனின் - வணங்காராயின்.எ
று.* எவனென்னும்வினாப்பெயர் என்னென்றாய் இவ்வினா
ன்னும்பொருளைக் குறிப்பித்துநின்றது. கொல்- அசைநிலை.
பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றொன்றாய். [ஆகமவறிவு
க்குப் பயன் அவனடிகளைவணங்கிப்பிறவியை அறுத்தலென
பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் *
நிலமிசைநீடுவாழ்வார். - - - உ

இ-ள்.மலர்மிசை-(அன்பரது நெஞ்சமாகிய)தாமரைமலரி
டத்து—எகினான் - சென்றவனது—மாணடி- பெருமை பொ
ருந்தியவடிகளை—சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர் | —நிலமிசை-எல்லா
வலகங்களுக்கு மேலாகிய வலகத்திலே—நீடுவாழ்வார்- அழிவி
ல்லாமல் வாழ்வார்.எ-று. * மலர்பொலுநெஞ்சை மலனென்ற
து உவமையாகுபெயர். அன்பினாலேநினைப்பவரது நெஞ்சில்
அவர் நினைத்தவடிவோடு வினாந்து செல்லுதலினாலே - எகின
னென இறந்தகாலத்தாற்சொல்லினார் . இதுவினாவுபற்றி வந்
தகாலவழுவமைதி. சேர்ந்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில - - - (ச)

இ-ள். வேண்டுதல்-(யாதொருபொருளையும்) விரும்புதலு
ம்—வேண்டாமை-வெறுத்தலும்—இலான்-இல்லாதவனது—
அடி - அடிகளை—சேர்ந்தார்க்கு -சேர்ந்தவர்க்கு—யாண்டும் -
எக்காலத்திலும்—இடும்பை-பிறவித்துன்பங்கள் | —இல-உண்
டாவனவல்ல.எ-று. * பிறவித்துன்பங்களாவன - தன்னைப்பற்
றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றிவருவதும், தெய்வத்தைப்ப
ற்றிவருவதும், எனமூவகையால் வருகிற துன்பங்களாம் அடி
சேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்புவெறுப்புகள் இல்லாமைபால் அனை

காரணமாக வருகிற மூலக்கைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின.

இருள்சேரிருவினைபுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள் : இருள்சேர் - மயக்கத்தைப் பற்றி வருகிற—இருவினையும் - (நல்வினை தீவினையெண்ணு) மிரண்டுவினகளும் |—சேரா- உண்டாகாவாம். — இறைவன்- தலைவன் து— பொருள்சேர்- மெய்யம்சொந்த — புகழ் - தீர்த்தியை— புரிந்தார் மாட்டு-விரும்பினவரிடத்து-எ-து. இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு எதுவாகலால் இருவினையும் சேராவென்றும், சொல்லினார். தலைமைக்குணங்க ளில்லாதவரை உடையொன்றுநினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகிறபுகழ் பொருள் சேராநாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவன் து புகழ்பொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது . புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல். ௫

பொறிவாயி லுத்தவித்தான் பொய்தீர் றொழுக்க *
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார் : - - - - - ௬.

இ-ள் . பொறிவாயில் - (மெய்வாய்கண்முகக்குச் செவியென்னும்) ஐம்பொறிகளைவழிகளாகவுடைய — ஐந்து- ஐந்தாசைகளையும்—அவித்தான் - அறுத்தவனது—பொய்தீர் - மெய்யான—ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே—நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர் | —நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல்எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய்வாழ்வார், எ-து. ஐ-ஐ உளது - சுவை- ஒளி-நாற்றம்- ஓசை-எனப்புலன்கள்ஐந்தாகலின் அவற்றிலேசெல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐத்தவித்தானது ஒழுக்கவழிஅவறந் சொல்லப்பட்ட வேதமாரீகம். [இவைநான்கு பாட்டாலும்-கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழியின்றோரும், மோகித்தைப் பெறுவொன்பது சொல்லப்பட்டது. ௬

தனக்குவமையிலாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்*
மனக்கவலைமாற்றலரிது. - - - - - ௭.

இ-ள். தனக்கு—உவமையிலாதான்- (ஒருவிதத்தினாலும்) தீகரில்லாதவனது—தான் - அடிகளை—சேர்ந்தார்க் கல்லான்-சேர்ந்தவர்க்கல்லது—மனக்கவலை - நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை—மாற்றல் - நீக்குதல்|—அரிது - உண்டாகாது.

எ-று. இங்கே அரிது இல்லையென்னும் பொருளில் வந்தது அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும், இறந்தும் அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதாம். (எ)

அறவாழியந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. - - - - - அ.

இ-ள். அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுள்து -
நான் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை) - சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல் - பிறவாழி - (அதனின்) வேறுகிய கடல்களை - நீந்தல் - கடத்தல் | - அரிது - கூடாது. எ-று. இஃது அறம்பொருளின் படுமெனவுடனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தைமுன்பிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளும் இன்பமும் பிற வெணப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்குவடிவாகலின் அறவாழியந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச்சேராதவர்களுக்கானது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தல் நிதென்றார். தாட்புணையென இமையால் ஏகதேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமில்வேயென்குணத்தான்
றாளை வணங்கா த்தலை. - - - - - கூ.

இ-ள். கோளில் - (தத்தமக்கேற்றபுலங்களைக்) கொள்ளுகையில்லாத - பொறியின் - பொறிகள் போல் - எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது - தாளை - அடிகளை - வணங்காத்தலை - தொழாத் தலைகள் | - குணமில்வே - பயன்படுதலுடையனவல்லவேயாம். எ-று. இஃது எண்குணங்க ளாவன - தன்வயத்தினால் - தூயவுடம்பினால்தல் - இயற்கை யுணர்வினால்தல் - முற்றுமுணர்ந்தல் - இயல்பாகவேபாசங்களி னிங்குதல் - பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின்பமுடைமை - என்பனவாம். இவைகைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன. காணாதகண்முதலானவைபோல் வணங்காததலைகள் பயனிலவெனத்தலை மேல்வைத்துச் சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாதநாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங் கொள்க. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (கூ)

௭

ஐஸ் அதி-கடவுள் வாழ்த்து.

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா *
 ரிறைவ னடிசேரா தார். - ய.

இ-ள், இறைவன்-தலைவனது—அடி - பாதமாகிய (மரக்கலத்தை)—(சேர்ந்தவர்)—பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை—நீந்துவர்-கடப்பார்.—சேரா தார்- (அதனைச்) சேராதவர்—நீந்தார்-கடக்கமாட்டார். எ-று. ❀ சேர்ந்தவொன்பதுவருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம். பிறவி ஒன்றுக்கொன்றுகாரணகாரியசம்பந்தப்பட்டுக் கனாயில்லாமல் வருதலால்-பிறவிப்பெருங்கட லென்றார். [கடவுளடிசையே நினைப்பவர்க்குப்பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமைபும் ஆகியவிரண்டும் இதனால் நியமிக்கப் பட்டன.] ய

—* * * * * ❀ * * * * *

உ-ஆம்-அதி—வாண்சிறப்பு,

அஃதாவது கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின் பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். —அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

வா னின் துலகம் வழங்கி வருதலாற் *
 ருனமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. க.

இ-ள். வான்-மழையானது—நின்று- (நடுவேநிற்காது) நின்று—உலகம் - உயிர்களானவை—வழங்கி வருதலான் - நிலபெற்று வருகையினாலே—தான்-(அம்மழை) தான்—+ அமிழ்தமென்று- (உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று—உணரற்பாற்று- அறியப்படுந்தன்மையையுடைத்தாம். எ-று. ❀ நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது, உயிர்கள் நில பெற்றுவருதலாவது - பிறப்பு நடுவேநீங்காமைப்பால் - அவ்வந்தாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலபெறுதலின் உயிர்களை நிலபெறச்செய்த மழையை அமிழ்தமென்றார். (க)

து ப்பார்க்குத் துப்பாயதுப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
 துப்பாய து உ மழை. - உ

இ-ள். துப்பார்க்கு - உண்பவர்க்கு—துப்பாய-நன்மையா

+ அமிழ்தமென்பதற்கு மாணத்தொழிப்பதென்பது பொருள். அதற்கு அமிர்தமெனச் சொல்லுதலாகியது

கிய — துப்பாக்கி - உணவுகளைபுண்டாக்கி — துப்பார்க்கு -
(அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு — துப்பாய்து உம் - (தானும்)
உணவாய்நிற்பதும்—மழை| எ-று. தானும் உணவாதலா
வது - தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். — சிறப்புடைய மனிதர்மே
ல்வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றையுயிர்களுக்கும் இஃது ஒ
க்கும் — இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்
யுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்னுபொப்பின்பின் விரிநீர் வியனுலகத் - - *
துண்ணின்றுடற்றும் பசி - - - - - ரு.
இ-ள். விண் - மழையானது — நின்று - (பெய்யவேண்டுங்
காலத்தில்) பெய்யாமல். — பொப்பின்பின் - பொட்குமாயின் —
விரிநீர் - கடலாலேகுழப்பிட்ட — வியனுலகத்துள் - பரந்தவுலக
த்தினுள் — பசி — நின்று - நிலைபெற்று — உடற்றும் - (உயிர்க
ளை) வருத்தும். எ-று. கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே ப
யனில்லை யென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். — உணவி
ல்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம் (ரு)

எரினுழா அருழவர்புயலென்னும் - - - - - *
வாரிவளங்குள் திக்கால் - - - - - ரு.

இ-ள். உழவர் — எரின் - எரினில் — உழார் — புயலென்னு
ம்வாரி - மழையென்கிறவருவாய் — வளங்குள் திக்கால் - (தன்) ப
யன்குறையின் — எ-று. குன்றியக்காலென்பது - குறைந்து
நின்றது. — உணவில்லாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லியபடி. (ச)

கெடுப்பது உங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே *
யெடுப்பது உ மெல்லா மழை - - - - - ரு.

இ-ள். கெடுப்பது உம் - பூமியினிடத்து வாழ்வார்ப்பெய்
யாததுநின்று கெடுப்பதும் — கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்
ட்டார்க்கு — சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) — மற்றுங்கே -
முன்கெடுத்ததுபோல் — எடுப்பது உம் - எடுப்பதும் — எல்
லாம். (இவை) யெல்லாம் (வல்லது) — மழை. எ-று. மற்று -
வினைமாற்றில் வந்தது. கேடும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர்
மனிதராதலால் - கெட்டார்க்கென்றார். — எல்லாமென்றது -
அம்மனிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த வெடுத்தல்கள்
பலவாகுகைநோக்கி — வல்லதென்பது - அவாய்நிலையால் வ
ந்தது. — மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி. (ரு)

† அவாய்நிலை ஒருசொல்லமற்றொரு சொல்லக்கொள்ளுதற்கு அவாவிந்தமல்.

வி சும்பிற்றுளிவிழிநல்லாண்மற்றாங்கே - - - - - *
பசும்புற்றலைகாண்டாரிது. - - - - - சு

இ-ள். விசும்பின் - மேகத்தினின்றும் - துளி - துளிகள் -
விழிநல்லால் - விழிந்தாண்பதல்லது - மற்றாங்கே - விழாதாயி
ன் அப்போழுதே - பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையையு
ம் - காண்பு - காணாதல் - அரிது. எ-று. ஃ விசும்பு - ஆகு
பெயர். - மற்றும் - விழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்த
து. - தலையென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை - விகாரத்தால் தொ
க்கது. - ஓர் திவயிரும் இல்லாமற் போமென்பதாம். (சு)

நெ நெங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி*
தானல்கா தாகிவிடின. - - - - - எ

இ-ள். நெநெங்கடலும் - நெடியகடலும் - தன்னீர்மைகு
ன்றும் - தன்னியல்புகுறையும் - எழிலிதான் - மேகந்தான் -
தடிந்து - (அதனைக்) குறைத்து - நல்காதாகிவிடின. (அதனிட
த்துப்) பெய்யாதாகிவிடின. எ-று. ஃ உம்மை - உயர்வுசிறப்
பு. தன்னியல்பு குறைதலாவது - நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமை
யும், மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். - இங்கே கு
றைத்தலென்றது - முகத்தலை. - மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்
கும் - மழைவேண்டுமென்பதாம். [இவை ஏழு பாட்டாலும்
உலகம் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது] (எ)

சி தற்பொறி பூசனை செல்லாது வானம் - - - - - *
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. - - - - - அ

இ-ள். வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும் - ஈண்டு - இவ்வுலக
த்திலே - சிறப்பொறி - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவி
ழாவடனே - பூசனை - பூசையானது - செல்லாது - நடவாது.
- வானம் வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின். எ-று. ஃ உம்
மை - உயர்வுசிறப்பு. - விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால் -
செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார். - பூசையிலேதாழ்
வு தீரச்செய்யப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார்.

தி னந்தவமிரண்நீர் தங்காவியனுலகம் - - - - - *
வானம் வழங்கா தெனின். - - - - - சு

இ-ள் வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே - தானந்தவமிரண்
டும் - தங்கா - உளவாகாவாம். - வானம் - மழை - வழங்காதெ
னின் - பெய்யாதாயின் எ-று. ஃ தானமாவது - தருமவழியால்வ
ந்தபொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது.

உ-ஆம், அந்—வாண்சிதப்பு

க

தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கும் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டாகுதல்கள்முதலானவை. பிசுநிபந்ரி - தானம்இல்லறத்தின்மேலும், தவம் - துறவறத்தின்மேலும், நின்று (க)

நின்றுமையா துலகெனியார்யார்க்கும் *
நின்று வானின் மமையா தொழுக்கு..... (ய)

இ-ள். யார்யார்க்கும் = எவ்வகைமேம்பாடும் போர்க்கும் = நீர் = நீரா—இன்று = இல்லாமல்—உலகு = உலகியலானது— அமையாதெனின் = பொருந்தாதாயின். —ஒழுக்கு— (அந்நீரின் துறவிவேநீங்காத) வெழுக்கமும்— வான்-மழையை—இன்று— இல்லாமல்—அமையாது = பொருந்தாது. எ-து. * இம்மையிலே அனுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொருளின்பங்கன் யுலகியலென்றார். நடுவேநீங்காத வெழுக்கமாவது = எக்காலங்களிலும்; எவ்விடங்களிலும், நீருண்டாயிருத்தல், நீரினாலே பொருளின்பங்கன் பொருந்தாதல்போல் = மழையினாலே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்தாதல்எல்லாசாலும் தெளியப்படுமென்பதைக்காட்டுதற்குநீரின் மமையா துலகெனின் என்றார். [இவை முன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கன் தடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உ-ஆம், அந்—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்திறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதலாம். அவ்வறமுதலாகிய பொருள்கள் உலகத்துக்கு உள் ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இதுவாண்சிதப்பின் பின் டவக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமை விழுப்பத்து *
வேண்பிம்பனுவற்றுணிவு.....

இ-ள். பனுவல் = தூல்களது = துணிவு-நிச்சயமானது— ஒழுக்கத்து = (தமக்குரிய) வெழுக்கத்திலேநின்று—நீத்தார்— துறந்தவரது —பெருமை = மகிமையை—விழுப்பத்து = மேலானபலபொருள்களுள்ளும்—வேண்பிம்ப— (இதுவேமேலான தென்று) விருப்பம். எ-து. * தமக்குரிய வெழுக்கத்திலே நின்று

றுதுறத்தலாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாது நடத்தப்பண்ணியும் வளரும், அது வளரப் பாபம் தேயும்,அதுதேய அநியாமைநீங்கும், அது நீங்க இது நித்தியம் இதுஅனித்தியம் என்கிறபகுத்தறிவும்- நிசையில்லாத இம்மைமறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும்- பிறவி துன்பங்களும்- தோன்றும், அவைதோன்ற மோகத்தில ஆசை உண்டாம், அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண்முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோகத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மடகாரமும்-நானென்பதாகிய அகங்காரமும்-விடும்,ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம், நூல்செய்தவரது துணிவு நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

துறந்தார்பெருமை துணைக்கூறின் வையத் *
 திறந்தானா யெண்ணிக்கொண் டற்றுஉ.

இ-ள், துறந்தார்பெருமை (அகங்காரமடகாரங்களை)விட்டவரது—பெருமை - மகிமையை—துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையினாலேசொல்லிஅறியப்புகுந்தால் — (அளவுபட்டாமயால்) — வையத்து-இவ்வுலகத்திலே—இறந்தானா-(பிறந்) திறந்தவனா—எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (யித்தனைபூர்களுண்டு) அறியப்புகுந்தாற்போலும். எ-று. முடியா தென்பதாம். கொண்டாலென்பது கொண்டெனத்தரிந்து நின்றது. (உ)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார் *
 பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.....க.

இ-ள். இருமை- (பிறப்புவிடென்னு) மிரண்டனது—வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை—தெரிந்து-ஆராய்ந்து—(அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) —ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே—அறம்-துறவறத்தை—பூண்டார்-கொண்டவரது—பெருமை-மகிமையே — உலகு- உலகத்தில் — பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது. எ-று. பெருமையே பென்பதினேகாரம்விகாரத்தால் தொக்த்தது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப் பிரித்தலாற் பிரிநிலையேகாரம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந் துங்காப்பான் *
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்துசு

இ-ள். உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னுமங்குசத் தினாலே—ஒரைந் தும் - (பொறிகளாகிய யானைக)னைந்தையு ம்— காப்பான் - (தன் தன்புலன்களின்மேல் செல்லாமற்) காப் பவன் | — வரனென்னும்வைப்புக்கு - (எல்லாநிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிறமோஷ நிலத்துக்கு — ஓர்வி த்து - ஒருவித்தாவான். ஏ-று. ஃஃ அந்நிலத்திலே போய் முளை த்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிறம னிதனல்லனென்பதாம். [ஏகதேசவுருவகவணி] (ச)

ஐந்தவித்தா னாற்றலகல்விசம்பு ளார்கோடா *
னிந்திரனே சாலுங்கரிரு.

இ-ள் ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற்செல்லுகின்ற) வைந்தா னைகளைப்பொழித்தவனது— ஆற்றல்-வல்லமைக்கு— அகல்வி சம்புளார் - அகன்றபொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு—கோ டான்-தலைவனாகிய—இந்திரனே-தேவேந்திரனே | — சாலுங்க ரி-பேர்துமானசாஸ்திரியாம். ஏ-று. ஃஃ ஐந்தாளைகளையும் நீக்கா மல் சாபத்தைஅடைந் து நின்று அவ்வாளைகளை நீக்கிவனாகி ய கௌதமமுனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தாளுதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (ரு)

செயற்கரியசெய்வார் பெரியர் சிறியர் ... *
செயற்கரிய செய்கலா தார்..... கூ.

இ-ள் (ஒத்தபிறப்பினராகியமனிதர்களிலே) — பெரியர்- பெரியோர் | — செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை— செய் வார் — சிறியர்-சிறியோர் | — செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரிய வைகளை—செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார் ஏ-று ஃஃ என வே - பெரியோர் செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்யாரொன்ப தும், சிறியோர்அவைகளைச் செய்வாரொன்பதும், தோன்றுத ல் அறிக. செய்தற்கெளியவை - மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல் - ஆசைகொள்ளுதல் - கோபித்தல் - இவைமுத லானவையாம். செய்தற்கரியவை-இயமம் - நியமம்-இவைமுத லான எண்வகையோகாங்கங்களாம். (கூ)

சு வைபொளி யூரேசை நாற்றமென்றைத்தின் *
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு..... எ

இ-ள். உலகு - உலகமானது | - சுவைபொளியூரேசைநாற்றம் - சுவையும்ஒளியும்ஊறும்ஓசையும் நாற்றமும் - என்று- என்று சொல்லப்பட்ட - ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திகைகளது - வகை - கூறுபாட்டை - தெரிவான் கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்ததே. எ-று ஐ- சுவை-ரசமும், ஒளி - ரூபமும், ஊறு-ஸ்பரிசமும்; ஆம் - ஐந்தின் வகையாவன - அவைஐந்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கண்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிகின்றபுருடனும், அவன்தெரிதற்குக்காரணமாகிய - மான் - அகங்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும், அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும், கொள்ளப்பிழ் இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லையென்று உலகினது இருப்பை அறிதலால் அறிவினிடத்ததாயிற்று. பூதமைந்து - நிலம் - நீர் - தீ - காற்று - வான். ஞானேந்திரியமைந்து - மெய்-வாய் - கண்-மூக்கு - செவி. கண்மேந்திரியமைந்து - வாக்கு - பாதம்-பாணி - பாயு-உபஸ்தம். மூலப்பகுதி - மாயை. [இவைநான்குபாட்டாலும்பெருமைக்குக் காரணங்கள் - ஐம்பொறியடக்கிலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும்-ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)]

நி றைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து *
மறைமொழிகாட்டிவிடும்..... அ.
இ-ள். நிறைமொழி- (பய)னிறைந்தசொல்லையுடைய-மாந்தர்-முனிவரது-பெருமை - மகிமையை? - நிலத்து-நிலவுலகத்தில்-மறைமொழி- (அவராணையாகச்சொல்லிய) மந்திரங்களே| - காட்டிவிடும்- (பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும் என்று. ஐ- பயனிறைந்தமொழியாவது: அவர் அருளிஞலே சொன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும் அதனதன்பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிற சொல். காட்டிதல்- பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

கு ணமென்னுங் குன்றேநீநின்றார் வெகுளி *
கணமெயுங் காத்த வரிது. கூ.
இ-ள். குணமென்னுங்குன்று - (துறவுமெய்யறிவு ஆகையி

சு-ஆம், அதி—நீத்தார்பெருமை

யக

ல்லாமைமுதலான) தற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்—ஏறிநி
ன்றார் — ஏறிநின்றமுனிவரது — வெகுளி - கோபமானது —
கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) கண்ணகால்மேயாயினும்—
காத்தல் — (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தழித்தல் | — அரிது—
அரிதாம், எ-று. ஃஃஃ அசையாமையும் பெருமையும் பற்றிக் கு
ணங்களை மலையாக உருவகம் செய்தார். அனாதியான பழக்க
த்தினாலே ஒரோவிடத்துக் கோபம்தோன்றிய போதே அத
னை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலால் கணமேயு மென்றும்
நிறைமொழி மாந்தராகலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினார்.
[இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவராணசொல்லப் பட்டது]

அ நீதண றொன்போ ரறவோர்கற்றெவ்யுயிர்க்குஞ்*
செந்தண்கை பூண்டுடாழக லான், ய.

இ-ள். எவ்யுயிர்க்கும் - எல்லா வுயிர்களின்மேலும்—செந்
தண்கை-செவ்வையானவருளை — பூண்டு - விரதமாகக்கொண்
டு — ஓழுகலான் - நடக்கையினாலே — அந்தணொன்போர்—
அந்தணொன்று சொல்லப்படுவோர் | — அறவோர் - துறவற
த்தினின்றவர் எ-று. ஃஃஃ மற்று-அசைநிலை அந்தணொன்பது
அழகிய தண்மையை யுடையவொன்னுங் காரணப்பெயராக
லின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகா தென்பது
கருத்து. [அப்படி ஆணையுடையவராயினும் உயிர்களிடந்தே
அருளுடையொன்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*** ஐஐஐஐஐ ***

சு-ஆம், அதி—அறன்வலியுறுத்தல்:

அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்டமுன் றுள் அற
மான்து மற்றைப் பொருளிற்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை
மறுமைவீடு என்கிற்புழன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறு
தியுடைத்தென்பது சொல்லுதலாம் — அதிகார முறைமையும்

இதனாலே விளங்கும்.

சு மப்பி னுஞ்செல்வமுமீனும்மத்தினூஉங் *

காக்கமெவனோஉயிர்க்கு க

இ-ள். சிறப்பு - மோஷித்தையும்? — ஈனும் - கொடுக்கும்.

யசு

ஈ-ஆம்-அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும்? — ஈனும் - கொடுக்கும். — (ஆதலால்) — உயிரிக்கு - (மனித) ருயிரிக்கு — அறத்தினூங்கு - தருமத்திஃமேற்பட்ட — ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத் தருவது. — எவன் - யாது. எ - று ஈ-ஆம்-அசைநிலை - எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோகத்ததைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல் [இதனால் அறத்தினும் அழிமுகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப் பட்டது. (க)

அ மத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை *
மறத்தலினூங் கில்லை கேடு..... .. உ

இ-ள் (ஒருவனுக்கு) — அறத்தினூங்கு - தருமசூ (செய்தலின்)மேற்பட்ட — ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) — இல்லை. — அதனை - அத்தருமத்தை — மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின்மேற் பட்ட — கேடு - கேட்டைத் (தருவதும்) — இல்லை எ - று. ஈ-ஆம்-அறத்தினூங்காக்கமு மில்லையெனமுன் சொல்லப்பட்டதையே அனுவதித்தார் - அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனோக்கி [இதனால் அதுசெய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஓ லீலும்வகையாலறவினை யோவாதே..... .. *
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல் ஈ.

இ-ள். ஒல்லும்வகையால் - (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால் — அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை — ஓவாதே - இடைவிடாமல் — செல்லும்வாயெல்லாம் - (அது) செல்லுமிடங்களினுள்ளெல்லாம் — செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று. ஈ-ஆம்-கூடும் வகையாவது - இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும், செய்தலாம். செல்லுமிடங்க ளாவன - மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செய்யப்படுகிற அறங்களாவன - நற்கந்தையும், நற்சொல்லும் நற்செய்யலும், ஆம் [இதனால் அறம்பெய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது, ஈ.

ம னத்துக்கண் மாசில னாதலனைத்தற *
குதுல நீர பிற..... .. ச.

இ-ள். (அப்படியறஞ்செய்பவன்!) — (தனது) நெஞ்சினிட
† அவ்வதனாவது மனச் சொல்லப்பட்டதையே மனஞ்செய்தலிதன்பேரே குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்.

சு-ஆம் - அது - அறன்வலியுறுத்தல்.

மரு

த்து - மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக்கடவன் - அறன் - தருமமாவது! - அனைத்து - அவ்வளவே - பிற - அது ஒழிந்தசொல்லும்வேடமும் - ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்ல) - ஆரவாரகுணத்தையுடையனவாம். எ-று. குற்றம் - தீயவைநினைத்தல். பிறர் அறியவேண்டிச் செயப்படுதலால் ஆகுலநீரபிறவென்றார். மனதிலே குற்றமுடையவனாகிய போது அதன்வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செயப்படுகிற அறங்களிலே படன் இவ்வையென்பதும் பெறப்பட்டது. (ச)

அ முக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னன்கு*
மிழுக்கா வியன்ற தறம்..... (ரு)

இ-ள். அமுக்காறு - (பிறருயர்ச்சி) பொருமையும் - அவா - (ஐம்புல) வாசையும் - வெகுளி - (அவைகாரணமாகப் பிறர் மேல் உண்டாகிற) கோபமும் - இன்னாச்சொல் (அதுபற்றி வருகிற) கமிஞ்சொல்லும் - நான்கும். ஆகியவற்றான்கிணையும் - இழுக்கா - கடிந்து - இயன்றது - (ஒழிவில்லாமல்), நடந்தது - அறம் - அறமாவது. எ-று. இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதுங்கொள்க. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறத்தினியல்புசொல்லப்பட்டது. (ரு)]

அ ன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது*
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை..... சு.

இ-ள். (நாம்இப்போதுஇனையேமாகலின்) - அன்று - இறக்குநாளில் - அறிவாமென்னாது - செய்வோமென்று நினையாமல் - அறம் - தருமத்தை - செய்க - (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர். - அது - அப்படிச்செய்யப்பட்டதருமமானது - பொன்றுங்கால் - உட்பினின்றுமுயிர் போங்காலத்து - பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். எ-று. மற்று - அசைநிலை. செய்வதுபடம் பழியவும்உயிரோடுகூடி மற்றையுடம்பிலும்செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று. [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிற போதே செய்கவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (சு)

அ ரத்தா நிதுவென [வேண்டா சீனகை.... *
பொறுத்தானோ ரீர்த்தானிடை எ.

இ-ள். அறத்தாறு - தருமத்தின்படன் - இதுவென - இது

யிள்.

ச-ஆம்-அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

கென்று (ஆதமவளவையால்) அறிவிக்க—வேண்டா—வேண்டி—
யதில்லை—சினிகை-தண்டிகையை—பொறுத்தானோடு—சுமப்-
பயனோடு—ஊர்ந்தானிடை—செலுத்துவானிடத்துக்(கா-
ட்சியளவையினாலேயே அறியப்படும்.) எ-று. ஃ எனவெண்-
றதனால் சொல்லளவையாகிய ஆதமபிரமாணமும், பொறுத்-
தானோடு ஊர்ந்தா னிடையென்றதனால்—காட்சியளவையாகிய
பிரத்தியக்ஷபிரமாணமும், கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமெ-
ன்பதுகுறைந்து நின்றதனால்-சொல்லெச்சம். [இதனால் அழி-
யாததுணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] (எ)

வீ ழ்நாள் படர்அஃம நன்றாற்றினஃதொருவன் *
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்..... அ

இ-ள். ஒருவன்—வீழ்நாள்- (செய்யாமற்) கழியுநாள்—
படாஃம்—உண்டாக்காமல்—நன்று—தருமத்தை—ஆற்றின்—
செய்வானாயின்—அஃது—அச்செய்கையானது—வாழ்நாள்—
(அவன்சரித்தோடுகூடி) வாழுநாள்—வழி- (வரு)வழியை
—அடைக்குங்கல்- (வாராம)லடைக்குங்கல்லாம். எ-று. ஃ அந்-
நூண்ம்-அகங்காரம்-அவா-விருப்பு-வெறுப்பு-என்கிற—ஐவ-
கைக்குற்றங்களால் வருகிற—நல்வினை-தீவினை-என்கிற இருவ-
கைவினைகளும் உள்ளவரைக்கும் உயிர் உடம்போடு கூடிநின்-
று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கும்
ழதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.] (அ)

அ றத்தான் வருவதே யின்பமற்றெல்லாம் *
புறத்தபுகழுமில். கூ

இ-ள் அறத்தான்—இல்லறத்தோடுபொருந்தி—வருவதே—
வருமின்பமே—இன்பம்—இன்பமாகும்—மற்றெல்லாம்—
அதனோடுபொருந்தாதுவருவனவெல்லாம்—(இன்பமாயினு-
ம்)—புறத்த-துன்பத்துட்சேர்வனவாம்—(அதுவுமல்லாம்
ல்)—புகழும்—புகழையும்—இவ—உடையனவல்ல. எ-று. ஃ
இன்பம்—காமத்தின்னுபவம். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்-
பமாயிற்று. பாவத்தால் வரும்பிறனில் விழைவுமுதலானவை
அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின்புதுன்பமா-
ய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார். புகழும்மில்வெனவே—அறத்-
தோடு வருவதாகியவின்பம் புகழுமுடைத்தாமென்பது பெ-
ற்றாம். [இதனால் அறஞ்செய்வாரோ இம்மையின்பமும், புகழு-

ச-ஆம்,அதி-அறன்வலியுறுத்தல்.

யள்

ம்,பெறுவாரொன்பதுசொல்லப்பட்டது.]

(க)

செயற்பால தோருமறனே யொருவற் ✽
 குயற்பால தோரும் பழி. ய.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு-செயற்பாலது - செய்தற்
 ன்மையது|—அறனே - நல்வினையே —உயற்பாலது - ஒழித்
 த்றன்மையது|—பழி(யே) - தீவினையே. எ-று. ✽ தேற்றே
 காரம்பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. ஒருமிரண்டும் - அசைநிலை
 கள்.பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப்பழியென்றார். இதனாற்
 செய்வதும், ஒழிவதும், நியமிக்கப்பட்டன.] (ய)

பாயிரமுற்றிற்று.

இல்லறம்.

இல்லறமாவது - இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற
 வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடையமனைவி
 யோடு கூடிச் செயப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே
 சொல்லத்தொடங்கினார்.

இ-ஆம், அதி.--இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது மனையாளோடு கூடிவாழ்தலின்து சிறப்
 பாம். இவ்வாழ்க்கைநிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய
 இருவகைநிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இதுஅறன்வலி
 யுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாழ்வா நென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு ✽
 நல்லாற்றி னின்ற துணை.....

இ-ள். இவ்வாழ்வானென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்
 பவனென்றுசொல்லப்படுவோன் |—இயல்புடைய - (துறவ
 றத்) தன்மையையுடைய—மூவர்க்கும் -(மற்றை) மூவர்க்கும்
 —நல்லாற்றில்-(அவரது) நல் (வொழுக்க) வழிகளில்--நின்
 ற-நிலைபெற்ற —துணை-துணையாவான். எ-று. ✽ இல்லென்ப
 து அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றைமூவரோ
 வார் - ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும் விரதங்காக்கின்றவ
 னும் ஆகியபிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவி

யோமி தவஞ்செய்திறவனாகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுக்களையும் விட்டவனாகிய சன்னியாசியும், என்றற்கு. இல்வாழ்வான் - பசி-நோய்-குளிர் - முதலானவற்றால் அவொழுக்கங்களுக்கு இடையூறுவாராமல் உண்டமருந்து முதலானவை கொடுத்து அவரவொழுக்கவழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையி னாலே நல்லாற்றினின்றதுணைமென்றார் (க)

இறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு *
மில்வாழ்வா நென்பான் றுணை, உ.

இ-ள். இறந்தார்க்கும் - (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும் - துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமைப்பட்டவர்க்கும் - இறந்தார்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும் - இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே - துணை - துணையாவான். எ-று. ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய்நின்று வேண்டிவனசெய்தலாலும், வறுமைப் பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும்; இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன்முதலானவைசெய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும், துணையென்றார். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இல்வாழ்க்கை எல்லா வுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது. உ

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப நலை, ந.

இ-ள். தென்புலத்தார் - மிதிரரும் - தெய்வம் - தேவரும் - விருந்து - அதிதியரும் - ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும் - தான் - தானும் - என்று - என்று சொல்லப்பட்ட - ஐம்புலத்து - ஐங்கிடத்துஞ் செயப்படுகின்ற - ஆறு - (அற) வழியை - ஒம்பல் - வழுவாமற் செய்தல் - தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையவறமாம். எ-று. ஆங்கு - அசைநிலை, பிதிரர் - ஓர் தேவசாதியார். அவர்க்கு இடம்பெறக்காதலின் - தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வம் - சாதியொருமை. விருந்து - புதுமை. அது இங்கே புதியவராய்வந்தவரை உணர்த்தலினாலே ஆகுபெயர். தான்செய்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லாவறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் தண்ணக்காப்பாற்றுதலும் அடமாயிற்று. இவ்வைந்துவகையும் தருமஞ் செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார். இவ்வைங்கிடங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டுத

டு-ஆம்,அதி — இல்வாழ்க்கை.

டுக

லால் அரசனுக்கு ஆதில் ஒருபங்காயிற்று.

(ஈ)

பழியஞ்சிப் பாத்தா னுடைத்தாயின்வாழ்க்கை *
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான் மில். - - - ச

இ-ள்.(பொருள்சம்பாதிக்கும்போது)—பழி - பாபத்துக்கு—அஞ்சி-பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து)—பாத்து - (அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு—உண்ண-(தான்)உண்ணுதலை—வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது—உடைத்தாயின் - உடையதானால்—வழி - (அவனது) சந்ததியானது—எஞ்சல் - குறைதல்—எஞ்ஞானும்—எந்நாளும்—இல்- இல்லை, எ-று ஐயு பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமானது பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும்,அடைந்து சந்தி அழியுமாதலால் பழியஞ்சியென்றார். வாழ்பவனது உடைமைவாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது. (சு)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை *
பண்பும் பயனு மது. - - - டு.

இ-ள்.இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது—அன்பும்- (தன்மனையாளிடத்துச்செய்யத்தகு) மனையினையும்—அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும்—உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்—அது - அவ்வுடைமையானது— (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு)—பண்பும் - குணமும்—பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம். எ - று ஐயு மனையாருக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாதபோது இல்லறம். முடிவுபெறுதலையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமுடைமை பயனும், ஆயின. அன்பையும், அறையும், முன்வைத்த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஷிப் பெறுவ தெவன். - - - ளு.

இ - ள். (ஒருவன்)—இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையை—அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்—ஆற்றின் - செலுத்துவாயின்—புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியில்

உய

ரு-ஆம்,அதி.—இல்வாழ்க்கை.

வே—போய் - சென்று—பெறுவது - பெறும்பயன் | —என
ன்-யாது. எ-று ஐஃ தரும்ததின்வழி - பழியஞ்சிப்பகுத் துண்
னாதலும் அன்புடைமைமுனமுன் சொல்லப்பட்டவழியா
ம்,புறத்தாறு-மனையை விட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நி
லை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்
போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (சு)

இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் *
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. - - - எ.

இ-ள்.இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலேநின்று—இயல்பி
னான் - (அதற்குரிய) வியஸ்போயிகூடி—வாழ்பவனென்பான் -
வாழ்பவனென்றுசொல்லப்படுவோன் | — முயல்வாருளெல்
லாம் - (ஐம்புலங்களைவிட) முயற்சிசெய்வாருல்லாருள்ளும்
— தலை - மேற்பட்டவனாவான். எ - று ஐஃ முற்றத்திறந்தவ
ராகியசன்னியாசிகள் ஐம்புலங்களை விட்டமையால், முயல்வா
ரொன்றது - வனத்திலே தவம் செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்த
ரை. இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சிசெய்யாமலே பயனைப்பெ
றுதலினாலே தலைமென்றார். (எ)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மையுடைத்து. - - - அ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்)—ஆற்றின் - (தமது) வழியி
லே—ஒழுக்கி - நடத்தி—அறன் - (தானுந்தன்) னறத்தினின்
றும்—இழுக்கா-தவறாத—இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையான
து | — நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும்—
நோன்மை - பொறுமையை—உடைத்து உடையதாம். எறு.
ஐஃ பசுமுதலான இடையூறு தீர்த்தலால் ஆற்றினொழுக்கியென்
றார். நோற்பாரொன்பது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகு
பெயர். தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அ
ல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையு
ம் பொறுத்தலில்லாமையால் நோற்பாரி னேன்மையுடைத்
தென்றார். (அ)

அறனைப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்பு தில்லாயி னன்று. - - - கூ.

இ - ள். (ஒருவகையறங்களுள்) — அறனைப்பட்டது

௫.ஆம்,அதி.—இல்வாழ்க்கை.

உத

(நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது | —இல்வாழ்க்கையே. — (மற்றைத்துறவறமோவென்றால்) — அஃதும் - அதுவும் | —பிறன்பழிப்பது - பிறனும் பழிக்கப்படுவதை | —இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால் — நன்று - (அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையதாக) நன்றும். எ-று. ஐங்காரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை அஃதென்பது சுட்டி நின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடா பொழுக்கத்தை. துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிக்கையுமிட அடக்கவேண்டியவருத்தம் உண்டாயிருத்தலால் அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமை யால் இது நிறைவேறுவது எளிது. ஆகலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும். போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவைநான்குபாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - ய.

இ-ள். வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்மியல்பினால் — வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள் — வாழ்பவன் | — (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்) — வானுறையும் - விண்ணுலகத்திலிருக்கின்ற — தெய்வத்துள் - தேவருள் — வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைத்து நன்றாகத்திக்கப்படுவான். எ-று. ஐயின்னே தேவனுப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமாயிருக்கையால் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது] இம்மைப்பயன் புகழ். அதை இறுதியிலே சொல்லுகிறார். (ய)

௬-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்விலவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனை யாளது நன்மையாம். இதனாலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தம் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

க.

இ-ள். மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க — மாண்புடைய

ளாகி - நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாகி—தற்கொண் டான் - தன்னைக்கொண்டவனது—வளத்தக்காள் வாழ்க்கை - வரவுக்குத்தகுந்தவாழ்க்கையையுடையவள் | —துணை-(அவ்வி ல்லறத்துக்குத்) துணையாவாள். எ-று. ஷீ நற்குணங்களாவன- அறந்தவளாயுபசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத் தே யருளுடைமையும், முசலானவையாம். நற்செய்கைகளா வன - வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி லாவத்தலும், உண்டிசமைத்தல்வல்லமையும், உபகாரஞ்செய் தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவ து-முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விர ண்டி நன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது (க)

மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை*
பெனைமாட்சித் தாயினு மில். - - - - - உ.

இ-ள். மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குண நற் செய்கைகள்—இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே —இல்லாயின் - இல்லையாயின்—வாழ்க்கை - அவ்விவ்வாழ்க்கை யானது | —மனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வள வுபெருமையை உடையதாயினும்—இல் - அப்பெருமையை உடையதன்று. எ-று. ஷீ படன்படானமபால் இல்லையென்றார்.

இல்லறெ னில்லவண் மாண்பா னு லுள்ளதெ *
எில்லவண் மாணக் கடை. - - - - - ஈ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—இல்லவர் - மனையாள்—மாண்பா னுள் - நற்குண நற்செய்கையளாயிருந்தால்—இல்லது - இல் லாதது | —என்-பாது. —இல்லவர் - அம்மனையாள்—மாணக் கடை - அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால்—உள்ளது | —என் பாது. எ-று. ஷீ மாண்பென்னுங் குணப்பெயர் இங்கே அத னை உடையவளுக்கு ஆயிற்று.] இவ்விரண்டிபாட்டாலும் இல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டியது மனையாளது நற்குண நற்செய் னையே மற்றவை யல்லவென்பது. சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னுந் *
திண்ணையுண் டாகப் பெறின். - - - - - ச.

இ-ள் (ஒருவன் பெருந்தகுரிய பொருள்களுள்)—பெண் ணின்- மனையாளினும்—பெருந்தக்க - உயர்வாகியபொருள்க

ஈ - ஆம், அதி. — வாழ்க்கைத் துணை நலம்.

உரு

ள் — யா - எவை | — உ - இருக்கின்றன. — கற்பென்னுந்தி
ண்மை - கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை — உண்டாகப்பெற்றின் -
(அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால் - எ - னு. ~~ஈ~~ கற்பு
டையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம்பொ
ருள்கள் வேறில்லாமையால் - யாவளவென்றார். [இதனால் கற்பு
நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)]

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. - - - ரு.

இ-ள். தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை — தொழாள் - வணங்கா
ளாகி — கொழுநன் - (தனதுதெய்வமாகிய) கணவனை — தொ
ழுது - வணங்காநின்று — எழுவாள் - (நித்திராவிட) டெழுந்திரு
ப்பவள் — பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல - மழை - மழை
யானது | — பெய்யும். எ - னு. ~~ஈ~~ தெய்வந்தொழுதற்கு மனம்
தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின் - தொழுதெழுவாளை
ன்றார். தொழாநின்றென்பது - தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது.
தெய்வமும் ஏவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவ
ளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது] (ரு)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். - - - சு.

இ-ள். தற்காத்து - (கற்பினின்றும்வழுவாமல்) தன்னைக்கா
ப்பாற்றிக்கொண்டு — தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக்கொ
ண்டவனையும் (உண்டமுதலானவற்றால்) உபசரித்து — தகை
சான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைந்த — சொற்கா
த்து - புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி — சோர்விலாள் - (முன்
சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவி)யில்லா
தவளே | — பெண் - பெண்ணாவாள். எ - னு. ~~ஈ~~ தன்னிடத்துப்பு
கழாவது - ஊராரிகற்பினாலே தன்னைப்புகழ்வது. [இதனால் த
ன்னைப் புகழ்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)]

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யுமகளிர் *
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. - - - எ.

இ-ள். மகளிர் - பெண்ணரை — சிறை - சிறையினாலே — கா
கும் - (தலைவர்) காக்கும் — காப்பு - காவலானது | — எவன் - என்
னபிரயோசனத்தை — செய்யும். — நிறை - (தமது) நிறையா

உசு

சா-ஆம்,அதி.—வாழ்க்கைத் துணைதலம்,

ல்—காக்கும் - (அவர்) காக்கும்—காப்பே-காவலே|—தலை
முதன்மையானகாவல்.எ-று. ❧ சிறை-மதிற்காவல் வாயிற்கா
வல் முதலானவை. நிறை-மனதைக்கற்பின்வழியிலேநிறுத்தல்.
காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்கா
வலாலே பயன் இல்லை என்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலை
யென்றார். [இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச்சொல்ல
ப்பட்டது.] (எ)

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு மூலகு. - - - - - (அ)

இ-ள்.பெண்டிர்|—பெற்றான்-(தம்மைக்)-கொண்டகணவ
னை—பெறின்-(பூசித்தல்)பெறுவராயின்—புத்தேளிர் - தேவ
ர்—வாழும்-வாழ்த்துகிடமாகிய—உலகு - உலகத்தில்—பெரு
ஞ்சிறப்பு-(அவரார்ச்செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை—பெ
றுவர்.எ-று. ❧ பூசித்தல்-வருவிக்கப்படுதலால்சொல்லெச்சம்.
[இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்மீர் தேவர்
களாலே பூசிக்கப்படுவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புதழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் *
னேறுபோற் றீடு நடை. - - - - - கூ.

இ-ள். புதழ்-ஓர்த்தித்ய—புரிந்த-விரும்பிய—இல்- மனை
யானா—இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு—இகழ்வார்முன் -(தம்
மை)யிகழ்ந்துபேசும்பகைவர்முன்—எறுபோல் - ஆண்கிங்க
ம்போலும்—ஈடுநடை -பெருமிதநடை|—இல்லை. எ-று. ❧
புரிந்தவென்பதனீறு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமிதநடை
யானாக்குச் சிங்கவேறு நடையினால் உபமானமாதலால் எறு
போலென்றார். [இதனால்புகழைக்காப்பாற்றாதவிடத்தே உண்
டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத *
னன்கல னன்மக்கட் பேறு. - - - - - டி

இ-ள் (அறிந்தோர்|)—மனை-மனையானது—மாட்சி-நற்கு
ணநற்செய்கைகளை—மங்கலம்-(ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்
—என்ப-என்றுசொல்லுவார்.—நன்மக்கட்பேறு- நல்லபுதல்
வளாப்பெறுதலை—அதன்-அவற்றுக்கு—நன்கலன்- நல்லவா
-பரணம்—(என்ப)-என்றுசொல்லுவார்.எ-று. ❧ அறிந்தோ
ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அகை. [இதனால்வா

எ-ஆம்,அதி—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

உரு

ழ்க்கைத்துணைக்காவதோர்ணிகலம்சொல்லி அதனாஸ்பின்வருவ தாகிய அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ப்பட்டது.] (ய)

எ-ஆம்,அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்-

அஃதாவது - முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெ றுதலாலும். அல்லது செலுத்தக்கூடாமைபால் - அக்கட ன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம். அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த *
மக்கட்பேறல்லை பிற. - - - - க.

இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள் அறிவறிந்த - அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய—மக்கட் பேறல்லை - புதல்வரைப்பெறுதலையல்லது - பிற - மற்றை ப்பேறுகளை—பாம்|—அறிவதில்லை-மதிப்பதில்லை.எ-று. *
அறிதற்குக் காரணமாகிய வுரிமை அவ்வறிதலைஉண்டாக்கியே விடுமாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களென்னும்பெ யர்பெண்பாலை ஒழித்துநின்றது. [இதனாலே புதல்வரைப்பெ றுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (க)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்*
பண்புடை மக்கட் பெறின். - - - - உ.

இ-ள்.எழுபிறப்பும் - (வினைவசத்தினாலே உண்பாகிற்) எழு வகைப்பட்ட பிறப்பிலும்—தீயவை-துன்பங்கள்|—தீண்டா - (சென்று ஒருவனை)யடைப்பாவாம்.—பழிபிறங்கா- (பிறரால்) பழிக்கப்படாத—பண்புடை- நற்குணங்களையுடைய—மக்கட் பெறின்-புதல்வரைப் பெறுவானாயின். எ-று.*
தந்தைதாய் களதுதீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரைக்குறித்துப் புதல் வராலேசெய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குண ம் காரணமாகலின் பண்புடைமக்களென்றார். எழுபிறப்பு - எழுதலைமுறைபுமாம். எழுபிறப்பாவன-தேவர்-மனிதர்-விலங்கு-பறவை-உணர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-என்பன.] (உ)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு *
டந்தம் வினையான் வரும். - - - ரு.

இ-ள்,தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரை—தம்பொருள்-தம்முடையபொருள்கள்-என்ப-என்றுசொல்லுவார்.) அறிந்தோர் |)-அவர்பொருள்-அப்புதல்வர் சம்பாதித்தபொருள்கள் | —தந்தம்வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும்நல்வினையினாலே—வரும்-(தம்மிடத்து) வரும். (ஆதலால்) எ-று. * பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளெனவுபசரித்தார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன்கொல்லப்பட்டது (ரு)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் *
சிறுகை யளாவிய கூழ். - - - ச.

இ-ள்-தம்மக்கள் - தம்முடையமக்களது—சிறுகை - சிறியகைகளால்-அளாவிய-அளையப்பட்ட—கூழ்- சோறானது | —அமிழ்தினும்.(எவையிலுலேமிகுந்த) அமிர்தத்தினும்—ஆற்றவினிது - மிகவுமினிமையையுடைத்தாயிருக்கும் எ-று. * சிறுகையளாவல் - தாய் தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும் போது சோற்றைத்துழாவுகைமுதலாயின.] (ச)

மக்கண்மெப் தீண்ட லுடற்கென்ப மற்றவர் *

சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. - - - ரு

இ-ள்.உடற்கு(ஒருவனது) உடம்புக்கு - இன்பம் - இன்பமாவது | —மக்கள்-மக்களது—மெப் - உடம்பை—தீண்டல்-தொடுதல்.—செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு — இன்பம் - இன்பமாவது — அவர் - அவரது — சொல் - சொற்களை—கேட்டல்.கேட்டுதல்.—எ-று. * மற்று-அகைநிலை.பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லையென்றி அவர்கற்றறிந்துபேசுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின் - அவையிசணிக்கும் பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டவ்களினால்உண்டாகும் இன்பங்களைத்தீண்டல் கேட்டவெனலால் ஆகுபெயர்கள்.] (ரு)

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண் *
மழலைச்சொற் கேளா தவர். - - - கா.

இ-ள்.தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது—மழலைச்சொல்-குதலைச்சொற்களை—கேளாதவர் | —குழல் - குழலினிகை—

இனிது—யாழ்-வினையினிசை-இனிது—என்ப - என்றுசொல்லுவார்.எ-று. ூ குழல்-யாழ் - அவற்றினிசையைக்காட்டுதலால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்லினிதென்றுசொல்லுவாரொன்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதியற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புலகையாற்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

**தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து *
முந்தி யிருப்பச் செயல். - - - எ.**

இ-ள்.தந்தை-தப்பனானவன்—மகற்கு - புதல்வனுக்கு—ஆற்றும்-செய்யத்தரும்—நன்றி - நன்மையாவது|—அவையத்து-(கற்றவரது) சபையினிடத்து—முந்தியிருப்ப - (அவரினு)மேற்பட்டிருக்க—செயல் - (கல்வியையுடையவ) ஞக்குதலாம். எ-று. ூ பொருளுடையவனாகல்முதலானவையின்னானுன்பத்தைத்தரினாந் தரும் ஆதலால் அவை நன்மையாகாவொன்பதுகருத்து. [இதனால் தந்தைகடல்சொல்லப்பட்டது.] எ)

**தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து *
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. - - - அ.**

இ-ள்.தம்மக்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவுடையராயிருக்கையானது|—மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்—மன் - நிலைபெற்ற—உயிர்க்கெல்லாம்—தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதலினும்)—இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ-று. ூ இங்கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவோடுகூடிய. கல்வியறிவை அறிவுடைமை கண்டுமகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோராதலால் இங்கே மன்னுயிரொன்றது அவர்மேல்நின்றது. [இதனால் தந்தையினும் உலகத்தார்மகிழ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.அ)

**ஈன்ற பொழுதிற் பெரி துவக்குந் தன்மகனைச் *
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். - - - கூ**

இ-ள். தன்மகனை—சான்றோனென - (கல்விகேள்விகளினாலே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல—கேட்டதாய்|—ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும்—பெரிதுவக்கும்-மிகமகிழ்வாள்:எ-று. ூ மடியின்மேலேகண்டதனால் உண்டாகியபொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்விகேள்விகளையுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்ணைக்

குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமையால் கேட்டதாயென் டும், சொல்லினார். அறிவுடையோரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது - சான்றோரொன்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவரா ளையால். [தாய்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனா ல் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மநன்றந்தைக் காற்று முதலியிவன்றந்தை *
யென்றோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல் ய.

இ-ள். தந்தைக்கு (தன்னைக்கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்ப னுக்கு—மான்—ஆற்றும் - செய்பும்—உதவி - எதிர்நன்றியா னது|—(உன்னறிவையும்ஒழுக்கத்தையும்கண்டவர்)—இவன்— இவனது—தந்தை - தகப்பன்—(இவனைப்பெறுதற்கு)—என். என்னதவத்தை—நோற்றார்கொல் - செய்தானோ—என்னும் - என்கிற—சொல் - சொல்லு (உண்டாக்குதலாம்.) எ-று. சொ ல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக்குறிப்பித் துநின்றது. உண்டாக்குதல் - அப்படிசொல்லநடத்தல். [இத னால் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

--*

அ-ஆம்-அதி—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமு டையவரிடத்து ஆசையை யுடையவராயிருக்கை. அதிகா ளமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லற மினிதுநடத் தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர் *
புன்கணீர் பூச நரும். - - - - - க

இ-ள். அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும்—அடைக்கும் - (பிறந றியாமல்) அடைத்துவைக்கும்—தாழ் - தாழும்|—உண்டோ. —(தம்மால் அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத் தேபொழிகின்ற)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது—புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீர்|—பூசநரும் - (உள்ளேயிருக்கின்ற அன்பி னை)எல்லாரும் அறியத் துற்றும். (ஆதலால்)எ - று. உம் மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவையால் அறி யப்படாதாயினும் அனுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்

பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்ந்தப்பட்டது.

அன்பிலா ரொல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா*
ரொன்பு முரியர் பிறர்க்கு. - - - உ.

இ-ள். அன்பிலார்! — (பிறர்க்குப்பயன்படாமையால்) — எல்லாம் — எல்லாப்பொருள்களாலும் — தமக்கு - தமக்கே - உரியர். — அன்புடையார்! — (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) — என்னும் - (தம்) முடம்பாலும் — பிறர்க்கு — உரியர். எ - று தமக்கேயென்றபிரிநிலையேகாசம்வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பு பிற்காதலால் ஆகுபெயர். என்புமுரியராகுபெயருக்காகத் துலையேறியசிறியும் தன்முதுகெலும்பை இந்திரனுக்குக்கொடுத்ததீசியு முதலாயினோருடத்தேகாண்க.] (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாரூயிர்க் *
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. - - - ஈ.

இ-ள். — ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரியமனிதருயிர்க்கு — என்போடு - உடம்போடு — இயைந்த - உண்டாகிய — தொடர்பு - சம்பந்தத்தை — அன்போடு — இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த - வழக்கு - வழியின்பயனாகும் — என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ - று தம மனிதப்பிறப்பினருமை அதனையடைந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனைபுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே இத்தொடர்ச்சிக்குப்பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று.] (ஈ)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு *
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. - - - ச.

இ-ள். அன்பு - (சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது! — (அத்தன்மையினாலே) - ஆர்வமுடைமை - (பிரிமிடத்தே) ஆசையைமுடையவையிருக்கையை — ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும். — அது - அவ்விருக்கையானது! — நண்பென்னும் - (இவனுக்குயாவரும்) நட்பினொன்று சொல்லப்படுகிற — நாடாச்சிறப்பு - அளவற்றத்திறப்பை — ஈனும் - தரும். எ - று. எல்லாரும் நட்பினராதல் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார்.] (ச)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் *
திற்புற்ற ரொய்துஞ் சிறப்பு, - ௩.

இ-ள். அன்பு - அன்பை - உற்று - உடையவராகி - அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந் திய - வழக்கு - வழியின்பயனாகும் - என்ப - என்று (அறிந்தோர் |) சொல்லுவார். - வையகத்து - இயல்புகளில் - இன்புற்றார் - (இல்வாழ்க்கையிலே நின்று) இன்புற்றதையனுபவித்தவராகி - எய்தும் - (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்கென்று) அடையும் - சிறப்பு - பேரின்பத்தினை - எ-று. ~~இ~~ இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலேசெயப்பட்ட வேள்வித்தொழிலினாலே தேவராய்ப் பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அனுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றொய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே அன்புமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலகவின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (௩)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் *
மறத்திற்கு மஃதே துணை. - - - ௬.

இ-ள். அறியார் - அறியாதவர் (சொர் |) - அன்பு - அன்பானது - சார்பு - துணையாவது - அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே - என்ப - என்று சொல்லுவார். - மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும் - அஃதே - அவ்வன்பே - துணை - துணையாவது. எ-று. ~~இ~~ ஒருவனாலே செயப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறத்தோன்றியவிடத்தே அவனை நட்பாக நினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய அதுநிஃகுமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றார். மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றதற்குப் பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்துச் செய்யப்படும்கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். [இவை யைந்து பாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௬)]

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே *
யன்பி லதனை யறம். - - - ௭.

இ-ள். என்பி லதனை - எனும்பில்லாத வுடம்பை - வெயிற்போல - வெயிலானது போல - அன்பி லதனை - அன்பில்லாதவு

யினை? — அறம் - அறக்கடவுள் | —காயும் - சுடுவான். எ - று. ✽
 ஏ - அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பில
 தென்றதனால் உயிரொன்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்
 லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாகியவெயிலின் முன்னேபுழுமு
 தலானவைபோல் அப்படிப்பட்ட அறத்தின் முன்னே அன்பி
 ல்லாதவயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுகெடுமென்பதாம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை. உன்பாற்கண் ✽
 வற்றன் மரந்தளிர் தற்று, - - - - - அ.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாதவயிரானது
 — வாழ்க்கை. (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது | — உன்பா
 ர்கண் - வன்பா லென்னுநிலத்திலே — வற்றன்மரம் - உலர்ந்தம
 ரமானது — தளிர் தற்று — தளிர் த்தாற்போலும், எ - று. ✽
 கூடாதென்பதாம் - உன்பால் - கடினநிலம். (அ)

புறத் துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை ✽
 யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. - - - - - (க)

இ-ள். யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலேநின்று - உறுப்பு -
 (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய — அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லா
 தவர்க்கு — புறத்து - முற்றைப்புறத்திலேநின்று — உறுப்பெல்
 லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம் — எவன் - (அவ்வறஞ்செய்தலி
 லே) என்னவுதவியை? — செய்யும். எ - று. ✽ புறத்துறுப்பா
 வன - இடம்பொருளேவலாதிகளாம். அன்பாகிய துணையோடு
 கூடாதவிடத்தே அவைகளாற்பயனில்லாமையால் எவன்செய்
 யுமென்றார். உறுப்புப் போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் ✽
 கெண்பு தோல் போர்த்த வுடம்பு. - டு.

இ-ள். அன்பின்வழியது - அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற உ
 டம்பே | — உயிர்நிலை - உயிர்நின்றவுடம்பாகும். — அஃதிலார்
 க்கு - அவ் அன்பில்லாதார்க்குள்ள — உடம்பு - உடம்புகளான
 வை | — எண்பு - எலும்பை — தோல் - தோலினாலே - போர்த்த -
 போர்க்கப்பட்டனவாம். — (உயிர்நின்றவுடம்பாகா.) எ - று. ✽
 இல்லறம்பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்டவுடம்புகளாயின.
 [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டா
 கும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (ட)]

௩௨

கூ-ஆம்.அதி—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினனாயுபசரித்தல். தென்புலத்தார்-
தெய்வம்- விருந்தினர் - சுற்றத்தார்-தான் - என்கிற ஐவ
ஸையோனா உபசரித்தல்களிலே முன்னவை இரண்டும்
கண்ணுற் காணப்படாதவனா நினைத்துச் செயப்படுவன
வாதலாலும். பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக்கொடுத்த
ல்லாமைபாலும், நடுநின்றவிருந்தோம்பல் சிறப்பை
யுடையதாகி அவ்விலங்குகளுக்கு முதலாயிற்று. வேறு
பாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனையாளும்கூடி
யல்லது செய்யக்கூடாமைபால் இது அன்புடைமையி
ன் பின்வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. - - - (க)

இ-ள். (மனைவியோடுங்காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) — இ
ல்-இல்லினிடத்தே—இருந்து—ஓம்பி- (பொருள்களைக்) காப்
பாற்றி—வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கையெல்லாம்—விரு
ந்து-விருந்தினரை—ஓம்பி-உபசரித்து—வேளாண்மை- உப
காரத்தை—செய்தற்பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற்பொ
ருட்டாம். எ-று. ✽ எனவே - உபகாரஞ்செய்யாதவிடத்தே
இல்லிலிருத்தலாலும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகி
றதுன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா *
மருந் தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ.

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) —சாவாமருந்தெனினும்-
அமிர்தமாயினும்—விருந்து-(தன்னைநோக்கிவந்த)விருந்தின
ர்—புறத்ததா-(தன்விட்டின்)புறத்திருக்க—தானுண்டல்- தா
னையுண்ணுதல்—வேண்டற்பாற்றன்று- விரும்பப்படுமுறை
மையையுடையதன்றும் எ-று. ✽ சாவாமருந்து-சாவாமெக்
குக் காரணமாகிய மருந்து. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் வி
ருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை *
பருவந்து பாழ்ப்பித லின்று - - - - (ஈ)

இ-ள். வருவிருந்து - (தன்னைநோக்கி) வந்தவிருந்தை—
வைகலும்-நானாநாளும்—ஓம்புவான் -உபசரித்து வருபவன்

கூ-ஆம், அந்—விருந்தோம்பல்.

நந்

அ—வாழ்க்கை- இவ்வாழ்க்கையானது | —பருவந்து = (வறு
மையால்) வருந்தி —பாழ்படுதலின் து—கெடுதலில்லை. எ = து.
தின்ந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொரு
ள் குறைபாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (ந)

அ கனமர்ந்து செய்யா ளுறைய முகனமர்ந்து *
நல்விருந் தோம்புவா னில். - - - (ச)

இ-ள். செய்யாள் - திருமாதானவள் | —முகனமர்ந்து = முக
மினியனாய்—நல்விருந்து—தகுந்தவிருந்தினரை — ஓம்புவா
ள்- காப்பவனது—இல் - வீட்டினிடத்தே — அகனமர்ந்து =
மனமகிழ்ந்து—உறையும்—வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். எ = து.
மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுத
லாம். தகுதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உபர்
தல்: பொருள்வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி. (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி *
மிச்சின் மிசைவான் புலம். - - - (ரு)

இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினர்நாயுண்பித்து
—மிச்சில்- மிகுதியை—மிசைவான் -(பின்) னுண்பவனது —
புலம்-விளை நிலத்துக்கு—வித்தும்-விதையும்—இடல் - இடுத
லும் | —வேண்டுங்கொல்-வேண்டுமோ: வேண்டுமவதில்லை. எ = து.
அசைநிலை: எனவே தானேவிளையுமென்பதாயிற்று. [இ
வை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே
அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா *
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. - - - (சு)

இ-ள். செல்விருந்து = (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை —
ஓம்பி-உபசரித்து—வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை—
பார்த்து - எதிர்த்தோக்கி—இருப்பான்-(தான் அதனோடுண்ண)
விருப்பவன் | —(மறுபிறப்பிலே தேவனாய்) —வானத்தவர்க்
கு—வானிலுள்ளவருக்கு-நல்விருந்து— நல்விருந்தாவான், எ =
து. நல்விருந்து-கிடைத்தற்கரியவிருந்து: [இதனாலே மறு
மையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இனைத் துணைத் தென்பதொன் நிலை விருந்தின் *
துணைத் துணை வேள்விப் படன். - - - - (எ)

இ-ள். வேள்விப்பயன்—(விருந்தினரையுபசரித்தலாகிய)வே
ள்வியினதுபயன் |—இனைத் துணைத்தென்பது - இன்னவளவி
னதென்பதாகிய—ஒன் நிலை - ஓரளவினையுடையதன்று.—வி
ருந்தின்—அவ்விருந்தினரது—துணை—(தகுதி)யளவே |—துணை—
(அதற்கு) அளவாம். எ-று. * தேவயாகம்-பித்ருயாகம்-மனித
யாகம்-பூதயாகம்-பிரமயாகம்-என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில்
மனிதயாகம் என்னப்பட்டவிருந்தோம்பலொன்றாகலின் வே
ள்வியென்றும், பொருளளவுசிறிதாயினும் சம்பாத்திரத்திலே
சேர்த்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இனைத் துணைத்தென்
பதொன்றிலைபென்றும், சொல்லினார். [இதனால் இருமையு
ம் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி *
வேள்வி தலைப்பா தார். - - - - (அ)

இ-ள். விருந்து - விருந்தினரை—ஓம்பி - (நிலையுட்பொரு
ளைக்கொண்டு)உபசரித்து—வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை—
தலைப்பாதார் - அடையும் அறிவிலாதவார் |—பரிந்தோம்பி—
(அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து—(பின்புஅதனையிழந்து)—
பற்றற்றேம்—(இப்போது) பற்றுக்கோடில்லமாயினோம்—என்
பர்—என்றிரங்குவார். எ-று. * சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளைக்
காத்தலும் கழிந்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பிபென்றார். வே
ள்வி அதன்பயனை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (அ)

உடைமையுளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா *
மடமை மடவார்க ளுண்டு. - - - - (கூ)

இ-ள். உடைமையுள்—(பொரு) ளுடையராயிருக்குங்காலத்
து—இன்மை - வறுமையாவது |—விருந்தோம்பல் - விருந்தி
னையுபசரித்தலை—ஓம்பா—இகழும்—மடமை - பேதைமை
யாகும்.—(அது)அந்தோரிடத்திராது.—மடவார்கண் - அ
றிவிலாதவரிடத்து—உண்டு. எ-று. * மடமையானது - பொ
ருளாலே கொள்ளும்படனை இழப்பித்து உடைமையைஇல்லா
மையாக்கலால் அதைவறுமையாகவுபசரித்தார். பேதைமையா
ல் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் பொருளிழுந்தவிடத்தும் அ

தொல்பயனில்லையென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து - *
நோக்கக் குழையும் விருந்து. - - (௮)

இ.ள். அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது | —மோப்ப -மொத்தவிடத்தே—குழையும்-வாடும். —விருந்து - விருந்தினரானவர் | —முகந்திரிந்து முகம்வேறுபட்டு—நோக்க - புர்க்க—குழையும்-வாடிவர்-எ.று. * தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சிகாட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்திலே வந்தவிடத்து இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ்செய்தலும், ஆகிய-விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியமிருக்கவேண்டிய மூன்றனுள் - முதலாகிய முகமலர்ச்சியில்லாதபோது தூரத்திலிருந்தே வாடிநீங்குதலால் தீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராயிருப்பொன்பதாம். [இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதலிலேமுகமலர்ச்சிவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௮)

௮-ஆம், அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது -மனத்திலுள்ளமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனியசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும்விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

இன்சொல் லீர மனைஇப் படிநிலவாஞ் *
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். - - (௯)

இ.ள். இன்சொல்-இனியசொற்களாவன | —ஈரமனைஇ-அன்போடுகலந்து—படிநிலவாம் - வஞ்சனையிலல்லனவாயிருக்கின்ற—செம்பொருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவர்து—வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ.று. * ஆல்-அசை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். வஞ்சனையிலாமை - மெய்மை. மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளுணைப்பட்டது. இவ்வாஞ்சொல்லெனக்கூட்டுக. [இத

இன்னியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகனமர்ந் தீதலி ன்ன்றே முகனமர்ந் - - - *
இன்சொல னாகப் பெறின். - - - (உ)

இ-ள். முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து—
இன்சொலனாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையுமுடையவனாக—
பெறின்-பெற்றால்.—(அது)—அகனமர்ந்து-மனமகிழ்ந்து—
சுதலின் - (ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினு
ம்—நன்றே - நல்லதாம். எ - று. * முகமலர்ச்சியோடுகூடிய
இன்சொல் - கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன்
வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசுந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபா
வமாக இராதாதையால் அதனினும் அரிதென்னுங்கருத்தால்
இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு - - - *
மின்சொ லினதே யறம். - - - (ங)

இ-ள். அறம் - தருமமானது | — முகத்தானமர்ந்து - (கண்
டபோதே) முகத்தால்விரும்பி—இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்
பார்த்து—(பின்சேர்ந்தவிடத்து)—அகத்தானும் - மனத்து
டனாகிய—இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலி
னிடைத்தே. எ - று. * அறமானது ஈன்கயினிடத்தே உள்ளத
ல்லவென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சி
யோடுகூடிய இன்சொல் முன்னாகவே பற்றிக்கொள்ளுதலால்
விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (ங)

துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யாரீமாட்டு *
மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு. - - - (ச)

இ-ள். யாரீமாட்டும் - எல்லாரிடத்தும்—இன்புறாஉம் - இன்
பத்தைமிகுவிக்கும்— இன்சொல்வர்க்கு - இனியசொற்களையு
டையவர்க்கு— துன்புறாஉம் - துன்பத்தைமிகுவிக்கும்—து
வ்வாமை-வறுமையானது | —இல்லாகும் - இல்லை. எ - று. *
அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லையுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பி
னராதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெறுவதென்பதுகருத்து. (ச)

பணிவுடைய னின் சொ லனாத லொருவற் . . . *
கணியல்ல மற்றுப் பிற. - . . . (௫)

இ-ள். ஒருவற்கு ஒருவனுக்கு—அணி - ஆபரணமாவது | —
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி
—இன் சொலனாதல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனிய சொல்லையுடைய
வனாயிருக்கையாம்.—பிற- இவ்விரண்டிலுமல்லாமல் உடம்பில்
அணியுமற்றை யாபரணங்கள் | — அல்ல - ஆபரணங்களாகா
வாம். எ-று. * வணக்கமும் இன் சொல்லுக்கு இனமாதலால். உ
டன்கூறினார். மற்று அசை. — தன்னின் வேராயிருக்கையால்
அணியும் ஆபரணங்களைப் பிறவென்றும், இவைபோல் பேர
முகு செய்யாமைபால் அல்லவென்றும், சொல்லினார். [இவை
இரண்டுபாட்டாலும் இன் சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களு
க்கு இம்ஈமப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை . . . *
நாடி யினிய சொலின். (௬)

இ-ள். நல்லவை - (பொருளினாலே பிறிக்கு) நன்மையைத்
தருஞ்சொற்களை—நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து—இனிய -
இனிமையுள்ளனவாக—சொலின். (ஒருவன்) சொல்லுவானாயி
ன்—(அவனுக்கு)—அல்லவை-பாவங்கள்—தேய—அறம் - தரு
மமானது | —பெருகும்-வளரும். எ-று. * தேய்தலாவது-பர்
வம் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல்
குறைதல். நல்ல சொற்களை ஒருவன் நாடிச் சொல்லுமிடத்தும்
கடினமாகச் சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். [இதனால் ம
றுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று . . . *
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல் (௭)

இ-ள். பயனீன்று - (பொருளினாலே பிறருக்கு) நன்மையை
கொடுத்து—பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்—த
லைப்பிரியா - நீங்காத—சொல் - சொற்களானவை | —(ஒருவனு
க்கு)—நயனீன்று - (இம்ஈமக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி—
நன்நியயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ - று.
* நீதி - உலகத்தோடு பொருந் ததல். (௭)

சிறுமைபு ணீங்கிய வின்கொன் மறுமைபு - - - *
மிம்மைபு மின்பந்-தரும். - - - - - (அ)

இ-ள். சிறுமைபுணீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) வரு
த்தஞ்செய்யாத - இன்கொல் - இனியசொற்களானவை -
(ஒருவனுக்கு) - மறுமைபுமிம்மைபும் - வருபிறப்பி லுமிப்பிற
ப்பிலும் - இன்பம்-இன்பத்தை - தரும். எ-று. ஃ மறுமையி
ன்பம் பெரிதாகலின் முன்கொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்ப
மாவது - உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அ
டைந்து இன்புறுதல். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப்
பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதிசெய்யப்பட்டது] (அ)

இன்கொலினி தின்றல் காண்பா நெவன்கொலோ *
வன்கொல் வழங்கு வது. - - - - - (க)

இ-ள். இன்கொல்-(பிறருடைய) இனியசொற்களானவை -
இனிதின்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதல் - காண்பான் - அனு
பவித்தறிதின்றவன் - (அது நிற்க) - வன்கொல்-கடுஞ்சொற்க
ளை - வழங்குவது-(பிறரிடத்தே) சொல்லுவது - எவன் - என்
னபயனைக்குறித்து. எ-று. ஃ கடுஞ்சொல் - பிறருக்கும் இனி
தன்றாகையால் அது சொல்லலாகா தென்பது கருத்து. (க)

இனிய வளவாக வின்கூறல் - - - - - *
கனியிருப்பக் காய்கவாந் தற்று. - - - - - (ய)

இ-ள். இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்கொற்களும் - உள்
வாக - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க - (அவற்றைச்சொல்
லாமல்) - இன்கூற - (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை -
கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல் - கனி - (இனிய) கனிகளும் -
இருப்ப - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க - (அவற்றைத்தின்
டாமல்) - காய் - (இனிமையிலாத) காய்களை - கவாந்தற்று -
தீன்பதனோடொக்கும். எ-று. ஃ உபமையத்துக்குச்சொல்லப்
பட்ட இனிமையும் இன்கூறையும் உபமானத்துக்கும் கொள்
ளப்பட்டன. இனிபகனிகள் - ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோ
ல் அமிர்நானவை. இன்கூறகாய்கள்-எட்டிக்காய்போல் நஞ்சா
னவை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் - முடிவிலே தனக்கே இனிதா
காதென்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் கடுஞ்சொற்சொ
ல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யக - ஆம், அதி. — செய்நன்றியறிதல்,

நக

அஃதாவது - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியைமறவாமை. இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வருவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்கு தற் பொருட்டி அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் - *
வானகமு மாற்ற லரிது, - - - - (க)

இ-ள். செய்யாமல் - (தனக்குமுன்னேருதவியும்) செய்யா திருக்க - செய்த - (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த - உதவிக்கு - வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும் - வானகமும் - விண்ணுலகத் தையும் - மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும் - (ஒத்தல்) - அரி து. எ-று. பிறையுபகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமிருக்கையா ல் காரணமல்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவைபோதாவாயின்,

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு - - - *
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது, - - - - (உ)

இ-ள். காலத்தினால் (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்தவளவிலே - செய்த - (ஒருவன்) செய்த - நன்றி - உபகாரமானது - சிறி தெனினும் - (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும் - (அ க்காலத்தைநோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும் - மாண ப்பெரிது - மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ-று. அக்காலத்தைநோ க்கவேண்டுமேயல்லாமல் பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதெ ன்பதாம். காலத்தினுலென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். (உ)

பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி - - - *
ன்னெடும் கடலிற் பெரிது, - - - - (ங)

இ-ள். பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே ழமக்குப்பின்வரும்) பயனை - தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய் - செய்த - உதவி - உதவியாகிய - நயன் - நயத்தை - தூக் கின் - ஆராயின் - நன்மை - (அத) னன்மையானது - கடலி ன் - கடலினும் - பெரிது - எ - று. [இவை மூன்றுபாட்டா லும் முறையே செய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்துவேளையிற் செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அள வில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

சுய

யிக-ஆம்,அதி—செய்நன்றியறிதல்.

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் - *
கொள்வர் பயன்றெறி வார். - - - - (ச)

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி-(தடக்குத்) திளையளவதாகிய உபகாரத்தை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்— (அதனை அவ்வளவதாக திளையாமல்)—பனைத்துணையா - பளையளவதாக—கொள்வர்-தினைப்பார்.—பயன் - (அந் தினைப்பின்) பயனை— தெரிவார்-அறிபவர் |. எ - று. தினைபனையென்பன சிறுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள். அந் தினைப்பின்பயனாவது அப்படி தினைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம்.ச

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி - - - - *
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. - - - (ரு)

இ-ள். உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது |—உதவிவரைத்தன் று - (காரணமும்பொருளுங்காலமுமாகிய மூவகையாலு முன்செய்த) உதவியளவினதன்று. — உதவிசெயப்பட்டார் - அவ்வுதவிசெயப்பெற்றுக்கொண்டவரது — சால்பின்வரைத்து - தகுதியளவினதாம். எ - று. தினைபு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றற்குச் சால்பின் வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது (ரு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க - - - *
துன்பத்துட் பிப்பாயார் நட்பு. - - - (சு)

இ-ள். துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்—துப்பாயார்-(தனக்கு)உதவியானவரது—நட்பு-சினேகத்தை—துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன்.—மாசற்றார்- (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது—கேண்மை - உறவாந்தன்மைபை—மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று. இம்மைக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்கொல்லினார். (சு)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் - - - *
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. - - - (எ)

இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து உண்டாகிய—விழுமம் - துன்பத்தை—துடைத்தவர் - நீக்கினவரது—நட்பு-நட்பினை—எழு

யக-ஆம்,அதி—செய்தன்றியறிதல்.

சுத

மை- (வினைப்பயன்றொடரு) மெழுமையினைபுடைய—எழுபி
றப்பும்-(தம்) மெழுவகைப்பிறப்பிலும்—உள்ளுவர்-(நல்லோ
ர்) நினைப்பார். எ-று. ✽ ✽ ✽ விரைவுதோன்றத் துடைத் தவரெண்
றார். எழுமையெழுபிறப்பு மென்றதற்கு - ஏழேழு தலைமு
றையு மெனினுமாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் நன்றிசெய்
தவரது நட்பைவிடலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (எ)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல *
தன்றே மறப்பது நன்று. * * * * (அ)

இ-ள். நன்றி- (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை—மறப்ப
து. — நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறமல்ல. — நன்றல்லது -
(அவன்செய்த) தீமையை— அன்றே - செய்தபொழுதே—ம
றப்பது. — நன்று—அறமாம். எ-று. ✽ ✽ ✽ [இதனால் நன்மையும்
தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விர்ண்டி
லேமறப்பதுமறவாததுமவகுத்துச்சொல்லியவாறு.] (அ)

கொன்றன்ன வின்ன செயினுமவர்செய்த *
வொன்றுநன்றுள்ளக் கெடும். * * * * (சு)

இ-ள். (தமக்குமுன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) — கொன்ற
ன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும். — இன்ன - வெறுக்கப்படு
மவைகளே—செயினும் = செய்தாராயினும்— அவர்செய்த—
ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும் - உள்ள - நினைக்க—
கெடும் - (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். எ-று. ✽ ✽ ✽ தினையளவு
பனையள்வாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே அ
வைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றல்
லதை அன்றேமறக்குமி விதம் சொல்லப்பட்டது.] - * * * (சு)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை *
செய்தநன்றி கொன்ற மகற்கு. * * * * (ய)

இ-ள். எந்நன்றி = எந்தவறங்களை, [பெரியவறங்களையெ
ன்றபடி]—கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும் — உய்வு-பா
வத்தினங்கும்வழி—உண்டாம். — செய்தநன்றி - (ஒருவன்)
செய்தவுபகார்த்தை — கொன்றமகற்கு - கெடுத்தமனிதனுக்
கு—உய்வு - அப்பாவத்தினங்கும்வழி—இல்லை. எ-று. ✽ ✽ ✽ பெ
ரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது-மகளிர்கருவையழிக்கை முத
லாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனாலே செய்த நன்றியைக்

சுட

யுக - ஆம், அநி - செய்நன்றியறிதல்.

கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யஉ-ஆம், அநி - நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது-பகைவர் அயலோர் நடப்பினர்-இம்மூவகை
 யோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பநிற்குநிலைமை.
 இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிட
 த்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற்
 குச் செய்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற் - - - *
 பாற்பட்ட டொழுகப் பெறின். - - - (க)

இ - ள். தகுதியெனவொன்றே - நடுவுநிலைமையென்று சொ
 ல்லப்படும் ஓரறமுமே - நன்று. - பகுதியால் - (பகைவர் அய
 லோர் நடப்பினர்என்னும்) பிரிவுதோறும் - பாற்பட்டு. (தன்)
 முறைமையையவிடாது - ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெறின். எ-
 று. ஃகாரம் - ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறி
 னென்பது அவ்வொழுகத்தி னருமைதோன்றலின்றது. [இத
 றால் நடுவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செ ப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி - - - *
 யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. - - - (உ)

இ - ள். செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவன
 து - ஆக்கம் - செல்வமானது - சிதைவின்றி - (பிறர்செல்வம்
 போல்) அழிதலின்றி - எச்சத்திற்(கும்) - (அவன்) சந்ததியார்
 க்கும் - எமாப்பு - உறுதியாதலை - உடைத்து - உடையதாம்.
 எ - று. ஃவிகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட
 வெச்சவும்மைபால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெ
 ரப்படும். அறத்தோடுவருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - - - *
 யன்றே பொழிய விடல். - - - (ங)

இ - ள். நன்றேதரினும் - (தீங்கன்றி) நன்மையேதரினும் -
 நடுவிகந்து - நடுவுநிலைநீங்கலால் - ஆம் - உண்டாகின்ற - ஆக்க
 த்தை - செல்வத்தை - அன்றே - அப்போதே - ஒழிய - விட
 ல் - விடக்கடவன். எ - று. ஃ நன்மை தாராமையால் நன்றே

யெ-ஆம்,அதி—நடுவுநிலைமை.

சுங்

தரினுமென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முறையே-
நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்-நன்மையைத் தருதலும்,ம
ற்றைச்செல்வம்- தீமையைத் தருதலும்,சொல்லப்பட்டன. (ங)

தக்கார் தகவில லென்ப தவரவ - - - - - *
செச்சத்தாற் காணப் படும். - - - - - (ச)

இ-ள். தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர்—தக
விலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையிலாதவர் — என்பது - என்
னும்விசேஷம். அவரவர். அவரவருடைய — எச்சத்தால்-
நல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும்—காணப்
படும்-அறியப்படும்.எ - று. நடுவுநிலைமையை உடையவருக்
குச்சந்ததிஉண்டாதலும்,இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற்போ
தலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்
கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரை
யும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கேடும் பெருக்கமு மில்லல் நெஞ்சத்துக் - - - *
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. - - - (ரு)

இ-ள், கேடும்- (தீவினையினாலே) கேடும்|—பெருக்கமும்-
(நல்வினையினாலே) பெருக்கமும்|—இல்லல் (யாவருக்கும்)
இல்லாதவையல்ல. [முன்னமே அமைந்துகிடந்தனவென்றப
டி]—(அவ்வுழியைஅறிந்து)—நெஞ்சத்து - மனதிலே—கோ
டாமை - (அவைகாரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே | —
சான்றோர்க்கு- (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு — அணி - அழ
காம். எ - று. அவைகாரணமாகச்) சாய்தலாவது - கேடு
ம், பெருக்கமும், பழவினையினாலே வந்துகொண்டிருக்க
இப்போதை முயற்சியால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவா
ராமையைக் குறித்தும், பெருக்கம்வருதலைக்குறித்தும், ஒரு
பக்கத்திலே சாய்தலாம். — அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினே
யே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிலையரா
யிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசேய்தலாலே சான்றோர்க்
கணியென்றார். (ரு)

கேடுவல்பா னென்ப தறிதன் னெஞ்ச - - - *
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். - - - - - (அ)

இ-ள். (ஒருவன்)—தன்னெஞ்சம்-தனதுமனம்—நடுவு-ந

சச

யெ-ஐம்,அதி—நடுபுநிலைமை.

டுபுநிலைமையிலிருந்து — ஓர்இ - நீங்கி—அல்ல - பக்ஷபாதங்
களை—செயின்-செய்யநினைக்குமாயின்— (அந்நினைவை) —
பான் -நான்—கெடுவல் - கெடக்கடவேன்—என்பது -என்று
ணருமுற்பாதமாக—அறிக-அறியக்கடவன். எ - று. ௧௧௧ உற்பா
தம்-பின்வரும்நன்மை தீமைகளை முன்னநிலிக்குங்குறி. நினை
ததலும்-செய்தலோடொக்குமாதலின் செயினென்றார். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக * * * *
நன்றிக்கட் டங்கியான் குழிவு * * * (எ)

இ-ள். உலகம்-உயர்ந்தோர் | —நடுவாக - நடுவாக (நின்று)
—நன்றிக்கண் - அறத்தின் கண்ணே—தங்கியான் - தங்கினவன
து—தாழ்வு - வறுமையை—கெடுவாக-வறுமையாக—வையா
து-வையார்.[நினையாரொன்றபடி.] எ-று. ௧௧௧ கெடுதலென்பது
விசுத்திகெட்டுத்தது. செல்வமென்று கொள்ளுவாரொன்பதா
ம்.[இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே - கேடும் - பெருக்க
மும் பக்ஷபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே
கேடுண்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடா
காதென்பதும், சொல்லப்பட்டன] (எ)

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லைம்ந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி * * * (அ)

இ-ள். சமன்செய்து = (முன்னேதண்ணைச்) சமனாகச்செய்
து—சீர்தூக்கும் - (பின்னேதண்ணிடத்து வைக்கப்பட்டபர்ரத்
தை)அளவுசெய்வதாகிய— கோல்போல் - துலாம்போல்—அ
மைந்து=(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து—ஒருபால் - ஒருப
க்கத்திலே—கோடாமை = சாயாமையானது | — சான்றோர்க்
கு-(அறிவால்)நிறைந்தோருக்கு—அணி-அழகாம்.எ - று. ௧௧௧
கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட-சமன்செய்தலும் - சீர்தூக்கலும்
சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட - அமை
தலும்-ஒருபாற்கோடாமையும் - கோலுக்கும், கூட்டுக: சான்
றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதிபிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்ப
ட்டவற்றை முறைபாலுள்ளபடியறிதல். ஒருபாற்கோடாமை
யாவது-அவ்வுள்ளவற்றைமறைக்காமல்-பகைவர் - அயலோர்-
நடப்பினர் - இம்மூவகையோருக்கும்,ஒப்பச்சொல்லுதல்.(அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா *
வுட்கோட்ட மின்மை பெற்றின். - - - (க)

இ-ள். செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது | — சொல் - சொல்லினிடத்தே — கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும். — (அது அறமாவது) — உள் - மனத்தினிடத்தே — கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமை யை — ஒருதலையா - உறுதியாக — பெற்றின் - பெற்றால். எ - று. ✽ [சுபையானாநோக்கி இவையிசண்டிபாட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவு நிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] [க]

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் *
பிறவுந் தம்போற் செயின். - - - (ய)

இ-ள். பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும் — தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல் — பேணி - காத்து — செயின் - (அச்செய்கையானது) — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு — வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம். எ - று. ✽ பிறவுந் தம்போற்செய்தலாவது - கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறையும், ஆகாமல் - ஒப்பநாடிச்செய்தல். [வணிகனானோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும் நடுவு நிலைமையுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றாமென்பது சொல்லப்பட்டது. (ய)]

மெ-ஆம், அதி - அடக்கமுடைமை:

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையது யிருத்தலாம். இது - பிறர்குற்றம்போல் தங்குற்றம் காணும் நடுவுநிலைமையுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலைமையின் பிழ்வைக்கப்பட்டது.

அடக்கம் மரநு ளுய்க்கு மடங்காமை. - - - ✽
யாரிரு ளுய்த்து விடும். - - - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனை) — அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது | — அமரநுள் - தேவருலகத்தில் — உய்க்கும் - கொண்டுபோய்விடும். — அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது | — ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரியநரகத்தில் — உய்த்துவிடும் - செ

சுரு

மரு-ஆம், அதி—அடக்கமுடைந்ம.

லுத்திலிமும். எ-று. இரூளென்பது - நரகவகையிலொன்று (சு)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - - *
மதனினுடங் கிலை யுயிரிக்கு. - - - (உ)

இ-ள். அடக்கத்தை - பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா
க—காக்க- காக்கக்கடவன்.—உயிரிக்கு — அதனினுங்கு - அ
தனின்மேற்பட்ட—ஆக்கம் - செல்வமானது | —இல் - இல்லை
(ஆதலால்) . எ-று. இஃ உயிர் இங்கே மனிதருயினாக்காட்டி. நின்
றது. அறிந்து அடங்கப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் . - - - *
தாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ங)

இ-ள். அறிவறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்
று அறிந்து—ஆற்றின் - நல்லவழியால்—(ஒருவன்)—அடங்கப்
பெறின்—செறிவு - அவ்வடக்கமானது | —அறிந்து - (நல்லோ
ரால்) அறியப்பட்டு - சீர்மை - மேம்பாட்டை —பயக்கும் - (அ
வனுக்குத்) தரும். எ-று. இஃ இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி
யாவது - காயமும் வாக்குமனமும் அவன்வசப்படுதல். - (ங)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான்றோற்ற - - - *
மலையினு டாணப் பெரிது, - - - - (ச)

இ - ள். நிலையின் - (இவ்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
திரியாது - வேறுபடாது (நின்று) —அடங்கியான் - அடங்கினவ
னது—தோற்றம் - உயர்ச்சியானது— மலையினும் - மலையுயர்
ச்சியினும்—மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று. இஃ வே
றுபடாது நின்று அடங்குதல் - ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
அதனுயர்ச்சியை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுள் - - - *
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - - (ரு)

இ-ள். பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல் | —எல்
லார்க்கும்—நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றாகும் - (ஆயினும்) - அவரு
ள்ளும்—செல்வர்க்கே—செல்வந்தகைத்து - வேறொருசெல்வ
மாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினை யுடையதாம். எ-று. இஃ பெருமை
ப்பாட்டையுண்டாக்கும் - கவிபும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

வாரி- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கிய்விடத்த - அவ்வ
டக்கம் சிறந்து தோன்றாததலின் - செல்வர்க்கே செல்வந்த
கைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்
றது. [இவையைந்நூபாட்டாலும் பொதுவுகையால் அடக்கத்
தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஒருமையு ளாமையோ லுந்தடக்க லாற்றி - - - *
ஒருமையு மேமாப்புடைத்து, - - - (சு)

இ-ள்.(ஒருவன்) - ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின்கண்ணே—
ஆமைபோல்— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றின் - அடக்கவ
ல்லவனாகில்— (அவ்வல்லமை| அவனுக்கு)— எழுமையும்-எழு
பிறப்பின்கண்ணும்— சமாப்புடைத்து - காவலாதலையுடைய
தாம். எ-று. ஐஃ ஆமை அடக்குமைந்து - கால்கள் நான்கும், த
லையொன்றும், ஆகியவறுப்புக்கள். அவ்வடக்கம் - துன்பம்சே
ராதிருத்தற்கு ஒருவன். அடக்கவேண்டு - மைந்து - மெய்வாய்
கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள், இவ்வடக்கம் பாப
ம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்ப
யன்-எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனால். [இதனா
லே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யா காவர ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் - - - *
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு, - - - (எ).

இ-ள்.யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவராயி
னும் - காக்கமாட்டாராயினும்— நா - நாவொன்றையும்—கா
க்க-காக்கக்கடவன்.— காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டா
ராயின்— சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்ப
ட்டு— சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார், எ-று. யா
வென்பது - எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்
பன்மைவினாப்பெயர். சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்
றுங்குற்றம். சோகாப் பவென்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றனுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி - - - *
ஒன்றனாக தாகி விடும். - - - (அ)

இ-ள். தீச்சொல் - தீயசொற்களது — பொருட்பயன் - பொ
ருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது—ஒன்றனும் - ஒன்
றாயினும்— உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

௪௮

யசு-ஆம்,அதி—அடக்கமுண்ணம்.

ன் — நன்று. (அவனுக்குப்பிறவறங்களா லுண்டாகிய). நன்
னமயானது— ஆகாதாகிவிடும்- தீதாய்விடும். எ-று. தீய
சொல்-பொய். குறளை-கடுஞ்சொல்-ஆம்.பயன் - துன்பம்.(அ)

தீயினுற் சுட்டபு ணுள்ளாறுமாறாதே - - - *
நாவினுற் சுட்ட வடு. - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனைப்பொருவன்) —தீயினால் - சுட்ட-புண்-பு
ண்ணானது| — (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்) — உள்-மன
த்தினிடத்தே— ஆறும்-(அப்போதே) ஆறும்.—(அப்படியல்
லாமல்)— நாவினால் - (தீயசொற்களையுடைய) நாவினாலே—
சுட்ட— வடு-வடுவானது| — (அதனிடத்தும்எப்போதும்) ஆ
றாது.எ-று. ஆறிப்போதலால் தீயினுற்சுட்ட தனைப்புண்
னென்றும், ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்று
ம், சொல்லினார். [தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய
உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே
வேற்றுமைபணியாகும். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் வாக்கின்
அடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஈதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - *
யறம்பார்ச்சு மாற்றி னுழைந்து. - - - (ய)

இ-ள். கதம்-கோபத்தை—காத்து - (மனத்திலேதோன்றா
மல்) காத்து—கற்று - கல்விபுடையவனாகி—அடங்கல் - அடங்
குதலில்—ஆற்றுவான் - வல்லவனாயிருப்பவனது —செவ்வி-
சமபத்தை—அறம்-அறக்கடவுளானவன்|—பார்ச்சும் - பா
ராநிற்பான்—ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே—நுழை
ந்து.எ-று. அடங்குதல். மனம் புறத்திலே பரவாமல் அற
த்திலே நிற்கல். செவ்வி - தன்குறைசொல்லுதற்கேற்றகாலம்.
இப்படிப்பட்டவனைஅறக்கடவுள் தானே சென்று அடைவா
னென்பதாம்.[இதனாலேமனவடக்கம்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யசு-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொ
ல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனாயிருக்கையாம். இது
காயமுதலானவை அடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலி
ன் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலானொழுக்க - - - *
முயிரினு மோம்பப் படும். - - - (க)

இ-ள். ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது—விழுப்பம் - சிறப்பை—
தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால் — ஒழுக்கம் - அவ்
வாசாரமானது—உயிரினும்—ஒம்பப்படும் - காப்பாற்றப்பட்
டும். எ-று. ஃஃஃ உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும் - சமமாகச்
சிறப்பினைத் தருதலால் - விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்ப
டச்சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் - வருவிக்கப்பட்டது. உயிரி-எ
ல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போற் சிற
ப்பைத் தாராமையால் உயிரினு மோம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்*
தேரினு மஃதே துணை. - - - (உ)

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை—ஒம்பி - (ஒன்றாலும் அழிவு
படாமற்) பேணி—பரிந்து - வருந்தியும்—காக்க - காக்கக்கடவ
ன்.—தெரிந்து. (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து—(இவற்றுள்
இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று) - ஒம்பி - (மனத்தை)
அடக்கி—தேரினும் - அறிந்தாலும்—துணை- துணையாய்முடிவ
து|—அஃதே - அவ்வாசாரமே. (ஆதலால்). எ - று. ஃஃஃ பரிந்து
மென்னும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டு பா
ட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க - - - *
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். - - - (ங)

இ-ள். (எல்லார்க்கும்)—ஒழுக்கமுடைமை- (தத்தம்வருண்
த்துக்குவற்ற) ஆசாரமுடைமையானது|—குடிமை - குலமு
டைமையாம்.—இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுத
லானது|—இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்த வருணமாய்வி
டும். எ-று. ஃஃஃ ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய்வி
டுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய் விடுமெ
ன்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (ங)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் *
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். - - - (ச)

இ-ள். ஒத்து - (கற்ற) வேதத்தை—மறப்பினும் - மறந்தா
யுந்

௨௨

யச-ஆம், அநி—ஒழுக்கமுடைமை,

னாபிணம்—கொளலாகும் - (வருணங்கெடாமையினாலே பின்னும்) ஒதுக்கொள்ளலாம்.—பார்ப்பான் - பிராமணனானது—பிறப்ப - உயர்ந்தவருணமானது—ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங்குறைப—கெடும். எ-று. ஐஃ மறந்தவிடத்தே இழிதலத்தானும் ஆதலால் மறக்கவாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினுடென்றார். சிறப்புடையமுதல் வருணத்துக்குச் சொல்வதலினாலே இது மற்றைவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (ச)

ஒழுக்கா றுடையான்க னுக்கம்போன் தில்லை - *
யொழுக்க மிலான்க னுயர்வு, - - - (ரு)

இ - ள். அழுக்கா றுடையான்கண் - பொறாமையுடையவனிடத்தே—ஆக்கம்போன்று - செல்வமானதுபோன்று—ஒழுக்கமில்லான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே—உயர்வு - உயர்ச்சியானது—இல்லை. எ-று. ஐஃ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பர் நென்னுங் குறனிற்சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் - ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லை. யென்பது கொள்ளப்படும். உயர்வு-உயர்குலமாதல். (ரு)

ஒழுக்கத்தி னெல்கா றுரவோ ரிழுக்கத்தி - - *
னேதம் பரிபாக் கறிந்து, - - - (சு)

இ-ள். உரவோர் - மனவலிமையையுடையோர்—(செய்தற்கருமநோக்கி)—ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்—ஒல்கார் - சுருங்கார்.—இழுக்கத்தின்- அத்தவறுதலால்—ஏதம் - (இழிஞலமாதலாகிய) குற்றம்—பரிபாக் கு - உண்டாதலை—அறிந்து. எ-று. ஐஃ ஒழுக்கத்தின்சுருக்கம் அநனை உடையார் மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாடைபற்றி உரவோரென்றார்.

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி - *
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி, - - - (எ)

இ-ள். (எல்லாரும்)—ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினாலே—மேன்மை-மேம்பாட்டை—எய்துவர் - அடைவார்.—இழுக்கத்தின்-(அதிலிருந்து) தவறுதலாலே—எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை—எய்துவர்-அடைவார்-எ-று. ஐஃ பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலு

ம் ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கம் *
மென்று மிடும்பை தரும். - - - - - (அ)

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — நல்லொழுக்கம் - நல்லவாசாசமானது — நன்றிக்கு - அறத்துக்கு — வித்தாகும் - காரணமாகும். — தீயொழுக்கம் - தீயவாசாசமானது — என்றும் - இருமைகளிலும் — இடும்பை - துண்பத்தை — தரும். எ - று. நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் இருமைகளிலும் துண்பம் தருமென்றதனால் - நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும், கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்விளைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய *
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. - - - - - (க)

இ - ள் - வழுக்கியும் - மறந்தும் — தீய - தீயசொல்லுகளை — வாயாற் சொல்ல — ஒழுக்கமுடையவர்க்கு — ஒல்லா - முடியாவாம். எ - று. தீயசொல்லுகளாவன பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையும், ஆம். நல்லசொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னொது வாயாற் சொல்லென்றார். - - - - - (க)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங் *
கல்லா ரறிவிவா தார். - - - - - (ங)

இ - ள். உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு — ஒட்ட - பொருந்த — ஒழுகல் - நடத்தலை — கல்லார் - கற்றிலாதவர் — பல - பலதூல்களையும் — கற்றும் - கற்றராயினும் — அறிவிவாதார். எ - று. உயர்ந்தோரோடு பொருந்த நடத்தலாவது - அவொப்படி நடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் - இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு - அதிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவி வருதலாக் அவையும் அடங்குதற்கு - உலகத்தோ டொட்டவொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும் - ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார், பலகற்றும் அ

நிவிலாதாரொன்றும், சொல்லினார். [இவை யிரண்டுபாட்டா
லும் சொல்லாலும், செயலாலும்,வரும் ஒழுக்கங் கெல்லாம்
ஒருவிதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****—*****—*****

யச-ஆம்,அதி—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனையாளை
விரும்பாமைபாம். இது - ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே
உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். - - - (க)

இ-ள். பிறன்-பிறனுக்கு—பொருளாள் - உடைமையாந்த
ன்மையவளை—பெட்டு - இச்சித்து—ஒழுகும் - நடக்கின்ற—
பேதைமை - அறியாமையானது | — ஞாலத்து - பூமியின்கண்
—அறம்-அறநூலையும்—பொருள் - பொருணூலையும்—கண்
டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே—இவ்-இல்லை.எ - று. ஃஃ
அறமும் பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டலால் ஆகுபெ
யர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காம நூலுடையார்
இப்பொல்லாதவொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அற
ம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதை
மை யுடையவரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது
பெறப்பட்டது. (க)

அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை *
நின்றொருநீர் பேதையா ரில். - - - - (உ)

இ-ள். (காமங்காரணமாக)—அறன்கடை - பாவத்திலே—
நின்றொருளுெல்லாம் - நின்றவொல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை -
பிறனதுவாயிலினிடத்தே—நின்றொருநீர் - (அவன்மனையாளையி
ச்சித்து)நின்றவார்போல்—பேதையார்- மூடர்—இவ் - இல்லை.
எ-று. ஃஃ பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்வழி நடப்பவரும்,ப
ரத்தையனாயும் இழிகுலமகளினாயும் அனுபவிப்பவரும்,போ
ல் அறம்பொருள்களினமாத்திரம் அல்லாமல் பிறன்மனையாளி
டத்துச் செவ்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையும் இழப்பா
ராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுமில்லையெ
ன்பது பெறப்பட்டது. (உ)

மரு-ஆம், அதி—பிறனில்விதையானம்.

௫௩

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் - *
நீமை புரிந்தொழுக்கு வார். - - - - - (௩)

இ-ள். மன்ற-ஐயமில்லாமல்—தெளிந்தார் - (தம்மைநல்ல
வொன்று) தெளிந்தவரது - இல் - மனையாளிடத்தே—நீமை-
பாவஞ்செய்தலை—புரிந்து-விரும்பி — ஒழுக்குவார் - நடப்பவ
ர் | — (உயிருடையவராயிருந்தாலும்) — விளிந்தாரின்—செத்த
வரின்—வேறல்லர்—வேறாகார்.எ-று. * உயிரிருப்பினும் அவ்
வுயிர் அறம்பொருளின்பங்கனாகிய பயன்களை அடையாமை
யால் விளிந்தாரின் வேறல்லவொன்றும், அவர் அப்பாவஞ்செ
ய்வது மனையாளையுடையவரது தெளிவு பற்றியாதலின் - தெ
ளிந்தாரில்லென்றும், சொல்லினார். (௩)

எனைத்துணைய ராயினு மென்றாந் தினைத்துணையுந்*
தேரான் பிறனில் புகல். - - - - - (௪)

இ-ள். (காமமயக்கத்தினாலே)— தினைத்துணையும் - திணைய
ளவும்[சிறிதாயினுமென்றபடி]— தேரான் - (தம்பிதழையை)
நிணையாமல்—பிறனில் - பிறனுடையமனையாளிடத்தே — புக
ல்—செல்லுதல் | — எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவுபெரு
மையையுடையவராயிருக்கினும்—என்றும்- (ஒருவருக்கு) யா
தாய்முடியும்.எ - று. * இத்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைக
ளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்
னென்றார். இழிவு செப்தலில் எனைத்துணையொன்றும் ப
ன்மை தேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (௪)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மென்றான்அம்*
விளியாது நிற்கும் பழி. - - - - - (௫)

இ-ள். எளிதென-(இவனைச்சேர்த) லெளிதென்று நினைத்து
—(பின்விளைவைநினைபாமல்)—இல் - (பிறன்) மனைவியிடத்
தே—இறப்பான் - செல்லுவோன் | —விளியாது - அழியாமல்
—எஞ்ஞான்றும்—எக்காலமும்—நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய—
பழி-(குடிப்பழியை) —எய்தும்- அடைவான்.எ-று. * இவ்
விறத்தல் - இல்லாளிடத்துவரம்புகடந்து செல்லுதல். (௫)

படைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு - - - - - *

மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். - - - - - (௬)

இ-ள்.இல்-(பிறன்) மனைவியினிடத்தே—இறப்பான்கண்

௫௪

ய௪-ஆம், அதி—பிறனில்விழையாமை,

செல்லுவோனிடத்து — பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கு
ம்-பணையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும்இந்
நான்குநற்ங்களும்|—இகவாவாம்-(ஒருபோதும்) நீங்காவா
ம்.எ-று. ஐஃ எனவே இருமைப் பயன்களையும் இழப்பானென்
றதாயிற்று.[இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளேவிரும்
புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனியலா வில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள் *
பெண்மை நயவா தவன். - - - - (எ)

இ-ள். பிறனியலாள் - பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு
உரிமைபூண்டு) நிற்பவளது—பெண்மை - பெண்தன்மையை
—நயவாதவன் - விரும்பாதவன்|—அறனியலான் - அறமாகி
யவியல்போடுகூடி — இவ்வாழ்வானென்பான் - இவ்வாழ்வா
னென்றுசொல்லப்படுவான். எ - று. ஐஃ இவ்வறம்செய்வானெ
னப்படுவான் அவனே யாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் *
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு. - - - (அ)

இ - ள். பிறன்மனை - பிறனதுமனையாளே—நோக்காத - உ
ட்கொள்ளாத— பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது|
—சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு—அறனொன்
றோ-தருமமாவதொன்றோ—ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொ
ழுக்கமுமாம். எ-று. ஐஃ புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மைபு
டையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அ
ருமைபாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்
மையென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும், ஒழுக்கமும், இதனை
ச்செய்யாமையினாலேயே உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யானொனி னுமநீர் வைப்பிற் - - - *
பிறற்குரியா டோடோயா தார். - - - - (க)

இ - ள். நாமநீர் - அச்சந்தங்குங்கடலாற்குழப்பட்ட—வை
ப்பில் - பூழியினிடத்தே—நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும்
பெறுதற்கு—உரியார்|—யானொனின்—பிறற்கு - பிறனுக்கு
—உரியாள்-உரிமையானவளது—தோள் - தோள்களை—தோ
யாதார்-சேராதவர்.எ-று.ஐஃநலத்துக்கென்பது - நலக்கெனவி
காறப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம்.

[illegible]

இ-ள். இறப்பினை-(ஒருவன் செய்த) மிகையை — என்றும்—
தன்னாலொறுத்தற்குக்கூடியகாலத்திலேயும் — பொறுத்தல்—
பொறுக்கக்கடவன்.—மறத்தல்-(அதனைநினையாமல் அப்பொ
ழுதே) மறத்தல்(பெற்றீர்)—அதனினும்-அப்பொறுமையினு
ம்—நன்று-மிகநல்லது.எ-று.ஃ|| மிகை-முன்சொல்லப்பட்டவிந்
தி குற்றங்களும். பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்
கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (உ).

௫௬

யசு.-ஆம், அநி.—பொறையுடைமை.

இன்மைபு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மைபுள் *
வன்மை மடவார்ப் பொறை. - - - - (௩)

இ-ள்.(ஒருவனுக்கு)—இன்மைபுள்ளின்மை—வறுமைபுள்வறுமையாவது.—விருந்தொரால்—விருந்தினரை (எற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம்.—(அதுபோல்)—வன்மைபுள்வன்மை—வல்லமைபுள்வல்லமையாவது.—மடவாரி—அறியாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை—பொறை - பொறுத்தல்.எ - று. * உடைமைபுள்ளின்மையென்னுங்குறளின்படி - எப்படிவிருந்தினரைபுபசரியாமைபொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாமைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகா தென்பது கருத்து. (எடுத்துக்காட்டியமைபணி.) (௩)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். - - - - (௪)

இ - ள். (ஒருவன்)—நிறையுடைமை-நிறைவையுடையனாயிருக்கை—நீங்காமை - (தண்ணெயிட்டு) நீங்காமையை—வேண்டி—வேண்டிவானாயின்—(அவனால்)—பொறையுடைமை—பொறுமையுடையனாயிருக்கை—போற்றி - அழியாமற் காத்து—ஒழுகப்படும்-தடக்கப்படும்.எ - று. * பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாவும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

ஒறுத்தானா பொன்றாக வையாரோ வைப்பர் *
பொறுத்தானாப் பொன்போற் பொதிந்து. - (௫)

இ-ள். (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) —ஒறுத்தானா—(பொருமல்அவனை) ஒறுத்தவனா?—(அறிவுடையோர்!)—ஒன்றாக—ஒருபொருளாக—வையார்—மனத்துட்கொள்ளார்.—பொறுத்தானா—(அதனைப்)பொறுத்தவனா?—பொன்போல்—பொண்ணெய்போல்—பொதிந்து - இடைவிடாது — வைப்பர்—மனத்துட்கொள்வார்.எ - று. * ஒறுத்தவர் அத்தீங்குசெய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றாகவையாரொன்றார். (௫)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளி யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் *
பொன்றுந் துணையும் புகழ். - - - - (௬)

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத்தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு(உண்டாவது)—ஒருநாளியின்பம் - அவ்வொருநாளி

யின்பமே.—பொறுத்தாரிக்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு
—பொன்றுந் துணையும் - (உலக) மழியுமளவும் —புகழ்|—உ
ண்டாம்.எ-று. ✽ ஒருநாளையின்பம் - அந்நாளொன்றிலும்நி
னைத்தது முடித்தோமே யென்றுசெருக்கியிருக்கும்பொய்யி
ன்பமாம்.தனக்கிடமாகியஉலகம் அழியப் புகழும்அழியுமாத
லின் ஏற்புடையஉலகமென்னுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது.(கூ)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந் - - ✽
தறனல்ல செய்யாமை தன்று. - - - - (எ)

இ-ள். திறனல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை—தன்-
தன்னிடத்து—பிறர்—செய்யினும் — நோ - (அவருக்குஅத
னாவருவதாகிய)துன்பத்துக்காக—நொந்து - வருந்தி—அற
னல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை—செய்யாமை - செய்யாதிருத்
தல்|—தன்று - (ஒருவனுக்கு)நல்லதாம். எ-று. ✽ துன்பத்துக்
காக வருந்துதலாவது - இப்பாவத்தினாலே இவர் வருபிறப்பி
லே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (எ)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானாத் தாந்தந் - ✽
தகுதியான் வென்று விடல். - - - - (அ)

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே— (தம்மிடத்து)
—மிக்கவை - தீயவைகளை—செய்தானாத்—தாம்|—தந்தகுதி
யால்—தமதுபொறுமையினாலே — வென்றுவிடல் - வென்று
விடக்கடவர். எ-று. ✽ தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செ
ய்து தோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்ப
ட்டி வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிற
ர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தாரிவா - ✽
யின்னாச்சொ ணேற்கிற பவர். - - - - (கூ)

இ-ள். இறந்தாரி - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது—வாய்-வா
யிலுண்டாகும் — இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்க
ளை—தோற்கிறபவர்-பொறுப்பவர் | — (இல்வாழ்க்கையிலே
யிருந்தும்) — துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்—தாய்மை-ப
ரிசுத்தகுணத்தை — உடையர் - உடையவராவார். எ - று. ✽
தாய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச்
சொல்லினார் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (கூ)

௩௫ யௌ-ஆம், அதி—பொறைபுடைமை.

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு - *

யின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். - - - (ய)

இ-ள்- உண்ணாது - (விரதங்களினாலே) உணவைவிட்டு—நோ
ற்பார் (தம்மைஅடைந்ததோயைப்) பொறுப்பவர் | — பெ
ரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார்.— (அவர்பெரியவராவ
து)—பிறர்—சொல்லும் - (தம்மைச்)சொல்லும்— இன்னாச்
சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை—நோற்பாரின் - பொறுப்
பவரின்—பின்.எ-று. பிறர் - இங்கே அறிவில்லாதவர். பொ
றுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இருவகைப் பற்றுக்களோடரு
ந்தே பொறுத்தலால் - தவறேசெய்வாரினும் பெரியராகச்சொ
ல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய கு
ற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

யௌ-ஆம், அதி—அழுக்காறுமை.

அஃதாவது - பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்து
ப் பொறுமைப்படாமை. இப்பொறுமையும்பொறுமை
க்கு எதிரியதாதலின் இதனைவிடக்குதற்கு இது பொறை
புடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறுக் கொள்க பொருவன்றன் நெஞ்சத் *

தழுக்கா நிலாத வியல்பு. - - - - (ச)

இ-ள். ஒருவன் | —தன்னெஞ்சத்து—தனது மனதிற்கண்
ணே—அழுக்காறு - பொறுமையாகியகுற்றம்—இலாத - இல்
லாத—இயல்பு-தன்மையை—ஒழுக்கு - (தனக்குச்சொல்லப்
பட்ட)ஒழுக்கத்தினது—ஆறு - வழியாக—கொள்க - கொள்
ளக்கடவன்.எ - று. இயல்பு-அறிவோடு கூடியதன்மை,அ
த்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால் - ஒழுக்கம்விழுப்பமெ
ன்னுவ் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல் உ
யிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுக வென்பதாம். (ச)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு *

மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். - - - - (உ)

இ - ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்— அழுக்காற்றின் -
பொறுமையினின்றும்—அன்மை - வேறுதலை—பெறின் - (ஒ
ருவன்)பெறுவானாயின்—விழுப்பேற்றின். - (மற்றவன்பெறு

யி-ஆம்,அதி—இழுக்காருமை.

௫௯

ம்) மேலானபேறுகளுள் — அஃது - அப்பேற்றினை - ஒப்பது | — இல்லை. எ - று. ✽ பொருமைபகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றற் கு யாரீமாட்டுமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் பொருமை யில்லாமையின துருணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அ - மனக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாகம் ✽
பேறு தழுக்கறுப் பான். - - - - - (ங)

இ - ள். அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் — ஆக்கம் - (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும் — வேண்டாதா நென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன் | — பிறன் - பிறனது — ஆக்கம் - செல்வத்தை — பேறுது - (கண்டவிடத்து). மழைமல் — அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவான். எ - று. ✽ பொருமைப்படின தனக்கே துன்பமாம் - என்றபடி. (ங)

அ - முக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி - ✽
னேதம் படுபாக் கறிந்து. - - - - - (ச)

இ - ள். (அறிவுடையோர்) — அழுக்காற்றின் - பொருமையினாலே — அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை — செய்யார். — இழுக்காற்றின் - அத்தீயவழியால் - ஏதம் - துன்பமானது - படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை — அறிந்து. எ - று. ✽ அறமல்லாதவையாவன - செல்வங்கல்வி முதலானவையுடையா ரிடத்தே தீங்கைநினைத்தலும், சொல்லலும்; செப்தலும். (ச)

அ - முக்கா றுடையாரீக் கதுசாலு மொன்றார். - ✽
வழுக்கியுப் கேடென் பது. - - - - - (ரு)

இ - ள். அழுக்காறு - பொருமையானது | — ஒன்றார் - பகைவரின் — வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும் — கேடென்பது - கேட்டைத்தருவது. — (ஆதலால்) — உடையாரீக்கு - (அப்பொருமையை) உடையவர்க்கு — (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்) — அது - அதுவே | — சாலும் - போதும். எ - று. ✽ அதுவே பென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (ரு)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது. ✽
முண்பது உ மின்றிக் கெடும். - - - - - (சு)

இ - ள். கொடுப்பது - (ஒருவரை) பிறர்க்குக்கொடுக்கப்படு பொருளைக்குறித்து — அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுமவனது - சுற்றம் - உறவானது | — உடுப்பது உம் - உடுக்கப்படுவ

கூடு

மெ - ஆம்; அநி - அமுக்காறுமை

ஆம் - உண்பதாஉம் - உண்ணப்படுவதும் - ஒன்றி - இல்லாமல் - கெடும். எ - று. ஐஃ சுற்றம் கெடுமெனவே அவன்கெடுதல் சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டு பொருமைப்பிதல் - தன்பேறுமாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழுக்கச்செய்யுமென்பதாம். (கூ)

அவ்வித தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ - *
டவ்வையைக் காட்டி விடும். - - - (எ)

இ-ள். அமுக்காறுடையானை - (பிறர்செல்வங்கண்டவிடத்தே) பொருமைபுடையவனை - செய்யவள் - திருவானவள் - அவ்விதது - (தானும்) பொருமைப்பட்டு - தவ்வையை - (தனது) தமக்கைக்கு - காட்டி - விடும் நீங்குவாள். எ - று. ஐஃ தவ்வையென்பது உருபுமயக்கம். தவ்வை - மூதேவி. (எ)

அமுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - *
தியுழி யுப்த்து விடும். - - - (அ)

இ-ள். அமுக்கா நெனவொரு பாவி - பொருமைமென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன் - (தன்னை யுடையவனை) - திருச்செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்தது - தியுழியுப்த்துவிடும் - (மறுமையிலே) நரகத்தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான். எ - று. ஐஃ இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொருமையைப் பாவி மென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமைபுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் *
கேடு நினைக்கப் படும். - - - (கூ)

இ - ள். அவ்வியநெஞ்சத்தான் - பொருமைபுள்ளமனத்தையுடையவனது - ஆக்கமும் - செவ்வமும் - செவ்வியான் - பொருமைபில்லாத மனத்தையுடையவனது - கேடும் - வறுமையும் - (உண்டானால்) - நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும். எ - று. ஐஃ பொருமையினாலே செவ்வமும், பொருமையிலில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகியபழவினை யாதென்று ஆராய் வாராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (கூ)

அழுக்கம் நகன்றாரு மில்லை யஃதிலாரீ *
பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில். (ய)

இ - ள். அழுக்கம் - பொறுமைப்பட்டு - அகன்றாரும் - பெருகினவரும் | - இல்லை. - அஃதிலாரீ - அச்செயலில்லாதவருள் - பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து - தீர்ந்தாரும் - தீங்கினவரும் | - இல் - இல்லை. எ - று. * கேட்புபெருக்கமும்வருதற்கு - ஏதுசொல்லியது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****—*****—*****

யௌ-ஆம், அதி—வெஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு நினைபாமை யாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொறுமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத் தான் வெளவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன் பின்னேவைக்கப்பட்டது.

நடுவின் தி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் *
குற்றமு மாங்கே தரும். (க)

இ-ள் நடுவின் தி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் தமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவு நிலைமையில்லாமல்—நன்பொருள்-(அவரது)நல்லபொருளை—வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பின்—(அவ்விருப்பு) —குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைக்கெடுத்து—குற்றமும் பலகுற்றங்களையும்—ஆங்கே - அப்போதே—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ - று. * குடியைவளரச்செய்து பலநன்மைகளையும் உண்டாக்குத்தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினை பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. (க)

பரிபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார் . . . *
நடுவன்மை தானு பவர். (உ)

இ-ள். நடுவன்மை - (ஒருவன்பொருளுக்கு பிறன் உரியவன்ல்லவென்னும்) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு—தானுபவர் - அஞ்சுவோர் | —(பிறர்பொருளைவெளவுதலினாலே) —பரிபயன் - (தமக்கு)வரும்பயனை—வெஃகி - விரும்பி—பழிப்படுவ-பழியினிடத்தேபொருந்துஞ்செயல்களை—செய்யார். எ-று. (உ).

இத்தின்பும் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரோ - - - *
மற்றின்பம் வேண்டபவர். - - - - - (௩)

இ-ள். மற்றின்பம் - நிலையுடையவன்பத்தை—வேண்டிபவ
ர்—சுற்றின்பம் (பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்டபொருளினை
லேதாம் அடைவதாகிய)நிலையில்லாதவன்பத்தை—வெண்கி-வி
ரும்பி--அறனல்ல - அறமல்லாதசெயல்கண் - செய்யார் -
(அவரிடத்தே)செய்யார்.எ-று. * பாவத்தால் வருதலால் அப்
பொழுதே அழிபுமென்றற்குச் சுற்றின்பமென்றார். (௩)

இலமென்று வெண்தல் செய்யார் புலம்பென்ற *
புண்ணியில் காட்சி யவர். - - - - - (௪)

இ-ள். புலம்பென்ற = ஐம்புலன்களையும்பென்ற—புண்மை
யில்—குற்றமில்லாத—காட்சியவர் - அறிவையுடையவர்—இல
மென்று = வறியேமென்றுநினைத்து - வெண்குதல்செய்யார் -
(அதுதீர்தற்பொருட்டுப் பிறன்பொருளை) விரும்புதல் செய்
யார். எ-று. * ஐம்புலன்களைவெல்லுதல்-பாவவழிகளிலே செ
ல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு-பொருளை உள்ள படியறிந்
தவறிவாம். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமை
பால் பிறன்பொருளைவிரும்புதலும் இலதாயிற்று. (௪)

அஃகி யகன்ற வறிவென்றும் யார்மாட்டும் *
வெண்கி வெறிய செயின், - - - - - (௫)

இ-ள். அஃகி - நுட்பமானதாகி—அகன்ற - (எல்லாநூல்க
ளிலும்) சென்ற—அறிவு-அறிவானது—என்றும்- என்னபய
னையுடையதாம்.—வெண்கி- (பொருளை) விரும்பி—யார்மாட்
டும்-யாவரிடத்தும்—வெறிய - அந்வேடுபொருந்தாத செய
ல்களை—செயின் - (அறிவுடைபொர்) செய்வாராயின், எ-று.
* யாவரிடத்தும் அறிவோடுபொருந்தாத செயல்களைச் செய்
தலாவது-யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்த
வையும் கடிய்வையும் முதலானவைசெய்தல். அறிவுக்குப் பய
ன் அவை செய்யாமையாகலின் அறிவென்றமென்றார். (௫)

அருள்வெண்கி யாற்றின் கண்ணருள் பொருள்வெண்கிப்
பொல்லாத சூழக் கெட்டி. - - - - - (௬)

இ-ள். அருள்வெண்கி - அருளாகியஅறத்தைவிரும்பி—ஆற்
றின்கண்-(இல்லறமாகிய)அறன்வழியிலே—நின்றான்- தங்கண்

விண்—பொருள்வெண்கி - (பிறர்) பொருளைவிரும்பி—பொலி
லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை—சூழ - எண்ண—
கெடும்-கெடுவான், எ-று. ✽ இல்லறவழியால் அறிவுமுதிர்ந்த
விடத்தே யல்லது துறக்கக்கூடாமைபால் அது துறவறத்துக்
கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல்-இரண்டறங்களைபுழை ஒருசே
ரவிழத்தல். எண்ணியவளவிடே கெடுமெனவே அபகரித்தாற்
கெடுதல் சொல்லவேண்டிய நிலையாயிற்று. (௬)

வேண்டற்க வெண்கியா மாக்கம் விளைவயின் - ✽
மாண்டற் கரிதாம் பயன், - - - (௭)

இ-ள், வெண்கி - (பிறர்)பொருளை விரும்பிக் கொண்டு —
ஆம்-(அதன)லுண்டாகின்ற—ஆக்கம் - பெருக்கத்தை—வே
ண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன்.—விளைவயின் - (பின்) அ
னுபவிக்கப்படும்போது—பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பய
ன்—மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை.(ஆதலால், எ-று. ✽
விளை - முதனிலத்தொழிற்பெயர், [இவ்வேழுபாட்டாலும் பி
றர்)பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

அண்காமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெண்காமை ✽
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள், - - - (௮)

இ-ள், செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந்தன்மையையுடை
ய) செல்வத்துக்கு—அண்காமை-குறையாதிருத்தற்காரணம்—
யாதெனின்-எதுவென். (றொருவ) ஞராயின்—(அது)—பிறன்
— வேண்டும் — கைப்பொருள் - கைப்பொருளை—வெண்கா
மை-(தான்) வேண்டாமைபாம். எ-று. ✽ அண்காமைஅதன் கா
ரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன் பொருளை விரும்
பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (௮)

அறனறிந்து வெண்கா வறிவுடையார்ச் சேருந் - ✽
திறனறிந் தாங்கே திரு. - - - - (௯)

இ-ள், அறனறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து—வெண்கா
(பிறர்)பொருளை விரும்பாத—அறிவுடையார் - அறிவுடையா
ரை—திரு - திருவானவள்—திறனறிந்து - (தான்)சேர்த்தகா
ந் திறத்தைஅறிந்து— ஆங்கே - அத்திறத்தினால் — சேரும்-
சேருவாள்.எ-று. ✽ அடைதற்காந்திறம்- காலமும், இடமும்,
செவ்வியும், முதலாயின. [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்
பொருளை விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கூசு

யக-ஆம், அநி—வெண்காமை.

இறலீனு மெண்ணுது வெண்கின் விறலீனும் *
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. - (ய)

இ-ள். (ஒருவன்) — எண்ணுது - (பின்விளைவதை) யெண்ணுமல். — வெண்கின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் - (அவ்விரும்பம்) — இறல்- அழிவை - ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும். — வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு — (அப்பொருளை) விரும்பாமை யென்னுஞ் செல்வமானது. — விறல் - வெற்றியை - ஈனும் - தரும். எ-று. ஈனும்பதையும் பாவமும் வளர்த்தலால் இறலீனுபென்றும், பொருளாகைகொண்டலைவோர்கள் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலால் விறலீனுமென்றும், சொல்லினார். செருக்கு அதைத் தருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன] ய

யக-ஆம், அநி—புறங்குறமை.

அண்காவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசாமை யாம். வாக்கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத் தோன்றலால் இது அழுக்காறமை வெண்காமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறங்குற னல்ல செயினு மொருவன் *
புறங்குற னென்ற லினிது. - - - - (க)

இ-ள். ஒருவன் — அறங்குறன் - அறமென்று சொல்லுவதுஞ் செயினாது — அல்ல - பாவங்களை — செயினும் - செய்தாலும் — புறங்குறன் - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான் — என்றல்- என்று (உலகத்தோரானே) சொல்லப்படுதல் — இனிது - நல்லது. எ-று. புறங்குறமை - அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டித்தோன்றுமென்பதாம். [இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழி யல்லவை செய்தலிற் தீதே *
புறனழிப் பொய்த்து நகை. - - - - (உ)

இ-ள். அறனழி - அறமென்ப தொன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி — அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேற்) புறங்களைச் செய்தலினும் — தீதே - தீமையையுடையதேயாம். — புறனழி - ஒருவனைக் காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி — பொ

ய்த்துநதை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்தும்கிழ்தல். எ-று. அறத்தையழித்தலினும் புறங்கூறுதலும், பாவங்களைச்செய்தலினும், பொய்த்துநகுதலும், தீயனவாம் - என்றிக. புறநழித்தல்-புறங்கூறி ஒளியைக்கெடுத்தல். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத - - *
புறங்கூறு மாக்கந் தரும். - - - - - (ங)

இ-ள். புறங்கூறி - பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து—பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து - உயிர் வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும்—சாதல் - (அது செய்யாமல்) உயிரிழிதல் - (அவனுக்கு)—அறங்கூறும்-தருமநூல்களினாலேசொல்லப்பட்ட - ஆக்கம் - பயனை - தரும். எ-று. உயிரிவிட்டபின் புறங் கூறிப்பொய்த்தலாகியபாவம் நீங்கலால்-சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் - அப்பாவஞ்செய்யாதவராலே - மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம் - அதைச்சொல்லு நூலையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (ங)

கண்ணின் று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க *
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல் - - - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவனை) - கண்ணின் று - எதிநோதின்று - கண்ணற கண்ணோட்டமற - சொல்லினும் - முன்னின்று - (அவன்) எதிரில்லாமல் - பின்னோக்காச்சொல் - பின்வருங் குற்றத்தைநோக்காதசொல்லை - சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ-று. பின் அதிலவருங்குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்வானது நோக்குதற்றொழில் - சொல்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம் - தாக்ஷணியம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் புறங்கூறலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப்படும். - - - - - (ரு)

இ-ள். (புறங்கூறுவோனொருவன் அறம் நன்றென்று வாயினாலேசொல்லினும்) - அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படி சொல்லுதற்கு ஏற்ற - நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவனல்லாதவனையிருக்கையானது - புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங்கூறுதற்குக்காணமாகிய - புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே - காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்பட

மீ.எ-று. ✽ மனம் - தீதாயிருக்கைபால் அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கீகரிக்கப்படாதென்பதாம். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழியுள்ளந் - - - ✽
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். - - - - (௬)

இ-ள். பிறன்பழி - பிறனொருவன் துபழியை—கூறுவான் - (அவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன் - தன்பழியுள்ளும்-தனது (பல)பழிகளுள்ளும்—திறன் (வருந்தும்) விதமுடையவைகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து—கூறப்படுமி—(அவனாலே) சொல்லப்படுவான். எ - று. ✽ திறமுடையவைகளைத்திறனென்றலால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்தே தன்னைக்குறித்துப்பிறனாலே சொல்லப்பட்டபழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாகலால் திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (௬)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - ✽
நட்பாட தேற்ற தவர். - - - - - (௭)

இ-ள். நகச்சொல்லி - (கூடி)மகிழும்படி. (இனியசொற்களைச்) சொல்லி—நட்பாடல் - (அயலாரோடு) கினைகஞ்செய்தலை—தேற்றதவர் - (தமக்குஉறுதியென்று) அறியாதவர் - பகச்சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படிபுறங்கூறி - கேளிர் - (தமது)சுற்றத்தாராயும் - பிரிப்பர். எ-று. ✽ உம்மைவிதாரத்தால்-தொக்கது. கேளினாயும் பிரிப்பொன்றகருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றதவொன்றும் பிறவினை-தேறுதவ ஒன்னுத்தன்னைப்பொருளில் வந்தது - புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்து. (௭)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினு - ✽
ஒண்ணெகொ லேதவார் மாட்டு. - - - - (௮)

இ-ள். துன்னியார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது—குற்றமும்-குற்றத்தையும்—தூற்றும் - (அவரைக்காணாதவிடத்தே) தூற்றும் - மரபினு - இயல்பையுடையவர்— எதிலார்மாட்டு- அயலாரிடத்துச் (செய்வது) - ஒண்ணெகொல்-யாதோ. எ-று. ✽ தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்பதப்பதல். அத்தூற்றுதலினுக்கொடிய செயல்வேறென்றுங் காணாமையால் ஒண்ணெகொன்றார் செய்வதென்பது - சொல்லெச்சம். (௮)

யக-ஆம், அந்—புறங்குறமை.

சுரு

அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனேக்கிப் - *
புன்சொ லுணாப்பான் பொறை. (ஈ)

இ-ள், புறனேக்கி - பிறர்நீங்கினவளவுபார்த்து— புன்சொ
ல்- (அவரது) பழிப்புச்சொல்லை — உணாப்பான் - சொல்லு
வோனது—பொறை - (உடற்)பாரத்தை} - வையம்-பூமியான
து|—அறனேக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அ
றமாவதென்று நினைத்து — ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றதுபோ
லும் - எ-று. ஐயு பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும் சுமத்தல்சு
பாவமாயினும் புறங் கூறுவானைச் சுமப்பதுதகாதென்னுங்க
ருத்தால் அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையமென்றார். [இவை
யைந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்ற
ம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற - *
ந்துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (ய)

இ-ள். (புறங்கூறுவோர்| அதுசெய்தற்கு) — எதிலார்குற்ற
ம்போல் — அயலோரதுகுற்றத்தைப் போல் — தங்குற்றம்-
(அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும் — காண்கிற்பி
ன்-காணமாட்டுவாராயின்—மன்னுமுயிர்க்கு - (அவரது)நிலை
பெற்றையிர்க்கு—தீது - (வருவது) ஒருதுன்பம்|—உண்டோ.
எ-று. ஐயுநிலையாயிருந்து ஒப்பக்காணுதலருமையாகலின்
காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வ
ருபிறவிகளிலும் துன்பப்படா னென்பதைக் குறித்து உயிர்க்
குத் தீதுண்டோ வென்றும், சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூ
றுதலை விடுத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உய-ஆம், அந்—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங்
களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையா
ம். பொய். குறளை - கமிஞ்சொல்-பயனில்சொல் - எனவா
க்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள்-பொய்-து
றந்தோர்க்கு அல்லதுபற்றறடிக்கடாமையால் அதனை
ஒழித்து இவ்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மந்தை,

மூன்றினுள் - கடுஞ்சொல் - இனியவைகூறலாலும், குற்றைப் புறங்கூறுமைபாலும், விலக்கி - நின்றபயனில் சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலால் இதுபுறங்கூறுமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா *
 னெல்லாரு மெள்ளப் பறும். - - - (ச)

இ-ள். பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்—முனிய-(கேட்டு)வெறுக்க—பயனில - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லுவான்?—எல்லாரும் - எல்லாராலும்—எள்ளப்பறும் - இகழப்படுவான். எ-று. அறிவுடையோர்பலரும் வெறுக்கவே மற் றோரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாருமெள்ளப்படுமென்றார்.(ச)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல நயனில் *
 நட்பார்கட் செய்தலிற் றீது. - - - (உ)

இ-ள். பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே—பயனில - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லல்-(ஒருவன்) சொல்லுதலானது|—நட்பார்கண் - (தன்) நட்பாளரிடத்தே—நயனில-விருப்ப மில்லாதசெயல்களை—செய்தலின் - செய்தலினும்—ஐது. எ-று. விருப்பமில்லாதசெயல்கள் - வெறுக்கப்படுசெயலாம். இச்சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும்இகழப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனிலனென்பது சொல்லும் பயனில் *
 பாரித் துணாக்கு முறை. - - - (ங)

இ-ள்.பயனில- பயனில்லாத பொருள்களை— பாரித்து-வி ரித்து—உணாக்குமுறை - (ஒருவன்) உணாக்கும்உணாயானது|—நயனிலனென்பது -(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை— சொல்லும்-அறிவிக்கும். எ-று. இப்படிப்பட்ட உணாயினு வே இவன் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்கு அதனை உணாமேலேற்றி உணாசொல்லுமென்றார். (ங)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன் சாராப் *
 பண்பில்சொற் பல்லா சகத்து. - - - (ச)

இ-ள்.பயன்சாரா-பயனோடு பொருந்தாத— பண்பில்சொ ல்-குணமில்லாத சொற்களை—பல்லாசகத்து - பலரிடத்தே—

உய-ஆம்,அதி—பயனிலசொல்லாமை

சுரு

(சுருவன் சொல்லுவானாயின்) — (அவை | அவரிடத்தே) — நயன்
சாரா - நீதியோடுபொருந்தாதவையாகி — நன்மையின் - நற்கு
ணங்களிலிருந்து — நீக்கும் — (அவனை) நீக்கும். எ - று. ✠ பண்
பு - இனிமைமெய்மைமுதலாகிய சொற்குணங்கள். சொல்லு
வானாயின் - அவரிடத்தே - என்பவை - சொல்லெச்சங்கள். (ச)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்பயனில *
நீர்மை யுடையார் சொலின், * * * * * (ரு)

இ - ள். பயனில் - பயனில்லாதசொற்களை — நீர்மையுடையா
ர் - குணத்தன்மையையுடையவர் — சொலின் - சொல்லுவாரா
யின் — சீர்மை - (அவரது) மேம்பாடானது | — சிறப்பொடு -
(அதனாவரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே — நீங்கும் - (அ
வரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ - று. ✠ சொலினென்பது - அவர
து சொல்லாமையைக் காட்டி நின்றது. (ரு)

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல் *
மக்கட்பதடி யெனல், * * * * * (சு)

இ - ள். பயனில்சொல் * பயனில்லாதசொற்களை — பாராட்டு
வானை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை — மகனெனல் - மனித
னென்று சொல்லாதே. — மக்கட்பதடியெனல் — மனிதருக்கு
ள்ளேபதொன்று சொல்லக்கடவாய் எ - று. ✠ எப்படிபதருக்
கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படியே அவருக்கு
அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார்.
[இவை யாறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்
லாதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் *
பயனில சொல்லாமை நன்று, * * * * * (எ)

இ - ள். சான்றோர் * அறிவுடையோர் | — நயனில் - நீதியோடு
பொருந்தாதசொற்களை — சொல்லினும் — சொல்லுக - சொல்
லக்கடவர். — பயனில - பயனில்லாதசொற்களை — சொல்லா
மை - சொல்லாமை (பெறின்) — நன்று - (அது) நன்று. எ - று.
✠ சொல்லினுமெனவே சொல்லாமைபெறப்பட்டது. நயனி
ல்லாத சொல்லினும் பயனில்லாதசொல் தீதென்பதாம். (எ)

௭௫, உம்-ஆம், அதி—பயனிலசொல்லாமை.

அரும்பய னுபு மறிவினார் சொல்லார் - - - *
பெரும்பய னில்லாத சொல். - - - (அ)

இ - ள். அரும்பயன் - அறிதற்கரியபயன்களை - ஆயும் - ஆராயடல் - அறிவினார் - அறிவையுடையார் - பெரும்பயனில்லாதசொல் - மிகுந்தபயனில்லாதசொற்களை - சொல்லார். எ - று. அறிதற்கரியபயன்களாவன - முத்திப்பேறு - மேற்கதியடைவு - முதலானவை. பெரும் பயனில்லாதசொல்லென்றதனால் சிறுபயனுடையசொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருடர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடர்ந்த மாசறு காட்சி யவர். - - - (க)

இ - ள். மருடர்ந்த - மயக்கத்தினிங்கிய - மாசறு - மாசற்ற [பரிசுத்தமாகியவென்றபடி.] - காட்சியவர் - அறிவினையுடையார் - பொருடர்ந்த - பயனினிங்கியசொற்களை - பொச்சாந்தும் - மறந்தும் - சொல்லார். எ - று. பரிசுத்தமாகியவறிய - மெய்யறியு. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க *
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். - - - (ங)

இ - ள். சொல்லில் - சொற்களிலே - பயனுடைய - பிரயோசனமுடையசொற்களை - சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் - சொல்லில் - சொற்களிலே - பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாதசொற்களை - சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர். [இதனாலே சொல்லத்தகுவனவும்தகாதனவும நியமிக்கப்பட்டன.] (ங)

உக - ஆம், அதி—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே வினாகின்ற பாவங்களைப் பல்லாம் தொகுத்து விலக்குகின்றாராகவின் இது பயனில சொல்லாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர் - - - *
தீவினையென்னுஞ் செருக்கு. - - - (க)

இ - ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு - தீவினையென்றுசொல்

உக-ஆம், அநி—தீவினையச்சம்

எக

ஸப்பரிமயக்கத்தை — தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையு
டையோர்|—அஞ்சார்.—விழுமியார்| — (அதுஇல்லாத) மே
லோர்| - அஞ்சுவார். எ - று. ஃ தீவினையாகியகாரியம் அதன் கா
ரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது, முன்னெதொ
டங்கிச் செய்து பழகி வந்தமையால் அஞ்சாரொன்றும், செ
ய்தநியாமையால் அஞ்சவாரொன்றும், சொல்லினார், (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை - - - *
தீயினு மஞ்சப் படும். = - - - (உ)

இ-ள். தீயவை - (இன்பத்தின்பொருட்டுச்செய்யுந்) தீவினை
கள் — (பின்னே) — தீய - துண்பங்களை — பயத்தலால் - தருந
லால் — தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள் — தீயினும் - தீ
யினும் அதிகமாக — அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும்.
எ - று. ஃ வேறொருகாலத்திலும் வேறொரிடத்திலும் வேறொ
ருடம்பிலும், போய்ச் சுழிதல் தீவினைக்கே அவ்லாமல் நெருப்
புக்கு இல்லாமைபால் தீயினும் அஞ்சப்படும்மென்றார். (உ)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய - - - *
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். = - - - (ச)

இ-ள், செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும் —
தீய - தீவினைகளை — செய்யாவிடல் - செய்யாமல்விடுதலை — அறி
வினுளெல்லாம் - (தமக்கு உறுதிநாடும்) அறிவுகளெல்லாவற்றி
லும் — தலை - முதலானவறிவாகும் — என்ப - என்று (தல்லோர்|)
சொல்லுவார். எ - று. ஃ விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவைவிட
லென்றும், செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்
குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தநிதலால் அதனை அறி
வினுளெல்லாந் தலையென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்று
பாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்
பட்டது.] (ங)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி - - - *
னறஞ்சூழற் சூழ்ந்தவன் கேடு. = - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவன்|) — பிறன் - பிறனுக்கு — கேடு - கேட்டைத்
தரும்வினையை — மறந்தும் - சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவ
ன். — சூழின் - எண்ணுவாருயின் — சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணி
னவனுக்கு — கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை — அறம் - அறக்

௭௬

உக-ஆம்,அதி—தீவினையச்சம்.

கடவுள்—சூழும்-எண்ணுவான். எ-று. ✽ கேடிரண்டும் - அவற்றைத்தரும் வினைகையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுகிற்பொழுதேதானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன் பிற்பட்டாலும் அறக்கடவுள் முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட்டது. [அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது-அவன்கெடத் தன் நீங்கநினைத்தல். தீவினையை எண்ணுதலுமாகாதென்பதாம். (ச)]

இவனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி ✽
வினலாகு மற்றும் பெயர்த்து. - - - (ந)

இ-ள். இவனென்று - வறுமையை யுடையேனென்று நினைத்து—(அதுதீர்த்தபொருட்டு)—தீயவை - தீவினைகளை—செய்யற்க - (ஒருவன்பிறர்க்குச்.) செய்யாதிருக்கக்கடவன்.—செய்யின்—பெயர்த்து-பின்னும்—இவனாகும்-வறுமையை யுடையவனாவான். எ-று. ✽ மற்றும்-அசைநிலை - அத்தீவினையினாலே பிறவிதோறும் வறியவனாவனென்பதாம். (ந)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால ✽
தன்னை யடல்வேண்டா தான். - - - (க)

இ-ள். நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள்—தன்னை—அடல்வேண்டாதான்—(பின்வந்து) வருத்துதல்வேண்டாதவன் | —தீப்பால - தீமைக்கூறுடையவினைகளை—தான்—பிறர்க்கு - பிறரிடத்தே—செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ-று. ✽ செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லையென்பதாம். (க)

எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை ✽
வீயாது பின்சென் றிமம். - - - (க)

இ-ள். எனைப்பகையுற்றரும் - எவ்வளவுபெரியபகையை யுடையவரும்|—உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார்—(அப்படியல்லாமல்)—வினைப்பகை - தீவினையாகியபகையானது|—வீயாது - நீங்காமல்—பின்சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய்—அமம்-கொல்லும்.எ-று. (க)

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை ✽
வீயா தடியுறைந் தற்று. - - - (எ)

இ-ள். தீயவை-தீவினைகளை—செய்தார் - (பிறருக்குச்.) செ

உக்-ஆம், அதி—நீவினையச்சம்.

என

ய்தவர்—கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல்—(எத்தன்மைத்தென்றால்)—நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது।—(நெடுந்துரம் பாயினும்)—தன்னை அடினை—வீடியாது - விடாதுவந்து—அடி - அடியினிடத்தே — உறைத்தற்று - தங்கியதன்மைத்து. எ - று, முன்பாட்டில் விளைப்பகைவியாது பின்சென்றயிமென்று சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால்விளக்கினார். (அ)

தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் *
 அன்னற்க தீவினோப் பால், = = = = = கூ.

‘ இ-ள். (ஒருவன்) — தன்னை — தான் — காதலனாயின் - விரும்புபதனுடையவனாயிருந்தால் — தீவினைப்பால் - தீவினையாகியபிரிவினாள் — எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவுசிறிதொன்றையாயினும் } — துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ-று. நல்லினை தீவினை என் வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தேசெய்ததீவினை தன்னிடத்தே துன்பந்தருதலை விளக்கினாராதலால் - தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினை செய்தால் தாழ்கெய்வொன்பதுசொல்லப்பட்டது.] (சு)

அருங்கேட நென்ப தறிக மருங்கோடித் - - *

இ-ள், (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) — மருங்கோ
டி-கொடியவழியிலே சென்று — தீவினை - தீவினைகளை — செய்
யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின் — அருங்கேட
னென்பது - (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை
— அறிக - அறியக்கடவா, எ - று. ❀ [இதனால் தீவினைசெய்
பாதவன்கேடில்லாதவனாவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****—*****—*****

உஉ-ஆம்,அதி--ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலகநடையை அறிந்து செய்தல். மனோ வாக்குக்காயங்களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார் இனிச்செய்யத்தகு மவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராகையால் இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

யுள்

ஸௌம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட் - ஊ
டெனஞ்ஞற்றுங் கொல்லோ வலகு. - - (க)

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை—மாரிமாட்டு - (தமக்குநீ
ருதவின்ற) மேகங்கவிடத்து—என் - என்னபிரகிபுபகாரத்.
ஸை—ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன. [ஒன்றும் செய்தின்றன.
வில்லென்றபடி.]—(ஆதலால்)—கடப்பாடு - (அம்மேகங்க
ள்போல்வாரசெய்யும்) உபகாரங்களும்—கைம்மாறு - பிரதி
புபகாரங்களை—வேண்டா-வேண்டியனவல்ல. எ-று. ✽ கொ
ல்லா, அலகு. கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம்
செய்ய வேண்டியதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ்செ
ய் வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (க)

தா ளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டி. - - உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின்—தாளாற்
றி-முயற்சிசெய்து--தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட—பொருளு
ல்லாம்—வேளாண்மை - உபகாரத்தை—செய்தற்பொருட்
டு-செய்தற் பயனுடையனவாம். எ-று. ✽ தகுதியில்லாத பிற
ருக்குப்போல் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும், வைத்து இழ
ந்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

புத்தேனாலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே - - *
யொப்புரவி னல்ல பிற. - - - - (ஈ.)

இ-ள். புத்தேனாலகத்தும் - தேவருலகத்திலும்—ஈண்டும் -
இவ்வுலகத்திலும்—ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல்—நல்ல-ந
ல்லவையாகிய—பிற - வேறுசெயல்களை—பெறல் - அரிது.
எ - று. ✽ கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லா
ரும் ஒருதன்மையராயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயி
ற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையா
ல் இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒ
ப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

ஒத்த தநிவா னாயிவாழ்வான் மற்றையான் *
செத்தாருள் வைக்கப் படும. - - - - ச.

இ-ள். ஒத்ததநிவான் - உலகநடையை அறித்துசெய்பவன் |

—உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்வனாவான்.—மற்றையான்-அதனை அறிந்துசெய்யாதவன்— (உயிருடையவனாயிருந்தாலும்) — செத்தாருள்—வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான். [நினைக்கப்படுவானென்றபடி.] எ - று. ூ உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமைபால் - செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் திரும்புழியை உடையதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

உளருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் - - - *

பேரறிவாளன் திரு. - - - - - ௩.

இ-ள். உலகு - உலகநடையை—அவாம் - விரும்பிச்செய்யும்—பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினையுடையவனானவன்—திரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்) — உளருணி - உளரில்வாழ்வார் நீருண்ணுங்குளமானது—நீர்நிறைந்தற்று - நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும். எ - று. ூ அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டிமளவில் உதவுமென்பதாம். (௩)

படன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செல்வ - - - *

நயனுடை யான்கட் படின. - - - - - ௪.

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது—நயனுடையான்கண்-உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே—படின - உண்டாகுமானால்—(அவ்வுண்டாதல்) —உள்ளூர் - ஊர்நடுவே—மரம் - மரத்தினிடத்தே—பயன் - பழமானது—பழுத்தற்று - பழுத்தல் போலும். எ - று. ூ ஆல்-அன்சு. உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவுசிறந்தமைபால் அதனை நயனென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன்கொடுப்பானென்பதாம். (௪)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றூற் செல்வம் - - - *

பெருந்தகை யான்கட் படின. - - - - - ௫

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது—பெருந்தகையான்கண்—(உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைமையை யுடையவனிடத்தே—படின-உண்டாகுமானால்—(அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்புக்களும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய்—தப்பா-தப்பாத—மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ - று. ூ ஆல்-அன்சு-எல்லாவுறுப்புமென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, மு

என

உடனும், அதி—ஒப்புரவறிதல்.

தலானவைகளை, செல்வத்துக்கு—அனுபவித்தற்குரிய. பஸ்பொருள்களை. தப்பாமைபாலது - கொள்ளுதற்கரியவிடங்களிலே நின்றாவது, மறைந்து நின்றாவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது, பயன்படாமை, தன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ் செய்பவனதுபொருள் பயன்பட்டிமாறு சொல்லப்பட்டது. (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார் : *
கடனறி காட்சி யவர், : : : : அ.

இ-ள், கடனறி - (தாழ்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த—காட்சியவர் - இயற்கையறிவைபுடையவர் | — இடனில்பருவத்து - செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்திலும்—ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ்செய்வதற்கு — ஒல்கார்-தளரார். எ - று. ஃஃ மற்றவைகளை யெல்லாம் விட்டாலும் இதனை விடாமென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர்மை : *
செய்யா தமைகலா வாறு, : : : : கூ.

இ - ள், நயனுடையாள் - உபகாரஞ் செய்தலை யுடையவன் — தல்கூர்ந்தாளுதல் - வறுமைப்பட்டவனுதலாவது | — செய்யும் (ஒழியாமற்) செய்யும்—நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை—செய்யாது = செய்யப்பெறாமல் — அமைகலா வாறு-வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று. ஃஃ தான் அனுபவிக்கப்பெறும்பொருள்களைப்பெறாமல் அவனுக்குவறுமைஅல்லவென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் வறுமையால் ஒப்புரவு செய்யாதுவிடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன் : *
விறுக்கோட்டக்க துடைத்து, : : : : ய.

இ - ள், ஒப்புரவினான் - உபகாரஞ்செய்தலினாலே — வருங்கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின்—அஃது - அக்கேடானது | — ஒருவன்—விறு—(தன்னை) விறுயிலும் — கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந்தகுதியையுடையதாகும். எ - று. ஃஃ தன்னைவிறு வாங்கப்படுவதொருபொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடுபுகழை உண்டாக்கலால் அதையும் செயப்படுமென்றது - [இதனாலே ஒப்புரவினானே குழியது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.], (ய)

எள்

உள-ஆம், அது—ஈகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றாமல் கொடுத்தல். இதுமறுமையைக் குறித்ததாகலின் இம்மையைக் குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன் நீவதே யீகைமற் றெல்லாங் - *
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. - - - க.

இ - ள். வறியார்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவர்க்கு - ஒன்று - (அவர்க்கெவண்டிய) தொன்றை - ஈவதே - கொடுத்தலே - ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும். - மற் றெல்லாம் - (அது நீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும் - குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின்வரும் பயனாகுகூடிய - நீரது - குணத்தை - உடைத்து - உடையதாகும். எ - று. அது நீங்கலாகிய கொடை - வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல். நீரது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள். விசுவாமிதன் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தேன்றார். [இதனால் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (ச)

நல்லா மென்னுங் கொளநீது மேலுலக - *
மில்லென்னு மீதலே நன்று. - - - உ.

இ-ள். கொளல் - இரத்தல் - நல்லாமென்னும் - மேலுலகத்துக்கு நல்வழியென்பவர் உண்டாயினும் - (அது) தீது - (கொடுத்தவர்க்கு) - மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடைதல் - இல்லென்னும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும் - ஈதலே - கொடுத்தலே - நன்று. எ - று. எனினுமென்பன இரண்டும் அப்படி சொல்லா ரில்லாமையைக் காட்டினின்றது. எகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. நல்லது சொல்லவந்தவர் தீயதும் உடன் சொல்லினார். (உ)

இலன்னெனு மெவ்வ முறையாமை யீதல் - *
குலனுடையான் கண்ணோ டுள. - - - ஈ.

இ-ள். இலன்னெனும் - வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும் - எவ்வம் - இழிவை - உறையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் - (அதனைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு)

உய

நதல் - (இல்லையென்னுமற்) கொடுத்தலும் - (ஆகியவிரண்டு
ம்) - குலனுடையான்கண்ணே - நல்லகுடியிற்பிறந்தவனிடத்
தே - உள - உண்டாயிருக்கும். எ - று. ஐ. முன்பாட்டிலே தீதெ
னப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், நன்றெனப்பட்டதைச்செ
ய்தற்கும், உரியவனை அறிவித்தபடி. (க)

இன்னு திரக்கப் படுத லிரந்தவ *
ரின் முகங் காணு மளவு. - - - - - ச.

இ - ள். (இரத்தலேயல்லாமல்) - இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்
படுதலும் - இல்லாது - இன்பஞ்செய்வதன்று. - இரந்தவர் -
(ஒருபொருள்) இரந்தவரது - இன் - (அதுபெற்றதனால்) இ
ன்தாய - முகம் முகத்தை - காணுமளவு - பாரிக்குமளவும்.
எ - று. ஐ. உமமபிரணயம் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படு
தல் - இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பெனன்றிருத்தல். எல்லாமிர
ப்பவர்க்கு ஒன்றுகொடுக்கக் கூடாமைதேரிமோவென்னும்
அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இன்னுதென்றார். எனவே எல்
லாப்பொருளும் கொடுக்கவேண்டுமென்றதாயிற்று. (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை *
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். - - - - - ரு.

இ - ள். ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு - ஆற்
றல் - வல்லமையாவது - பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) ப
சியைப்பொறுத்தலாம். - (அவ்வல்லமைதான்) - அப்பசி
யை - அப்படிபொறுத்தற்கரியபசியை - மாற்றுவார் - (கொ
டையினாலே) நீக்குவாரது - ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்கு
ப்பின். எ - று. ஐ. தாமும் பசுத்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்
கமாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாது
பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லமை நன்றென்பதாம். (ரு)

அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் *
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. - - - - - ஈ.

இ - ள். அற்றார் - வநியவரது - அழிபசி - மிகுந்தபசியை -
தீர்த்தல் - (அறஞ்செய்தி) தீர்க்கக்கடவன். - அஃது - அவ்வறம்
- பொருள்பெற்றொருவன் - வைப்புழி - (அப்பொருளை
நனக்குதல்) வைக்கும்படி. (ஆதலால்) எ - று. ஐ. எல்லாநன்

மைகளும் அழியவருதலால் அழிபசியென்றார். அற்றாழிபசி
தீர்த்தபொருள் பிண்தனக்கே வந்து உதவுமென்பதாம். (சு)

பா த்தாண்மரீஇ யவணப் பசியென்னுந் - - - *
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. - - - - - எ

இ - ள். பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து—உண்ண-உண்ணுத
ல்— மரீஇயவண- பழநியவண— பசியென்னும் - பசியெனப்
படும்—தீப்பிணி- தீயநோடி— தீண்டலரிது- தீண்டுதலில்லை.
எ - று. ✽ இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும், ஆசாரத்
தையுங், கெடுத்து - அதஞல்பின்புறம் உடம்புகளுக்கும் துண்
பஞ்செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்குமருந்து
வன் தானையாகையால் பசிப்பிணி சேராதென்பதாம் [இவை
ஐயுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை - *
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர் - - - - - அ

இ - ள். தாமுடைமை - தாமுடையபொருளை—வைத்து -
(கொடாது) வைத்து— (பின்னே) இழக்கும் - வன்கணவர்
அருளிவாதவர்— ஈத்து - (வறியவர்க்கு) வேண்டியபொருள்க
ளைக்)கொடுத்த — உவக்கும் - (அவர்)மகிழ்தலினால் (அருளு
டையாரடையும்) — இன்பம் - மகிழ்ச்சியை—அறியார்கொ
ல்-கண்டறியாரோ. எ-று. ✽ ஈத்தென்பது எதுகைநோக்கி
த்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமும் அவ்வன்பதை அ
னுபவிப்பாராயல்லாமல் வைத்திழவாரென்பதுகருத்து. (அ)

இரத்தலி னினின்று மன்ற நிரப்பிய - - - *
தாமே தமிய ருணல். - - - - - (க)

இ - ள். நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்கவேண்டி
— (இரத்தவர்க்குக்கொடாமல்) — தாமே—தமியர்-தனித்த
வராக்—உணல் - உண்ணுதலானது— (ஒருவருக்கு)—மன்றம்
திச்சடமாக — இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலி
னும் — இன்னது - துன்பஞ்செய்வதாம். எ - று. ✽ பொ
ருளின் குறையை நிறைத்தலாவது - ஒவ்வொருதொகையைக்
குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே
மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்துசேர்த்தல். தனித்தல் - பிற
ரைச்சேரமை. இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போதையிழிவே-

۵۴

உரு-ஆம், அதி-நடை.

பின்னே வறுமையிலில் - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்விதரண்டு
ம் உண்டாகுமாதலால் இரத்தினினின்று தென்றார். கூ

சுதவி வினாறுத திஸ்ஸி யினித்தாஉ - - - - - *
ம்தலிநயயாக் குடை. - - - - - ய.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — சாதலின் - இறத்தல்போல் — இன் னாது - இன்பஞ்செய்வதொன்று — இல்லை. — அது உம். அப் படிப்பட்ட இறந்தலும் | — ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்த ல் - இவையாக்கடை - முடியாதவிடத்து — இனிது - இன்பஞ்செ ய்வதாகும். எ - று. பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்சுகமை நீங்குதலால் இனிதென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டிலும் ஈயா மையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

*****~***~*****

உச-ஆம், அதி-புகழ்

அஃதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச்சொல்லப் பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனாக இ வ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய ரீதீதிராம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றிவருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இ	0.5 லிசைபட வாழ்த வதுவல்ல தாதிப மிலலை யுயிரிக்ரு.	- - - - -	* க.
---	---	-----------	---------

இ-ள். ஈதல் - (வநியவருக்குச்) கொடுத்தலினாலே—இசைப
ட-புகழுண்டாக — வாழ்தல் - வாழக்கடவர். — அதுவல்லது-
அப்புகழல்லாமல்—உயிரிக்கு - (மக்க) ஞயிரிக்கு—ஊதியம் -
வேறுபயன்—இல்லை (ஐசலால்). எ-று. ✻ இசைபடவாழுதற்
குச் சலிவிழ்ணஹமுதலாகிய வேறுகாரணங்களும் இருக்கினு
ம் ஈதலெந்ததாதலால் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. (க)

உணாப்பா ஞாப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கெகான்*
நீவார் மேனிநீரும் புகழ். - - - - உ.

இ-ள். உணாப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றை) உணாப்பவரால்
— உணாப்பவனெல்லாம் - உணாக்கப்படுமவைகளெல்லாம்!
— இரப்பார்க்கு - (வறுமைபால்) இரப்பவர்க்கு — ஒன்று.

(அவர் வேண்டிய) தொன்றை—நவாரீமேல் - கொடுப்பவரிடத்தே—நிற்கும்—புகழ்—உரித்திகளாம். எ - று. * புகழ்தான். உணர்பும், பாட்டும், என் இருவகைப்படும். அவற்றுள் உணர்ப்பாருணாப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தையே எடுத்தாராயினும் இனம் பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய பாட்டும் கொள்ளப்படும். படவே-பாடுவார் பாடுவ வெல்லா மிரப்பார்க்கொன் நீவார் மேனிநிற்கும் புகழ், என்பதும் பெற்றும். புகழின் காரணங்களி லீதல்கிறந்தமை இதனுள் ஞங்காண்க-உ.

ஒன்று வலகத் துயர்த்த புகழல்லாத் *
பொன்றது நிற்பதொன் தில்: * * * * *

இ-ள். ஒன்று-தனக்கு இணையிலையாக—உயர்த்த - ஓங்கிய—புகழல்லால்—உரித்தியல்லாமல்—உலகத்து - உலகத்தில—பொன்றது - அழியாமல்—நிற்பது—ஒன்று - வேறொன்று—இல்-இல்லை: எ - று. * தனக்கு இணையிலையாகவோங்குதலாவது—கொடுத்தற்கரிய - உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல் - அப்படிப்பட்டபுகழையே மனிதனாய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டிமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் புகழது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது:] (ந)

நிலவனா நீள்புகழ்நிறிற் புலவரைப் *
போற்றது புத்தே ஞலகு: * * * * *

இ-ள்: (ஒருவன்) —நிலவரை- பூமியினெல்லையில்—நீள்புகழ்-அழியாதுநிற்கும்புகழை—ஆற்றின் - செய்வாருயின்—புத்தேஞலகு = தெய்வலோகமானது | — (அவனையல்லாமல்)—புலவரை - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை - போற்றது-பேண்து. எ - று. * இவன்போல் அவர்-புகழ்வடிவால் இவ்வலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வலகத்தையும், ஒருசேர அடையாமையால் - புலவரைப்போற்றது புத்தேஞலகென்றார்.

நத்தம்போற் கேடு முள்தாகுஞ் சாக்காடும் *
வித்தகர்க் கல்லர் வரிது: * * * * *

இ-ள். வித்தகர்க்கல்லால் - திறமையை உடையவர்க்கு அல்லாமல்—(மற்றவர்க்கு) —நத்த (மாகும்) - (புழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும்—கேடும்-வறுமையும் | —அரிது - இல்லை.

உளதாகும்—(அப்புதமுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்—சாக்காடு
ம்-மரணமும்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ஐத நந்து என்னுமுத
லிலைத் தொழிற்பெயர்-தந்து என விகாசப்பட்டு அம்விஞ்சி
பெற்றுவந்தது. போல்-உரையசை. ஆகும் - அரிது-இவற்றை
முன்னங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகுங் கேடாவது - புத
முடம்பு செல்வத்தை அடைதற்குப் புதவுடம்புபுலனுடைமப்பட
ல். நிலைபெறுவதாகுமரணமாவது-புதமுடம்புநிலைபெறற்குப்
புதவுடம்பு இறத்தல். நிலையில்லாதவுடம்பை வருத்தியும்விட்டு
ம நிலையானபுகழை வளர்த்தலும்நிறுத்தலும்பிறிக்குமுடியா
மையால்-வித்தகர்க் கல்லாலரிதென்றார். [இவை யிரண்டுபா
ட்டாலும் புதமுடையாதது மேன்மைசொல்லப்பட்டது. (ரு)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃகிலார் *
தோன்றலிற் ரோன்றமை நன்று. - கா.

இ-ள். தோன்றின் - (மனிதராய்ப்)பிறத்தால்—புகழொடு
புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு-தோன்றுக - பிறக்கக்கடவ
ர்.—அஃகிலார் - அக்குணமில்லாதவர்—தோன்றலின் - (மனித
ராய்ப்) பிறத்தலினும் —தோன்றமை - பிறவாமையானது|
[விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்பதடி]—நன்று. எ - று. ஐத புக
ழுக்கு ஏதுவைப்புகழென்றலால் அிகுபெயர். இலாபென்றதனா
ல் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற அரு
த்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், கொள்
ளப்பட்டன. இகழ்வா ரில்லாமையால் நன்றென்றார். (கா)

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை - - *
யிகழ்வானா நோவ தெவன். - - - - எ.

இ-ள். புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக—வாழாதார்—
வாழமாட்டாதவர் — (அதுபற்றிப்பிறரிக்கழந்தவிடத்தே) —
தந்நோவார் - (இவ்விக்கழ்ச்சி தமதுமாட்டாமையால்வந்ததென்
து)தம்மைநோவாதவராக—தம்மை — இகழ்வானா—நோவ
து|—எவன்-என்னதினெத்து.எ-று. ஐத புகழ்படவாழவேண்டி
யதாயிருக்க அப்படிவாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறர் இகழ்
வது ஒருபகைமாகலால்-இகழ்வானாநோவதெவனென்றார்.(எ)

வெசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு *
மெச்சம் பெறாஅ விடின். - - - - அ.

இ-ள். இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை

—(பெறவேண்டியிருக்க) — பெறாவிடின — (அதனைப்) பெறாதுவிடுவாராயின் — வைபத்தாரீர்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளாரீர்க்கெல்லாம் — வசை - (அதுதானே) வசையாகும் — என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவார். ஐயு செய்தவர் இறந்து போகத்தான் இறவாமல் நிற்கையால் - புகழை எச்சமென்றார். இக்கழப்பிதற்கு மற்றொருகுற்றம்வேண்டாமென்பது கருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா - *
யாக்கை பொறுத்த நிலம். - - - - - கூ.

இ.ள். இசையிலா - புகழில்லாத — யாக்கை - உடம்பை — பொறுத்த - சுமந்த — நிலம் - நிலத்தில் — வசையிலா - பழிப்பில்லாத — வண்பயன் - வளப்பத்தைபுடையவிளைவு — குன்றும் - குறையும். எ.று. ஐயு உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன்கொள்ளாமையால் - யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தலென்றும், சொல்லினார். விளைவு குறைதற்கு வது பாபசீர்த்ததைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவைநான்கு பாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வசையொழிய வாழ்வாரோ வாழ்வா ரிசையொழிய - *
வாழ்வாரோ வாழா தவர். - - - - - ய.

இ.ள். வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் [புகழுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ — வாழ்வார் - (உயிர்) வாழ்வோராவார். — இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் [வசையுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ — வாழாதவர் - இறந்தோராவார். எ.று. ஐயு வசையென்பவென்னும் பாட்டில் - வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால் - இங்கே இசையொழிதல் - வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலே புகழில்லாதவுடம் பென்றதனை விளக்கியவாறு. [இதனால் அம்மேன்மையுந்தாழ்வும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] மறுமைப்பயன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென முன்னே சொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலேபுகழும் தேவருலகத்திலேபோகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது. (ய)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாக்க்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க இல்லறவியன் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ - குறள் - உாசய.

துறவறவியல்.

—*****—

இனிமுறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். துறவறமாவது, முன்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து - அறிவுடையராய்ப் - பிறப்பினை அஞ்சி - முத்தி பெறுதற் பொருட்டு - துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம். அது - விரதமும், ஞானமும், எனவிருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அதாவது - வினைமாசுதீர்ந்து - அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாத்தற்பொருட்டு - இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்றும், தமது உல்லடைக்கு ஏற்க அளவுசெய்து கொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப் படுவது. அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையாய் யிருக்கினும் அவைபலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு - ஆம், அதி - அருளுடைமை,

—*****—

அஃதாவது - தொடர்புபற்றாமல் இயல்பாக எல்லாவுயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை யுடையராதலாம் - இல்லறத்துக்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவறத்துக்குச் சேர்த்தலால் முன் சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணு முள - - - - - க.

இ - ள், பொருட்செல்வம் - பொருளால்வருஞ்செல்வங்கள் | — பூரியார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும் — உள - இருக்கின்றன. — (ஆதலால்) — செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட — செல்வம் - செல்வமாவது | — அருட்செல்வம் - அருளால்வருஞ்செல்வமாம். எ - று. ***** அருளால் வருஞ் செல்வமாவது - உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால்

உரு-ஆம், அந்—அருளுடைமை

அரு

மேம்படுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்துமாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும், சொல்லியதாம்.

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற் *
மேரினு மஃதே துணை. = = = = = உ.

இ-ள். (நல்லாற்றால்) = நல்வழியிலேநின்று—நாடி = (அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம்பயாதென்று) ஆராய்ந்து—அருளாள்க - அருளுடையாராகக்கடவர்.—பல்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசம்பவழிகளால்—தேரினும் = ஆராய்ந்தாலும்—துணை = துணையாவது—அஃதே = அவ்வருளே [வேறொன்றில்லைபென்றபடி:] எ - று. * அளவைகளாவன - பொறிகளாலே காணும் காட்சியும், குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் அனுமான்மும் +, கருத்தார் மொழியாகிய ஆசைமும், என்முன்றுவகைப்படும். ஒப்புமை பற்றி அறிகிற உவமானமும்; இப்படி அல்லாமற்போனால் இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும்*, உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமைபும், எனவியைபுங்கூட்டி ஆறென்பாரும். உண்டி. இவையும் அம்முன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும். யுத்தியாவது—இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தேதோன்றவது.—ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமைப்பாவது = மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும், பொருள்களும், தம்முள்ளே மாறுகொள்ளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும்—அருள் துணையென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம். உயிராகிட்டு நீங்காமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை யிரண்டிபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.](உ)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினூர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த *
வினாவு வலகம் புகல். = = = = = ரு.

இ-ள். இருள்சேர்ந்த—இன்னாவல்கம் = துண்பவல்கத்திலே—புகல் - (போய்ப்) புகுதல்—அருள்சேர்ந்த—நெஞ்சினூர்க்கு—நெஞ்சையுடையவர்க்கு—இல்லை. எ - று. * இருள்சேர்ந்த வினாவு வலகமென்றது - நெருங்கியவிருளையுடையதாய்த் த

+ புகையிலே இருப்பை அறிவதற்கு முன்னவை:

* பகலுன்னுப்பருத்தருக்கைதேர்ச்செய்துவிண்ணுபொருளவறிவதபேர்வன;

அங்

உரு - ஆம், அது - அருளுடைமை.

ன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகத்தை. அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகவின் உலகமெனப்பட்டது. (ங)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப - *

தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. - - - - - ச.

இ - ள். மன்னுயிர் - நிலைபேறுடைய உயிர்களை - ஒம்பி - காப்பாற்றி - அருளாள்வாற்கு (அவைகளிடத்தே) அருளுடைய னுயிருப்பவனுக்கு - தன்னுயிர் - அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய - வினை - பாவங்களானவை - இல் - உண்டாகா. - என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ - று. உயிர்களெல்லாம் - நித்தியமாதலின் மன்னுயிரொன்றார். அஞ்சுதல் - துன்பநோக்கி அஞ்சுதல். அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலைமுதலாகிய பாவங்களைச் செய்பானெனவே மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளியழங்கு - - *

மல்லன்மா ஞாலங் கரி. - - - - - ரு.

இ - ள். அருளாள்வார்க்கு - அருடையவருக்கு - (இம்மையிலும்) - அல்லல் - ஒருதுன்பமானது - இல்லை - உண்டாகாது. - (அதற்கு) - வளியழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற - மல்லல் - வளப்பத்தைபுடைய - மா - பெரிய - ஞாலம் - பூமியில்வாழ் வோர் - கரி - சாக்ஷியாவார். எ - று. சாக்ஷியாவார் - தாங்களிடத்தெளிந்த பொருளைக் காணுதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவாரில்லாமையால் - உலகத்தாரனைவரும் சாக்ஷியாவொன்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார். எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றும். ஞாலத்தானா ஞாலமெனலால் ஆகுபெயர். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

பொருணிங்கிப் பொச்சாந்தா னென்ப ரருணிங்கி*
யல்லவை செய்தொழுகு வார். - - - - - கூ.

இ - ள். அருணிங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு - அல்லவை - விடவேண்டும்கொடுமைகளை - செய்து - ஒழுகுவார் - நடப்பானா - பொருணிங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத் தேடாமல் - பொச்சாந்தார் - (தாம் துன்பப்படுகின்றமைபை) மறந்தவர் - என்ப - என்று (ரு)

உரு-ஆம், அதி—அருளுடைமை.

அள

ல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று. ✽ உறுதிப்பொருள் - அறம்.
 நுன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றிவருவது முதலாகிய பிறவித்
 துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம். மறவா திருந்தாராயி
 ன் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (சு)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் ✽
கவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. - - - - எ.

இ - ள். பொருளில்லார்க்கு—இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினி
 ன்பம்—இல்லா தியாங்கு - இல்லாதமைபோல்—அருளில்லார்
 க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு—அவ்வுலகம் - அ
 வ்வுலகத்தினின்பம்—இல்லை. எ-று. ✽ உலகமிரண்டும் அவந்
 தினின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர்கள். எப்படி இந்த
 வுலகவின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகவி
 ன்பத்துக்கு அருள் காரண மென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்ற ✽
ரற்றார்மற் ருத லரிது. - - - - அ.

இ-ள். பொருளற்றார் - (உறுதினாலே)வறுமைஅடைந்தவர் |
 —(அதுநீங்கி)—ஒருகால்-(பின்)னொருகாலத்திலும்—பூப்பர் -
 (செல்வத்தினால்) பொலிவார்.—(அப்படியல்லாமல்)—அரு
 ளற்றார்—அருளில்லாதவர் | —(பாவம் நீங்காமையால்)—அற்றா
 ர் - அழிந்தவனோ.—மற்று - பின்னொருகாலத்திலும்—ஆதலரி
 து - ஆகுதலில்லை. எ-று. ✽ முன்பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொ
 ருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச் சொன்
 னாராதலால் இப்பாட்டில் மற்றொரு விதத்தினாலே அதனை ம
 றுத்து அதிலும் கொடுத்தென்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற் தேரி ✽
னருளாதான் செய்யு மறம். - - - - கூ.

இ - ள். அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாத
 உன்—செய்யும்—அறம் - அறத்தை — தேரின் - ஆராயின்—
 தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன்—மெய்ப்பொருள் - மெய்
 த்நூலிற்சொல்லப்பட்டபொருளை—கண்டற்று - (ஒருகால்)க
 ண்டதுபோலும். எ-று. ✽ ஆல்-அசை. எப்படிநிலைபெற்றனா
 னமில்லாதவன் நடுவேமெய்ப்பொருளைஉணர்ந்தால் அதனைத்
 தனதுஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவானே அப்ப

அ.அ

உரு-ஆம்,அதி—அருளுடைமை

மடியே அருளில்லாதவன் நடுவே அற்றுச்செய்தால் அதனைத் தன்னைருளில்லாமையாற்றினே அறித்துவிடுவா நென்பதாயிற்று. ஆகவே மற்றெல்லாவற்றுகளுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பதுபெறப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வலியார்முற் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின் *
மெலியார்டேற் செல்லு மிடத்து. ய.

இ-ள். (அருளில்லாதவன்) — தன்னின்மெலியார்டேல் — தான் — செல்லுமிடத்து - (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து — வலியார் - (தன்னின்) வலியவர் — (தன்னைவருத்துதற்கு வரும்போது) — முன் - (அவர்) முன் — தன்னை - (அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலையு — நினைக்க - நினைக்கக்கடவன். எ - று. ூ மெலியாரொணினும் - அஃகினைக்குங்கொள்க; அதனை நினைக்கவே இந்தவயிற்றுக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகு மென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனாவானென்பது கருத்து: [இதனாலே அருள் பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உரு-ஆம்,அதி—புலான்மறுத்தல்:

உரு-ஆம்,அதி—புலான்மறுத்தல்:
அஃதாவது - உன்னுண்ணுதலை ஒழித்தலாம். கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால் அதற்குக் காரணமாகியும், முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன்காரியமாகியும், ஒருசேர உடைத்தாகிய உன்னுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இடையவது அன்றாகலின் அதனைவிலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது..

தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி துன்னாபா *
நெங்ஙன மாளு மருள். க.

இ-ள். தன்னான்-தன்னுடம்பை—பெருக்கற்கு - வளர்த்தற்பொருட்டு—தான்—பிறிதான் - மற்றொன்றினுடம்பை—உண்பான் - தின்பவன்—எங்ஙனம் - எவ்வகையால்—அருள் - அருளை—ஆளும் - ஆளுவான். எ-று. ூ பயனில்லாத தன்னான் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமைசெய்வோனே அந்நிலைபாடு கொடியோனென்ற தாயிற்று. எங்ஙனமாரு மருளென்பது ஆளாநென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு;

உள்-ஆம், அந்—புலான்மறுத்தல்

அன்

பொருளாட்சி போற்றுதாரீக் கில்லை யருளாட்சி *
யாங்கில்லை பூன்றின் பவர்க்கு. - - -

இ-ள். பொருளாட்சி - பொருளினாலே பயன்செய்தல் |
—போற்றுதாரீக்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றுவதற்கு - இல்
லை.—ஆங்கு-அதுபோல்—அருளாட்சி - அருளினாலே பயன்
கொள்ளுதல் | —ஊன்றின்பவர்க்கு—இல்லை. எ-று. ✽ எப்ப
டி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றாமையோ
அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றின் காரணமெ
ன்றதாயிற்று. [ஊன்றின் குராயினும் உயிர்களுக்கு ஒருநிங்
கு நினையாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பானா
மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டு பாட்டாலும்
சொல்லப்பட்டது.] (எதித்துக்காட்டிவமைப்பனி.) (உ)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றுக்கா தொன்ற *
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். - - -

இ-ள். ஓன்றன் - பிறிதோருயிரினது — உடல்-உடலை—சு
டையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது — மனம்-மனமானது |
—படைகொண்டார் - கொடுக்கருவியைத் (தங்கையிலே) கொ
ண்டவரது—நெஞ்சம்போல்-மனம்போல் — நன்றுக்காது—
(கொலையைநோக்குவதல்லது) அருளைநோக்காது. எ-று. ✽
சுவைபடவுண்டல் - காயங்களால் இனியசுவைபடச் சமைத்து
உண்டல்.—படை-வாளிமுதலானவை. [இதனால்ஊன்றின்பா
துமனம் தீங்குநினைத்தல் உபமான. பிரமாணத்தினாலே சாதித்
துமுன்பாட்டிலேசொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (ஈ)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் *
பொருளல்ல தவ்வுண் தினல். - - -

இ-ள். அருள்-அருளானது | —யாதெனின் - எதுவென்றால்
—கொல்லாமை.—அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது | —யா
தெனின் - எதுவென்றால்—கோறல் - கொல்லுதல்.—(ஆதலா
ல்)—அவ்வுண் - அக்கொல்லுதலால்வந்தஆனை—தினல்-தின்று
தல்)—பொருளல்லது-அறனல்லாததாம். [பாடமாம்]. எ-று.
✽ கொல்லாமையை அருளென்றும் - கொல்லுதலை அல்லதெ
ன்றும்-காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், ஊன்றின் கையா
ய காரணத்தைப் பாவமாகியகாரியமாகவும், உபசரித்தார்.—

100

உள்-ஆம், அந்—புலான்மறுத்தல்.

அராளல்லது - கொடுமை.—சிறப்புப்பற்றி-அறம் பொருளெனப்படுதலால்-பாவம் பொருளல்லது எனப்பட்டது. (ச)

உண்ணுமை யுள்ள ஆயிர்தலை யுண்ணுண் டு. *
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. - - - - - ௩.

இ-ள். உயிர் - (சிலவகை) யுயிர்கள் — தலை - (உடம்புகளிலே) திறக்கை — உண் - உண்ண — உண்ணுமையுள்ளது - உண்ணுமை யென்னும் அறத்தினிடத்தது. — (ஆதலால்) — உண்ண - (அந் தலை தலைய ஒருவன் அதனை) உண்பாருயின் — அளறு - (அவனை விழுங்கிய) நரகமாதது — அண்ணுத்தல்செய்யாது. (பின் உமிழ்ந்தற்கு) வாய்திறவாது. எ-று. * உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனுடைய குறைந்துபோக மற்றவைபல்குதலால்-உண்ணுமையுள்ளதுயிர் தலைபென்றார். -- உண்ணவென்பது உண்ணுமையென்னும் பொருளில் வந்தது. [உண்ணுண்டவன் அப்பாவத்திலுலே நெய்தல்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவா என்பதாம். [கொலைப்பாவம் கொன்றவர்மேல் திறந்தலால் பின் உண்ணுன்பார் குப்பாவ நிலையென்புரணா மறுத்து அது உண்டென்பது இவையிரண்டுபுரட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] ௩.

தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும் *
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். - - - - - ௬.

இ-ள். தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல்காரணமாக — உலகு - உலகத்தார் — கொள்ளாதெனின் - (உண்ணக்) கொள்ளாராயின் — விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள்காரணமாக — உன்றருவார்-உண்ணிற்பவர் — யாரும்-எவரும் | — இல் - இல்லை. எ-று. * [பின்னே உண்டாவதாகிய உண்ணத்தின்னுதல் அதற்குமுன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக்காரணமாகாமையால் தின்பார்த்துக்காரணத்தால் வரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதியைநோக்கி அருந்தாபத்தி பீரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் காத்தத்தின் இதனும் முன்புட்டிசெல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (௬)

உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிந்தொன்றன் *
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். - - - - - ௭.

இ-ள். புலால்-புலாலானது | — பிந்தொன்றன் - வேறொரு பம்பினது — புண்- புண்ணாகும். — அது - அப்புலால் அசுத்த

உசு-ஆம், அதி—புலான்மறுத்தல்.

சு.ச

மாயிருக்கையை—உணர்வாரி - அறிவோரை—பெறின் - பெற்றால்—உண்ணுமையென்றும் - (அப்புலாலை) உண்ணுதொழியவேண்டும். எ-று. ஐ. அந்தமெய்யை அறியாமையால் அதனை உண்கின்றாரென்பதாம். [இதனால் யத்யமினாலும் உண்ணுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு - *
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த ஆன். - - - அ.

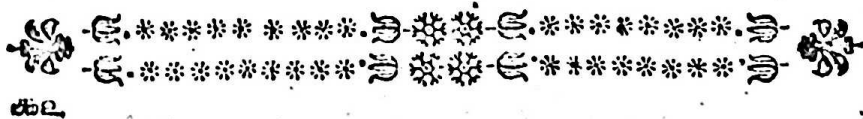
இ-ள். செயிரின்- (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும்—தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய—காட்சியர் - அறிவினையுடையவர் | —உயிரின்—ஒருயிரினின்றும்—தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த—உளன்-உளனை—உண்ணர். எ-று. ஐ. தலைப்பிரிவு—ஒருசொல். பிணமென்று உளனின்மெய்யைமதாமே அறிதலால் உண்ணாரென்றார். (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற - *
னாயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. - - - ச.

இ-ள். அவி- (நெய்முதலாகிய) அவிகளை—சொரிந்து-(தீயினிடத்தே) பெய்து—ஆயிரம்வேட்டலின் - ஆயிரம்பாகஞ்செய்தலினும்—ஒன்றன்—ஒருவிலங்கினது—உயிர் - உயிரை—செகுத்து- போக்கி—உண்ணுமை - (அவ்யுயிர்நின்றவருனை) உண்ணுமை—நன்று. எ-று. ஐ. அந்தபாகங்களால் வரும்பயனிலும் இந்தவிரதத்தால் வருமபடன் பெரிதென்பதாம். (சு)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி - *
பெல்லா வுயிருந் தொழும. - - - ய.

இ - ள். கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனுமாய்—புலாலைமறுத்தானை - புலாலைமுண்ணுதனை—எல்லாவுயிருமும்—கைகூப்பி-கைகுந் து—தொழும்-வணங்கும். எ-று. ஐ. இவ்விரண்டறங்களுடும் ஒருமக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாதிரம் உடையவர்க்கு அதனைப் படனில்லை யாகலின் கொல்லாமைபும உடன் சொல்லினார். இப்பேரருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பயனதுபெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும், உண்ணுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ய)

கூட

உள-ஆம், அநி—தவம்.

அஃதாவது-மணம் பொறிவழிபோதாமல் நிற்கையின் பொருட்டி விரதங்களினாலே உண்டி சுருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு - அவைகளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப்பொறுத்துப் - பிறவுயிர்களைக்காப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள் முதிர்ந்தவிடத்தே செயப்படுவதாகலின் இது புலாண்மறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை *
யற்றே தவத்திற் குரு. - - - - - க.

இ-ள். தவத்திற்கு—உரு - வடிவமானது | — உற்றநோய்—(உண்டிசுருக்குதல் முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்கு வரும் துன்பங்களை—நோன்றல் - பொறுத்தலும்—உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு—உறுக்கண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமை யும் ஆகிய—அற்றே-அவ்வளவினதேயாகும். எ-று. ஃ மற்றையவிரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் - அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை - - - *
யஃதிலார் மேற்கொள்வது. - - - - - உ.

இ-ள். தவமும்—(பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும் | —தவமுடையார்க்கு - (முன்னிதி) தவத்தை உடையவர்க்கே—ஆகும்.—(ஆதலால்)—அதனை - அத்தவத்தை—அஃதிலார்-அம்முன்னிதிதவமில்லாதவர் | —மேற்கொள்வது - செயத்தொடங்குவது | —அவம்-வினும். எ-று. ஃ முன்புக்கத்தால் அறிவும்வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையார்க் காருமென்றும், பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமைவினாலே முடியாமைபால் அவமென்றும், கூறினார். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புசவு வேண்டி மறந்தார்கொன் *
மற்றையவர்க டவம். - - - - - கூ.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர்கள் | —துறந்தார்க்கு—துப்புசவு - உண்டியும் மருந்தும் இரு

உள-ஆம், அதி—தவம்.

கை

பிபிடமும்—வேண்டி-(உதவுதலை) வேண்டி—தவம் - (தாம்)
தவஞ்செய்தலை—மறந்தார்தொல் - மறந்தார்போலும். எ - று.
*** துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்.—தவமானது
வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறத்தருவ தாதலால்
யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செயப்
படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால். மறந்தார்போலு
மெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (ங)

ஒன்றித் தெறலு முவந்தானா யாக்கலு - - - *
மெண்ணிற் தவத்தான் வரும். - - - ச.

இ-ள். ஒன்றி - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) ப
கைவரை—தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்—உவந்தானா—(அ
தனை)விரும்பினவரை—ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும்—எ
ண்ணிவர் - (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின்—தவத்தான் -
(அவரது)தவவலிமையினால்—வரும் - (அவை|அவருக்கு)உண்
பாகும். எ - று. *** முழுதுந் துறந்தவருக்கு-பகைவரும், நட்பி
னரும், இருப்பதுகூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்
பட்டது. —எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுந்
யே இயல்பென்பது தோன்றுகிறது. --பகைவர் - பெரியரா
யினும் அவருக்குக்கேடும், விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவ
ருக்கு உயர்வும், நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத்தவஞ்செ
ய்வார்தேவ்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமைசொல்லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெத்தலாற் செய்தவ *
மீண்டு முயல்ப பரிம். - - - - - ரு.

இ-ள். வேண்டிய-(முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை
—வேண்டியாங்கு - வேண்டியபடியே—எய்தலால் - (மறுமை
யிலேதாம்) பெறலாமாதலால்—செய்தவம் - செய்யத் தருவ
தாகியதவமானது—எண்ணி-இம்மையில்—முயல்ப்பரிம்-(அ
றிவுடையோராலே)|முயல்ப்பரிம். எ - று. *** ஈண்டென்றத
னால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. —மேலேகதியும், மோகந்
தும், தவத்தாலல்லாமல் அடைதல்கூடாதென்பதாம். [இவைநா
ன்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா - *
தவஞ்செய்வா ராகையுட் பட்டு. - - - - - ஈ.

இ-ள். தவஞ்செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வார் - தமதுதரு
உச

மத்தைச் செய்பவராவார் | —மற்றல்லார்—மற்றைப் பொருளின் பங்களைச் செய்வார் | —ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) ஆசையாகியவையில் அசுப்பட்டு -- அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்)கேடு செய்பவராவார். எ-று. ஐஃ அளித்தியமாய் - மூவகைத் துண்பத் துக்கு இடமாய் உயிரிள்வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச் செய்தால் - பிறப்பு - பிணி-மூப்பு - இறப்பு - இவைகளால் அனுகியாகத் துண்பப்பட்டிக் கொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோகத்தை ஏதையும் ஆதலால் தவஞ்செய்வானாத் தங்கருமஞ் செய்வா றென்றும், ஷணத்தின் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட் டிப் பலபிறவிகளிலும் துண்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொ ள்ருதலால் அல்லாதானா அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார்.

ஈ-சுசுடப் பொன்போ லொளிவிழித் துண்பஞ் - *
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. - - - - எ.

இ - ள். சுடச்சுட - (புடத்தியானது) சுடச்சுட—பொன் போல் - பொன்னுக்குப்போல் — நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ் செய்யவல்லவர்க்கு—துண்பம் - (அதனால்குறி) துண்பம்—சுடச்சுட—ஒளிவிழிம்—ஒளிமிகும். எ-று. ஐஃ ஒளி - பொன்னு க்கு—காத்தியும், தவஞ்செய்வோர்க்கு—ஞானமும், ஆம்.—காந் திமிகுந்தோறும் பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல் ஞான மிகுந்தோறும் அவர்க்குப்பாவம் நீங்கல்கொள்க.—ஒளிபோ ன்பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றான யேனைய - - - - *
மன்னுயி றெல்லாந் தொழும். - - - - அ.

இ-ள். தன்னுயிர் - தனது உயிரை—தானற - தனக்கு உரித் தாக—பெற்றான—ஏனைய - அதுபெறுதவையாகிய — மன் னுயி. எல்லாம் - நிலபேறுடைய உயிர்களெல்லாம் -- | தொழும். எ-று. ஐஃ தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்த ல். — அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையா ல்—பெற்றானபென்றார். அதுபெறுதவையென்றது—ஆசையிற் பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. — சாபானுக்கிரகவல்லமையை பிபெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார். (அ)

உள-ஆம்,அதி—தவம்

கூடு

கூற்றங் குறித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி - - - *
 ஞற்ற றலைப்பட்டவர்க்கு. - - - - - கூ.

இ-ள்.கூற்றம்-யமனை—குறித்தலும்-கடத்தலும்|—கைகூ
 டும்-உண்டாகும்—நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகி
 ய—ஆற்றல் - வல்லமையை—தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு.
 எ - று. * குறித்தலுமென்னும்உம்மை அதுகூடாமையை வி
 ளக்கியது. ஆற்றல்-சாபானுக்கிரகம். [இவை நான்குபாட்டா
 லும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இலர்பலராகிய காரண நோற்பார் - - - - - *
 சிலர்பலர் நோலா தவர். - - - - - ய.

இ-ள்.(உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) ---இலர்-வறியவர்—
 பலராகியகாரணம்-பலராதற்குக்காரணம்—(யாதென்றால்)—
 (அது)|—நோற்பார் - தவஞ்செய்வோர் — சிலர் - சிலராக—
 நோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர்—பலர் - பலராதல். எ - று.*
 இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும், வறுமைஅஞ்ஞானத்தையும்,
 குறித்தும் நின்றன. நோற்பார் சிலனானக் காரணத்தைச் சொ
 ல்லலால் - அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்
 பட்டது.[இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மை யின்பமும் இல்
 லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****—*****—*****

உஅ-ஆம்,அதி—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவிற்பத்தை உறுதியில்லா
 மையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழி
 யேகொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீ
 யவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின்
 வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க * -
 னாந்து மகத்தே நகும். - - - - - க.

இ - ள். வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையு
 டையவனது — படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை—
 பூதங்களை ந்தும். (உடம்பாய்அவனோடுகலந்துநிற்கின்ற) பஞ்

சுபூதங்களும்|—(கண்டு)—அகத்தே - (தம்)முள்ளே—நகு
ம்-சிரிக்கும்.எ-று. ஷீக்ராமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண்டிரு
க்கவும் 'காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தானா வஞ்சி
த்தலால் - வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுத்தமாட்
டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மெ
ன்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அநியாமற் செய்பு
ங்காரியங்களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாக்ஷியாகலின் அ
ச்செய்கையையும்-அவன்மறைக்கின்ற விதத்தையும், அநிந்ந
அவன் அநியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமெ
ன்றும்,சொல்லினார். செய்தகுற்ற மறையாதாகலின் தவஞ்செ
ய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்றமெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்*
தானறி குற்றப் படின. - - - - உ.

இ-ள். தான்—அதி-அதித்த--குற்றம்-குற்றத்திலே—தன்
னெஞ்சம்-தனதுமனம்—படின - தாமுமாயின்—(ஒருவனுக்
கு)—வானுயர்-வான்போலுயர்ந்த—தோற்றம் - தவவேடமா
னது|—எவன்-என்னபயனை—செய்யும்,எ-று. ஷீக்ர அநியாது
செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அநிந்ந செய்தகுற்றத்துக்கு
ப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்ச குற்றமுடையதாகி
ய விடும் விடவேநின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தானா
வெருட்டிதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை யென்பதாம். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - *
புலியின்ரோவ் போர்த்துமேய்த் தற்று. - ஈ.

இ-ள். வலி-(மனத்தைஅடக்கும்)வல்லமையை—இல்-இல்
லாத—நிலைமையான்-இயல்புடையவன்—வல்லுருவம்- அவ்
வல்லமையை யுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போ
னவழிபோகுதல்)|—பெற்றம்-பசுவானது—(காவற்காரர் து
ரத்தாதிருக்கும்படி)—புலியின்ரோவ் - புலியினதுதோலை—
போர்த்து—மேய்த்தற்று — பயினைமேய்த்தால் அச்செய்கை
போலும்.எ-று. ஷீக்ர மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழிபோ
குதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் துரத்தாமை - புலிபசி
த்தாற் புலிக்குத்தினாது என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம்,
ஆகவே - அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப்பயன் அப்படிப்ப
ட்ட காரணங்களால் - உலகத்தார் கந்தேகப் படாமையாயி

உஅ-ஆம், அதி—கூடாவொழுக்கம்.

கூடா

ற்று. பசுதனக்கு உரிய புல்லை விட்டுப் புலித்தோல்போர்த்துப் பிறர்க்கு உரிய பயினை மேய்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்கத்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டினா அனுபவித்தலென்க, (அப்படிச் செய்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.) (க)

சூவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து - ✽
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. - - - - - ச

இ - ள். (அவ்வல்லமையில்லாத நிலையையான்) — தவம் - தவ வேடத்தினால் — மறைந்து — அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை — செய்தல் — வேட்டுவன் - வேடன் — புதல்-புதலிலே — மறைந்து — புள்-பறவைகளை — சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும். எ-று. ✽ தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிறர்க்கு உரிய மகளினைத் தன்வசத்தாராக்குதல். இப்படி செய்தலென்பது இத்தொழிலுவமையினாலே தோன்றுதல் அறிக. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் ✽
தேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ரு.

இ - ள். (பிறர்தம்மைநன்குமறித்தற்பொருட்டு) — பற்றற்றேமென்பார் - பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது — படிற்றொழுக்கம்-மறைந்தவொழுக்கமானது — (அப்பொழுது இனிதுபோல்தோன்றுமாயினும்) — எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமேஇரங்கும்படி) — ஏதம்பலவும்-பலதுன்பங்களையும் — தரும் - (அவருக்குக் கொடுக்கும். எ-று. ✽ சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீங்காமையால் பற்றற்றே மென்பாரொன்றும், சிறிதாய்க்கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட்டிப் - பெரிதாய்தெடிங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் தரும்போது ஐயோ பாவமேயென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தினது இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது] (ரு)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து ✽
வாழ்வாரின் வன்கண ரில். - - - - - னா.

இ - ள். நெஞ்சின் - மனதினால் — துறவார் - (பற்றுக்களைத்)

கூட

உஅ-ஆம், அநி—கூடாவொழுக்கம்.

ஹவாராகி—ஹந்தார்போல்—வஞ்சித்து—(தானஞ்செய்வாரோ) வஞ்சித்து—வாழ்வாரின்—வாழுமவர் போல்—வன்கணர்—இரங்கமில்லாதவர்—இல்-இல்லை. எ-று. ஃ தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது—யாம் மறுமையிலே நற்கதி அடைதற் பொருட்டு இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அநியாமற்கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தாழ்த்த கதியை அடைவித்தலாம். தமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தாரிக்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால்—வன்கணரில்லென்றார். (கூ)

புறங்குன்றி கண்டனையோனும் மகங்குன்றி - - *
மூக்கிற் கரியாருடைத்து. - - - - எ.

இ-ள். புறம்-மேலே—குன்றி - குன்றிமணியானது—கண்டனையோனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையைபுடையவராயினும்—அகம் - உள்ளே—குன்றிமூக்கின்-அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்—கரியார்-கறுத்திருப்பவராயும்?—உடைத்து—(உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது. எ-று. ஃ குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக்காட்டுகிற செம்மைகருமைகள் - உபமேயத்திலே செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி - - - *
மறைந்தொழுது மாந்தர் பலர். - - - - அ.

இ-ள். மாசு-அழுக்கானது—மனத்ததாக-(தம்) மனத்திலுள்ளதாக—மாண்டார் - (பிறர்க்குத்தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராக—நீராடி-நீரிலேமுழுக்கி-(காட்டி)—மறைந்து—(தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து—ஒழுஞ்—நடக்கும்—மாந்தர்-மனிதர்—பலர் - (உலகத்திலே)பலர். எ-று. ஃ மாசு-காமவெகுளி மயக்கங்கள். அவைபோதற்காக உல்லாமல்-மாட்சிமைப்பட்டவனென்று பிறர்நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத் தொழிலை அவர்மறைதற்கு இடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும், அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கூண்கொடிது யாழ்க்கொடு செவ்விதாங் கன்ன - *
வினைபடு பாலாற் கொளல். - - - - கூ.

இ-ள். கண்ண-அம்ப-அனது!—(வடிவினாலே செவ்விதாயிரு

உஅ-ஆம்,அதி—கூடாவொழுக்கம்.

கூ

ந்தாலும்) — கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது. — பாழ் - விணையானது — கோடு (வடிவினாலே) வளைவினதாயிருந்தாலும் — செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதாயிருக்கின்றது. — ஆங்கு - அவ்வகையே — அன்ன - தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளை — (அவரதுவடிவினாலே கொள்ளாமல்) — வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே — கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவார். எ - று. அம்புக்குச் செயல் - கொல்லுதல். வினைக்குச்செயல் - இசையினாலே இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே - அவர் பாவத்தைச்செய்தால் - கொடியொன்றும், அறத்தைச்செய்தால் - செவ்வியொன்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியுமவழி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வலகம் - - - *
பழித்ததொழித்து விடின். - - - - - ய.

இ-ள் - (தவஞ்செய்வோர்க்கு) — மழித்தலும் - (தலைமயினை) மழித்தலும் — நீட்டலும் - (அதனைச்) சூடயாக்கலும் அல்லதுவளர்த்தலும் — வேண்டா - வேண்டிவனவல்ல. — உலகம் - உயர்ந்தோரால் — பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை — ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின். எ - று. * மழித்தலென்பதே தலைமயினைக் காட்டலால் அதைச் சொல்லினூரில்லை. [இதனாலே கூடாவொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ் செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

தெய்வத்தோடு நிகழ்த்துதல் - - - - -

உக-ஆம்,அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினைமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் - கள்ளாமை யென்றார்.

ஒல்லத்தாருக்குத் தம்மவரோடு விளையாட்டாகவாவது செய்யக்கூடும் தவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தும் பெரியதவறும் ஆகலின் இதுதவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தையுற்ற உயிரை நோக்க வேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பலவிடத்தையுற்ற உடம்பன்பொருட்டுப் பொருநோக்குதலல்லாமலும் அப்பொருளையுள்வஞ்சித்தக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரியகுற்றமாக அறிக. ஒவ்விகம் வாய்மைமுதற் கொவ்வமை முடிவாயி நான்கதிகாரத்தக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப் பற்றியுண்டாக்குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமப்பற்றியுண்டாங் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

௩

உக. ஆம், அந்—கள்ளாமை.

௪
௪ள்ளாமை வேண்டியா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. - - - - - க.

இ-ள். எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல்—வேண்டியா
நென்பான்-விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) ந
ன்றாகமதிக்கப்படுவோன் | — எனைத்தொன்றும் - யாதொரு
பொருளையும்—கள்ளாமை - பிறவாவஞ்சித்துக்கொள்ள நினை
யாதபடி.—தன்னெஞ்சு தனதுநெஞ்சை—காக்க - காக்கக்க
டவன்-எ-து. ✽ முத்தியை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமா
ணமென்றும்,—திலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்று-எனப்புகழ் நா
ன்கே யென்றும், — அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோ
ன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு ம
துவினிடத்தே கனிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்று
ம்,—இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், — இன்பமும்
பொருளும் முயற்சியால் வருவதென்றும்,—சொல்லும் - உ
லோகாயத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து அவ
ற்றுக்கு ஏற்க நடத்தலாம். ஞானதூற் பொருளையாயினும் ஆ
சாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அ
துவும் களவாமாதலின் எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்
ளாமைகாக்கவென்றால் - துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்டவர்
ளுதலாவது - களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றும். (க)

உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிறன்பொருளைக் *
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல். - - - - - உ.

இ-ள். (சுற்றங்களை)—உள்ளத்தால்-(தமது) நெஞ்சினாலே
—உள்ளலும்-நினைத்தலும்|—தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவ
மேபாகும்.—(ஆதலால்)—பிறன் - பிறனது—பொருளை—க
ள்ளத்தால் - அவனறியாதவகையினாலே—கள்ளேம் - வஞ்சித்
துக்கொள்வோம்—எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ-
து. ✽ அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்
தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்
டுபாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பது
ம், அதை நீக்கவேண்டி மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கூளவின லாகிய வாக்க மளவிறந் - - - - - *
தாவது போலக் கெடும். - - - - - ஈ.

இ-ள். களவினல்—ஆகிய—உண்டாகிய—ஆக்கம் - பொரு

ளானது | —ஆவதுபோல - வளர்வதுபோலே (தோன்றி) — அ
ளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக் கடந்து — செடும். எ-று. ஐ. ஆ
க்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் க
டந்து செழிதலாவது - பொங்கல் பாவத்தையும், பழியையும்,
நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடல்கொண்டுபோகுதல். (க)

களவின் கட. கன்றிய காதல் விளைவின் கண் - - - *
வியா விழுமந் தரும். - - - - - ச.

இ-ள். களவின் கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளு
தலிலே — கன்றிய - மிகுந்த — காதல் - ஆசையானது | — (அப்
போது இனிதுபோல் தோன்றி) — விளைவின் கண் - தான்பய
னைக்கொடுக்கும்போது — வியாவிழுமம் - தொலையாத துண்
பத்தை? — தரும். எ - று. ஐ. மிகுதலால் எத்தானும் அக்கள
வையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தே வருதலா
ல் வியாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும்
அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் *
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்த ணில். - - - இ.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை — கருதி - அறிந்து
— அன்புடைய ராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடைய ராய்நடத்த
ல் | — பொருள் - (பிறர்) பொருளை — கருதி - (வஞ்சித்துக்கொ
ள்ள) நினைத்து — பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை — பார்ப்
பார்ப்பார் - பார்ப்போரிடத்து — இல் - உண்டாகாது. எ-று. ஐ. ஐ
தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவ
ர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்மென்று விரும்பி அ
தனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்
பாராயின அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேல் செய்தற்கு உ
ரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (இ)

அளவின் க ணின்ருமுக லாற்றார் களவின் கட *
கன்றிய காத லவர். - - - - - ச.

இ-ள். களவின் கண் - களவின்மீடத்தே — கன்றிய - மிகுந்த —
காதலவர் - ஆசையைபுடையவர் | — அளவின் கண் - (உயிர்முத
லானவைகளை) அளவுசெய்தலாகியவழியிலே — நின் - று — ஒழுக
லாற்றார் - (அதற்கு ஏற்ற) நடக்கமாட்டார். எ-று. ஐ. உயிர்முத

௩௩

உக-ஆம், அதி—கள்ளாமை.

லானவைகளை யளவுசெய்தலாவது - காட்சி முதலாகிய பிரமாணங்களைக்கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், — அதற்கு அனுகியாய் வருகிறகுற்றவினை வினைவுகளையும், — அவற்றால் அவ்வுயிர் + நாகத்தியிலே பிறத்திறந்து வருதலையும், — அதனைஒழித்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், — அவற்றால் அவ்வுயிர் அடைபுமுத்தியிபையும், — அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிதல். அதற்கு ஏற்ப நடத்தலாவது - அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீயவைகளி னீங்கி நல்லவைகளின் வழி நிற்கை. (சு)

களவென்னுங் காரதி வாண்மை யளவென்னு - *
மாற்றல் புரிந்தார் கணில். - - - - - எ.

இ-ள். களவென்னும் - களவென்றுசொல்லப்படும்—காரிருண்ட--அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையானது | —அளவென்னும்-(உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலென்றுசொல்லப்படும்—ஆற்றல் - பெருமையை — புரிந்தார்கண்-விரும்பினவரிடத்து—இல்-இல்லை, எ - று. * இரூள் மயக்டம். களவென்னுங் காரதிவாண்மை எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவும், அளவென்னுமாற்றல் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகவும், உபசரித்தார். [களவும் துறவறமும், இருளும் ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூடி நிற்பனவல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும்சொல்லப்பட்டது,]எ

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தமம்போல நிற்குங் - *
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு, - - - - - அ.

இ - ள். களவறிந்தார் - களவைஅறிந்தவரது—நெஞ்சில்—கரவு-வஞ்சனையானது | —அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது—நெஞ்சத்து—நெஞ்சில்—அறம்போல - அறமானது போல்—நிற்கும் - நிலைபெறும், எ - று. * உயிர் முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசையாது நிற்குமென்பது - இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காதுநிற்பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.]அ

அளவல்ல செய்தாங் கேவீவர் களவல்ல - - - *
மற்றைய தேற்று தவர், - - - - - கூ.

இ - ள். களவல்ல - களவல்லாத—மற்றைய - மற்றவைகளை—தேற்றுதவர் - அறியாதவர் | [களவொன்றையே அறிந்தவ

த்துச்சொல்லப்படுவது | --யாதெனின் - யாதென்றுவினாவினா
ல்--(அது) --(பித்தோருயிரிக்கு) --யாதொன்றும் - சிந்திதா
யினும்--தீமையிலாத - தீமையைத் தாபாத சொல்லுகளை--
சொல்ல-சொல்லுதல். எ-று. ஐஃ இதனால் நடந்ததைச் சொல்
லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததை
ச்சொல்லுதலும் தீங்கைத் தாராதிருக்குமாயின் மெய்மையா
ம்-தருமாயின் பொய்மையாமென்பது கருத்து. (க)

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புறாதீர்ந்த *
நன்மை பயக்கு மெனின். - - - - உ.

இ-ள். பொய்ம்மையும் - பொய்மைச்சொற்களும் | --புறா
தீர்ந்த-குற்றத்தினின்றி நீங்கிய--நன்மை-நன்மையை--பயக்
குமெனின்--(பிறருக்குத்) தருமாயின்--வாய்மையிடத்த-மெ
ய்மைச்சொற்களிலிடத்தனவாம். எ-று. ஐஃ குற்றத்தீர்ந்த நன்
மை-அறம். அதனைத் தருதலாவது - கேட்டையாவது மரண
த்தையாவது அடைய நின்றுதோருயிர் அச்சொற்களின் பொ
ய்மையினாலே அது நீங்கி இன்புறுதல். நடவாததைச் சொல்
லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்மையாம்-தருமா
யின் மெய்மையாமென்பது கருத்து. [இவையிரண்டிபாட்டா
லும், தீங்கைத் தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மை
யைத் தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும், மெய்மையாம்-எ
னவும், தீங்கைத் தரும் நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மை
யைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும், பொய்மையா
ம்-எனவும். அவைகளி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் - *
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்) --தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சினாலே--
அறிவது - அறிப்படுவதொன்றை--பொய்யற்க - (பிறர் அறி
ந்திலொன்று) பொய்யாதொழியக்கடவன். --பொய்த்தபின் -
பொய்த்தாளுயின்--தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது
நெஞ்சே ! -- (அப்பாவத்துக்குச் சாகடியாய்நின்று) --தன்
னை--சுடும்-தபிக்கும். [அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடை
விக்கும்.] எ-று. ஐஃ [பொய்ம்மையாததாயிருக்கையால் அதை
ச்சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நயி-ஆம்,அதி—வாய்மை

நாடு

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார் - - - - - *
ருள்ளத்து னெல்லா முளன். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) — உள்ளத்தால் - (தன்)மனதுக்கேற்ப—
பொய்யாது - பொய்பேசாமல்— ஒழுக்கின்-நடப்பாணியின் -
(அவன்) — உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது — உள்ளத்துளெல்
லாம் - மனங்களிலெல்லாம்— உளன் - இருப்பான். எ-று. *
உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் - வேற்று
மைமயக்கம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது - மெய்பேசிட
டத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்
தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பா ரென்பதாம்.
[இதனால் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு - - - - - *
தானஞ்செய் வாரிற் தலை. - - - - - ௫.

இ-ள். (ஒருவன்) — மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொ
ருந்த—வாய்மை - உண்மையை—மொழியின் - சொல்லுவா
னியின் — (அவன்) — தவத்தொடு - தவத்துடனே—தானம் -
தானத்தை—செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்—த
லை - சிறப்புடையவனாவான் எ-று. * புறமாகியமெய்யினாலே
செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய மனோவாக்குகளா
லே செய்யப்படும் இது மிகப் பயனுடையதென்பதாம். (௫)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை பெய்யாமை - - - - - *
யெல்லா வறமுந் தரும். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — பொய்யாமையன்ன - பொய்பே
சாமைக்குஒப்பாகிய—புகழ்-புகழ்க்காரணம்—இல்லை - (இ
ம்மைக்கு)இல்லை. — (அது|அவனுக்கு) — எய்யாமை - (உ
டம்பு)வருந்தாமல்—எல்லாவறமும் - எல்லாவறங்களையும்—
தரும் - (மறுமைக்குந்தானே)தரும். எ-று. * புகழ்-அதன்
காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொ
ருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும், அறவறத்திற்கு உ
ண்ணுமை முதலானவைகளாலும், வருத்தப்பட வேண்டியமில்
லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களு
ம் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமை தானே கொடுக்கு
மென்றற்கு - எய்யாமை யெல்லாவறமுந்தருமென்றார். (ச)

நாள்

நய-ஆம், அதி—வாய்மை.

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற *
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. - - எ.

இ-ள். (ஒருவன்) — பொய்யாமைபொய்யாமை— பொய்
பேசாமைபேய்பொய்ப்பேசாமையே — ஆற்றின் - செய்
யவல்லவனாயின்—(அவன்)— அறம்பிற - பிறவறங்களை—செ
ய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே | —
நன்று. எ - று. ✽ பொய்யாமை பொய்யாமை என்னும் அபி
சுத்ரு-இடைவிடாமைபற்றி வந்தது. செய்யாமை செய்யாமை
என்னும் அபிசுத்ரு - துணிவுபற்றிவந்தது. பலவறங்களையும்
மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சிலதவறினால்
குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தா
னே தரவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை பொன்றையே
மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு - செய்
யாமைசெய்யாமை நன்றென்றார். [பிறவறங்களெல்லாம் த
ரும் பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனது மி
சுதி இவை மூன்றுபாட்டிலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையும் மகந்தூய்மை - - *
வாய்மைபாற் காணப் பரிம். - - - - அ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—புறம்-உடம்பு—தூய்மை - பரிசுத்
தமாந்தன்மை—நீரான் - நீரினாலே—அமையும் - உண்டாகு
ம்.—(அதுபோல்)—அகம்-மனது—தூய்மை - பரிசுத்தமா
ந்தன்மை|—வாய்மைபான் - உண்மையால் — காணப்பரிம்-
உண்டாகும். எ - று. ✽ புறந்தூயதாதல் - அழுக்குநீங்குதல். அ
கந்தூயதாதல் - மெய்யுணர்தல். எப்படி புறம்சுத்தமாதற்கு
நீர்வலாமற் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமா
தற்கு வாய்மை யல்லாமற் காரணமில்லை என்றதாயிற்று. (அ)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் - *
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. - - - - கூ.

இ - ள். சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு
—எல்லாவிளக்கும் - (புறத்தினுள் நீக்குகிற உலகத்தோரது)
விளக்குகளெல்லாம்|—விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல.—
பொய்யாவிளக்கே - (அகத்தினுள் நீக்குகிற) பொய்யாமைபா
கியவிளக்கே|—விளக்கு-விளக்காம். எ - று. ✽ உலகத்தோர

நய-ஆம், அதி—வாய்மை.

॥३॥

ஆ விளக்குகளாவன - சந்திரன் சூரியன் ஆகியன. அகத்திரு
ள் - அஞ்ஞானம், இவ்விளக்குகளுக்கூடப் போகாத அகத்திருள்
மீடாகலால்-பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (க).

யா மெய்யாக் கண்டவற்று எில்லைபெனைத் தொன்னும்
வாய்மையி னல்ல பிற. - - - - - ய.

இ-ள். யாம்-எம்மால் — மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக—கண்டவற்றுள் - காணப்பட்டநூல்களுள்—எனத்தொன்றும் - யாதொருதன்மையாலும் — வாய்மையின் - உண்மையினும் —நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய—பிற - பிறவறங்கள் | —இல்லை.எ-று. ❀ மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர், அந்நூல்களாவன - கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு - பொருள்களை உள்ளவண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண்ணம் சொல்லவல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொருட்டி அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவையெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

நக-ஆம். அதி--வெகுளாமை.

அல்தாவது-கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய் யாமைபாடும். இது பொய்மை பற்றி உண்டாம் கோபத் தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். - - - க

இ-ள். சினம் - (தன்) கோபத்தை—செல்லிடத்து - (அது) பலிக்குமிடத்து—காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே ! —காப்பான் - (அருளிஞாலே) தடுப்பவனாவான்.—அல்லிடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து —காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்—என் - என்ன.—காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால் — என் - என்ன. ஏ-அ. தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும், வலியவரை அல்லிடமென்றும், சொல்லினார். வலியவாாமேலே கோபஞ் செய்தவிடத்தும் அதனால்

ராஅ

கூச-ஆம்,அதி--வெகுளாமை.

அவர்க்கு ஒருநிங்கு உண்டாகாமைபால் - அடக்கியவிடத்தும் -
அறம் இல்லை யென்றற்குக் காக்கினென் காவாக்காலென்னெ
ன்றார். [இதனால்கோபியாமைக்குஇடம்சொல்லப்பட்டது. (க)

செல்லா விடத்துச் சினத்திது செல்லிடத்து - *
மில்லதனிற் நீய பிற. - - - - - உ.

இ-ள். சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது | -- செல்லாவி
டத்து-தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) — தீது - (தன
க்கே) தீதாம். — செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர் மேல்
(உண்டாயினும்) — அதனின் - அக்கோபத்தினும் — தீயபிற-
தீமையுடையவை|வேறே—இல் - இல்லை. எ-று. ஃஃ வலியவர்
மேலே செய்யுங் கொபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அ
வரால்வருந் துண்பமொன்றே - எளியவர் மேலே செய்யுங்
கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்
தையும் தருதலால் - இல்லதனிற்நீயபிறவென்றார். கோபம் வ
லியவர் - எளியவர் - யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (உ)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந்தீய - - - - *
பிறத்த லதனான் வரும். - - - - - கூ.

இ-ள். யார்மாட்டிம்-யாவரிடத்திலும்—வெகுளியை-கோப
த்தை—மறத்தல் - மறக்கக்கடவர்.—(ஒருவருக்கு)—தீய-தீ
மையுடையவையெல்லாம்—பிறத்தல் - உண்டாகுதல்—அத
னான்-அக்கோபத்தினாலே—வரும். (ஆதலால்). எ-று. ஃஃவலிய
வர்-ஒப்பானவர்-எளியவர் - என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமை
யால் - யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆ
காதவையாகிய தீயசிந்தைகளைப்பெல்லாம் உண்டாக்கலால் - தீ
யபிறத்தலதனான்வருமென்றும், சொல்லினார். (கூ)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - - - *
பகையு முளவோ பிற. - - - - - ச,

இ - ள். (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) — ந
கையும் - (முதத்தினிடத்து)மலர்ச்சியையும்—உவகையும்-(ம
னத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும் — கொல்லும் - கெடுத்து எ
ழுமின்ற—சினத்தின் -கோபத்தின்—பிற- வேறுகிய — பகை
யும்-பகைகளும்|—உவவோ-உண்டோ. [இல்லை] எ - று. ஃஃ
துறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லைபாயினும் உட்பகையாய்

கக-ஆம்,அதி—வெகுளாமை.

நாக

நின்று அவருக்குநட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபகை இல்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ச)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் - *
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். - - - - - ரு.

இ-ள். தன்னை—தான்—காக்கின் - (துன்பம்அடையாமல்) காக்க நினைத்தானாகில்—சினம். (தன்மனத்திலே) கோபம் வாசாமல்—காக்க-காக்கக்கடவன்.—காவாக்கால் - காவாறாயின்—சினம் - அக்கோபமானது |—தன்னையே - கொல்லும்-கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும். எ-று. * வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தைப்பிறர்மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்ததுன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால்-தன்னையே கொல்லுமென்றார். (ரு)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக் கொல்லி யினமென்னு *
மெம்பு புணையைச் சுழிம். - - - - - ஸ.

இ-ள். சினமென்னும் - கோபமாகிய—சேர்ந்தானாக் கொல்லி - நெருப்பானது |—(தனக்கு இடமானவரைமாத்திரமல்லாமல்)—இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய—எபம்-இதோபதேசஞ்செய்கிற - புணையை - மரக்கலத்தையும்—சுழிம். எ-று. * இனம் - உறுதிமொழி போதிப்பவர். இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ்செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கனையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்கு முன்கூட்டிக். புணையையுமென்னு மெச்சவும்மை -தொக்குநிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரைவிட்டு நீங்கச்செய்யுமென்பது கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எறிப்பாணாயும் நீக்குமென்பதாம். (நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும், மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும், அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகயொற்றுமை யுருவகவணி.) (ஏ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு - *
நிலத் தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. - - - - - எ.

இ-ள். சினத்தை-கோபத்தை—பொருளென்று - (தனது

ராய்

கத-ஆம், அதி—வெகுளாமை.

வல்லமையைக்காட்டிகிற) ஒருகுணமென்று—கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது — கேடு - அவ்வல்லமையிழப்பு—நிலத்து - பூமியினிடத்து—அறைந்தான் - அறைந்தவனது—கை-கையானது—பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே படுதல்)தப்பாதவிதம்போல்தப்பாது. எ - று. தர்க்கநூலினது நடைபற்றி-குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருந் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இணரொரிதோய் வன்ன வின்னா செயினும் - *
புணரின் வெகுளாமை நன்று. - - - - - அ.

இ-ள், இணர் - பலகடர்களைபுடைய—எரி - பெருநெருப்பானது—தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினும்போலும்—இன்னா—துன்பத்தருமவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தாளுயினும்—வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ்செய்யாமை—புணரின் - கூடுமாயின்—நன்று - (அது) நன்று. எ-று. இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற. இணரொரியென்றும், அதன் மேலுமேலுஞ்செய்தல் தோன்ற - இன்னாவென்றும், அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச்செய்யு மென்பது தோன்ற - புணரினென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ்செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா - *
வள்ளான் வெகுளி யெனின். - - - - - கூ.

இ-ள், (தவஞ்செய்வோன்) — உள்ளத்தால்-(தன்) மனத்தால்—வெகுளி - கோபத்தை—உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினைப்பாருயின்—உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபேறெல்லாம்?—உடன்-ஒருமிக்க—எய்தும்-பெறுவான், எ - று. ஒருநுடையுள்ளமென்பது தோன்றற்கு - உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டது. இம்மை-மறுமை-ஸீடு-இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்கு மென்றற்கு-உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார், [இதனால் கோபஞ்செய்யாதவர்க்குவரு நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (க)

இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினத்தைத் - - - *
துறந்தார் துறந்தார் துணை. - - - - - ட.

இ-ள். இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர், | — (உயிரு

நாயக

௩௨-ஆம், அதி—இன்னொருசெய்யாமை.

இன்னொ - துண்பந்தருமவைகளை — செய்தவக்கண்ணும் - செய்
தவிடத்தும் — மறுத்து - மீண்டு — இன்னொ - அத்துண்பந்தரும
வைகளை — செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும் — மாசற்றா
ர் - அக்குற்றமற்றவரது — கோள் - துணிவு. எ - நு. ✽ தொக்கு
நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின்பொருளைத் த
முவிய எச்சவும்மைவருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை
மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்க தென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னொத செய்தபி *
னுய்யா விழுமந் தரும். - - - - - ௩.

இ - எ. செய்யாமற் - (தான்முன்பு துண்பந்தருவதொன்றை
சு)செய்யாநிறுக்க — செற்றார்க்கும் (தன்மேலே) வைரங்கொ
ண்டவர்க்கும் — இன்னொத - துண்பந்தருமவைகளை — செய்தபி
ன் - (துறந்தவன்)செய்தானாயின்பின்பு — (அச்செயலானது) —
— உய்யா - கடக்கமுடியாத — விழுமம் - இயிம்பையை —
தரும் - (அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ - நு. ✽ இயிம்பையாவது -
தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல். (௩)

இன்னொ செய்தானா யொறுத்த லவநாண - *
நன்னயஞ் செய்து விடல். - - - - - ச.

இ - எ. (தமக்கு) — இன்னொ - துண்பந்தருமவைகளை — செய்
தானா — ஒறுத்தல் (துறந்தோர்) தன்மடித்தலாவது — அவர் —
நாண (தாமே)நாணும்படி — (அவருக்கு) — நன்னயம் - இனி
மையானமடிச்சிகளை — செய்து — விடல் - (அவ்விரண்டை
யும்)மறத்தலாம். எ - நு. ✽ மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து
களைக்கு மாதலின் மறக்கவேண்டியவையாயின. அவரை வெ
ல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

அறிவினா னுருவ துண்டோ பிறிதினாய் - *
தந்நோய்போற் போற்றுக் கடை. - - - - - ௩.

இ - எ. (துறந்தார்க்கு) — அறிவினான் - (உயிர்முதலான
வைகளை உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினான் — ஐருவது - ஐ
குமொருபயன் — உண்டோ. [இவ்வு] — பிறிதின்வேறேரு
யிருக்குவந்த — நோய் - துண்பந்தருமவையை — தந்நோய்
போல் - தமக்குவந்த துண்பந்தருமவைபோல் — போற்றுக்

கூஉ-ஆம், அதி - இன்னஞ்செய்யாமை.

ராயக

கூஉ-(குறிக்கொண்டு)காப்பாற்றாதவிடத்து. எ-று. ❀ குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது - நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்கல் உண்டல் முதலாகிய தமது தொழில்களாலும், மற்றவைவழிகளாலும் உயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற்காத்தல்: இத்துண்பம் பெரும்பாலும் அஃநிணையிலே ஏறும்பு முதலாகிய சிறியவுடம் புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட - பிறிதினாலென்றும், மறப்பினாலே. அவை துண்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவிஞலே பயனில்லையென்றும், சொல்லினார். [இதனால் சோர்வினாலேசெய்தல்விலக்கப்பட்டது.] (௫)

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை ❀
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். - - - - - ன்.

இ-ள். இன்னவென-(இவை மனிதர்க்குத்) துன்பத்தரும் வையென்று—தானுணர்ந்தவை - (அனுமானபிரமாணத்தினாலே)தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை — துன்னாமை—பிறன்கண்-பிறனிடத்தே—செயல்-செய்தலை—துன்னாமை - பொருந்தாமை|—வேண்டும் - (துறந்தவனுக்கு) வேண்டும். எ - று. ❀ இன்பத்துண்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தினாலே அறிதக்கடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவை யென்றார். (௬)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யாரிக்கு மனத்தானு ❀
மாணசெய்யாமை தலை. - - - - - ன்.

இ-ள். மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாடின்ற—மாண—துன்பத்தருமவைகளை—எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும்—யாரிக்கும் - யாவொருவர்க்கும்—எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—செய்யாமை|—தலை - முதன்மையான அறம். எ-று. ❀ மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லை என்பது பெற்றும் வல்லையுண்டான் காலத்திலும் செய்யலாகாமையால்-எஞ்ஞான்றுமென்றும்; எளியவரக்கும் ஆகாமையால் - யாரிக்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால்-எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (௭)

நாடுசு. நூல் - ஆம், அதி - இன்னொரு செய்பாமை.

தன்னுயிரிக்கு கின்னாமை தானறிவா நென்கொலோ*
மன்னுயிரிக்கு கின்னா செயல். - - - - - அ.

இ - ள். (பிறர்செய்யும் துண்பந்தருமவை) — தன்னுயிரிக்கு — இன்னாமை - துண்பந்தருமவைபாந்தன்மையை — அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன் — மன்னுயிரிக்கு - நிலையுள்ள பிறையிரிக்கு — இன்னா - அத்துண்பந்தருமவைகளை — தான் — செயல் — என் - என்னகாரணத்தால். எ - று, கொல்ல - அசைகள். இப்படியே இவை பிறையிரிக்கும் துண்பந்தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்யகின்றபாவம் பரிசுரிக்கக் கூடாமைபால் - துண்பந்தருமவைகள் பின்னேவந்து தன்னேவருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்தாவிடக் கடவனென்பது தோன்ற - தானென்றும், அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற - என்னென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவகையால் இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்னா - *
பிற்பகற் றுமே வரும். - - - - - கூ.

இ - ள். (அறத்தவர்) — பிறர்க்கு — இன்னா - துண்பந்தருமவைகளை — முற்பகல் - ஒருமுகுர்த்தத்தினை துமுன்பங்கிலே — செய்யின் — தமக்கு — இன்னா - துண்பந்தருமவைகள் — பிற்பகல் - அம் முகுர்த்தத்தினை து பின்பங்கிலே — (அவர்செய்யாமல்) — தாம் வரும். எ - று, தவமிழத்தல் - இப்படி கடிதிலும் எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். முகுர்த்தம் - இரண்டுநாழிகை, (கூ)

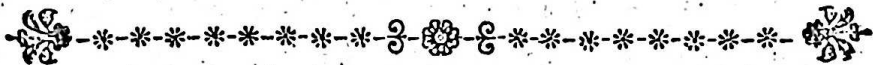
நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டி பவர். - - - - - டி.

இ - ள். நோயெல்லாம் - துண்பந்தருமவையெல்லாம் | — நோய்செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிருக்குத்) துண்பந்தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலனவாம். — (அதனால்) — நோயின்மையேண்டிபவர் - (தம்முயிரிக்குத்) துண்பந்தருமவையிலவாமையை வேண்டியோர் | — நோய் - (ஒன்றனுயிரிக்குத்) துண்பந்தருமவைகளை — செய்யார். எ - று, உவர்நிலத்திலே விளைவித் திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலால் நோயெ

௩௨-ஆம்,அதி—இன் னசெய்யாமை.

நாயடு

ல்லா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். (சொற்பொருட்பி
ன்வருநிலையணி.) [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவ
ர்க்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ய)

௩௩-ஆம்,அதி—கொல்லாமை.

அஃதாவது - + ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடைய
வை கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லு
தல்செய்யாமை. இது முன்சொல்லப்பட்ட அறங்களு
ல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் - சொல்லாதொழிந்த
மற்றையறங்களைப்பெல்லாம் தன்னுள் அடக்கிறிற்கையா
ல் - இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - *
பிறவினை யெல்லாந் தரும், - - - - - க.

இ-ள். அறவினை - அறங்களுல்லாமாகிய செய்கை—யாதெ
னின்-எதுவென்றால்—(அது) —கொல்லாமை - (ஒருயினாயு
ம்) கொல்லாமையாம்.—கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
—பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்
—தரும் (தானே) தரும். (ஆதலால்). எ-று. விலக்கப்பட்
டதைச்செய்யாமைடும் அறஞ்செய்தலாம் ஆதலால் - கொல்
லாமைகைய அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது - அ
வ்வினைகளின் விளைவை. — கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துண்ப
த்தை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா
வென்பதாம். கொல்லாமை தானே பிறவற்றங்களின் பயனெல்
லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிரீம
றை முகத்தாற் சொல்லியபடியாயிற்று. (க)

புகுத் துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர் - - *
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. - - - - - உ.

இ - ள் புகுத்து - (உணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்

+ புலமாம், இவை முதலானவை, பரிசுத்தை அறிதிற ஓரறிவுயினங்கள். கிப்
பி,சங்கு, முதலானவை, அதனோடு, ருத்தையும் அறிதிற ஓரறிவுயினங்கள். க,
கையான், எறும்பு, இவை முதலானவை, அவ்வினாண்டோடு, கந்தத்தையும்
அறிதிற ஓரறிவுயினங்கள். தம்பி, வண்டு, இவை முதலானவை, அம்முன்றோ
டு, ருபத்தையும் அறிதிறநாலறிவுயினங்கள். யிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர்,
இவை முதலானவை, அந்தார்களோடு, சப்தத்தையும் அறிதிற ஐயறிவுயினங்கள்.

நாயக

நா-ஆம், அதி—கொல்லாமை.

குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து — உண்டு—பல்லுயிர் - ஐவகை யுயிர்களையும்—ஒம்புதல்—காப்பாற்றல்—நூலோர் - அறநூலு டையோரால் — தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் - (அறந்தவர்க்குத்) தொகுத்துவைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் — தலை-முதன்மையான அறமாம். எ-று. பல்லுயிரும்என்கிறமுற் றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஒம்புதல் மறந்தும் கொலைவா ராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால் அச்சிறப்புத்தோ ன்ற - பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவை களை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந் நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால் இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் - தலை யென்றும், சொல்லினார். (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் * * *
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. * * * ரு.

இ - ள். (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) — ஒன்றாக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக — கொல்லாமை | — நல்லது. — (அது நீங்கினால்) — பொய்யாமை — பின்சார - (அதன்) பின்னே நிற்க. — நன்று - நல்லது. எ-று. அநிகாரங் கொல்லாமைபாபினும் - முன்பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லை யென்றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமன்றே அது உண்டாகாம்பொருட்டு இங்கே - பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன்சொன்னதிலும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதாமாகலால். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல்லாமைபின்னது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நல்லா மெனப்படுவ யாதெனின் யாதொன்றுங் *
கொல்லாமை சூழு நெறி. * * * ச.

இ - ள். (மேற்கூறியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) — நல்லாற் றெனப்படுவது - நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது — யாதெனின் - எதுவென்றால் — (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரா யும் — கொல்லாமை - கொல்லாமைபாபிய் அறத்தினை — சூழு ம் - (காக்க) நினைக்கும் — நெறி - வழியாம். எ-று. பல்லு மு

நக-ஆம், அதி - கொல்லாமை.

நாய

தலாகிய ஓரநிலையினாயும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்று மென்றார். காத்தல் - தவறாமற்காத்தல். [இதனால் கொல்லாமையை யுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் - *
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. - - - - - ரு.

இ-ள். நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை - அஞ்சி - (பிறவாமைப்பொருட்டு) - நீத்தாரு ளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவொல்லாருள்ளும் - கொலை - கொலைப்பாவத்தை - அஞ்சி - கொல்லாமை - கொல்லாமை யாகிய அறத்தை - சூழ்வான் - மறவாதவன் | - தலை - உயர்ந்தோன். எ - று. பிறப்பு நின்ற நிலையாவது - மனிதர் முதலாகிய சரமும், மரமுதலாகிய அசரமும், ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை. துறவு - ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பலவாமாதலால் - நீத்தாரு ளெல்லாமென்றார். [இதனால் - கொல்லாமை யை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கொல்லாமை மேற் கொண் டொழுகுவான் வாழ்நான்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. - ஈ. [மேற்

இ-ள். உயிருண்ணுங் கூற்று - உயினைக்கொண்டுபோம் யமுளுவன் | - கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை யாகிய விரதத்தை - மேற்கொண்டு - ஒழுகுவான் - நடப்பவனது - வாழ்நான்மேல் - ஆயுளின்மேல் - செல்லாது - செல்லான். எ - று. மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ்செய்தவரும், இம்மையிலே தானே அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பா ரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி - இப்பெரிய அறஞ் செய்தவன் தானும் கொல்லப்படா னாகவே அவன் கருவுறுபோது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவுபடா தென்றற்கு - வாழ்நான்மேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோகித்ததை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லா விரதத்தோர்க்குவரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி - *

தன்னுயிர் நீக்கும் வினை. - - - - - எ.

இ-ள். தான் - பிறிது - வேறொன்றனது - இன்னுயிர் - இ

நாயுடி

நாடகம். அதி—கொல்லாமை.

னிதாகியவுயிரை—நீக்கும்—(அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய—வினை - தொழிலு—(அதுசெய்யாவிடத்து)—தன்னுயிர்—தனது உயிரானது—நீப்பினும்—(உடம்பைவிட்டு)நிங்கிப்போமாயினும்—செய்யற்க—செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று. ✽ பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றைக்கொன்றவிடத்தேவளர்தலும், நோக்கி - தன்னை ஒன்று கொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (எ)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் ✽
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. - - - - - அ.

இ-ள்.(யாகத்திலே கொன்றால்)—நன்றாகும் - இன்பமிகுவதாகிய—ஆக்கம் - செல்வமானது—பெரிது - பெரிதாகும்—எனினும் - என்றுசொல்லப்பட்டதாயினும் — சான்றோர்க்கு—(அறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு — கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொன்று — ஆகும்—(அதன) லுண்டாவதாகிய— ஆக்கம் - செல்வமானது — கடை - இழிந்ததாம். எ-று. ✽ இன்பமிகுஞ்செல்வமானது - தாமும் தேவராபிச்சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையும்செல்வம். அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகவாலும், மோஷமாசிய அழிவில்லாதசுகத்தை அடைவோருக்கு - கடைபெனப்பட்டது. சுவர்க்க போகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோஷத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர் - - ✽
புன்மை தெரிவா ரகத்து. - - - - - கூ.

இ-ள். கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலையுடையவராகிய—மாக்கள்-மனிதர்|--(அத்தொழிலினது இழிவைஅறியாத நெஞ் சினராயிருந்தாலும்) — புன்மைதெரிவாரகத்து—அவ்விழிவை அறிவாரது நெஞ்சிலே—புலைவினையர் - புலைத்தொழிலாராய்த்தோன்றுவர். எ - று. ✽ கொலைவினைய ஞ்றபடியினாலே யாகக் கொலையல்லாமையறிக. புலைவினைய ஞ்றது—தொழிலினாலே புலையராவ ஞ்றபடி. அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவ ஞ்றபதாம். (கூ)

இ-ள். நிலலாதவற்றை - நிலையிலலாதவைகளை - நிலையின வென்று - நிலையுடையவையென்று - உணரும் - நினைக்கின்ற - புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை - கடை - (குறந்தாரக்கு) இழிவு. எ-து. ஃ தோற்ற முடையவை களை அழிவிலலாதவையென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியால்

௩௨௮

நகச-ஆம், அதி—நிலையாமை.

அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோக்ஷத்தை அடைவோர்க்கு தவறாமென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிடத்திலும், ஆகலின் வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமைப்பேறெறித்துச்சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ் செல்வம் *
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) — பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம்வருதல்—கூத்தாட்டி - கூத்தாடுதல்செய்கின்ற—அவை-சபையினிடத்தே—குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும்—போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும்—அது-அக்கூட்டமானது—விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டிமுடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும். எ-று. * பெருஞ்செல்வமெனவே - சுவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்றவும்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டிக்காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும் போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அது போனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. உ.

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றா *
லற்குப வாங்கே செயல். - - - - - ஈ.

இ-ள். செல்வம்-செல்வமானது—அற்கா - நிலையாத—இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும் — அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப்பெற்றால்—அற்குப - (அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை—ஆங்கே - பெற்றபொழுதே—செயல்- செய்யக்கடவன். எ-று. * அல்காவென்பது - விகாரப்பட்டு நின்றது. ஊழ் உள்ளவிடத்தேபல்லது பெறக்கூடாமையால் அதுபெற்றாலென்றும், அவ்ஊழ் இவ்வாதவிடத்தே நில்லாமையால் ஆங்கே என்றும், சொல்லினார். அதனாலே செய்யப்படும் அறங்களாவன-பயனைக்குறியாது செய்யும் கடவுட்புகையும், தானமும், முதலானவை. அவைஞானத்துக்கு ஏதுவாய் மோக்ஷ

திதைக் கொடுத்தால் அவற்றை அற்குப் வென்றும், செய்
லென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் செல்வ
நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் - *
வாள னுணர்வார்ப் பெறின். - - - - ச

இ-ள். உயிரீ - உயிரானது—நாளென - நாளென்று அள
வுசெயப்படுவதாகிய — ஒன்றுபோல் - ஒருகாலவளவுபோல்
—காட்டி. (தன்னைக்) காட்டி—ஈரும் - அதுத்துச் செல்லு
கின்ற—வாளது - வாளினது வாயினிடத்தது.—உணர் வார்ப்
பெறின்—(அது) அறிவாடைப்பெறின்—எ-று. ூ காலமென்னு
ம் அருவப்பொருள் - உலகியல் நடத்தற்பொருட்டிச் சூரியன்
முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாகி வழங்கப்படுவ த்
ல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் - நாளெனவொன்றுபோ
லென்றும், அதுதன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை-நம
க்குப்பொழுதுபோகா நின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலா
ல்-காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அதுத்தலால் வாளதெ
ன்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்தி
லே அறியராயிருக்கையால் - உணர்வார்ப், பெறினென்றும்,
சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்ப
து-இங்கே உடம்பைக்காட்டிநின்றது. வாளினது வாயை வா
ளென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு
செயப்பட்ட நான்கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை *
மேற்சென்று செய்யப் படும். - - - - சூ.

இ-ள். நாச்செற்று—(பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
—விக்குள்-விக்கலானது—மேல்வாராமுன் - எழுவதற்குமுன்
னே—நல்வினை (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய)அறமானது—
மேற்சென்று - வினைந்து—செய்யப்படும். எ - று. ூ நாவை
அடக்கி விக்கல் மேல்முதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும், அ
து நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அவ்லாமல்
சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அது தா
ன். இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால்-
மேற்சென்றென்றும், சொல்லினார். நல்வினைசெய்யும்வழியின்
மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி. [இதனால் அந்த நா

ள் கழிந்தால் உண்டாகும் நிலையாமைசொல்லப்பட்டது.] (௫)

நெருந லுளநெருவ னின்நிலை யென்னும் *
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. - - - கா.

இ-ள். இவ்வுலகு—ஒருவன் — நெருநல் நேற்றைக்கு—
உள்ள-உருபினான். [பிறந்தவனென்றபடி] — (அவனே!)
—இன்று-இவ்வகைக்கு—இல்லை-இவ்வுருபினான். [இறந்தானெ
ன்றபடி] — என்னும்பெருமை - என்றுசொல்லும் (நிலையா
மையின்) மிகுதியை — உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்ற
து. எ-று. * பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்ப
ற்றி ஆண்பாலுச்சொல்லினார். இறந்தநிலையாமையே உலகத்தி
லே மிகுந்த தென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவி
டத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தநியார் கருதுப - - - *
கோடியு மல்ல பல. - - - - - எ.

இ-ள். (அறிவில்லாதவர்) — ஒருபொழுதும் - ஒருபொழு
தாவும்—வாழ்வது-தம்முடம்பும்உயிரும் கூடியிருக்கையை —
—அநியார்-அநியமாட்டார்.—(மாட்டாதிருந்தும்) — கோ
டியுமல்ல-கோடியுமல்லமன்றி—பல - (அதனிலும்) பலவாகிய
நினைவுகளை — கருதுப - நினையாநிற்பார். எ - று. * ஒரு
பொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பு உம்மையால் இங்கே பொ
ழுதென்பது கணத்தைக் காட்டிநின்றது. காரணமாகிய வினை
யினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலால் அது அநியப்பாத
தாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன-அனுபவிக்கப்படும் இ
ன்பங்களுக்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப் பொருள்வே
ண்டியவிதமும் அது தம்முயற்சிகளால் வரும்விதமும், அம்
முயற்சிகளைத் தாம் செய்யும்விதமும், அவைகளுக்கு வரும்
இடைபூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கியபின்
அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அதைப் பிறர்கொண்டு
பொகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சினேகித்தவரை
ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம்
அவ்வன்பங்களை அனுபவிக்கும் விதமும்,முதலானவையாம்.
—அறிவில்லாதவ ரியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமைசொ
ல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்
பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறத் தற்றே - *
புடம்போ டுயிரிடை நட்பு. - - - - - அ.

இ-ள். உடம்போடு—உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய—
நட்பு-சினேகமானது | —குடம்பை - (முன்னேதனியா திருந்
த)முட்டையானது—தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க —பு
ள் - (அதனுள்ளிருந்த)பறவை—பறந்தற்று - (பருவம்வந்தவிட
த்தே)பறந்துபோந்தன்மையுடையதாகும். எ-று. மு
ன்னே தனியாமைபாவது - கருவும், தானும், ஒன்றாய்ப் பிறந்
து வேறுகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்மு
ட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபா
டில்லாமலிருந்தே பின்பு திரும்பி துழையாமற்போகலால்-பு
ள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு-நட்பில்லாமற் போகு
கைடைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது.—அறிவாகியும், அரு
வாகியும், நித்தியமாகியும், உள்ளஉயிரும் - அறியாமையாகியு
ம், உருவாகியும், அனித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் - தம்
முள்ளே மாறாகலால் வினைவசத்தினாலே கூடியதல்லாமல் சி
னேகமில்லையென்பது அறிக. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர்
நீங்கிய விடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

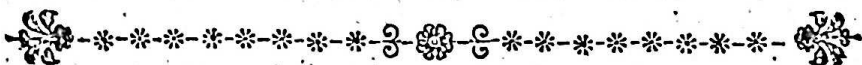
உறங்குவது போலுஞ்சாக்காடுறங்கி - - - - - *
விழிப்பது போலும் பிறப்பு, - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—சாக்காடு-மரணம் வருதல் | —உற
ங்குவதுபோலும் - தூக்கம்வருதல்போலும்.—பிறப்பு - (அத
ன்பின்னே)பிறப்புவருதல் | — உறங்கிவிழிப்பதுபோலும் -
தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும். எ - று. உயிர்களுக்கு-
உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்தலும், இ
யல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலை
யாமையே நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உ
டன் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்
பும் பிறப்பும் மாறிவருமாறு சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் - *
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. - - - - - டு.

இ-ள். உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகி
ய)உடம்புகளுள்—துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்து வந்

த—உயிர்க்கு—புக்கில் - எண்ணைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீ
 டானது | —அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவகையில்) அமைந்த
 தில்லைபோலும். எ - று. ூ உயிரானது - அவ்வாதமுதலான
 நோய்கள் - அமைந்த காலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத்
 திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருத
 லால் - அசசினிருந்தவென்றார். பின்னே புறப்படாமல் புருந்
 தேவிபுகிற இல் அமைந்ததாயின் பிறர் இறக்கிலே ஒதுக்குக்
 குடி இராத்தென்பதாம். ஆகவே உயிரோடு கூடிநிற்பது - ஒரு
 டம்பும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் - அவ்வுட
 ம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்ட
 டது.] நாளெனவென்பது முதலாகிய எழுபாட்டுகளாலும்
 யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றதிக.] (௮)

௩௫-ஆம், அதி—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகியசெல்வத்திலும், அகமாகிய உட
 ம்பிலும், உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமை
 யைப் பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்தமுறை
 மையும் இதனாலே விளங்கும்.

யா தனின் யாதனி நீங்கியா னோத - - - *
 லதனி னாதனி னிலன். - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்) —யாதனின்யாதனின் - யாதொருபொரு
 ளின் யாதொருபொருளின்—நீங்கியான் - நீங்கினான் - (அவ
 ன்) —அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினா
 லே—நோதல் - துன்பத்தை அனுபவித்தலை—இலன் - உடை
 யவனாகான். எ - று. ூ இங்கே துன்பமென்றது - இப்பிறப்
 பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும்-காப்பாற்றலாலும் - இழத்
 தலாலும் - வருமனையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவை
 யும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் - ஆம். எல்லாப்பொ
 ருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே - தலைமைபான துறவாகும். அ
 ப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் அவைகளால்
 வரும் துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது சுருத்து. (௧)

வேண்டினான் டாகத் துறக்க துறந்தபி - *
 வீண்டியப் பால பல. - - - - - உ.

இ-ள். துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபி
 ன்—(ஒருவனுக்கு)—ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே—இயற்பால் -
 உண்டாகுமுறைமையையுடைய இன்பங்கள்—பல - பலவா
 ம்.—வேண்டின்—(அவ்விறப்பங்களை) வேண்டினான் — உண்டா
 க—(காலம்)உண்டாக—துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்க
 க்கடவன். எ-று. ~~ஈண்டு~~ அவ்விறப்பங்களா வன - அப்பொருள்களுக்
 காக - மனமும்-வாக்கும்-காயமும்-அலைபா துற்றிகையாலும்,
 அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமையி
 லே துறந்தவன் அவ்விறப்பங்களை நெடுங்காலம் அனுபவிப்பா
 னாகலால்-உண்டாகத்-துறக்கவென்றபடி. இன்பமும், காலமு
 ம், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாம
 ற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம்.

அடல்வேண்டு மெந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்*
 வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. - - - - - கூ.

இ-ள். (முத்தியை அடைவோர்க்கு)—ஐந்தன் - செவிமுத
 லாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய—புலத்தை- ஓசைமுதலாகிய
 ஐம்புலங்களையும்—அடல்வேண்டும்- கெடுத்தல்வேண்டும்.—
 (கெடுக்கும்போது)— வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலங்களை
 அனுபவித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்
 லாம்—ஒருங்கு-ஒருமிக்க—விடல்வேண்டும். எ-று. ~~ஈண்டு~~ புலங்
 களை அனுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வனுபவிப்பு-மனத்
 தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும்
 பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்தி வழியாகிய யோகஞா
 னங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல்வேண்டுமென்று
 ம், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் - அவ்வனுபவி
 ப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்
 லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றும். சொல்லினார். (கூ)

இயல்பாக நோன்பிற்கொன் தின்மை யுடைமை *
 மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. - - - - - ச.

இ-ள். நோன்பிற்கு-தவஞ்செய்வோர்க்கு—ஒன்று - (பற்
 தப்படுவது) ஒருபொருளும்—இன்மை- இல்லாதிருக்கை|—

இயல்பாகும்.—உடைமை (ஒன்றாயினும்) உடைமை—பெயர்த்து—(அத்தவத்தைப்)போக்குதலால்—மற்றும் - மீண்டும்—மயலாகும்-மயக்கத்துக்குஏதுவாகும். எ-று. நோற்பவனானோநோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவைமயபென்றும்,சொல்லுதலால்-ஆகுபெயர்கள், எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்றுவிடுதல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க. *
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. - - - - - ௫.

இ-ள். பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்குமுயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு—உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகிய)உடம்பும்—மிகை - அதிகமாம்.—(ஆனபின்)—மற்றும்-அதற்குமேலும்—தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்தமில்லாதவையுஞ்சிலபொருள்கள்)பற்றப்படுதல்—எவன்-என்னாகும். எ-று. நோற்பவனானோநோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவைமயபென்றும்,சொல்லுதலால்-ஆகுபெயர்கள், எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்றுவிடுதல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

யானென தென்னாஞ் செருக்கறுப்பான் வாணோர்க்*
குயர்ந்த வுலகம் புகும். - - - - - ௬.

இ-ள். யானெனதென்னும் - (தானல்லாதவுடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்னும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய—செருக்கு-மயக்கத்தை—அறுப்பான் - கெடுப்பவன்—வாணோர்க்கு - தேவர்க்கும்—உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய—உலகம் - முத்தியுலகத்தில்—புகும் - செல்லுவான். எ-று. நோற்பவனானோநோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவைமயபென்றும்,சொல்லுதலால்-ஆகுபெயர்கள், எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்றுவிடுதல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப் - - - *

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. - - - - - எ.

இ-ள். பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்—பற்றி-இறுகப்பற்றி—விடாதவர்க்கு - விடாதவனை—இடும்பைகள்-துன்பங்கள்—பற்றி-இறுகப்பற்றி—விடா - விட்டுநீங்காவாம். எ-து. ✽ இறுகப்பற்றல்-ஆசைமிகுதல். விடாதவர்க்கென்பது-வேற்றுமை மயக்கம். [இதனால் பற்றுக்களைவிடாதவர்க்கு மோஷ்டி இல்லை யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி - - - *

வலைப்பட்டார் மற்றையவர். - - - - - அ.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர்—தலைப்பட்டார்-(முத்தியை) அடைந்தவராவார்.—மற்றையவர் - அப்படி துறவாதவர்—மயங்கி - வலைப்பட்டார். (பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார், எ - து. ✽ முழுதுந் துறத்தலாவது-பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும், வெறுத்துப் பற்றறவிடுதல், அப்படி துறவாடையாவது - அவைகளிலே ஒன்றணிதத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்றி - தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவுகையுள் அகப்படுதலால்-மயங்கியென்றும், சொல்லினார். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று - - - *

நிலையாமை காணப் படும். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—பற்றற்றகண்ணே - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும் அற்றபொழுதே — (அப்பற்றறுதியானது) — பிறப்பு-(அவனது) பிறவியை—அறுக்கும்.—மற்று-அவை அறாதபொழுது—நிலையாமை-(அவற்றால்பிறந்தும், இறந்தும், வருகிற) நிலையாமையானது—காணப்படும். எ-து. ✽ தாரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி - பற்றற்ற கண்ணே என்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - - - *

பற்றுக் பற்று விடற்கு. - - - - - ட

இ-ள். பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றி நினைவே) பற்றில்லாதகடவுளாலே சொல்லப்பட்ட—பற்றினை - மு

திவழியை}—பற்றுக் - (இதுவேதல்வழியென்று) மனத்திற்
கொள்ளக்கடவர்.—(கொண்டு) —அப்பற்றை - அதனிடத்து
உபாயத்தை}—பற்றுக் - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர்.—ப
ற்று-(விடாதுவந்த)பற்று—விடற்கு-விடுதற்கு. எ - று. க
டவுள்வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்ற
ற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயம் - தியானமும்,சமாதியு
ம், ஆம்.—விடாதுவந்த பற்று - அனுகியாய்வருமுடற்பற்று.
[இதனால் அப்பற்றுவிடுதற்கு 'உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]

தெய்வத்தின்மேல் அன்புடையவனாகியவன்.

கரு - ஆம்,அதி—மெய்ப்புணர்தல்.

அஃதாவது - பிறப்புவிடுகின்றாயும், அவற்றின் காரணங்
களாயும். * விபரீத + சந்தேகங்களால் அல்லாடல் உண்
மையால் அறிதல் இதை - வடநூலார்தத்துவ ஞானமெ
ன்பர். இதுவும் பற்றற்றன்பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே
உண்டாவ தாகையால் அக்காரண வொற்றுமைபற்றி -
குறவின் பிண்பைக்கப்பட்டது.

பொருளில்லவற்றைப்பொருளென் றுணரு *
மருளானு மாணுப் பிறப்பு. - - - க.

(இ - ள். பொருளில்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாத
வைகளை—பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று — உ
ணரும் - அறிகின்ற—மருளான் - விபரீதஞானத்தினாலே—மா
ணுப்பிறப்பு-மாட்சிமைப்பாதபிறவி [இன்பமில்லாதபிறவி
யென்றபடி]—ஆம்-உண்டாகும்.எ-று. * [இங்கே பொருள
ில்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது - மறுபிறப்பும்,
இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும், இல்லையென்றும், மற்று
ம் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல்வழக்க
த்தை மெய்நூல் வழக்கமென்று துணிதல். — நரகர் - வில்ந்
கு-மக்கள்-தேவர் - என்கிற நால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்
ளது துன்பமேயாகலால்-மாணுப்பிறப்பென்றார். [இதனால்-
பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபரீ
த ஞானமென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (க)

* விபரீதஞானாவது, ஒன்றை மற்றொன்றாக வறிதல். அது கயிற்றைப்
பாம்பென்ற அறிதல்போலவன. + சந்தேகஞானாவது, ஒன்றை இது
வோ அதுவோவெனக்கொள்ளுதல், கயிற்றோம்போவெனத் துணியாது
நிப்பதபோலவன.

இருணிங்கி யின்பம் பயக்கு மருணிங்கி - - *
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. - - - - உ.

இ-ள். மருள் - அவ்விபரீதஞானத்திலிருந்து—நீங்கி—மாசறு-குற்றமற்ற — காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவையுடையவராயினவர்க்கு—(அம்மெய்யறிவானது) — இருள் - பிறவியை—நீங்கி. நீங்கச்செய்து—இன்பம்-முத்தியை— பயக்கும்-கொடுக்கும். எ-று. இ-ஈ. இருள்-நரகம். அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு அகுதலால் அகுபெயர். நீங்கியென்னுந் தன்வினை-நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. மாசறு காட்சி-கேவலஞானம். [இதனால் விடாவது உயர் வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் - *
வான நணிய துடைத்து. - - - - ரு.

இ-ள். ஐயத்தின்-சந்தேகத்திலிருந்து — நீங்கி — தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு—வையத்தின் - (அடைந்துநின்ற) நிலவுலகத்தினும்—வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீட்டுலகம்|—நணியது-அடைந்ததாதலை—உடைத்து - உடையதாம். எ-று. இங்கேஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன்களும், கடவுளும், உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நின்றல்.—ஒருவிதத்தினாலே பிறர் மதத்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய நூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால் அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் எதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அனுபவஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால் அவரை-ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவ்வனுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழையலோகாசார ஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால் - அதனைப் பயன்மேல் வைத்து - வையத்தின் வானநணிய துடைத்தென்றும், சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக்காரண மாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ரு)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே - *
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. - - - - ச.

இ-ள்.ஐயுணர்வு-(ஓகை உறுது ஒளி சுவை நூற்றம் இவ்வைத்

நா.யு

நா.யு - ஆம், அநி - மெய்யுணர்ந்தல்.

அபுலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு - எய்திய கண்ணும் (அபுலன்களைவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத் தும் - (அதனாலே) - பயன் | - இன்று - இல்லை. - மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு - மெய்யை அறிதலில்லாதவர்க்கு. எ - று. ஐந்தாகிய உணர்வு - மனம். அதுவசப்படுதலாவது - மடங்கி யோசக்குந் யிடத்தே திற்கை, அப்படி நின்ற விடத்தும் அது முத்தியைத் தாராமையால் - பயனின்றே யென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் *
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. - - - - - னு.

இ - ள். எப்பொருள் - யாதொரு பொருள் - எத்தன்மைத் தாயினும் - யாதோரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும் - (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்) - அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருத்தும் - மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை - காண்பது | - அறிவு - மெய்யுணர்வு. எ - று. ஐ - சராசரமாகிய பொருள்களில்லாமல் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக்காண்ப தே மெய்யுணர்வு என்றபடியாயிற்று. அதாவது - அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமான்என்பதோர் குடியும், ஒருவனிடத்தே கற்பனையாதலால் அக்கற்பனையைவிட்டு அவனை நிறுத்தல் உயிரி ருதிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நிறுத்தலாக அதனதன்காரணங்களுள் ஒடுக்கிக் கொண்டுபோய் முடிவிலே காரண காரிய மிரண்டும் இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் *
மற்றீண்டு வாரா நெறி. - - - - - னு.

இ - ள். ஈண்டு - இம்மையிலேபிறப்பினிடத்து - கற்று - (உபதேசத்தைஞாநுசாரியரிடத்தே) கேட்டு - (அதனால்) - மெய்ப்பொருள் - உண்மட்பொருளை - கண்டார் - உணர்ந்தவர் | - மற்றீண்டு - திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து - வாரா நெறி - வாராதவழியை - தலைப்படுவர் - அடைவார். எ - று. ஐ - கற்றெ

நகர்-ஆம், அறி—மெய்யுணர்ந்தல்.

நாநக

ன்றதனால் - பலரிடத்தும் பலதரமும் பழகுதலும், ஈண்டென்றதனால் - மோகூத்தை அடைதற்கு உரிய மணிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரியதென்பதும், கொள்ளப்பட்டன். ஈண்டிவாராதெறி - மோகூமாரீகம். மோகூத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை - கேட்குதல் சிந்தித்தல் - தெளிதல் - என்பன. [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி நெருதலையாப் - *
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. - - - - - எ.

இ-ள். (அப்படி கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) - உள்ளம் - (ஒருவனது) உள்ளமானது - ஒருதலையா - நிச்சயப்பட - ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும்புத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து - (அதனால்) - உள்ளது - முதற்பொருளை - உணரின் - அறியுமாயின் - பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக - பேர்த்து - மாறி - உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை. எ-று. * [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் *
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. - - - - - அ.

இ-ள். பிறப்பென்னும் - பிறவிக்குமுதற்காரணமெனப்படுகிற - பேதைமை - அஞ்ஞானமானது - நீங்க - சிறப்பென்னும் - மோகூத்துக்கு நிமித்தகாரணமெனப்படுகிற - செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை - காண்பது - அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம். எ-று. * பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் - அஞ்ஞானம் மற் றைநான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாகக்கிச்சொல்லினார் எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் - மோகூதம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாகியும்; பரிசுத்தமாகியும், எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரோதன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும், சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிக்க. அதனைக்காண்கையாவது - உயிர் தனது அஞ்ஞானம்

௩௩

கூர்-ஆம், அந்—மெய்ப்புணர்தல்.

கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாமல் நினைத்தல். — இதனைச் சமாதியென்பர். மாணகாலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவியருமென்றிருத்தலால் மோகூடமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பதமருதலாகிய இதனின்மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்பதறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஈர்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுதின் மற்றழித்துச் *
சார்தரா சார்தரு நோய். - - - - - கூ.

இ.ள். (ஒருவன்)—சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை—உணர்ந்து—சார்பு - இருவகைப்பற்றுதலும்—கெட—ஒழுதின் - நடக்கவல்லவனாயின்—சார்தரும் - (முன் அவனைச்) சேர்த்தற்குரியவையாய்தின்ற—நோய். துன்பங்கள்—அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து—மற்றுச்சார்தரா - பின்சேரமாட்டாவாம். எ-று. * இங்கே ஒழுக்கமென்றது - யோகவழிநடத்தலை. அது - இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாசம், தாசனை, தியானம் சமாதி - என வெண்வகைப்படும். அத்துன்பங்களாவன - பிறவி அனாதியாய் வருதலால் உயிரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவையும், பிறந்தவுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்டவையும், நீங்கலாக - பின்னே 'அனுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம். அவைவிளக்கின் முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. [முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறுமென்றார் அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படிபோமென்னும்வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயினைச் சேரமாட்டாமை யாத் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற - - - *
தும்ங் கெடக்கெடு நோய். - - - - - ய.

இ.ள். (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவர்க்கு) — காமம் வெகுளி மயக்கம் - விருப்பம்வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எ

(u)

௩௪ - ஆம், அதி - அவாவறுத்தல்.

அவாவெண்ப வெல்லா வுயிர்த்து மெஞ்ஞான் துந் *
தவா அப் பிறப்பினும் வித்த. - - - க.

இ-ள். எல்லாவயிரிக்கும்—எஞ்ஞான்றும் : எக்காலத்திலும்.

மாநகர

நள-ஆம்;அதி—அவாவறுத்தல்.

தவா-கெடா துவருகின்ற—பிறப்பு - பிறவியை —நனும்-
விளைப்பதாகிய—வித்து—அவா - அவாவாகும்—என்ப - எ
ன்று(நூலோர்)சொல்லுவார். எ - து. ✠ உடம்புநீங்கிப்போ
ங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அதுகாட்டுங்கதி நிமித்தங்க
ளும்,அக்கதியிலவாவும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதி
க்க-அறிவை மோகமான துமறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவா வா
னது கதியினிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால் - அதனைப்பி
றப்பினும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உதாசிய அவ்வுயிரி
ன் வேறுபாட்டிலும், ✠ உற்சரப்பிணி அவசரப்பிணியென்னு
ங் காலவேறுபாட்டிலும், அது வித்தாகுகவேறுபடாமையா
ல்-எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும், இது எல்லாச்
சமப்பங்களுக்கும் ஒத்தலால் - என்பவென்றும், கூறினார். [இத
னால் பிறப்புக்கு அவா வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வேண்டிங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது *
வேண்டாமை வேண்ட வரும். - - - உ.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) —
வேண்டிங்கால் - (ஒன்றை) வேண்டினால் —பிறவாமை-பிறவாதி
ருக்கையே — வேண்டும், — அது - அப்பிறவாமையானது |
—வேண்டாமை-(தான்ஒருபொருளையும்)அவாவாமையை —
வேண்ட—வரும்-(அவனுக்குத்)தானே உண்டாம்.எ-து. ✠ அ
ருகிபாகத் - தான் - பிறப்பு-பிணி- மூப்பு - இறப்பு - இவைகளி
னாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றமையை அறிந்தவனு
க்கு இன்பத்தில் ஆகை உண்டாமாதலால் - பிறவாமைவையே
ண்டிமென்றும், இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக் குறித்து ஒ
ருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாப்பி
னானும் முடிவில்லாததுன்பமே விளைத்தலாலே அது வேண்
டாமை வேண்ட வருமென்றும், சொல்லினார். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செவ்வ மீண்டில்லை *
யாண்டு மஃதொப்ப தில். - - - ந.

இ - ள். வேண்டாமைபன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவா
மைபோலும் — விழுச்செவ்வம் - மேலாகியசெவ்வமானது |

✠ உற்சரப்பிணி, உலகமானது வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைக
ளாலே வளர்ப்பிறைபோல் பெருகுங்காலம். அவசரப்பிணி, அது அவைக
ளாலே தேய்ப்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

நள-ஆம்,அதி--அவாவறுத்தல்.

நாரு

—நண்டு-(காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே—இல்லை.—(அவ்வளவையென்றி)—ஆண்டும்-(கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்—அஃதொப்பது-அதுபோல்வது|—இல். இல்லை. எ - து. ✽✽✽ மக்களதுசெல்வமும் தேவரதுசெல்வமும் மேலு மேலு நோக்கக் கீழாதலால் - தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகங்களிலும் ஒப்பில்லை யென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகியசெல்வமா மெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ந)

தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது - ✽
வாய்மை வேண்ட வரும். - - - - - ச.

இ - ள். தூய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது|—அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம். --அது - அவ்வவாவில்லாமை|—வாய்மை - மெய்மையை—வேண்ட—வரும்-தானேயுண்டாம். எ - து. ✽✽✽ விடாவது உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் - அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மையென்றும், வாய்மையை யுடைய பரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும், சொல்லினார், மற்று-அசை. வேண்டிதல்-இடைவிடாது பாவித்தல். [அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரே காரணமென்பதும், அது வருவழியும் இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அற்றவ னென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா - - ✽
ரற்றாக வற்ற திலர். - - - - - நு.

இ-ள். அற்றவனென்பார் - (பிறவி) யற்றவனென்றுசொல்லப்படுமவர்|—அவாவற்றார்- (அதற்குநேரே ஏதுவாகிய) அவ்வவாவற்றவர். -- மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அற்று அதுவொன்றும் அறாதவர்|—(அவ்வேதுக்களாலே சில துண்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்)—அற்றாகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ-து. ✽✽✽ [இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்புவிதியினாலும் எதிர்மறையினாலும் சொல்லப்பட்டது.] (நு)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை - - ✽
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. - - - - - ஈ.

இ-ள். ஒருவனை - (மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்க

நாங்கள்

நள - ஆம், அதி—அவாவதுத்தல்.

னெல்லாம் பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற்குரியவ
 னாகிய) ஒருத்தனை—வஞ்சிப்பது - மறவிவழியினாலே துணைந்
 து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்கவல்லது।—அவா-அ
 வாவாம்.—(ஆதலால்)—அஞ்சுவது-(அவ்வவாண்வ) அஞ்சிக்கா
 ப்பதே।—அறன் - துறவறமாம். எ - று. ஃ ஒருமிரண்டும்-அசை
 கள். அஞ்சியாப்பவந்த அவ்வவா ஒரோவிடத்து வாய்மையை
 வேண்டிதலை யொழிந்து பராக்கிணாலே காத்திடானாயின் அது
 இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய வியற்கைப்பாப்
 பின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்
 றார். காத்தலாவது-வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் ப
 முசிப்பரிசுரித்தல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்
 பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (சு);

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை - - - *
 தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். - - - எ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அவாவினை—ஆற்றவறுப்பின் - முழு
 ஆமறுப்பின். [வஞ்சித்தும் யாசாமற்கெடுக்கவல்லவனாயினெ
 ன்றபடி]—(அவனுக்கு)—தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவா
 கியசெயல்—தான்வேண்டுமாற்றால் - தான்விரும்பும் வழியின
 லே—வரும்-உண்டாகும். எ - று. ஃ கெடாமை - பிறவித்து
 ன்பங்களால்-அழியாமை. அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்ற
 து-மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. தான் விரும்பும்வழி-மெ
 ய்வருந்தாதவழி. அவாவை முழுதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே
 தவஞ்செய்ய வேண்டிவதிவலை அவனால் செய்யப்பட்டவை
 யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லார்க் கில்லாருந் துன்பமஃ துண்டேற் *
 தவாஅது மேன்மேல் வரும். - - - அ.

இ-ள். அவாவில்லார்க்கு - அவாவையிலலாதவார்க்கு—துன்
 பம்-(வரக்கடவு)தொருதுன்பம்।—இல்லாகும். - இல்லையாரு
 ம்.—(ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இல்லாதிருந்து
 ம்)—அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத்நிரம் உண்டாயின்
 —(அதனால்எல்லாத்துன்பங்களும்।)—தவாது - முடிவிலில்லா
 மல்—மேன்மேல்- மேலுமேலும்—வரும். எ - று. ஃ உபம்
 பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்
 ப்டதாகவின் இங்கே துன்பமென்றது - இப்போது அவரவ
 றாலே செய்துகொள்ளப்படுகின்றவைகளை. — மேன்மேல் வ

நாள்-ஆம், அந்—அவாவதுத்தல்.

நாள்

ருமென்றதனால் தண்ணைப்பற்றிவருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றாம். [இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந். *
துன்பத்துட் பின்பங் கெடின், - - - கூ.

இ-ள். அவாவென்னும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற துன்பத்துட் பின்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமானது--கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின் -- (அவன் முத்திபெற்றவிடத்தேயெயல்லாமல்)--ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி]—இன்பம்—இடையறுது-நடுவேநீங்காது. எ - று. * துன்பத்துட் பின்பமாக வது-மற்றைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருங்கொடிய துன்பமாம். அவாவானதுபயனைக் கொடுக்கும்போதேயல்லாமல் தோன்றும் போதும் துன்பமாகலால்-இப்படி சொல்லப்பட்டது.—அவாவென்னுந் துன்பத்துட் பின்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக் கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறுது நிரம்பி நிற்குமாகையால்-ஈண்டும் இன்பம் இடையறுதென்றார். [இதனால் அவாவதுத்தவர் முத்தி யின்பத்தை உடம்போடு நின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஆர விபற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே *
பேர விபற்கை தரும். - - - ய.

இ-ள். ஆரவியற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய—அவா-அவாவை—நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின் -- (அவ்விடுகை|அவனுக்கு)—அந்நிலையே - அப்போதே—பேரவியற்கை-எப்போதும் ஒரு நிலைமையடைந்தன்மையைத்—தரும். எ - று. * நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களை வேண்டி மேலுமேலும் வளர்தல்.—அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக்க வலுக்கும், பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர்-ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் பேரவியற்கையென்றும், அதை அவா

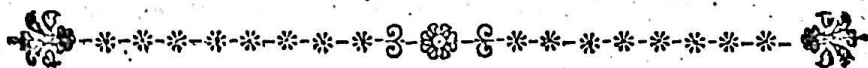
நா.அ.

நா.அ. ஆம், அதி—அவாவறுத்தல்.

வை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நி
யை தருமென்றும், சொல்லினார். அந்நிலைமையை யுடைய
வணைச் சீவன் முத்தனென்பார். [இதனால் வீடாவது இதுவெ
ன்பதும், அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டா
மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

.. நறவறம் முற்றுப்பெற்றது.
.. அ.அ.காரம் - நா.அ.க. - திருக்குறள் - நா.அ.

இவ்விதத்தால் - இம்மை-மறுமை - வீடு-என்கிற மூன்
றையும் - உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய - அறத்தை
அருளிச்செய்தார். இனிமுறையே - பொருளும், இன்ப
மும், அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் - அவைகளுக்கு
முதற்சாரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லுகிறார்.

நா.அ. ஆம், அதி—ஊழ்.

அஃதாவது - நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்
பயனாகிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே
சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ்-பா
ல்-முறை-உண்மை-தெய்வம் - நியதி - விதி - என்பவை ஒ
ருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்களிரண்டுக்
கும்பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும்,
முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்த முடைமை
யாலும், அதனினுதிமிலே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள் *
போகூழாற் றேன்று மடி. - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—கைப்பொருள்—ஆகூழால் - ஆகு
தற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே — அசைவின்மை - முயற்சி
யானது — தோன்றும் - உண்டாகும். — போகூழால் - போ
குதற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே—மடி - சேரம்பலானது |
—தோன்றும்-உண்டாகும். எ-று. ஊழானது ஒருபொருளி
னது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சிசோ
ம்பல்களையும் தானே தோன்றச் செய்யுமென்பதுகருத்து. (க)

௩௮-ஆம்,அதி—ஊழ்

௩௩௩

பேதைப் படுக்கு மிழவு முறிவகற்று - - - *
மாகவா முற்றக் கடை. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயி
ருந்தாலும் — இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரண
மாகிய—ஊழ். — (உற்றக்கடை) - பொருத்தியவிடத்து—
பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும். — (அவ
னறிவுசுருங்கியிருந்தாலும்)—ஆகல்-(கைப்பொருள்) ஆகுதற்
குக்காரணமாகிய— ஊழ்.—உற்றக்கடை - பொருத்தியவிட
த்து—அகற்றும்-(அதனை) விரிக்கும். எ-று. ✽ கைப்பொரு
ளென்பது-அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற்
கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்துமென்பதாம். (உ)

நுண்ணிய நூல் பல கற்பினு மற்றுந்தன் - - - *
னுண்மை யறிவே மிகும். - - - - - ௩.

இ - ள். (அறியாமையாக்குவதாகிய ஆழமடையவனொருவ
ன்)—நுண்ணிய- நுட்பமானபொருள்களையுடைய — நூல்ப
ல-பலநூல்களையும்—கற்பினும்-கற்றொயினும்— (அவனுக்
கு)—மற்றும்-பின்னும்—தன்னுண்மை-தனதுஊழினாலாகி
ய—அறிவே.—மிகும் - மேற்படும். எ - று. ✽ பொருளினு
ண்மை-நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்விய
றிவைப் பின்னே இதை ஏன்செய்தோமென்று துன்பப்படுத
ற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகி
ய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம். (௩)

இருவே லுலகத் தியற்கை திருவேறு - - - *
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. - - - - - ச.

இ-ள். உலகத்து —இயற்கை - (ஊழினாலாகிய)இயற்கை
யானது|—இருவேறு-இரண்டிசூறையிருக்கின்றது.—(ஆதலா
ல்)—திரு - செல்வமுடையவராதலும்|—வேறு. — தெள்ளி
யராதலும்-அறிவுடையவராதலும்|—வேறு. எ-று. ✽ செல்
வத்தைப் - படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுத
லும், அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவன்றே அவ்விதமல்லா
மல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும்,
காணாதலால் - அறிவினராதற்கு ஆகிறஆழ் செல்வராதற்கும்,
செல்வராதற்கு ஆகிறஆழ் அறிவினராகுதற்கும், ஆகாவென்

ராசம்

நா-ஆம், அநி—ஊழ்.

றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அநிவாகிய னுணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றும். (ச)

நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு - - - *
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. - - - ௫.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை—செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு—நல்லவையெல்லாம்—தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும். —(அதுமாத்திரமல்லாமல்)—தீயவும்-தீயவைதாமும்—நல்லவாம் - நல்லவையாய் ஆக்கும்.—(ஊழ்வசத்தால்). எ-று. ✽ நல்லவைநியவைஎன்றது-காலமும்-இடமும்-கருவியும்-தொழிலும்-ஆகிய இவைமுதலானவைகளை. — ஊழாலென்பது-அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமும் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும் ஆக்குமும் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்காலமுதலான னுணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றும். (௫)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வய்த்துச் - - - *
சொரியினும் போகா தம். - - - ௬.

இ-ள். பால்-ஊழினாலே—அல்ல - தம்முடையவையாகாதபொருள்கள்—பரியினும் - வருந்திக்காப்பாற்றினாலும்—ஆகாவாம்-(தம்மிடத்து) நிலிலாமற்போகும்.—தம் - தம்முடையவையாகியபொருள்கள்—உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்—சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்—போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம். எ-று. ✽ பொருள்களது-நிலையும், போக்கும், ஊழால் ஆவதல்லது-காப்பினாலும், இகழ்ச்சியினாலும், ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருளுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது](௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாந் கோடி - - - *
தொகுத் தார்க்குந் துய்த்த லரிது. - - - ௭.

இ-ள். கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடியை—தொகுத்தார்க்கும்-வருந்திச்சேர்த்தவார்க்கும்—வகுத்தான் - தெய்வத்தினால்—வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட—வகையல்லால் - வகையாலல்லது—துய்த்தல் - அனுபவித்தல்—அரிது-உண்டாகாது. எ-று. ✽ எத்தவினை எத்தவியினாலே செ

யப்பட்டதோ அந்தவினையின்பயனை அந்தவுயிர்க்கேவகுத்த
லால்-வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை
தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திர மல்லாமல் என்னும் பொருளை
த் தருதலால் எச்சவும்மை. — வேறு முயற்சிகளாலே பொ
ருள்களைச் சேர்க்கலாமே யல்லாமல் அனுபவித்தல் கூடாது
அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்ப தாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா நுறம்பால - - - *
ஆட்டா கழியு மெனின். - - - - - அ.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அனுபவித்த
ல் இல்லாதவர்—துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்). துறக்குங்
கருத்துடையவராவார்.—(ஊழ்கள்) — உறம்பால - அடையு
ம்பகுதியையுடையதுன்பங்களை—ஊட்டா - அடைவிக்காம
ல்—கழியுமெனின் - நீங்குமாயின். எ - று. தம்மால்விடப்பட
டும் பற்றுகளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்
து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ் வலியாலென்னு
ம் ஒழிந்தசொற்பொருளைக் காட்டலால்-மன்-ஒழி யிசை (அ)

நுன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா - - - *
ல்லற் படுவ தெவன்: - - - - - கூ.

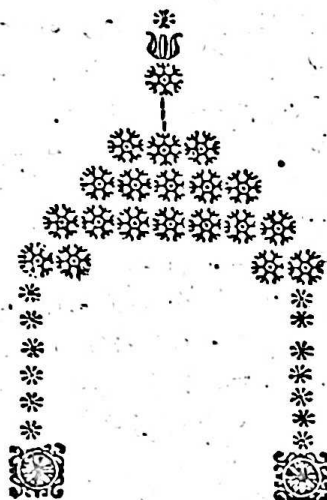
இ-ள். நன்று - நல்வினை—ஆங்கால் - இன்பங்களைக்கொடுத்
தும்போது—(அவ்வின்பங்களைநீக்கும் விதந்தேடாமல்)—
நல்லவா - (இவை) நல்லவையென்றிசைந்து—காண்பவர்- அனு
பவிப்பவர்|—அன்று - மற்றத்தீவினை—ஆங்கால் - துன்பங்
களைக்கொடுக்கும்போது — (அத்துன்பங்களையும் அப்படி
அனுபவிப்பாமல்).— அல்லற்படுவது - (நீக்கும்விதந்தேடித்)
துன்பப்படுவது|—எவன் - என்னநினைத்து, எ - று. தா
மே முன்செய்து கொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாமல்
கழியாமையாலும், இரண்டும் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரி
யவையாம்-அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அனுபவித்து
மற்றதற்கு அது செய்யாமல்வருந்துதல் அறிவு அன்று என்
பதாம். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் இன்பத்துன்பங்களுக்குக்
காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று

சூழினுந் தான்முந் துறும். - - - - - ய்.

இ-ள். மற்றொன்று - (தன்னைவிலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை - சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும் - தான் - முந்தினும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும். - (அதனால்) - ஊழின் - ஊழ்போல் - பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை - யா - எனவ - உ - இருக்கின்றன. எ - று. ✽ பெருவலி - அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து நிற்கையால் - உம்மை எச்சயும்மை, எல்லாம் வழியாக வருதலுடையமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை ஆழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (ய்)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

*****-*****-*****
*****-*****-*****

ராசந்

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவுழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணிமுதலானவையாம். அது - தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது காவலை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல்-அங்கவியல்-ஒழிபியல். என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது-உலகிற்கு உயிர்மொனச்சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந் ததிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

நக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஃதாவது- அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி, கூழமைச்சு நடப்பர னாறு . . . *
முடையா னரசரு ளேறு. . . க.

இ-ள். படை-சேனையும்—குடி-நாடும்—கூழ்-பொருளும்—அமைச்சு - அமைச்சும்—நட்பு - நட்பும்—அரண்-அரணும் — (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) — உடையான் | — அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்கிங்கம் போல்வானாவான். எ - று. * குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகியபொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு நட்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே முறையாயினும் இங்கே செய்யுணைக்கிப் பிறழவைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவையென்பதும், இவை முழுதுமுண்டமையே அவன்வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

அஞ்சாமை யிகை யறிவுக்க மிந்நான்கு - - - *
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. - - - - - உ.

இ-ள். வேந்தற்கு-அரசனுக்கு—இயல்பு - இயல்பாவது | —அஞ்சாமை-திண்மையும்—நகை கொடையும்—அறிவு - விவேகமும்—ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்—இந்நான்கும் - இந்நான்குகுணங்களும்—எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நிற்கை.] எ - று. ஊக்கம் - தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் - அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து, நகை - படைக்குரித்து. மற்றவை - தொழிலுக்குரியன, உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும். அவற்றுள். இவை அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவனபலவாம் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றதிற்றல் இயல்பாகவேண்டு மென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று *
நீங்கா நிலஞள் பவற்கு. - - - - - ந.

இ-ள். நிலஞள்பவற்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு—தூங்காமை (யுடைமை) அக்காரியங்களிலே வினாவுடைமையும்—கல்வி(யுடைமை) - (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வியுடைமையும்—துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய—இம்முன்றும் - இம்முன்றுகுணங்களும் | —நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ - று. கல்வியது கூறுபாடுபின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது - ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் - கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (ந)

அறனிழக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழக்கா - *
மான முடைய தரசு. - - - - - ச.

இ-ள். அறன் - (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து—இழுக்காது - தவறுது நடந்து—அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை—நீக்கி - (தனது நாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்கடிந்து—மறன் - வீரத்திலிருந்து—இழுக்கா - தவறுத—மானம்-மானத்தை—உடையது, உடையவன் | —அரசு - அரசனாவா

நகை-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

நாசுரு

ன். எ-று. ✽ அவ்வறமாவது - வேதமோதல் - யாகஞ்செய்தல் - ஈதல் - எண்ணும்பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம்பயிலல்-பல்லுயிரோம்பல் - பகைத்திறமழித்தல் - எண்ணுஞ் சிறப்புத்தொழிலில்களிலும், தவறாமல் நிற்கை. அல்லவை-கொலை-களவு-முதலானவை - குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு மறணிமுக்கா மானமென்றார். அரசு - அரசனது தன்மையாதலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த - - - ✽
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. - - - - - ரு.

இ-ள். இயற்றலும்-(தனக்குப்பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும்—ஈட்டலும் - (அப்படிவந்தவைகளை) ஓரிடத்தே தொகுத்தலும்—காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப் பிறரீகொள்ளாமல்) காத்தலும் — காத்த-காக்கப்பட்டவைகளை—வகுத்தலும் - (அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டிச்) செலவுசெய்தலும் — வல்லது - வல்லவன் | —அரசு-அரசனாவன்.எ-று. ✽ பொருள்களாவன - மணி-பொன் - நெல்-முதலானவை.அவைவரும் வழி களாவன - பகைவறாயழித்தலும் - திறைகொள்ளலும் - தன்னாடுகாத்தலும்,முதலானவை.—பிறரொன்றவர் - பகைவர் - கள்வர் - சுற்றத்தார் - தொழில்செய்வோர் - முதலானவர்.—கடவுளர் - அந்தணர்-வறியோர் - என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும் கொடுத்தலை - அறத்தின்பொருட்டாகவும்; யானை-குதிரை - படை - நாடு - அரண்-என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தண்ணிவிட்டுப்பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும், கொடுத்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம் - வாவி-செய்குன்று - இளமரச்கா - முதலானவைகளைச் செய்தற்கும் ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை-இன்பம்பொருட்டாகவும், கொள்க.—இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமல் செய்தல் அரிதாகலால் - வல்லதரசென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் ✽

மீக்கூறு மன்ன னிலம். - - - - - கா.

இ-ள். மன்னன் —காட்சிக்கெளரியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்

௪௪௪

நக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி,

சூம் குறை யிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவாளுக—கடுஞ் சொல்லனவன்னேல்—(யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால்—நிலம்—(அவனது) நிலத்தை—(உலகம்)—மக்களும்—(எல்லா நிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும். எ-று. ✽ காணுதற்கு எளிமையாவது - பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர் - சான்றோர் - உள்ளிட்டவனோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல். — கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல். — நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுபென வே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. உயர்த்திச்சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி பிணி பதைமுதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்தவின்பத் தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (க)

இன்சொல்லா லீத்தனிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொல்லாற் *
முன்கண் டனெதிர்வ வுலகு. - - - - எ.

இ-ள். இன்சொல்லா - இனியசொல்லுடனே—ஈத்து - கொடுத்து—அளிக்க—வல்லாற்கு— வல்ல அரசனுக்கு—இவ்வுலகு—தன்சொல்லா - தன்புகழோடுபொருத்தி — தான் கண்டனைத்து—தான் நினைத்த அளவினதாகும். எ - று. ✽ இன்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் இனிமையாகியசொல். ஈதல் - வேண்டியவர்க்கு வேண்டியன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தினாலும் பகைவராலும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை செய்தல் அருடையாகலால் வல்லாற் கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கருதியவளவிறகுதல் - நினைத்த பொருளெல்லாம் சுரத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - *
இறைபென்று வைக்கப்படும். - - - - அ.

இ-ள். முறை செய்து - (தான்) முறைசெய்து —காப்பாற்றும் - (பிறர்வருத்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும்.—மன்னவன்—(பிறனியினாலே மனிதனையாயினும்)—மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு — இறையென்று - (செயலினாலே) கடவுளென்று—வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப்படுவன். எ - று. ✽ முறை-அறநூலிலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும்வழி. பிறர் - மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் - மனிதரிடமிருந்து உயர்த்தி வைத்தல். (அ)

நாசக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

நிதர்சன்

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்டைவேந்தன்,
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. - - - கூ.

இ.ள். சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் துணையாயி
னவரது) சொற்களை—செவிகைப்ப- (தன்) செவிபொருதாத
வும்—பொறுக்கும்- (அவைகளின்பயணக்குறித்துப்) பொறு
க்கும்—பண்புடை-குணமுடைய — வேந்தன்- அரசனது—
செவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின்கீழே—உலகு|—தங்கும். எ-று.
நாவின்னைகப்பு - செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடை
மை - சிறப்பறியுடையவனாகுதல். அறநூல் நீறிநூல்களிலே
தவறாமையால் பூமிமுழுதும் தானேஆள்வானென்பதாம்.(க)

தொடையளிசெங்கோல் குடியோம்ப னானு *
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. . - - ய.

இ-ள். கொடை - (வேண்டிவோர்க்கு வேண்டிமவைகளைக்). கொடுத்தலும்—அளி - (பாலரிடத்தும்) முசமலர்ந்து இன் சொற்சொல்லுதலும் — செங்கோல் - முறைசெய்தலும்—குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப்பேணலும் ஆகிய — நான்கும் - இந்நான்குசெயல்களையும் —உடையான் |—வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம்—ஒளியாம்-விளக்காம். எ - று. செவ்வியகோல் போலுதலால் முறையைச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் - வறுமையுற்றவிடத்தே ஆற்றிலென்றாகியபொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல். தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன] (ய)

❖ ❖

சய-ஆம், அது—கல்வி.

அஃதாவது - அவ்வரசன் தான் கற்றற்றொரு நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன - அறநூலும், நீதிநூலும், தேர்யானை குறிஞர் படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி னூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்ட தாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையி

நாசுஅ

சய-ஆம்.அதி—கல்வி.

இலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்
திலே தூங்காமையென்னும் பாட்டிலே தோற்றவாய்
செயப்பட்ட மாட்சியைவிரித்துச் சொல்லுதலால் இது
அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - - - - *
ன்றிக வதற்குத் தக. - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்) —கற்பவை - கற்கப்படுதூல்களை —கச
டற-பழுதற—கற்க-கற்கக்கடவன்.—கற்ற பின் - (அப்படி) க
ற்றபின்னே—அதற்கு - அக்கல்விக்கு—தக-தகுதியாக—நிற்
க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவ
ன். எ-று. கற்பவையென்றதனால் அறம்பொருள் இன்பம்.
விடு எய்தி உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற தூல்களெ
ன்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது - விபரீதசந்தேகங்க
ளை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனையும் பலத
ரமும் பழகுதல்.—நிற்றலாவது-இவ்வாழ்க்கையிலே கருமங்க
ளைச் செய்ந்து-யோக்கியருக்குக் கொடுத்தது - தானனுபவித்த
லிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்புணர்ந்து அவாவறுத்தலி
லும். தவமுறம். [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்
டுமென்பதும், கற்கத்தகு தூல்களும், அவைகளைக் கற்கும்வி
தமும், கற்றதனாற் பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் *
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. - - - - உ.

இ-ள். (அறியாதவராலே)—எண்ணென்ப - எண்ணென்று
சொல்லப்படுமவையும்—எனையெழுத்தென்ப - மற்றையெழு
த்தென்று சொல்லப்படு மவையும் ஆகிய — இவ்விரண்டும் -
இக்கலைகளிரண்டையும்—(அறிந்தோர்) —வாழுமுயிர்க்கு -
வாழ்த்தற்குரியமனிதர்க்கு—கண்-கண்களாகும்—என்ப - என்
றுசொல்லுவார். எ-று. எண்-கணிதம். எழுத்து - இலக்க
ணம். இவ்விருவிததூல்களும் - அறமுதலாகிய பொருள்களை
க்காணுதற்குக் கருவியாகலால் - கண்ணெனப்பட்டன. [இத
னால் கற்கப்படுதூல்களுக்குக்கருவியாவனவும், அவைகள் அவ
சியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய ஂன்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு *
புண்ணுடையர் கல்லாதவர். - - - - - ரு.

இ-ள். கற்றோர்? — கண்ணுடையர்—என்பவர் — என்று உயர்ந்திச்சொல்லப்படுபவர்.—கல்லாதவர் |—முகத்து - முகத்திலிடத்து—இரண்டுபுண்ணுடையர். [கண்ணிலார்]. எ - று. * தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை - கண்ணுடைய ஂன்பமும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதவரை - புண்ணுடையஂன்பமும், சொல்லிஞர். [முன்பாட்டிலே கண்ணல்லாமை. குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்மையாகிய சொருபத்தைச் சொல்லியவிதத்தினாலே பொருணாகலையும் கருவிநூல்களையும் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாதது இழிவும், இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (ரு)

உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித - - - *
லனைத்தே புலவர் தொழில். - - - - - ச.

இ-ள். புலவர் - கற்றறிந்தவரது — தொழில் | —உவப்ப (யாவரும்) மகிழும்படி—தலைக்கடி - (அவரைச்) சேர்ந்து—உள்ள—(இனி இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி—பிரிதல். நீங்குதலாகிய—அனைத்து - அத்தன்மையைபுடையதாம். எ - று. * நாம் நல்வழி நடத்தலும், பிறருக்கு உறுதிசொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை - அப்பயனைத் தருந்தன்மை. — காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமான வறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவஂபதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச்சொல்லப்பட்டது.]

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார் *
கடையோ கல்லாதவர். - - - - - ரு.

இ-ள். உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே — இல்லார்போல்-வறியவர்போல்—எக்கற்றும் - . (தம்மாசிரியர்முன்) எக்கற்றுநின்றும்—கற்றார் | — (உயர்ந்தவராவார்.) - கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்குநாண்ச்) கல்லாதவர் |—கடையோ - (எப்போது

௩௩௩

சுய-ஆம், அதி—கல்வி.

ம்)இழிந்தவரோயாவர். எ - று. ✽ ஏக்கறுதல் - ஆசையினாலே தாழ்த்தல், கடையொன்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோ னொப்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோ க்வி மெய்யாகிய கல்வியை இழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவ ராகாமையால் - கடையோயென்றார். [இதன லே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் ✽
கற்றனைத் தூறு மறிவு. - - - - - ஈ.

இ - ள். மணல்-மணலினிடத்தே—கேணி - கேணியானது! —தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக—ஊறும்-சுர க்கும். —(அதுபோல்)—அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது! —கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக—ஊறும். சுரக்கும். எ - று. ✽ இங்கே கேணியென்றது-அதனீரை. சிறிதுகற்றவளவி னாலே போதுமென்றுவிடாமல் மேன்மேலும் கற்றல்வேண் பி மென்பதாம். இக்கல்வி யறிவு மிகுதல் ஊழ் மாறு கொள் ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமெ ன் றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்பாடமை அறிக. (சு)

யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன் ✽
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. - - - - - எ.

இ - ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னுடும் ஊருமேயல்லாமல்)— யாதானும் - யாதாயினுமொருநாடும்|—நாடாம். — (யாதா னும்)—யாதாயினுமொருநாடும்|—ஊராம்.—(அப்படியிருக்க) —ஒருவன்|—சாந்துணையும் - இறக்குமளவும் — கல்லாதவா று-கல்லாமற்கழிகின்றது|—என்-என்ன நினைத்து. எ - று. ✽ ஆல்-அகைசுள்.பின்னும்உயிரோடுசெல்லுதலால் - சாந்துணை யுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோ லிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்துப் பூசைசெய்தற்கு ஏ துவாகலால் - கல்விபோற் சிறந்தது வே ரொன்று இல்லையாக வின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டிமென்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட்டான்கற்ற கல்வி யொருவற் ✽
கெழுமையு மே மாப் புடைத்து. - - - - - ஈ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் — ஒருமைக்கண் ஒருபிறப்பினிடத்து—கற்றகல்வி|—எழுமையும் - எழுபிறப்

சுய-ஆம், அதி—கல்வி.

நாடு

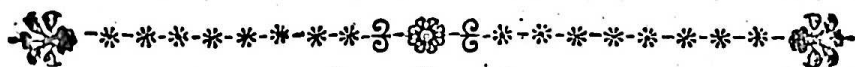
புகளிலும்—ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை—உடைத்து - உடையதாகும். எ - று. ❀ வினைகள் போல் உயிரிடத்தே தங்கி அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் - எழுமைபுமே மாப் புடைத்தென்றார். உதவுதல்-நல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தாமின் புறுவ துவகின் புறக்கண்டு - - - *
காழுறுவர் கற்றறிந் தார். - - - க.

இ-ள். தாம்—இன்புறுவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல் விக்கு—உலகு-உலகமானது|—இன்புற-இன்பமடைய—கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி—கற்றறிந்தார்|—காழுறுவர்—(பின்னும் அதனையே) விரும்புவார். எ-று. ❀ தாமின்புறுதலாவது - கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் புகையும் பெறுதலாலும், பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும், அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல். உலகின் புறுவதாவது இப்பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளையெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல்,—சம்பாதித்தல் - காப்பாற்றல்-இழத்தல்-இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக்கல்பற்றி - செல்வத்தைவிரும்பாமையால் கற்றறிந்தாரொன்றும், கரும்புதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமைமயால்—அதனையே காழுறுவொன்றும், சொல்லினார். (க)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி பொருவற்கு - *
மாடல்ல மற்றை யவை. - - - ய.

இ-ள். ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு—கேடில் - அழிவில்லாத—விழு-சீராகிய—செல்வம்- செல்வமாவது|—கல்வி.—மற்றையவை-அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான செல்வம்|—மாடல்ல - செல்வமல்ல. எ - று. ❀ அழிவில்லாமை யாவது-பங்காளிகள்-கள்வர்-வலியவர்-அரசர் - இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும் - வழிபட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும், ஆம்.—சீர்மை - போக்கிரிடத்தே நினைக. மணி பொன் முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும்இல்லாமைமயால் அவற்றை மாடல்லவென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

நாடு

சக-ஆம், அதி—கல்லாமை,

அஃதாவது - கற்றலைச் செய்யாமையி னிழிவாம். கல்விய னு சிறப்பை முன்னே சொல்லிய வளவால் முடிவுபெ ருமை நோக்கி எதிர்மறையினாலேயும் சொல்லுதலால் - இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இரங்கின் தி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய - - - *
நூலின் திக் கோட்டி கொளல். - - - க.

இ-ள். நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய - நூல் - நூல்களை - இன்றி - இல்லாமல் - (ஒருவன்) - கோட்டிகொ ளல் - சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச் சொல்லுதல்) - அரங்கு - வகுப்பிடத்தை - இன்றி - இல்லாமல் - வட்டாடியற்று - உண்டையுருட்டியதுபோலும். எ-று. * நிரம்புதல் - அநிய வேண்டிமவைகளை பெல்லாம் அறிதல். அப்படி செய்தலால் - சொல்லும்பொருளும் வழிப்படாமற்போ மென்பதாம். (ச)

கல் லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு - - - *
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. - - - உ.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன் - சொல் - (சபையினிடத்தேஒன்று) சொல்லுதல் - காமுறுதல் - வேண் டிதல் - முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும் - இல்லாதாள் - இல்லாதவனொருத்தி - பெண் - பெண்மையை - காமுற்றற் று - வேண்டியதுபோலும். எ-று. * முலையிரண்டுமில்லாதாள் - முலையி னுமில்லாதவனென்பதாம். அவாவி யவிடத்து முடிவு பெறுது முடிவுபெற்றாலும் நகைவிளைக்குமென்பதாம். (உ)

கல் லாதவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற் - - - *
சொல்லா திருக்கப் பெறின். - - - (ங)

இ-ள். கல்லாதவரும் - நனிநல்லர் - மிகவும் நல் லவராவார். - (தாமேதம்மை அறிந்து) - கற்றார்முன் - கற்றோர்சபை யிடத்து - சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையு ம்) சொல் லாதிருக்கப்பெறுவாராயின். எ-று. * தம்மைத்தா மறியாணமயின் அது கூடாதென்றற்கு - பெற்றென்றும்பெ ற்றால் - அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின் கல்வி யை விரும்புவாராகலாலும் நனிநல்லொன்றும், சொல்லினா ட். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசு தற்கு உரியதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

சக - ஆம், அநி - கல்லாமை.

நாடு.

கல்லாதா னெட்பங் கழியநன் ருயினும் - - - *
கொள்ளா ரறிவுடை யார். - - - - ச.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்லாதவனது—ஒட்பம் - அறிவுடை
மையானது—கழியநன்ருயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிகநன்
ருயிருப்பினும்—அறிவுடையார்— கொள்ளார் - (அதனை
அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார். எ - று. கல்லாதவனது அ
றிவுடைமை-நன்ருகாது நன்ருயிற்றுயினும் நீர்மேலெழுத்து
ப் போல் நிலைபெருதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினைபுடை
யவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியா ரென்பதாம். (ச)

கல்லா வொருவன் நகைமை தலைப்பெய்து - - - *
சொல்லாடச் சோர்வு படும். - - - - டி.

இ-ள். கல்லாவொருவன் - (நூல்களைச்) கல்லாதவொருவன்—
தகைமை - (அறிவுடையேனென்றுதன்னைமதிக்கும்) மதிப்பா
னது—தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு—சொ
ல்லாட-பேசு—சோர்வுபடும் - கெடும். எ - று. கற்றவனெ
ன்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தைசொ
ல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரு
ம்போதே வழுப்படுதலால் தன்னைமதித்தமதிப்பு அழிந்துவி
டுமென்பதாம். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது
இயற்கையறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (டி)

உ ஁ றென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் - - - *
களரணையர் கல்லா தவர். - - - - கூ.

இ - ள். கல்லாதவர்— (காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையா
ல்)— உ஁றென்னு மாத்திரையரல்லால் - உ஁றென்று (சிலரா
லே) சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி—(தமக்கும் பிறர்க்
கும் பயன்படாமையால்)—பயவாக்களரணையர் - விளையாதக
ளர்நிலத்தோடொப்பாவார். எ - று. எப்படி களர் நிலம்
தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிர்களுக்கும் உணவுமு
தலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தா
மும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலா
னவைகளை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரதுபயன்
படாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

௩௫௪

சக-ஆம், — கல்லாமை.

நுண்மா னுழைபுல மில்லா நெழினல
மண்மாண் புனைபாவையற்று.

— *
— எ.

இ-ள். நுண் - நுட்பமாகி — மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு —
நுழை - (பல நூல்களிலும்) சென்ற — புலம் - அறிவை — இல்
லான் - இல்லாதவனது — எழில் - எழுச்சியும் | — நலம் - அழகு
ம் | — மண் - சுண்ணாம்புச் சாந்தினாலே — மாண் - மாட்சிமைப்பட
— புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட — பாவையற்று - பாவையினது எ
ழுச்சியும் அழகும் போலும். எ. நு. * அறிவுக்கு மாட்சிமையா
வது - பொருள்களைக் கடிதிலே காணலும், மாறவாழ்வும் -
முதலானவை. — பாவையதன் எழுச்சியழகு களைக்காட்டலால்
ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோ ருடம்புகிடைத்தலும் அரி
தாகலால் எழினலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் நூலறிவில்
லாவிடத்தே சிறப்பில்லனவாமென்பதாம். [இதனால் அவர் வடிவ
ழகினாலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

— *
— அ.

இ-ள். கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து — பட்ட - உண்டா
கிய — திரு - செல்வமானது | — நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து —
பட்ட - உண்டாகிய — வறுமையின் - வறுமையினும் — இன்னா
தே - துன்பஞ்செய்வதேயாகும். எ. நு. * செல்வம் - தனக்கு
ரியகற்றவரையும், வறுமை - தனக்குரிய கல்லாதவரையும், வி
ட்டுமாறி நிற்கையால் - அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கட்பட்டு உ
லகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும் - செல்வம் கல்
லாதவரைக்கெடுக்கும். வறுமை - கற்றோரைக்கெடுக்காது. ஆத
லால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். [இ
தனால் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்வாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ற ரனைத்திலர் பாடு.

— கூ

இ-ள். கல்வாதார் | — மேற்பிறந்தா ராயினும் - உயர்ந்தசா
தியிலேபிறந்தா ராயினும் — கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியி
லேபிறந்திருந்தும் — கற்றாரனைத்து - கற்றவரதுபெருமைய
ளவினதாகிய — பாடு - பெருமையை — இவர் - எ. நு. * உட
ம்போடு அழியும் சாதி யுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்

சக-ஆம், அதி—கல்லாமை.

. நாடு

கல் விபுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். [இதனால் கல் லாதவர
துசாதிபுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] - கூ.

வி லங் கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குதால் *
கற்றாரோ டேனை யவர். - - - - - ய.

இ-ள். இலங்குதால்-விளங்கியதுலை—கற்றாரோடு—எனை
யவர்- கல்லாதவர்|—விலங் கொடு- மிருகங்களோடு—மக்க
ளனையர் - மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவ ரோ அவ்வளவு
திமையுடையவராவர். எ.று. விளங்கல்-மேம்படுதல்.—வி
லங்கைக்காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிருதி-கற்றவ
ரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமா
ன பிறப்பினரல்லொன்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனித
ப்பிறப்பினாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது. (ய)

*****இ*
*****இ*

சஉ-ஆம், அதி—கேள்வி.

அஃதாவது-கேட்கத்தகுதாலின் பொருள்களைக் கற்றறி
ந்தவர் சொல்லக் கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலா
கிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும்
அதனை உண்டாக்கலாலும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்
பின்வைக்கப்பட்டது.

செ ல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் *
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—செல்வத்துட் செல்வம்-சிறப்புடை
யசெல்வமாவது|—செவிச் செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வ
மாம்.--அச்செல்வம்|—செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்
களெல்லாவற்றினும்—தலை-தலைமையாம்(ஆதலால்) எ.று. *
செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையு
ம் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன. அவையறிவை
பெருமையாலும், துண்பந்தருதலாலும், இது தலையாயிற்று.
அவற்றை விட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து. (க)

செ விக்குண வில்லாத போத்து சிநிது *
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். - - - - - உ.

இ-ள். செவிக்கு - காதுக்கு — உணவு - உணவாகியகேள்

நான்கு

சுட-ஆம், அதி—கேள்வி.

வியானது—இல்லாதபோது - இல்லாதகாலத்தே — வயிற்றுக்கும்—சிறிது-சிறிதுணவு}—ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும். எ-று. ஐஃ கேட்கிறபோது மிகுந்தசுவையையும் பின்னேபயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவுவெறுக்கப்படுதலால் - இல்லாதபோதுதென்றும், அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும் பெருகுதலால்-சிறிதென்றும், அச்சிறிது கொடுத்தலும் பின்னேபிழைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டாகலால்-ஈயப்படு மென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாண்டும் கேள்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] - (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - *
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. - ஈ.

இ-ள். செவியுணவின் - செ வியுணவாகிய—கேள்வி - கேள்வியை—உடையார்|—நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்—அவியுணவின் - அவியாகியவுணவினையுடைய—ஆன்றாரோடு-தேவரோடு—ஒப்பர் - ஒப்பாவார். எ-று. ஐஃ செவியுணவினென்பதன் இன்சாரியை எனகம்-வலித்தல் விகாரம் பெற்றது, அவியுணவு - தேவர்க்கு யாக்கத்திலே கொடுக்கப்படுவது.—அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியார்மையால்-தேவரோடொப்பொன்றும், சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - *
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. - - - ச.

இ-ள். கற்றிலனாயினும்-(உறுதி நூல்களைத்தான்)கற்றிலனாயினும்—கேட்க (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்களால்) கேட்கக்கடவன்.—அஃது - அக்கேள்வியானது|—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து — ஊற்றாந் துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம்.(ஆதலால்). எ-று. ஐஃ உம்மை கற்கவேண்டு மென்பது தோன்ற நின்றது.—தளர்ச்சி-வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியைக் கேள்வியா லாகிய அறிவு நீக்குமாதலால்-ஊற்றாந் துணையென்றார்.] (ச)

சுட - ஆம், அதி - கேள்வி.

மாளு

இழுக்க லுடையுழி பூற்றுக்கோ லற்றே *
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். - - - - - ௫.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையார் - நல்லதையுடையவரது — வாய்ச்சொல் | — இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே—ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ-று. ஊன்றுகோல்போலுதவுதல் - தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல். ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொலென்றார். தீச்சொலறியாமை யாகிய சிறப்புத் தோன்றற்குவாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவொன்பது கருத்து. (௫)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - *
மான்ற பெருமை தரும். - - - - - ௬.

இ-ள்- (ஒருவர்) — நல்லவை - உறுதிப் பொருள்களிலே — எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—கேட்க - கேட்கக்கடவன்.—(அக்கேள்வியானது) -- அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்—ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை—தரும். (ஆதலால்) எ-று. அச்சிறியகேள்விகளும் மறைத்துள்ளிகள் போல்வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் - சிறிதென்று இகழலாகாதென்பதாம். (௬)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்தும்
தீண்டிய கேள்வி யவர். - - - - - ௭

இ-ள்- இழைத்துணர்ந்து - (பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து - ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) நிறைந்த—கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர் | — பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ் அறிந்தவிடத்தும் — பேதைமை - (தமக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை—சொல்லார். எ - று. பிழைப்ப வென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை-அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர். ஈண்டிதல் - பலவழிகளாலும் வந்துநிறைதல். — பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து இருப்பவர் - தமோ

௩௩௮

சஉ-ஆம், அநி—கேள்வி,

குணத்தால் மயங்கினுராயினும் அவ்வாறல்லது. சொல்லாநொ
ன்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்
பட்டவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாத் *
ரோட்கப் படாத செவி. - - - - அ.

இ-ள். கேள்வியால்—தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
—செவி-காதுகள்|—கேட்பினும்- (தமக்குரிய ஓசையைக்)
கேட்குமாயினும் — கேளாத்தகையவே - செவிடாந்தன்மை
யினவேயாம். எ - று. ❀ ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடை
யாமைபால் - கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே நூற்
பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலால் - கேள்வியைக் காரண
மாக்கியும், சொல்லினார். பழையதுனை துளையன்றென்பதாம்.

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய - - *
வாயின ராத லரிது. - - - - கூ.

இ-ள். நுணங்கிய-நுட்பமாகிய — கேள்வியரல்லார் - கே
ள்வியை யுடையவரல்லாதவர்—வணங்கிய - வணக்கத்தைக்கா
ட்டுகிற — வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்|—அரி
து-கூடாது. எ - று. ❀ கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நு
ட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய் - அதன் சொல்லுக்
கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறிவில்லாமைபால்
தம்மைத் தாமே வியந்து சொல்லுவா னென்பதாம். (கூ)

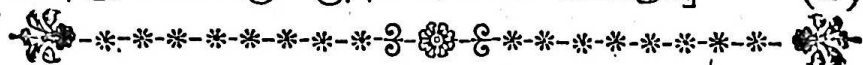
செவியிற் சுவையுணரா வாடணர்வின் மாக்க - *
ளவியினும் வாழினு டென். - - - - டி.

இ-ள். செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைக
ளை—உணரா - அறியாத — வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ண
ப்பட்டசுவையை அறியும் அறிவின்னையுடைய—மாக்கள் - மனி
தர்|—அவியினும்—இறந்தாலும் — வாழினும் - வாழ்ந்தாலு
ம்—என்-(உலகத்துக்குவருவது) யாது - எ- று. ❀ செவியா
லுணரப்படுஞ்சுவைகள் - சொற்சுவையும், பொருட்சுவையு
ம், ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை - குணலங்காரங்கள். பொ
ருட்சுவை-சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை - தித்
திப்புமுதல் அறுவகைப்படும்.—அவர் - செத்தால் இழப்பது
ம், வாழ்ந்தால் பெறுவதும், இல்லாமைபால் இரண்டும் சமா

சஉ - ஆம், அதி — கேழ்வி.

ராடுசு

னந்தானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கேளாத விடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

சக - ஆம், அதி — அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையதால். அதிகார முறைமையும் இத னால்விளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு - - - *
முள்ளழிக்க லாகா வரண். - - - - - க.

இ-ள். அறிவு - (அரசார்க்கு) அறிவென்பது — அற்றம் - முடிவுவாராமல் — காக்கும் — கருவி - படையாம். — (அதுவல்லாமல்) — செறுவார்க்கும் - பகைவார்க்கும் — அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத — உள் - உள்ளாகிய — அரசன் - காவலிடமுமாம். எ-று. ❀ காத்தல் - முன்னாகவறிந்து பரிகரித்தல். [இதனால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ - - - *
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. - - - - - உ.

இ-ள். (மனத்தை) — சென்றவிடத்தால் - (அது) போனவிஷயத்திலே — செலவிடா - போகவிடாமல் — (அவ்விஷயங்களினன்மைதிமைகளை ஆராய்ந்து) — தீது - தீயதிலிருந்து — ஒரீஇ - நீக்கி — நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து — உய்ப்பது - போகவிடுவது — அறிவு. எ-று. ❀ குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார் அது உயிர்க்குணமாகலால். (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்*
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . - ஈ.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை — யார்யார்வாய் - எவ்வொவ்வாயில் — கேட்பினும் — அப்பொருள் - அப்பொருளினது — மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை — காண்பது - காணவல்லது — அறிவு. எ - று. ❀ முக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவார்க்கும் உண்டாதலால் - உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வு.

௩௬௩

சுரு-ஆம்,அதி—அறிவுடைமை.

யிலும், உறுதிப்பொருளைப் பகைவர்வாயிலும், கெடுபொருளைச் சினேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலால்-எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கி நல்லதைக் கொண்டு நியதை விடுவது அறிவென்பதாம். (௩௬)

என்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்க்
நுண்பொருள் காண்பதறிவு. - - - - ச.

இ-ள். (தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருளினவாயிருந்தாலும்) — என்பொருளவாக - (கேட்பவர்க்கு) எளியபொருளினவாம்படி — செல - மனங்கொள்ள — சொல்லி — தான்—பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்)—நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய). நுட்பப்பொருளையும்—காண்பது. காணவல்லது — அறிவு. எ - று. ❖ அறிவுடையவனதுதொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும், பிறர்சொல்லக் கேட்கப்படுமவைகள் வழுவினாலும் நன்றாகவிளங்காமற் போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொண்டு விடவேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார். (௪)

உலகத் தழீஇய தொப்ப மலர்ந்தலும் - - - - *
கூம்பலு மில்ல தறிவு. - - - - ௩.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—உலகம்—உயர்ந்தோரை — தழீஇயது—நட்பாக்குவது|—ஒப்பம்—அறிவுடைமையாம். —மலர்ந்தலும்—(முன்னே) விரிதலும்—கூம்பலும்—(பின்னே) குவிதலும்—இல்லது. (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது|—அறிவு. எ - று. ❖ உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினால் எல்லாவின்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (௩)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - - - - *
டவ்வ துறைவ தறிவு. - - - - கூ.

இ - ள். உலகம் | —எவ்வது - எவ்விதத்தினால்—உறைவது. நடப்பதாயிருக்கின்றது.—உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி—அவ்வது-அவ்விதத்தால்—உறைவது. (நானும்)

நடப்பது—அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவாம். எ - று. ூ உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம் ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன் றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா - - - *
ரஃதநி கல்லா தவர். - - - - - எ.

இ - ள். ஆவது - வரக்கடவதை—அறிவார். (முன்னே) அறிய வல்லவர் | — அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார். — அஃது - அவ்வரக்கடவதை—அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர் | — அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார். எ - று. ூ முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணி யறிதல். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமையஞ்சுவ - - - *
தஞ்ச லறிவார் தொழில். - - - - - அ.

இ - ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை — அஞ்சாமை | — பேதைமை ஆம். — அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை—அஞ்சல் | — அறிவார்தொழில் ஆம். எ - று. ூ அஞ்சத்தருவன - பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிபற்றி அஞ்சுவ தென்று ஒருமையாகக்கூறினார் - அஞ்சாமை - எண்ணாதுசெய்து நிறல். - அஞ்சதல் - எண்ணிச்செய்யாது விடுதல். — அஞ்சாமை யை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினர்க் கில்லை - - - *
யதிர வருவதோர் நோய். - - - - - கூ.

இ - ள். (வரக்கடவதாகிய அதனை) — எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல—அறிவினர்க்கு— அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி — வருவதோர் நோய் - வருவதாகிய ஒரு துன்பமும் | — இல்லை. எ - று. ூ இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்றாரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல் - அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

[சுரு]

சுரு-ஆம், அநி—அறிவுடைமை.

அறிவுடையா எல்லா முடையா ரறிவினா * - *
 என்னுடைய கோனு மிலர். - - - - - ய.

இ-ள். அறிவுடையார்—எல்லாமுடையார்—(வேறென்று
 இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்.—அறி
 விலார்—என்னுடையகோனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தா
 லும்—இலர்—(ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்—எ-று. * செல்வ
 ங்களெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுத
 லால் அதனை யுடையவனா - எல்லாமுடையாரென்றும், அவை
 யெல்லாம் முன்னாகவே அமைந்துகிடந்தாலும் அழியாமற்கா
 த்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அ
 ரிவிலல்லாமையால் அறிவிலாதவனா - என்னுடையகோனு மில
 ரென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அறிவுடையவரது உடை
 மையும், மற்றவரது இல்லாமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****அநி—*****
 *****அநி—*****

சச-ஆம், அநி—குற்றங்கடிக் தல்.

அஃதாவது - காமம் - குரோதம் - உலோபம் - மானம்.
 உவகை-மதம் - என்பப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரச
 ன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதல். இவைகளைக் கு
 ற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையாரீக் கல்
 லது கூடாமைபால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் * - *
 பெருக்கம் பெருமித நீர்த்தது. - - - - - க.

இ-ள். செருக்கும்-மதமும்—சினமும்- குரோதமும்—சிறு
 மையும்-காமமும் ஆகிய(குற்றங்களை)—இல்லார்-இல்லாத
 அரசரது—பெருக்கம்-செல்வமானது—பெருமிதநீர்த்தது-
 மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடையதாம். எ-று. * மதம்-செல்
 வங்களிப்பு. சிறியவரதுசெயலாதலால் - அளவிறந்தகாமம் சி
 றுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் - அநீதிகளைச்செய்வித்
 தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நவ்வழிப்படுதலும்
 நிலைபெறுதலு முடைமையால் - மதிப்புடைத்தாகு மென்ப
 தாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன.(க)

இவறவு மாண்பிறந்த மானமு மாணு - - - *
 வுவுகையு மேத மிறைக்கு. - - - - - உ.

இ-ள். இவறவும்-வேண்டிமிடத்துப்பொருள்கொடாமையு
 ம்|—மாண்பிறந்தமானமும்-தன்மையினிங்கியமானமும்|—
 மாணுவுவகையும்-அளவிற்றத்தம்கிழ்ச்சியும்|—இறைக்கு-அரசு
 னுக்கு—ஏதம்-குற்றங்களாம். எ - று. * மாட்சியானமான
 திதை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார்.—அம்மானமா
 வது-அந்தணர்-சான்றோர் - அருந்தவர் - தன்முன்னோர் - தந்
 தை-தாய் - என்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கத்தகாததா
 யினும் தினைத்தது முடித்தேவிடுதலும், முதலானவை. அள
 விறந்த வுவுகை-மிசுந்தம்கிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலு
 ம் குற்றங்கள் இவையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தினைத் துணையாங் குற்றம்வரினும் பனைத்துணையாக்*
 கொள்வர் பழிநாணுவார். - - - - - ஈ.

இ-ள். பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர்|—தினைத்து
 ணையாங்குற்றம்-தினையளவுகிறியகுற்றமானது—வரினும் - (த
 ம்மிடத்து)வந்ததாயினும்— (அதனை அவ்வுளவாகவல்லாமல்)
 —பனைத்துணையா - பனையினளவுபெரிதாகக் — கொள்வர். எ -
 று. * குற்றம்-சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்
 கு ஏற்காமைபால் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக்கொண்டு
 வருந்திப்பின்னும் அது வாராமல் காப்பொன்பதாம். (ஈ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே - - - *
 யற்றந் தருஉம் பகை. - - - - - ச.

இ-ள். அற்றம்-முடிவை—தருஉம்பகை-(தனக்குத்) தரு
 ம்பகை|—குற்றமே—(ஆதலால்)—குற்றமே - அக்குற்றம்
 (தன்னிடத்து வாராமையையே) — பொருளாக - பயனாகக்
 கொண்டு—காக்க - காக்கவேண்டும். எ - று. * இக்குற்றங்க
 ளிலே ஒன்றைப் பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச்
 செய்யாமைபால் இவையே அரசனுக்குப்பகையாவன வெ
 ண்றும், இவைகளி னில்லாமையையே குணங்களினிரு ப்பாகக்
 கொண்டென்றற்கு-பொருளாகவென்றும், சொல்லினார். (ச)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர் *
-வைத்தாறு போலக் கெடும். - - - ௩.

இ-ள். வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே — காவா
தான் - (அதனைவாராமல்) காவாத அரசனது — வாழ்க்கை —
(அதுவந்தால்) — எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற — வைத்தாறு
போல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல — கெடும் - அழிந்துவி
டும். எ-று. ❀ குற்றமென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்
பட்டது. முன்னொன்றதனால் - காத்தலாங்காலம்பெறப்பட்ட
து. குற்றம், சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம் அழி
ந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. ௩

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - - *
-னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. - - - ௪.

இ - ள். தன்குற்றம் - தனதுகுற்றத்தை—நீக்கி - (முன்னே
ண்மி)கடிந்து— பிறர் குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை—காண்கிற
பின் - (பின்னே) காணவல்லனாயின் — இறைக்கு-அரசனுக்கு
—ஆகும்-ஆகக்கடவதாகிய—குற்றம்| — என் - யாது,எ-று
❀ அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாத விடத்தே பிறர்குற்றங்க
டிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் எ
ன்றற்கு - என்குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங்கடிந்
தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை
நான்கு பாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே
சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். (௪)

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ - - *
-முயற்பால தன்றிக் கெடும். - - - ௫.

இ-ள். செயற்பால- (பொருளினாலேதனக்குச்)செய்துகொ
ள்ளப்படு மவைகளை — செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல் —
திவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ்செய்தவனது — செல்வ
ம்|—உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும்பகுப்பினதன்றி—
கெடும் - (வீணாகக்) கெடும். எ - று. ❀ செய்து கொள்ளப்
படுமவை - அறம்பொருளின்பங்கள். பொருளால் இம்முன்
றிலே ஒன்றாகியபொருள் செய்தலாவது - அதனைப் பெருந்
குதல், செல்வமானது - அறஞ் செய்யாமையாலும் - பொரு
ள் பெருக்காமையாலும் - பின்னுள்ளதாகாதென்றும், இன்ப
ப்பயன்கொள்ளாமையால்-கெடுமென்றும், அறிக. (௫)

சச-ஆம்,அதி—குற்றங்கடிதல்.

நாசுரு

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு - *
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. - - - - அ.

இ-ள். பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளை விடத்தகுமிடத் து விடாது)பற்று கின்றவுள்ளமாகிய —இவறன்மை உலோ பத்தன்மையானது — எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன் மைகளுள்ளும்—எண்ணப்படுவது - (வைத்து),நினைக்கப்படுவ து—ஒன்றன்—மிகுந்ததாம். எ-று. இவறன்மை-குணங்க ளெல்லாம்சேர்ந்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தா ண்மேற்படவல்ல வியல்பு. மற்றவை அது செய்யமாட்டாமை யால் - எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றார். எவற் றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைவிகாரம். [இவை யிரண்டுபா ட்டாலும் உலோபத்தினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க - *
நன்றி பயவா வினை. - - - - கூ.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உய ரீந்தகாலத்திலு மென்றபடி] — தன்னை — வியவற்க - (மத த்தினாலே) நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்.—நன்றி - நன்மை யை—பயவா - (தனக்குத்)தாராத—வினை - தொழில்களை — நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன். எ-று. த ன்னை நன்குமதித்தவிடத்தே இடமும் காலமும் வலியும் அ றியப்படாமையாலும், அறமும் பொருளும் இகழ்ப்படுதலா லும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், நினைத்ததுமுடித்தே விடுவேனென்று அறம்பொருளின்பங்களைத் தாராத தொழி ல்களை விரும்பினால் - அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால் - அவற்றை நயவற்கவென்றும், சொல்லினார். [இ தனால் மதமானங்களினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

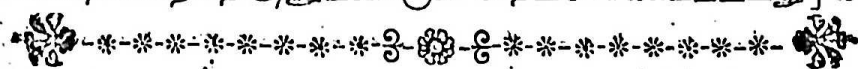
கூதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி - - - - *
னேதில வேதிலார் நூல். - - - - ய.

இ-ள். காதல - (தன்னாலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை —காதல் - அவ்விருப்பத்தை—அறியாமல் - (அவர்) அறியாதி ருக்கும்படி— உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனாயின் — ஏதிலார் - பகைவர்—நூல் - (தன்னைவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது—இல் - பழுதாம். எ - று. அநிந்தவிடத்

நாளை

சுசு-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

தே அநல்வழியாகப் புருந்துவஞ்சிப்பாராசலால் அறியாமல்
அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் முழுதும் விட
லாகாதகாமத்தை அனுபவிக்கும் விதம்சொல்லப்பட்டது] ௮

சுசு-ஆம், அதி—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது = அவ்வறுவகைக்குற்றங்களையும் கடிந்த அர
சன் தன்னைத் தீவழியில் விலக்கி நல்வழியிலேசெலுத்
தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொ
ள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.
பேரறிவுடையவராவார் - அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வாரா
மற் காததற்குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

அறனறிந்து முத்த வறிவுடையார் கேண்மை - *
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். - - - உ.

இ-ள். அறனறிந்து - அறத்தினது துட்பத்தை அறிந்து—
முத்த - (தன்னின்) முத்த—அறிவுடையார் - அறிவுடையவர்து
- கேண்மை - நட்பை—தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்)
தெரிந்து—திறனறிந்து - (பொள்ளுந்) திறமறிந்து—கொளல் -
(அரசன்) கொள்ளக்கடவன். எ-று. * முத்தல் - அறிவாலும்,
சீலத்தாலும், காலத்தாலும், முதிர்தல். அறிவுடையார் - நீதியை
யும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலாவது - நன்கு
மறித்தல் - உயரச்செய்தல் - அவர் சொல்வழி நடத்தல் - இவை
முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து செய்தல். (உ)

உற்றதோய் நீக்கி யுற அமை முற்காக்கும் - *
பெற்றியார்ப் பேணித் கொளல். - - - உ.

இ-ள். உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்
(கு) வந்த—தோய் துன்பங்களை—நீக்கி - (நீக்கும் விதம் அறி
ந்து) நீக்கி—உறமை - (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதப
டி—முற்காக்கும் - முன் (னறிந்து) காக்கவல்ல - பெற்றியா
ர் - தன்மையுடையவரை—பேணி - அவர் * மகிழ்த்தக்கவைக
ளைச் செய்து—கொளல் - (அரசன் | துணையாகக்) கொள்ளக்க

சுரு-ஆம், அதி—பெரியானாத்துணைக்கோடல். ஈளள்

உவண். எ - று. ஐ. தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - ம
ழையிலாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றுத் தீப் பி
ணி இவைகளாலும் வருவன. அவை - கடவுளனையும், தக்கோ
ரையும், நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாத்திகளால் நீக்கப்படு
ம். —மக்களால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர் - களீவர்-சு
ற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் - இவர்களால்வருவன. அவை
சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயங்களுள் எ
ற்றதனால் நீக்கப்படும்.—முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வ
ருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச் சாத்திகளாலே
காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம்+இங்
கிதம் * ஆசாரம்செயல்-என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்
களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதனையும் -
மந்திரிகளையும் - சொல்லியபடியாயிற்று. இவை யிரண்டுபா
ட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாக
க் கொள்ளவேண்டு மென்பதும், கொள்ளும் விதமும், சொ
ல்லப்பட்டன.] (உ)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியானாட். *
பேணித் தமராக் கொளல். - - - - சு.

இ-ள். பெரியானா—பேணி - அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளைச்
செய்து—தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக—கொளல் - கொள்
ளுதல்) — (அரசர்க்கு) - அரியவற்றுள்ளாம் - அரியபேறுக
ள்பலவினும்—அரிதே. எ - று. ஐ. உலகத்திலே அரியவையெ
ல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்ற
து இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக்குறித்தென்க. (ங)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல் - - - *
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. - - - - சு.

இ-ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) த
ம்மின்மிகுந்தவர் — தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக—ஒழுகுத
ல்- (தாம் அவர்வழியிலே நின்று) நடத்தல்) — (அரசர்க்கு)—
வன்மையுள்ளாம்-வலியுடைமைபலவினும்—தலை - முதன்
மையாம். எ - று. ஐ. இப்பெரியார் பொருள்படையரண்க

+ இங்கிதம், குறிப்பால் நிகழும் உறப்பினதொழில்.

* ஆசாரம், குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு.

௩௬௮ . சடு - ஆம், அறி - பெரியானா த் துணைக்கோடல்.

ளால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வருந்தும்பு முதலானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணை வலிசிறந்த தெனப்பிட்டது. (ச)

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன் - *
சூழ்வானாச் சூழ்ந்து கொளல். - - - - - ௩.

இ-ள். சூழ்வார் - மந்திரிகளை - கண்ணாக - கண்ணாகக்கொண்டு - ஒழுகலால் - (தன்பாரம்) நடத்தலால் - மன்னவன் - சூழ்வானா - அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை - சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து - கொளல். (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். ௪ - ௩. தானே ஆராயவல்லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமை பற்றி - அவனைக் கண்ணாக்கிச் சொல்லினார். ஆராய்தல் - அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவரென்பதனை ஆராய்தல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியானா த் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லாணைச் - *
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். - - - - - ௬.

இ-ள். தக்காரினத்தனாய் - யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையனாகி - தானொழுக. தானும் (அறிந்து) நடக்க - வல்லாணை - வல்லவரசனை - செற்றார் - பகைவர் - செயக்கிடந்தது - செய்யக்கிடந்த ஒருதன்புமும் - இல் - இல்லை. ௪ - ௩. தக்கார் - அந்வொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல் - அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவரைப்பிரித்தல். வேறுபகைவினைத்தல் - என்கிற இவைகளாலும், வலிமைபாலும், பகைவர்செய்யும் துன்பங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும் - தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

இடிக்குத் துணையானா யாள்வானா யாரோ - *
கெடுக்குத் தகைமை யவர். - - - - - ௭.

இ-ள். (தீயவைகளைக்கண்டால்) - இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொல்லும் - துணையானா - துணையாந்தன்மையை யுடையவனா - ஆள்வானா - (இவர் நமக்குச்சிறந்தவரென்றுகொ

சுரு - ஆம், அதி - பெரியானாத்துணைக்கோடல். நாசக

ண்டு) ஆளுகிற அரசனா - கெடுக்குந்தகைமைபவர் - கெடுக்கும் பெருமைபையுடையபங்கவர் | - யார் - (உலகத்தில்) பாவர். எ - று. தீயவை - பாவங்களும், நீதியல்லாதவையும், - துணையாந்தன்மையாவது - தமக்கு அவையில்லாமையும், அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும், ஆம். அப்படிப்பட்டவர் - நல்வழியி னிங்கவிடாமையால் - அவனையாளுமரசர் - ஒருவராலும் கெடுக்கப்படா என்பதாம். ஏ - அசை. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பானாயில்லாத வேமரா மன்னன் - - - *
கெடுப்பா ரிலானும் கெடும். - - - அ.

இ-ள். இடிப்பானா - கண்டித்துப்புத்திசொல்வானா - இல்லாத - (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளாமையால் - ஏமரா - காவலற்ற - மன்னன் | - கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் - கெடும் - (தானே) கெடுவான். எ - று. தீய கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பதொன்றோ - இவானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானேபோல் - வழியில்லாதவழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாள் - - - *
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. - - - க.

இ-ள். முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில் லாத செட்டிகளுக்கு - ஊதியம் - (அதனாவருகிற) லாபமானது | - இல்லை. - (அதுபோல்) - மதலையாம் - (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய - சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு - நிலை - (அதனாவருகிற) நிலையானது | - இல்லை. எ - று. எப்படி முதலைக்கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை - அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (க)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தித்த தீமைத்தே - - - *
நல்லார் தொடர்கை விடல். - - - டி.

இ-ள். (அரசன்) - நல்லார் - பெரியவரோடு - தொடர்கைவிடல் - நட்புக்கொள்ளாதுவிடுதல் | - (தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு) - பல்லார் - பலரோடும் - பகைகொளலின் - வினோதங்கொள்ளுதலின் - பத்தித்த - பத்துப்பங்கு அ.

௪௭௮ சடு - ஆம், அநி—பெரியானாத்துணைக்கோடல்

பித்த—தீமைத்தே-தீமையையுடையதேயாம். எ-து. பல் பகையாய் ஒரு முகமாயெதிர்த்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடினாங் கூடும் பெரியோர் நம்பை விட்டால் ஒரு விதத்தாலும் பிழைத்தல் - கூடாமையால் இதுசெய்தல் அநினினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

*****-தி*****
*****-தி*****

சசு-ஆம், அநி—சிறிநினஞ்சேரமை.

அஃதாவது - சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது - நல்லதிலே நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லையென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், முதலாயின கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்கு மியல்பினதாகிய இடனைப் பொருந்தினால் பெரியானாத்துணைக் கோடல் பயனில்லென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

சிறிநின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - - *
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். - - - - - க.

இ-ள். பெருமை-பெரியோரியல்பு|—சிறிநினம் - சிறியவினத்தை—அஞ்சும்,—சிறுமைதான் - மஹைச்சிறியோரியல்பு|—(அதுசேர்ந்தபொழுதே)—சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக—சூழ்ந்துவிடும்-எண்ணித்துணியும். எ-து. தம்மறிவுவேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்கலால் அறிவுடைபார் அஞ்சுவொன்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவொன்றும், சொல்லினார். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிறிநினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரித் தற்றுகு மாந்தர்க் - - *
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. - - - - - உ.

இ - ள். நீர்-நீரானது—நிலத்து - (தான்சேர்ந்த)நிலத்தினு

து—இயல்பான்—இயல்பினாலே—திரிந்து - (தனது) தன்மை
வேறுபட்டு—அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும்.
—(அதுபோல்)—மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு—அறிவு - அறிவா
னது|—இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது—இயல்பு - இ
யல்பினாலே—(திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டு — அ
தனதும்—அவ்வினத்தினதுதன்மையதாகும். எ - று. ✽ [ஆகாச
த்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடுசேர்ந்த
விடத்து நிறஞ்சுவ முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்
கையிலே தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோ
டு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள்வேறுபடு
மென்று இதனாவ் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு - - ✽
மன்னு நெனப்படுஞ் சொல். - - - - - ரு.

இ-ள். மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு — உணர்ச்சி - பொதுவறி
வானது|—மனத்தான்-(தம்)மனத்தினாலே—ஆம் - உண்டா
கும்.—இன்னுநெனப்பிடம் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனெ
ன்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற—சொல் - சொல்லா
னது|—இனத்தான் - இனத்தினாலே—ஆம்-உண்டாகும். எ -
று. ✽ இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்
வேண்டாமையால் - அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கை
யாகிய சிறப்பறிவுபற்றி - நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றா
வது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டிதலால் - அதனை
இனத்தானுமென்றும், சொல்லினார். உபமான பிரமாணத்
தை அங்கீகரிப்பாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும். மனத்தாலாமெ
ன்பாரை நோக்கி இதனாவ் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.] ரு

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற் - - ✽
கினத்துள தாகு மறிவு. - - - - - ச.

இ-ள். அறிவு-அச்சிறப்பறிவு | — ஒருவற்கு — மனத்து
மனத்தினிடத்து — உதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவ
துபோல்—காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி — இனத்து - (அவன்
சேர்ந்த)இனத்தினிடத்தே—உதாகும்-உண்டாகும். எ - று.
✽ மெய்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்
காட்டியும். பின்னோக்கியவிடத்தேபழகிய இனத்துள்ளதாகி
யும் இருக்கையால் - காட்டி. எனவிறந்தகாலத்தினாலே சொல்

௩௭௩

சுசு-ஆம், அது—சிற்பினைஞ்சேரமை.

லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்திடத்து அப்போதே உண்டாவ தென்பவனாதோச்சி அங்கே வெளிப்படு மனவையுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

மனந்தாய்மை செய்வினை தாய்மை யிரண்டு - *

மினந்தாய்மை தாவா வரும். - - - - - ௫.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம்—தாய்மை- பரிசுத்தனாகைத் தன்மையும்—செய்வினை-செய்தொழில்—தாய்மை - பரிசுத்தனாகைத் தன்மையும் ஆகிய—இரண்டும்|—இனம் - (சேர்ந்த) வினம்—தாய்மை - பரிசுத்தனாகைத்தன்மை—தாவா - பற்றுக்கோடாக—வரும்-உண்டாகும். எ-று. ~~ஐ~~ மனந் தாயனாதலாவது-சிறப்பறிவுவெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அநியாமையினிங்குதல். செய்வினை தாயனாதலாவது - மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்லதொழிலையுடையவனாகுதல். [ஒருவர் பரிசுத்தவினத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமானத்தனாகி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும்செயலும் உடையனாவென்று இதனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (௫)

மனந்தாயார்ச் செச்ச நன்றாகு மினந்தாயார்ச் - *

கில்லைநன் றுகா வினை. - - - - - சு.

இ-ள். மனந் தாயார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு—எச்சம்-மக்கட்பேறு|—நன்றாகும்.—இனந்தாயார்க்கு-இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு—நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்|—இல்லை-(யாதும்) இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~ காரணத்திலே எந்தக் குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பதுபற்றி - எச்சநன்றாகு மென்றும், நல்லினத்தோடு எண்ணிச்செயப்படுதலால்-இல்லை நன்றாகாவினை யென்றும், சொல்லினார். (சு)

மனநல மன்னுயிரிச் காக்க மினநல - - - - - *

மெல்லாப் புசமுந் தரும். - - - - - எ.

இ-ள். மன்னுயிரிக்கு - நிலைபெற்றவுயிரிக்கு—மனநலம்-மனத்தினதுதன்மையானது|—ஆக்கம் - செல்வத்தை?—(தரும்.)—இனநலம்-இனத்தினதுதன்மையானது|—எல்லா

சக-ஆம்,அதி—சிற்றினஞ்சேராமை.

௩௩௩

ப்புதழும்-(அதனோடு)எல்லாப்புதழ்களையும்}—தரும். எ-று.
 மனது நன்றாகுதலானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கந்
 தருமென்றும், புதழ்கொடுத்திருநிய நல்லோர்தாமே இனமா
 கலால் - இனநலமெல்லாப்புதழ் தருமென்றும், சொல்லி
 னா. —[முன்னே மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வருமென்பத
 னை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வி
 னநன்மை வேண்டாமென்பாரா நோக்கி அதுவேயல்லா
 மல் அப்படிப்பட்டபலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இதுவே
 ண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க் - *

கினநல மேமாப் புடைத்து. - - - - - அ.

இ-ள். மனநலம்-மனநன்மையை—நன்கு-(முன்னே) நல்
 வினையினாலே—உடையராயினும்-(தாம்) உடையவராயினுந்
 தாலும்—சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு—இனநலம்-இன
 நன்மையானது |—எமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலை}—
 உடைத்து. எ - று.
 அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநல
 ததை வளர்த்துவருதலால் அதற்கு வலியாதலுடைந்தாயிற்று.

மனநலத்தி னுரு மறுமையென மஃது - - - - *

மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—மனநலத்தின் - மனநன்மையால்—
 மறுமை-வருபிறப்பின்பம்|—ஆகும் - உண்டாம்.—மஃதும்
 தும்-அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்|—இனநலத்தின் - இனந
 ன்மையால்—எமாப்பு - வலிமைபெறுதலை}—உடைத்து. எ-
 று.
 மனநலத்தினுரு மறுமையென்பது - மறுமையைத்தரு
 வது மனநன்மையேயெனவென்று அன்று என்கிற மத்ததை உ
 டன்பட்டிச் சொல்லியபடி. [சிலவேளைகளிலே தமோருணத்
 தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்திமறு
 மையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று - அது நிலைபெறச்
 செய்யுமாறு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] இவை ஐந்துபா
 ட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சே
 ர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக. (க)

நல்லினத்தி னுங்குந் துணையிலலை தீயினத்தி - *

னல்லற் படுப்பது உ மில். - - - - - ட.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—நல்லினத்தினுங்கு - நல்லினத்தி

நாளை

சுடா - ஆம், அதி—சிற்பினஞ்சேரமை.

ஸ்மிருந்த—சூனையும் | — இல்லை.—தீயினத்தி (ஊங்கு)-தீயினத்தின் ஸ்மிருந்த—அவ்வப்படுப்பதூஉம் - பகையும் | — இல்-இல்லை. எ-று. ஊங்குபின்னங் கூட்டப்பட்டது. நல்வினம் அறியாமையை நீக்கித் தூயரப்படாமல் காத்தலால்-அதனைத் தூனெயென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் தூயரப்படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும், சொல்லினார். [இதனால்வியதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

சுள-ஆம், அதி—தெரிந் துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான்செய்யுந்தொழில் களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியானாத் துணைக் கொள்ளுநதல் பயனுடைத்தாய விடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால்-இது சிறந்தினஞ்சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறிவதா உ மாவதா உ மாகி வழிபயக்கு - - *
முதியமுன் சூழ்ந்து செயல். - - - - -

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — அழிவதாஉம் - (அப்போது அதனால்) அழிவதையும் — ஆவதாஉம் - (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும் — ஆகி - ஆய்நின்று — வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத்தரும் — ஊதியமும் - இலாபத்தையும் — சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து — (உறுவதாயின்) — செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ❀ உறுதலாவது - செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவதாமிசூன்று பிற்காலத்தும் வளர்ந்துவருதல். அழிவதில்லாமை யால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்ஆதியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்டு காலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொழி தேர்ந்தெண்ணிச் செட்வார்த் *
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். - - உ

இ.ஸ். தெரிந்த- (தம்மாவே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட —
இனத்தொழி—தேர்ந்து - (செய்தத்தகுந்தொழிவை) ஆராய்ந்
து—எண்ணி - (பின்னோதாமேபும) எண்ணி—செய்வார்க்கு

சுள-ஆம், அகி — தெரிந்துசெயல்வகை. ௩௪௩

செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு—அரும்பொருள் - பெறுதற்
கரியபொருள் | —யாதொன்றும் — இல்-இல்லை. எ -று. தொ
ழிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவா
கிய தொழில். —பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய வதனில் தவறு
மையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரெ
ன்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொ
ழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை - - *
யூக்கா ரறிவுடை யார். - - - - - ரு.

இ-ள். ஆக்கங் கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தை
நோக்கி — முதல்-(முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்—இழக்கும்—
இழத்தற்கு ஏதுவாகிய—செய்வினை-தொழிலை? — அறிவுடை
யார்|—ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். எ -று. ஆக்கமேயன்
றி முதலிழக்குந்தொழில்களாவன-வலியும் காலமும் இடமும்
அறிபாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்
தையும் இழத்தல்போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டதுமுன்
செய்துவந்த வினையாபிநுமென்றற்குச் செய்வினையென்றார்.

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு - - *
மேதப்பா டஞ்சு பவர். - - - - - ச.

இ-ள். இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்னும்—எ
தப்பாடு-குற்றமுண்டாதலை—அஞ்சுபவர்| — தெளிவிலதனை -
(இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்படாததொ
ழிலை? —தொடங்கார். எ -று. தொடங்கினால் நடுவிலையு
ம் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காொன்றார். இளிவர
வு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்து அத
ன்மேலும் அறிவும் மாணமும் இலொன்று உலகத்தார் இகழு
மிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாகவே உண்டாமாதலால் தெ
ளிவுள்ளவிடத்துத் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

வகையற்ச சூழா தெழுதல் பகைவரைப் - - *
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. - - - - - ரு.

இ-ள். வகை-(சென்றால்நடக்கும்) விதங்களைப்பெல்லாம்—
அற்சசூழாது - முற்றவெண்ணாமல் [சிலவெண்ணிய வளவி
லென்றபடி]—எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுத

௩௭௭ தள-ஆம்,அதி—தெரிந் துசெயல்வகை;

ல்|—பகைவரை - அப்பகைவரை—பாத்தி - வளருநிலத்திலே
—படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது—ஓராறு-ஒருவழியாம். எ-
று. ✽ வகையாவன-வலி காலம் இடம் என்ஈற இவைகளால்
தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழி
லைத் தொடங்கும்விதமும், அதற்கு வரும் இடைபூறுகளும்,
அவைகளை நீக்கும்விதமும்,அவரைவெல்லும்விதம், அதனாலே
பெறும்பயனும், முதலானவை. சிலகுறைந்தாலும் பகைவர்
க்கு இடமாம் ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்
பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும்
விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] ௩

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க - ✽
செய்யாமை யானுங் கெடும், - - - ஈ.

இ-ள். (அரசன் தனது தொழில்களிலே) — செய்தக்கவல்
ல-செய்யத்தகாதவைகளை. — செய - செய்தால் — கெடும்-
கெடுவான். — (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) — செய்
தக்க-செய்யத்தக்கவைகளை — செய்யாமையானும் - செய்யா
மையினாலும்—கெடும்-கெடுவான். எ-று. ✽ செய்தகாத
வை-பெருமூயற்செய்யுடையவையும் - செய்தாற்பயனில்லாத
வையும், பயன் சிறிதானவையும், ஐயமானவையும்,பின்னேது
யரம் விளைப்பவையும், ஆம்.—செய்யத்தக்கவை-முன்சொல்
லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை. — இனிச்செய்தல் செய்
யாமைகளால் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்ஈற மூவகைப்
பட்ட ஆற்றல்களிலே -பொருளும் படைபும் எனவிருவகைப்
பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனாவா
ன் ஆதலால் இரண்டும்கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செ
ய்தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று
இருவகையும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி - ✽
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. - - - ஈ.

இ-ள். கருமம்-(செய்தக்க)தொழிலும்—எண்ணி-(முடி
க்கும் உபாயத்தை)எண்ணி—துணிக - தொடங்கக்கடவன்.—
துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்—எண்ணுவம் - எண்ணக்கட
வோமென்பது—இழுக்கு-குற்றமாகலால். எ-று. ✽ உபாய

சுஎ-ஆம்,அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

ளள

மாவது-கொடுத்தல் - இன்சொற்சொல்லல் - வேறுபடுத்தல்
ஒறுத்தல் - என்பன. இவற்றைவடநூலார் - தானம்-சாமம்-
பேதம் - தண்டம் - என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணுதுதொ
டங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமை
யாலும், நடுவே-விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் து
யரப்பிவாறுதலால் இழுக்கென்றார். செய்தத்தக்கவையும் உ
பாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தர் வருத்தம் பலர்நின்று - - - *
போற்றினும் பொத்துப்பிடம். - - - அ.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால் - வருந்தாவருத்த
ம்-(சுருமத்தைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது | -பல
ர்நின்று-(துணைவர்)பலர்நின்று—போற்றினும் - (புறாபடா
ம்ல்) காப்பினும்—பொத்துப்பிடம்-புறாபிடம்.எ-று. மு
டியு முபாயத்தாலே முயலலாவது - பொருளாசைக்காரனிட
த்தே கொடுத்தலையும், நடுநிலையாளன் - சோம்பலாளன் -
பிறரோடு போர்செய்து நொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்
சொல்லையும், துணைப்படையாளன் - தன் பகுதியோடு பொ
ருந்தாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின்
வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும் - நம்பக்கூடாத கீழ்மக்
களிடத்தேயும் - ஒறுத்தலையும், செய்து-வெல்லும் வழியால்
முயற்சி செய்தலாம்.—புறாபடுதல்- நன்மையைத்தாராது தீ
மையைத் தருதல்: உபாயத்தின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (அ)

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - - - *
பண்பறிந் தாற்றுக்கடை. - - - கூ.

இ-ள். (வேற்றரசரிடத்து) - நன்று - நல்லபுபாயத்தை
—ஆற்றலுள்ளும்-செய்தலுள்ளும்—தவறு - குற்றம் | - உ
ண்டு.—அவரவர் - அவரவருடைய—பண்பு - குணங்களை—அ
றிந்து-(ஆராய்ந்) தறிந்து—ஆற்றுக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு
இசையச்)செய்யாவிடத்து. எ-று. நல்லபுபாயம்-கொ
டுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும், ஆம்.—அவரவர் குணங்க
ளை அறிந்து செய்யாமைபாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்
லாரிடத்தே செய்தல். தவறு-தொழின்முடியாமை. (க)

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செய்க் குறித்
த அரசுனைவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அ
றிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினவலியுந் தன்வலிபு மாற்றான் வலியுந் *
 துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். - - - - க.

இ-ள்: வினைவலியும்-(தான்செய்ச் கருதிய)தொழிலது, வலி
மைமையும்தன்வலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்)தன
துவலிமைமையும்தான்வலியும் - (அதனைவிலக்கும்) ப
கைவனது வலிமைமையும்துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்)து
ணையாவோரதுவலிமைகளையும்—தூக்கி - ஆராய்ந்து— (தன்
துவலிமைமிகுமாயின்)—செயல்- (அத்தொழிலைச்) செய்ய
க்கடவன். ௪ - ௩. இந்நால்வகைவலிகளுள்-தொழில் வலி-
கோட்டையவளைத்தலும்-பிடித்தலும் - முதலாகிய தொழி
ல்களாலும், மற்றவை மூவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்
தி ஆராயப்படுமீ. — தன்வலிமை மிகுந்தவிடத்துச் செய்க

சஅ - ஆம், அநி —வலியறிதலி.

நாள்க

வென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் குறை
வினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்
வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒ ல்வ தறிவ தறித்ததன் கட் டங்கிச் - - - *
செல்வார்க்குச் செல் லாத தில். - - - உ.

இ-ள், ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந்தொழிலையும் —
அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியையும் — அறிந்து
அதன்கண் - அதனிடத்து — தங்கி - (மனமொழிகளை எப்
போதும்) வைத்து — செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே) செல்
வார்க்கு — செல்லாதது - முடியாதபொருள் | — இல் - இல்லை
எ - று. ✽ இங் கே அறிவது துணைவலியாம் - எல்லாப்பொருள்
களையும் எளிதிலே அடைவொன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்
டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற்செல்
வோர் பெறும்பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உ டைத்தம் வலியறியா ளுக்கத்தி னாக்கி - - - *
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். - - - ஈ.

இ-ள், உடை - (துலைவாது) யுடைய — தம்வலி - தமதுவ
லிமையினளவை — அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி —
ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால் — ஊக்கி - (தம்மின் வலியவ
ரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி — (அவர்வருத்தலால்) அது
செய்து முடிக்கப்பெறாமல்) — இடைக்கண் - நடுவிலே — மு
ரிந்தார் - கெட்டவரசர் | — பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர். எ -
று. ✽ மூவகை யாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறி
வை யுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார்பலரென்றார். அதனால்
தம்வலிமை அறிந்தேதொடங்குகவென்பது குறைந்து நின்றது.

அ மைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை *
வியந்தான் வினாந்து கெடும். - - - ச.

இ-ள், ஆங்கு - அயல்வேந்தரிடத்து — அமைந்து - பொரு
ந்தி — ஒழுகான் - நடவாதவகையும் — அளவு - (தன்வலி) யள
வை — அறியான் - அறியாத வகையும் — தன்னை — வியந்தா
ன் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன் | — வினா
ந்து - வினாவாக — கெடும் - கெடுவான். எ - று. ✽ பகைத்தல்
வியத்தலா லாதலின் வியந்தானென உபசரித்தார். நடப்பாய்

ராஅடி

சஅ-ஆம், அதி—வலியறிதல்.

தடத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது, அயல்வேந்த
 கோடு செயத்தக்கதாயிருக்க இவை யில்லாமல் தான்மெலிய
 வனாயிருந்துகொண்டு அவகோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோ
 தும் நிலையில்லாமையால் வினாந்துகெடுமென்றார். [இவை
 யிரண்டுபாட்டாலும் தன்வலிமை யறியாதவிடத்து உண்டா
 கும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பீலி பெய் சாகாடு மச்சிறுமப் பண்டந் - *
 சால மிகுத்துப் பெயின். - - - - - ரு.

இ-ள். பீலி-மயிலிறகை—பெய் - ஏற்றப் பெற்ற—சாகா
 டும்-பண்டியும் | — அச்சிறும் - அச்சமுறியும்.—அப்பண்ட
 ம்-அம்மயிலிறகை—(அதுசுமக்குமளவினல்லாமல்) —சால
 மிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி—பெயின்-ஏற்றினால்.எ-று.
 உம்மை - பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது
 மெலிமையையும் காட்டிநின்றது. — (எனியொன்றுபலகோ
 டும் பகைகொள்வோன்தான்வலியவனாயிருந்தாலும் அவர் கூ
 டியவிடத்தே வலியழிவானென்னும் பொருள்பட நிற்கை
 யால் - இது பிறிது மொழிதலணி) [அது செயலாகா தென்
 றமையின் - இதனால் பகைவன் வலியும் அவன் துணைவலியும்
 அறியாதவிடத்துப் பரிங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நுனிக்கொம்ப றோறின ரஃதிறத்தாக்கி - - - *
 னுயிர்க்கிதுறி யாகி விடும். - - - - - கா.

இ-ள். கொம்பர் -(ஒருமரக்) கொம்பினது—துணி-துனியி
 லே—ஏறினார் - ஏறிநின்றவர் — அஃது - அவ்வளவினை — இ
 றத்து-கடத்து—ஊக்கின்- (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சிகொ
 ள்ளின்—(அவ்வெழுச்சி) — உயிர்க்கு - (அவ) ருயிர்க்கு—
 இறுதியாகிவிடும்-முடிவாகிவிடும்.எ-று. இறுதிக்கு ஏதுவா
 மதனை இறுதியென்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத்
 தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டும் சென்றுநின்றவன் பின்
 அவ்வளவிலே நிலலாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செ
 ல்லவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏ
 துவாகாமல் அவனாயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும் என்கிற பொ
 ருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து நிற்
 கவேண்டுமெ ன்ற மையின் இதனால் தொழில்வலிமை அறியா
 த விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சுஅ-ஆம், அதி—வழியறிதல்.

ராஅம்

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - - - *
போற்றி வழங்கு நெறி. - - - எ.

இ-ள். ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே—அளவு - (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை—அறிந்து—நக - (அதற்கு ஏற்கக் கொடுக்கக்கடவன். — அது - அக்கொடுத்தலானது | — பொருள் - பொருளை—போற்றிவழங்குநெறி-காப்பாற்றிக் கொண்டு நடக்கும் வழியாம். எ-று. ✽✽ கொடுக்கும்வழி-இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. — அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது - ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப் பின்னே ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக் கொடுத்தல்.—காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது-ஒருவனோடு நடப்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். — முதலிலே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

ஆகாறளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - - - *
போகாறகலாக் கடை. - - - அ.

இ-ள். ஆகாறு - (அரசனுக்குப்பொருள்) வருகின்றவழியானது—அளவு-அளவினாலே — இட்டிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும்—கேடு-(அதனாலே) கெடுதல் | — இல்லை.—போகாறு-போகின்றவழி — (அளவு) - அளவினாலே—அகலாக்கடை-(அதிலும்)விரியாதாயின். எ-று. ✽✽ பொருளென்பது-அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது.—வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல *
வில்லாகித் தோன்றிக் கெடும். - - - க.

இ-ள். அளவு - (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை—அறிந்து—(அதற்கேற்க) —வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனானது—வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை | — உளபோல - உள்ளவை போலத்(தோன்றி)—வில்லாகி-(மெய்மையால்)இல்லையாகி—தோன்றா-(பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்—கெடும். எ-று. ✽✽ அவ்வளவிற்கேற்கவாழ்வதாவது - முதலிலே சுருக்கக் கூடாமலிருந்தால் அதற்குச்சம்மாகவாவது கொடுத்தும், அ

ਮਦਰਸਾ

சா-ஹீம், அஹி—வலியுறுத்தல்,

னுபவித்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடுவெளிப்படாமை யால் உட்போலத் தோன்றி எனப்பட்டது. — முதலினும் செலவுமிருந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. (க)

உவ்வொ தூக்காத பொப்புர வாண்மை - - *
வவ்வொ வல்லைக்கெடும். - - - - - மி.

இ-ள். உ^௨வரை - (தனக்கு)உள்ளவளவை — தூக்காத-ஆ
ராயாமைக்கேதுவாகிய — ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடை
மையால்—வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு|—வல்ல
க்கெடும்-வினாவாகக்கெடும். எ-று; ~~ஃ~~ உபகாரமேயாயினும்
மிகலாகாதெனலால் இதுவுமது. [இவை நான்குபாட்டாவு
ம் மூவகை ஆற்றவுள் பெருமையின்பகுதியாகிய பொருள்வ
லியுற்தல்-சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (ய)

சக - ஆம், அதி—காலமறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையினாலே மிகுதியுடையவனாய் ப
கைவனமேய் போர்க்குச் செல்லுமாரசன். அச்செல்லுத
லுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும்
இதனாற்றானே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூறையைச் சாக்கை யிகல்வெல்லும் *
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. - - - க;

·இ-ள். காக்கை—கூதையை- (தன்னின்வலிதாகிய) கோட்டை—பகல்-பகற்பொழுதில்—வெல்லும். — (அதுபோல்)—இதல்-பகைவனா—வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற—வேந்தர்க்கு- அரசர்க்கு—பொழுது- (அதற்கேற்ற) காலம்—வேண்டும். ௪ - ௩. ~~ஃ~~ காலமல்லாதவிடத்தே வலி மையினாலே பயனில்லையென்பது விளங்குநின்றது. இனிக்காலமாவது-வெம்மையும்குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய்செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல் செல்லுந்தன்மையதாம். (இது எடுத்தக்காட்டுவமையணி)— [இதனால் காலத்தினது கிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பருவத்தோடொட்ட வொழுத நிருவினைத் - - *
தீராமையார்க்குங் கயிறு. " - - - - உ.

இ.வ். (அரண்) — பருவத்தோடொட்டி - காலத்தோடு

சகலம், அறி—காலமறிதல்

நா. அரு.

பொருந்த—ஒழுக்கல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல் — திருவி
ணை - (ஒருவரிடத்தும் நில்லாதுநீங்குஞ்) செல்வத்தை—தீரா
மை-(தன்னிடத்து) நீங்காமல்—ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய—க
யிற்று-கயிருக்கும். எ-று. ❖ காலத்தோடு பொருந்துதல் - கா
லத்தப்பாமற்செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அத
னாவ் உண்டாகும்செல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம். (உ

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - - - *
கால மறிந்து செயின். - - - - - ரு.

இ-ள், அருவினையென்ப - (அரசராத்) செய்தற்கரியதொழி
ல்களென்றுசொல்லப்படுமவை | — உளவோ - உண்டோ—க
ருவியால்-(அவைகளைமுடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே—
காலம்-(செய்தற்காகும்) காலத்தை—அறிந்து—செயின். எ-
று. ❖ கருவிகள்-மூலகையாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்க
ளும், ஆம் — அவை உண்டாகியவிடத்தும், காலம் வேண்டு
மென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார், இப்படிசெய்
வார்க்கு எல்லாத்தொழில்களும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்,

ருலங் கருதினாங் கைகூடுங் காலங் - - - - - *
கருதி யிடத்தாற் செயின். - - - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்) — ரூலம் - பூமிமுமுதையும்—கருதினா
ம்-(தானேஆள)நினைத்தாலும்—(அது) கைகூடும்-கைக்குள்.
ளாம்.—காலம்-காலத்தை—கருதி-அறிந்து—இடத்தால் - இ
டத்தோடுபொருந்த — செயின் - (அதற்குச் செய்யுந்தொழி
லைச்)செய்வானாயின். எ - று. ❖ இடமுண்டாகிய விடத்தும்
காலம்வேண்டுமென்பதற்கு இடத்தானென்றார், இப்படிசெ
ய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். [இவை
மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின்பயன் சொல்லப்பட்டது]

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - - - - - *
ரூலங் கருது பவர். - - - - - ரு.

இ-ள். ரூலம்-பூமியெல்லாம்—கலங்காது - தப்பாமல்—
கருதுபவர்-(கொள்ள) நினைக்குமரசர் | — (தம்வலிமிகுமாயி
னும் அதனைநினையாமல்) —காலம்-(அதற்குஏற்ற) காலத்தை
பே—கருதி-நினைத்து— இருப்பர் - (அதுவருமளவும்) இரு
ப்பு. பகைமேற்செல்லார். எ - று. ❖ அதை நினையாமற்செ

௩௮௪

சக-ஆம், அநி—காலமறிதல்.

ஈரூல் பொருளும்படையும் ஆவிய இருவகைப்பெருமைகளு
ம் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பொன்றார். இருத்தலா
வது-நட்பாக்கல்-பகையாக்கல் - மேற்செல்லுதல் - இருத்தல்-
பிரித்தல் - கூட்டல் - என்ஈற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்
செல்லுதலுக்கு எதிராகிய தொழில். [இதனாற் காலம் வாரா
தவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

உளக்கமுடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - - *
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. - - - கா.

இ-ள். உளக்க முடையான் - மிருந்தவலிமைமுடையவரசன்
—ஒடுக்கம் - (பகைமேற்சேல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற
விருப்பு—பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டிக்கடா—தா
க்கற்கு - (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டி — பேருந்த
கைத்து—பின்னேகால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ - று. ஐஐ உபமா
னத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட் டிருக்கையினாலே
உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற்கென்பது கொள்க. [இத
னால் அவ்விருத்தலின்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்த *
அள்வோர்ப்பொள்ளியவர். - - - எ.

இ-ள். ஒள்ளியவர் - அறிவுமுடையவரசர் —ஆங்கே - (பகைவ
ரிதங்குசெய்த)அப்பொழுதே—(அவரறிய) — பொள்ளென -
வினாவாக—புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்பார்.—
காலம்-(தாம் அவனாவெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை -- பார்த
து-அறிந்து—(அதுவருமளவும்) — உள்வோர்ப்பார் - உள்ளே
கோபஞ்செய்வார். எ - று. ஐஐ பகைவரறியக் கோபஞ்செய்
தவிடத்தே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்வாராகலால் - புற
ம் வேராரொன்றும், கோபஞ் செய்யாமல் அடக்குதல் கூடா
மையால் உள்வோர்ப்பொள்ளியவரொன்றும், சொல்லினார். (எ)

செறுநகைக் காணிற் சுமக்க விறுவகை. - - *
காணிற் கிழக்காந் தலை. - - - அ.

இ-ள். (வெல்லக்கருதியஅரசர் |)—செறுநகை - பகைவ
ரை—காணின் -கண்டால்—சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம்வ
ருமளவும்)பணியக்கடவர்.—இறுவகைகாணின் - அக்காலம்வ
ந்து முடியுமிடத்து—தலை - (அவரது) தலை—கிழக்காம்-கி

சக-ஆம்,அதி—காலமறிதல்.

ராஅரு

நீவிழும்.எ-று. பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு - சுமக்கவென்றும், அப்படி வணங்கவே அவர்தம் மைக் காத்துக்கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு-கிழக்காந்தலையென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துப் பகைமை தோன்றாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

எய்தற் கரிய இயைந்தக்கர் லத்திலையே - - *

செய்தற் கரிய செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) — எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம் — இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால் — அத்திலையே - அது நிற்குமளவிலே — செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை — செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று. ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கையால் - எய்தற்கரியதென்றும், அது தானே வந்து கூடிதல் அரிதாகலால் - இயைந்தக்காலென்றும், கூடியவிடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போமாதலால் - அத்திலையேயென்றும், அதுபெறாதவிடத்தே - செய்யக் கூடாமையால் - செய்தற்கரியவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் காலம் வந்த விடத்து வினைத்துசெய்கவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் - *

குத்தொக்க சீர்த்தவிடத்து. - - - - - ட.

இ-ள். கூம்பும்பருவத்து - தொழிலின்மேலேசெல்லாதிருக்கவேண்டிங்காலத்திலே — கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன். — மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து — அதன்குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். எ-று. மீன்கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவும் அது தன் முயற்சியைமுன்னின்று தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லாதுபோல் இருக்குமாகலாலும், வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னாகவே வினைத்து குத்துமாதலாலும், இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்ற ராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்

௩௩௩

சக-ஆம், அதி—காலமறிதல்.

தொக்கவென்றாயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக்
வென்றும் உணாக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொ
ழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம், சொல்லப்பட்டது.] (௩)

*****-இ*ஐ*இ-*****
*****-இ*ஐ*இ-*****

இய-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

அஃதாவது-வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செ
ல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறித
லாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனற்றானே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று *
மிடங்கண்டபின்னல் லது. - - - க.

இ-ள். முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக்கொள்வதற்காகு
ம்—இடம்-ஒரிடத்தை — கண்டபின்னல்லது பெற்றபின்ன
ல்லாமல்--எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும்? — தொட
ங்கற்க - (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர். — எள்ள
ற்க- (அவரைச்சிறியவொன்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ - று.
ஐ அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், கீழறைகளாலும்,
அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை - அரசனை
ச்சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவி
ல்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும், மதிலும் அகழும் முத
லாகிய அரசன் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும், ஏற்ற நிலக்
கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது. — அவ்விடத்தைப் பெ
ற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும், செய்கவென்பதாம். (க)

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா*
மாக்கம் பலவுத் தரும். - - - உ.

இ-ள். முரண் - மாறுபாட்டை—சேர்ந்த — மொய்ம்பின
வர்க்கும் - வலி மையை யுடையவருக்கும் — அரசன் - அரசனை
—சேர்ந்து—ஆம் - ஆகின்ற—ஆக்கம்- பெருக்கமானது—
பலவும்-பலபயன்களையும்? —தரும். எ - று. ஐ மாறுபாடா
வது-பூமிபலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவா யுள்ளதென்பது
பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியு
டைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற
அரசருக்கு ஓயிற்று. — அரசன்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இ

மே-ஆம், அதி—இடனறிதல்

௩௩௩

ருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது - அதற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலை. அதுகொடுக்கும்பயன்கள் - பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமைபும், தாம் நிலைபெற்று, நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும், முதலானவை. உ

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து, - - - *
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின், - - - ௩.

இ-ள். ஆற்றாரும் - வலிமையில்லாதவரும்—ஆற்றி - வலிமைபுடையவராய்—அடுப - வெல்வார்.—இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை—அறிந்து—போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு—போற்றார்கண்-பகைவரிடத்து—செயின் - (தொழிலைச்) செய்வாராயின். எ - று. * காத்துக்கொள்ளுதலாவது - பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி - அரணுலும், படையாலும், காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் முன் சொல்லப்பட்ட வலிமையில்லாதிருந்தாலும் வெல்வ றொன்பதாம்.

எண்ணியா றெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து - - - *
துண்ணியார் துண்ணிச் செயின். - - - ௪.

இ-ள். இடன் - (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை—அறிந்து—துண்ணியார் - சென்றவரசர்—துண்ணி - (அரணைப்) பொருத்தி நின்று—செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்—எண்ணியார்-(முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர்—எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை—இழப்பார். எ - று. * எண்ணப்பட்ட வெற்றியை - எண்ணமென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் - எண்ணமிழப்பொன்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொன்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆயிடுமறிதல் சொல்லப்பட்டது.](௪)

நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி *
வீங்கி னதனைப் பிற. - - - - - ௫.

இ-ள். முதலை—நெடும்புன லுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானால்—பிற - பிறவுயிர்களை யெல்லாம்—வெல்லும். — புனலின், அந்நீரின் தும்—நீங்கின்-நீங்குதல்—அதனை—பிற-பிறவுயிர்களை யெல்லாம்—அடும்-வெல்லும். எ - று. * எல்லாரும்கூ

௪௮௮

ரும-ஆம், அதி-இடன்றிதல்.

மேலு இடத்திலே வலியரா யிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது.—(நிலையாத தீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும் அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்கமாட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது - மேற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார் தான் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கிறபொருள் தோன்றநின்றமையால்-பிரிதுமொழிதலணி.) (௫)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு - - *
நாவாயு மோடா நிலத்து, - - - - - ஈ.

இ-ள். கால்வல்-(நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை பொருந்திய ஒருங்கையுடைய—நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்களானவை—கடல் - கடலில் - ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். - கடலோடும்-கடலில் ஓடுகின்ற—நாவாயும் - மரச்சலங்களும்—நிலத்து—நிலத்தில்—ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். எ-று. ஐஃ ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கினு மென்பது தோன்ற-கால்வ னெடுந்தேரென்றார். — (இப்பாட்டு - போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.) (௬)

அஞ்சாமை யல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்சாமை *
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். - - - - - எ,

இ-ள். (அரசர்)— அஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத்தொழில் செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறையாமல் — எண்ணி - ஆலோசித்து — இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த—செயின் - செய்வாசாயின் — (அச்செயலுக்கு) — அஞ்சாமையல்லால் - (தமது) தைரியமல்லாமல்—துணை - (வேறொரு) துணை—வேண்டா-வேண்டியதில்லை. எ - று. ஐஃ அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால் தைரியமுடையராய் நின்று முடித்தல்லவது துணைவேண்டா வென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாவும் போர்செய்தற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இய-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

நாஅந்

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா * ௭
 ஊக்க மழிந்து விடும். - - - - - அ.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனை யையுடைய அரசன் |—சிறுபடையான் - சிறியசேனையுடையவனது—செல்லிடம்-செல்லிடத்தை—சேரின் - (அவனை அழிக்கநினைத்துச்) சேரீவனாயின்—(அவனால்)—ஊக்கம்-(தன்)பெருமை—அழிந்துவிடும்-அழிவான்-எ-று. * செல்லிடம்-செல்லுமிடம் என விரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் எற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம் நோக்காமல்செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச்சென்று தொழில் செய்க்குடாமையாலாவது, பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப் பெருமையாற்பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

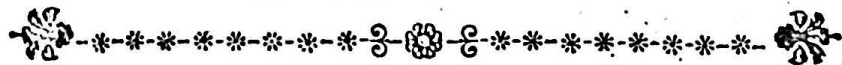
சிறைநலனுஞ் சீரு மிலொனினு மாந்த *
 ருறை நிலத்தோ டொட்ட லரிது. - - - - - கூ.

இ-ள்.சிறைநலனும்-அரணழித்தற்கருமையையும்—சீரும்-பெருமையாகிய ஆற்றலையும் — இலொனினும் - உடையரல்லராயினும்—மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை—உறைநிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற் சென்று—ஒட்டல்-தாக்குதல்|—அரிது. எ - று. * ஆண்மையுடையவனாச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வாராதலால் அவருக்குப் பெரியசேனையும் தோற்றோடிப்போ மென்பதாம். (கூ)

காலாழ் களரினியபிங் கண்ணஞ்சா *
 வேலாண் முகத்த களிறு. - - - - - டி.

இ-ள். கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதவையும்—வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக் கோத்த கொம்பையுடையவையும் ஆகிய—களிறு- களிறுகளை—காலாழ் - கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய—களரில் - சேற்றுநிலத்திலே அகப்பட்டவிடத்து—நரி- நரிகளானவை|—அடும் - கொல்லும். எ-று. * முகம் கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். (ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாதஇடத்திலேசென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவொ

ன்பதுதோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி.) [இவைமு
ன்றுபாட்டர்லும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்த
தவிடந்து உண்டாகும் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

ருக-ஆவது, அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் - பிறப்பு - குண
ம் - அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும்,
காட்சி கருத்து - ஆகமம் - என்கிற பிரமாணங்களினாலே
ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும். அ
றிந்து பகைமேற் செல்வானுக்குச் சேனை கருத்தோடு
தொழில், செய்தற்கும், எதிரிடாமதக்கும், இத்தெளிவு
வேண்டிதலால் அவைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொருளின் ப முயிரச்ச நான்கின் . *
நிறந்தெரிந்து தேறப்படும். . . . க.

இ-ள். (அரசனாலே தெளியப்படுவோனொருவன்) — அற
ம் - அறமும் — பொருள் - பொருளும் — இன்பம் - இன்பமு
ம் — உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டிவரும் அச்சமும் — நான்
கின் - என்கின்ற உபதையான்கினது — திறம் - திறத்தினால் —
தெரிந்து . (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து — தேறப்படும். (பின்)
தெளியப்படுவான். எ -று. * அவற்றுள் - அறவுபதையாவது - பு
ரோகிதனாயும், அறவோனாயும், விட்டு - அவரால் இவ்வரசன்
அறமில்லாதவனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமை
யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான் யா
வர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு
சொல்லுவித்தல். — பொருளுபதையாவது - சேனைத்தலைவனா
யும். அவனோடு சம்பந்தமானவனாயும், விட்டு - அவரால் இவ்வ
ரசன் உலுத்தனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமை
யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான்
யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோ
டு சொல்லுவித்தல். — இன்பவுபதையாவது - ஆதிதொட்டு உ
ரிமையோடுபழகிய ஒருதவமுது மகளைவிட்டு. - அவளால் உரி
மையுள் இன்னுள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவே
ண்டு மென்று என்னை விடுத்தான் அவனைக் கூடுவையாலாவது.

ருக-ஆம்,அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

ராகு

உனக்கு அதிகசுகமாத்திரமல்லாமல் அதிகநிரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — உயிரச்சுவபதையாவது - ஒரு நிமித்தத்தின்மேல்வைத்து ஒருமந்திரியினுலே மற்றவனா அவன்விட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்படி எண்ணற்குக் கூடினொன்று தான் காவல்செய்து. ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்நி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனைவைத்தல் இங்கே யாவார்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — இந்நான்கினும் வேறுபடாதவன யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடாநென்றுகருத்தளவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கிவடுப்பரியு - *
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. - - - உ.

இ-ள்.தெளிவு-(அரசனது) தெளிவானது | — குடிப்பிறந்து-(உயர்ந்த) குடியிலேபிறந்து—குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்றும்—நீங்கி--வடு-(நமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று—பரியும்-அஞ்சிற்றீரும் — நாணுடையான்கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே. எ-று. ஐஃ குற்றங்களாவன - குற்றங்கடதலதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம். நாணம் - இழிதொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை. இவை மிகுதியாகயோக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆதம பிரமாணத்தினுலே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவையே தெனிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் ருசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா - *
விண்மை யரிதே வெளிது. - - - ரு.

இ-ள். அரிய - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை—கற்று—ஆசு-(முன்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள் — அற்றார்கண்ணும்-அற்றவரிடத்தும்—தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து—வெண்மை- அறியாமை யானது—இன்மை - இல்லாதிருக்கை|—அரிதே. எ-று. ஐஃ அறியாமை இவரிடத்துமனநிலையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் - தெரியுங்காலென்றார். காட்சிப்பிரமாணத்தினுல்தெளிந்தால் அக்குற்றமும் இல்லாதாரோ தெளியப்படுவொன்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெனிகவென்பது இம்முன்னுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

நாகடி

ருக-ஆம், அநி—தெளிந்த தெளிதல்.

குணமுடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண் - - - *
மிகைநாடி மிக்க கொளல். - - - - ச.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இவ்
லாமைபால்)—குணன்—குணங்களை—நாடி—ஆராய்ந்து—கு
ற்றமும்—மற்றைக்குற்றங்களையும்—நாடி—ஆராய்ந்து—அவ
ற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும்—மிகை—மிகுந்தவைக
ளை—நாடி—ஆராய்ந்து—மிக்க—மிகுந்தவைகளால்—கொள
ல்—(அவரை). அநியக்கடவன், எ-று. ❧ மிகுதல்—தலைமையினு
லாவது, பன்மையினுலாவது, உயர்தல். மிகுந்தவைகளால்
அறிதலாவது—குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்கு உரியவனொ
ன்றும், குற்றமிகுந்திருந்தால் அல்லொன்றும், அறிதல். [குண
மாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகையா
ரையும் தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தப் - - - *
கரும மே கட்டளைக் கல். - - - - ரு.

இ-ள். (குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவைகளால் மனிதர
டையும்)—பெருமைக்கும்—பெருமையாகிய (பொன்னின் மா
ற்றறிதற்)கும்—மேனைச் சிறுமைக்கும்—மற்றைச் சிறுமையாகிய
(பொன்னின் மாற்றறிதற்)கும்—கட்டளைக்கல்—உரைகல்லாவ
து—தத்தங்கருமமே—தங்கத் தங்கச் செயல்களே, எ-று. ❧
மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அநிய
வேண்டியவர்களுக்கு முடிவான சாதனம் அவர்செயலே என்
றற்கு—கருமமே எனத்தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார்.
(பெருமை சிறுமைகளைப் பொன்னெனாமல் கருமம் ஒன்றை
க்கட்டளைக் கல் லெனலால் ஏகதேசவுருவகவணி.) [இதனாற்
குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவி சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அற்றாணாத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - - - *
பற்றிலர் நாணர் பழி. - - - - ஈ.

இ-ள். அற்றாணாத்—சுற்றமில்லாதவரை—தேறுதலோம்பு
க—தெளிதலொழிக்கடவன்.—(அவர்!)—மற்றுப்பற்றிலர்—
உலகத்தோடு சம்பந்தமிலாராதலால்—பழி—பழியை—நாண
ம்—அஞ்சார். எ-று. ❧ உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை
அவைவிரிதற்கும், புகழப்படுவன எவை அவைசெய்தற்கும்,

ருக - ஆம், அதி—தெளிந்த தெளிதல்.

நாகு

காரணமாகிய உலகநடையினியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமை யால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம். (சு)

கா தன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - *
பேதைமை யெல்லாந் தரும். - - - - - எ.

இ-ள். காதன்மை - அன்புடைமையானது - கந்தா - பற்று கோடாக—அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டுமவைகளை - அறியார் - அறியாதவரை—தேறுதல் - தெளிதலானது - பேதைமையெல்லாம் - அறிவில்லாமை யெல்லாம் - தரும். (அரசனுக்குத்) தரும். எ-று. தன்னோடு அவரிடத்துநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவரைத் தொழில்செய்யவைத்தால் அத்தொழில் - அவரறிவில்லாமையினாலே கெடும். கெட்டால் அவர்க்குள்ளதுமாத்திர மல்லாமல் - தொழிலுக்குரியவரை அறியாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும், முதலாக அவனுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகுமென்பதாம். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - *
தீரா விடும்பை தரும். - - - - - அ.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடு சம்பந்த மில்லாதவனை—தேரான் - (பிறப்புமுதலான ஐவகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி—தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு—(அத்தெளிவு) - வழிமுறை - (அவன்) சந்திமுறையினும்—தீரா - நீங்காத—இடும்பை - துன்பத்தை - தரும். எ-று. சம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபு. தெளிதல் - அவனிடத்தே தொழிலைவத்தல். அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாவொன்பதாம்.

தேறற்க யானாயுந் தேராது தேர்ந்தபிற் - *
தேறுக தேறும். பொருள். - - - - - கூ.

இ-ள். யானாயும்—தேராது - ஆராயாமல்—தேறற்க - தெளியாதிருக்கக் கடவன்.—தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின்—தேறும்பொருள் - தெளியப்படுபொருள்களை - தேறுக - தெளிக்ககடவன். எ - று. தேறற்கவென்று பொதுப்படச்சொன்னமையால் - யாதொருதொழிலிலும் தெளியலாகாதென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயருதிருக்கக்கடவனென்பது கருத்து. தேறும் பொருள் - அவரவ

நாகுசு

கரு-ஆம், அது—தெரிந் துதெளிதல்.

ரீ வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள் - ஆகுபெயர்.

தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தான் க ணையுறவுந் *
 தீசர் விரும்பை தரும். - - - - - யு.

இ.ள். (அரசன்) — தேரான் - (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி — தெளியும் — தெளிதலும் | — தெளிந்தான் கண் - ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்தே — ஐயறவும் - சந்தேகப்படுத்தலும் | — தீராவியம்பை - நீங்காத துன்பத்தை — தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று. அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒருதலையும் காணாமல் சந்தேகப் படுவா னாயின் அதன் அவன் அறிந்து இனி இது நில்லாதென னுங்க ளுத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பதை வராவே எனியிலே பிரிச்சவும் படுவான் ஆதலால் தெளியப் பட்டவனிடத்தே சந்தேகப் படுத்தலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவு சொல்லியபடி. [இவை ஐந்து பாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவ்வொன்பதும், அவரைத் தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளியுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.

*****M*****

ருட்-ஆம், ஆதி—தெரிந் துவனையாடல்.

அஃதாவது - அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்வல்
ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஈடுபடுத்தித் தரும். அ
திகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - - - *
தன்மையா னுளப் படுதி. - - - - - க.

இ-ள். (அரசன் முதலிலே ஒருதொழிலைக் கொடுத்தால்) — நன்மைபுந்தீமைபும் - (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை — நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து — நலம் - (அவைகளுள்) ஆமவைகளையே — புரிந்த - விருமபிய — தன்மைபான் - இயல்பையுடையவன் — (பின்னே அவ்வரசனாலே) — ஆளப்படும் - (சிறத்தொழில்களிலே) ஆளப்படுவான். ஏ-று. ஐ. தன்னை உரிமை அறிந்தபொருட்டு உள்ளாக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடத்தே வைத்தவிடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மையு ளுத்தல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலி

• ௫௨-ஆம்,அதி—தெளிந் துவினையாடல். • னாகடு

வே ஆளப்படுவானென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்று இறந்தகாலத்தினாலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அறிதற்பொருட்டு வைத்ததொழிலென்பது பெறப்பட்டது. (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்த ஹற்றவை - - *
யாராய்வான் செய்க வினை. - - - - உ.

இ-ள். வாரி-(பொருள்கள்)வரும்வழிகளை—பெருக்கி - விரியச் செய்து—வளம்படுத்த - (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களையளித்து—உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்,) வந்த இடையூறுகளை—ஆராய்வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் |—வினை - தொழிலை—செய்க - (அரசனுக்குச்)செய்யக்கடவன்.எ-று. வரும்வழிகளாவன—முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இயற்றலுமென்றவிடத்து உணர்க்கப்பட்டவையும், உழவு - பசுக்காவல்-வாணிகம் என்பவையும்,ஆம். செல்வங்களாவன - அங்கேபொருளும், இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறுகளாவன -அரசன் -தொழில் செய்வோர் சுற்றத்தார்படைவர்-கர்வர் -என்கிற இவர்களால்வரும் நலிவுகள். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மையிந்நான்கு *
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. - - - - ன்.

இ-ள். அன்பு-(அரசனிடத்தே)அன்பும்—அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறியும்—தேற்றம் - (அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும்—அவாவின்மை - (அவைகளாலே பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) அவாவில்லாமை யும் ஆகிய—இந்நான்கும் -இந்நான்கு குணங்களையும்—நன்குடையான்கட்டே - நன்றாகஉடையவனிடத்தே.—தெளிவு - (தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு. எ-று. இந்நான்கையுமுடைமை அவன்செய்கின்றதொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவேண்டியதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் *
வேற்கு மாந்தர் பலர். - - - - ச.

இ-ள். எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும்—தேறியக் கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னு

பாக்கை ௫௨ - ஆம், அதி—தொரிந்துவினையாடல்.

ம்—வினைவகையான். அத்தொழிலியல்பினாலே—வேறாகும்—
வேறுபடுகின்ற—மாந்தர் - மனிதர் |—பலர் - (உலகத்திலே)
பலர். எ - று. ௩௩ அரசவின் பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோ
மோயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே
நிற்பவர் அரியராதலால். வேறாகுமாந்தர் பலரொன்றார். தொ.
ழில்வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குணங்களு முடையவராகி
வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நயிவானதே. தீர் தொழிலைவத்
து அநிந்து நீக்கவேண்டிமென்பதாம். [இதனால் ஒருவகை
யால் ஒழிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அநிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் *
சிறந்தானென் றேவற்பாற் தன்று. - - - ௫.

இ-ள். வினைதான் - தொழில்தான் |—அநிந்து - (செய்யும்
உபாயங்களை) அநிந்து—ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளா
லும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து—செய்கிற்பாற் கல்லா
ல் - (முடிவு) செய்யவல்லவியலல்லது — சிறந்தானென்று -
(இவ்விடத்து) அன்புடையவனென்று — ஏவற்பாற் தன்று -
(வேறொருவனை) ஏவுதற் றன்மையை உடையதன்று. எ-று. ௩௩
[அநிவாற்றவர்களல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதனா
ல் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - *
டெய்த புணர்ந்து செயல். - - - ௬.

இ-ள். செய்வானை - செய்பவனிலக்கணத்தை—நாடி - (மு
ன்னே) ஆராய்ந்து — வினை - (செயப்பதிந்) தொழிலினியல்
பை—நாடி - (பின்னே) ஆராய்ந்து—(அதன்பின்பு அவனை
யும் அதனையும்) — காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து)
—எய்த - பொருத்த—உணர்ந்து - அநிந்து—செயல் - (அவ
னை அத்தொழிலினிடத்து ஆள்தல்) செயக்கடவன். எ-று. ௩௩
செய்பவ னிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொ
ல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அநிதலாவது - இக்கா
லத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் - இவ்வியல்பு
டைந்ததாய் தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அநிதல். (௬)

இதனை யிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் - *
தன்னை யவன்கண் டுடல். - - - ௭.

இ-ள். இதனை—இத்தொழிலை—இதனால் - இச்சாதனத்தால்

௫௨ - ஆம், அதி—தெரிந் துவினையாடல். ராகம்

—இவன் முடிக்குமென்று - இவன், முடிக்கவல்லவனென்று—
ஆய்ந்து—(கூறுபதிந்து) ஆராய்ந்து—(இம்முன்றும் தம்முள்
ஒத்திருந்த விடத்து)—அதனை - அத்தொழிலை? — அவன்கண்—
அவனிடத்தே—விடல்—விடக்கடவன். எ-று. ஶ்ரீசாதனம் - து
ணைவரும், பொருளும், முதலானவை. செய்பவனும், சாதன
மும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது— ஒவ்வொன்றோ
டு மற்றை இரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். — விபி
தல்—அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனுக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - *
யதற்குரிய குகச் செயல். - - - எ.

இ-ள். (ஒருவனை அரசன்)—உரிமை. (தனது) தொழில்செ
ய்தற்கு உரியவனுருக்கையை — நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து
துணிந்தபின்பு— அவனை? — அதற்கு - அத்தொழில்செய்தற்
கு—உரியவகு — செயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன். எ-று.
ஶ்ரீ உயரச்செய்தல் - அதனைத் தானே செய்து முடிக்கவல்ல
வகுக்கல். அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து.

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறுக *
நினைப்பானே நீங்குந் திரு. - - - - - கூ.

இ-ள். வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே—வினையு
டையான் - (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன் |—(அவ்வரி
மையால்)— கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்ற மாய் நடக்கின்ற த
ன்மையை— (அதுபொறுதவரது சொல்லைக்கேட்டு)—வேறு
க-மாறுபட—நினைப்பானே - நினைக்கும் அரசனை—திரு-சீதே
வி—நீங்கும். எ-று. ஶ்ரீ சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையாவ
து—தான் பிறனாய் நிலலாமல் சுற்றத்தார்செய்யும் உரிமையை
யெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க
நினைப்பானாயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டி முயல்வாரில்லா
மல் செல்வம் கெடு மென்பதுகருத்து. [இந்நான்குபாட்டிலு
ம் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - *
கோடாமை கோடா துலகு. - - - - - டி.

இ-ள். வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன் — கோடா
மை-கோணுதிருக்க—உலகு - உலகமானது | — கோடாது—
ருயி

நகை அருடிகளும், அதி—தெரிந் துவினையாடல்.

கோணது. — (ஆதலால்) — நாடோறும் - தினந்தோறும் —
நாயக - (அரசன் | அவன் செயலை) ஆராயக்கடவன். எ.று. ✽
அவ்வொன்றினையும் ஆராயவே அதன்வழிப்பட்ட உலகெல்
லாம் ஆராய்ந்தவனாவன் அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் த
ன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவனென்பதாம். [இ
தனால் ஆண்டவிடத்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

[illegible]

நுக-ஐம், அதி--சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது - அரசன் தனது சுற்றத்தானாத் தன்னைவிட்டுநீங்கா திருச்சூழ்மடம் தழுவுதல். தொழில்செய்வோரைச் சொல்லி மறறைச் சுற்றத்தானாத் சொல்லுதலால் இது தெளிந்த வினையாடலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

புற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல் - - - *

இ-ஊர், பற்றற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந்தொழைத் துவ
றுமைப்பட்டவிடத்தும் - பழமை - (தம்மோடு) அவனிடத்து
உண்டாகிய) பழமையை - பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொ
ண்டாயியியல்புகள்! - சுற்றத்தார்கண்ணே - உஃ - உஃவாகு
ம், எ-று. பற்றற்றகண்ணும் என்பதிலும்மை வறியனானவி
டத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கிநின்றது. - பழமை - செல்
வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம். சுற்ற
த்தார் பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரம் தேற்றேகா
ரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விருப்பஞ்சு சுற்ற மிசையி னருப்பரு - - *

வாக்கம் பலவுற் றும். - - - - - உ.

இ-ள். விருப்பறா - அன்புநீங்காத—சுற்றம்- சுற்றமானது
—இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் —(அது)
—அருப்பறா-கிடைத்தல்நீங்காத—ஆக்கம்பலவும் - பலசெல்வ
ங்கனையும்—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ-று. ✽ உட
பகையாயினோநீக்குதற்குவிருப்பறாச் சுற்றமென்றும், தா
னே வளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமெ
ன்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது

ருள-ஆம், — சுற்றத்தாலு.

நாங்கள்

அதுகிடைத்தலினது அருமையைக்காட்டி நின்றது. — பலவு
மென்றது - அங்கங்கள் ஆறணையும். — பலர்கூடி வளர்த்தலா
ல் அவை மேலுமேலும் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் - *
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. - - - - - ரு.

இ-ள். அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு
கலத்தலில்லாதவனது—வாழ்க்கை | — குளவளா - குளப்பர
ப்பானது—கோடின்றி - களாயில்லாமல் — நீர்நிறைந்தற்று -
நீர்நிறைந்தாம்போலும். எ - று. ஐஃ சுற்றம் - அதிகாரத்தாலே
வருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை
வாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்
குவாரிவல்லாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம். (ரு)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் - *
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். - - - - - ரு.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை — பெற்றத்தால்- பெற்ற அ
தனால்—பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனாவது | — (தன்)
சுற்றத்தால் — தான்சுற்றப்பட - தான்சூழப்படும்வகை — ஒ
ழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம். எ - று. ஐஃ இந்
நடக்கைப்பகையில்லாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால் இத்
னைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டா
லும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும், அரண்
ம், பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - *
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். - - - - - ரு.

இ-ள். (சுற்றத்துக்கு) — கொடுத்தலும் - (வேண்டுமவைக
ளைக்) கொடுத்தலையும் — இன்சொலும் - இனியசொற்சொல்
லுதலையும்—ஆற்றின் - (ஒருவன்செய்ய) வல்லவனாயின்—அடு
க்கிய - (தம்மிலே) தொடர்ந்த—சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்
றத்தாலும் | — சுற்றப்படும்—சூழப்படுவான். எ - று. ஐஃ அவ்வி
ரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அறிதென்பதுதோன்ற ஆற்றி
னென்றார். தம்மிலேதொடர்தலாவது - உறவினது உறவும்
அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப்பட்டு வருதல். (ரு)

கா

சூரு-ஆம், — சுற்றத்தமால்.

பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின்*
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். - - - கா.

இ-ள். (ஒருவன்) — பெருங்கொடையான் — மிகுந்தகொடையையுடையவனும் — வெகுளி - கோபத்தை — பேணன் - விரும்பாதவனும் (ஆனால்) — அவனின் - அவன்போல் — மருங்குடையார் — சுற்றமுடையவர் | — மாநிலத்து - இப்பெரியஉலகத்தில் — இல் - இல்லை. எ-று. ✽ மிகுந்தகொடை - ஒன்றினாலும் வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை - இது அரசர்க்கு வேண்டியதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. (கா)

காக்கை கரவா கரைத்துண்ணு மாக்கமு - - - ✽
மன்னநீ ரார்க்கே யுள். - - - - - எ.

இ-ள். காக்கை-காகங்கள் | — (தமக்கு இளையைக் கண்ட விடத்து) — கரவா - மறைக்காமல் — கரைத்து - (இனத்தை) அழைத்து — உண்ணும் - (அதனோடு கூடி) உண்ணும். — ஆக்கமும் - (சுற்றத்தினாலாகிய) பெருக்கங்களும் | — அன்னநீரார்த்தே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே — உ - உளவாகும். எ-று. ✽ அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை பெருஞ்செல்வமுடைமை முதலானவை. எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றி - பொருளும் பெறுவதொன்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியப்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (கா)

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி*
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். - - - அ.

இ-ள். வேந்தன் — பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காமல் — வரிசையா - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ற — நோக்கின் - நோக்குவானாயின் — அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி — வாழ்வார் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் | — பலர். எ - று. ✽ உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்துப்பொதுநோக்கை விவக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார். [இவை நான்குபாட்டாலும் சுற்றத்தமுவுத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

௩௫

வாட

ருச - ஆம், அநி - பொச்சாவாகும்.

னவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதலி
லும்; பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மற
நி செய்யாமைபாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தா
ரால் பயனுள்ளது இம்மறநி யில்லாதவிடத் தாகலால்
இது சுற்றத்தவரின் பின்பைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த - - - *
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. - - - க.

இ.ள். சிறந்தவுவகை-மிகுந்த அசமலர்ச்சியினது—மகிழ்ச்
சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய—சோர்வு - மறதியானது|—
இறந்தவெகுளியின் -- அளவுகடந்த கோபத்தினும் — தீதே -
(அரசனுக்குத்) தீதேயாம். எ - று. ~~ஐ~~ மிகுந்தவுவகையாவ
து-பெருஞ்செல்வம் - பேரின்பம்-பெருமிதம் என்கிற இவை
களால் வருவது - அளவு - பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொ
டியோரை ஒறுத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் - ஒரோ
விடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட
தல்லாமல் தன்னையே கொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை *
நிச்ச நிரப்புக்கொண் றாங்கு. - - - உ.

இ.ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது|—புகழை - (ஒருவன்
து) நீர்த்தியை—கொல்லும் - கெடுக்கும்.—நிச்சநிரப்பு - நி
த்தியவறுமைபானது|—அறிவினை—கொண் றாங்கு - கெடுக்
கும்விதம்போல். எ - று. ~~ஐ~~ நித்தியவறுமை - தினந்தோறும்
யாசுத்தால் வருந்தித்தன் வயிற்றுநிறைத்தல்--எப்படி அந்நி
த்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு
இளிவரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவ
ன்கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனி
டத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்துக்கொள்ளா
மையாலும். காரியக்கெடுதிலாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி
அவன்கனத்தை அழிக்கு மென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு
பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் *
தெப்பாண லோர்க்குந் துணிவு. - - - க;

இ.ள். புகழ்மை-புகழுடையராயிருக்கையானது|—பொ

ச்சார்ப்பாரீக்கு-மறந் துறட்ப்பவர்க்கு—இல்லை. —அது - அவ்
வில்லாமையானது | — (இந்நீதி நூலுடையவர்க்குமாதிரிம
ல்லாமல்) —உலகத்து — எப்பாணாலோர்க்கும் - எவ்வகைப்
பட்ட நூலுடையவர்க்கும்—துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது. எ-று.
✽ அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முப
ல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையினாலே புகழ் இல்லை
யென்பதுதோன்ற - எப்பாணாலோர்க்குந் துணிவு என்றார்.

அச்சமுடையாரீக் கரணில்லை யாங்கில்லை - - *
பொச்சாப் புடையாரீக்கு நன்கு. - - - ச.

இ-ள். அச்சமுடையாரீக்கு—அரண் - (காடுமலை முதலாகி
ய) அரணங்களில்(இருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலே ப
யன் |) இல்லை. —ஆங்கு - அதுபோல் —பொச்சாப்புடையாரீ
க்கு-மறதியுடையவர்க்கு— நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடை
யராயிருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலேபயன் |) இல்லை.
எ-று. ✽ செல்வம்-நன்குக்கு ஏதுவாகலால் - அதனை நன்கெ
ன்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணும் அழியுமோ அப்
படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. ச

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் நன்பிழை - *
பின்னா திரங்கி விடும். - - - - - ரு.

இ-ள். (வாராமற்காக்கப்படுந் துன்பங்களை) — முன்னுற-
(அவைவருதற்கு) முற்பட—காவாது - (அறிந்து) காவாமல்
—இழுக்கியான்-மறந்திருந்தவன் | — பின்—உளறு-உற்றகர்
லத்து—(காக்கக்கூடாமையால்) — தன்பிழை - தன்னுடைய
அத்தவறு (நினைத்து)—இரங்கிவிடும்-இரங்கிவிடுவான். எ-று.
✽ அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பகைவராலே
செய்யப்படுவன. துன்பம் - உற்றகாலத்திலே காக்கக் கூடா
மையால் இரங்கிவிடுமென்றார்- [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ம்
றதியுடையவர்க்குவரும் துன்பம்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை *
வாயி னதுவொப்ப தில். - - - - - கூ.

இ-ள். (அரசர்க்கு)—இழுக்காமை - மறவாமையானது—
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—என்றும் - எக்காலத்திலும்—
வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல்—வாயின் - நேர்படுமாயின்—
அது - அதனை—ஒப்பது - ஒக்குநன்மையானது | — இல்-

உரச

. இச-ஆம், அதி—பொச்சாவான்மி

இல்லை. எ-று. ✽ தொழில்செய்வோர் - சுற்றத்தார் - என்கிறத்
 தம்மவரிடத்தும் சமமாக வேண்டிதலால் - யார்மாட்டுமென்று
 ம், தன் பெருக்கக்காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சமமா
 க வேண்டிதலால்-என்று மென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும்,
 சமமாகவேண்டிதலால் - வழக்காமை பென்றும், சொல்லினார்.

அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக் - - ✽
 கருவியாற் போற்றிச் செயின். - - - எ.

இ-ள். அரியவென்று - (இவை), அரியவையென்று சொல்லப்
 பட்டி—ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள் |—இவ்
 வை.—பொச்சாவா-மறவாத—கருவியால் - மனத்தினாலே—
 போற்றி-எண்ணி—செயின். எ - று. ✽ அந்தக் கரணமாத
 லால் - மனத்தைக்கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் த
 ப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியு
 மென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமையின
 னு கிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] கரணம்-காரணம். (எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா ✽
 திகழ்த்தாரிக் கெழுமையு மில். - - - - அ.

இ-ள். புகழ்ந்தவை - (நீதி நூலுடையரால் இவை அரசர்க்கு
 கு உரியவையென்று உயர்த்திச்சொல்லப்பட்ட செயல்களை—
 போற்றி-முடிவுபற்றி— செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்.—
 செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல்—இகழ்த்தார்க்கு - மறந்த
 வர்க்கு—எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை|—இ
 ல்-இல்லை. (ஆதலால்,) எ-று. ✽ அச்செயல்களாவன-மூவகை
 நூற்றலும், நாவ்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறு
 வகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள். — சாதி தருமமாகிய
 இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நரகதுக்கமே உள்ளதாகலா
 ல்-எழுமையுமில்லையென்றார். எழுமை - ஆகுபெயர். [இதனால்
 மறவாதுசெய்யவேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுத தாந்தம் - ✽
 மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. - - - கூ.

இ-ள். (அரசர்)|—தம்மகிழ்ச்சியின் - தமதுமகிழ்ச்சியினி
 டத்து—தாமைந்துறும்போழ்து - தாம்செருக்குறும்பொழு
 து—இகழ்ச்சியின்-(முற்காலத்திலே அதனால் ஆகிய) மறநியி

ஞெ-ஆம்;—பொச்சாவாமை.

உாரு

ஞலே — கெட்டாணா — உள்ளுத - நினைக்கக்கடவர். எ-று.
 மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உ
 ண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி - தம்மகிழ்ச்சியி
 னென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன் தோன்றுமாகலால் -
 மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போல்தென்றும், சொல்லினார். —
 கெட்டாணாநினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமெண்
 று அதனிடத்தே செருக்குறா என்பது கருத்து. (க)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா - - *

னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். - - - - - ய.

இ-ள். (அரசனுக்கு) — உள்ளியது - (தான்பெற) நினைத்த
 பொருளை — எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல் | — எ
 ளிது மன்-எளிதாகும். — மற்றும் - பின்னும் — தான் — உள்ளி
 யது - அந்நினைத்தபொருளையே — உள்ளப்பெறின் - நினைக்க
 க்குமொழி. எ - று.
 அது கூடாதென்னும், ஒழிந்த சொற்
 பொருளைக் காட்டலால் - மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. இ
 சையென்பது - சொல். — அதனையே நினைத்தலாவது - மறநி
 யில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சிசெய்தல். [இவை இரண்டு
 பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ஞெ-ஆம்;அதி — செங்கோளமை.

அஃதாவது-அரசனாலே செய்யப்படு முறையினது தன்
 மை. அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செ
 வ்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங் கோலெனப்ப
 ட்டது. அது மறநியில்லாத அரசனாலே செய்யத்தக்க
 தாகலாவிதுபொச்சாவாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒரீந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டிந் *
 தோரீந்துசெய் வஃதே முறை. - - - - - க.

இ-ள். (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்
 தை) — ஒரீந்து - நாடி — யார்மாட்டிம் - யாவரிடத்தும் — கண்
 ணோடாது - முகங்கொடாமல் — இறைபுரிந்து - நடுநிலைமை
 யைப்பொருந்தி — தோரீந்து - (அக்குற்றத்துக்குச்சொல்லப்ப
 ட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து — செய்வஃ
 தே - அவ்வளவினதாகச்செய்தலே — முறை. எ - று.
 நடுநிலை

உரக

இரு-ஆம், அதி—செங்கோன்மை.

நிறிந்தை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை
இறையென்றும், உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு-யா
ர்மாட்டி மென்றும், சொல்லினார் - இறைமை - இறை. எ-ம், செ
ய்வது - செய்வதென்று - எ-ம், விகாரப்பட்டன. [இதனாலே செ
ங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வாளுக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் - *

கோளுக்கி வாழுங் குடி. - - - - உ.

இ-ள், உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம் | — வாளுக்கி -
மனமையதோக்கி—வாழும்.—(என்றாலும்)—குடி-குடிகளா
னவை|—மன்னவன் - அரசனது—கோளுக்கி - செங்கோலை
தோக்கி—வாழும், எ-து. ✽ வாளுலாகிய உணவை வானென்
றும், கோலாலாகிய ஏமத்தை கோலென்றும், சொல்லினார்.—
அய்யேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உதையிருந்தாலும் கு
டிகளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லையென்பதாம். (உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாநியராய் - - *

நின்றது மன்னவன் கோல், - - - - க.

இ-ள், மன்னவன்கோல் - அரசன்செங்கோலானது | — அந்
தணர் நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், — அ
றத்திற்கும் - (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், —
ஆதியாய் - காரணமாகி — நின்றது - நிலைபெற்றது. எ-து. ✽
வேதமும், அறமும், அனாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாதவி
டத்து நடவாதாகலால் அதன் அவைகளுக்கு ஆதியென்றும்,
அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறென்றும் இல்லை
யென்றற்கு - நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ங)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன - - *

னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. - - - - ச.

இ-ள், உலகு-உலகத்தார் | — குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளையு
ம் அணைத்து—கோலோச்சும்-செங்கோலையும் செலுத்தும் —
மாநிலமன்னன் - பெருநிலவேந்தனது — அடிதழீஇ - அடியை
ப்பொருத்தி—நிற்கும்-நிற்பார். எ-து. ✽ அணைத்தல் - இன்
கொற்கொல்லுதலும், தளர்ந்தவிடத்து வேண்டிமலைகொடு
த்தலும், முதலானவை. இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன்

திரு-ஆம், அதி—செங் கோலிமை.

உண்

நிலமுழுதும் ஆள்வானாகையால் அவனை மாநிலமன்னென் றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவரா கலால்-அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும், சொல்லினார். (ச)

இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட - *
பெயலும் விளையுந் தொக்கு. - - - - - ரு.

இ-ள். பெயலும்-பருவமழையும்|—விளையுளும் - (குறை யாத) விளையும்|—தொக்கு - கூடி—இயல்புளி - (நூல்களா லே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால்—கோலோச்சம் - செங்கோ லிச்செலுத்தும்—மன்னவன்-அரசனது—நாட்ட-நாட்டிலு ள்ளனவாம். எ-று. ✽ அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத் தொழிற்பட்டி வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (ரு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - - - *
கோலதுஉங் கோடா தெனின். - - - - - ன்.

இ-ள். மன்னவன் - அரசனுக்கு—வென்றிதருவது-(போ ரில்)வெற்றியைத்தருவது|—வேலன்று - (அவனெறியும்) வே ற்படையன்றாகும்.—கோல்- (அவனது) செங்கோலாகும்.— அதுஉம்-அக்கோலும்| — (அப்படிப்பட்டதாவது)—கோ டாதெனின்-(தான்) கோணுதிருக்குமாயின். எ-று. ✽ கோ ல் செம்மையா யிருக்கின்றவிடத்தே வேல் படன்படுமென்ற ற்கு-வேலன்றுவென்றிதருவது கோலென்றார். (சு)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - - - *
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். - - - - - எ.

இ-ள். இறை - அரசனானவன்|—வையகமெல்லாம் - பூமி முழுதையும்|—காக்கும் - காப்பாற்றுவான்.—முறை - (அவ னது)செங்கோலானது|—அவனை|—காக்கும் - காப்பாற்றுவ தாகும்.—முட்டாச்செயின் - முட்டாமற்செலுத்துவானாயின். எ-று. ✽ முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத்தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த சோழனிடத்தும், அயலா ர் வீட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன்கையைக் குறைத்த பாண்டி யனிடத்தும், காண்க. [இந்நான்குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எண்பதத்தா ரோர முறைசெய்யா மன்னவன் - *
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். - - - - - அ.

இ-ள். (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) — எண்பதத்தான் - எளிதற்

உாஅ ௫௫ - ஆம்,அதி--செங்கோன்மை

ன சமயத்தையுடையவனாக—ஓரா - (அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து — முறைசெய்யா-(நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத—மன்னவன்|—தண்பதத்தால் - தாழ்ந்தபதத்திலே நின்று—தானே கெடும். எ-து. தாழ்ந்தபதம்-பாவமும், பழியும்,அடைந்து நிற்கும்நிலை. அல்லவைசெய்தாரிக்கு அறங்கூற்ற மாகலால் பகைவரில்லாதிருந்தாலும் தானே-கெம்மென்றார். [இதனால் முறைசெலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல். - - *
வடுவன்று வேந்தன் நெறுழில். - - - கூ.

இ-ள். குடி-குடிகளை—புறங்காத்து - பிறர்வருத்தாமற்காத்து—ஒம்பி-தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து—குற்றம்-(அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால்--கடிதல் - (அதனைத்தீர்க்கும்படி)தண்டித்தல்|—வேந்தன்நெறுழில்-அரசனதுதொழிலாம்(ஆதலால்)—வடுவன்று-பழியாகாது.எ-து. துன்பஞ்செய்தல்-பொருள்வாங்கல்-கொல்லுதல் - என ஒறுப்பு என்கிறதண்டம் மூன்றாம் அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை-குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னைப்பிரணயமாம். தன்கீழ்வாழ்வாரை ஒறுத்தல் - அறனல்லாமையால் வடுவாடென்பதனை ஆசைபமாச்சிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினிக்கிப்பரிசுத்தராக்ருதலால்-சாதிதருமமென்றார். (க)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்*
களைகட்டதொடு நேர். - - - ய.

இ-ள். வேந்து-அரசனானவன் — கொடியாரை — கொலையின்-கொலையினாலே—ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக்காப்பாற்றல்)|—(உழவனானவன்)| —பைங்கூழ் - பயிரை—களைகட்டதொடுநேர் - களையைக் களைந்து காப்பாற்றலோடு—நேர்-ஒக்கும். எ-து. கொடியோர் - தீர்கொளுவுவோர் - நஞ்சிடுவோர் - படையிற்கொல்வோர் - கள்வர்-வழியினைப்போர் - கொள்ளையிடுவார் - பிறனில்லாவின விரும்புவோர், இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன்று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசு

உரைய

நுஷ-ஆம், அதி—கொடுங்கோன்மை.

நா டொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - *
 னாடொறு நாடு கெடும். - - - - - க.

இ-ள். நாடொறும்—நாடி - (தன்னாட்டிலேதோன்றும் நிலைமைகளை) ஆராய்ந்து—முறை-முறைமைகளை—செய்யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத—மன்னவன்!—நாடொறும்—நாடு கெடும். நாடிழப்பான். எ-று. * நாடு உறுப்பாகலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல்-பயன் அடையாமை.

கூ முங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் *
 சூழாது செய்யு மரசு. - - - - - ச.

இ-ள். சூழாது - (மேல்விளைவை) எண்ணுமல்—கோல்கோடி-முறைதப்ப—செய்யும்— அரசு - அரசுணாவன்!—(அச் செயலால்)—கூழும் - (முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும்—குடியும் - (பின் அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும்—ஒருங்கு-ஒருசேர—இழக்கும் - இழப்பான். எ-று. * கோடியென்னும் விளையெச்சம். கோடவென்விளையெச்சப் பொருளிலீவந்தது முன் சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளை இழத்தற்கு ஏது வருகிறபாட்டாற் சொல்லுகிறார். (ச)

அ ல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணிரன்றே *
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. - - - - - டு.

இ-ள். செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை)—தேய்க்கும்-குறைக்கும்—படை - வாளாவது!—(அவன்) முறை செய்யாமை யினாலே—அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு—ஆற்றாது - (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல்—அழுதகண்ணிரன்றே. எ-று. * அல்லற்படுத்திய பாவத்தினதுதேய்த்தல் அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வம் கடிதிலே தேயுமென்பது கருத்து. (எகதேசவுருவகவணி.) (டு)

ம ன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யென்றேன் *
 மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. - - - - - கா.

இ-ள். மன்னர்க்கு—மன்னுதல் - (புகழ்களாலே) நிலைபெறுதல்!—செங்கோன்மை - செங்கோன்மையினால் (ஆளும்)—அஃது-அச்செங்கோன்மை!—இன்றேல் - இல்லையாயின்—ம

௩௬ - ஆம், அதி—கொடுங்கோன்மை. பாடுக

ன்னர்க்கு—ஒளி-அப்புதழ்களானவை | — மன்னாவாம் - உன்
டாகாவாம். எ-று. ✽ மன்னாமை-ஒருபோதும் நிலையாமை.
பழிக்கப்பட்டால் புகழ்நிலையாமைபால் தாமும் நிலையாண்
பதாயிற்று. — வெற்றிகொடை முதலாகிய ஏதுக்களால் புகழ்
பலவகைப்படுதலால் மன்னா எனப் பன்மையாற் சொல்லினா
ர். அப்புதழ்களெல்லாம் - செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து
இல்லையாமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கொடு
ங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] ஈ

து னியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த - ✽
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. - - - எ.

இ-ள். வேந்தன் - அரசனது—அளியின்மை - அருளில்லா
மையானது | —வாழும் - (அவனாட்டிலே) வாழும் — உயிர்க்
கு-குடிசளுக்கு—துளி-மழையினது—இன்மை - இல்லாமை
யானது | — ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழுமுயிர்களுக்கு—எந்
து-எவ்வகைத் துன்பந்தருமோ.—அற்றே - அவ்வகைத்துன்ப
மேதரும். எ-று. ✽ உயிரொன்றது-குடிசை. முன்வாளுக்கி
வாழுமென்றதனை-எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி. (எ)

இன்மையி னின்னா துடைமை முறை செய்யா ✽
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின. - - - அ.

இ-ள். முறைசெய்யா - முறையைச்செய்யாத — மன்னவ
ன்-அரசனது—கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ் — படின -
வாழின்—(யாவர்க்கும்)—உடைமை-(பொரு) ஞடைமையா
னது | — இன்மையின் - இல்லாமையினும்— இன்னாது-அதிக
துக்கத்தைச்செய்வதாகும். எ - று. ✽ தனக்குரியபொருளோ
டு அழையாது மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிசுத்
து முதலானவை பொருளுடையார்க்கேஆதலால்அவ்வுடைமை
இல்லாமையினும் இன்னாதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டா
லும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்குவரும்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி. ✽
யொல்லாது வானம் பெயல். - - - கூ.

இ-ள். மன்னவன் — முறைகோடி-முறைதப்ப—செய்
யின்-(பொருளைச்)சம்பாதிப்பானுயின்—(அவனது நாட்டி
லே)—உறை -பருவமழையானது—கோடி. - இல்லாமற்போ

இ-ள் - ஆம், அதி - வெருவந்தசெய்யாமை. உாயி.

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க - - - *
நீங்காமை வேண்டு பவர். - - - - - உ.

இ-ள். ஆக்கம்-செல்வமானது—நெடிது-நெடுங்காலம்—
நீங்காமை - நீங்காமையை — வேண்டிபவர் - விரும்புவோர் | —
கடிதோச்சி - (அத்தகுந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது)
அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி—மெல்லவெ
றிக-(செய்யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர். எ-று.
* கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொரு
ட்டும், மெல்ல வெறிதல்-பாவரும் அஞ்சாமைப்பொருட்டும்,
ஆம்,—தொடங்கினவளவுக்குக் குறைதல்பற்றி - தகுந்த தண்
டஞ்செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சுதல்-எறிதல் - இரண்டும்
உவமை பற்றிவந்தன. [இவை இரண்பிபாட்டாலும் குடிகள்
அஞ்சுவனசெய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலனாயி *
வெருவந்த மொல்லைக் கெடும். - - - ரு.

இ-ள். அரசன்—வெருவந்த - (குடிகளால்) அஞ்சப்பட்ட
செயல்களை—செய்து — ஒழுகும் - நடக்கும் — வெங்கோல
னாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால்—ஒருவந்தம் - நிச்சயமாக
வே—ஒல்லை-கடிதில்—கெடும்-(அவன்) கெடுவான். எ-று.*
அச்செயல்களும்-கெடும்-பின்னே சொல்லப்படும். (ரு)

இறைமடிய நென்றுகாக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த *
னுறைகழி பொல்லைக் கெடும். - - - ச.

இ-ள். இறை - (நம்) மரசனானவன் — கடியனென்று-பொ
ல்லாதவனென்று — உகாக்கும் - (குடிகளாலே சொல்லப்படு
கிற)—இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய—
வேந்தன் | —உறைகுறுகி - ஆயுளுங்குறைந்து — ஒல்லைக்கெடு
ம்-(செல்வமும்) கடிதினிழப்பான். எ-று. * ஆயுள் குறைத
லாவது-அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செவ்வம் *
பேஎய் கண்டன்ன துடைத்து. - - - ரு.

இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டிவோர்க்கு)
அரிதாகிய சமயத்தையும்,—இன்ன முகத்தான் - (கண்டால்)
ருசு

உாயிசு ௫௭-ஆம், அந்—வெருவந்தசெய்யாமை.

இனிமையிலாத முகத்தையும், உடையவனது — பெருஞ்செல்வம் — பேய் - பேயால் — கண்டதன்னது - காணப்பட்டது போல்வதொருகுற்றத்தை? — உடைத்து - உடையதாகும். ௭-ஆம், ௫௫ எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவைசெய்வானே ஒருவரும் சேராமையால் அவன் செல்வம் நனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார், — காணாதல் - தன்வசமாக்கல். (௫)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ *
நீடின்றி யாங்கே கெடும். - - - - - ௫.

இ-ள். (அரசன்) — கடுஞ்சொல்லன் = கடியசொல்லையுடையவனும், — கண்ணிலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும், — ஆயின் - ஆனால் — நெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது — நீடின்றி நீடிதலில்லாமல் — ஆங்கே - அப்பொழுதே — கெடும். ௭-ஆம், ௫௫ வேட்டங்கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ்சுது பொரு, ஸீட்டங்கள் காமமோடேழு, எனப்பட்டவிதனங்களுள் கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ்செய்தலுள் அடக்கினார். இவைசெய்த பொழுதே கெடுஞ் சிறுமையதல்லதாயினு டென்றற்கு - நெடுஞ்செல்வமென்றார் (௬)

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த *
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். - - - - - ௭.

இ-ள், கடுமொழியும் = கடியசொல்லும் | — கையிகந்ததண்டமும் - (குற்றத்தின்) மிகுந்ததண்டமும் | — வேந்தன் — அடும் - (பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற — முரண் - மாறுபாடாகிய (இரும்பை) — தேய்க்கும் — அரசும் - அரசர்களாம். ௭-ஆம், ௫௫ கடிய சொல்லாற்சேனையும், அதிகதண்டத்தினாலே தேசமும், கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கிவருதலால் அவைகளை அரசமாக்கினார். (ஏகதேசவுருவகம்) [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சமயமில்லாமை இன்னொருமுகமுடைமை - கண்ணோட்டமில்லாமை - கடுஞ்சொற்சொல்லல் - அதிகதண்டம் - இவைகள்குடிகள் அஞ்சுந்தொழிக்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லுமுரணும் செல்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

இனத்தாற்றி யென்னாந வேந்தன் சினத்தாற்றிச் *
சீறிந் சிறுகுந் திரு. - - - - - ௮.

இ-ள், (காரியவெண்ணத்தை) — இனத்தாற்றி = மந்திரிக

௩௭-ஆம்,அதி—வெருவந்தசெய்யாமை. உயடு

விடத்தேவைத்து—எண்ணுத - (அவரோடுதானும்) எண்ணிச்
செய்யாத — வேந்தன் — (தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) —
சினத்தாற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி — சீரின் -
(அவரைக்) கோபிப்பாணியின்—திரு - (அவனது) செல்வமா
னது|—சிறுகும் - (நாடோறும்)சுருங்கும்.எ-று.ஃ இராச்சிய
பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துத லொப்புமையால் மந்திரி
களை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர்
மேல் ஏற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவராதலால் அத்
தவறு தீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிதுசெலுத்தும் விதமு
ம், இலனமென்பதுநோக்கித் - திரு சிறுகுமென்றும், சொல்
லினார், [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதி அஞ்சும் தொழிலு
ம், அது செய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன் *
வெருவந்து வெய்து கெடும். - - - - - கூ.

இ-ள். சிறைசெய்யா-(முன்னேதனக்கொருகாப்பிடமாக)
அரண்செய்துகொள்ளாத—வேந்தன் | — செருவந்தபோழ்தி
ல். போர்வந்தகாலத்திலே— வெருவந்து - (காப்பு இல்லாமை
யால்) அஞ்சி—வெய்து - வினாவிலே—கெடும் - கெடுவான்.
எ-று. ஃ பகையை அஞ்சிச் சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியா
கித் தானும் அஞ்சிப் பகைவசத்தனாவ னென்பதாம்.[இதனா
ல்தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதும்சொ
ல் லப்பட்டன.] ஏமம்-காப்பு-ஒருபொருட்சொற்கள். (கூ)

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல - - - - *
தில்லை நிலக்குப் பொறை. - - - - - ட.

இ-ள். கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன் —கல்லார்-
(நீதி நூலாதிகளைக்) கல்லாதவரை—பிணிக்கும்-(தனக்குப்ப
குதியாகக்) கூட்டாநிற்பான்.—அதுவல்லது - அக்கூட்டமல்
லாமல்—நிலக்கு - பூமிக்கு—பொறை - (அதிகமான) பாரம்
—இல்லை-(வேறே)இல்லை.எ-று. ஃ கடுங்கோல்.இங்கே அதிக
தண்டம்செய்வானுக்குஆயிற்று. அவன் அதுசெய்தற்கு உட
ன்படுவாரா யல்லது கூட்டாமைபால் - கல்லார்ப்பிணிக்கு
மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாகலால்நில
த்துக்குப் பாரம் அதுவல்ல தில்லையென்றும், சொல்லினார்.
[இதனால் அஞ்சுவனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

உாயன் ௫௮-ஆம், அதி—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது - தன்னோடு பழகினவனாக்கலாடால் அவரால் சொல்லப்பட்டதனை மறுக்கமாட்டானம். இது அவர்மேலே கண் ஓடியவிடத்து நிசுழ்வதாகலால் அப்பெயர்பெற்றது. இது தாகுணியமென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுவதலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - *
புண்மைபா னுண்டிய் வலகு. - - - - க.

இ-ள். கண்ணோட்டமென்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற—கழிபெருங்காரிகை - மிகவும்பெரிய அழகானது—உண்மையால்— (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால்— இவ்வலகு—உண்டி-உண்டாகின்றது. ௭-ஆ. கண்ணோட்ட மில்லாமை - வெருவந்த செய்தலென்கிற அஞ்சுவனசெய்தலாகலால் அவர் நாட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம் போற்காப்பிடம்பெறுமைபற்றி இவ்வலகு உண்டென்றார். க.

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா - - *
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. - - - - உ.

இ-ள். உலகியல் - உலகநடையானது | — கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே—உள்ளது:- நிசுழ்வதாகும்.— (ஆதலால்) — அஃதிலார் - அக்கண்ணோட்ட மில்லாதவர்—உண்மை-உராதல்—நிலக்கு-பூமிக்கு—பொறை - பாரடாவதற்கே [வேறென்றுக்குஅன்று.] ௭-ஆ. கண்ணோட்டமில்லாதவது—உபகாரச்செய்தல் - காப்பாற்றல் - பிழைபொறுத்தல்—இவை முதலானவை. — அவை உண்டாகாமைபால் கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாபொன்பது பற்றி நிலத்தக்குப் பொறையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ).

பண்ணென்றும் பாடற் கிணையின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். - - - - க.

இ-ள். பண்-இசையானது | — பாடற்கு - பாடற்றொழி

௩௮ - ஆம், அறி - கண்ணோட்டம்.

உரையுள்

லோடு — இயைபின்மேல் — பொருத்தமில்லையாயின் — என்னா
ம்-என்னபயனுடைத்தாகும். — (அதுபோல்) — கண் — கண்
னது | — கண்ணோட்டமில்லாதகண் — கண்ணோட்டமில்லாத
விடத்து — என்னாம் — என்னபயனுடைத்தாகும். எ-று. **௩௯** எப்
படி பாடற்றொழிலோடு பொருந்தாதவிடத்து இசையிடு
லே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொ
ருந்தாதவிடத்துக் கண்ணினாலே பயனில்லையென்பதாம். (௩)

உ உபோன் முகத்தெவன் செய்யு டளவினாற் *
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். * * * * *

இ-ள். அளவினாள் — கண்ணோட்டமில்லாத — கண் - கண்க
ளானவை. — முகத்து — முகத்தினிடத்து — உபபோல் — உள்ள
வைபோல் (கண்டோர்க்குத் தோன்றுதலையல்லாமல்) — எவ
ன் - (வேறே) என்னபயனை? — செய்யும். எ - று. **௪௦** தோன்று
தலையல்லாமலென்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. — அ
நிகமான் கண்ணோட்டத்தை விவக்குதற்கு அளவினாலென்ற
ர். அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாதென்பது கருத்து. (௪)

க கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற் *
புண்ணென் னுணரப் படும். * * * * *

இ-ள். கண்ணிற்கு - (ஒருவன்து) கண்ணிற்கு — அணிகல
ம்-அணியும் அணியாவது | — கண்ணோட்டம். — அஃதின்மே
ல்-அவ்வணி யில்லையாயின் — (அக்கண்) — புண்ணென்று —
உணரப்படும் - (அறிவுடைபவரால்) அறியப்படும். எ - று. **௪௧**
கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாபடியால் — கண்ணிற் கணிகல
மென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினாலும் தோய்களாலும் - நீர்
பற்றலாலும் - துயர்விளைத்தலைநோக்கி — புண்ணென்றுணரப்
படு மென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

ம கண்ணோடு டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ *
டியைந்துகண் ணோடாதவர். * * * * *

இ-ள். கண்ணோடு - (ஒருதற்கு உரிய) கண்ணோடு — இயைந்
து. பொருத்தியிருந்தும். — கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோடு
தலில்லாதவர் | — (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருக்கினும்) — மண்
னோடு — இயைந்த. பொருத்திநின்ற — மரத்தனையர் - மரத்தி
ருடு

உரையு அ - ஆம், அதி - கண்ணோட்டம்.

னை யொப்பர். எ -று. கண்ணினது - தொழிலாகிய ஒடுதல். கண்ணையுடையவன்மேல் நின்றது. — மரம் - கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமானமாயிற்று. (க)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார் *
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். " " எ.

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர் - கண்ணோட்டமில்லாதவர் | — கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர். — கண்ணுடையார் | — கண்ணோட்டமின்மையும் - கண்ணோட்டமில்லாதவராதலும் -- இல் - இல்லை. எ -று. கண்ணோடு எங்கே இல்லையோ அங்கே புகையும் இல்லை - புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கும் - என்பதுபோல் - கண்ணோட்டம் எவரிடத்து இல்லையோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லை - கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கும் என அனுமானப்பிரமாணம் பற்றிச் சொல்லியது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதாரிழைச்சொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லாரீக *
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. " " அ.

இ-ள். (இவ்வுலகு) — கருமம் -- (முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில் — சிதையாமல் - அழியாமல். — கண்ணோட வல்லாரீக்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்ய வல்ல அரசர்க்கு — உரிமை - உரியதாத் தன்மையை — உடைத்து - உடையதாகும். எ -று. கண்ணோடு பழகினவர் பிறருக்கு இயக்கஞ்செய்தவிடத்து அவனாக் கண்ணோட்டத்தினால் தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெடுதல் முன்னே ஓர்ந்து கண்ணோடா தென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்டமுறை இலக்கணத்தாலும்; பெற்றும் -- முறைகெடவருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமைபும், அது வாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சபாவமாகுதல் அருமையாகலால் - கண்ணோட வல்லாரீக்கென்றும், அச்சபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால் - உரிமையுடைத்தென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப் *
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. " " க.

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - (தம்மை) ஒறு

நெல்-ஆம், அரிசி-கண்ணாட்டம்.

உளியகம்

கீகு மியல்புடையவரிடத்தும்—கண்ணோடி - கண்ணோட்டமு
டையவராகி — பொறுத்தாற்றும்பண்பே - (அக்குற்றத்தை
ப்)பொறுக்குமியல்பே—தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான
வியல்பு. எ - று. பண்பினு றொன்றதனால் - அவர்பழக்கம்
பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும்-பொறுத்தாற்றும்-ஒருசொல். (க)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - *
நாசுரிசும் வேண்டு புவர். - - - - - ய.

இ-ள். நயத்தக்க (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க—நாகரிகம்-கண்ணோட்டத்தை—வேண்டிபவர் | — நஞ்சு - நஞ்சை—பெயக்கண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும்—உண்டு - (கண்மறுக்கமாட்டாமைபால் அதனை) உண்டு—அமைவர் - (பின்னும் அவனோம்) பொருந்துவார். எ-று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவரைத் தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செயவேண்டிவது பிரதஞ்சுக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று தமக்குக் குற்றம் செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ருக-ஆம், அது—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது-பகைவர் அயலோர் நடப்பினர் என்னு முன்
அகிறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை ஆ
ளுதலாம். முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அரச
னுக்குத் தன்னுயி காக்கும்போதும் பிறர்நாடு பிடிக்கு
ம்போதும் வேண்டியவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கின
ராதலால் அவ்விரண்டி காரியங்களுக்கும் அவசியம் வே
ண்டியதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முனர்ச்சான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் - *
தெற்றென்க மன்னவன் கண். - - - - - க.

இ. என். மன்னவன் | — ஒற்றும் - ஒற்றனும் — உரைசான்ற -
புகழ்நிறைந்த — தாலும் - (நீதி) தாலும் ஆகிய — இவையிரண்
டும் — கண் - (தன்னிரு) கண்ணுமாக — தெற்றென்க - தெளிய
க்கடவன். எ. து. ❀ ஒற்றனைவன் - தன் கண்ணுக்கு எட்டாத
தூரமெல்லாம் போய்க் கண்டு அங்கே நடந்தவையெல்லாம்
அறிவித்தலாலும், தூலானது - அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்
னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாம் சொல்லி அறி

உாஉய்

- ருஅ-ஆம், அதி—ஒற்றூடல்.

வித்தனாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு உன்னக்கண்ணும்
ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனெ
ன்பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லாரிக்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான் தும் *
வல்லறிதல் வேந்தன் ரெழில். - - - - உ.

இ-ள். எல்லாரிக்கும் - எல்லாரிடத்தும் — நிகழ்பவையெல்
லாம் - நடப்பவைகளையெல்லாம் — நாடோறும் — வல்லறித
ல்—(ஒற்றினாலே) வினாந்தறிதல் | — வேந்தன்ரெழில் - அரச
னுக்கு உரிய தொழில். எ - து. ஐஐ எல்லாரிக்குமென்றது - ப
கைவர் - அயனோர் - நட்பினர் - என்னு முவகையானாயும் —
நிகழ்பவையெல்லாமென்றது - நல்லவையும் தீயவையும் ஆகிய
சொற்களையும், செயல்களையும், — அவை நிகழ்ந்தபொழுதே
அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செ
ய்யவேண்டிதலால் - வல்லறிதலென்றார். — அவ்விருதொழில்க
ளுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று
உபசரித்தார். — ஒற்று அதிகாரத்தால்வந்தது. [இதனால் ஒற்
றினாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் *
கொற்றங் கொள்கிடந்த தில். - - - - கூ.

இ-ள். ஒற்றினால் - ஒற்றின்க்கொண்டு—ஒற்றி - (எல்லாரிட
த்தும்நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து —பொருள்-(அ
வைகளால் அடையும்) பயனை—தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத—
மன்னவன் | — கொற்றங் கொள்கிடந்தது - வெற்றியடைய
க்கிடந்தது—இங் - (வேறெருருவழி) இல்லை. எ-து. ஐஐ அந்நிக
ழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனாதல் ஒற்
றினாலே - நீங்குவதன்றி வேறென்றினாலே நீங்காமையால் -
கொற்றங்கொள்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழி
ல் செய்யாதவிடத்து வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா னென்றங் *
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. - - - - ச.

இ-ள். தம்-தம்முடைய — வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்
பவர்—சுற்றம்-சுற்றத்தார் — வேண்டாதார் - பகைவர்—என்
து - என்றுசொல்லப்பட்ட — அனைவரையும் — ஆராய்வது—

சூக-ஆம், அநி—ஒற்றாடல்

உரையக

(சொல்லா லும் செயலா லும்) ஆராய்பவனே | — ஒற்று - ஒற்றனா
வான். எ - று. ஃஃ அரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செ
யப்படுமவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்
தும் செயப்படுமவையும், பகைவராலே தன் சோர்வுபார்த்த
லும் மேலே தேறப்படுதலும் முன்னிட்டுச் செயப்படுமவை
யும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்வேண்டு
தலால் இம்மூவகையானாயும் குறையாமல் ஆராயவேண்டு
மென்றற்கு-அனைவரையு மாராய்வதொற்றென்றார். (ச)

கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - - ஃ
முகா அமை வல்லதே பொற்று. - - - ரு.

இ-ள். (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றானே அவ
ராலே)—கடா-சந்தேகிக்கப்படாத — வருவொடு - வடிவோ
டு(பொருந்தி) — (அவர்க்குந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்)
— கண்ணஞ்சாது - (கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்
கு அஞ்சாமலின்று—யாண்டும் - நர்லுபாயங்களுந் செய்தா
லும்—உக்ரமை - (முனதி லுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க—வ
ல்லதே-வல்லவனே | — ஒற்று-ஒற்றனாவான். எ - று. ஃஃ சந்தே
கிக்கப்படாதவடிவு-பார்ப்பார் வணிகர் முதலானவர்வடிவு. (ரு)

து நந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்த் - - ஃ
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. - - ஈ.

இ-ள். துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தோரும் — படிவத்தார் -
விரதவொழுக்கத்தோரும்—ஆகி — இறந்து - (போகக்கடா
தவிடங்களில்லல்லாம்) போய்—ஆராய்ந்து — (ஆராயவேண்டிய
வைகளுள்ளாம்) ஆராய்ந்தறிந்து—என்செயினும் - (அவ்வி
டத்தோர் சந்தேகித்துப் பிடித்து) என்னதுன்பஞ் செய்து
கேட்டாலும்—சோர்வில்து:—தன்னவெளிப்படுத்தாதவனே |
— ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ-று. ஃஃ விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த
யாத்திணாமுதலானவை. — செயினுமென்பது - அறவோரொ
ன்று செய்வாரொன்பதை விளக்கிநின்றது.—முன்னே நால்வ
கை உபாயமுஞ்சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப்பிரித்துச்
சொல்லியது - அதன்பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்புநோக்கி. (சு)

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை - - ஃ
யையப்பா டில்லதே பொற்று. - - - எ.

இ-ள். மறைந்தவை - (எவரது செயல்களை அறியச்சென்
ருக

உரையு

கே-ஆம் அதி—ஒற்றூடல்.

முனே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை — கேட்கவற்றுகி-
(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனாகி — அறிந்த
வை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களினால் — ஐயப்பா
டில்லாதே - (பின்) சந்தேகப்படுதலில்லாதவனே | — ஒற்று-ஒற்
றனாவான். எ-று. ூ அவ்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொ
ல்லுவானா அறிந்து அவர்சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவ
ரோ சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செய
லியாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்பந்தத்தினாலே கே
ட்கும்போதும் அன்னியர்போலே நின்று கேட்க வேண்டித்
லாய் - கேட்கவற்றுகியென்றும், கேட்டு அறியப்பட்டவைக
ளைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அ
வைகளுக்கு ஏற்ற காரியம் செய்யக் கூடாமையால் ஐயப்பா
டில்லாதேயென்றும், சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலு
ம் ஒற்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ - *
ஒற்றினு லொற்றிக் கொளல். - - - - - அ.

இ - ள். ஒற்று - ஒற்றொற்றினாலே — ஒற்றி - மறைவாயறிந்
துவந்து — தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட — பொருளையும் - காரிய
த்தையும் — மற்றுமோ ஒற்றினால் - பின்னும் ஒற்றொற்றினாலு
ம் — ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து — கொளல் - (ஒப்புமைகண்
டு) கொள்ளக்கடவன். எ - று. ூ அவ்வொடுகலந்து நின்றுமா
றுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமானகபால் அரசனுக்கு ஒருவன்
சொல்லையே நம்பலாகா தென்பதாம். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாங்கவுடன் மூவர் - *
ஒற்றொற் றுக்க தேறப் படும். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒற்றனா ஆளுமிடத்து) — ஒற்று - ஒற்றொற்றன் —
ஒற்று - மற்றொற்றொற்றன் — உணராமை - அறியாதிருக்கும்ப
டி — ஆள்க - ஆளக்கடவர். — (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களு
ள்) — உன்மூவர் - - (ஒருபொருண்மேலே வேறுவேறுவிடப்
பட்ட) மூவருடைய — சொல்-சொற்களும் — தொக்க - (பயனா
ல்) ஒத்திருக்குமாயின் — தேறப்படும் - (அப்பொருள் மெய்
யென்று) தெனியப்படும். எ-று. ூ ஆயினென்பது வருவிக்கப்
பட்டது. ஒருவன் ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்து
கொண்டி ஒப்பச் சொல்வாராகையால் - உணராமை ஆள்கவெ

நகை-ஆம், அது—ஒற்றாடல்.

உறையன்

ன்றும், மூவரிக்கும் நெஞ்சு ஒருதன்மைப்படுத்தலும், பட்டா
ல் நீடித் திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படு மென்றும்,
சொல்லினார். — இதனாலே மூவரிசொல்லும் ஒத்திராமற்போ
னல் பின்னும் ஆராய்க் வெண்பதும் பெறப்பட்டது. (கூ).

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - ✱
புறப்படுத்தா அஞ் மறை. - - - - - ய.

இ-ள். ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்து - சிறப்பு சிறப்பை - அறிய - (பிறர்) அறிய - செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் - செய்யின் - மறை - (தன்னுள்ளே) அடக்கப்படுமவைகளை - புறப்படுத்தாளுகு - (தானே) வெளியில் இட்டவனாவான். எ-று. மறைபாவது - அவன் ஒற்றனானதும், அவன் சொல்லியதும், ஆம். சிறப்புப் பெற்ற இவன் யானென்றும், இது பெறுதற்குக்காரணம் யாதென்றும், வினவுவாரும் சொல்வாரும் அயலாராகலால் புறப்படுத்தாளுகுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒற்றனா ஆளும்விதமும், அவராலே நடந்தவை அறியும் விதமும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யும்விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

***** ❁ *****

கூய்-ஆம், அதி—உளக்கமுடைமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தலிலே எழுச்சி யை உடைத்தாதலாம். ஒற்றரால் நடந்தவை அற்றது . அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்செய்வோனுக்கு இது அ வசியம் வேண்டிதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய ஞானப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா - - *

இ-ள். உடையொனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவொன்
று சொல்லுதற்குச்சிறந்தது. — ஊக்கம் - முனவெழுச்சியாம்.
— அஃதில்லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர். — மற்றுடைய
து - வேறுடையதுதானும் — உடையோ - உடையராவோ.
[ஆகார்.] எ-று. ✽ வேறுடையதென்றது - முன் அடைந்து
நின்றபொருளை. உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. காப்பாற்றவலி
மை யில்லாமையால். அதையும் இழப்பொன்பதாம். (க)

உரையிசு

சுய-ஆம், அநி—ஊக்கமுடைமை.

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை *
நில்லாது நிங்கி விடும். - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சி யுடைமையே—உடைமை - (நிலைபெற்ற) வுடைமையாம்.— பொருளுடைமை—நில்லாது - நிலைபெறாமல்—நிங்கிவிடும். எ-று. ூ மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயி ருக்கையால் அதற்கு நிலைபெறுமையும், சொல்லப்பட்டன. சொல்லவே அது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ளுக்க - - - - *
மொருவந்தங் கைத்துடையார் - - - - ரு.

இ-ள். ஒருவந்தம்-நிலைபெற்றதாகிய — ஊக்கம் - மனவெ ழுச்சியை—கைத்து - கைப்பொருளாக — உடையார்—(இ ழுந்தாராயினும்)—ஆக்கம்- கைப்பொருளை—இழந்தேமென் று—அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார். எ - று. ூ மனஞ்சுழலாமை க்கு ஏதுவருகின்றபாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (ரு)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா - - - - *
ஆக்க முடையா னுடை. - - - - ச.

இ-ள். அசைவிலா - அசைவில்லாத — ஊக்கமுடையானு டை-மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்தே—ஆக்கம் - பொருளா னது—அதர்வினாய்-வழிகேட்டுக்கொண்டு—செல்லும்.எ-று. ூ அசைவின்மை - இடுக்கண் முதலாகியவைகளால் தளரா மை. வழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென் றுசேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அடைந்துநின்ற பொருளினும் அதற்கு ங்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாத்தர்தம் - - - - *
முள்ளத் தணைய துயர்வு. - - - - ரு.

இ-ள். மலர் - நீர்ப்பூத்தாள்களது — நீட்டம் - நீட்சியான லை—வெள்ளத்தணைய - நின்றநீரளவினவாம். — (அதுபோ ல்)—உயர்வு - மனிதருயர்ச்சியானது | — உள்ளத்தணையது - (அவர்) மனவெழுச்சியளவினதாம்.எ-று. ூ மலர் அதன்றொரு

சூ.யி - ஆம், அதி - ஊக்கமுடையமை. உ.உ.ரு

கீகு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர்மிகுந்தமட்டும் மலர்கள் நீளு
மென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுபமான
வலிமையால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மனிதர் உயர்வொன்பது
பெறப்பட்டது. உயர்வு பொருள் படைகளால் மிகுதல். (ரு)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது - - *
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. - - - - - எ.

இ - ள். (அரசரானவர்) - உள்ளுவ தெல்லாம் - நினைப்ப
தெல்லாம் - உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே - உள்ளல் - நி
னைக்கக்கடவார். - அது - அவ்வுயர்ச்சியானது - தள்ளினும் -
(ஊழ்வகையினாலே) கூடாமற் போயினும் - (அந்நினைப்
பு) - தள்ளாமைநீர்த்து - தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்.
எ - து. * மற்று - அசை. தள்ளினுமென்றதனால் தள்ளாமை
மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும் முயற்சியிலே
அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமை
யால் தள்ளாத இயற்கை யுடைத்தென்பதாம். முன்னே உள்
ளத்தனையதுயர்வென்றதனை உறுதி செய்தபடி. (சு)

சுதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதைதயம்பிற் - *
பட்டுப்பா டேன்றுங் களிறு. - - - - - எ.

இ - ள். களிறு - புதைதயம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே
- பட்டு - (புண்) பட்டவிடத்து - பாடேன்றும் - (தளராமல்த
ன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும். - (அதுபோல்) - உர
வோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர் - சுதைவிடத்து - (தா
ம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து - ஒல்கார் -
தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார். எ - து. * பட்
டு - பட்டாலென்பதன் பொருளிலே வந்தது. - ஒல்காமை -
களிற்றுக்கும், பாடேன்றல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்ட
ன. நினைக்கப்பட்ட உயர்ச்சியானது கூடாமற் போயினும்
தவறாமல் அதனை முடிப்பொன்பதாம். [இவை மூன்றுபா
ட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவ ரொய்தா ருலகத்து - - - *
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. - - - - - அ.

இ - ள். உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர் -
உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள் - வள்ளியமென்னும் - வண்மை

உரஉசு சுய-ஆம், அதி—ஊக்கமுடைமை.

யையுடையமென்று (தம்மைத்தாமே மதிக்கும்)—செருக்கு= மதிப்பைப்—எய்தார் -பெறார். எ - று. ஊக்கமில்லாதவ ரிக்கு-முயற்சி-பொருள் - கொடை - செருக்கு - இவைமுறையே - இல்லாமற்போதலால் - செருக்கெய்தாரென்றார். கொடைவெற்றிகளால் ஆகிய விற்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குக்காணப்பட்டாமைமால் தன்மைபிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. அ

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை - - - *
வெறும் புலிதாக்குறின். - - - - - கூ.

இ-ள். யானை—பரியது - (எல்லாவிலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது - (அதுவல்லாமலும்) - கூர்ங்கோட்டது-கூர்மையான கொம்புகளையுமுடையது - ஆயினும்—புலி—தாக்குறின்-(தன்னை) எதிர்ப்படின—வெறும் - (அதற்கு) அஞ்சும். எ - று. பேருடம்பால் வலிமிழுதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. [புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் அதனை யுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாக்கியம், பதைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லராயின் அதனை யுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவனென்பது தோன்றநின்றலால்- பிறிதுமொழிதல்.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார் *
மரமக்க ளாதலே வேறு. - - - - - ட.

இ-ள். ஒருவற்கு—உரம் - திடமான அறிவாவது | —உள்ளவெறுக்கை-மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்.—அஃது - அதனை—இல்லார் - இல்லாதவர்|—மரம் - [மனிதராகார்] மரங்களாவார்.—வேறு - (சாதி மரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை|—மக்களாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே. [வேறில்லை.] எ-று. மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லவறியும் காரிய முயற்சியும் இல்லாமைபற்றி மரமென்றும், மரத்திலுண்டாம் பயன் இல்லாமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றும், சொல்லினார்.—மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலானவையும், ஆலயம் வீதி தேர் மரக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும், ஆகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ட)

சூக - ஆம், அது — மடியின்னம்

உரு

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது
சோம்புத லில்லா மையாம். ஊக்க முடையவர்க்கு ஓ
ரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக்குறி
த்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு - *
மாஞ்சுர மாய்ந்து கெடும். - - - க.

இ-ள். குடியென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான்பிறந்த) குடியாகிய மழுங்கா விளக்கானது - மடியென்னுமாசு - (ஒருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது - ஊர - நெருக்க - மாய்ந்துகெடும் - மழுங்கிக்கெடும். எ-று. ஃஃஃ உலகநடையுள்ளவர்க்கும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தவனாவிளக்குதலால் - குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தமோகுணத்தினாலே வருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அது மஹையிருள்போலாகாமல் அவ்விளக்கைத் தான் நெருக்கி. மாய்க்கும் வலியுடைமையால் - மாகுரமாய்ந்துகெடுமென்றும், சொல்லினார். - கெடுதல் - பெயரும் வழங்காமற்போகுதல். (க)

மதையை மடியா வொழுகல் குழையைக் - - - *
குடியாக வேண்டி பவர். - - - உ.

இ-ள். குடியை-(தாம்பிறந்த)குடியை—குடியாக - (மே
ண்மேலுயரும்)நற்குடியாக—வேண்டிபவர் |—மடியை-சொ
ம்பலை--மடியா-சோம்பலாகவே (நினைத்து) —ஒழுக்க- (மு
யற்சியோடு) நடக்கக்கடவர். எ-று. ூ நெருப்பைக் காட்டி
லுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாக
வே நினைக்கவேண்டும் என்பதுபோல் மடியைக் காட்டிலு
ங் கொடியது வேறில்லாமை பற்றிப் பின்னும் அப்பெயராற்
றானே சொல்லினார்.சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைத்து
முயற்சி செய்துநடந்தால்தாம் உயர்தலாலே குடி உயருமெ
ன்றற்கு - குடியைக் குடியாகவேண்டிபவரென்றார். அப்படி
நடவாமற் போனால் குடி அழியு மென்பதகருத்து. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த - *
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. - க.

இ-ள். மழ-மழக்கத்தருவதாயி — மழ-சோம்பலை —

உரைய

சூக-ஆம், அதி—மடியின்மை.

கொண்டு. (தன்னுள்ளே) கொண்டு—ஒழுகும் - நடக்கும்—
பேதை-அறிவில்லாதவன்—பிறந்த—குடி - குடியானது—
தன்னினும்-அவனினும்—முந்து—முற்பட—மடியும். அழியு
ம். எ-று. **ஐ** அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்த
லாலே பேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படுவதாத
லால்-குடிதன்னினுமுந்து மடியுமென்றும், சொல்லினார்.—
ஆக்கத்திலே பிற்படினும் அழிவிலே முற்படுமென்பதாம். **ங**

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - *
மாண்ட வுஞ்நி லவர்க்கு. - - - - ச.

இ-ள். மடி - சோம்பலிலே—மடிந்து - வீழ்தலால் — மா
ண்டவுஞ்நிலவர்க்கு - திருத்தமாகியமுயற்சி யில்லாதவராயி
னவர்க்கு—குடி - குடியும்—மடிந்து—குற்றம் - குற்றங்களு
ம்—பெருகும் - பல்கும். எ-று. **ஐ** குற்றங்கள்-பின்வருங்கு
றனிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்கு பாட்டாலும்
சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுஞ்நி - - *
கெடுநீரார் காமக் கலன் - - - - ரு.

இ-ள். மடி - சோம்பலும் — நெடுநீர் - (வினாவிற்கெய்த
ற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங்குணமும்— மறவி - மற
தியும்—துயில் - துயிலும் ஆகிய—நான்கும்—கெடுநீரார் -
இறக்குமியப்பிணையுடையவர்— காமக்கலன் - விரும்பியேது
மரக்கலமாம். எ-று. **ஐ** மடி செய்யுளமைவு தோக்கி நடு நி
ன்றது.—மடியோடு மற்றை மூன்றும் - தமோகுணத்திலே
தோன்றி உடனிகழ்வனவாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்ட
ன.—காமக்கல னென்பதனால் - எப்படி மரக்கலம் மரணம்ச
மீபித்தவர்க்குப் பெருக்கந் தருவதுபோலே தோன்றி அவ
ர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படி
யே இந்நான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ் செய்ப
வைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக் கொண்ட
விடத்தே துன்பத்திலே விழுத்து மென்பது தோன்றலறிக.

படியுடையார் பற்றமைத்தக் கண்ணு மடியுடையார் *
மாண்பய னெய்த லரிது. - - - - ஈ.

இ-ள். படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்டவராகு—

சாக-ஆம், அதி—மடியின்மை.

உாஉயக

இது செல்வமானது — அமைந்தக்கண்ணும் - (தானேவந்து) சேர்ந்தவிடத்தும் — (அதனால்) — மடியுடையார் - சோம்பலுடையவர் — மாண்பயன் - பெரும்பயனை — எய்தலரிது - அடைதலில்லை. எ-று. ஷீ உம்மை - அமையாமையை விளக்கின்றது. — பயன் - இன்பம். அச்செல்வம் காக்குமுயற்சியில்லாமையால் அழிதலாலே தந்துன்பம் நீங்காதென்பதாம்

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து *
மாண்ட வுருற்றி லவர். - - - - - எ.

இ-ள். மடிபுரிந்து - சோம்பலைவிடும்புதலால் — மாண்ட - பெருமைபொருந்திய — உருற்றிலவர் - முயற்சியில்லாதவர்! — இடிபுரிந்து - (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி — (அதற்பயன்காணுமையினாலே) எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை — கேட்பர். எ-று. ஷீ அவரிகழ்தல் சொல்லவே பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர்பேசமாட்டாமையால் கேட்பொன்றார். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னெண்ணர்க் - *
கடிமை புகுத்தி விடும். - - - - - அ.

இ-ள். மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது — குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே — தங்கின் - தங்குமாயின் — (அது) — தன்னெண்ணர்க்கு - தன்பக்கவர்க்கு — அடிமை - அடியுந் தன்மையை — புகுத்திவிடும் - (அவனை) — அடைவித்துவிடும். எ-று. ஷீ சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. — குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னெண்ணர்க்கென்றதனால் அறிக. அடியுந் தன்மை தாழ்த்துநின்றேவல் கேட்டல். [இவை நான்குபாட்டாலும் சோம்பற்றுகளின் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை புள்வந்த குற்ற மொருவன் - - *
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். - - - - - கூ.

இ-ள். ஒருவன் — மடியாண்மை - சோம்பலை ஆளுந் தன்மையை — மாற்ற - ஒழிக்கவே — குடி - (அவனது) குடிபுள்ளும் — ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும் (வந்த) — குற்றம் - குற்றங்கள் — கெடும். எ-று. ஷீ சோம்பலை ஆளுந் தன்மையாவது - சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தமோகுணம். — அவற்று

உறைய

சாக-ஆம்-ஆதி, -மடியின்மை.

வி வந்திருந்தமென்றது - சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகா
ரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை. — அவையும் சோம்பலுடை
மையை ஒழித்து முயற்சியுடையவாக நிற்குமென்பதாம்.

மடியிலா மண்ணவ னெய்து மடியளந்தான் - - *

சுரிய தெல்லா மொருங்கு. - - - - - ம.

இ-ள். மடியிலா - சோம்பலில்லாத—மன்னவன் |—அடி-
(சன்) னடியளவினாலே — அளந்தான் - (எல்லாவுடந்தையும்)
அளந்தகடவுள் |—தாய்தெல்லாம் - கடந்தபரப்புமுழுதையு
ம—ஒருங்கு—ஒருசேர—எய்தும் - அடைவான். எ-று. ✽
எப்போதும் தொழிலினிடத்தே முயன்றால் இடையிடில்
லாமல் அடைவானென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும்
சோம்பலில்லாதவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] ய

கூட-ஆம், அதி—ஆள்வினைபுடைதம்.

வினா - இடைவிடாத மெப்டிமுயற்சியை யுடைய ஸ்தலம் அது ஆளும்வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தாலும் தொழிலுமுயற்சியாலல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலே இது மடியின் மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பெருமை யடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - *
பெருமை முயற்சி தரும். - - - - - க.

இ - ள். (தமது சிறுமையை நோக்கி) — அருமையுடைத்
தென்று - (நாம் இத்தொழிலை முடித்தல்) அருமையையுடை
த்தென்று நினைத்து — அசாவாமைவேண்டும் - தளராதிருக்க
வேண்டும்.—பெருமை - (அத்தொழிலை முடித்ததற்கு ஏற்ற)
பெருமையை — முயற்சி - முயற்சியானது — தரும் - (தமக்
கு) உண்டாக்கும். எ - று. சிறுமையை நோக்கியென்றது -
பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்ற
து - அதிகாரத்தாலும்; வருவிக்கப்பட்டன.—விடாது முய
ற்சி செய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவராவாதலால் அ
ரியதொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (க)

௭௨ - ஆம், அதி - ஆள்வினையுடைமை. ௨௩௧

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை *
தீர்ந்தாரிற் தீர்ந்தன் னுவகு. - - - ௨.

இ-ள். உவகு | — வினைக்குறை - தொழிலாகியகுறையை — தீர்ந்தாரின் - செய்யாதுவிட்டவனா? — தீர்ந்தன் னு - விட்டது. — (அதனால்) — வினைக்கண் - (செய்யத்தகுந்) தொழிலினிடத்தே — வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை — ஒம்பல் - ஒழியக்கடவன். எ-று. ~~ஊ~~ குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். (௨)

திளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே *
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. - - - ௩.

இ-ள். வேளாண்மை யென்னுந் செருக்கு - (எல்லார்க்கு ம்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மெம்பாடானது | — தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே — தங்கிற்றே - நிலைபெற்றதே. எ-று. ~~ஊ~~ பொருள் கைகூடுதலால் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முயற்சியை யுடையவனோ யென்றற்கு அந்தந்தக்குணத்தின்மேல் வைத்தும், அம்மெம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றற்கு தங்கிற்றேயென்றும், சொல்லினார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

திளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேழகை *
வாளாண்மை போலக் கெடும். - - - ௪.

இ-ள். தாளாண்மையில்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன் — வேளாண்மை - உபகாரியாதந்தன்மையானது | — பேழ - (சேனையைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவன் — கைவாளாண்மை போல் - (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை ஆளுகைத் தன்மை போல் — கெடும் - இல்லையாம். எ-று. ~~ஊ~~ எப்படி பேடியானவன் வாளால் வெட்டுதற்குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] ௪.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர் *
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். - - - ௫.

இ-ள். இன்பம் விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விருங்

வாகுஉ - கூஉ-ஆம்,அதி—ஆள்வினைபுடைமை.

பாதவனாகி—வினைவினைமுதலான் - தொழில்முடித்தலையே விரு
ம்புபோன்—தன்கேளிர - தன்குற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகி
யகேளிரது—துன்பம் - (பாரதின) துன்பத்தை—துடை
த்தது—உணர்றும்-(அதனைத்) தாங்குவதாயி—தான் - தூணு
ம். எ-று. ஐத கேளிரதுவறுமையுந் தீர்த்து அவனைக் காத்த
லுந் செய்யவல்லவனுமெனவே தனக்கு அவை செய்துகொ
ள்ளுதல் சொல்லவேண்டுமெனில்லையாயிற்று. — காரியமாகிய
இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியைவிரும்பு
வோன் எல்லாப்பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்கா
ரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும்
அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வருவகம்.)
[இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை - - *
யின்மை புகுத்தி விடும். - - - - - கூ.

இ-ள். முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியான
து|—திருவினை. (அவரது) செல்வத்தை—ஆக்கும் - வளர்க்
கும்.—முயற்றின்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது|—இ
ன்மை-வறுமையை—புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்-
எ-று. ஐத இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்
கங்கள்.—வறுமை அவையிலாதவராதல். — அதனை அடை
வித்துவிடவே பகைவரால் அழிவொன்பது கருத்து. (கூ)

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - - *
ருளுளா டாமனாயி னான். - - - - - எ.

இ-ள். மாமுகடி-கரியமுகடேவியானவள்—மடி - (ஒருவன்
து) சோம்பலினிடத்தே—உளாள்—இருப்பாள். — தாமனாயி
னான்-சீதேவியானவள்|—மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவன்
து—தாள்—முயற்சியினிடத்தே — உளாள் - இருப்பாள்.—எ
ன்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. ஐத பாவத்தி
ன்கருமை அதன்பயனாகிய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. சோ
ம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்
தலை அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை இரண்டுபாட்டா
லும் அவ்விரண்டுக்கும் ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

கூஉ-ஆம், அநி—ஆள்வினையுடைமை.

உாநாந

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந் *
தாள்வினை யின்மை பழி. - - - அ.

இ-ள். பொறியின்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை—யார்க்கும்—பழியன்று - பழியாகாது. — அறிவறிந்து - அறியவேண்டுமவைகளை அறிந்து — ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமைபே—பழி - பழியாகும். எ-று. * அறியவேண்டுமவை - வலிமுதலானவையாம்.—ஊழ்பொருந்தாதவிடத்தே தொழில்செய்தலாலே பயன் இல்லையென்பானாநோக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பன்றார். அதனால் விடாது முயல்க வென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தா னுகா தெனினு முயற்சிகள் - *
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். - - - கூ.

இ-ள். (முயற்சி செய்ததொழில்) — தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால்—ஆகாதெனினும் - (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தாராதாயினும்—முயற்சி - தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு—வருத்தக்கூலி (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு?—தரும். [பாழாகாது] எ-று. * ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற்பெற்றும். — ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமை யால் ஊழைநோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. கூ.

உளழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின் நித் - *
தாழா துஞ்று பவர். - - - டி.

இ-ள். ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும்—உப்பக்கங்காண்பர் - புறங்காண்பார்.—உலைவின் நி - (அவ் விலக்குதற்கு) இளையாமல்—தாழாது - தாழ் வற—உஞ்றுபவர் - (தொழிலை) முயல்வோர். எ-று. * தாழ்வறுதல் - ஆலோசனையிலும், வலிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல்.—ஊழானது - தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லாமல் விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சிசெய்வோர் பயனை அடைவா றென்றற்கு-உப்பக்கங்காண்பொன்றார். [ஊழினாலே இடுக்கண்வாரினும் முயற்சிவிடத்தக்க தல்லவென்பது இம்முன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ட)

*****-*****
*****-*****

உாநது கா-ஆம்,அநி—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது-தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழிஞலாவது, பொருளில்லாமையினு லாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது, தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்க லங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னாகுத வதனை - - - - *
யறித்தூர்வ தஃதொப்ப தில். - - - - க.

இ ள். (ஒருவன்.)—இடுக்கண் - துன்பமானது — வருங் கால்-(வினையினுலேதனக்கு)வருமிடத்து—நகுத - (அதற்கு அழியாமல்) உள்ளமகிழக்கடவன்,—அதனை- அத்துன்பத்தை —அறித்து-மேலுமேலுமாய்—ஊர்வது - நெருக்கவல்லது! —அஃதொப்பது-அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது—இல் -(வேறே) யில்லை. (ஆதலால்). எ-று. ஃ தொழில் நன்றாக முடிந்தவிட த்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நடுவிலே துன்ப ம வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மன வெழுச்சியால் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லவனா னானதலின் - அதனை யறித்தூர்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார்.

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா - - *
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். - - - - உ.

இ - ள். வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலே கரையிலாவாத —இடும்பை- துன்பமெல்லாம்|—அறிவுடையான் — உள்ளத் தின்-உள்ளத்தினாலே — உள்ள - (ஒன் லற) நினைத்தவளவிலே —கெடும் எ-று. ஃ துன்பமாவது - உள்ளத்து ஒரு கோட் பாடே யென்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங் குமென்பதும் - அநியவேண்டுதலால் அறிவுடையா னென்று ம, அவ்வுபாயத்தி னொளிமைதோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென் னும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டிபாட்டாலும் ஊழிஞ லாகிய இடுக்கணை அழியாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இடும்பைக் கெடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக் - - *
கெடும்பை படாஅ தவர். - - - - க.

இ-ள். இடும்பைக்கு-(தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு — இடும்பைபடாதவர் - வரு த்தாதவர்|—இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு—இடும்பை-

கா-ஆம், அ-இ—இடுக்கணழியாமை.

உாரு

தூன்பத்தை—படுப்பர் - உண்டாக்குவார். எ-று. ✽ வருந்து
தல் - இளைத்துச் செய்யாமல்விட நினைத்தல். — மனத்திட
முடையவராய் விடாது முயன்றால் தொழில் முடிவுபெற்று
ப் பயன்படுமா தலால் எல்லாத்தூன்பங்களும் நீங்குமென்பது
பற்றி-இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பொன்றார். — வருகின்றபா
ட்டிசண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள்கொள்க. (க)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற - - - ✽
விடுக்க ணிடர்ப்பா டிடைத்து. - - - ச.

இ-ள். மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைப்பட்ட விடங்களிலெல்
லாம்—பகடன்னுண் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லுங்) கடா
ப் போலே தொழிலு மேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனை—உ
ற்ற-அடைந்த — இடுக்கண் - தூன்பமானது|—இடர்ப்பாடு-
(தானே) தூன்பப்படுதலை—உடைத்து-உடைத்தாம். எ-று.
✽ தடைபடுமிடங் கள்-பண்டிக்குச்சேற்று நிலமுதலானவை
யும், தொழிலுக்கு இடையூறுகளும், ஆம்.—கடா-பக்கத்தி
லொற்றியும், மூச்சுப்பிடித்தும், கால்மடக்கியும், அரிதிலே
செலுத்தும்விதம்போல் தன் மெய்வருத்தம்நோக்காமல் மு
யன்று செலுத்துவானென்றற்கு -பகடன்னுனென்றார். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற. - - - ✽
விடுக்க ணிடுக்கப் படும். - - - ரு.

இ-ள். அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும்வந்
தனவாயினும் — அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) வி
டாதவனை—உற்ற-அடைந்த — இடுக்கண் - தூன்பமானது|—
இடுக்கப்படும்-(தான்) தூன்பத்திலேபடும். எ-று. ✽ ஒன்றே
பலகால்வருதலும், வேறுபலகலந்து வருதலும், அடங்க-அடு
க்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரிய
த்தின்மேல் நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும், ஊழாலா
கிய தூன்பத்துக்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் ✽
ரோம்புத நேற்று தவர். - - - கா.

இ-ள். பெற்றேமென்று - (செல்வக்காலத்து இது) பெற்
றேமென்று —ஒம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை — தேற்றாதவ
ர்-அழியாதவர்|— அற்றேமென்று - (வறுமைக்காலத்திலே) வ

உரகுகு கூற-ஆம், அதி—இடுக்கணழியாமை.

நியேமாஞ்ஞமென்று — அல் லற்படுபவோ-(மனத்தினுலே) துண்பப்படுவாரோ. எ - று. ✽ பெற்றவிடத்து உலோபஞ் செய்யாமை யை நோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலான வர்கள் விட்டு நீங்காமை யால் - அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று. [இதஞ்சே பொருளில்லாமை யால் வந்த துண்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக் *
லகயாளுக் கொள்ளாதா மேல். - - - எ.

இ-ள். மேல் - அறிவுடையார் | — உடம்பு — இடும்பைச் சூ-துண்பமாகியவாளுக்கு—இலக்கமென்று - குறியிடமென்று தெளிந்து—கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) துண்பத்தை— லகயாளு-துண்பமாக — கொள்ளாதாம் - கொள்ளார். எ - று. ✽ (இடும்பையை வானென்துமல் உடம்பை இலக்கமென்ற துணல் ஏகதேசவுருவகம்.) இயல்பாகக்கொள்வொன்றறிக. (எ)

இன்பம் விழையா நிடும்பை யியல் பெண்பான் - *
துண்ப முறுத லிலன். - - - - - அ.

இ-ள். இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை — விழையான் - விரும்பானாகி—இடும்பை - (வினையால்) துண்பமடைதல்—இயல்பெண்பான் - இயல்பென்று தெளிந்திருப்பவன் | — துண்பமுறுதலிலன் - (தன்முயற்சியால்) துண்பமடையான். எ - று. ✽ இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்துணவாராமல் காக்கக்கருதினாலும், துண்பம் வினாதலால் இவ் விரண்டும்செய்யாதவனை - துண்பமுறுத லிலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துண்பத்துட் *
டுண்ப முறுத லிலன். - - - - - கூ.

இ-ள். இன்பத்துள் - (வினையினுலே) இன்பம்வந்தவிடத்து—இன்பம்-அவ்வின்பத்தை—விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன் | — துண்பத்துள் - துண்பம்வந்தவிடத்தும்—துண்பம்-அத்துண்பத்தை—உறுதலிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான். எ - று. ✽ துண்பமுயற்சியால் வரும் இடுக்கண் இரண்டும் ஒருதன்மையாக் கொள்ளலால் பயன்களும் இவ்வாயின.

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) - கருவியும் - (அதற்கு வேண்டி) சாதனங்களும் - காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) கருவியும்

உராகுடி காச-ஆம், அதி—அமைச்சு.

மும்—செய்கையும் — (அது) செய்யும்விதமும் — செய்யும்
ருவினையும்—(அவ்விதத்திலே) செய்யப்படும் அரியதொழில்க
ளும்—மாண்டது - பொருந்தவெண்ணவல்லவனே | —அமை
ச்சு-மந்திரியாவான். ஏ - று. ❧ சாதனங்கள்—சேனையும், பொ
ருளும்,—காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம். — செ
ய்கையெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறுநீக்கி
முடிக்கும்விதமும், அடங்கின.—சிறிய முயற்சியினாலே பெ
ரியபாடன் தருமென்றற்கு அருவினையென்றார். — இவ்வைந்
தையும் வடநூலார் மந்திரத்துக்கு அங்கமென்பார். (க)

புன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ *
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. - - - உ.

இ-ள். வன்கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமை
யும்—குடிகாத்தல்—குடிசைக்காத்தலும்—கற்றறிதல்—(நீதிநூ
ல்களைக்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும்— ஆள்வினை-முய
ற்சியும்—ஐந்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைந்து
டனே—மாண்டது - திருந்தவுடையவனே | —அமைச்சு - மந்
திரியாவான். ஏ - று. ❧ இந்நரன்கினையும் முன்னையவைக
ளோடு சேர்த்துச்சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு
கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுமென்பதை அறிவித்தற்கு
ம், அவை ஐந்தென்னுந் தொகைபெறுதற்கும், என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் - *
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. - - - ஈ.

இ-ள். (போர்வந்தவிடத்து) — பிரித்தலும் - (பகைவர்க்
குத்துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால்)
பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - (தம்பிடத்தோரை அவர்
பிரியாமற் கொடையினாலும் இன்சொல்லினாலும்) காத்துக்
கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரைவி
ட்டும்) பிரித்தவரை — பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருத்த
வேண்டினால்) பொருத்தலும்—வல்லது - வல்லவனே | — அ
மைச்சு-மந்திரியாவான். ஏ - று. ❧ இவைகளுள் அப்பொழு
தை நிலுக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் அ
தற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப் பிடித்தலும், அருமையா
தல் தோக்கி வல்லதென்றார்.— பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்
றும், பிரித்தலுக்கு விக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (ஈ)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் *
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சர். - - - ச.

இ-ள். (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினால்)—தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும்—தேர்ந்துசெயலும் - (அது செய்யும்போது பலிக்கும்விதம்) நாடிச் செய்தலும் — (சிலநாட்பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தவிலே)—ஒருதலையாச் சொல்லலும் — (அவர்க்கு இதுவே நம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைச் சொல்லலும்—வல்லது-வல்லவனே | —அமைச்சர்-மந்திரியாவான். எ-று.

✽ தெரிதல் செயலின் மேலாயிற்று-வருகின்ற ததுவாகலின்

அறனறிந் தான்மமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான் துந் *
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. - - - ரு.

இ-ள். அறன் - (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை—அறிந்து—ஆன்மமைந்த - (தனக்கு ஏற்றகல்விபாலே) நிறைந்தமைந்த—சொல்லான் - சொல்லையுடையவனாகி—எஞ்ஞானமும்-எந்நாளிலும் — திறன் - (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை—அறிந்தான் | — தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு—துணை - (அவனுக்குத்) துணையாவான். எ-று. ✽ தன்னரசன் கருங்கிய காலத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்றற்கு - எஞ்ஞானமுமென்றார். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

மதிநுட்ப நூலோடு டையாரிக் கதிநுட்பம் * *
யாவுள முன்னிற் பவை. - - - - - கூ.

இ-ள். மதிநுட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்தி நுட்பத்தை—நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலந்நூலோடு—உடையாரிக் கு-உடையமந்திரிகளுக்கு—அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய் — முன்னிற்பவை | — யாவுள-எவையுள. எ-று. ✽ நூல்-அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம்-அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள்.—முன்னிற்பல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நிற்பல். பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவனென்பதுகருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

உரையு

சுச-ஆம், அதி—அம்மச்சு.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - - - ன்
திறற்கை யறிந்து செயல். - - - எ.

இ-ள். செயற்கை—(நூல்வழியினால் தொழில்) செய்யுந்திற
த்தை—அறிந்தக்கடைத்தும்—அறிந்தவிடத்தும்—உலகத்து—
உலகத்தினால்—இயற்கை—(அப்போது நடக்கின்ற) இயற்கை
யை—அறிந்து—செயல்—(அதனோடுபொருந்தச்) செயக்க
டவன். எ-று. நூல் வழியேயாயினும் உலக வழியோடு
பொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்
று உலகியற்கையினறிவினால் பயன் சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி - - - *
புறையிருந்தான் கூறல் கடன். - - - அ.

இ-ள். அறிகொன்று—(அறிந்துசொல்லினவரது) அறிவை
யும் அறிந்து—அறியானென்னும்—(தானும்) அறியானேயா
யினும்—(அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல்)—உறுதி—(அரச
னுக்கு)உறுதியானவைகளை—கூறல்—சொல்லுதல்—உறுதி
யிருந்தான்—மத்திரியினது—கடன்—முறையாகும். எ-று. நூல்
அறித்தல்—தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல்.
உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்
தை உலகத் தன்மேல் ஏற்றுமென்றற்கு—கூறல் கடனென்றார்.
[இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ - - - *
ொழுபது கோடி யுறும். - - - க.

இ-ள். பக்கத்துள்—பக்கத்திலிருந்து—பழுதெண்ணும்—
தீங்குசெய்யவெண்ணும்—மந்திரியின்—மந்திரியொருவனில்
—தெவ்—(அரசனுக்கு) எதிர்த்தீர்பவர்—ஒொழுபதுகோடி—ஒ
ொழுபதுகோடிபகைவர்—உறும்—உறுவர். எ-று. நூல்
கோடியென்றது—மிகவும்பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று
காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்
பலாம் உட்பகையாய் நின்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடா
தென்பதுபற்றி இப்படி சொல்லினார். (க)

முறைப்படச் சூழ்த்து முடிவிலவே செய்வார் - - - *
திறப்பா டிலாஅ தவர். - - - ட.

இ-ள். (செயப்படுத்தொழில்களை)—திறப்பாடு—(முடித்

சூச - ஆம்,அதி. — அமைச்சு.

உசக

நற்குன்ற)கூறுபாடு — இலாதவர்| — முறைப்படச்சூழ்ந்து
ம் - (அவைகளைமுன்னே)அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும். —
முடிவிலவேசெய்வார் - (செய்யும்போது அவைகள்)முடிவில்
லனவாகவே செய்யாநிற்பார். எ-து. *** அக்கூறுபாடாவன -
வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து
செய்தலும்,தாம் திடமுடையவராதலும், ஆம். — தப்பாமல்
ஆலோசிக்கவல்லவரா யிருந்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாத
வரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பார்ட்டாலும் மந்திரி
கிளவுள் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

சூரு - ஆம்,அதி — சொல்வன்மை.

அனோதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால்
வார்த்தை சொல்லவல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்திலே
ஒருதலையாச் சொல்லலு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி
விரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம் - - *
யானலத் துள்ள தூஉ மன்று. - - க.

இ-ள். (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது|)
—நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்
படும்—நலனுடைமை - நலத்தினைபுடையராதல். — அந்நல
ம்|—(பிறர்க்கும்) - யாநலத்து-பிறநலங்களிலெல்லாம் - உள்
ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்று [மிகுந்தது.](ஆதலால்).எ-
து. *** நாநலம்-நாவா லுளதாகிய நலமெனவிரியும்.—இந்நல
ம்-உலகத்தைத்தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்க
வேண்டு மென்னும் நீதிதூல் வழக்கம்பற்றி - நாநலமென்று
ம்,பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லாஹமயால்-அந்
நலம் யாநலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும், சொல்லினார்.—பிரி
த்தல் பொருத்தல் முதலாகியதொழிலில்லார்க்கும் இதுஅவ
சியம்வேண்டிவதானால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச்
சொல்லவேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆ க்கமுங் கேடுமதனால் வருதலாற் - - - *
காத்தோம்பல் சொல்லின் கட் சோர்வு. - - உ.

இ-ள். (மந்திரிகள்|)சொல்லின்கண் - சொல்லினிடத்து -

உரசுஉ

சுரு-ஆம்,அதி—சொல்வன்மை.

சோர்வு - சோர்நிலை - காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர். — (தம் மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கு) — ஆக்கமும் - பெருக்கமும் — கேடும் - அழிவும் — அதனால் - அச்சோர்வினாலே — வருதலால். எ - று. **ஐ** ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய நல்ல சொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தீய சொல்லையும், சொல்லென்கிற - ஒப்புமைபற்றி - அதனாலென்றார். இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச்சோர்வுபோலாகாமல் உயிரிசுருக்கெல்லாம் ஒருசேரவருதலால் - காத்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் *
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். - - - கூ.

இ-ள். கேட்டார் - (நட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை — பிணிக்கும் - (பின்வேறுபடாமற்) கட்டிம் — தகை - குணங்களை — அவாய் - அவாவி — கேளாரும் - (மற்றைப்பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும் — வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழிந்து, சட்டினை) விரும்பும் வண்ணம் — மொழிவது - சொல்லப்படுவதே. — சொல்லாம். எ-று. **ஐ** அக்குணங்களாவன - வருவியல்லாமை - சொற்குருங்குதல் - பொருள்விளங்குதல் - இனிதாதல் - மேலானபயனைத்தருதல் - இவை முதலானவை. — அவைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த பொருளையேயன்றி வேறே புத்திநுட்ப முடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளிள்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். [இதனால்கொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

திருநந்தித்து சொல்லுக சொல்லி யறனும் *
பொருளு மதனி னுஉங் கில். - - - - ச.

இ-ள். (மந்திரிகள்) — சொல்லி - (அப்படிப்பட்ட) சொல்லி — திறன் - (தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங்களை — அறிந்து — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர். — அதனினூட்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட — அறனும் பொருளும் — இவ்-இவ்வி. (ஆதலால்) எ-று. **ஐ** அத்திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு-கவி - ஒழுக்கம் - செவ்வம் - உருவம் - பருவம் - என்பவைகளால் வரும் தகுதிவேறுபாடுகள். அவைகளை அறிந்து சொல்லுதலாவது - அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும்

உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்தலையும், இனிமையையும், தருதலால் அறனாயிற்று, தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளும் எனக்காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (ச)

சொல்லுக சொல்லுப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லு *
வெல்லு ஞ்சொ லின்மை யறிந்து. - - - ௩

இ-ள். சொல்லு - (தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லு—வெல்லுஞ்சொல் - வெல்லவல்லசொல்லாகிய — பிறிதோர்சொல்—இன்மை-இல்லாமைமைய — அறிந்து—அச்சொல்லு— சொல்லுக-சொல்லக்கடவர். எ-று. ✽ பிறிதோர் சொல்லாவது-பகைவரது எதிரானசொல். வெல்லுதல் - குணங்களாலே மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். (௩)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற்பயன்கோடன் *
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். - - - ௪

இ-ள். வேட்ப - (பிறர் பின்னங்கேட்க) விரும்பும்படி—தாஞ்சொல்லி — பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது—பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டிவிடுதல்—மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே—மாசற்றார் - குற்றமற்றவரது—கோள் - துணிவு. எ-று. ✽ பிறர் சொற்களிலே குற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாநொன்பதாம். வல்லமையிலாதவரை யிகழ்தல் - வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமை யால் இதுவும் உடன்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனைச் சொல்லும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சானவனை *
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. - - - ௫

இ-ள். (தான் எண்ணியகாரியங்களை) — சொல்லவல்லன் - (பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல்வல்லவனாகி—(அவைமிகவும்பலவானவிடத்தே)—சோர்விலன் - (ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவனாகி—அஞ்சான் - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்)—அவனை—இகல்-மாறுபாட்டிலே — வெல்லல்—யார்க்கும்—அரிது. எ-று. ✽ ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவைகாரியமல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று தம்பும்படி சொ

உாசச

சுரு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை.

ஸ்ரீலுதல். சோர்வு-சொல்ல வேண்டியதனை மறதியாலொழித்
தல். இம்முன்று குணமுமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்
தல் பொருத்தல் செய்து வெல்லார் இல்ல வெண்பதாம். (எ)

வினாந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - *
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். - - - அ.

இ-ள். தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை — நிரந்
து-ஒழுங்குபடக்கோத்து — இனிது-இனிதாக — சொல்லுத
ல்—வல்லார் - வல்லவரை — பெறின் — ஞாலம் - உலகமான
து|—வினாந்து—கேட்கும் - (அவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளு
ம். எ - து. ஒழுங்குபடக் கோத்தல் - முன்னேசொல்ல
வேண்டியவையும் பின்னேசொல்ல வேண்டியவையும் அறி
ந்து அம்முறையேவைத்தல். இனிதாகத் - கேட்பார்க்கு இன்
பத்தருதல்.—சொல்லுதல் வல்லவன் தூறியிரம்பேரு ளொ
ருவன் என்னும் வடமொழிபற்றி - வல்லார்ப்பெறினென்றார்.
[இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே சொல்லுதல்
வல்லாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - - *
சிலசொல்ல தேற்ற தவர். - - - கூ.

இ-ள். மாசற்ற - குற்றமற்றவைபாய்—சில - சிலவாகியவா
ரித்தைகளை—சொல்லல் - (அப்படி) சொல்லுதலை—தேற்ற
தவர் - அநியாதவர்|—பல - பலவாகியவாரித்தைகளை|—சொ
ல்ல—காமுறுவர்-விரும்புவார். எ-து. குற்றம்-முன்சொ
ல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை. இடைவிடாமற் ப
லசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உ
ண்டு. அவர் அப்படி சொல்லமாட்டாதவரோ - வல்லவர் அது
செய்யாநொன உறுதிப்படுத்துதற்கு-மன்றவென்றார். (கூ)

இணருழ்த்து நாற மலர்ணையர் கற்ற - - *
துணர் விரித்துணையா தார். - - - (ய)

இ-ள். கற்ற-கற்றதூல்களை—உணர் - (பிறர்) அறியும்வித
மாக—விரித்துணையாதார் - விரித்து உணர்க்கமாட்டாதவர்|—
இணர்-கொத்தினிடத்தே—உறுத்தும் - மலர்ந்திருந்தும்—
நாற-மணக்காத—மலர்ணையர் - பூப்போல்வர். எ-து. எ
ப்படி செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனைசெய்யாதமலர்

உரகங்கள் சூசு-ஆம், அதி—வினைத் தாய்மை.

ஃகாரணமாகிய—வினை - தொழிலை — செய் - செய்தலை? - ஃ
தல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர். எ-று. ஃ ஒளியாவது - தாம்
இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்குமறிக்கப்படுதல்,
ஒழியக்கடவருமாகம்-ஆக்கமன் நென்பதாம். (ஈ)

இடுக்கட்படினும் மிளிவந்த செய்யார். - - - *
நடுக்கற்ற காட்சியவர். - - - - - ச.

இ-ள். நடுக்கற்ற - அசைவற்ற—காட்சியவர் - தெளிவையு
டையவர் | — இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலேபடவா
னும்—(அது தீர்த்தம்பொருட்டி)—இளிவந்த - (முன்செய்தவ
ர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை?—செய்யார். எ - று. ஃ சிறி
து போதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப்போ
தும் நீங்காத இழிவை அடையலாகாதென்பதும், அவ்விழிவை
அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்
பதும், தெளிவாராதலால் - செய்யாறென்றார். (ச)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானென் - *
மற்றென் செய்யாமை நன்று. - - - - - டு.

இ-ள். எற்றென்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதெ
ன்று—இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை?—
செய்யற்க-(ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன். — செய்
வானென்—(ஒருகால்மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின்—
மற்று-பின்பு—அன்ன-அவ்விரங்குக்களை — செய்யாமை|—
நன்று. எ-று. ஃ தொழில்-பலவாதலால் இரக்கமுட்பலவாயி
ற்று. செய்துவிட்டபின்பு இரக்குவானாயின் அது தீரும் வ
ழி அநிந்திலென்றும், தைரியமில்லென்றும், பயனில்லாத
வைகளைச் செய்கின்றனென்றும், தன்பழியைத் தானே தூ
ற்றுக்கின்றனென்றும், எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்பு
இரங்காமை நன்றென்றார். — இரங்காமையும் நல்ல தொழில்
செய்வோர் செயலாதலால் உடன் சொல்லப்பட்டது. (டு)

என்றார் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - *
சான்றோர் பழிக்கும் வினை, - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) —என்றார் - (தன்னைப்) பெற்ற தாயின
து—பசி-பசியை—காண்பானாயினும்- (வறுமையாலே) கண்
டிருக்குந் தன்மையானுமிருக்கெனினும் — (அதைக்குறித்து)

கா-ஆம், அந்—வினைத் தூய்மை. உாசன

—சான்றோர் - (அறிவினாலே) நிறைந்தோர் — பழிக்கும்—
வினை - தொழில்களை — செய்யற்க - செய்பாதிருக்கக்கடவன்.
எ-று. ஐயவனான முதிர்ந்த தாய் தந்தையரும், கற்புடைய ம
னைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவை
பலவும் செய்தாயினும் காப்பாற்றுக வென்று அறநூலிற்
சொல்லப்பட்டபொது விதி - பொருணூலின் வழிநடத்தலு
ம், அரசுத்தொழிற்கு உரியராகலும், நன்குமதிக்கப்படுதலு
ம், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிசொல்
லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும்
தொழிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சா)

பழிமலைத் தெய்விய வாக்கத்திற் சான்றோர். - *

கழிநல் குரவே தலை. - - - - - எ.

இ-ள். (சான்றோரல்லாதவர் தீயதொழில்களைச் செய்து)
—பழிமலைந்து - (அதனாற்) பழியைத்தம்மேற்கொண்டு—
யுதிய - பெற்ற—ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்—சா
ன்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோரனுபவிக்கும்—
கழிநல்குரவே - மிகுந்தவறுமையே | — தலை - உயர்ந்தது.
எ-று. ஐய நிலையில்லாத செல்வத்தின்பொருட்டி நிலையுள்ள
பழியை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொரு
ந்தாமைபால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா - *

முடிந்தாலும் பிழை தரும். - - - - - அ.

இ-ள். கடிந்த - (நூலோர்) தள்ளியதொழில்களை—கடிந்
தொரார்—(தாமும்) தள்ளிவிடாராகி — செய்தார்க்கு - (பொரு
ளைக்குறித்துச்) செய்தமந்திரிகளுக்கு — அவைதாம் | — (நூ
யவையல்லாமைபால்முடியாவாம்)—முடிந்தாலும் - (ஒருவழி
யால்)முடிந்தாலும்—(பின்)—பிழை-துன்பத்தை—தரும்.
எ-று. ஐய முடிதல்-நினைத்தபொருளைத் தருதல். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப் பினும் *

பிற்பயக்கு நற்பா லவை. - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அழக்கொண்டவெல்லாம் - (தீயதொழில்
களைச்செய்து - (பிறர்) இரங்க — கொண்டபொருளெல்லாம் |
—அழப்போம் - (இம்மையிலே அவன்) இரங்கப்போகாதீந்

உாசஅ சூச-ஆம், அதி—வினைத்தாய்மை.

கும்.—தற்பாலவை - மற்ற தல்லதொழில்களால் வந்தபொருள்கள்|—இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும்—பிற்பயக்கும்—பின்வந்துபயன்கொடுக்கும். எ-று. ஐயு பின்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று - பொருள்களால் அவைகளுக்குக்காரணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி.] (க)

சு லத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - *
கலத்துணர் பெய்தீஇ யற்று. - - - - - ட.

இ-ள். (மந்திரியானவன்)|—சலத்தால்-தீயதொழில்களால்—பொருள்செய்து-பொருளைச்சம்பாதித்து — எமார்த்தல்- (அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச்செய்தல் — பசுமட்கலத்துள் - பசியமண்ணின்பாத்திரத்துள்—நீர்பெய்து — இரீஇயற்று-(அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனோடொக்கும். எ-று. ஐயுருத்துதல்-நெய்க்காலம் இருப்பாகச்செய்தல் - அரசனும் பொருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ட)

ஐயுருத்துதல்-நெய்க்காலம் இருப்பாகச்செய்தல் - அரசனும் பொருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ட)

சூச-ஆம், அதி—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது - அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டியதாகிய மனவலிமையாம். அதிகாரமுறையையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட *
மற்றைய வெல்லாம் பிற. - - - - - க.

இ-ள். வினைத்திட்டமென்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது|—ஒருவன்-(அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது — மனத்திட்டம் - மனத்தினது வலிமையாம்.—மற்றையவெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம்|—பிற-(அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல. எ-று. ஐயு அது நீங்கலானவை-படை அரண் தப்புமுதலானவைகளின் வலிமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டியவைபாய் இனமாகலால்-மற்றையவென்றும், அவை வேண்டியவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாதவிடத்தே பயனிலவாகலால் பிறவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள ரொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி *
 லுமென்ப ராய்ந்தவர் கோள். - - - உ.

இ-ள். ஆய்ந்தவர் - (முன்புநீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகள்
 து - கோள் - துணிவு | - உளறு - பழுதுபயிந்தொழிவை -
 ஓரால் - செய்பாமையும் - உற்றபின் - (செய்யுந்தொழில் உள
 ழினாலே) பழுதுபட்டவிடத்து - ஒல்காமை - (அதற்குத்) தள
 ராமைபும் ஆகிய - இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது - ஆ
 று - வழியாகும். - என்பர் - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.
 எ-று. ூ தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்ப
 தி சுக்கிரன் இவர்களது துணியைத்தொகுத்துப் பின்னே நீ
 திநூ லுடையோராலே சொல்லப்பட்ட படியே சொல்லுகி
 ன்றமையால் இங்கே வினைத்துய்மையும் உடன்கொல்லினார்.

கூ டைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி *
 னெற்றா விழுமந் தரும். - - - - - ஈ..

இ-ள். (செயப்பயிந்தொழிவை) - கடை - முடிவிலே -
 கொட்க-சூழல [வெளிப்பட வென்றபடி] - செய்தக்கது -
 (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே | - ஆண்
 மை - வலியாகும். -- இடை - நடுவிலே - கொட்கின் - வெ
 ளிப்படுமாயின் - (அவ்வெளிப்படுதல்) - எற்றா - நீக்கப்ப
 பாத - விழுமம் - துன்பத்தை - தரும் - (செய்தவனுக்குக்)
 கொடுக்கும். எ-று. ூ மறைத்துச் செய்தலாவது - சேனைமு
 தலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை - பிறர் அறி
 யாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்னிங்கிதம் - வடிவு -
 செயல் - சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறிபாதிருக்கவு
 ம், அடக்கிச்செய்தல். - அத்துண்பங்களாவன - பகைவர் முன்
 னறிந்து அத்தொழிவைவிலக்குதலும், செய்வானே விலக்குதலு
 ம், செய்வாராதலால் அவ்விலக்குதல்களால் வருவன. [இவை
 இரண்டுபாட்டாலும் அதன் பகுதி சொல் லப்பட்டது.] (ஈ)

சொ ல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ் - *
 சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். - - - ச.

இ-ள். சொல்லுதல் - (இத்தொழிவை இவ்விதத்தாலே செ
 ய்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல் | - யார்க்கும் -
 எளிய - எளியவையாகும். - (அதனை) - சொல்லியவண்ணம்.

உாரு

சு-எ-ஆம்,அதி—வினைத்திட்டம்.

அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால்—செயல் | — அரியவாம் - அ
ரியவயாம். எ-அ. ✽ அரியவைகளா எண்ணிச் சொல்லுத
ல் மனவலிமையில்லாதவர்க்கும் கூடுமாதலால் - எளியவென்
றார். [இதனால் அதனது அருமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

உ-உ. நெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன் *
ஊநெய்தி யுள்ளப் பும். - - - - - ௩.

இ-ள். விநெய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடை
ந்து—மாண்டார் - (மந்தையில்லக்கணங்களாலும்) மாட்சிமை
ப்பட்டமற்றிருக்கிறது — வினைத்திட்டம் - தொழில்வலிமையா
னது | — வேந்தன் கண் - அரசனிடத்து — ஊநெய்தி - உறுதலை
அடைதலாலே—உள்ளப்படும் - (எல்லாறாலும், 'தன்குமதிக்க
ப்படும். எ-அ. ✽ வேந்தன் கணு நெய்தல் - எடுத்ததொழில்
அதனால்முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டா
தல். [இதனால் அதன் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார் *
திண்ணிய ராகப் பெறில். - - - - - ௪.

இ-ள். எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்க
ளையெல்லாம் — எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே—
எய்துப-அடைவார். — எண்ணியார் — (அவ்வெண்ணப்பட்ட
பொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே) — திண்ணிய
ராகப்பெறின்- வலிமையுடையவராகப்பெற்றால். எ - அ. ✽ எ
ளிதிலே அடைவாடென்றது - எண்ணியாங் கெய்துபவென்
றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமையில் வலிமையை
யுடையராகவே தொழில்முடியும் அத்தொழில் முடியவே அ
வைபெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதனு
டையவர் அடையும் பயன்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க்
கச்சாணி யன்னு ருடைத்து. - - - - - ௫.

இ-ள். (உலகமானது) — உருள் - உருளாதீன்ற—பெருந்
தோர்க்கு- பெரியதோர்க்கு — அச்சாணியன்னார் - அச்சினிடத்
தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையை யுடையவரை
—உடைத்து.—(அதனால்)—உருவுகண்டு (அவர்) வடிவினிட
த்தே சிறுமைதோக்கி—எள்ளாமைவேண்டும்—(அவரை) இது

௭௭ - ஆம், அதி - வினைத்திட்டம்.

லாடு

முமைவேண்டும். எ - று. ூௌள்ளாமைவேண்டு மென்றத னாலும், உவமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அ ஸ்ச - உருள்கோத்தமரம். ஆணி உருள்கமுலாமல் அதல்கடை யிலே செருகுவது. அது வடிவினாலே சிறியயிருந்தே பெ ரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தா தல்போல் வடிவினாலே சிறியரையிருந்தே பெரிய தொழிலை க்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண் டி அவரை அவ்வலிமைநோக்கி அறிந்துகொள்க டென்பதா ம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டிளங்காது - - - *
தூக்கங் கடிந்து செயல். - - - - - அ.

இ-ள். கலங்காது - (மனம்) தெளிந்து - கண்ட - (செய்வதா கத்) துணிந்த - வினைக்கண் - தொழிலினிடத்து - துளங்கா து - (பின்) அசைதலில்லாமல் - தூக்கங்கடிந்து - ஆலசியத்தை ஒழித்து - செயல் - செயக்கடவர். எ - று. ூௌ கலங்கியவிடத்து ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்றுமாகலால் தெளிந்து பல கால் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாதலொத்த தொழிலை - கலங்கா துகண்டவினையென்றார். துளங்காமை - வலியுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி - - - *
யின்பம் பயக்கும் வினை. - - - - - கூ.

இ-ள். (முதலிலே மெய்ம் முயற்சியினாலே) - துன்பம் - உறவரினும் - (சமக்கு) மிகவரினும் - (அதுகண்டுதளரா மல்) - இன்பம் - சுகத்தை - பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகண் ற - வினை - தொழிலை - துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய் - செய்க - செய்க்கடவர். எ - று. ூௌ துணிவு - கலங்காமை. அக் கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிதுகாலத்திலே நீங்குவதா கிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலை பெறும் இன்பத்தைநோக்கிச் செய்தல் கூடாமையாலே - து ணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் தொழில் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் *
வேண்டாணா வேண்டா தலகு. - - - - - ம.

இ-ள். உலகு - உயர்ந்தோர். | - வினைத்திட்டம் - தொழில்

உாருஉ

சுள-ஆம்,அதி—வினைத்திட்டம்.

வலிமைமைய--வேண்டானா - (இது நமக்குச்சிறந்ததென்று).
கொள்ளாதமந்திரிகளை -- எனைத்திட்டம் - அவை நீங்கலாகிய
வலிமைகளெல்லாம் -- எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய
விடத்தும்--வேண்டாது - நன்குமதிபார். எ - று. * மனத்தி
டத்திலே வலிமை யில்லாதவர்க்கு - படை - அரண் - நட்பு - முத
லானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில்
முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பது பற்
ற உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில்
லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (10)

சுள-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை.

ஆதாவது - அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்
தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். -- அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - *
தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. - - - - க

இ-ள். சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு--முடிவு-எல்லையாவது|—
துணிவெய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பாதென்னு
ந்)துணிவைப்பெறுதல்.—அத்துணிவு - அப்படி துணிவுபெ
ற்றதொழில்—தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில்—தங்குதல்|
—தீது-குற்றமுடையதாம். எ-று. * சூழ்ச்சி முடிவு துணி
வெய்தலென்றதனால் - துணிவுபெறும் வகைக்கும் ஆலோசிக்
க வேண்டுமென்பதாயிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற்
ற தொழிலுக்கு ஆகலால்-ஆகுபெயர் --ஆலசியமுண்டானவி
டத்தே காலக்கழிவாகலாலும், பகைவர் அதை அறிந்து அ
ழித்தலாலும், முடியாமையால் - அதனைத் தீதென்றார். (க)

சூங்கு தாங்கிச் செயற்பால தாங்கற்க - *
தாங்காது செய்யும் வினை. - - - - உ.

இ-ள். தாங்கி-ஆலசியித்து--செயற்பால - செய்யும்பகுதி
மையுடையதொழில்களுள் -- தாங்கு-ஆலசியம்பண்ணக்கட
வன்.—தாங்காது-ஆலசியம்பண்ணாமல்--செய்யும்வினை-செய்
யுந்தொழில்களுள்--தாங்கற்க-ஆலசியம்பண்ணாதிருக்கக்கடவ

ஈ அ-ஆம், அதி—வினைசெயல்வகை.

உாருக

ஈ.எ-று. ✽ இருவகைத்தொழில்களும் - வலியாலும், காலத்தாலும், அறியப்படும். மாறிச் செய்தால் - அவைபலியாமற்போ, மென்பது கருத்து. முன்னே ஊங்காமையென்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்பிபாட்டாலும் பொதுவகையால் தொழில்செய்யுந் திறம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒ ஸ்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் ✽
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். - - - க.

இ-ள். (தொழில் செய்யும்போது) — ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம்—வினை-தண்டஞ்செய்தல்—நன்று-நல்லதாகும்.—ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து—(மற்றைமுன்று உபாயங்களிலே) — செல்லும்வாய்நோக்கி - (அது) முடிவதோருபாயம்நோக்கி — செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ✽ கூடுமிடம் - பகைவனிலும் தான்வலியவனாகியகாலம். — அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலால்-அத்தண்டமே நன்றென்றார். -- கூடாதவிடம் - ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும், ஆம். [இதனால் - வலிமை-ஒப்புமை-மெலிமை - எனநிலை மூவகைப்படு மென்பதும், அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும், சொல்லப்பட்டன] (க)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினைபுங்காற் ✽
நீயெச்சம் போலத் தெறும். - - - ச.

இ-ள். வினை-(செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும்—பகை-(அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும் — என்றிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது—எச்சம் - குறையும்—நினைபுங்கால்-ஆராயுமிடத்து — நீயெச்சம்போல - தீயினது குறைபோல்—தெறும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும். எ-று. ✽ இனி இக்குறை என்னசெய்ய மாட்டிமென்று இகழ்ந்துவிட்டு விடாமல் முடிவுபெறச் செய்கவென்பதாம். — பின்வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்கொல்லினார். [இதனால் வலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைத்து ✽
மிருடர வெண்ணிச் செயல். - - - ரு.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — பொருள் - பொருளு

உருசு

சு.அ-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை

ம்—கருவி-சாதனமும்—காலம் - காலமும்—வினை - தொழிலும்—இடன் - இடமும் ஆகிய—ஐந்தாம் — இருபதாம் உத்தரம்—எண்ணி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று. ✽ பொருள் - அழியும்பொருளும், ஆகும்பொருளும்,—கருவி - தன்னைபும், பகைவர்க்கேனையும்,—காலம் - தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு, ஆங்காலமும்,—வினை- தான் வல்லதொழிலும், அவர் வல்லதொழிலும்,—இடன் - தான் வெல்லும் இடமும், அவர் வெல்லும் இடமும்,—இவைகளைத் தான் வெற்றிபெறுந் திறத்தில் தப்பாமல் எண்ணிச்செய்க வெண்பதாம். (௫)

முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெய்தும் *
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். - - - சு.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — முடிவும் - (அது) முடிதற்கு உத்தராய முயற்சியையும் — இடைபூறும் - (அதற்குவரும்) இடைபூற்றையும்—முற்றி-(அவ்விடைபூறுதீக்கி) முடித்தால்—எய்தும் - (தான்) அடையும்—படுபயனும் - பெரும்பயனையும்—பார்த்து - சீர்தூக்கி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ✽ முடிவு - அதன்முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — முயற்சியளவுக்கும் இடைபூறளவுக்கும் பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்கவென்பதாம். (சு)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை *
யுள்ளதிவா னுள்ளங் கொளல். - - - எ.

இ-ள். செய்வினை - (அவ்வழியினாலே) செய்யப்படுந்தொழிலு — செய்வான் - செயத்தொடக்கினவன் — செயன்முறை-செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை - அத்தொழிலின் து—உள்-உட்பாட்டை — அறிவான் - அறிபவனது — உள் எம்-கருத்தை—கொளல்-(தான்) அறிதல். எ-று. ✽ அவ்வாறென்றது-பொருண்முதலானவைகளை எண்ணவும், முடிவு முதலானவைகளை ஆராய்தலையும்,—உள்ளதிவான் - முன்செய்துகைவந்தவன். — அவன் கருத்து - அதனைச் செய்து வந்த உபாயம், — அதன் அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்துபயனை அடைவானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்பவன் செயுத்திறம்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எ-அ-ஆம்; அ-தி--வினைசெயல்வகை; உாடுடு

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள் - *
யானையால் யானையாத் தற்று. - - - அ.

இ-ள். வினையால். (செயப்படுகின்ற) தொழிலினாலே — வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை — ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன் — (அது) — நனைகவுள் - (மத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய — யானையால் — யானை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை — யாத்தற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும். எ-று. **ஐ** பிடித்தற்கருமைதோன்ற - நனைகவுளென்றார். தொடங்கிய. தொழிலாலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச் செய்தால் எல்லாத் தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (அ)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினாந்ததே - *
யொட்டானா யொட்டிக் கொளல். - - - கூ.

இ-ள். (தொழில்செய்பவனால்) — நட்டார்க்கு - (தனது) நட்டினருக்கு — நல்லசெயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தவினும — ஒட்டானா - (தன்பகைவரது) பகைவரை — ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்டாக்கிக்கொள்ளுதல் — வினாந்ததே - வினாந்துசெய்யத்தகுவதாம். எ - று. **ஐ** அத்தொழிலைப் பலிக்கச் செய்யும் அவ்விண்ணு காரியங்களையும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு தெரிவதன்முன்னே செய்கவென்றற்கு - வினாந்ததென்றார். (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற் *
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. - - - ய.

இ-ள். உறைசிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்தவலியவர் எதிர்ந்தவிடத்தே) — உள் - (தமது) அங்கங்கள் — நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு — அஞ்சி - பயந்து — குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டியதாகிய) சந்தி கூடுமாயின் — பெரியார் - அப்பெரியவரை — பணிந்து — கொள்வர் - (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர். எ-று. **ஐ** இடம் - நாமும், அரணும், — அவைகளின் சிறுமை உடையர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியாரிசைதல் அரிதாகலால் - பெறினென்றார். — அடியிலே மெலியராயினார் தம் மங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோடும் கெடுவதாகலின்

உாருகை கூடி-ஆம். அதி—வினைசெயல்வகை.

அதுவாராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக் கொள்க
யென்பதாம். — பணிதல் மானிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையா
ல் கொள்வனொன உலகியலாற்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபா
ட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

ஐ-*****-ஐ-ஐ-ஐ-*****-ஐ

கூக-ஆம், அதி—தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரி
டத்தே செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டினையும் மு
ன் வினைசெயல்வகை யென்றமையால் இது அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் -
சொல்லியதுசொல்லுவோன் - எனத்தூது இருவகைப்ப
டும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானனாவாது
கலாலும் பின்னோன் அவனிலே காற்பங்கு குண்டிக்கு
றைந்தோனாகலாலும் இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்*
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. - க.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடை
யவகுதலும் | — ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித் தொழில்
செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும் | — வேந்தவா
ம்பண்புடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவ
ளுதலும் | — தூதுரைப்பான் - தூது வார்த்தையைச்சொல்
லுவோனுக்கு—பண்பு - இலக்கணமாம். எ-று. ஐ முன்ன
ய விரண்டினாலும் முறையே சுற்றத்தாரிக்குத் தீங்குவாராம
ல் தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்னோர் தூதியல்கேட்டு
அறிதலும். பெற்றாம்.—வேந்தவாம் பண்புடைமை - பின்பும
ன்னகைச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும். அதனால் வேற்ற
ரசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும். (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்க*
கின்றி யமையாத மூன்று. - - - - - உ.

இ-ள். அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும் | —
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும் |
— (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச்சொல்லும்போது) —
ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலிமைபு;

காக—ஆம், அதி—தூது.

உரு௩

ம் என—தூதுரைப்பாரிக்கு - தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு—இ
ன்றியமையாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் | — மூன்
று, எ-து. ூ ஆராய்தல் - அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்
களைத்தெரிதல்.—அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் மூன்றெ
னவே மந்திரிகளுக்குச் சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வே
ண்டு மென்றதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இருவ
கைத் துதர்க்கும் பொது விலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நூ லாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் - *
வென்றி வினையுடைப்பான் பண்பு. - - - - - ரு.

இ-ள். வேலாருள் - வேலினைபுடைய வேற்றரசரிடத்து—
வென்றி-(தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற — வினையு
டைப்பான் - தொழிலைச்சொல்லோனுக்கு — பண்பு - இலக்க
ணமாவது—தூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து
—தூல்வல்லனாகுதல்-(தான்) அந்நூலில் வல்லவனாகுதல். எ-
து. ூ கொலைத்தொழிலோ ணென்பதுதோன்ற - வேலாருண்
றும், தூதுத் தொழிலிரண்டு மடங்க - வென்றி வினையென்று
ம், சொல்லினார்.—வல்லவனாகுதல் - அறிதன்மாத்நிர முடைய
யராகிய அவர் முன் வகுக்கும் வல்லமையுடைய னாகுதல். (ரு)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின் - *
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. - - - - - ச.

இ-ள். அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும்—உருவு - (கண்
டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி-
(பலகோடும் பலதாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் என—இம்
மூன்றின் - (நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகியு) இம்மூன்றினது—
செறிவுடையான் - கூட்டத்தை யுடையவன் | — வினைக்கு-
(வேற்றரசரிடத்துத்தூதுத்) தொழிலுக்கு—செல்க - செல்ல
க்கடவன் எ-து. ூ இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல்அ
ரிதாகலால்-செறிவுடையானென்றார். இவைகளாலே நன்கும
திப்புடையவனாகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (ச)

தொ கச்சொல்லித் துவாத நீக்கி நகச்சொல்லி *
நன்றிபடப்பதாந் தூது. - - - - - ரு.

— இ-ள். (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்
து)—தொகச்சொல்லி - (காரணவகையால்) தொகுத்துச்சொ
கூடு

உாடுஅ

கூக-ஆம், அதி—தூது.

லையும — (இனிமையிலலாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத் து) — தூவர்தநீக்கி - வெய்யசொற்களை நீக்கி — நகச்சொல்லி - (இனிமையானசொற்களால்) மகிழ்ச்சொல்லியும் — நன்றிபயப்பது - (தன்னரசனுக்கு) நன்மைபயச் செய்பவனே | — தூது - தூதனாவான். எ-று. ✽ பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் - பரம்பனாயால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாதலால் - சுருக்கத்தால் உடன்படுவர். இனிமை யில்லாதகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் - மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ்வினிமை யில்லாமை தோன்றாமையால் உடன்படுவர். ஆதலால் - அவ்விருவழியாலும் தன்காரியம் தவறாமல் முடிக்கவல்லவனென்பதாம்.] (டு)

கூற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற் *
தக்க தறிவ தாந் தூது. - - - - - கா.

இ-ள். கூற்று-(நீதிநூல்களைக்)கூற்று — செல - (பகைவேந்தர்) மனங்கொள — சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தைச்) சொல்லி — கண்ணஞ்சான் - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது — காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த — தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை — அறிவது-அறிபவனே | — தூதாம் - தூதனாவான். எ - று. ✽ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனானறிவேறொன்றால் முடியுங் காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டிதலால்-காலத்தாற்றக்கதறிதலும். இலக்கணமாயின. (கூ)

கூடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - - - - - *
தெண்ணி யுரைப்பான் தலை. - - - - - எ.

இ-ள். கூடன் - (வேற்றரசரிடத்துத்தான்செய்ய) முறைமையை — அறிந்து — காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து — இடன் - (சென்றகருமஞ்சொல்லுதற்கு ஏற்ற) விடத்தை — அறிந்து — எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து — உரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன் | — தலை (தூதரில்) மிக்கவன். எ-று. ✽ செய்யமுறைமையாவது - அவர் நிலையும், தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக் காண முறைமையும் சொல்லு முறைமையு முதலாயின. — செவ்வி-தன்சொல்லி யேற்றுக்கொள்ளு மனநிகழ்ச்சி. அது

காசு-ஆம், அநி—தூது.

உாடுக

காலத்தின் வசத்ததாகலால் - காலமென்றார். — இடன் - தனக்குத் துணையாவார் உடனடியவிடம். — எண்ணுதல் - தான் அது சொல்லும்விதமும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லுமவைகளும், ஆக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானெயெண்ணுதல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடனே ஓலைகொடுத்து நிற்பானையும் கூட்டித் தூதனாதலை இடை கடை என் வகுத்துச் சொல்லினாராகலால் அவர் மதமும். தோன்ற-தலையென்றார். — தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின் *
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. - - - அ.

இ-ள். வழி-(தன்னரசன்வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே—உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது—பண்பு - இலக்கணமாவது—தூய்மை - (பொருளாலும்சாமத்தாலும்) பரிசுத்தத்தாலும் — துணைமை-(தனக்கு அவர்மந்திரிகள்) துணையாத் தன்மைபும்—துணிவுடைமை - துணிதலையுடைமையும்—இம்முன்றின்-இம்முன்றோடுகூடிய — வாய்மை—மெய்மையும் ஆம். எ-று. பொருள் சாமங்கள் பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டு - தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டு—துணைமையும், இதுசொன்னால் இவர்துன்பம் செய்வாடுன்று ஒழியாமைப்பொருட்டு துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு - மெய்மையும், வேண்டப்பட்டன.

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம் *
வாய்சோரா வன்கணவன். - - - கூ.

இ-ள். விடுமாற்றம் - (தன்னரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை—வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு—உரைப்பான் - சொல்லுவதற்கு உரியவன்—(தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி)—விடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வானவார்த்தையை — வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத — வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன். எ-று. தாழ்வு - அரச சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால்-அதனை விடுவென்றார். (க)

எய்-ஆம், அந்—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல். உராக

பாக உரியவைகளை. அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப் படுவனவும் முதலானவை. இவைகளைச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சி விருமபாதொழியவே அவ்வச்சநோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவொன்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - *
நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. - - - ரு.

இ-ள். (மந்திரிகள்)—போற்றின் — (தம்மைக்) காத்துக் கொள்ளவேண்டினால்—அரியவை- அரியபிழைகளை— போற்றல் - (தம்பிடத்திலேவாராமற்) காக்கக்கடவர். — கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக்கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு—தேற்றுதல்- (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல் | — யார்க்கும்—அரிது. (ஆதலால்) எ-று. அரியபிழைகள்—அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல் முதலானவை. அவைகளைக் காத்தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல். பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தாலும் கடன்கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள்போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பிழை தோன்று மாதலால் யார்க்குமரிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதுபொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக *
லான்ற பெரியா ரகத்து. - - - ச.

இ-ள். ஆன்ற - நிறைந்த — பெரியாரகத்து - அரசரிடத்திருக்கும்போது—செவிச்சொல்லும் - (ஒருவன்) காதுலே சொல்லுதலையும்—சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன் முக). நோக்கி நகைத்தலையும்—அவித்து - நீக்கி—ஒழுகல்- நடக்கக்கடவன். எ-று. சேர்தல்-பிறனோடுசேர்தல் - அவைசெய்தால் - தஞ்சோர்வுகண்டுசெய்தவையாகக்கொள்வொன்பது கருத்து.] (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை *
விட்டகாற் கேட்க மறை. - - - ரு.

இ-ள். மறை-(அரசனுக்குப் பிறனோடு) ரகசியம் நிகழ்மிடத்து—எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும் — ஓரார்-செவிகொடுத்தாக்கேளாமலும் — தொடரார் - (அவனை) முறிவினாலுமலும் — எப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை?

உள்கூஉ எய-ஆம், அதி-ட்டன்னனைச் சேர்த்தொழுகல்.

—விட்டக்கால்-(அவனே) அடக்காமற்சொல்லினால் — கேட்க-கேட்கக்கடவர். எ-று. முடுகிவினாவுதற்கு - உரியபொருளாயிருந்தாலுமென்றற்கு-எப்பொருளுமென்றார். (ரு)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் - - *
வேண்டிப் வேட்பச் சொல்ல. - - - - - கா.

இ-ள். (அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) — குறிப்பறிந்து-(அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து — காலங்கருதி-(சொல்லுதற்குமுற்ற) காலத்தையும் பார்த்து — வெறுப்பில் - வெறுப்பில்லாதனவும் — வேண்டிப்-வேண்டிவனவும் ஆகிய காரியங்களை? — வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை—சொல்ல - சொல்லக்கடவர். எ-று. அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும், சொல்லுதல்பயன்படாமற் போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறுமையால் - வெறுப்பில்வென்றும், பயனில்லாதவையும் பயன்சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் - வேண்டிப் வென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுகவென்றற்கு வேட்பச்சொல்லென்றும், சொல்லினார். (கூ)

வேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான்றுங் *
கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல். - - - - - எ.

இ-ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும்) — வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை) — சொல்லி - (அவன் கேட்டிலையினும்) சொல்லி — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — வினையில்-பயனில்லாதவைகளை — கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும் — சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன். எ-று. வினையில் கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரான சொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. — வினையால்வருதலின் - வினையென்றும், வதுமைக்காலமும் அடங்க-எஞ்ஞான்றுமென்றும், சொல்லினார். — சொல்லத்தக்கவையும், சொல்லத்தகாதவையும், வகுத்துச் சொல்லியபடி. [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எய். ஆம், அதி—மண்ணைச்சேர்ந்தொழுதல். உரையா

இனையின முறையொன்றிகழார் நின்ற - - - *
வொளியோ தொழுகப் படும். - - - அ.

இ-ள். இனையர் - (இவர் எமக்கு) இனையவர் — இனமுறையர், (எமக்கு) இன்னமுறையினர்—என்றிகழார் - என்று (அரசனா) அவமதியாமல்—நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற—ஒளியோடு - ஒளியோடுபொருந்த — ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தரும். எ - று. * ஒளி - நித்தினாசெய்யா நிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற. அவரதுதெய்வத்தன்மை அதனோடு பொருந்தவொழுதுதலாவது - அவர்தேவரும் தாம் மனிதருமாகநடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாராணல் தாமும் நீக்கப்படுவொன்பது கருத்து. அ

கொளப்பட்டேமென்றெண்ணிக் கொள்ளாதசெய்யார்
துளக்கற்ற காட்சியவர். - - - கூ.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற — காட்சியவர் - அநிவையுடையவர்—கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனால்) நன்முமதிக்கப்பட்டோமென்று—எண்ணிக் கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை—செய்யார். எ - று. * விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்டபின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பாராகலால் முன்னையராகவே நினைத்து அஞ்சிநடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவொன்றார். (கூ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - *
கெழுதகைமை கேடு தரும். - - - ய.

இ-ள். பழையமென - (அரசனுக்குப்) பழமையோமென—கருதி - நினைத்து—பண்பல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை—செய்யும்—கெழுதகைமை - உரிமையானது | — கேடுதரும் (மந்திரிகளுக்குக்) கேட்டைத்தரும். எ - று. * அவன் பொறுது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழமைநோக்கி முகங்கொடாமல் உயிராவெளவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செய்யதற்கு - ஏதுவாகிய உரிமை - கேடுதருமென்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொறுப்பொன்று அரசர்க்கு வெறுப்பாபுள்ளவைகளைச் செய்ய லாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

உள்ளது

எக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது- அரசர் தீண்டாததை அவர்சொல்லாமல் அபிதல். இவை மன்னரைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால். இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று *
மாறநீர் ஸ்வயக் கணி. - - - - - க.

இ-ள். குறிப்பு - (அரசனும்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை—
கூறாம- (அவன்) சொல்லவேண்டாவதை — நோக்கி - (அவ
ன்முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து— அறிவான் - அ
றிதிறமத்தி னியானவன் | — எஞ்ஞான்றும் எந்தநாளும் — மா
றாநீர் - வற்றாத நீராலே சூழப்பட்ட— வையக்கு - உலகத்துள்
வார்க்கு— அணி - ஆபரணம். எ.று. ❀ அறிவுடையனாகி எல்லா
ர்க்கும் அழகுசெய்தலால் - வையக்கண்ணியென்றார். குறிப்பும்
வையமும் ஆகுபெயர்கள். வையத்திற்கென்பதுவிகாரம். (க)

ஐயப்பாடி தகத்த துணர்வானைத் - - - *
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வதை—ஐயப்படாது-சந்தேகப்படாமல் — உணர்வானே - துணியாக அநியவல்லவனை--(மனிதனேயாயினும்) — தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக—கொளல் - நன்கு மதிக்கக்கடவன். ஏ - ஐ. உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்பாகாவினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோ டொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வானா யுறுப்பினுள் - *
யானு கொடுத்திங் கொளல். - - - - - ஈ.

... இ-ள். குறிப்பின் - (தங்) குறிப்புநிகழும்விதம் அறிந்தது—
குறிப்புணர்வாணா - (அதனால்) பிறர்குறிப்பு அறியுந் தன்மைய
வணா—உறுப்பினுள் (அரசர்தம்) முறுப்புதருள்— யாதுகொ
டுத்தும். (அவரவேண்டியது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினு
ம்—கொளல்- (சமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர். ௭-று.
ஊ உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்
பை அறிதற்குத் தங்குறிப்பு சாதனமாயிற்று — உறுப்புகள்-
பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று
பாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

எக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்:

உாகுடு

குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோ டேனை - *
யுறுப்போ ரணையரால் வேறு. - - - - - ச.

இ-ள். குறித்தது - (ஒரு வன்மனத்தி)னினைத்ததை—கூறமை (அவன்) சொல்லாமல்—கொள்வாரோடு - அறியவல்லவாரோடு—எனை-மற்றை (அறியமாட்டாதவர்) — உறுப்பு - அவயவத்தால்—ஒரணையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும்—வேறு-(அறிவால்)வேறு. எ-று. ❀ அறியமாட்டாதவ னொன்பதும், அறிவாலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்தஅறிவில்லாமையால் மிருகமென்னுங்கருத்தால் - வேறென்றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயினுறுப்பினு - *
ளென்ன பயத்தவோ கண். - - - - - ரு.

இ-ள். குறிப்பின்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால்—குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை—உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின்—(ஒருவனுக்கு) — உறுப்பினுள் - அவையவங்களுள்—கண்-(சிறந்த) கண்கள் | — என்னபயத்தவோ-(வேறே) என்னபயன்செய்வனவோ. எ-று. ❀ குறிப்பறியுமிடத்தேதுணையாஞ் சிறப்புப்பற்றி உயிரினறிவு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை யென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குறிப்பறியா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங் - *
கடுத்தது காட்டு முகம். - - - - - கா.

இ-ள். அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை—காட்டும்-(தான்கொண்டு) காட்டுகிற—பளிங்குபோல்—நெஞ்சம்-(ஒருவனது) நெஞ்சத்தில்—கடுத்தது - மிகுந்த குணத்தை—முகம்-(அவன்) முகமானது|—காட்டும்-(தான்கொண்டு)காட்டும். எ-று. ❀ அடுத்ததனிறத்தை அடுத்த தெனலால் ஆகுபெயர். — ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் குணத்தைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலுவமை. (கா)

முகத்தின் முதுக்குற்றந்த துண்டோ வுவப்பினுங் *
காயினுந் தான்முந் துறும். - - - - - ஏ.

இ-ள். (உயிரானது)|—உவப்பினும் - விரும்பினுவும்—காயினும்-வெறுத்தாலும்—தான்—(அறிந்தது) — முந்தது

உள்ளுள்

ஏக-ஆம், அநி—குறிப்பறிதல்,

ம்-(அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டிருந்தும்.—(ஆதலால்)—முகத்தின். முகம்போல்—முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிகுந்தது |—உண்டோ. எ-று. ✽ அறிவு உயிர்க்கே யல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்பானா நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அது விரும்பினால் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால் தான்கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவரீபோல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு முகநோக்கி - - - ✽
யுற்ற துணர்வாரிப் பெறின். - - - - - அ.

இ-ள். குறைபுறுவோன்—அகநோக்கி-(தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து — உற்றது - (தான்) உற்றதனை—உணர்வார்-அறிந்து தீர்ப்பானா—பெறின் — (அவர் தன்முகத்தைப்பாரிக்கும்படியாக)—முகநோக்கி-(அவர்) முகத்தைப்பாரித்து—நிற்க-(அவ்வளவிலே) நிற்க—அமையும் - போதும், எ-று. ✽ அப்படியில்லாமல் சொல்லுவானாகில் இருவருக்கும் சிறுமைபாமாகலால் அது வேண்டா மென்பதாம். குறைபுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவாரீபோல் சாதனம் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணு னாக்குங் கண்ணின் ✽
வகைமை யுணர்வாரிப் பெறின். - - - - - கூ.

இ-ள். கண்ணின்வகைமை - (தமது) பார்வைவேறுபாட்டுத்தன்மையை—உணர்வார் - அறியவல்ல மத்திரிகளை — பெறின்-(அரசர்) பெற்றால் — (அவர்க்கு) — பகைமையுங் கேண்மையும்—(மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும்—(வேற்றரசர்சொல்லாமற்போயினும்) — கண்-(அவர்) கண்களே |—உணாக்கும்-சொல்லும். எ-று. ✽ பார்வை வேறுபாடாவன-வெறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும், ஆம். —உணர்தல் அவைகளை அந்தந்தக்குறிகளால் அறிதல். (க)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் ✽
கண்ணில் தில்லை பிற. - - - - - ய.

இ-ள். நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையெமென்றிருக்குமத்திரிகள் — அளக்குங்கோல் - (அரசரது கருத்தை)

இ-ள். சொல்லினை - சொற்களதுநட்டையை—தெரிந்தது
ஆராய்ந்து அறிந்த — நன்மையவர் - நன்மையை யுடையவர்!
—(சுபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) — இதைத்
பிரித்து - (அதன் சுமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து — நன்குணர்ந்த

உள்ளு.

எ-னும், அந்—அவையறிதல்.

புற- (வழுப்பட்டாமல்) மிகவுந்தெளிந்து—சொல்லுக - சொல்ல
க்கடவர். எ-று. சொற்களினடையாவது - அம்முதலாகச்
சொற்களும் - செம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - குறிப்புப்
பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம்-கேட்குதலி
வ்யகையுடைமை. வழு-சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும். [இ
வை இரணியிபாட்டினும் ஒன்று சொல்லும்போது சபைய
றிந்தே சொல்லவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் *
வையறியார் வல்லதூஉ மில். - - - ஈ.

இ-ள். அவை-சபையினளவை—அறியார் - அறியாதவரா
கிட-சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதல் -- மேற் கொள்பவர் |
—சொல்லின் வகை - அச்சொல்லின் கூறுபாடும் — அறியார்.
—வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லகலையும்—இவ் - (அவர்க்கு)
இல்லை. எ-று. சொல்லுதல் வகைமை - கேட்பவரது உண
ர்வுவகைமை பற்றிவருதலால் - சொல்லின்வகை யறியாரென்
றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாராலும் இகழ்
ப்படுதலால்-வல்லதூஉ மில்லென்றும், சொல்லினார். [இதன
வகையைய அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் *
வாங்கதை வண்ணங் கொளல். - - - ச.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினி
டத்து — ஒள்ளியராதல் - (தாமும்) ஒள்ளிய ராக்கடவர். —
வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளைகளது சபையினிடத்து—
வாங்கதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண்கண்ணச் சாந்து நிறத்
தைது—கொளல்-கொள்ளக்கடவர். எ - று. ஒளியாரென்ற
து-மிக்காரையும், ஒத்தாரையும்,—ஒள்ளியராதல் - தமது நூ
லறிவும் சொல்வலிமையும்தோன்ற விரித்துணர்த்தல். —வயிர
மில்லாத மரத்தை வெளிநென்பதுபோல் அவ்விரண்டு மறி
யாதபுல் லரை வெளியாரென்றார். — அவர்மதிக்கும்படிக்குஅ
வரினும் வெண்ணையுடையராகவென்றற்கு - வாங்கதைவண்ண
ங்கொள்ளென்றார். [சபையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம். இந்
னாவ் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

௭௨-ஆம், அறி—அவையறிதல்.

உாசக

நன்மென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - *
முத்து கிளவாச் செறிவு. - - - - - ௫.

இ-ள். முதுவருள்-(தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்
து—முத்து-(அவருக்கு) முற்பட்டு — கிளவா - (ஒன்றைச்)
சொல்லாத—செறிவு-அடக்கம் | — நன்மென்றவற்றுள்ளும் -
(ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட
ட குணங்கள் பலவினும்—நன்றே. எ-று. * தங்குறையும்,
அவர் மிகுதியும், அவர்சொல்லுதற்கு முன்னேசொன்னால் உ
ண்டாகிற இழுக்கும். சொல்லாவிட்டால் வருகிற நன்மையும்,
அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை - நன்மென்றவற்றுள்
ளு நன்றே என்றார்.—முன்சொல்லுதலையே விவக்கிணமையா
ல் உடன்சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது
பெறப்பட்டது. [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச்
செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அறி நினைதளர்ந் தற்றே வியன்புல - - - - *
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. - - - - - ௬.

இ - ள்.வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை—ஏற்று-
உட்கொண்டு—உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்மை
யை)அறியவல்லவர் சபையினில்—இழுக்கு - (வல்லவனொருவ
ன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் | — (முத்திபெறற்பொருட்டு நல்
வழியினின்றவனொருவன்)—ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும்—
நினைதளர்ந்தற்றே - நினைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும். எ-று.
* நினைதளர்ந்து வீழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென்றொழு
தியவன் - பின்னிளகிக் கூடாவொழுக்கத்தானாகுதல். பயனி
முத்தலேயன்றி இகழவும் படுவானென்பதாம். [இதனால் அச்
சபையில் தவறியவிடத்துப்படும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடற்ச - - - - *

சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. - - - - - ௭.

இ-ள். கசடற - வருப்படாமல்—சொற்றெரிதல் - சொற்க
ளை ஆராய்தலில் — வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே
—(சொல்லினால்)—கற்று - (பலநூல்களையுங்) கற்று—அறித்
தார்-(அவைகளாலாகியபயனை) அறிந்தவரது—கல்வி | — வி
ளங்கும்-(யாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும். எ-று. * அப்
படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கடவொன்பதாம். (௭)

உளையு

எஉ-ஆம் அதி—அவையறிதல்.

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - *
பாத்தியு ணர்சொரிந் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். உணர்வது - (பொருள்களைத்தாமே) அறியவல்ல
அறிவை — உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து—
சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல் | — வளர்வதன் -
(தானே) வளர்வதொருபயிர் நின்ற—பாத்தியுள் — நீர்சொ
ரிந்தற்று. நீரைச்சொரிந்தாற்போலும். எ-று. தானேயும்
வளர்தற்குரியகல்வி மிகவளருமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்
கடவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல் லற்க நல்லவையு*
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். - - - - கூ.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து—ந
ன்கு - நல்லபொருள்களை—செல - (அவர்) மணங்கொள்ள—
சொல்லுவார்-சொல்லுதற்கு உரியவர் | — புல்லவையுள் - (அ
வையறியாத) புல்லரிருந்தசபையினிடத்து — பொய்ச்சாந்
தும்-மறந்தும்—சொல்லற்க - (அவைகளைச்) சொல்லாதொழிய
க்கடவர். எ-று. சொல்வாராயின் தடக்குரியசபையை அறி
யாதகுற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும், சொன்ன பொருளறி
யாமையால் புல்லர்சபையும், இகழ்தலால் இரண்டு சபைக்கும்
ஆகாரொன்பதுகருதி - பொய்ச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

அங்கணத்து ஞக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - *
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். - - - - டி.

இ-ள். (நல்லோர்|) —தங்கணத்தரல்லார்முன் - தம்மினத்
தவரல்லாதவர்சபையிடத்து — கோட்டிக்கொளல் - யாதொன்
றையும்சொல்லாதி றுக்கக்கடவர்.—(சொன்னால்அது) —அங்
கணத்துள்-(பரிசுத்தமல்லாத)முற்றத்துள்—உக்க-விழ்த—
அமிழ்தற்று-அமிர்தமொக்கும். எ-று. சொல்லின் - அது -
இவ்விதரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. — சாவாமருந்தாகுதலறிந்
து உண்போர்கையிலும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பொ
ருத்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்கவமிழ்தென்
றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இ
வை இரண்டுபாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒரு
வழியும் சொல்லாக்கொடுப்பது சொல்லப்பட்டது.] (டி)

என-ஆம், அது—அவையஞ்சாமை.

உராக்

அஃதாவது-சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனிலே விளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின். *
 றெகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - க.

இ-ள். சொல்லின் றெகையறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த - தூய்மைபவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் | — வகையறிந்து - (கற்று வல்ல சபை முடசபை என்ஈற சபையின்) வகையை அறிந்து — வல்லவை - கற்று வல்ல சபையியில் — (ஒன்று சொல்லும்போது) — வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற்பிடிமடச்) சொல்லார். எ-று. ூருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாலென்பது - அதிகாரத்தாலவந்தது.

கற்றாருட் கற்றா னொன்படுவர் கற்றாழ்முத் - . *
கற்ற செலச்சொல்வ வார். - - - - - உ.

இ - ள். கற்றார்முன் - கற்றோர்சபையினிடத்தே — கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை — செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை — சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர்? — கற்றாருள்-கற்றவரெல்லாரினும் — கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர் — எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுவர் எ - று. ❀ உலகமறிவது அவரையேயாகலின் அவ்வுலகத்திற்கு லே புகழ்ப்படுவாரும் அவரோ பெண்பதாம். (உ)

புகையகத்துச் சாவா லொளிய ரரிய *
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ஈ.

இ-ள். பகையகத்து-பகையினிடத்து—சாவாரி - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர் — எளியர் - (உலகத்துப்) பலர்.— அவையகத்து - சபையினிடத்து — அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (போய்ச்சொல்ல)வல்லவர்.—அரியர்—சிலர். எ - று. அஞ்சாமை சாவாரொன்பதனோடுங்கூட்டி அதனாலே சொல்லவல்லவொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவையஞ்சாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

கற்றாரமுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - - *

இ-ள். கற்றாரீமுன் - (பலநூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினி

உரள

என-ஆம், அந்—அவையஞ்சாரை.

டத்து—கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை—செல - (அவர்) மனங் கொள்ளும்படி—சொல்லி—தாங்கற்ற-தாங்கற்றவைகளினும்—மிக்க-அதிகமானபொருள்களை—மிக்காருள் - அதிகமாகக்கற்றவரிடத்து—கொளல் - (அறித்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று. ஐஸ்வர்யமொருவருக்குக்கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறாகிய வல்லியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப்பெறாதவையும்கேட்டு அநியலா மென்பதாயிற்று. [இதனால் அதனது ஒருசார்பாய் சொல்லப்பட்டது.

அறிநி னளவறித்து கற்க வவையஞ்சா - - - *
மாற்றப் கொடுத்தற் பொருட்டு. - - - ௩.

இ-ள். அவை - (வேற்றுவேந்தர்) சபையில்—அஞ்சா - அஞ்சாமல்—மாற்றம் - எதிர்மொழியை—கொடுத்தற்பொருட்டு—ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியாலே—அளவு - அளவை நூலை—அறித்து—கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர். எ-று. ஐஸ்வர்ய அளவை நூல்சொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டிதலால் இதற்கு அது வழியெனப்பட்டது. அளவை யெனப்பட்ட தரிக்க நூலைக் கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளைப் பிழைப்படாமற் கற்கக்கடவொன்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

வரீளோடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலோடென் னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. - - - (௬)

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்கு—வாரோடு—என்-என்ன (சம்பந்தமுண்டு.) —(அதுபோல்)—நுண்ணவை - புத்திநுட்பமுடையவரது சபையை—அஞ்சுபவர்க்கு—நூலோடு—என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு.) எ-று. ஐஸ்வர்ய இருந்தாது நுண்ணமை அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. நூலுக்கு உரியவரல்லொன்பதாம். (௬)

பகையகத்துப் பேழை யொளிவா ளவையகத் *
தஞ்சு மவன் கற்ற நூல். - - - - - (௭)

இ-ள். அவையகத்து - (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில்—அஞ்சுமவன் - (அதனை) யஞ்சுமவன்—கற்றநூல்—பகையகத்து—(எறியப்படும்கைநடுவில்)—பேடி - (அதனை அஞ்சும்) பேடி—கை-கையிற்பிடித்த—ஒள்வாள் - கூர்வாளை யொக்கும். எ-று. ஐஸ்வர்ய பேடி பெண்ணியல்புமிகுந்து ஆணியல்புமுடையவள் - இடமும்வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயி

எசு-ஆம், அதி—அவையஞ்சாமை.

வாஎசு

னும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாசிசிறவாமைபோல் சபையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்றவனது குற்றத்தால் நூல் சிறவாதாயிற்று. (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலளோ நல்லவையு - - - *
ணன்கு செலச்சொல்லார் தார். - - - - - அ.

இ-ள். நல்லவையுள்—நல்லவரிருந்தசபையுள்—நன்கு - நல்ல சொற்பொருள்களை—செல— (அவர்க்கு) ஏற்க—சொல்லாதார்—(அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர் | —பல்லவைகற்றும்—பலநூல்களைக்கற்றாராயினும்—பயமிலளோ - (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப்படுதலில். எ-று. ❀ அறிவார்முன்சொல்லாமைபாக்கல்லியினுண்மை அறிவார் இல்லையென்பதாம். (அ)

கல்லாதவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - - - *
நல்லா ரவையஞ்சு வார். - - - - - கூ.

இ - ள். கற்று - (நூல்களைக்) கற்று—அறிந்தும் - (அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும்—நல்லார் - நல்லவரிருந்த—அவை-சபையை—அஞ்சுவார் - அஞ்சி - (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவனா? —கல்லாதவரின்-மூடரினும்—கடை - கடைபர்—என்ப-என்று(உலகத்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. ❀ அக்கல்லியறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல் பிறனாயும் அடைவிக்காமல் கல்வித்துண்பமே அடைந்துநிற்கையால் கல்லாதவரிற் கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (க)

உ^௨ றொணினு மில்லாரோர் டொப்பர் களனஞ்சிக் *
கற்ற செலச்சொல்லார் தார். - - - - - ய.

இ-ள். களன் - சபையை | —அஞ்சி — கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை—செல - (அதற்கு) ஏற்க—சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர் | —உ^௨ றொணினும் - உயிரோடிருந்தாலும்—(உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமைபால்) —இல்லாரோடொப்பர்—இறந்தவரோடொப்பாவார். எ-று. ❀ [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சபையஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது. (ய)

அங்கவியலில் அமைச்சு முற்றியது.

❀ * - * - * - * - * - * - ❀

எசு-ஆம், அதி—நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும், மந்திரியாலும் கொண்டு செலு

பாண்டி

எச-ஆம்,அதி--நாடு.

தீதப்பிவதும், மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு
அவசியம் வேண்டியதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே
சொல்லு கின்றார்.

அஃதாவது - இப்படிப்பட்டதென்பதும், அதிகார மு
றைமையும், இதனுள்விளங்கும்;

தள்ளா விளையுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - - *
செல்வருந் சேர்வது நாடு. - - - - - க.

இ-ள். நாடு | — தள்ளாவிளையுந் - குன்றாத விளையுசெய்
யோரும் -- தக்காரும் - அறவோரும் — தாழ்விலாச்செல்வ
ரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது - கூடி
வாழ்வதே, எ-று. தக்கார் முதலானவளோடும், சேர்தற்
றெழித்தோடும், பொருந்தாமையால் விளையென்பது உழவ
ரை உணர்ந்திடுகின்றது. — குன்றாமை - எல்லாவுணவுகளும் நி
றையவுண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமை யில்லா
மை பெறப்பட்டது.—அறவோர் - துறந்தோரும் அந்தணரு
முதலாயினோர். இதனால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது—
கேடில்லாமை-கொடுக்கக்குறையாமை. செல்வர் - கப்பலினு
ம் பண்டியினும் பொருள்தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்
கும், வாழ்வோர்க்கும், பொருள்கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா*
லாற்ற விளவது நாடு. - - - - - உ.

இ-ள். நாடு | — பெரும்பொருளால் - அளவற்றபொருளு
டைமையால்—பெட்டக்கதாகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரு
ம்பத்தக்கதாகி — அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமையோடு
கூடி—ஆற்றவிளவது - மிகவிளவதே. எ-று. கேடாவது -
அதிமழை - மழையில்லாமை-எலி-விட்டில்-கிளி - அரசாண்
மை-எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது.—இவைகளை வடநா
லார் ஈதிலாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை
அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன்மறத்தாலும், இலவாம்.
இவைமில்லாமற்போகவே மிகவிளையுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறைபொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கிறைபொருங்கு நேர்வது நாடு, - - - உ.

இ-ள். நாடு | —பொறை - (பிறநாடுகள்குமத்த) பாரமெல்

எசு. ஆம், அதி—நாடு.

உாஎடு

லாம்—ஒருங்கு—ஒருசேர—மேல்வருங்கால் - (தன்) மேல்வரு
ம்போது—தாங்கி-(அவைகளைத்) தாங்கி — (அதன்மேலும்)
—இறைவற்கு-(தன்)னரசனுக்கு— இறையொருங்கு - இறை
ப்பொருண்முழுதையும் — நேர்வது - உடன்பட்டுக்கொடுப்பதே. எ-று. ஷீ பாசமாவது - மனிதர்கூட்டமும், பசுமுதலாகிய
விலங்கின்கூட்டமும்,—தாங்குதலாவது - அவைகள் தத்தந்
தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலாவது, அரசன் முறைதப்
பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்து வந்
தால் அவ்வத் தேசங்கள்போல் இனிதுருப்பச்செய்தல்.—அ
தனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைபடுத்தாமல்தானே
கொடுப்பதென்றற்கு—இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் *
சேரா தியல்வது நாடு. - - - - - ச.

இ-ள். நாடு | — உறுபசியும் - அதிகபசியும் — ஓவாப்பி
ணியும்-நீங்காதநோயும் — செறுபகையும் - (புறத்திலிருந்து
வந்து) அழிவுசெய்யும்பகையும்—சேராது - அடையப்பெற
மல்—இயல்வது-இனிதுநடப்பதே. எ-று. ஷீ அதிகபசி-உ
ழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேராதாயிற்று.—
நீங்காதநோய் - தீக்காற்றுமிக்ககுளிர் வெப்பங்களும், உண்
ணப்படுமவைகளது தீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்
று.—செறுபகை - அரசன்வலிமையும், நிலப்படையும், அட
வியும்-அரசனும், உடைமையால் சேராதாயிற்று. (ச)

பல்குழுவும் பாழ்செய்ய முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்*
கொக்குறம்பு மில்லது நாடு. - - - - - டு.

இ-ள். நாடு | — பல்குழுவும் - (சங்கேதவசத்தால் மாறு
பட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும் — பாழ்செய்யும் - (உடனிருந்
துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும் — உட்பகையும் — வேந்த
லைக்கும்-(சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற—கொக்குறு
ம்பும் - கொலைத்தொழிற்குறும்பரும் — இல்லது - இல்லாத
தே. எ-று. ஷீ சங்கேதம்- சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், ப
லர்க்குஉதாமொருமை. — உட்பகை - வழியலைத்துப் பறிக்
குங்கள்வர் கோள்சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பன்
நி புலி கரடி முதலியமிருகங்களும்.—இம்முன்றும் அரசனா
லும், வாழ்வோராலும், கடியப்பட்டுநடப்பதென்பதாம். (டு)

உள்ள

எச-ஆம், அதி-நாடு.

கேடறியாச் செட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற - *
நாடென்ப நாட்டிற் தலை. - - - - - எ.

இ-ள். கேடறியா - (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும் -
செட்டவிடத்தும் - (அரிநிற்ப) கெட்டவிடத்தும் - வளங்குண்
ற - (அப்போதும்) வளங்குறையாததும் ஆன - நாடு - நாட்
டை - நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளிலும் - தலை - முதன்மைய
தாகும் - என்ப - என்று (தூலோர்) சொல்லுவார். எ-று. *
அறியாத குன்றாத - என்பன. இறுதி கெட்டுவந்தன. - கேட
றியாமை - அரசன் வலிமைபாலும். கடவுட்புகை அறங்கள் என்
றவைகளிற் செயலாலும், வரும். - வளம் - ஆகரங்களிற் படும
வையும், வயல் தண்டலுகளில் விளையும்வையும், ஆம். - குறையா
மை - அவை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாகவே உள்
வரவும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும். [இவை ஆறு
பாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - *
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. - - - - - எ.

இ-ள். இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேனீர் எனப்படுகிற தன்னி
டத்து நீரும் - வாய்ந்தமலையும் - வாய்ப்புடைத்தாகிய மலையு
ம் - வருபுனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாகிய நீரும் - வல்ல
ரணும் - அழியாததகரியும் - நாட்டிற்கு - உறுப்பு - அவய
வமாம். எ-று. * இவ்விடத்துப் புனலென்றது - தூவு கே
ணிகளும் வரிகளும் ஆறுகளும் ஆகிய ஜலாதாரங்களை. அவய
வமாதற்கு உரியன அவையே யாகலால் அவைகளால் மழைவ
றப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. - நடுவதல்லாம
ல் ஒருபக்கத்தாகலும், தன்வளந்தருதலும், மாரியிலுண்ட
நீர் கோடையிலுமிழ்தலு முடைமைபற்றி - வாய்ந்தமலையெ
ன்றார். [இதனால் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம் - *
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைத்து. - - - - - அ.

இ-ள். பிணியின்மை - நோயில்லாமை - செல்வம் - வி
ளைவு - இன்பம் - ஏமம் - காவல் - இவ்வைத்து - இவ்வைத்தி
னையும் - நாட்டிற்கு - அணி - அழகாகும் - என்ப - என்று (தூ
லோர்) சொல்லுவார். எ-று. * பிணியில்லாமை - நிலநலத்தா

எய்

௨௦௭௮

எடு-ஆம்,அதி—அரண்.

அஃதாவது - இன்னதென்பதும், அதிகார முறை
மையும், இதனுள் விளங்கும்.

ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற் - - - *
போற்று பவர்க்கும் பொருள். - - - க.

இ-ள். அரண்-கோட்டையானது|—ஆற்றுபவர்க்கும்-(மூ
வகைவலிமையு முடையவராய்ப்) பிறர்மேலே செல்வோர்க்கு
ம்—பொருள்-சிறந்ததாகும். — அஞ்சி - (அவையல்லாமல் த
ம்பேய்வருவோர்க்கு) அஞ்சி—தற்போற்றுபவர்க்கும் - தன்
னையே அண்டவோர்க்கும்—பொருள்-சிறந்ததாகும். எ - று.
பிறர்மேற் செல்லும்போது உரிமம்பொருள் முதலா
னவைகளைப் பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச்செல்லவே
ண்டிலாலும், பெருமைதொலைந்து முடிவுவந்தவிடத்துக் க
டலினடுவே உடைகப்பற்காரர் போன்று காப்புக் காணாது மு
டிவராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண் பொருளா
யிற்று. — வலிமையுடையவராயினும் அரணில்லாத விடத்து
அழியுந்தன்மையராகலால் அவரை முன்சொல்லினார். [இதன
ல் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - - - *
காடு முடைய தரண். - - - உ.

இ-ள். அரண்|—மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய
நீரும்—மண்ணும்-வெளிறிலுமும்—மலையும்— அணிநிழற்கா
டும்-குளிர்ந்தநிழலையுடையகாடும் — உடையது - உடையதே.
எ - று. எந்நாளும் வற்றாத நிரொன்றற்கு- மணிநீரொன்றும்,
நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்றற்கு- மண்ணென்றும், செறி
ந்தகாடென்றற்கு - அணிநிழற்காடென்றும், சொல்லினார்.—
மகிழ்புறத்து வெளிறிலம் பகைவர் அரண்பற்றாமைப் பொ
ருட்டு.—நீரரண் நிலவரண்-மலையரண் - காட்டரண் - என்கி
ற இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகைத் திண்மை யருமையிந் தான்கி - - - *
னகைமவர ணென்றுகாக்கு தால். - - - ஈ.

இ-ள். உயர்வு - உயர்ச்சியும்—அகலம் - அகலமும்—திண்
மை-வலிமையும்—அருமை - அருமையும் (எனப்பட்ட)—இ
ந்நான்கின்—அமைவு - மிகுதியையுடையமதிலை — அரணெ

எடு-ஆம், அதி-அரண்

உராகம்

ன்று—நூல்-நூலோர் | — உணாக்கும்-சொல்லுவர். எ-று. ✽
 அமைவு நூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள்.—உயர்வு - எணிக்கு
 எட்டாதது. — அகலம் - புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத
 அடியகலமும், உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று தொழில்செய்தற்
 காந்தலையகலமும், — துண்மை - கருங்கல் செங்கல்களாலே
 செய்தலால் - குத்தப்படாமை. — அருமை - பொறிகளாலே
 சேர்த்தகருமை.—[பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (க)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - - ✽
 யுக்க மழிப்ப தரண். - - - - - ச.

இ-ள், அரண் |—சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறி
 தாய் — பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய் — உ
 றுபகை-(தண்ணீர்) சூழ்ந்த பகைவரது—ஊக்கம்-மனவெழு
 ச்சியை—அழிப்பது - கெடுப்பதே. எ-று. ✽ வாயிலும் வழி
 யும் ஒழிந்தவிடங்கள்-மலை-காடு-நீர்நிலை-என்றவைகளுள் ஏற்
 பவைகளே உடைத்தாதல்பற்றி - சிறுகாப்பினென்றும், உள்
 ளிடத்தோர் - நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி - பேரிடத்ததாகி
 யென்றும், தம்வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமெ
 ன்றுவரும் பகைவர்வந்து அதுகண்டால் அதைநீராய் ஒழி
 தல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும், சொல்லினார். (ச)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
 நிலைக் கெளிதா நீர தரண். - - - - - டு.

இ-ள், அரண் |—கொளற்கரிதாய் - (புறத் தோராலே)கொ
 ள்ளுதற்கரிதாய் — கொண்ட - உட்கொண்ட — கூழ்த்தாகி -
 (பலவகை) யுணவையுடையதாகி — அகத்தார் - உள்ளிடத்
 தோரது—நிலைக்கு-(போர்)நிலைக்கு — எளிதாம் — நீரது -
 குணத்தையுமுடையதே.எ-று ✽ கொள்ளுதற் கருமை-காவ
 ற்காடு கிடங்குகளாலும், பொறிகளாலும், இடங் கொள்ளுத
 ல்கருமை.--உணவு-தலைமை பற்றிச் சொல்லினமையால் ம
 ற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப் படுமவைகளும் அடங்கின.—நிலைக்
 கெளிதாநீர்மையாவது-உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயு
 தமுதலானவை புறத்தோர்மேல் எளிதிலே செல்லலும், அவ
 ரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர் மேலே செல்லாமைபு
 ம், பதணப்பரப்பும், முதலானவை.பதணம்மதி லுண்மேடை

உஅய

என்-ஆம், அந்—அரண்

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - *

நல்லா னுடைய தரண். - - - - - க.

இ-ள். அரண் | — எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர் வேண்டும்) பொருள்களையாவையும் — உடைத்தாய் — இடத் து - (புறத்தோரால்) அழிவடையும்ளவில் — உதவும் - (அதுவ ராமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல — நல்லாள் - நல்ல வீரனாயும் — உடையது - உடையதே. எ-று. ✽✽ அரணிடத்து - அன்பும், மாணமும், மறமும், சோர்வில்லாமைமும், முதலாகிய நற்கு ணங்களை உடைடைபற்றி - நல்லாளென்றார். (க)

முற்றியு முற்ற தெறித்து மறைப்பறித்தும் - *

பற்றற் கரிய தரண். - - - - - எ.

இ-ள். அரண் | — முற்றியும் - (வரவுபோக்கு ஒழியும்வகை) நெருங்கிச் சூழ்ந்தும் — முற்றது - அப்படி சூழாமல் — எறிந் தும் - (நெகிழ்ந்தவிடநோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்து ம் — அறைப்பறித்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக் கையானவனாவிடிக்) ழுறுத்துத்திறப்பறித்தும் — பற்றற்கரி யது - (புறத்தோராலேபிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதே. எ - று. ✽✽ இம்முன்று உபாயங்களுள்ளும் முதலாவது - எல்லாப் பொருளு முடைமைபாலும், மற்றவைகள் - நல்லா னுடைமை யாலும், பலிப்பனவல்லவாயின. (எ)

முற்றாற்றி முற்றியவனாயும் பற்றாற்றிப் - *

பந்த்யார் வெவ்வ தரண். - - - - - அ.

இ-ள். அரண் | — முற்றாற்றி - (சேனைப்பெருமையால்) சூ ழ்தல்லல்லவராதி — முற்றியவனாயும் - (வந்து) சூழ்ந்தபுறத் தோராயும் — பந்த்யார் - (தண்ணைப்பந்திய) உள்ளிடத்தோர் — பற்றாற்றி - (தாம்) பந்தியவிடம் விடாதேறின்று — வெவ்வ து - (போர்செய்து) வெவ்வதே. எ - று. ✽✽ வெவ்வதென ஆர ணுடையார்தொழில் அரண்மேலேநின்றது. — பெரும்படை யானைச் சிறுபடையானைப் பொறுத்துநிற்குந் துணையேயன் றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். — [இவை எழுபாட்டாவும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாயவினை முகத்து - *

விடேப்தி மாண்ட தரண். - - - - - க.

இ-ள். அரண் | — முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவி லே — மாற்றலர் - படைவர் — சாய — வினைமுகத்து. — (உள்ளி

எரு-ஆம்,அதி - அரண். உரஅ

உத்தேசோர்செய்யுந்)தொழில்வேறுபாடுகளால் - வீறெய்தி -
வீறு பெற்று - மாண்டது - (மற்றும்வேண்டும்)பெருமையை
யுண்டயதே-எ-று. ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னாங்கு
டிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுதத்துச்சாயவெ
ன்றார்.—தொழில்வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடங்கிய
போரை அறிந்து எய்தல் எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல் என்
றவைமுதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைக
ளைச் செய்தல்.—மற்றும் வேண்டும் பெருமை யென்றது-
புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல் செய்தற்கு உண்
டாக்கப்பட்ட சுருங்கை வழிமுதலானவை யுடைமை. (க)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி *
யில்லார்க ணிலல் தரண். - - - - - ய.

இ-ள். அரண் | — எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும் * (முன்
சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்
தும்—வினை - தொழில்செய்யுமிடத்து—மாட்சி - பெருமை
யை—இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து—இல்லது - (அவை) இ
லதாம். எ - று. ஆரம்பம்மாவிருக்கையும், அளவறியாது செய்
தலும், ஏற்காதது செய்தலும், எல்லாமடங்க - வினைமாட்சி
யில்லாநொன்றும், ஏற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்
பாற்றாமற்போனால் அவ்வரணது அப்பெருமைகளாலே ப
யனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடைத்தன்றென்றும்,
சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் காப்பவர் அவச
யம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

எசு-ஆம்,அதி—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும்-நாட்டாலும், அரணாலும், வள
ர்க்கவும், காக்கவும்-படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்த
லின்விதம் இவ்வுறிகாரத்தாலே சொல்லுகிறார். அஃதா
வதின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள்
விளங்கும்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் *
பொருளல்ல தில்லை பொருள். - - - - - க.

இ-ள். பொருளல்லவரை - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படா,
எக

உள அடி எக்சுஜம்; அதி—பொருள்செயல்வகை.

நவனாயும்--பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்பட்டு உச்செய்யவல்ல--பொருளல்லது -- பொருள் |—இல்லை. எ-று. ஐஃ மதிக்கப்படாதவர். அறிவில்லாதவரும், இழிசுவத்தாரும், — மதிக்கப்படச் செய்தல். அறிவுடையவரும், உயர்குலத்தவரும், அவரிடத்திலே போய் திற்கப் பண்ணுதல். — அதனாலே சம்பாதிக்கவேண்டிவது அதுவேயென்பதாம். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை - *
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. - - - உ.

இ-ள். (எல்லாதன்மையு முடையவராயிருந்தாலும்) — இல்லாரை-(பொரு) ளில்லாதவரை — எல்லாரும் | — எள்ளுவர் - இகழ்வர். — (எல்லாத் தீமையு முடையவராயிருந்தாலும்) — செல்வரை - அப்பொருளுடையவரை — எல்லாரும் | — சிறப்புச் செய்வர் - உயரச்செய்வர். எ - று. ஐஃ உயரச்செய்தல் - தாம் தாழ்ந்து திற்தல். — இகழ்விலும் தாழ்விலும் பகைவர் நடப்பினர் அயலவர் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்லாருமென்றார். பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிசெயற்கு.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு*
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. - க.

இ-ள். பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்படும் — பொய்யாவிளக்கம் - தந்தாவிளக்கானது | — (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு) — எண்ணிய - அவர்) நினைத்த — தேயத்து — சென்று — இருள் - (பகையென்னு) மிருளை — அறுக்கும் கெடுக்கும். எ-று. ஐஃ பொருள் - எல்லார்க்கும் எந்நாளும் அவசியம் வேண்டிவதாய் வருதல்பற்றி - பொய்யா விளக்கமென்றும், மற்றை விளக்கோடு இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற - எண்ணியதேசத்துச் சென்றென்றும், சொல்லினார். ஏகதேச வருவகம். [இவை மூன்று பாடலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறன்னு மின்பமு மீனந் திறனறிந்து - - *
தீதின்றி வந்த பொருள். - - - ச.

இ-ள். திறனறிந்து - (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து — தீதின்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலான — வந்தபொருள் | — (அவனுக்கு) — அறன் - அறத்தையும் — ஈனும் - கொடுக்கும். — இன்பமும் - இன்பத்தையும் — ஈனும் - கொடுக்கு

எஃ-ஆம்,அதி—பொருள்செயல்வகை, உஅஅந

மீ. எ.று. ஐஃ திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோல்
 னென்று புகழ்ப்படுதலாலும் - கடவுட் புகைச தானங்களாலே
 பயன் அடைதலாலும்-அறனினுமென்றும், நெடுங்காலமிரு
 த்து அனுபவிக்கப்படுதலால் - இன்பமுமீனுமென்றும், சொ
 ல்லினார்.—ஆதலால் அத்நிறத்தாம் சம்பாதிக்கவென்பதாம்.

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் *
 புல்லார் புரள விடல். - - - - - ரு.

இ-ள். அருளொடும் - (தாங்குமிகளிடத்துச்செய்யும்) கரு
 ணையோடும்—அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்)
 அன்போடும்—வாரா-(கூடி)வாராத—பொருளாக்கம் - பொ
 ருட்சம்பாத்தியத்தை - புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி
 —புரளவிடல்-நீங்கவிடக்கடவர். எ - று. ஐஃ அவைகளோடு
 கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய்வருதல். அப்படிக்கு வாரா
 தபொருள் - பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவ
 னையும் கொண்டு இறந்தலால் அதனைப் புல்லாரொன்றவளவி
 லே நிறுத்தாமற் புரளவிடலென்றும் சொல்லினார். (ரு)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுந்த *
 தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். - - - - - ஈ.

இ-ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தா
 னேவந்து) கிடைத்தபொருளும்!—உல்குபொருளும் - சுங்க
 மாகியபொருளும் | — தன்னென்னுர் - தன்பகைவரை—தெ
 றுபொருளும்-வென்று (திறையாக்கொள்ளும்). பொருளும்!
 —வேந்தன்பொருள்-அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று. ஐஃ
 உறுபொருள் - வைத்தவரிடத்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தி
 னின்கீழ்க்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம்-பறக்கவ
 த்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரி.
 தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும்பொருளென விரியும். ஆ
 றிலொன்றல்லாமலும் உரியவை சொல்லியபடி. [இவை மூண்
 றுபாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழிசொல்லப்பட்டது.]

அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் *
 செல்வச் செவிலியா லுண்டு. - - - - - எ.

இ-ள். அன்பின் - அன்பினால் ஈன்றிப்பட்ட—அருளெ
 ன்ணும் - அருளென்கின்ற—குழவி - குழந்தையானது | —

உாஅச் என்-ஆம்,அந்—பொருள்செயல்வகை

பொருளுன்னும் - பொருளுன்று உயர்ந்திச் சொல்லப்படு
ம்—செல்வம் - செல்வத்தைபுடைய — செவிலியால் - செவினி
ததாயால்—உண்டி-வளரும். எ - று. ஐச் சம்பந்தம்பற்றாமல்
வருத்தமடைந்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் - சம்பந்தம்
பற்றிச் செல்லும் அன்புமிகுந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால்
அதனை அன்பின் குழவியென்றும், அது வறியவர்க்குச் செ
ல்வது - அப்பவறுமையையல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆதலா
ல் பொருளை - அதற்குச் செவிலியென்றும், அது உலகிற்செ
விலிபோலல்லாமல் தானே எல்லாப்பொருளும் உதவிவள
புத்தலால்-செல்வச் செவிலியென்றும், சொல்லினார். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றிற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. - - - அ.

இ-ள். தன்கைத்து - தன்கையதாகியபொருள் — உண்டாக
—ஒன்று - ஒருதொழிலை — செய்வான் - செய்பவனது—வி
னை-செய்தலானது|—குன்றேறி - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறி
நின்று—யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை — கண்டற்
று- கண்டதனோடொக்கும். எ - று. ஐப் படி குன்றேறின
வன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும்
யானையும் செய்தன்ற சண்டையைத் தான் இனிதிருந்து கா
ண்பானோ அப்படி கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மே
ற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவ
ரை எயித் தான் இனிதிருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு - - *
மென்கதனிற் கூரியதில். - - - கூ.

இ-ள். (தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்) — பொரு
ளை—செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர். — (அப்பொருள்) —செ
றுநர் - (தம்) பகைவரது—செருக்கு-தருக்கை — அறுக்கும்
—என்கு-ஆபுதமாம்.—(அதற்கு) — அதனின் - அதுபோல்
—கூரியது-கூரியஆபுதம்|—இவ்-(வேறு) இல்லை. எ - று. ஐச்
பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் தப்புமுடையவரா
வராதலாலே பகைவர் செருக்குநீங்கித் தாமே அடங்குவாரொ
ன்பதற்கு-செறுநர் செருக்கறுக்கு மென்கென்றும், மற்றை
பாபுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்கமாட்டா
மையால்-அதனிற் கூரியதில்லையென்றும், சொல்லினார். (க)

உாஅது எ-ஆம்; அது—படைமாட்சி.

விவிடத்து—(அரசனுக்குப்போரினிடத்து) அழிவுவந்தால்—
உறு—(தன்மேலே) காயம்படுதற்கு—அஞ்சா - அஞ்சாதுநி
ன்றுதாங்கும்—வன்கண்—செளரியமானது—தொல்படை
க்கல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்
லாமல்—அரிது—உண்டாகாது. எ-று. இழிவு சிறப்பும்மை
விகாரத்தால் தொக்கது.—மூலப்படை - கூலிப்படை - நாட்டு
ப்படை—காட்டுப்படை - துணைப்படை - கைப்படை. எனப்ப
டுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்ப
டையாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டிமனவகளைக் கொடுத்த
து அந்தக் காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்ன முவரி யெலிப்பகை - - - *
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். - - - - - க.

இ-ள். எலிப்பகை - எலிகளாகியபகைதிரண்டு—உவரி-க
டல்போல்—ஒலித்தக்கால்—இளைந்தால் — என்னும் - (பாம்பு
க்கு)என்னதுண்பம்வரும். — நாகம் - அப்பாம்பு—உயிர்ப்
ப-மூச்செறிந்தவளவிலே—கெடும் - (அதுதானே) கெடும்.
எ-று. இத்தொழிலுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும். (வீரரல்
லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான்
அவன் எழும்பின வளவிலே அவர் கெடுவொன்பது தோன்
ற நிஃறமையால்—இது பிறிது மொழிதலணி.) வீரரல்லாதா
ர் பலரினும் வீரனொருவனை ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இ
வை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையா
னது மந்தை யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளு
ம் மூலப்படைசிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிற
ந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ங)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த - - - *
வன்கணதுவே படை. - - - - - ச.

இ-ள். படை—(அரசனுக்குப்)படையாவது | — அழிவின்
று—(போரினிடத்துக்) கெடுதலில்லாமல் — அறைபோகாதா
கி—(பகைவராலே) தீமறுக்கப்படாததாகி -- வழிவந்த - பழ
மையாகவந்த—வன்கணதுவே—செளரியமுடையதே. எ - று.
அழிவில்லாமையால் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோ
காமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும், பெறப்பட்டன.

என-ஆம், அதி—படைமாட்சி

உள அன்

கூற்றுடன் மெல்வரினும் கூடி யெதிர்திற்கு - *
மாற்ற லதுவே படை. - - - - - ரு.

இ-ள். படை—கூற்று - கூற்றுவன்—உடன் - கோபித்
து—மேல்வரினும்—கூடி - மனமொத்து—எதிர்திற்கும்—எ
திர்தின்றதாங்கும்—ஆற்றலதுவே - மனவலிமையையுடைய
தே. எ-று. ஐய மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரச
ன்மேலன்பு. உம்மை-சிறப்பும்மை. (ரு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - - - *
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. - - - கா.

இ-ள். மறம்-செளரியமும்|—மானம் - மானமும்|—மா
ண்ட—வழிச்செலவு - (முன்வீரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்
லுதலும்—தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுதலும்—என
நான்கே - என இந்நான்குகுணமுமே - படைக்கு-சேனைக்
கு—எமம்-அரணும். எ-று. ஐய இவைகளால் முறையே படை
வரைச் சீக்கிரத்திலே கொண்டு நிற்கையும், அரசனுக்குத் தா
ழ்வு வாராமற் காத்தலும், தோற்பவர்க்குமே பதையெறியா
மை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள்
பெறப்பட்டன இச்செய்கையோர்க்குப் படைவர் நெருங்
கமாட்டாராகலின் வேறரண் வேண்டாமென்பதாம். (சு)

தார்தாங்கி செல்வது தானை தலைவந்த - - - *
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. - - - எ.

இ-ள். தானை-சேனையாவது|—தலைவந்த - (படைவராவே
வகுக்கப்பட்டித்) தன்மேல்வந்த—போர் - (படையின்) போ
ரை—தாங்குந் தன்மை-விலக்கும்வகுப்பை - அறிந்து - அறி
ந்து (வகுத்துக்கொண்டு)—தார் - (அவரது) தாசுப்படையை
—தாங்கி - (தன்மேல்வாராமல்) தடுத்து—செல்வது - (தான்
அதன்மேலே) செல்வதே. எ-று. ஐய படைவகுப்பாவது - வி
யுகம். அது எழுவகை உறுப்புகளையுடையதாய்-வகையால் நா
ன்காய்-விரியால் முப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக்க
ணங்களும் இங்கேசொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம் வட
துல்களுட்கண்டுகொள்க. [இவை நான்குபாட்டாலும் படை
யது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பா.அ.அ

எ-ஆம்,அதி—படைமாட்சி

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானே - - - - - அ.
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். - - - - -

இ-ள். தானே (சேனை) — அடற்றகையும் - (பகைமேலே தா
ன்சென்று) போர்செய்யுஞ்செளரியமும் — ஆற்றலும் - (அது
தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும் — இல்லெனினு
ம் - இல்லையாயினும் — படைத்தகையால் தனது தோற்றப்
பொலிவாலே — பாடு-பெருமையை — பெறும். எ-று. **ஐ**
இல்லெனினுமெனவே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்ப
து பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்
பட்ட தேர் யானை குதிரைகளுடனும் படாக்கை கொடி குடை
பலவாத்தியம் காசுமுதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோ
ன்றும் அழகு. பாடு-கண்டவளவிலே பகைவருஞ்சும்பெருமை.

இறுமையுஞ் செல்லாத் துணியும் வறுமையு - - - *
மில்லாயின் வெல்லும் படை. - - - - - கூ.

இ-ள். இறுமையும் - (தாண்டேய்ந்து) சிறிதாகலும் — செல்
லாத் துணியும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும். — வறு
மையும் — தாரித்திரியமும் — இல்லாயின் - (தனக்கு) இல்லையா
யின் — படை - சேனையானது — வெல்லும் - (பகையை) வெ
ல்லும். எ-று. **ஐ** விட்டுப்போதலும், வறுமையடைதலும்,
அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன. நீங்காவெறுப்பு
மகளிரை வெளவ இழிவாயின செய்தல் முதலானவைகளா
ல்வருவது. இவையுள்ளவிடத்து அவ்விடத்து அன்பில்லாமல்
உற்றுப் போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென்றார்.

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே - - - *
தலைமக்க ளில்வழி யில். - - - - - ய.

இ-ள். நிலைமக்கள் - (போரினிடத்து) நிலையையுடைய வீர
ரை — சாலவுடைத்தெனினும் - மிகவுடையதாயினும் — தலை
மக்கள் - (தனக்குத்) தலைவராகியவீரர் — இவ்வழி - இல்லாவிடத்
து — தானே — சேனை — இல் - நிலைவது. எ-று. **ஐ** சேனையு
டிகள் நிலையுடையவரல்லாமல் போவாராயின் காண்போரில்
வெண்ப் போர்செய்யாமல் தானும் போமென்றற்கு - தலை
மக்களில்வழியில்லென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறை
யே படைத் தகைமையாலும், அரசன் கொடைத் தாழ்வுக்
ளாலும், தலைவரில்லாமையாலும், தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.]

எஅ-ஆம், அநி—படைச்செருக்கு. உஅ அக்

அஃதாவது - அச்சேனையினது மறமிகுதியாம்.

அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் நெவ்விர்பலொன்னை *

முன்னின்று கன்னின் நவர். - - - - க.

இ-ள். தெவ்விர்பலகைவளோ — என் - என்னுடைய—ஐ முன் - தலைவனென்திரி—நின்று - (போதோற்று) நின்று—கன்னி ந்நவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லினிடத்தே நின்று வீரர்—பலர்.— (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல் உம்முடையிலே நிற்கையை வேண்டி) —என்-என்னுடைய—ஐமுன் - தலைவனென்திரி — நில்லன்மின் - (போதோற்று) நில்லாதேயுங்கள். எ-று. ஃஃ கல். போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படுகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு + நெடுமொழி வஞ்சி] (க)

கான முயலெய்த வம்பினில் யாணை = - - - *

பிழைத்தவே வேந்த வினிது. - - - - உ.

இ-ள். காணம்-காட்டில் ஓடுகிற — முயல் - முசலை—எய்த - (தப்பாமல்) எய்த—அம்பினின்-அம்பை எடுத்துதலைப்பார் க்கிலும்—யாணை-(வெளிநிலத்திலேநின்ற) யாணையை — (எறிந்து) —பிழைத்தவேல் - தப்பியவேலை—எந்தல் | — இனிது—நன்று. எ-று. ஃஃ காணமுயலென்றதனால்-வெளிநிலமென்பதும், பிழைத்தவேலென்றதனால் - தப்பாமலென்பதும், முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் - யாணைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன.—இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டை செய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்வரசன்மேற் செல்லலுற்ற ஒருவீரனதுசொல்லு. (உ)

பேராண்மை யென்ப தறுகனென் றுற்றக்கா *

லூராண்மை மற்றத னென்கு. - - - - க.

இ-ள். தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற)மறம் | —பேராண்மை - மிகுந்தவாண்மையாகும். — ஒன்றுற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வுவந்ததாயின்—(அது தீர்த்துக்கொள்ளாதற்பொருட்டு) — லூராண்மை - (முகங்கொடுத்த) உபகார்பாந்தன்மை | — அதன் - அதற்கு—என்கு-கூர்

+ நெடுமொழி வஞ்சியாவது, பகைவர்முன்னே தன்னுண்மைசெய்வது.

உாகுயி எ-அ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு.

மையாகும்.—என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவர். எ-று, ஸ்ரீ மற்று-அகை. [இவை இரண்டிபாட்டும் * தமிழ்ச்சி.] (௩)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன். - *
மெய்வேல் பறியா நகும். - - - ச.

இ-ள். கைவேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை —களிற்
றொடு-(தன்மேல்வந்த) யானையோடு — போக்கி - எறிந்துவி
ட்டி—வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடித்) திரிப
வன் |—மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்தவேலை — (கண்டு)—ப
றியா-பிடிங்கி—நகும்-மகிழ்வான் எ-று. ஸ்ரீ களிற்றொடுபோ
க்கல்-களிற்றினையினாக் கொண்டு போம்படி விடுத்தல். — மகி
ழ்ச்சி-தேடியது அடைதலால்.—இதனுள் - களிற்றையல்லது
எறியாநென்பதும், கோபமிசையால் வேல் மார்பிலே பு
தைத்ததை அழித்திலென்பதும், பின்னும் போர்மேல் வி
ருப்பினென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது * நூழிலாட்டு-]

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி*
ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. - - - ரு.

இ-ள். விழித்தகண் - (பகைவரைக்) கோபித்துப்பார்த்தக
ண்—வேல்கொண்டி - (அவர்) வேலைக்கொண்டி—எறிய — அ
ழித்து-(அதற்குப் பொருமல் அப்பார்வையை) அழித்து —
இமைப்பின்-இமைக்குமாயின் — (அவ்விமைத்தல்) —வன்
கணவர்க்கு - வீரர்க்கு— ஒட்டன்றோ-தோற்பல்லவா. எ-று.
ஸ்ரீ அக்கோப்பார்வையிமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்
ச்செய்ந்து நினைத்து அதுவும் செய்யாநென்பதாம். (ரு)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்... *
வைக்குந்தன் னுன் னெயித்து. - - - கா.

இ-ள். (வீரனாகவன்) —தன்னுனை - தனக்குக்கழிந்ததின
ங்கண்—எறித்து-எறித்(தெண்ணி)—(அத்தினங்களுள்) —வி
ழுப்புண்-பெருங்காயங்கள் — படாதநாளெல்லாம் - படாததி
னங்கண்யெல்லாம்? — வழுக்கினுள் - பயன்படாது கழிந்ததி
னங்களுள்ளே—வைக்கும் - வைப்பான். எ-று. ஸ்ரீ விழுப்பு
ண்-முகத்திலும், மார்பிலும், பப்புண். போர்பெற்றிருக்கவு

* தமிழ்ச்சி, தேவநாயகவே ஆடதன்செருத்தாத மிகுமற்சொல்வது.

கூறு திரித்து, பகைவன் ஒட்டமார்பிழைத்தகிடத்தவா புதம்படுக்கி எறிவது.

எ.அ.-ஆம்,அதி--படைச்செருக்கு. உராகு

ம் அது பெறுதநாள்களோடு கூட்டுவ நென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார் - - *
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. - - - - எ.

இ-ள். சுழலும் - (பூமியைச்) சூழ்ந்துநிற்கும்—இசை-புதழை— வேண்டி -- வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலைவேண்டாதவீரர்—கழல் - வீரக்கழலை—யாப்பு - கட்டுதல் | —காரிகைநீர்த்து - அலங்கார குணமுடையதாம். எ-று. ூபூமியைச் சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது.—அப்படிப்பட்டவீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராகலால் ஆபரணமாவது அக்கழலே யென்பதாம். (எ)

உ றினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - - - - *
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். - - - - அ.

இ-ள். உறின்-(போர்) பெறின்—உயிர்-(தம்) முயிர்ப்பொருட்டு—அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன் மேற்செல்லும்) -- மறவரீ-வீரர்|—இறைவன்-(தம்) மரசன்—செறினும் - (அதுவேண்டாமென்று) கோபிக்கினும்—சீர்துன்றல் - அவ்வீரமிசுதி குறைதல்—இவர். எ-று. ூவீரர்போர்பெற்றுஅறியாமையால் அதுபெற்றால் அரசன்தடுப்பினும்நில்லாநொன்பதாம். (அ)

இ னுழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ - - *
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். - - - - கூ.

இ-ள். இழைத்தது - (தாம்) சொல்லியசபதம் — இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு— சாவாரா - (போய்ச்) சாகவல்லவீரரை— பிழைத்தது - (அது) தப்பியவிதம்(சொல்லி)—ஒறுக்கிற்பவர்- இகழ்த்தற்குரியவர்|—யார். எ - று. ூஇழைத்தல்-இன்னதுசெய்யேனாகில் இன்னனாகுகவெனத் தான்வகுத்தல். சொல்லியென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. சபதமுடிக்கப்புகுந்து முன்னே இறந்தாலும் தொலைவில்லாமையால் அதுமுடித்தவராவனாச் சாதற்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (கூ)

பு ரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா - - *
புரந்துகோட்டகீக துடைத்து. - - - - ய.

இ-ள். (தமக்குச்செய்த நன்மிகளை நினைத்து)—புரந்தார்கண்

உரகை எஅ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு,

ஆண்டவரசரது — கண் - கண்கள் — நீர்மல்க - நீர்பெருகு
 ம்படி—சாகிற்பின்- (போரினே) சாகப்பெறின் — சாக்காடி-
 அச்சாவு|—இரந்து - இறந்தாயினும் — கோட்டக்கது-கொ
 ள் ளுந்தகுதியை? — உடைத்து. எ-று. ஸ்ரீ சுற்றத்தார் அழ இவ்
 வினிடத்து நோயினாலே சாவோர் பழவினைப்பயனை அடை
 தலால்-அப்போதை வினையால் வானுலகத்தை அடையும் சா
 வை-இரந்துகோட்டக்க துடைத்தென்றார். [இவை நான்குபா
 ட்டர் லும் உயிர்காவாமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****-திஸ்ரீ-*****-இ

எக-ஆம், அதி—நட்பு..

இனிப்படைபோல் அரசனுக்குத் தொழிலிடத்து உத
 வுதாதிய நட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விதிமுகத்தாலும்,
 பன்னிரண்டதிகாரத்தால் எதிர்மறைமுகத்தாலும், சொ
 ல்வத்தொடங்கி விதிமுகவதிகார மைந்தினுள்ளும் முத
 லிலே நட்புச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும்
 இதனுள் விளங்கும்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல் - - *
 வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. - - - க்.

இ-ள். நட்பின் - நட்புப்போல்—செயற்கரிய - சம்பாதித்
 துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள் — யா - எவைகள் | —
 உ-உருக்கின்றன. — (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) — அது
 போல் — வினைக்கரிய - (பகைவர்செய்யுந்) தொழிலுக்குப்
 (புகுதற்கு) அரிய—காப்பு-காவலானவை—யா-எவைகள்| —
 உ-உருக்கின்றன. எ - று. ஸ்ரீ நட்புச் செய்தற்கு ஆவாணப்
 பெறுதலும், பெற்றால்செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வே
 றுபடாமல் நிற்பதும், முதலானவை அருமையாகலால்-நட்பு
 ப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர்
 அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால் - அதுபோல் போர்வா
 ராமற்காத்தற்கு அரியகாவலில்லையென்றும், சொல்லினார்.—
 நட்பு-இயற்கை, செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளி
 ல் இயற்கை நட்பு - பிறப்பு முறையாலாகியதும், தேய்முறை
 யாலாகியதும், என இருவகைப்படும். அவைகளுள் முன்னைய
 து சுற்றமாகலால் சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகை

எக-ஆம், அறி-நட்பு

உரகக

பிடைபிட்ட தேயத்ததாகலால் துணைவலியென வலியறிதலு
ள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது-
முன் செய்த உதவிபெற்றுவருவதாகிய செயற்கை நட்பேயா
கலால் அதன் சிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நி றைநீர நீரவர் கேண்மைபிறைமதிப் - - *
பின்னீர பேதையார் நட்பு. - - - - உ.

இ-ள். நீரவர் - அறிவுடையவரது - கேண்மை - நட்பு
ள் | - பிறை-பிறைபோல் - நிறைநீர - (நாடோறும்) நிறையு
ந்தன்மையினவாம். - பேதையார் - அறிவில்லாதவரது - நட
ப்பு-நட்புக்கள் | - மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல் - பின்
னீர-பின்னே நாடோறும் குறையுந்தன்மைபனவாம். எ-று.
✽ இனிமைபற்றி நீரவொன்றார். - அறிவுடையவர் தங்களிலே
செய்தநட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், அறிவிலாதவ
ர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும்,
காரணம்-தம்முள் முன்னறியாமையும்பின்னறிதலுமாம். (உ)

ந வி ரொறு நூனயம் போலும் பயிரொறும் - *
பண்புடையாளர் தொடர்பு. - - - - ஈ.

இ-ள். பண்புடையாளர் - நற்குணமுடையமக்கள் - தொ
டர்பு- (தங்களிலேசெய்த) நட்பு - பயிரொறும் - பழகுந்தோ
றும் - (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்) - நூல் - நூற்பொரு
ள் - நவிரொறும் - சற்குந்தோறும் - நயம்போலும் - (கற்ப
வர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும், எ-று. ✽ இரண்டிலும்
ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது. (ஈ)]

ந குதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண் *
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. - - - - ச.

இ-ள். நட்பன் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல் | -
(நகைசெய்தற்கு எற்றவைசொல்லி) - நகுதற்பொருட்டு - ந
கைசெய்தற்பொருட்டு - அன்று. - மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு)
வேண்டாதசெய்கை (உண்டானவிடத்து) - மேற்சென்று - மு
ற்பட்டு - இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்திகொல்லு
தற்பொருட்டு. எ-று. ✽ பழியும்பாவமும் தருஞ்செய்கை - து
ன்பமேதருதல் பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமையால் - அத

உரகச

எக-ஆம் அதி—நட்பு.

னை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்குமுன்னே திருப்பவேண்
டுதலால்—மேற்சென்றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்
பாமையால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினார். [இ
தனால் நடப்பின்படன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதா - - *
னப்பாங் கிழமை தரும். - - - - - ரு.

இ - ள். (ஒருவனோடு ஒருவன் நடப்பாகுதற்கு) — புணர்ச்
சி-ஒரிடத்திருத்தலும் — பழகுதல் - பலதரங்கணிபேசலும்
—வேண்டா - வேண்டியதில்லை — உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்
கும்) ஒத்த அறிவுதானே — நட்பாம்—கிழமை-உரிமையை
—தரும். எ-று. ூ இவை இல்லையாயினும் ஒருவரை யொரு
வர் சமமாக வறிதலே உடனாயிற் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்
டாக்குமென்பதாம். [நட்பிற்கு-புணர்ச்சி - பழகுதல் - உண்
ர்ச்சியொத்தல் - என்கிற ஊரணமுன்றுள்ளும்-பின்னது சிற
ப்புடையதென்பது இதனால்கொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் - - *
தகநக நட்பது நட்பு. - - - - - ஈ.

இ-ள். முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும்
வகை—நட்பது-கிணேகிப்பது | — நட்பன்று - கிணேகமன்
று . — நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளமும்மலர — நட
பது-கிணேகிப்பதே | — நட்பு - கிணேகமாம். எ-று. ூ நெ
ஞ்சத்தகமுமென்னு மெச்சவும்மைதொக்குநின்றது. அதனால்
இரண்டும் ஒருசேர மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (ஈ)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க - - *
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. - - - - - எ.

இ-ள். நட்பு - (ஒருவனுக்கு) நடப்பாவது | — அழிவின் - அ
ழிவைத்தருகிற—அவை - தீயவழிகளிலே — நீக்கி—ஆறு - ந
ல்வழிகளிலே—உய்த்து - நடத்தி— அழிவின்கண் - (உழழி
வே) கேடுவந்தவிடத்து — அல்லல் - அத்துன்பத்தை — உழ
ப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே. எ-று. ூ ஆறென
வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப்பட்டது.] ஏ

உகேகை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே - - *
யிகேகண் களைவதா நட்பு. - - - - - அ.

இ-ள். நட்பு-நடப்பாவது—உகேகையிழந்தவன் - (சபையி

னிடத்து) ஆடைகுலைந்தவனுக்கு—கைபோல—(சினேகிக்கப்பட்டவனுக்கு)—ஆங்கே—அப்பொழுதே—இடுக்கண்—துன்பத்தை—களைவதாம். எ-று. ✽ ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கை எப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்டபாளன் மனத்தினும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென்பதாம். நட்பினன்செயல் நட்பில் ஏற்றப்பட்டது.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி*
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. - - - க.

இ-ள். நட்பிற்கு—வீற்றிருக்கை—அரசிருக்கை—யாதெனின்—(அது)—கொட்பின்றி—(எந்நாளும்) வேறுபடாமல்—ஒல்லும்வாய்—கூடுமிடத்தெல்லாம்—உள்ளதுநிலை—(அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந்திண்மை. எ-று. ✽ ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம்பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சிநீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை என்றார். (க)

இனைய ரிவொமக் கின்னம்பா மென்று - - *
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. - - - ய.

இ-ள். இவர்—எமக்கு—இனையர்—இவ்வளவன்பினர்.—யாம்—இன்னம்—(இவர்க்கு)இவ்வளவன்பினேம்.—என்று—புனையினும்—(ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும்—நட்பு—புல்லென்னும்—சிறிதாய்த்தோன்றும். எ-று. ✽ தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில்பேதம் உண்டாகலால்—புல்லென்னுமென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽ ✽-✽-✽ ✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

அய-ஆம்,அதி—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது—முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சினேகிக்க வேண்டிதவால் அவரை ஆராய்ந்திறம். அதிகார முறையும் இதனாலே விளங்கும்.

நட்பாது நட்பலிற் கேடிவலை நட்பின் - *
வீடிவலை நட்பாள் பவர்க்கு. - - - க.

இ-ள். நட்பாள்பவர்க்கு-நட்பைவிரும்பி அதனிடத்தே நி

உராகண்

அயி: ஆம், அதி—நட்பாராய்தல்.

நம்பவரிக்கு—நட்டபின் - (ஒருவனோடு) நட்புச்செய்தபின்—
 ஸீயி- (அவனை) விபிதல்—இல்லை - உண்டாகாது.— (ஆதலா
 ல்)—நாடாது - ஆராயாமல்—நட்டபின் - சினேகித்தல்போ
 ல்—கேபி-கேமிதருவது—(வேறே) இல்லை. எ - து. ✽ ஆரா
 ய்தல்- குணநன்மை செய்கைநன்மைகளை ஆராய்தல். — கே
 மிதருவதைக் கேடெனலால் ஆகுபெயர். — சினேகித்தால்-
 தாம் அவனொன்றும் வேற்றுமை இல்லாமைபால் - ஸீடில்ல
 யென்றும், அவ்வொற்றுமைபால் அவ்விடத்துப் பழிபாவ
 ங்கள் தம்மவைபாகலால் இருமையும் கெடுவொன்பது நோ
 கி. நாடாது நட்பிலிர்கேடில்லையென்றும், சொல்லினார். (க)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
 தான்காந் துயரந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். (குணமுஞ்செய்கையும்நல்லனென்பதும் அல்லனெ
 ன்பதும்)—ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும்—ஆய்ந்து-(ப
 லவழியால்) ஆராய்ந்தும்—கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை
 —கொள்ளாதான்—கடைமுறை - முடிவில்—தான்—சாம்-
 சாவதற்கு ஏதுவாகிய—துயரம் - துன்பத்தை—தரும்-(தா
 னே) விளைத்துக்கொள்ளுவான். எ - து. ✽ தீயகுணமுந் தீய
 செயலுமுடையவனோடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுக்கு வரும்
 பகைமையெல்லாம் தனக்கும் வந்துபின் அவைகளால் இறந்
 து விடுவனென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஆராயா
 தவிடத் துப்பிடம் இருக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா - - *
 வினனும் மறித்தியாக்க நட்பு. - - - - - க.

இ-ள். குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும்—குடிமையு
 ம்-குடிப்பிறப்பையும்—குற்றமும் - குற்றத்தையும் -- குன்
 றாவினனும்-குறைவற்ற சுற்றத்தையும் — அறிந்து - (ஆராய்
 ந்) தறித்து—நட்பு—யாக்க-(அவனோடு) செயக்கடவன். எ-
 து. ✽ குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமைபால் பொ
 லுக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர் நட்புவிடக்கூ
 டாதென்பதற்கு - குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டு
 ண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்டிருதலால் - குன்றா
 வினனமென்றும், விடப்பட்டால் - தங்குறையா மென்பதற்
 கு-அறித்தியாக்கவேன்றும். சொல்லினார். (க)

அய்-ஆம்,அதி — நட்பாராய்தல்.

உகௌ

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணைக் - - *
 கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. - - ச.
 இ-ள். குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து — தன்க
 ண்—பழி- (உலகர்)சொல்லும்பழிக்கு — நாணுவாணை - அஞ்
 சுவாணை? — கொடுத்தும்-(சில) கொடுத்தாயினும் — நட்புக்
 கொளல்வேண்டும். எ-று. ✽ குடிப்பிறப்பால்தான் பிழைசெ
 ய்யாமையும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும், பெ
 ற்றாம். இவை இரண்டுமுடையவனைப் பெறுதல் அருமையாத
 லால் அவனட்பை விலைகொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம். (ச)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய - - *
 வல்லார் நட்பாய்ந்து கொளல். - - - - - டு.

இ-ள். அல்லது - (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யநி
 னைக்கின்) — அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கிய
 ம்)—(செய்தக்கால்) — இடித்து - (பின்னும் செய்யாவ்கை)
 நெருக்கியும்—வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்
 து) — அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை? — ஆய்ந்து
 — நட்பு—கொளல் - கொள்ளக்கடவர். எ - று. ✽ அழச்சொ
 ல்லி இடித்து எனவந்த பரிசாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்
 றத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதி
 தொடங்கிச் செய்துவந்தசெயல் - தம்மோடு சினேகித்தவரு
 ம் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகலால் - அறியவல்லாரென்றார்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை - - *
 நீட்டி யளப்பதோர் கோல். - - - - - ள்.

இ-ள். (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) — கிளைஞரை - சுற்ற
 தீதாரது நட்பாகிய (நிலங்களை) — நீட்டியளப்பது - குறையா
 மல் அளப்பதாகிய—ஒரீகோல் - ஒருகோலாம். — (ஆகலால்)
 — கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும்—ஒருறுதி - (அவரா
 லேபெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு|—உண்டு. எ-று. ✽ தமது சி
 னேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செவ்வக் காலத்திலே
 புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின்கேடுவந்த விடத்துச்
 செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சினேகத்தை அளவு
 செய்யலாமென்பதுபற்றி - கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அத
 னால் அளந்தறிந்தால் ஆவானாயே கொள்ளுதலால் அவ்வறி

உளகூடி அய-ஆம், அதி—நட்பாராய்தல்.

வை உறுதியென்றும், சொல்லினார். (இஃது ஏகதேசவுருவகம்) [இவை நான்குபாட்டாலும் ஆராயும் விதமும், ஆராய்ந்தால் கிணைக்கப்படுவார் இவ்வொன்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

உளகூடிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார் - *
கேண்மை யொரீஇ விடல். - - - - எ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—ஊதியமென்பது—பேதென்று சொல்லப்படுவது—பேதையார் - அறிவில்லாதவரது—கேண்மை-நட்பை—ஒரீஇ-ஒழிந்து—விடல் - (அவரை) விடுதல். எ-று. ஐஃ நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காதவிடத்துத் தீங்குருவருதலால் - விடவென்றும், நீங்கியவிடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமை பெறுதலால்-அதனை ஊதியமென்றும், சொல்லினார். (எ)

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க - - *
வல்லற்க னுற்றறுப்பார் நட்பு. - - - - அ.

இ-ள். உள்ளம்-(தம்) மனவெழுச்சி — சிறுகுவ - சுருங்குதற்குக்காரணமாகிய தொழில்களை— உள்ளற்க - (செய்ய) நினைப்பாதிருக்கக்கடவர்.—(அதுபோல்) — அல்லற்கண் - (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து — ஆற்றறுப்பார் - கைவிடுவோரது—நட்பு-கிணைகத்தை— கொள்ளற்க - கொள்ளாதிருக்கக்கடவர். எ-று. ஐஃ அத்தொழில்களாவன - தம்மின்வலியவரோடு தொடங்கியவையும், பப்னில்லாதவையும், ஆம்.—முன்னெல்லாம் வலியாவார்போலே நடத்தலால் - ஆற்றறுப்பாரென்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல். (எடுத்துக்காட்டுவமை.) கொண்டால் அழித்தேவிடுவென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்கால *
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். - - - - கூ.

இ-ள். கெடுங்கால - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து—கைவிடுவார்-(அவனைவிட்டு) நீங்குவார்—கேண்மை - (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது | — அடுங்கால - (கூற்றுடன்) கொல்லங்காலத்து—உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும் — உள்ளம் (அந்நினைத்த) உள்ளத்தை—சுடும். எ - று. ஐஃ நினைத்தவனாலிலே சம்பந்த மில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனிலும் கொடியதாமென்று - கைவிட எண்ணிச் செய்த நட்பின்கொ

இ-ஈ. பழமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது) —
கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை
—யாதும்—சிறிதாயினும்—கீழ்த்திடா - சிதைக்காமல் (அவை
களுக்கு உடன்படுவதாகிய) —நட்பு. எ - று. ❀ கிழமை ஆகு
பெயர். பின்கெழுதகைமை யெனவருவதுமது — உரிமையா
ந்செய்தவையாவன—கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்
தல் - கெடும்வகைசெய்தல். தமக்கு வேண்டுமவைகளைத் தா
மே கொள்ளுதல். பணிவச்சங்கனில்லாமை. இவை முதலான
வை. [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்ப
டிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

(5)

௩௩

அயிக-ஆம்,அதி—பழமை,

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் - *
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். - - - - உ.

இ-ள். நட்பிற்கு—உறுப்பு - அவயவமாவன—கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையாற்செய்பவையாம்.—(ஆதலால்)—அதற்கு—உப்பாதல் - இனிமையராதல்— சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு—கடன் - முறைமை. எ-று. ✽ மற்று - அசை. வேறல்லாமைதோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுத லறிந்தே இனியவராவனென்பது தோன்ற - சான்றோர் மேல்வைத்தார்.

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை - *
செய்தாங் கமையாக் கடை. - - - - ஈ.

இ-ள். கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு — செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல் — அமையாக்கடை-உடல்படாராயின்—பழகிய - (அவரோடு) பழையதாய்வந்த—நட்பு | — எவன் - என்னபயனை?—செய்யும். எ-று. ✽ அப்படி உடன் பரித லாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்*
கேளாது நட்பார் செயின். - - - - ச.

இ-ள். நட்பார்-நட்பினர்—கெழுதகையால் - உரிமையால்—கேளாது—செயின் - (தங்கருமத்தைச்) செய்தாராயின்—விழைதகையான்-(அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி—(அறிவுடையோர்)—வேண்டியிருப்பர் -(அதனை) விரும்புவர். எ-று. ✽ ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறிபாமல் முடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் நன்மை இல்லாமைமால் அச்செயல் விரும்பத் தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இல்லாமைமால் அவர் மேல்வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் கேளாது செய்தவிடத்து அதனை விரும்புகவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமையென் னுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின். - - - - டு.

இ-ள். நோதக்க-(தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை—நட்பார்

ரி-சினேகித்தவர்—செயின் - (அதற்குக்காரணம்) — பேதை
மையொன்றோ—அறியாமையொன்றோ. — பெருங்கிழமை-
மிகுந்த உரிமையுமாம். — என்று — உணரீக - அறியக்கடவர்.
எ-று. ❀ செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்யாமை பெற்
றும். இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழுவூழால்வரும்
பேதைமை-பாரீக்கும் உண்டாகலால் தமக்கு ஏதங்கொண்டா
ரொன்றாவது, உள்துவகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை
மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றாவது, கொள்வதல்லது அன்
பிலாமைபென்று கொளப்படாதென்பதாம். [கெடும் வகை
செய்யின் அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந் - *

தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு. - - - - - எ.

இ-ள். எல்லைக்கணின்றார் - (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர் |
—தொல்லைக்கணின்றார் - (தம்மோடு) பழமையிலேவேறுபடா
து நின்றவரது—தொடர்பு - நட்பை — தொலைவிடத்தும்-
(அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்தும்—துறவார் - விடார். எ-
று. ❀ பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமையொழி
யாமையாம். —தொலைவு - பொருட்கேடு - போரீக்கேடு. (சு)

அழிவந்த செய்யினு மன்பற ரன்பின் - - *

வழிவந்த கேண்மையவர். - - - - - எ.

இ-ள். அன்பின் - அன்புடனே—வழிவந்த-பழையதாய்வந்
த—கேண்மையவர் - நட்பிணையுடையவர் | — (நட்பினர்)—
அழிவந்த - அழிவுவந்தவைகளை — செய்யினும்—அன்புறார் -
(அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார். எ-று. ❀ அழிவு-முன்சொல்
வியகேடுகள். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேடுசெய்தவிடத்
தும் விடுந்தன்மையதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது] . (எ)

கேளிமுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு*

நாளிமுக்க நட்பார் செயின். - - - - - அ.

இ-ள். கேள் - நட்பினரது—இழுக்கம்-பிழையை—கேளா-
(பிறர்சொல்லினும்) கேளாத — கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-
உரிமையறியவல்லார்க்கு—நட்பார் - அந்நட்பினர் | —இழுக்
கம்-பிழையை—செயின்—(அது) — நாள் - (பயன்பட்ட)
நாளாம். எ-று. ❀ பிழையாவன - முன்சொல்லிய - பணியா
மை-அஞ்சாமை - நற்பொருள்வெளவல்-முதலானவை.—கே

NOTE

அயக-ஆம், அதி--பழமை:

பீட்டர் - உட்கொள்ளுதல். செய்த விடத்தல்லாமல் அவ்வல்ல
மை வெளிப்படாமைபால் செய்யாதவை நாளல்ல வாயின.
[இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - *

இ - ள். கெடா-(உரிமை) கெடாமல்—வழிவந்த - பழைய
தாய்வந்த — கேண்டையார் - நட்பையுடையவரது — கேண்
மை-நட்பை—விடார் - (அவர்பிணங்கோக்கி) விடாதவரை?—
உலகு- உலகமானது|—விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்
பும். எ-று. விடாதாரா யெனவே விநிதற்குக் காரணம்
சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ
ராவரென்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாவரென்பதாம். (க)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்சட் - *

பண்பிற றலைப்பிரியா. தார். - - - - - ய.

இ-ள். பழையபாரீகன் - பழையநட்பினரிடத்து—(அவர் பிழைசெய்தாராயினும்)—பண்பிந் தலைப்பிரியாதாரீ—(தம்) பண்பு நீங்காதவர்—விழையார் - பகைவராலும் — விழையப்படுப-விரும்பப்படுவர்.எ-து. ❀ தம்பண்பாவது - செய்யாத முன்போல் அன்புடையவராதல். அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பின ராவொன்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமை வறிவார் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அமெ-ஆம். அதி-தீநட்ட.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்ற முடைமையால் விடத் தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த் தென்காரத்தில் சுருங்கச் சொல்லி அங்ஙனாவில் அடங்காமைமால் அதனை இருவரைப் பறித்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முன்னே தீதட்புச் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது-தீக்குணத்தானோடு உண்டாகியநட்பாம்.

அதிகாரமுறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பரு குவார் போலினும் பண்டிலார் கேண்மை - *
பெருகலிற் றன்ற வினிது. - - - - - க

இ-வ். பருகுவார்போனிலும் - (ஆகைமிகுதியால்) உண்ட

வர்போன்றாராபினும் — பண்பிலார் - குணமிலாரது [தீக்கு
ணமுடையவரது என்றபடி] — கேண்மை - நட்பானது | —
பெருகலின் - வளர்தலினும்—குன்றல் - குறைதல் | — இனி
து. எ -று. ஐ. பெருகினால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராடமயி
ன் குன்றலினிதென்றார். [இதனால் தீநட்பினதாகாமை பொது
வனையாற் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறுவர்.]

உதின்ட் டறினொரு மொப்பிலார் கேண்மை *
பெறினு மிழப்பினு மென். - - - - உ.

இ-ள். உதின் - (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து -- தட்டு-
கினேகித்து—அதின் - (அது)இல்லாவிடத்து—ஒருஉம் - ஒ
ழியும்—ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது — கேண்மை-கினேக
த்தை—பெறினும்—(என்) - (ஆக்கம்) யாது.— இழப்பினு
ம்—என் - (செல்வம்) யாது. எ-று. ஐ. தமக்கு உற்றவைபார்ப்
பவர் பிறரோடு பொருத்தமிலாதலால் அவரை ஒப்பிலாரென்
ன்றார். அவரிடத்து அயலாந்தன்மையேபொருந்துமென்பதாம்.

உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் பெறுவது - - *
கொள்வாருங் கள்வரு நேர் - - - - ௩.

இ-ள். உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் - (நட்பளவுபாராமல் அத
னால்) வரும்பிரயோசனத்தளவுபார்க்கும் நட்பினரும்|—பெ
றுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பானாக் கொள்ளாமல்)விடை
யைக்கொள்ளும் வேசையரும்|—கள்வரும் - (பிறர்கேடுநோ
க்காது அவர்சொர்வுபார்க்கும்) கள்வரும்|—நேர் - (தம்மு
ள்) ஒப்பர். எ-று. ஐ. நட்பு-ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித்
து வஞ்சித்து நடத்தலால் அவ்விருவரோடும் ஒப்பொன்ப
தாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தமக்குப் பிரயோச
னம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்றார் *
தமரிற் றனிமை தலை. - - - - ச.

இ-ள். (முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து) — அமர
கத்து - போர்வந்தவிடத்து—ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்தி
லே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற—கல்லா - கல்வியில்லாத—மாவ
ன்றார்—குதிரைபோல்பவரது—தமரின் - தமராத் தன்மையினு
ம்—தனிமை|—தலை-சிறப்புடைத்து. எ-று. ஐ. கல்லாமை-
கதியைநீதும், சாரியைபதினெட்டும், போர்செய்திறமும்,அதி

நாச

அஉ-ஆம்,அதி-தீதப்பு.

யானை. துன்பம் வாராதமுன் நெல்லாம் துணையாவார்போன்
று வந்தவிடத்துவிட்டுநீங்குவாரென்பது உவமையாற்பெற்றா
ம். அவர் தமரானால் வரும் அழிவு தனியானால்வாராமையால்
தனிமை தலையென்றார். எனவே அதுவும் தீதாதலதிக. (ச)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை *
யெய்தலி நெய்தாமை நன்று. - - - ரு.

இ-ள். செய்து - செய்துவைத்தாலும்—எமஞ்சாரா - கா
ப்பாகாத—சிறியவர் - கீழ்மக்களது—புன்கேண்மை— தீநட்
பு— எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின்,—எய்தாமை—
இல்லாதிருத்தல்—நன்று. எ-று. * சிறப்பும்மை வருவிக்
கப்பட்டது. காவலாகாமை - தொலைவினிடத்து விட்டு நீங்க
ல். எய்தலி நெய்தாமை நன்றென்பதற்கு - முன் உரைத்தப
டி உரைக்க. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தொலைவிலே து
ணையாகாதவர் நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது.] (ரு)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா - *
கோதிண்மை கோடி யுறும். - - - ஈ.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது — பெருங்கெழீஇ ந
ட்பின்-மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் — அறிவுடையா
ர்-அறிவுடையவரது—எதிண்மை - பகைமை—கோடியுறும்—
கோடிப்பங்குநல்லது. எ - று. அறிவுடையவனது பகைமை—
ஒருதிங்கும் செய்யாமையாலும் - பேதையினது நட்பு-பலதி
ங்கும்செய்தலாலும், கோடியுறுமென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற் - *
பத்தரித்த கோடி யுறும். - - - எ.

இ-ள். நகைவகையராகிய - (தாம் அறிதல்வகையராதற்கல்
லாமல்) நகுதல்வகையராதற்குவதுவாகிய—நட்பின் - நட்பா
ல் (வருமவைகளின்)—பகைவரால்-பகைவரால்(வருபவை)—
பத்தரித்தகோடி-பத்துக்கோடிமடங்கு — உறும் - நல்லவை
யாம். எ-று. * அந்நட்பாவது-விடரும்,தார்த்தரும், கழை
க்கூத்தரும், போன்றுபலவகையால் நகுவித்துத் தாம்பயன்
கொண்டொழிவாரோடு- உண்டாகியது. பத்தரித்தகோடி ப
த்தாகத் தொகுத்தகோடி. அந்நட்பில் வருமின்பங்களில் அ
ப்புனைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம். ∴ (எ)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர் கேண்மை *
சொல்லாடார் சோர விடல். - - - அ.

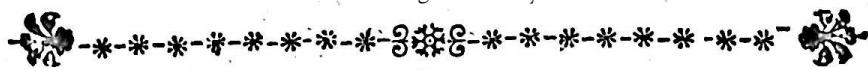
இ-ள். ஒல்லுங்கருமம் - (தம்மாலே) முடிபுந்தொழிலை — உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடுகொண்ட — கேண்மை-நட்பை — (அதுகண்டால்)—சொல்லாடார் - (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல்— சோர விடல் - தளரவிடக்கடவர். எ-று. ✽ சோரவிடல் - விடுகின்றவிதம்தோன்றாமல் ஒருகாலுக்கொருகால் ஓயவிடுதல். — அறியச்சொல்லினாலும், விடுகின்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்போது பரிகரித்துப்பின்னும் நடப்பாயிருக்க நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாரென்றும், சோரவிடலென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே பேதையர் - நகுவிப்பவர் - இயல்வது செய்பவாதவர்-இவர் நட்புத் தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு *
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. - - - கூ

இ-ள். வினைவேறு - தொழில்வேறு—சொல்வேறு — பட்டார்-பட்டவரது—தொடர்பு - நட்பு — கனவினும் - (நனவிலேமாத்திரமல்லாமல்) கனவிலும் — இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும். எ-று. ✽ தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறாயிருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை. நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருந்தலாலே-கனவினுமின்னாதுதென்றார். மன்-ஒ-அசைநிலை. (கூ)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ *
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. - - - ய.

இ - ள். மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) — கெழீஇ-நட்பாடி—மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது) — பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது — தொடர்பு - நட்பு—எனைத்தும்-எவ்வளவுசிறிதாயினும் — குறுகுதல் - (தம்மைச்)சேர்தலை—ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர். எ-று. ✽ அவ்விருசெயலும் தீதாக்கலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டுமென்பதற்கு அவர் நட்பின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வஞ்சுர் நட்பின்நீமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

மாண

அரு-ஆம், அறி--கூடாநடப்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநடப்புச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர்தட்டி.

சீரிடங் காணி னெறிதற் குப் பட்டடை - - - *

நேரா நிரந்தவர் நட்பு. - - - - - க.

இ-ள். நேரா - கூடாதிருந்தே — நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணாமளவும்) புறத்திற்கூடிநடப்பவரது—நட்பு-சினேகம்|—சீரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை—காணின் — எறிதற்கு (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய) —பட்டடை. எ-று. ஃ எறியுங்காலம் வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாகிய பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலால் அதுபற்றி அந்நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார்.] (க)

இனம்போன் நினைமல்லார் கேண்மை மகளிர் - *

மனம் போல வேறுபடும் - - - உ.

இ-ள். இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று—இனமல்லார்-உறாதவரோடு உண்டாகிய — கேண்மை-நட்பானது|—(இடம்பெற்றால்)—மகளிர்-பெண்பாலார் — மனம்போல — வேறுபடும். எ-று. ஃ நட்பு-வேறுபடுதலாவது-(இடம்பெற்றால்) பழையபகை யேயாகாதல். [இவைஇரண்டிபாட்டாலும் கூடாநட்பினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - - - *

ராகுதன் மாணூர்க் கரிது. - - - - - க.

இ-ள். நல்ல - நல்லவையாகிய—பல - பலநூல்களை—கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் — (அதனால்)—மனநல்லராகுதல் - மனத்திருந்திருப்பினராகுதல் | — மாணூர்க்கு-பகைவர்க்கு—அரிது இவ்வு. எ-று. ஃ நல்லநூல் - மனக்குற்றநங்கெடுப்பன. நல்லராகுதல் - சலம்விடுதல். உச்சலமுடையனாக் கல்வி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கொள்ளாகாதென்பதாம்.

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்ன - - - *

வஞ்சனா யஞ்சப்படும. - - - - - ச.

இ-ள். (கண்டபோது)—முகத்தின்-முகத்தால்—இனிய இனியமயுள்ளனவாக—நகாஅ - சிரித்து—அகத்து - மனத்

தால்—இன்னு - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத—வஞ்சனா—
—அஞ்சப்படும் - அஞ்சவீவேண்டும். எ-று. ❀ நகையதுவ
கைபற்றி—இனியவென்றும், மனத்திலே சலம் தோன்றாநிற்க
வும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலேகாட்டலா
வ் வஞ்சனொன்றும், அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய
முகத்தாலும் தோன்றாமையால்—அஞ்சப்படுமென்றும், சொ
ல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றத்திற்கு ஏதுவா
கிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ் - *
சொல்லினாற் தேறற்பாற் றன்று. - - - - - டு.

இ - ள். மனத்தின் - மனத்தால் — அமையாதவரை - (தம்
மோடு) பொருந்தாதவரை — எனைத்தொன்றும் - யாதொருக்
ருமத்திலும் — சொல்லினால் — தேறற்பாற்று — தெளிதன்மு
றைமையது—அன்று - (என்றுநீதிநூல்) சொல்லும். எ-று. ❀
பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்
சொல்லை நல்லசொல்லென நினைத்து அவரைக்கருமங்களிலே
தெளிதல் நீதிநூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (டு)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்போ *
லொல்லையுணரப்படும். - - - - - கூ.

இ - ள். நட்டார்போல் - நட்பினார்போல் — நல்லவை - நன்
மையைத்தருஞ் சொற்களை — சொல்லினும் — ஒட்டார்போ
ல் - பகைவாரசொற்கள் — (அதுதாராமை) — ஒல்லை - விராவி
லே [சொல்லியபொழுதே யென்றபடி] — உணரப்படும்—
அறியப்படும். எ-று. ❀ சொல்லினெனவே அவர் அவைசொ
ல்லாமையெபெற்றும். பகைவராதலால் - தீமைதருதற்கு ஐ
யமில்லையென்பதற்கு ஒல்லையுணரப்படு மென்றார். (கூ)

சொல்வணக்கமொன்றாகக்கொள்ளற்கவிலவணக்கந்*
தீங்கு குறித்தமை யான். - - - - - எ.

இ - ள். விலவணக்கம்—விலினதுவணக்கம்—தீங்கு - (ஏற்ற
வார்க்குத்) தீமைசெய்தலை—குறித்தமையான் — ஒன்றாகண்
பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்) — சொல்வணக்கம்—சொல்லினது
வணக்கத்தையும்—கொள்ளற்க - (நமக்கு நன்மைசெய்தலை
க்குறித்ததென்று) நியையாதிருக்கக்கடவர். எ-று. ❀ தம்வண

நா.அ

அரு-ஆம், அநி—கூடாநடப்பு.

கீதம் அன்றென்பதுதோன்ற - சொல்வணக்கமென்றும், வில்
வணக்கம் வேறாயினும் - வணங்குத லொப்புமைபற்றி அதன்
குறிப்பையே ஏதுவாக்கியும், சொல்லினார்.—வில்லினன் குறி
ப்பு அவ்வினாகிய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்றலால் பகைவா
று குறிப்பும் அவ்வினாகிய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று.
இதையும் தீங்கு குறித்தவணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்கா
க்க வேண்டிமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவ
ரைச்செ-ல்வாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்குமொன்ற - *
நழுதகண் ணீரு மனைத்து. - - - - அ.

இ - ள். (பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) — ஒன்ற
ர்-பகைவர்—தொழுதகையுள்ளும் - சும்பிட்டகையுள்ளும்—
படை-ஆயுதமானது|—ஒடுங்கும். மறைந்திருக்கும்.—அழுத
கண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும்|—அனைத்து - அப்ப
டியே அனுகூலத்திருத்தற்குடிகூடாம். எ-து. ஐஃ தாம் நட்பெ
ன்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், நம்புவித்துப் பின்
கொல்லுதற்கு எடுக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித்தறியு
ம்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்
றுமென்பதற்கு - ஒடுங்குமென்றார்.—பகைவர் தமது தளர்ச்
சுகாட்டித் தொழுதாலும் அழுதாலும் அவர் குறிப்பையே
நோக்கிக் காத்தக்கொள்கவென்பதாம். [இதனால் அவரைச்
செயலால் தெரிவலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மிகச்செய்து தம்மென்ற வாண நகச்செய்து - *
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. - - - - *

இ - ள். (அரசநீதியானது|)—மிகச்செய்து - (புறத்திலேந
ட்பை)மிகச்செய்து—தம்மென்றவாணா - (உள்ளே) தம்மை
இகழும்பகைவரை—நட்பினுள் - (தாமும்) அந்நட்பினிடத்
தேநின்று—நகச்செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெ
ய்து — சாப்புல்லற்பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப்
பொருத்துந் தன்மையுடைத்து. எ-து. ஐஃ நின்றென்பதும்,
அரசநீதியென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. உள்ளொன்று புற
மொன்றுதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தானு
ல் தகுமென்பது நீதிநூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மே
ல்வைத்துச்சொல்லினார். எள்ளுவாணாப் புல்லலெனக்கூட்டுக.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — பேதைமையுள்ளவராம் — பேதி
எயி

நாயு.

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

தைமை - மிகுந்த பேதைமையாவது | — கையல்லதன்கண் (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில் — காதன்மை - ஆகையைச் செயல். எ-று. ஐஃ இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்தசெயல்களை விரும்பிச்செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் *
பேணுமை பேதை தொழில். - - - க.

இ-ள். நாணுமை - (நாணவேண்டிமவைகளுக்கு) நாணுமையும் | — நாடாமை - (நாடவேண்டிமவைகளை) நாடாமையும் | — நாரின்மை - (யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும் | — யாதொன்றும் - (பேணவேண்டிமவைகளுள்) யாதொன்றையும் — பேணுமை - பேணுமையும் | — பேதைதொழில் - மூடனது தொழில்களாம். எ - று. ஐஃ நாணவேண்டிமவை - பழிபாவங்கள். நாடவேண்டிமவை - கருமங்களிலே விதிவிலக்குகள். முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டிமவை - குடிப்பிறப்புக் கல்வியொழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எந்நாளும் இயல்பாய்வருதலாலே - தொழிலென்றார். (க)

ஒதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் *
பேதையிற் பேதையா ரில். - - - ச.

இ-ள். ஒதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களை) ஒதியும் — உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்வரும் பயனை) அறிந்தும் — பிறர்க்கு — உரைத்தும் - (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும் — தான் — அடங்கா - (அவை) அடங்கிநடவாத — பேதையின் - மூடன்போல் — பேதையார் - மூடர் — இல் - (உலகில்) இல்லை. எ - று. ஐஃ இப்பேதைமை - தனக்குமருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையா ரில்லென்றார். [இவ்விரண்டி பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறுவர். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந் *
தான்புக் கழுந்து மனது. - - - டு.

இ-ள். பேதை - மூடனுனவன் — எழுமையும் வரும்பிறவி களிலெல்லாம் — தான் — புக்கு - புகுத்து — அழுந்தும் - அழுந்

[அச-ஆம், அதி - பேதைமை],

கூறியது

அதற்கிடமாகிய—அன்று - நரகத்தை — ஒருமை - இவ்வொருபிறப்புள்ளே — செயலாற்றும் - செய்துகொள்ளவல்லவனாவான். எ-று. ூ எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமையு மென முற்றும்மைகொடுத்தார். இவ்விடத்துப் பிறப்புகளிலும் கொடுவினைவசத்தால் அந்நரகத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால்-எழுமையுந் தான் புக்கமுந் துமளமென்றார். நெடுங்காலம் தான் நரகத்துன்பம் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாங்கொடுவினைகளையே அறிந்து சிலகாலத்துள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றமென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பொய்ப்படு மொன்றோ புனைபுணங் கையறியாப் *
பேதை வினைமேற் கொளின். - - - கூ.

இ-ள். கையறியா - செய்யுமுறைமையறியாத — பேதை - மூடனானவன்.—வினை - ஒருதொழிலை—மேற்கொளின் - மேற்கொள்வானாயின்—பொய்ப்படும்-(அதுவும்) புராபடும்.—ஒன்றோ-(அது) ஒன்றுதானோ.—புனைபுணும் - (தானும்) தனைபுணும். எ-று. ூ புராபடுதல் - பின் ஆகாதபடி உள்ளழிதல். அதனையும் கெடுத்துத் தானும் கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன்செல்வம் படைக்குமாறுசொல்லப்பட்டது. (கூ)]

எதிலா ராரத் தமர்ப்சிப்பர் பேதை - - - *
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. - - - எ.

இ-ள். பேதை - மூடனானவன்—பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வத்தை—உற்றக்கடை - (ஊழால்) அடைந்த விடத்து—எதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர்|—ஆர-நிறைய—தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர்|—பசிப்பர். எ - று. ூ எல்லாநன்மைகளும் செய்துகொள்ளற்குச் சாதன மென்பதுதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்கும்வலிமை இல்லாமைதோன்ற - உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற - ஆரவென்றும், உணவுப்பெறுமைதோன்ற - பசிப்பொன்றும், சொல்லினார். (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - *

கையொன் றுடைமை பெறின். - - - அ.

இ-ள். பேதை-மூடனானவன் — தன்கை - தன்கையில்—ஒன்று- ஒருபொருளை — உடைமைபெறின் - உடைமையாகப்

കുറയ്ക്കുക

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

பெற்றாளுயின்—மையலொருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன்,
—தளித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்மியங்கி
யதுபோலும், எ-து. ஆல்-அசை.—பெறினெனவே - அவ
ன்உடம்பாலல்லது - தன்னாலேபெருமைபெற்றும்.—பேதைமை
யும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரவுடைமையால் அவன்செய்கா
ரியங்கள்-மையலும்,மதுக்களிப்பும், ஒருசேரவுடையவன்செய்
காரியங்கள்போலேதலைதிமாறுமென்பதாம். [இவை இரண்
டிபாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்தவிடத்துப் பயன்கொ
ள்ளுந்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பெரிதினினு பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட் *
பிழை தருவதொன் றில். - - - - - கூ.

இ-ள. பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து — (அப் பிரிவு) — தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய — மீழை யொன்று - துன்பமொன்று—இல் - இல்லை (ஆதலால்)—பே தைபார்—கேண்மை—(தம்முட்கொண்ட) நட்பு—பெரிதி னினு-மிகவுமினிது. எ-று. ஃ தினந்தோறும் தேய்ந்துவருத லால் துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்த ப டி[இதனால் அவனது நடப்பின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

குறா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றும் சான்றோர் *
குறாஅத்துப் பேதை புகல். - - - - - ய.

இ-ள்.சான்றோர் - பெரியோரது—குழாத்து - சபையினி
டத்து—பேதை-மூடனாவன்—புகல் - புகுதல் - கழாஅ
க்கால்-கழுவாதகால [அசுத்தமிதித்த காலையென்றபடி]—ப
ள்ளியுள்-(இன்பந்தருள்) சபனத்தின்மேல்—வைத்தற்று-வை
த்தல்போலும். எ-று. ❀ ஆல்-அசை - அதனால் அச்சயனமு
ம் இழிவுசெயப்பரிம் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இ
ழிவு செயப்பறி மென்பதாம். [இதனால் அவன் சபையிடத்து
இருக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

அரு-ஆம், அதி-புல்லறிவாண்மை.

இனிமற்றதப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அதுபு
ல்லிய அறிவை ஐந்தாம் தன்மையென விரியும்.

ஈழத்தாவது-தான் சித்தரதிவினரையிருந்தே தன்னைப்பே

அடு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை. நாயக

தறிவனாக மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மைபு ளின்மை பிறிதின்மை *
யின்மையா வையா துலகு. - - - க.

இ-ள். இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளும்—இன்மை-மிகுந்த இல்லாமையாவது—அறிவின்மை-அறிவில்லாமை. — பிறிதின்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமை யோவெனின்—(அதனை)—உலகு-உலகத்தார்—இன்மையா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக—வையாது - கொள்ளார். எ-று. ஃ புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்தவிடத்தும் இம்மைமறுமைப்பயனடையாமையால் அதனை-இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்தவிடத்தும் அப்பயனை யிழவாமையால் அதனை இன்மை யாவையாதென்றும், சொல்லினார். [இதனாற்புல்லறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] க

அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது - *
மில்லை பெறுவான் தவம். - - - உ.

இ-ள். அறிவிலான்-புல்லறிவுடையவன்—நெஞ்சுவந்து—மனமகிழ்ந்து—ஈதல் - (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் (கூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்) —பெறுவான் - பெறுகின்றவனது—தவம் - நல்வினையே.—பிறிதியாதும் - வேறொன்றுமில்லை. எ-று. ஃ புல்லறிவாளரும் ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும் நல்வினைசெய்வா னொன்பார்க்கு—பெறுவான் வீழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது இம்மைநோக்கியாவது மறுமைநோக்கியாவது ஈகின்ற ரல்லொனச்சொல்லியபடி [இதனைப் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவைசெய்த லறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - *
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது - - - உ.

இ-ள். அறிவிலார் - புல்லறிவுடையவர்—தாம் - தாமே—தம்மை—பீழிக்கும் - வருத்தும்—பீழை - வருத்தமானது—செறுவார்க்கும்-வருத்துதற்கு உரியபகைவார்க்கும்—செய்தல்—அரிது எ-று ஃ பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருதீங்கைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழி

நாயகம் அரு-ஆம், அந்நி-புல்லறிவாண்மை.

பாவமுதலான பலவும் எக்காலமும் செயமாட்டாண்மையால் அவர்க்கும் செய்தலரிசென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத் தீயவைசெய்தலே அறிவொளிபது சொல்லப்பட்டது.] ஈ

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை *
புடையம் யாமென்னுஞ் செருக்கு. - - ச.

இ - ள். வெண்மையெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது) — ஒண்மையுடையம்யாம் - நல்லறிவுடையோம்யாம்—என்னும்-என்று(தம்மைத்தாமே) நன்குமதிக்கும்—செருக்கு-மயக்கம். எ-று. ✽ வெண்மை-ஒளமை - அது அறிவுமுதிராமை - உலகத்தார் இகழ்ச்சல் அறிந்திருந்தும் அப்படிமதித்தலால் - மயக்கமென்றார். (ச)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுதல் கசடற - - *
வல்லதுஉ டையத் தரும். - - - - - டு.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) — கல்லாத - (தாம்) கல்லாதநூல்களையும் — மேற்கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டிக்கொண்டு — ஒழுதல் - நடக்குதல்—கசடற-குற்றமற--வல்லதுஉம் - கற்றதொருதூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்—ஐயம் - ஐயத்தை?—தரும். (பிறருக்கு) வினாக்கும். எ-று. ✽ உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது.--ஐயம்-இவர் அந்தநூலிலே வல்லவென்பதும் இப்படிதானிருக்குமோவென்பது. (ஊ)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்உயிற் - - *
குற்ற மறையா வழி. - - - - - ஈ.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்)—தம்உயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும்—குற்றம்-குற்றங்களை—மறையாவழி-(அறிந்து) கடியாராயின்—அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை — மறைத்தலோ-(ஐயப்பால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும்—புல்லறிவு. எ-று. ✽ குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை இல்லாமற்போகச் செய்தல். மறைக்கப்படுமவை பலவுள்ளும் உயிர்த்தவைகளைப்பெல்லாம் மறையாது தாழ்த்தவொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உலக நடைபுள்ளவராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அரு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை

கூறாயடு

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும் - - *
பெருமிறை தானே தனக்கு. - - - - எ.

இ-ள். அருமறை --பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை—
சோரும் — (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாதுபோக்கும்—அறி
விலான் - புல்லறிவாளன்—(அவ்வுறுதி அறிபாடையால்) —தா
னே|தனக்கு—பெருமிறை - மிகுந்தவருத்தத்தை? —செய்யு
ம்.எ-று. ❀ மிகுந்த வருத்தம் - பொறுத்தற்கரியதுன்பம். எ

எவவுஞ் செய்கலான் ருன்றேறா னவ்வுயிர் - - *
போலு மளவுமோர் நோய். - - - - அ.

இ-ள். (புல்லறிவாளன்|)—எவவும்- (தனக்கு) உறுதியான
வைகளை(அறிவுடையார்) சொல்லவும் — செய்கலான் - செய்
பான்.—(அதுவல்லாமல்). — தான் - தானாகவும்—தேறான்-
(இவை செய்பவையென்று) அறிபான். — அவ்வுயிர்|—போ
மளவும்-(உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும்—ஓர்நோய் - (பூமி
க்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம். எ-று. ❀ உயிர்தா
ன் அறியுந் தன்மைபதாயிருந்தும் நின்றதேகவசத்தால் மய
ங்குந்தன்மையதாய் வேறுபடுதலால் அவ்வுயிரொன்றும், அத
னினிங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டினுள் ஒன்று கூடுதலா
ல்-போமளவுமென்றும், குலமலைமுதலானவைகளைச் சுடக்கி
ன்ற பூமிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்
செய்தலால்-ஓர்நோயென்றும், சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் ருன்காணான் காணாதான் *
கண்டாளுந் தான்கண்டவாறு. - - - - கூ.

இ-ள். (தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால்) — காண
தான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை — கா
ட்டுவான் - அறிவிக்கப்படுகுவான்|—தான்காணான்-(அவருலே
பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனாய் முடியும். -- காணாதா
ன்-(இனி) அவ்வறியுந் தன்மையில்லாதவன் — (தான்கொண்
டது விடாடையால்)—தான்கண்டவாறு - தான் அறிந்தவித
த்தால் — கண்டானும்-(அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும்.எ-று.
❀ புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலு
ம் பொருந்துவதன்றென்பதாம். (கூ)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லெ ன்பான் வையத் *
தலகையா வைக்கப் படும். - - - - டி.

இ-ள். உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும் — உண்டென்

கூடியது அரு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

பது-உண்டெனப்படுகிறபொருளை — இல்லென்பான் — (தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன்? — (மனிதனெண்ணுந் திணைக்கப்படாண்). — வையத்து - பூமியிலே — அலகையா- (காணப்படுகிற) ஒருபேயென்று — வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான். எ.று. ஃஃ கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும் சாதிபொருமைபற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லலால் ஒத்தலும், வாடிவால் ஒய்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பைமறைத்து மக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்ல வலகையென்றும், சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலும் உறுதிச்சொல்லிக்கொள்ளாமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அசு-ஆம், அதி—இகல்.

இனி அவைகளால் வரும் குரோதகாமங்களுள் அரசர்க்கு க்குரோதம் அதிகமாயுள்ளதாகலால் அதனாவருமவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே இகல்சொல்லுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லாவுயிரிக்கும் பகலென்னும் பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். - - - க.

இ-ள். எல்லாவுயிரிக்கும் — பகலென்னும் - (பிறையுயிரோடு) கூடாமையென்னும்—பண்பின்மை - தீயகுணத்தை—பாரிக்கும்-வளர்க்கும்—நோய்-குற்றமாவது.—இகல் - மாறுபாடாம்—என்ப-என்று(துலோர்) சொல்லுவர். எ.று. ஃஃ மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவ தென்பதுதோன்ற - எல்லாவுயிரிக்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தைநடுநின்று விளைத்தலால் - பகலென்னும் பண்பின்மைமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மாறுபாட்டது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி - - - *
யின்னுசெய யாமை. தலை. - - - உ.

இ-ள். பகல்-(தம்மோடு) கூடாமையை—கருதி - நினைத்து—பற்று-வெறுப்பவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்

அக-ஆம், அதி - இகல்.

காயை

தானாயினும்—இகல்கருதி - (அவனோடு) மாறுபடுதலைக்குறித்து—இன்னு - துண்பந்தருமவைகளை—செய்யாமை - (தாம் அவனுக்குச்)செய்யாமை|—தலை-உயர்ந்தது-எ-று. துண்பந்தருமவைகளைச்செய்யில் பகைமை வளரத் தாம் தாழ்ந்து வருதலாலும், ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஓய்ந்தபோகத் தாம் ஓங்கிவருதலாலும், செய்யாமைதலையென்றார். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - *
தாவில் விளக்கந் தரும். - - - - - க.

இ-ள்.(ஒருவன்)—இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற—எவ்வம்-துண்பந்தைச்செய்யும்—நோய்-நோயை—நீக்கின் (தன்மனத்திலிருந்து)நீக்குவானாயின்—(அந்நீக்குதல்)—தவலில்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிப்—தாவில் விளக்கம்-புகழை—தரும் - (அவனுக்குக்)தொடுக்கும். எ-று. தாயவரும்நட்பாதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெற்றுக் கொடைமுதலான காரணங்களால் புகழ்பெறுமென்பதாம்.

இண்பத்துளின்பம் பயக்கு மிக லென்னுந் - *
துண்பத்துட் பிண்பங் கெடிண். - - - - - ச.

இ-ள். இகலென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற — துண்பத்துள் - துண்பங்கள்பலவினும்—துண்பம் - மிகுந்ததுண்பம்|—கெடிண் - (ஒருவனுக்கு) இவ்வையாயின்—(அவ்வில்லாமை)|—இண்பத்துள் - இண்பங்கள்பலவினும்—இண்பம்-மிகுந்தவின்பத்தை—பயக்கும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. துண்பத்துட்பிண்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோடும் போர்செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் எளியவனாயிருப்பது. அதனைவினாவிலே தருதலால் - இகலென்னு மெவ்வமென்றார். இண்பத்துளின்பம் - மாறுபாடில்லோன் யாவரும்நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும்பெற்றிருப்பது. (ச)

இகலென்தீர் சாய்ந்தொழுக் வல்லாணா யாரோ - *
மிகலாக்குந் தன்மை யவர். - - - - - டி.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடு (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து)—என்தீர்சாய்ந்தொழுகவல்லாணா - (அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமற்) சாய்ந்துநடக்கவல்லவனா—மிகலாக்கும் - வெல்லநினைக்கும்—தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர்|—யாரோ - யாவர். எ-று. மாறுபாட்டை—நீங்கிநடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்

அய

காறிய

அன் - ஆம், அறி—இகல்.

தாலும் அரிதாகலால் வல்லானாயென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால் அவரை வெல்லநினைப்பவர் யாவரும் இல்லையென்றும், சொல்லினார். [இவைநான்குபாட்டாலும் மாறுபடாதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

இதலின் மிகவினி தென்பவன் வாழ்க்கை - - - *
தவலுங் கெடலு நனித்து. - - - - - கா.

இ-ள். இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே—மிகல்-மிகுதல்—இனிதென்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது—வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை—தவலும் - பிழைபடுதலும் | —(நனித்து) - சிறிதுபொழுது லுண்டாம். — கெடலும் - முழுதுங்கெடுதலும் | —நனித்து - சிறிதுபொழுது லுண்டாம். எ-று.
மிகுதல்-மேலுமேலு மெழும்பல். இனிதென்பது - தான் வெல்லுதல் குறித்தல். பிழைபடுதல் - வறுமையாலே துன்பப்படுதல். முழுதுங்கெடுதல் - இறத்தல். —பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே உண்டாகுமென்பதாம். (கூ)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவு *
மின்னு வறிவினவர். - - - - - எ.

இ-ள். இகன்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய—இன்னு - துன்பஞ்செய்கின்ற—அறிவினவர் - அறிவைபுடையவர் | — மிகன்மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலையுடைய—மெய்ப்பொருள் - நிதிநூற்பொருளை } —காணார் - அறியமாட்டார். எ-று.
இன்னுவறிவு - தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்கை உண்டாக்கும் அறிவு.—வெற்றிவழி நின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோசனத்தை யுடையதாதலால் மெய்நூலெனப்பட்டது. மாறுபாட்டினாலே அறிவு கலங்குதலால் காணான்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இதலிற் கெதிர்சாய்த லாக்கமதனை - - - - - *
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. - - - - - அ.

இ-ள். இகலிற் - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடுதோன்றிய விடத்து—கெதிர்சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலையொழிதல்—ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம். —அதனை - அம்மாறுபாட்டிலே—மிகல்-மிகுதல்—ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின்—கேடு-கேடும்—ஊக்குமாம் - (தன்னிடத்துவருதலை) மேற்

காடமி

அள-ஆம், அதி—பகைமாட்சி.

ல்-பகையாயெதிர்தலை — ஒம்புக. - ஒழியக்கடவர். — மெலியார்மேல் - மற்றைமெலியவர்க்கு—பகை - பகையாகுதலை—
ஒம்பா-ஒழியாமல்—மேக - விரும்பக்கடவர். எ-று. ✽ வலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியும் அடங்கலால் மெலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் - படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுடைமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும். எனவிரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாணாவெல்வார்க்கு வலிமை தொலையாமையால் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில ஞன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா - - *
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்) — அன்பிலன் - (தன்சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன். — ஞன்ற துணையிலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன். — தான்றுவ்வான் - (அதன்மேல்) தான்வலியிலன், — (அப்படிப்பட்டவன்) — எதிலான் - (தன்மேல்வந்த) பகைவனது — துப்பு - வலிமையை — என்பரியும் - எப்படிதொலைப்பான். எ-று. ✽ சுற்றமும் முன்சொல்லப்பட்ட இருவகைத்துணையும் தன்வலியும் இவகைலால் அவன்மேலே செல்வார்க்கு வலி வளர்வதல்லாமல் தொலையாதென்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் - - *
றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு. - - - ஈ.

இ-ள். (ஒருவன்) — அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான். — அறியான் - (அறியவேண்டுமவைகளை) அறியான். — அமைவிலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமில்ன் — ஈகலான். (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன். — (இப்படிப்பட்டவன்) — பகைக்கு — தஞ்சுமெளியன் - மிகவெளியருவான். எ-று. ✽ தஞ்சுமெளியனென் பவை - ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல். — இந்நான்கு குற்ற முமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியுமாகலால் தஞ்சுமெளியனென்றார். (உ)

நீங்கான்வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான் றும் - - *
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) — வெகுளி - கோபத்தினின்றும் — நீங்கா

அள-ஆம், அதி — பகைமாட்சி.

காடக

ள். — நிறையிலன்- (அதுவேயன்றித்தா) னிறையுடையனல்ல
ன்.—(அவன்மேலே செல்லுதல்) — எஞ்ஞான்றும் - எந்நா
ளும் — யாங்கனும் - எவ்விடத்தும் — யார்க்கும் — எளிது.
எ-று. ✽ நிறை - மறைபிறநியாமை. இவன் கோபகுணமு
டையனாகலாலும், ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவ
ன்மேலே போர்குச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வ
லியும் அறிந்து செல்லுதல் வேண்டிவதில்லை யாயிற்று. (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான் ✽
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. - - - ௫.

இ-ள். (ஒருவன்) — வழிநோக்கான் - நீதிநூலைக் கல்லா
ன். — வாய்ப்பனசெய்யான் - (அது) விதித்ததொழில்களைச்
செய்யான். — பழிநோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பா
ரான். — பண்பிலன் - குணமுடையனல்லன். — (அவன் பகை
மை) — பகைவர்க்கு — இனிது. எ-று. ✽ பழையோராதி
யாகவழங்கிவருதலால் வழியென்றும், தப்பாது பிரயோசன
ப்பிதலால் - வாய்ப்பன வென்றும், இக்குற்றங்களுடையவ
ன் தானே அழிதலால் பற்றார்க்கினிதென்றும், சொல்லினார்.

காணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் ✽
பேணுமை பேணப் படும். - - - ௬.

இ-ள். காணுச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அநி
யாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன் (யாவன்.) — க
ழிபெருங்காமத்தான் — மேலுமேலும் வளராநின்ற மிகுந்தகா
மத்தையுடையவன் (யாவன்.) — பேணுமை - (அவரது) பகை
மை — பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படும். எ-று. ✽
முன் சொல்லப்பட்டவனுக்கு யாவரும் பகையாகலாலும், பின்
சொல்லப்பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும், தா
மே அழிவொன்பதுபற்றி - பேணுமைபேணப்படுமென்றார்

கொடுத்தங் கொள்வேண்டு மன்ற வறித்திருந்து ✽
மாணாத செய்வான் பகை. - - - ௭.

இ-ள். அறித்திருந்து - (தொழிலைத்) தொடங்கியிருந்து —
மாணாத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை — செய்வான் - செய்பவ
னது — பகை - பகைமைபை — கொடுத்தும் - (சிலபொருள்
அழியக்) கொடுத்தாயினும் — மன்ற-நிச்சயமாக. — கொள்ள

வேண்டும், எ-று. ✠ ஏற்காதவை-மெலியவனாயிருந்து துணிதலும்- வலியவனாயிருந்து தணிதலும், முதலாயின. — அப்பொழுது அதனாலே சில பொருள் அழியினும் பின்னே பல பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாமைபால்- கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டு மன்றவென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும் அது சிறப்புவகையாலே சொல்லப்பட்டது.]

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் *
குணனிலனா மேமாப் புடைத்து. - - - அ.

இ-ள். (ஒருவன்) — குணனிலனாய் - குணமொன்றுமில்லாய் — குற்றம்பலவாயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து — இன்னிலனாய் - (அவன்) துணியில்லாதவனாகும். — (அவ் விலனாகுகையே) — மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவார்க்கு — ஏமாப்புடைத்து - துணியாகுகையையுடைத்து. எ-று. ✠ குணம் - இறைமாட்சியுள்ள சொல்லப்பட்டவை. — குற்றம் - இவ் வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவையும், ஆம். — துணை - சுற்ற நட்புப் பொருள் படை முதலானவை. — பகைவார்க்கு இவ்வழியால் உண்டாகும் ப்யு வ்தானே உண்டாமாகலால்-ஏமாப்புடைத்தென்றார். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா *
வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின். - - - கூ.

இ-ள். அறிவிலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத — அஞ்சம் — பகைவர் - பகைவரை — பெறின் — செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு — சேண் - உயர்வுள்ள — இன்பம் - இன்பங்கள். — இகவா - நீங்கா. எ-று. ✠ உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செய்து முடிக்குந்திடமும், இல்லாதவனோ பகைவராதல் கூடாமைபால் - பெற்றென்றும், அவரை அறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே பகையிலாமைபும், செல்வமும், ஒருசேர அடைதலாலே - சேணுமையின்பமிகவாவென்றும், சொல்லினார். கூ.

கவிலான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்னு - *
மொல்லாணை பொவிலா தொளி. - - - டி.

இ-ள். கவிலான் - (நீதி நூல்களைக்) கவிலாதவனோடு — வெகு ளும் - பகைத்தலால்வரும் — சிறுபொருள் - எளியபொருளை — ஒல்லாணை - அடையாதனையு — எஞ்ஞானும் - எந்நாளும்

அன-ஆம், அதி-பங்கமாட்சி. நாரை

—ஒளி - புகழ்!—ஒல்லாது - அடையாது. எ-று. ❀ சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாகிய பொருள். நீதியறிபாதவனை வெல்லுதல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியாலே பெரியபயனடைக வென்றபடியாயிற்று. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதனாலாகிய ப்யன்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

❦

அஅ-ஆம், அதி—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்கு
 தீர்ப்பும், முன்னுபிறிற்றபகையுள் - நட்பாக்ஞந்தன்மை
 யதும், அயலாக்ஞந்தன்மையதும், அவைகளிலே செய்
 வதும், மற்றைக்களையுந் தன்மையதும், அதனிடத்தே
 செய்வனவும், களையுப் பருவமும், களையாமற்போனால்
 படுமிழுக்கமும், என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவை
 யெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையின வாகலால் இ
 து பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ - - *

னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. - - க.

இ-ள். ஒருவன் — பகையென்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும்— பண்பிலதனை - தீமைபுண்டாக்ருவதனை — நகையையும் - விளையாட்டிடத்தேயாயினும் — வேண்டற்பாற்றன்று—விரும்புதற்கன்மையையுடையதன்று.— (நீதிநூல்) ௭-து. மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்விதத்தாலும் தீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமேவிளைந்து மெய்யாய்மகலால் - நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு - நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லினார். நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது. (க)

விலை ரூழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க. - *

இ-ள். (ஒருவன்) — வில்லேர் - வில்லை ஏராகவுடைய — உழவர் — உழவரோடு — பகைகொள்ளும் — சொல்லேர் - சொல்லி ஏராகவுடைய — உழவர் - உழவரோடு — பகை — கொள்ளு

நாடக

அஅ-ஆம், அதி-பகைத்திறந்தெரிதல்.

நீக - கொள்ளாதொழியக்கடவன். எ - து. ✽ சொல் - ஆகு
பெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை எ
ன்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையவனோடு பகைகொண்
டால் கேய்வருவது நிச்சயமன்று. வந்தாரும் தனக்கேயாம்.
மற்றை ஆலோசனை யுடையவனோடானால் தன் வமிசத்தோர்க்
கும் தப்பாது வருதலால் - அதுகொள்ளினும் இதுகொள்ளத்
கவென்றார். கொள்ளினும் என்கிற உம்மையால் வில்லேருழவர்
பகையும் ஆகாமபெறப்படும். - இரண்டு முடையவனோ
டு கொள்ளலாகாமை, சொல்லவேண்டாவாயிற்று (உ)

எழுந்த நவரினு மேழை தமியனாய்ப் - - - ✽
பல்லாரி பகைகொள் பவன். - - - - - க.

இ-ள். தமியனாய்-(தான்) தனியனா யிருந்துகொண்டு - ப
ல்லாரி-பலனோடும -பகைகொள்பவன் | - எழுந்தவரினும் -
பித்தங்கொண்டவரினும் - ஏழை - அறிவிலன். எ-து. ✽ த
னிமை-சுற்றதப்புப்படை முசுவானவை இல்லாமை. - மய
க்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்ட
வர் அதனாலே தீங்கடையாழ்மையால் தீங்கடைதலுமுடைய இ
வனை அவரினு மேழையென்றார். - தீங்காவது - துணையுள்ள
விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமாயிருக்க அத்துணையில்லாம
லும் பலனோடுமபகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு போர்
செய்யிடத்தும் ஒருமுசமாகப் போர்செய்யிடத்தும். அழி
ந்தேவிடுதல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைகொள்ளு
தற்குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.]

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்*
தலைமைக்கட் டங்கிற் துவகு. - - - - - ச.

இ - ள். பகை - பகையை - நட்பாக்கொண்டொழுகும் -
(வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச்செய்
துகொண்டுநடக்கும் - பண்புடையாளன் - இயல்பையுடைய
அரசனாது - தலைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே - உலகு-உ
லகம் | - தங்கிற்று. எ-து. ✽ வேறுபடுத்தல் - பகை நிஜ்யினி
க்குதல். ஒழுகல் - நீதிவழிநடத்தல்: பெருமை - பொருள்ப
டை என்கிறவிருவகை ஆற்றல். அதன்வழியதாதற்கு என்றும்
வேறுபாடில்லாமையால் அத்துணிவுபற்றி - தங்கிற்றென்றார்.

அ.அ. ஆம், அதி—பகைத்திறந்தெரிதல், ஈர்உரு

தன் னுணை யினீரூற் பகையிரண்டாற் றுனெருவ *
 னின் னுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று. - ரு.

இ-ள். தன் னுணை - தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில்—
 இன்று—இல்லை.—பகை - (நலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில்
 —இரண்டு.—(இப்படியிருக்கிறபோது)—தானெருவன் - ஒ
 ருவனாகியதான்— அவற்றின் - அப்பகையிரண்டனாள் — ஒன்
 னு - (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை—இன் னுணையா - அப்போ
 தைக்கு)இனிய துணையாக — கொள்க - (செய்து)கொள்ளக்க
 டவன். எ-று. ✽ பொருந்தியதாவது - மற்றதை வெல்லுதற்
 கு ஏற்றது—அப்பொழுது - அவ்வெல்லும்பொழுது.—வேறு
 பாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்றற்கு - யின் னுணையாகவெ
 ன்றார். ஆவிரண்டும் - அசை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ந
 ட்பாக்கற் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட் - *
 டேருண். பகாஅன் விடல். - சு.

இ-ள். (பகைவன்)—தேறினும் - (முன்) தெளிந்தானாயி
 னும்—தேருவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும்—அழிவின்க
 ண் - (தனக்குப் புறத்தொருதொழிலால்) தாழ்வுவந்தவிடத்து
 —தேருண் - கூடானாகியும்—பகான் - நீங்கானாகியும் — விட்
 ல் - (நடுவே) விட்டுவைக்கக்கடவன். எ-று. ✽ முன் தெளிந்
 தானாயினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது - உள்ளா
 ய்நின்று கெடுத்தனோக்கி. — தெளிந்திலனாயினும் அப்போ
 து நீங்காதொழிகவென்றது - அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோ
 க்கி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

நோவற்க நொத்த தறியார்க்கு மேவற்க - *
 மென்மை பகைவ ரகத்து. - எ.

இ-ள். நொத்தது - நொத்ததனை—அறியார்க்கு - (தாமா
 க) அறியாத நட்பினார்க்கு—நோவற்க-(தன்). நோவுசொல்லா
 திருக்கக்கடவன்.—மென்மை - வலியில்லாமையை—பகைவ
 ரகத்து (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து—மேவற்
 க-மேவிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். எ - று. ✽ பகைவரி
 டத்தே செய்யலாகாதது சொல்லவந்தவர் - நட்பினரிடத்தே
 செய்யலாகாததும் உடன்சொல்லினார். [இதனால் அவ்விரு
 வகையிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

௩௩.௨௪. அ.அ. ஆம், அதி—பகைத்திறந்தெரிதல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் *
பகைவரிடே பட்ட செருக்கு. - - - - - அ.

இ.ள். வகையறிந்து - (தான் தொழில்செய்யும்) வகையை அறிந்து—தற்செய்து - (அதுமுடித்ததற்குறற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி — தற்காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னைக்காக்க வே—பகைவரிகண் - (தன்) பகைவரிடத்து—பட்ட—உண்டாகிய—செருக்கு—களிப்பு—மாயும். கெடும். எ.று. * வகை-வலியவரைய தான் நேனோ போர்செய்விதமும், மெலியவரையவளவிலே போர்வினக்கும் விதமும், முதலானவை.—பெருக்கல்—பொருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல்—களிப்பு - இவ்வழியால் வெவ்வோ மென்மெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவொன்பதாம். [இதனாக னாயுத் தன்மை யதனிடத்துச் செவ்வன சொல்லப்பட்டன.]

இனாதாக முண்மரங்கொல்க கனையுநர் *
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. - - - - - கூ.

இ.ள். முண்மரம் - (கனையவேண்டியதாகிய) முள்ளுமரத்தை—இனாதாக - இனாதாகிய நிலையிலே — கொல்க - கனையுநர்.—(அல்லாமல்)—காழ்த்தவிடத்து - முதிர்ந்தநிலையில்—(கனையத்தொடங்கினால்) — கனையுநர் - கனையவரது—கை-கையை—கொல்லும் - (அதுதானே) கனையும். எ.று. * (கனையப்படுவதாகிய தம்பகையை அது மெலிதாகிய காலத்தே கனைய அப்படிசெய்யாமல் வலிதாய காலத்திலே கனையத்தொடங்கினால் தம்மை அப்பகைதானே கனையுமென்பது தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதலணி). [இதனாக் கனையும் புருவம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உயிர்ப்பு வுளரவல்ல மன்ற செயிர்ப்பவர் *
செழ்மல் சிதைக்கலா தார் - - - - - யு.

இ.ள். செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவரது—செழ்மல்—தருக்கை—(கெடுக்கவாயிருக்க) — சிதைக்கலாதார் - (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரார் | — உயிர்ப்பு - (பின்) முச்சுவிடுமாத்திரத்திற்கும்—மன்ற - நிச்சயமாக—உளரவல்ல—இருக்கின்றவரவல்ல. எ.று. * அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் கனைய நிச்சயமாகலால் இறந்தாரோ யாவொன்பதாம். [இதனால் கனையவழிப்படும் இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (யு)

அக-ஆம், அதி - உட்பகை. நாளை

அஃதாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை. இதுவும் சமையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால் பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிமனீரு மின்னா தமர்நீரு - - - *
மின்னா மின்னா செயின், - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) - நிமனீரும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிமனும் நீரும் - இன்னா - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்) முன்செய்யுமவை - இன்னா - இனியனவல்லவாம். - (அதுபோல்) - தமர்நீரும் - (தழுவுவென்றவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும் - இன்னாசெயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை - இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம், எ-று. * நோய் பெருங்கால்-பெருவயிறுமுதலானவை. - தமரொன்றதனால் - உட்பகையாதற்குரிய; நோதிகளெனவறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்பாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக - - *
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு, - - - உ.

இ-ள். வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்) - பகைவரை - அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர் : - (அப்படிநிஷ்லாழல்) - கேள்போல் - உறவினர்போலே (மறைந்துநிற்கும்) - பகைவர் - பகைவரது - தொடர்பு - நட்பை - அஞ்சக. எ-று. * முன்னே அந்ந்து காக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்றும், அப்படி அறியவுங் காக்கவுங் கூடாமையால், கெடுதல் நிச்சயமென்பது புற்றி-அஞ்சுகவென்றும், சொல்லினார். - பின் செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குங்காலம் அதுவாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் நடப்பாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் உட்பகையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வலைவிடத்து - - *
மட்பகையின் மாணத் தெறும், - - - க.

இ-ள். உட்பகை - உட்பகையாயினோரை - அஞ்சி - தற்காக்க - தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர். - (அப்படி

நாஉஅ

அக-ஆம்,அதி—உட்பகை.

19.நடவாதபோது)--உலுவிடத்து - (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவ
ந்தவிடத்து—மட்பகையின் - (குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கு
ம் ஆபுதம்போல்—மாண - தப்பாமல்—தெனும் - (அவர்)கெ
டுப்பர்.எ-அ. ஃஃ காத்தல் - அவரணையாமலும், அவருக்கு உ
டம்படாமலும், பரிகரித்தல். பகைமை தோன்றாமல் உள்
ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (ங)

மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண - - - ஃ

வேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ச.

இ-ள். மனமாண - (புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திரு
ந்தாத -- உட்பகை -- தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டா
மாயின் - (அது) -- இனமாண -- சுற்றம் வசப்படாமலுக்கு
ஏதுவாகிய -- ஏதம்பலவும் - குற்றம்பலவும் -- தரும் - (அவ
னுக்குத்) தரும். எ-அ. ஃஃ அவை-சுற்றத்தானா உள்ளாய் நி
ன்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவிடத்தே
தான் தேறாமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும், ஆம். ச

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையாஃ

னேதம் பலவுந் தரும். - - - - - இ.

இ - ள். உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்
மையோடுகூடிய -- உட்பகை -- தோன்றின் - (அரசனுக்கு)
உண்டாயின் -- (அது) -- இறன்முறையான் - இறத்தன்மு
றைமையோடுகூடிய -- ஏதம்பலவும் - குற்றம். பலவற்றையு
ம் -- தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-அ. ஃஃ அவை-பு
றப்பகைக்குத் துணையாய்நின்றே அது தோன்றாமல் கொல்
லுக்கை முதலாகிய வஞ்சனைசெய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகி
ய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. (இ)

ஒன்றமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் ஃ

பொன்றமை யொன்ற லரிது. - - - - - சு.

இ - ள். ஒன்றமை - பகைமை--ஒன்றியார்கண் (தனக்கு)
உள்ளாயினுரிடத்து -- படின - உண்டாகுமாயின் -- பொன்
றமை - இறவாமை--ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்கூடுதல்) -- எஞ்
ஞான்றும்--எந்நாளும்--அரிது. எ-அ. ஃஃ பொருள்படைமு
தலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியனாகிய காலத்து மென்ற
ற்கு - எஞ்ஞான்றுமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அ
தனால் தனக்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (சு)

அக-ஆம்,அதி—உட்பகை.

கூடாது

செ ப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே *
 உட்பகை புற்ற குடி. - - - எ.

இ-ள். செப்பின் - செப்பினது — புணர்ச்சிபோல்—கூடினும். (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்)கூடினாராயினும் — உட்பகை—உற்ற - உண்டாகிய—குடி - குடியிலுள்ளார் | —கூடாதே- (அகத்தேதம்முட்) கூடார்.எ-று. * செப்பின் புணர்ச்சி - செப்பு மேன்மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. — அவர் உட்பகையால் மனம் வேறுபட்டமைபால் புறப்பகை பெற்றவிடத்தே வேறுவேறாவ னென்பதாம். (எ)

அ ரம்பொருத பொன் போலத் தேயுமுரம் பொரு *
 துட்பகை புற்ற குடி. - - - அ.

இ-ள். (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) — உட்பகையுற்ற குடி | — அரம்பொருத - அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட — பொன்போல-இரும்புபோல—பொருது - (அதனாலே)தேய்க்கப்பட்டு — உரம்-வலிமை — தேயும். எ-று. * காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பரிசுயித் தலால் வலிமைதேய்ந்து விரிமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன்குடிக்குவரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

எ ட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு *
 முட்பகை புள்ளதாங் கேடு. - - - கூ.

இ-ள். உட்பகை - (அரசனது)உட்பகை — (அவன்பெருமையைநோக்க) — எட்பகவன்ன - எள்ளின் பிளவையொத்த — சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும் — கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு—உள்ளதாம். (அத)னகத்ததாம். எ-று. * மிகவும்பெரிய கேட்டுக்கு எல்லைவருமளவும் மிகவுஞ் சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இகழப்படாதுென்பது சொல்லப்பட்டது.]

உ டம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் *
 பாம்போ டிடனுறைந் தற்று. - - - ய.

இ-ள். உடம்பாடிலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவனோடு—வாழ்க்கை—(ஒருவர்) கூடிவாழும்வாழ்வு | —குடங்கருள் - ஒருகுடிசையினுள்ளே—பாம்போடு—உடனுறைந்தந்

— * — * — * — * — * — * — * — * — * — * — * — * — *

அஃதாவது - பெரியராயினாலா அவ்மதித்து நடவாமை
இரட்டித மொழிதலாலே பெரியாொன்பது வலிமை
யினாலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினாலே
பெரியராகிய முனிவர்மேலும், நின்றது. மேற்சொல்
லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால்
வருமவைகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

புற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார் - ஈ
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. - - - - - க.

இ - ன். ஆற்றுவார் - (எடுத்ததுக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய — ஆற்றல் - வல்லமைகளை — இக்
மாமை - அவமதியாமை — போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் தீங்கு
வாராமற்) கூப்பவருடைய — போற்றலுள்ளொல்லாம் - காவ
ல்வகைக்குள்ளொல்லாம் — தலை - மிகுந்தது. எ-று. ஆற்றலென்பது
பெருமை அறிவு முயற்சி என்கிற மூன்றின் மேலும் நி
ன்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக் களையவல்லாொன்பது
தோன்ற - ஆற்றுவாரொன்றும், அரண்படை பொரு ண்ட்புமு
தலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்வி
கழாமைபை - தலைமைபானகாவலென்றும், சொல்லினார். [இ
தனாலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப் பெரியோர்க்கும்
பிழைசெய்யாமைபது கிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெரியாளைப் பேணு தொழுதிற் பெரியாராற் *
 பேரா விழிம்பை தரும், - - - - - உ.

இ-ஸ் (வேத்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரிய
 ராயினுரை—பேரூது - நன்ருமதியாமல் (அவமதித்து)—ஒ
 முகின்-நடப்பாராயின்— (அந்நடக்கையானது) — பெரியா
 ரால் - அப்பெரியரால்— பேராவியும்பை - (எந்தாளும்) நீட்ட

கூய-ஆம், அதி—பெரியாணாப்பிழையாமை. ஈராசு.

காததுன்பங்களை—தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும் எ-று.
 அத்துன்பங்களாவன—இருமையிலும் ஓயாமல் வருகிறமூ
 வகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமே செய்து
 கொள்ளுகின்றவையென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமு
 தலாக்கியும், பெரியாணாக் கருவியாக்கியும், சொல்லினார்.
 [பொதுவகையால். அவர்க்குப் பிழைசெயற் குற்றம் இதனா
 ற்சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் சொல்லுவர். உ

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி*

ஒற்று பவர்க ணிழுக்கு. - - - - - ஈ.

இ-ள். அடல்வேண்டின் - (வேற்றுவேந்தனைக்) சொல்லு
 தல்வேண்டியவிடத்து - ஆற்றுபவர்கண் (அதனை அப்பொ
 முதே) செய்யவல்லவேந்தரிடத்து—இழுக்கு - பிழையை—
 கெடல்வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினானாயின்—கே
 ளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல்—செ
 ய்க- (ஒருவன்) செய்யக்கடவன். எ-று.
 நீதிநூல். அச்செய
 லாகாதென்று சொல்லுதலாலே-கேளாதென்றார். (ஈ)

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவாரீக் *

காற்றதா ரின்னா செயல். - - - - - ச.

இ-ள். ஆற்றுவாரீக்கு - மூவகையாற்றலுமுடையவர்க்கு—
 ஆற்றாதார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர்— இன்ன * இன்னுதவைக
 ளை—செயல்-(முற்பட்டிச்) செய்தல்—கூற்றத்தை - (தானே
 யும்வருந்தன்மையனாகிய)கூற்றுவனை—கையால் - (அதற்குமு
 ன்னே)கைகாட்டி—விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும். எ-
 று.
 ஆல்-அசை. கையாலழைத்தல்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தா
 மேயும் உயிர்முதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவனா அ
 தற்குமுன்னே வினாந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வாருக்
 கு மரணம் திடமாகவும் சமீபமாகவும் வருமென்பது சொல்
 லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேந்தர்க்குப் பிழை
 செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

யாண்டுச்சென் நியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் *

வேந்து செறப்பட்டவர். - - - - - ஈ.

இ-ள். வெந்துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய
 —வேந்து - வேந்தனாக — செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்
 டஅரசர்—யாண்டுச்சென்று - (அவனைத்தப்பி) எங்கேபோ

காநஉ சுய-ஆம்,அதி—பெரியாணாப்பிழையாமை.

ய்(உராவார்.)—யாண்டும் - எவ்விடத்தும்—உராகார். எ-
து. ஶ்வேவ்விய வலியுடைய அரசனானாலே அவனது நில-
ம்விட்டுப் போனவர்க்கு இடங் கொடுப்பாரில்லை உரானா-
ல் இவர் இனி ஆகாசொன்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்
கொள்ளுதற்பொருட்டும், தாமே வந்து அடைந்த அவருடை-
மையை அபகரித்தற்பொருட்டும், கொல்லுவார் அன்றெனின்
உடனே ஆழிவொன்பனநோக்கி - யாண்டிச் சென்றியாண்டு
முளராகாசொன்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமைபு-
டைய அரசனேயுந் முய்யாசொன்பது சொல்லப்பட்டது.]

எரியாத் சுடப்படினா முய்வுண்டா முய்யார் - *
பெரியார்ப் பிழைத் தொழுகு வார். - - - கா.

இ.ள். (காட்டிடைச் சென்றானொருவன்) — எரியால்-(அ-
வ்விடத்துத்) தீயால்—சுடப்படினாம்—உய்வு - (ஒருவழியா-
ல்) உயிர்பிழைத்தல்|—உண்டாம்-கூடும்.—பெரியார் - (தவ-
த்தாற்) பெரியார்க்கு — பிழைத்தொழுகுவார் - பிழைசெய்-
துதடப்பவர் | — உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையா-
ர். எ-து. ஶ்வே தீ முன் உடம்பைப் பற்றி அதுவழியாக உயிர்
மேலே செல்லுதலால் நடுவிலே உய்யவுங்கூடும் அருந்தவர்
கோபம் அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தான் நிற்பது கணமாய்
அதற்குள் யாவார்க்கும் காத்தல் அரிதாகலின் அது கூடாதாக-
லால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழை செய்யற்கவென்பதாம்.(சு)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறிந். - - - - எ.

இ.ள்: தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெ-
ருமையால்—மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட—தக்கார் - அருந்-
தவர்—செறிந் - (அரசனைக்) கோபிப்பாராயின்—வகை - அ-
ங்கங்களால்—மாண்ட - அழகுபெற்ற — வாழ்க்கையும் - (அ-
வ) னரசாட்சியும் | — வான்பொருளும் - (சம்பாதித்துவைத்-
த)பெரும்பொருளும்|—என்னும்-என்பட்டுவிடும். எ-து. ஶ்வே
அங்கம்-அகமச்சு நாடு அசன் படை எணவிலை. செறிநெ-
ன்பது அவர் கோபியாமைதோன்ற நின்றது. பின்வருமவை-
களுக்கும் இது ஒக்கும்- அரசன் தன் செல்வக்களிப்பால் அ-
ருந்தவரிடத்துப் பிழை செய்வானாயின் அச்செல்வம் அவர்
கோபத்தீயால் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம்.

இ.ள். குன்றன் னார் - மலையையொச்சுமருந்தவர் — குன்ற-கெட—மதிப்பின் - நினைப்பாராயின் — நிலத்து-இந்நிலத்து—நின்றன் னார்- நிலபெற்றாற்போலுள்ளசெல்வர் | — குடியொடு-(தங்)குடியோடு—மாய்வர் - (அப்பொழுதே) மாய்வர். எ-று. ~~ஊ~~ வெயில் மறைத் முதலானவைகளைப்பொறுத்தலும், அசையாமையும், உள்ளிட்ட குணங்களுடையமரால்-குன்றன் னொன்றார். — நிலபெற்றாற்போலுதலாவது மிகவும் பெருஞ்செல்வ முடையோராகலால் இவர்க்கு எந்நாளும் அழிவில்லையென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். (அ)

இ-ள். ஏந்தியகொள்கையார் - (காத்தற்கருமைபால்) உயர்ந்தவிரதங்களுையுடையார் - சீரின் - (அவ்வலிமையால்) - வேந்தனும்-இந்திரனும்-இடைமுரிந்து-நடுவே (தன்பத) மிழந்து-வெந்து-கெடும்-கெரிவான். எ-று. இத்திரபதம்பெற்றநகுடன் பிழைசெய்து அகத்திய முனிசாபத்தால் அதனை இழந்தா னென்பதறிக. [இவை நான்கு பாட்டாலு முனிவர்க்குப் பிழைசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

இ-ள். சிறந்தமைந்த-மிகவும் அதிகமான் — சீரார் - த்வத்
தையுடையவர் — செமின் - கோபிப்பாராயின் — (அக்கோ
பிக்கப்பட்டவர்) — இறந்தமைந்த-மிகவும் பெரிய — சார்பு
டையாராயினும் — உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.
எ-று. ❀ சார்பு-அரண் படை பொருள் நட்பு-ஆம். அவை
யெல்லாம் கோபிப்பவரது வலிமையால் திரிபுரம்போல் அ
ழித்து விடுமகலால்-உய்யாரொன்றார். [இதனால் அக்குற்றமு
டையவர் சார்புபற்றியும் உய்யாரொன்பது சொல்லப்பட்டது.

கூக - ஆம், அதி — பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை நேர்ப்பகையல்ல வாயினு.

ചിത്രം

ம் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிறதொழி
யில்லாளாவே பகையோடு ஒத்தலால் அனைவரைப் பகை
ப்பகுதியினர் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - தன்வழிநடத்தற்கு உரியவளாகிய மணைய
வள் வழியே தான் நடத்தல்.

மணவிழைவார் மாண்பய நெய்தார் வினைவிழைவார்*

வேண்டாப் பொருளு மது. - - - - - க.

இ-ள். மணவிழைவார் - (இன்பங்காரணமாகத்) தம்மணையாளவிரும்பி அவள்வழிநடப்பவர் - மாண்பயன் - (தமக்கு) இலியதுணையாகிய அறத்தை - எய்தார் - அடையார். - வினைவிழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் - வேண்டாப்பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொருளும் - அது - அவ்விற்பம். எ-று. ஃ அவ்விற்பம் - அவ்வது தன்மையராதற்கு ஏதுவானவிற்பம். அது அவளாவே பயனாகிய அறத்திலும் அவ்வறத்திற்கும் தன் னதிகாரத்திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச் செல்லவிடாமை பால் விடப்படுந் தன்மையதென்பதாம். (க)

பேறுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர் *

நாணுக நாணுத் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். பேறுது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல் - பெண்விழைவான் - (மணியவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது - ஆக்கம் செல்வம் - (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்) - பெரியதோர்நான் - ஆக - உண்டாக - நாணு - நாணுத்தல் - தரும். (தனக்கும்) கொடுக்கும். எ-று. ஃ படைக்கும் உலகமையிலுநதலின் அச்செல்வத்தால் கொடுத்தலும் அதுபலித்தலும் முதலாகிய பயன்கொள்ளாள் அவளாகலால் அவ்வாண்மைச்செய்கை அவளிடத்தாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனாலே தன்னுண்மையில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நாணுவனென்பதுநோக்கி - பெரியதோர் நாணுக நாணுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவனை விழைந் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இவ்வாங்கட் டாழ்ந்த வியப்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு னானுத் தரும். - - - - - ஈ.

இ-ள். (ஒருவன்) - இவ்வாங்கண் - இவ்வாளிடத்து - தாழ்

மணையாளை யஞ்சு மறுமையிலாளன் - - - *
வினையாண்மை வீறெய்த வின்று. - - - ச-

இல்லாவிடையிருக்கலாம் எனினும் நெருங்கி நோக்கி - *
- நல்லாங்கு தவறு செயல். - - - - - ௫.

இமையாரின் வாழினும் பாடிவளோ யிவ்வா *
 ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். - - - கா.

இ-ள்- இல்லாளர் - (தம்) மில்லாளுடைய - அமையார்தோ
ள் - வேய்போலுந்தோளுக்கு - அஞ்சபவர் | - இமையாரி
ன் - (விரத்தாலே சுவார்க்கமடைந்த) தேவர்போல் - வாழினு
ம் - (இவ்வுகைத்து) வாழ்ந்தாராயினும் - பாடினாரே - ஆண்மை

நாளை

கூக-ஆம், அது—பெண்வழிச்சேறல்

யிலர். எ-று. தேவர்போல் வாழ்தலாவது - பகைத்தவரீர்
தோள்களைபெல்லாம் வெல்லுதலால் நன்கு மதிக்கப்பட்டு
வாழ்தல். அதுகூடாமையால் வாழினுமென்றார். அமையார்
தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லியபடி.
வீரரது தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லாது தோள்க
ளை அஞ்சுவோர் ஆண்மையிலொன்பதாம். [இவை நான்கு
பாட்டாலும் அவளை அஞ்சுதற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] கூ

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மை யி னுணுடைப் *
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. - - - எ.

இ-ள். பெண்-இல்லாது—எவல்-எவற்றொழிவை—செய்
தொழுகும்-(நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது—ஆ
ண்மையின் - ஆண்டன்மையைக் காட்டிலும் — நாணுடை-
நாணத்தையுடைய — பெண்ணே - (அவர்) பெண்டன்மை
யே]—பெருமை-மேம்பாட்டை—உடைத்து. எ-று. *
நாணுடைப் பெண்ணென அதிகமாகச் சொல்லியது - அவ
ளேவல் செய்வோனது தானில்லாமை முடித்தற்காதலால் -
அது வருவிக்கப்பட்டது. — எவல் செய்வித்துக் கொள்ளு
தற்சிறப்புத்தோன்ற-பெண்ணே எனப்பிரித்தார் (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாட்*
பெட்டாங் கொழுகு பவர். - - - அ.

இ-ள். (தாம் வேண்டியபடியன்றி) — நன்னுதலாள் - (த
ம்) மனையாள்—பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி—ஒழுகுபவர் -
நடப்பவர்] — நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது —
குறை - குறையை—முடியார்.—(அதுவல்லாமலும்) — ந
ன்று - (மதுமக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும் — ஆற்
றார் - செய்யமாட்டார். எ - று. * நன்னுதலா என்பத
னை அமையார் தோளென்றதுபோற் கொள்க. அவர் தானே
அறிந்து எவதலும் பொருள் கொடுத்தலும், கூடாமையால்
இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா என்பதாம். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும் - *
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். - - - கூ.

இ - ள். அறவினையும் - அறச்செயலும் | — ஆன்றபொரு
ளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும் | — பி
றவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும் |

५७

நாநாஅ கூஉ-ஆம், அநி—வகாவின்களிரீர்.

சீசொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின் வறுமைநய உண்டாக்கலால் அது கொள்ளலாகாதென்பதாம். (க)

பயன்றுக்கிப் பண்புணாக்கும் பண்பின் மகளிரீர் *
நயன்றுக்கி நள்ளா விடல். - - - - - உ.

இ-ள். பயன்றுக்கி-(ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந் தறிந்து — பண்புணாக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தம துகுணமுடைமை சொல்லும் — பண்பின்மகளிரீர் - குணமில் லாதமகளிரது — நயன்றுக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்த றிந்து — நள்ளா - (அவரைப்) பொருந்தாமல் — விடல் - விட க்கடவர். எ - து. ❀ பண்பு சொல்லில்லலது அவரிடத்தில்கு னைமதோன்ற - பண்பின்மகளிரென்றும், அது சாதிதருமமாத லால் நூலாலே யல்லாமல் அவர்செயலாலும் அறிந்தென்றற் கு - நயன்றுக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உபா யமென்பதுதோன்ற - நள்ளாவிடலென்றும், சொல்லினார்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முடக்க மிருட்டறையி*
லேதில் பிணத்தழிஇ யற்று. - - - - - கூ.

இ - ள். பொருட்பெண்டிர் - (கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது — பொய்ம்மை- பொய்மையையுடைய—முயக்கம் - தழுவுதல் — (பிணமெடு ப்பவர்) — இருட்டறையில்—எதில்பிணம் - முன்னறியாதபி ணத்தை—தழிஇயற்று - தழுவினும்போலும். எ - து. ❀ பொ ருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர்-சுருத்தும் செயலும் ஆராயா மல் சாதியும் பருவமும் ஒய்வாடானைக் கூடும்போது அவர்கு றிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்தி லே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும்போது இவர்கு றிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராநின்று பொ ருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்கடவொ ன்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர்சொல்லும் செ யலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு*
ளாயு மந்வி னவர். - - - - - ச.

இ-ள். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இச ழித்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்புமகளிரது — பு ன்னலம் - புல்லியநலத்தை—அருட்பொருள் - அருளோடு

கூடியபொருளை—ஆபும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும் — அறிவினவர் - அறிவையுடையவர் | —தோயார்-திண்டார். எ-று. ✽ அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலால் - பொருட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். — புன்னமைஇழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். — தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் விநோதமாகலால் - தோயாரொன்பதாம்.

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின் *
மாண்ட வறிவினவர். - - - - - ௫.

இ-ள். மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மையால் —மாண்ட-மாட்சிமைபட்ட—அறிவினவர் - (செயற்கை) யறிவையுடையவர் | —பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடைய மகளிரது—புன்னலம் - புல்லியநலத்தை — தோயார் - திண்டார். எ-று. ✽ மதிநன்மை முற்பிறப்பிலே செய்த நல்வினைகளால் மனந் தெளிவுடைத்தாதல். அத்தெளிவினாலல்லாமல் அக்கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையால் - மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்மையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிருக்கையும், விளங்கித் தோன்றலால்-தோயாரொன்றும்சொல்லினார். ௫.

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - *
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். - - - - - கூ.

இ-ள். தகை-ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே — செருக்கி-களித்து — புன்னலம் - (தம்) புல்லியநலத்தை—பாரிப்பார் - (வினை கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரது—தோள் - தோளை—தந்நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை — பாரிப்பார் - (உலகத்தே பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர் | — தோயார் - திண்டார். எ - று. ✽ ஆடல்முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலால் தகையென்றும், தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால் - அவ்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ் பரப்புவோர் தோயாரொன்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்அவரை உயர்ந்தோர் திண்டாரொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் - *
பேணிப் புணர்பவர் தோள். - - - - - எ.

இ-ள். நெஞ்சின்-நெஞ்சினால்—பிற - வேறுபொருள்சார்

காசய

கஉ-ஆம், அநி—வகாவின் மகளிர்.

—பேணி - ஆசைப்பட்டு— (அவை கொடுப்பவரை)— புணர்
பவர் - (அவைகாரணமாக மெய்யினாலே) புணருமகளிரது —
தோள் - தோள்களை — நிறைநெஞ்சமில்லவர் - நிற்கச்செய்த
வினாலே (நிருத்திய) நெஞ்சமில்லாதவர் | — தோய்வர். எ-று.
ஐயொருளும், அதனால் படைக்கப்படுவனவும், விரும்புகிற
நெஞ்ச அவைமே லிருத்தலால் புணர்வது அவருடம்புமாத்
திர மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்கு நெஞ்சையுடை
பார் தோயாமைபால் - அஃதில்லாதார் தோய்வொன்றார். (எ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - - - *
மாய மகளிர் முயக்கு. - - - - - அ.

இ - ள், மாயமகளிர் - (உருவுசொற்செயல்களால்) வஞ்சித்
தல்வல்லமகளிரது—முயக்கு - புணர்ச்சியை—ஆயும் - (அ
வ்வஞ்சனைய) ஆராய்ந்ததும் — அறிவினரல்லார்க்கு - அறி
வுடையவரல்லாதவர்க்கு—அணங்கு - அணங்குதாக்கு — என்
ப - என்று (நாலோர்) சொல்வர்-எ-று. ஐயு அணங்கு - காமவ
ழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர், — தாக்கு - தீண்டல்.
இவ்வருவகத்தால் - அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே
தோன்றிப் பின்பு உயிர்கொள்ளுதல்பெற்றும். இது நாலோ
ர் அணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லினார்.

வகாவிலா மாணிகழையார் மென்றோள் புனாயிலாப் *
புரியர்க ளாழு மளது. - - - - - கூ.

இ-ள், வகாவிலா - (உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னுது வி
கைகொடுப்பவராவனாயும்) கூடும்—மாணிகழையார் - மாட்சி
மைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவரது —மென்றோள் - மெ
ல்லியதோள்கள்—புனாயிலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறி
வில்லாத—புரியர்கள்-ஈழமக்கள்—ஆழும் - (புகுந்து) அழு
ந்தும்—அளது-நரகமாம். எ - று. ஐயு சாதியாவிழிந்தானாத்
த்குதற்கு - புனாயிலாப்புரியர்களென்றும், அவராழ்தற்கேது
உருவுமுதலாகிய மூன்றுமே யென்பதுதோன்ற - மாணிகழ
ையார் மென்றோளென்றும். அவர்க்கு நரகத்தைத் தடையில்லா
மல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாகியும், சொல்லினார்.

இருமணப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந் - - - *
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. - - - - - ய.

இ-ள், இருமணப் பெண்டிரும் - சுவர்மணத்தையுடைய மக

கூஉ-ஆம்,அதி—வரைவின்மகளிர்

நாசக

ளிரும்|—களன்றும்|—கவறும்·சூதும்|—திரு - திரும்களால்
— நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு—தொடர்பு - நட்புந
ளாம். எ-று. ❖ இரும்னம்-ஒருவனோடு கூடுதலும், கூடா
மையும்,ஒருகாலத்திலே யுடையமனம்.—களன்றும் சூதும் பர
த்தையர்க்குச் சமானமானகுற்ற முடையவையாகலாலே உட
ன்சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனா
லே அறிக.— திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்களால் அ
றியப்படுமென்பதாம். — [இவை நான்குபாட்டாலும் அது
செய்பவர் இழிஞ்ஞொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

❖-*****❖-❖-❖-❖-*****❖-❖-❖-❖-*****❖-❖

கூஉ-ஆம்,அதி—களன்றண்ணைம.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில்
பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமைய
து சிறப்பு. எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

உ-ட்கப்படாஅ ரொளியிழப்ப ரொஞ்ஞான்றுங் - *
கட்காதல் கொண்டொழுது வார். - க.

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு-களளின்மேல் ஆசைகொண்டு
—ஒழுதுவார்-நடக்குமரசர் | — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
—உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார். — (அதுவே
யல்லாமல்), — ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும்—இ
ழப்பார். எ-று. ❖ அறிவில்லாமையால் பொருள்படை முத
லியவைகளால் பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார்
தம்முன்னோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இ
ழப்பொன்பதாம். [இவை இரண்டாலும் அரசநீதி இனிது
செல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

உ-ண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா - *
உண்ணப்படவேண்டா தார். - - - உ.

இ-ள். (அறிவுடையராயினோர்)|—கள்ளை - (அவ்வறிவுகெ
டுதற்கு ஏதுவாகிய)களளினை— உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்
கடவர். — உணில் - உண்ணவேண்டிவா ருண்டாயின் — சான்
றோரான் - நல்லோரால் — எண்ணப்படவேண்டாதார் |—உ
ண்க-உண்ணக்கடவர். எ-று. ❖ பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெ
ற்றிருந்தும் தள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரா இயல்பாக

அக

நாசுஉ கூற-ஆம், அதி—கள்ளுண்ணாமை.

வே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும் எண்ணு சாகலால்
கான்றோராலெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

நான்ருண் முகத்தேயு மின்னொதா வென்மற்றுச் - *
கான்றோர் முகத்துக் களி. - - - - - ரு.

இ-ள். நான்ருண்முகத்தேயும் - (எது செப்தாலும் மதிமு
ம்) தாய்முன்பாயிலும்—களி - (கள்ளுண்ணி) களித்தல்—இ
ன்னொது - துன்பஞ்செய்வதாம். — (ஆதலால்) — மற்றுச்சா
ன்றோர்முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொருத) பெரியோ
ர்முன்பு—(அக்களித்தல்)—என் - (அவர்க்கு)பாதாகும். எது-
ஆம் ஆல் - அகை. மனமொழி மெய்கள் தம வசப்ப்பாமை
யால் நாணம் அழியும் அழியவே தாப்க்கும் இன்னுதானகள் -
இருமையும் கெடுத்தலறித்து தூரத்தே கடியும் பெரியோர்
க்கு இன்னுதாகல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (ரு)

நா னென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்*
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. - - - - - ஸ.

இ-ள். கள்ளென்னும்—பேணு. (யாவரும்) இதழும்—பெ
ருங்குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு—நா
னென்னு நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் | — (அவரைப்
பார்த்தற்கு அஞ்சி) — புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகி
ள். எ-று. ன்னாணுதற்கும் அஞ்சி)—உலகத்தார் தூரத்தே நீங்
குவர் ஆதலால் பேணுவென்றும், பின்னொருவழியிலும் நீக்க
ப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும் இழித்தோரிடத்
து நிவ்வாமையால் - நல்லாளென்றும், சொல்லினார். [இவைமூ
ன்றுபாட்டாலும் ஒளிபிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

நையறியா மையுடைத்தே பொருள் கொடுத்து *
மெய்யறி யாமை கொளல். - - - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்) — பொருள்கொடுத்து - விஐப்பொரு
ள்கொடுத்து—மெய்யறியாமை - (கள்ளாலேதனக்கு) மெ
ய்மறநிறை — கொளல் - கொள்ளுதல் | — கையறியாமை -
(அவன் பழவினப்பயனாகிய) செய்வ தறியாமையை} — உ
டைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து. எ-று. ன்
ணையறியாமை சொல்லவே மற்றவை யாவையும் அறியாமை
சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. அறிவார் விஐகொடுத்து ஒன்
றைக்கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால் - மெய்யறி

கனம் ஆம், அதி—கள்ளுண்ணாமை.

காசந்

பாணமிகாளல் முன்னையநியாமைபால் வந்ததென்பதாம். (ரு)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ஞான்றான் *
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். - - - - - கூ.

இ-ள். துஞ்சினார் - உறங்கினவர் — செத்தாரின். — வேறல்லர்—(வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமைபால்) வேறெனப்படார். — (அப்படியே) — கள்ளுண்பவர் | — ஞான்றானும் - எங்காலத்தும்—நஞ்சுண்பார் — (அறிவில்லாமைபால்) — நஞ்சுண்பவரோயாவர் (அவரின் வேறாயினும் வேறெனப்படார்). எ - று. ஐஃ உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றுமை மூச்சுநின்றல். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அறிவித்ததின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ஞான்றான் *
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். - - - - - எ.

இ-ள். கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து (குடித்து)—கண்சாய்ப்பவர்—(அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர்?—உள்ளார் - உள்ளார்வாழ்பவரால்—உள்ளொற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை ஆலோசித்து அறிந்து—ஞான்றானும் - எந்நாளும்—நகப்படுவர். சிரிக்கப்படுவார். எ - று. ஐஃ உய்த்துணர்தல் - சோர்வினாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால்கள்ளுண்டதை அறிதல்.

களித்தநியே நென்பது கைவிடிக நெஞ்சத் - *
தொளித்தது உமாங்கே மிகும். - - - - - அ.

இ-ள். களித்தநியே நென்பது - (மறைந்துண்டு) கள்ளுண்ணநியே நென்று (உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை?—கைவிடிக - விடக்கடவர். — (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத்தொளித்ததூஉம்—(முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும்—ஆங்கே மிகும் முன்னையளவின் - மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆதலால்). எ - று. ஐஃ [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் - *
குளித்தானைத் தீத்தூர் இ யற்று. - - - - - கூ.

இ-ள். களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை—காற்றி

நா.நா.ஈ.ஈ.

கூக-ஆம், அதி- கள் குண்ணாண்ட.

ணங்காட்டுதல்-(இதுஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டுத்தெளிவித்தல்.—சீழ்நீர்க்குளித்தாண - நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவன்—தீ-விளக்கினால்—தூரீயமற்று - (மற்றொருவன்) தெய்வையொக்கும், எ-று. ❀ நீருள் விளக்குச்செல்லாமைபோல் அவன்மனத்துள் காரணம் செல்லா தென்பதாம் [இதனால்வண்தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.]

கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தாணக் காணுங்கா *
 லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோர்வு. - - - ய.

இ-ள். (கள்ளாண்பவனெருவன்) — கள்ளாண்புப்போதும்
நினைவு-கள்ளாண்புமலம் தெளிந்திருந்தபொழுதில் — களித்தா
ண் - (கள்ளாணி) களித்த பிறனை — காணுங்கால் — உண்டா
ன்சோர்வு - (தான்) உண்டபொழுது உண்டாத்தன்சோர்வை
— உள்ளாண்கொல் - (அவன்சோர்வால்) அதுவும் இப்படிப்ப
ட்டதென்று நினைப்போலும். எ-று. ஷோர்வு மன
மொழிமெய்கள் தன் வசப்படாமை. [சருத்தளவையால்
அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் ஒழியுமென இத
னால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஓ)

கூச-ஆம், அதி—குது.

அஃதாவது - இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் ஆறம் பொருளின்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியனுபவித்தலும் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார் .

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந் *
தூண்டிற் றொன் மின் விழுங்கி யற்று. - ச.

இ-ள். வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும்வலிமை யுடைய
குயினும்—குதினே - குதாமிதலை—வேண்டற்க-விரும்பாதி
ருக்கக்கடவன். — (வென்றுபொருள் பெறுவார் உண்டென்
ருல்)—வென்றதாம் - அவ்வென்றபொருளும்—தூண்டி
ற்பொன்-(இனாயால்மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை — மீன்வி
ழுங்கியற்று-மீன்விழுங்கியதுபோலும். எ - று. வெல்லு
தல் நிச்சயமல்லாமைப்பால். வென்றிடினும்மென்றும், கருமங்
கள் பலவங்கொதிதலால் - வேண்டற்கவென்றும், சொல்லினால்.

கூச - ஆம், அதி - குது.

கூசரு

எய்திய பொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை யென்ப
தும், அதனாலே பின் துயருழந்தலும், உவமையாற்பெற்றும்.

ஒன்மெய்தி நூழிழக்குள் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ *
என்மெய்தி வாழ்வதோ ராறு. - - - உ.

இ-ள். ஒன்மெய்தி - (அத்தூண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்ற
னைமுன்பெற்று - (இன்னம் பெறுவோமென்னுங் கருத்தா
ல்) - நூழிழக்கும் - நூற்றினை இழந்துவறியராகும் - சூதர்க்
கும் - நன்மெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுமின்பமும் பெ
ற்று - வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி - உண்டாங்கொ
ல் - உண்டாமோ. எ-று. அவ்வழியால் பொருளிறந்தே வருத
லால் அதனாலேபெறும்பயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம்.

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் - *
போஷப்ப புறமே படும். - - - கூ.

இ-ள். உருளாயம் - உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆதாய
த்தை - ஓவாது - இடைவிடாமல் - கூறின் - சொல்லிச் (சூதாடு)
மாயின் - பொருள் - (அரசன்சும்பாதித்த) பொருளும் | - ஆ
யம் - (அவன்) பொருள்வருவழியும் | - போய் - (அவனைவிட்டு
ப்) போய் - புறமே படும் - பகைவரிடத்தேதங்கும். எ-று. ூ
கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும்,
சூதாடுதலை அதுசொல்லலாகிய காரணத்தின்மேலிடும், சொ
ல்லினார். - காத்தலிலும், செய்தலிலும், கருத்திலனாகலால் அ
வை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (கூ)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குள் சூதின் - - - *
வறுமை தருவதான் தில். - - - ச.

இ-ள். சிறுமைபல - (முன்னில்லாத) - துன்பங்கள்பலவும்
- செய்து - (தன்னேவிரும்பினவர்க்குச்) செய்து - சீர் - (உள்
ள) புகழையும் - அழிக்கும் - சூதின் - சூதுபோல் - வறுமை -
வறுமையை - தருவது - கொடுக்கவல்லது - ஒன்று - வேறொ
ன்று | - இல் - இல்லை. எ - று. ூ அத்துன்பங்கள் பின்னே
சொல்லப்படும் - நல்வினைகளையும், நல்லினத்தினையும், நீக்
கி - தீவினைகளையும், தீயினத்தினையும், கூட்டுதலால் - சீரழிக்கு
மென்றார். சூதாடுவோர் வறுமைக்கு எல்லையாவொன்பதாம்.

அஎ

காசன்

கச. ஆம், அதி--குதி.

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி - - - - - *

யிவறியா ரில்லாகி யார். - - - - - ரு.

இ-ள். இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவராயொழுக்கினவர் | — கவறும் - சூதினையும் — கழகமும்தான் - அதையாடுமிடத்தினையும் — கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டிய) கைத்தொழிலினையும் — தருக்கியிவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாதவெந்தர். எ-று. ூ கைத்தொழில் - வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலே போய் அங்கே மறைந்தொழுகினான அனுபவங்காட்டியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமையுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு - - - - - *

முகடியான் மூடப் பட்டார். - - - - - ஈ.

இ-ள். சூதென்னும் - (தனது பெயர்சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற — முகடியால் - மூதேவியால் — மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர் | — அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெற்றார். — அல்லலுழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்பமனுபவிப்பர். எ-று. ூ செல்வங்கெடுத்து வறுமைகொடுத்ததற்கொழில் வேறுபடாமையால் - சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்புநோக்கி ஒருபொழுதும் விடாசாகலால், இங்கே அகடாரா என்றும், பொய் களவுமுதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் - அங்கே அல்லலுழப்பொன்றும், சொல்லினார். — வயிற்றாமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணிமுதலாகிய புண்களை அனுபவிக்கப்பெறுமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (ஈ)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங் - - - - - *

கழகத்துக் காலை புகின். - - - - - எ.

இ-ள். காலை - (அறம்பொருளின் பங்களுக்கு விதித்த) சாலம் — கழகத்து - சூதாடுமிடத்து — புகின் (அரசனுக்குக்) கழியுமாயின் — (அக்கழிவு) — பழகிய - நெடுநாளாய்வந்த — செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும் — பண்பும் - நற்குணங்களையும் — கெடுக்கும். எ-று. ூ தான் செய்துகொள்ளும் அநுமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல் முன்னேகாத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (எ)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்தும்
தல்ல லுழப்பிக்குந் சூது. - - - - - அ.

இ-ள். சூது|—பொருள்கெடுத்து - (தன்னைப்பழகினவனானது) பொருளைக்கெடுத்து—பொய் - பொய்யை — மேற்கொளீஇ-மேற்கொளப்பண்ணி — அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து—(இவ்வழியால்) — அல்லலுழப்பிக்கும்-(அவனை இருமையிலும்) துன்பமுறுவிக்கும். எ-று. ✽ பொருள் கெடுத்தல்முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றி கோபம் என்பன முறையே சாதனங்களாகவும், கொள்க.—முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம்.(அ)

உடைசெல்ல மூனெளி கல்வியென் றைந்து - *
மடையாவா மாயங் கொளின். - - - - - கூ.

இ-ள். (அரசன்)—ஆயம் - சூதினை—கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின் — ஒளி - ஒளியும்—கல்வி-கல்வியும்—செல்வம். செல்வமும்—உளண் - உண்ணும் — உடை - உடையும்— என்றைந்தும் - என்றிவ்வைந்தும்|—அடையாவாம்-(அவனைச்) சேராவாம். எ-று. ✽ ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறை செய்யுளுக்கிசையப்பிறந்தது. செல்வம்-அறுவகை உறுப்புக்கள். உண்ணுடையென்பவைகளால் அனுபவிக்கப் படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.—காலமும், கருந்தும், பெருமையால் இவை உண்டாகாவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறுமை பலசெய்து அவைகளால் இருமையுங் கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.]

இழத்தொறுஉங் காதலிக்குந் சூதேபோற் துன்ப *
முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர். - - - - - ய.

இ-ள். இழத்தொறுஉம்-(சூதாடலால் இருமைப்பயன்களையுமீ) இழக்குந்தோறும்—காதலிக்கும்-(அதன்மேலே) ஆசை செய்யும் — சூதேபோல் - சூதனைபோல்—உயிர்|—துன்ப முழத்தொறுஉம்-(உடம்பால்) மூவகைத்துன்பங்களையும் — அனுபவிக்குந்தோறும் — காதற்று - (அதன்மேலே) ஆசையையுடைத்து. எ-று. ✽ சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அறிபாமை-சொல்லுவார்போன்று சூதனது அறியாமை சொல்லாதல் கருத்தாகலில் அதனை உறுதிப்படுத்தற் பொருட்டு

காசுஅ

காசு-ஆம், அதி—குது.

உவமானமாக்கினார். [இதனெதிரீ மறைமுகத்தால் குதை வெறுத்து நடப்பவனைப்பொக்கும் உடம்பினை வெறுத்து நடக்கின்ற உயிரொனவுங்கொள்க. [இதனால் அதைவிடுத்தற் கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

இ-ஊம், அதி—மருந்து.

கரு-ஆம், அதி—மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகளாவரும் அவைகளுநீர் பழவினையால்வருவன அயிவினைகழியும் போதல்லாமல் தீராமையால் அவையொழித்து மற்ஹைக்காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கு மருந்தின்திறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன - உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமை யாதலால் பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - *
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. - - - - - க.

இ-ள். (உணவும்செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்தவளவினவன்றி) — மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும் - குறையினும் - குறையுமாயினும் — நூலோர் - ஆயுள் வேதமுடையோரால் — வளிமுதலா - வாதமுதலாக — எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட — மூன்று - மூன்றுநோயும் | — நோய் - துன்பத்தை — செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும். எ-று. * நூலோரொண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வகுத்த - வாதப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷ்டமப்பகுதி - என்கிற பகுதிப்பாடும்பெற்றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது - சுவைவிரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவ்வுரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகினுங்குறையினும் அவை தன்றன்னியிலே நிலலாமல் வருத்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளுக்கு இயல்பாகியநோய்-மூலகையென்பதும், அவைதுன்பஞ் செய்தற்காரணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] இன்பஞ் செய்தற்காரணம் பின்னேசொல்லுவார். (க)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய - *
தற்றது போற்றி யுணின், - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்) — அருந்தியது - (முன்) னுணப்பட்டது —

சுரு - ஆம். அந் - மருந்து.

நாசக

அற்றது - சேணித்தபடியை - போற்றி - (குறிகளாலே) தெளி
யவறிந்து - உணர் - (பின்னே) உண்பானாபின் - யாக்கைக்
கு - (அவ) னுடம்புக்கு - மருந்தென - வேண்டாவாம் - வேறு
வேண்டியதில்லை. எ-று. ௐ குறிகளாவன - வுடம்பு சிறுதியிரு
த்தல் - நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல் - கரசரணாதி கரணங்
கள் தொழிற்குரியவாதல் - பசிமிகுதல் - எனவிலை முதலாயி
ன. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார்.
உணினென்பது அதனருமைதோன்ற நின்றது. (உ)

அற்ற லளவறிந்துண்க வஃதுடம்பு - - - *
பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு. - - - ந.

இ-ள். அற்றல் - (முன்னுண்பப்பட்டது) அற்றல் - (பின்
னுண்ப்பிவதனை) - அளவறிந்து - (அறு) மளவறிந்து -
உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன். - உடம்பு -
(பெறுதற்கரியவிம்மணித) உடம்பை - பெற்றான் - நெடி
து - நெடுங்காலம் - உய்க்குமாறு - (அதனைக்) கொண்டுசெலு
த்துமவழி - அஃது - அதுவாம். (ஆகலால்) - எ-று. ௐ இம்
மை மறுமை விட்பேறுகளை அடைதற்குரியது இம்மணிதவு
டம்பொன்றுமேயாகலால் - உடம்புபெற்றானென்றும், அது
நெடுங்காலம்நின்றவிடத்து அவை பெருகச்செய்து கொள்ள
லாமாகலால் - நெடிதுய்க்குமாமென்றும், சொல்லினார். (ந)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - - - *
துய்க்க துவரப் பசித்து. - - - ந.

இ-ள். அற்றதறிந்து - (முன்னுண்பப்பட்டது) அற்றபடியை
அறிந்து - துவரப்பசித்து - (பின்னே) மிகப்பசித்து - (உண்
னும்போது) - மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை -
கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு - துய்க்க - உண்ணக்கடவன்.
எ-று. ௐ அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை
உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு. - உண்டது அற்றாலும் அதன்
பயனாகிய இரதம் அருதாகலால் அதுவும் அறவ்வேண்டுமெ
ன்றற்கு - மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது -
உண்பவன் சரீரகபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், கால
வியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களால்
ம்முள்ளேமாறுகொள்ளாமையும், ஆம். அவையாவன முறையே
உணவு - வாழ்வித்த சிலேஷ்மங்களாலாகிய சரீரகபாவங்க

ආර්.පී.බී.බී.

கூடு-ஆம், அறி—மருந்து.

ஞ்சு அடைபடாதவைகளைச் செய்வனவாதலும், * பெரும் பொழுது + சிறுபொழுது என்கிறகாலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றிற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமைபும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும்-ஆம். அவைகளைக் குறிக்கொள்ளாதுமனம் பட்டவழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் - கடைப்பிடித்தென்றார். (சு)

ம.இ.நா.பா.டி.லி.லா.த.வு.ண்டி.ம.று.த்.து.ண்.ஊ.ரி - - *

தூதுபா டில்லை யுயிர்த்து. - - - - - ௫.

இ-ஐ. மாறுபாடில்லாத - அம்முவகை மாறுகோளும் இல்
லாத—உண்டி- உணவை—மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேண்டி
யவனவை) மறுத்து (பிணிவாசாதவளவில்) —உண்ணின் - (ஒ
ருநவன்) உண்டால்—உயிர்க்கு - (அவ) னுயிர்க்கு —உறுபா
டு - (பிணிகளாலே) தூள்பம்விளைதல்—இல்லை - உண்டாகாது
எ-து. ✽ தன்பமுறுவது உயிரோயாதலால் - அதன்மேல்வை
த்துச்சொல்லினார். மாறுபாடில்லாதவிடத்தும் குறைதல் ந
ன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உணப்படுவனவு
ம், அவைகளினளவும், காலமும், பயனும், சொல்லப்பட்டன.]

இயிவறித் துண்பான்க னென்பம்போ னிற்குங் *
கழிபே ரி னாயான்க ளோய். - - - - கா.

இ-ள். இழிவறிந்து - அககுறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து—உண்பான் கண் - (அய்வாமே) உண்பவனிடத்து—இன்பம்போல்—தழிபேரினாயான்கண் - மிகப்பெரிய இகையை விழுங்குவோனிடத்து—நோய் | — நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும். எ-று. **ஐ** அய்வாமேயுண்டல் - உண்ணலாமளவிற்பிறிது குறைபடிண்டல், இன்பமாவது - வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன்மன்னியில் வேறுபடாமையால் - மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும், ஆம். இகையை அருந்தாமளவன்றி எடுத்துஅதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொத்தவால் - இனாயானென்றார்.

தேயள வன்நித் தெரியான் பெரி துண்ணி - - *

இ.ஸ். தெரியான் - (தன்சரீரகபாவமும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயாவிதி — (வேண்டிய உணவை வேண்டி

உ. பேரம்பொருது, காசி, சத்தி, மூர்ப்பணி, பம்பாய், ஓரவேனில், முதலே
வல். ✠ சிவபொருது, மாயா, யமம், வைகறை, காசி, தண்பகல், எப்போது.

கரு-ஆம், அதி-மருந்து

நாடு

யகாலத்து) — தீயளவன்றி - (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல் — பெரிதுண்ணின் - (ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின் — நோய் — அளவின்றி - அளவில்லாமல் — படும் - (அவனிடத்தே) வளரும். எ-று. ✽ [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணாத விடத்தே படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நோய் நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும் *
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். - - - அ.

இ-ள். (மருத்துவன்) — நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோயை — நாடி - (அதன்குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து — நோய்முதல் - (பின்பு) அந்நோய்வருதற்காரணத்தை — நாடி - ஆராய்ந்து — அது தணிக்கும்வாய் - (பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை — நாடி - அறிந்து — வாய்ப்பச் செயல் - (அதினைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன். எ-று. ✽ காரணம் - உணவுசெயலென முன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்விசண்டையும் நாடிதற்குப் பயன் - நோயையும் உபாயத்தையும் ஐயமறத்துணிதல். — மருந்துசெய்தல் - உதிரங்களைதல் - அறுத்தல் - சுமிதல் - முதலாகிய செயல்களெல்லாம். அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாபென்றார். பிழைபடாமல் - பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - - - *
கற்றான் கருதிச் செயல். - - - கூ.

இ-ள். கற்றான் - (ஆயுள்வேதத்தைக்) கற்றமருத்துவன் — (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) — உற்றுனளவும் - நோயாளியளவையும் — பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும் — காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும் — கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி — செயல் - (அவைகளோடுபொருத்தச்) செய்யக்கடவன். எ-று. ✽ நோயாளியளவு - சரிசுபாவம் பருவம் வேதனைகளினளவு. — பிணியளவு - † சாத்தியம் - அசாத்தியம் - யாப்பியம் - என்சிற - சாதி வேறுபாடும், தொடக்க நடுவிறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலாயின. — காலம் - முன்சொல்லியது. — இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல்வழியாலும், அறிவுமிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு - - - கற்றான் கருதிச் செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.]

† சாத்தியம், தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம், தீர்க்கத்தக்கது, யாப்பியம், ஓட்டத்தக்கது.

陈其昌

கூடு. ஆம், அது — மருந்து.

உதற்கவரின் தரிப்பான் மருந் துடைச் செல்வானென் *
தப்பாமை கூற்றே மருந்து. - - - - - ய.

இ-ள். மருத்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது | — உற்றவன் - (அதனை)புற்றவன் — தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன் — மருத்து - (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருத்து — உழைச்செல்வான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன் — என்று-என்று சொல்லப்பட்ட — அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய — நாற்கூற்றே - நான்குதிறத்தது. எ-று. ❀ அவைகளுள் - உற்றவன் வகை நான்காவன, பொருளுடைமை - மருத்துவன் வழிநிற்பல் - நோய்நிலையுடைத்தல்வன்மை - மருத்துவத்துலாபம்பொறுத்தல் - எனவிறை — தீர்ப்பான்வகை நான்காவன, நோய்பார்த்தற்கஞ்சாமை - ஆசிரியனை வழிபட்டி அடைந்த கல்வி றுண்ணறிவுடைமை - பலகாலுந் தீர்த்து வருதல் - மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல் - எனவிறை. — மருத்தின் வகை நான்காவன, பலபிணிகளுக்கும் ஏற்றல்-சுவைவிரியம்வினாவாற்றல்களால் மேம்படுதல் - எளிதிலே பெறப்படுதல் - சரிசுபாவத்தோடு பொருந்தல் - எனவிறை. — இயற்றுவான்வகை நான்காவன, நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை - மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல் - சொல்லியபடியே செய்தல் வல்லமை - ஆறிவுடைமை - எனவிறை. — இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணியீராமையால் இக்கூட்டத்தை மருத்தென்றார். [இதனால் அவன்தீர்த்தற்கு வேண்டியனவெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] அங்கவியல் முற்றிற்று.

இனி அப்பரகியன் முதலானவைகளிலே அடங்காதொழிந்தவைகளி னியல்பைப் பதின்மூன் றதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

ஒ ழி பி ய ல்.

கனக-ஆம், அதி—குடிமை.

அனாதாவது-உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கு ம் அவசியம் வேண்டியதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி முன்னைவகைப்பட்டது.

கூள்-ஆம்,அதி—குடிமை.

காருந்

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல நிலை இயல்பாகச் - *
செப்பமு நாணு மொருங்கு. - - - க.

இ-ள். செப்பமும் - செம்மையும் | — நாணும் | — ஒருங்
கு - ஒருசேர — இற்பிறந்தார்கண்ணல்லது - உயர்ந்தகுடியி
லே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே) — இயல்பாக - 'சு
பாவமாக — இல்லை - உண்டாகா. எ-று. * செம்மை - கருத்
தும் சொல்லும் செயலும் - தம்முள்ளே மாறுபடாமை. நா
ண - பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவைஇற்பிறந்தார்க்கானு
ல் ஒருவர்கற்பிக்க வேண்டாமல் தாமே உண்டாகும்.பிறர்க்
கானுல் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிது நில்லாவென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமும் மூன்றும் - *
மிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார். - - - உ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவர் | —
(தமக்குரிய) — ஒழுக்கமும் — வாய்மையும் - மெய்மையும் —
நாணும் - நாணமும் ஆகிய — இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்
தும் — இழுக்கார் - (நூலறிவால்லாமல்தாமாகவே) வரு
வார்.எ-று. * ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழிமன
ங்களுக்கு உரியவைவாதலால் - அம்முறைவைக்கப்பட்டன.
இழுக்கல் - தாமதியா துவருதலால் - இழுக்காரொன்றார். (உ)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் *
வகை யென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. - - - ஈ.

இ-ள். வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத — குடிக்கு -
குடியிற்பிறந்தவர்க்கு — (வறியவர்க்கென்றவிடத்து) — நகை -
முகமலர்ச்சியும் — ஈகை - (உள்ளவை)கொடுத்தலும் — இன்
சொல் - இன்சொற் (சொல்லுதலும்) — இகழாமை - இகழா
மையும் ஆகிய — நான்கும் | — வகை - (உரிய) வகையாகும் —
என்ப என்று (நூலோர்) சொல்லுவார். எ-று * பொய்மை
வேறுபடுத லுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையெ
ன்றும், இல்லாநா எல்லாநும் இகழ்வராகலால் - இகழாமை.
யை அவர்க்குருக்கியும், சொல்லினார்.குடி - ஆகுபெயர். [இவை
மூன்றுபாட்டா லும்குடிப்பிறந்தாரியல்புசொல்லப் பட்டது.]

அறிக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் - *
குன்றுவ செய்த லிலர். - - - ச.

இ-ள் அறிக்கிய - (பலவாக) அறிக்கிய — கோடி - கோடியுள்
அக

நாடுசு

கன-ஆம், அநி—குடிமை.

வினதாகியபொருளை—பெறினும் — குடிப்பிறந்தாரீ - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவாரீ |—குன்றுவ - (தம்மொழுக்கங்) குன்றுத்தொழில்களை—செய்தலில். எ - று. ✽ கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நின்றது. குன்றுத்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு எதுவாகிய தொழில்கள். (ச)

வழங்குவது விழித்தக் கண்ணும் பழங்குடி *

பண்பிற் றலைப்பிரித லின் று. - - - - - ௫.

இ-ள். பழங்குடி - பழமைதொட்டுவருகிற குடியிலே பிறந்தவாரீ |—வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள்—உள்விழ்த்தக் கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின்—(தமது) குணமுடைமையில்—தலைப்பிரிதலின் று—நீங்காரீ. எ-று. ✽ பழமைதொட்டுவருதல் - சேர சோழ பாண்டிய றொன்பதுபால் ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு வறுமையாவது - தாம்கொடுக்கும் பொருள் முன்னையளவிலேசுருங்குவ தாகலால் அதனையே சொல்லினார். (௫)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யாரீமா சற்ற - - - *

குலம்பற்றி வாழ்துமென் பாரீ. - - - - - ௬.

இ-ள். மாசற்ற-வசையற்றவருகின்ற—குலம்பற்றி - (தமது) குடிமரபினோடொத்து — வாழ்துமென்பாரீ - வாழ்க்கடவோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் | — (வறுமையுற்றவிடத்தும்) — சலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி — சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களை— செய்யாரீ. எ-று. ✽ அமைவில்லாமை-தங்குடிமரபினுக்குத் தகாமையாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாறொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

குடிப்பிறந்தாரீ கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின் *

மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. - - - - - ௭.

இ-ள். குடிப்பிறந்தாரீகண் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) — குற்றம் |—(தான்சிறிதேயாயினும்)—விசும்பின்-ஆகாசத்தின்—மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து—மறுப்போல் - களங்கம்போல் — உயர்ந்து - ஒங்கி—விளங்கும்—தோன்றும். எ-று. ✽ உயர்ந்தகுடிக்கு - விசும்பும்; அதிற்பிறத்தோருக்கு-மதியும், அவர்குற்றத்துக்கு - களங்கமும், உவமானங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்

ற அவர் 'நற்குணங்களோடு மாறாகலாலும், அக்குற்றமான
து உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணுரிண்மை தோன்றி னவனைக் - *
குலத்தின்க ணையப் படும். - - - - - அ.

இ-ள். நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையானாய் வருகின்றவ
னிடத்தே - நாரின்மை - அன்பில்லாமை - தோன்றின் - உண்
டாமாயின் - (உலகம்) - அவனை - குலத்தின்கண் - அக்குல
ப்பிறப்பிடத்தே - ஐயப்படும். எ-று. * நலமும், குலமும்,
ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால் - கொடாமை கடுஞ்சொல்
முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோ
ன்றாமை விளக்கின்றது. நலனுடையாய் வருதலினிவே
இவை தோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுக்கம் சொல்லப்பட்டது

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டிங். - *
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். - - - - - கூ.

இ-ள். நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை - கால்-
(அதனிடத்தேமுனைத்த) முனையானது - காட்டும். - (அது
போல்) - குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல் - காட்டும் - (அ
க்குலத்தினியல்பைக்) காட்டும். எ-று. * கிடந்தமை - உள்ள
குணம் - முனைமாத் திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரித
லால் இஃமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாராயினார். ஆ
கவே குலத்திற்பிறந்தார்க்கும் செயல் முதலானவைவேண்டா
வாயின. குலத்தியல்பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்
று இன்சொல் சொல்லவேண்டு மென்றபடியாயிற்று. (கூ)

நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டிண்
வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு. - - - - - டி.

இ-ள். (ஒருவன்) - நலம்வேண்டி - (தனக்கு) நலமுடை
மைவேண்டிவானாகில் - நானுடைமை - நாணமுடையவனா
தலை - வேண்டும் - வேண்டக்கடவன். - குலம்வேண்டி -
குலமுடைமையை வேண்டிவானாயின் - யார்க்கும் - (வண்
ங்கத்தக்க)யாவரிடத்தும் - பணிவு - வணங்குதலை - வேண்
டுக-வேண்டக்கடவன். எ-று. * நலம் - புகழ் புண்ணியங்
கள். அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தை தாய் இவரெல்லாம் அடங்க-யார்க்குமென்றார். பணி

நாடுகள்

கூட-ஆம், அதி—குடிமை.

வு-இருக்கையெழில் எதிர்செல்ல முதலாயின. [இவை இரண்டு
யிபாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டியன சொல்லப்பட்டன.]

கூட-ஆம், அதி—மானம்.

இலிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்
தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது - எந்தாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும்
உளமால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம்.
இது அக்குடிப் பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலா
லே அசகிறப்பிற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமைபாச் சிறப்பின வாயினும் - - - *
குன்ற வருப விடல். - - - - - க.

இ-ள். இன்றியமைபா - செய்பாதவிடத்தே தாம் அமை
யாத—சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை வாயினும்—
குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ—வருப - வருஞ்செய
ல்களை - விடல் விடக்கடவன். எ - று. * அமையாமை-
இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்
தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தா
யினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து
உடம்பினது நிலையிலாமைபும், மானத்தினது நிலையுடைமை
பும், ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகா தென்றபடி. (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரோ சீரொடு . - - *
பேராண்மை வேண்டு பவர். - - - - - உ.

இ-ள். சீரொடு-புகழுடனே - பேராண்மை - மானத்தை
நிறுத்துதல்—வேண்டிபவர்—சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு
மிடத்தும்—சீரல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத இழிதொழில்க
ளை—செய்யார் எ-று. * எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத தி
டத்தால் உண்டாதல்பற்றி—பேராண்மை யெனப்பட்டது. நி
லையுடைய புகழின் பொருடாகவும் செய்யா என்பதாம்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - - *
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. - - - - - ஈ.

இ-ள்: (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) — பெருக்கத்து - நிறைந்த

கூள-ஆம், அதி—மானம்.

காளு

செல்வம் உண்டானவிடத்து — பணிதல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு — வேண்டும். — சிறிய-குறைந்த—சுருக்கத்து - வறுமைபுண்டானவிடத்து — உயர்வு - பணியாமை — வேண்டும். எ-று. ஃஃ பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பழையவுயர்ச்சியிலே நிற்பல். செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செய்தலினாலே தாம் தாழ்த்தலும், வறுமைபுடையபோது அது தாழ்வுசெய்தலினாலே தாம் உயர்த்தலும். வேண்டுமென்பதாம். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்த்தற்கு ஏதுவானவைகளைச் செய்யாமைமயின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர் - - - *
தலையி னிழிந்தக் கடை. - - - ச.

இ-ள். மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர் — தலையின் - (தம் முயர்ந்த) தலையிலிருந்து — இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்து — தலையினிழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த — மயிரணையர் - மயிர்போல்வர். எ-று. ஃஃ அந் தலையைவிடாது நின்ற விடத்தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்த விடத்தே இழிவுசெயப்படுதலும், உவமானத்தாற்பெற்றும். (ச)

குன்றி னணையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ - - - *
குன்றி யணைய செயின். - - - டு.

இ-ள் குன்றினணையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலுயர்ந்தவரும் — குன்றுவ - தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை — குன்றியணைய - ஒரு குன்றியளவாயினும் — செயின் — குன்றுவர் - தாழ்வார். எ-று. ஃஃ குன்றியணையவும் என்கிற இழிவுசிறப்பும் மனவிகாரத்தால் தொக்கது. — தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (டு)

புகழின் றுற் புத்தேண்டிய்யாதா லென்மற் - - - *
புகழ்வார்பின் சென்று நிலை. - - - கூ.

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவார்பின்னே — சென்று நிலை - (ஒருவன் மானம் விட்டுச்) சென்று நிற்கின்ற நிலை — புகழின் று - (இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது — புத்தேண்டி - மற்றைத் தெய்வலோகத்திலே — உய்யாது - செலுத்தாது. — மற்று - இனி — என் - (அவனுக்குச் செய்வது) யாது. எ-று. ஃஃ ஆவிரண்டும் - அசைகள். புகழுண்டாக்குவப்புகழென்றார். பயனாகிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல் வீணாகமா

னங்கெடுதலின்றது என்னவென்பதாம். [இவை மூன்றுப்பட்டா
லும் அவை செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே *
கெட்டா னெனப்பித னன்று. - - - எ.

இ-ள். ஒட்டார்பின் - (தண்ணை) இதழ்வார்பின்னே—சென்
று-போய்—(பொருள்பெற்று)—ஒருவன்வாழ்தலின் - (அத
னால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும் — அந்நிலையே-மு
ன்னா நிலையிலேநின்று — கெட்டானெனப்பிதல் - இறந்தா
னென்று சொல்லப்பிதல் — நன்று - (அவனுக்கு) நன்று.
எ-று. ஐஃ புத்தும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொரு
ள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பாணா நோக்கிச் சொல்லியது.

மருந்தோமற் றானும்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து - - - - - அ.

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது — ஸ்ரீ
மூ(தன்) வலியாகிய மானம்—அழிபவந்தவிடத்து—உளனூ
ம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) வுடம்பைக் காப்பா
ற்றும்—வாழ்க்கை-வாழ்வானது—மற்றுமருந்தோ (பின்னு
டியவாண்மக்கு)மருந்தாமோ. எ-று. ஐஃ அக்குடிப்பிறப்பு-ந
றகுலங்களுக்கெல்லாம் இடஞதற் சிறப்புப்பற்றி - பெருந்த
கைமைமென்றும், அக்குணம்பலவினும் மானமானது அக்கு
டிப்பிறப்புக்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றி - ஸீடென்றும், அம்
மானம் அழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்பிதலால்-அ
தனை உளனென்றும், பின்னுமிறத்தல்நிச்சயமென்றற்கு - மருந்
தோவென்றும், சொல்லினார். (அ)

மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு - - - *
ருயிர்தீப்பர் மானம் வரின். - - - - - கூ.

இ-ள். மயிர்தீப்பின் - (தன்மயிர்த்தீரளில்) ஒருமயிர் நீங்கி
னும்—வாழா-உயிர்வாழாத—கவரிமாவன்னார் - கவரிமாவை
பொப்பவர்—மானம்வரின் - (உயிர்தீக்குதற்கான) மானம்
பெறுமானவரின்—உயிர் - அவ்வுயிரை— நீப்பர் - விடுவர்.
எ-று. ஐஃ நீப்பினுமென்னுமும்மை - தொக்குநின்றது உயி
ருமானமும் உடனில்லாதவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய
வுயிரைநீக்கி எந்தாளு நிற்பதாகிய மானமடைவ னென்பதாம்.
உவமானம் அவர்க்கு அதுஇயல்பென்பதுவிளக்கியது. (கூ)

நாசிய

கூடி-ஆம்,அதி—பெருமை.

பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு—ஒக்கும். (ஆயினும்)—சிறப்பு - (பெருமைசிறுமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள்—ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம். — செய்தொழில் - செய்யுந் தொழில்களது — வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால். எ-று. ஃஃ வேறுபாடு - தல்லவையும், தீயவையும், இரண்மீமானவையும், இரண்மீமல்லாதவையும், ஆகிய பலபிரிவுகள். — வினைவசத்தால் பஞ்சபூத-காரியமாகிய உடம்பைப் பொருத்திநின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும். ஒத்திருத்தலால் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுபடுதலால்-சிறப்பொவ்வாவென்றும். சொல்லினார் (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துஃ *
கீழல்லார் கீழல் லவர். - - - - - ஈ.

இ-ள். மேலல்லார் - (செய்தற் கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர்! — மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும் — மேலல்லர் - பெரியராகார். — கீழல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினோர்! — கீழிருந்தும்- தாழ்ந்தவெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் — கீழல்லார்-சிறியராகார். எ-று. ஃஃ மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே-செல்வவறுமைகளும், மேல் கீழ்களாலே - பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்புமாத்திரத்தாலும்,சொல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஒருமை மகளிளோ போலப் பெருமைபுத் - - - *
தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு. - - - ச.

இ-ள். ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய — மகளிளோபோல — பெருமையும் . பெருமைக்குணமும்! —தன்னைத்தான்—காத்தொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவையின் — உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம். எ-று. ஃஃ ஒழுதுதல்-மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவை செய்துவருதல். [இதனால் பெருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - - - *
னருமை யுடைய செயல். - - - - - டி.

இ-ள். பெருமையுடையவர் - (அவ்வுழியாலே) பெருமைபு

கூஅ-ஆம், அநி—பெருமை.

நாசக

டையவராயினார் | — (தாம்வறியராகியவழியும்) — அருமை
யுடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையவையாகிய
—செயல்- (தஞ்) செயல்களை? — ஆற்றினர் - (அவை செய்யும்)
வழியால் — ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவர்.
எ-று. ❀ அரியசெயல்களை முன்செய்து வந்தமைதோன்ற
பெருமை யுடையவொன்றதனாலும், ஆற்றுவா றொன்றதனாலு
ம், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றாம். [இதனால் அதனை
யுடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது. (ரு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியானாப் - - ❀
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. - - கா.

இ-ள். பெரியானா - (அப்படிப்பட்ட) பெரியானா—பே
ணி- வழிபட்டு—கொள்வேமென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொ
ள்வேமென்னும் — நோக்கு - கருத்து |—சிறியார் - மற்றை
ச்சிறியராயினோரது — உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து —
இல்லை - உண்டாகாது. எ-று. ❀ குடிமை செல்வம் கல்வியெ
ன்றிவை யுடையவராயிருக்கைமாத் திரத்தால் தம்மை வியந்
திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பானா
வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம். (கா)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றஞ் சிறப்புந்தான் ❀
சீரல் லவர்கட் படிந். - - - - எ.

இ-ள். சிறப்பும் - (தனக்குத்தரும் பெரியாரிடத்து அடங்
கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும் |—தான்—சீரல்லவர்க
ட்படிந் - (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின் —
இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்
திலே) மிகுந்த — தொழிற்றாம் - செயலையுடைத்தாம். எ-று.
❀ செருக்கினைமிகச் செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடி
மை செல்வங் கல்விகளினுலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டுபாட்
டாலும் அஃதில்லாதார்கெய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்னும் பெருமை சிறுமை - - ❀
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. - - - - அ.

இ-ள். பெருமை-பெருமையுடையவர் |—என்றும் - சிறப்
புண்டாகியநாளிலும் — பணியும் - அடங்கிநடப்பார்,—சிறு
மை-(மற்றைச்) சிறுமையுடையவர் — (என்றும்) - அது இல்

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - - *

பெருமித சூர்ந்து விடல். - - - க.

இ.ஈ. பெருமை - பெருமைக்குணமாவது - பெருமித
மின்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது இயல்பாத
ஸூட்சி) செருக்கில்லாதிருத்தல். - சிறுமை - சிறுமைக்கு
ணமாவது - பெருமிதமூர்த்திவிடல் - (காரணம் இல்லாவி
டத்தும், அதனை ஏற்றிக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலேநின்று
விடுதல். எ.து. ~~ஈ~~ அளவறச்செருக்கென்பதாயிற்று. (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் - *
குற்றமே கூறி விடும். - - - - - ட.

இ.ள். பெருமை - பெருமையுடையவர்| — அற்றமறைக்கு
ம் (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அஃமானத்தை மறையா
திற்பர். — சிறுமை - மற்றைச் சிறுமையுடையவர்| — குற்ற
மேகூறிவிடும் - (பிறர்குணத்தை மறைத்துச்) குற்றத்தையே
சொல்லிவிடுவர். எ - று. ~~ஐ~~ மறைத்தலும் சொல்லும் மற்
றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான் - அசை. [இவைமூன்று
பாட்டாலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

கூக-ஆம், அதி-சான்றாண்மை.

அஃதாவது - பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளோ
 ஆளுதற்சன்மை. பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்க
 ளோடும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கையால் இது அதன்
 பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து *
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. - - க.

இ-ள், கடனறிந்து - (நமக்கு இது) தகுவதென்று அறித்

கூக-ஆம், அகி—சான்றான்மை,

காசுந்

த—சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து — ஆண்மை -
 (அவைகளை) ஆளுதற்முன்மையை — மேற்கொள் பவர்க்கு -
 மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு — நல்லவையெல்லாம் - நல்லகு
 ணங்களெல்லாம் | — கடன் - இயல்பாயிருக்கும். — என்பு
 என்று (ஆலோர்) கொல்லுவர். எ-று. ூ சிலகுணங்களில்லா
 விடத்தும், உள்ளவை இயல்பா யிராதவிடத்தும் சான்றான்
 மையென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால் இவ்வேதுப்
 பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படி சொல்லினொன்பதாம்.

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல - - - *
 மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று - - - உ.

இ-ள். சான்றோர்நலன் - சான்றோர்நலமாவது | — குணந
 லம் - குணங்களாலாகியநலமே. — பிறநலம் - அது நீங்கலான
 உறுப்புக்களாலாகியநலம் — எந்நலத்துள்ளதூஉம் - எந்தநல
 த்திலுமுள்ளது — அன்று. எ-று. ூ அந்நலத்தை முன்னே
 பிரித்தமையால் மற்றைப் புறநலத்தை - பிறநலமென்றும்,
 அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக ஆலோரொடுத்த நலங்க
 ளுள்ளே செல்லாமையால் - எந்நலத்துள்ளதூஉ மன்றெண்
 றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சால்புக்கு
 ஏற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
 டைந்துசால் பூன்றிய தூண். - - - க.

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலு
 ம் உண்டாகிய) அன்பும் — தான் - (பழிபாவங்களி)னானு
 ம் — ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ்செய்தலும் —
 கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும் — வாய்
 மை - (எவ்விடத்தும்) மெய்மைசொல்லலும் என — சால்பு -
 சால்பென்னும் (பாரத்தை) — உன்றிய - தாங்கிய — தூண் -
 தூண்கள் | — ஐந்து. எ-று. ூ இக்குணங்கள் இல்லாதவிடத்
 தே சால்புநிலை பெருமையால் இவைகளை - தூணென்றார். (க)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறந்தீமை - *
 சொல்லா நலத்தது சால்பு. - - - ச.

இ-ள். நோன்மை-தவமாவது | — கொல்லாநலத்தது - (பி
 ருதவங்களும் வேண்டியாயினும்) ஒருயிரையுங் கொல்லா அந்

கோகாசு

கூக - ஆம், அதி - சான்றாண்மை.

பதிவிடத்தாம். — (அதுபோல்) — சால்பு - சால்பாவது |
— பிறந்திமைசொல்லாநலத்தது - (பிறகுணங்களும்கூட வேண்டு
மாயினும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்தா
ம். எ-று. ❀ தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்போல் சால்பிற்கு
பி பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்ததென்பதாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித வதுசான்றோர் - - *
மாற்றா மாற்றும் படை. - - - - - ரு.

இ-ள். ஆற்றுவார் - (ஒருகருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவர
து — ஆற்றல் - வலிமையாவது — பணிதல் - (அதற்குத் துணை
யாவாணத்) தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல். — சான்றோர் - (இ
னிச்) சால்புடையவர் — மாற்றா - பகைவரை — மாற்றும்ப
டை - பகைமை பொழிக்குஞ்சாதனமும் — ஆது. எ-று. ❀
ஆற்றல் - செயவல்லாரத்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்றபணிதற்கு
ணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார் மற்றதுமுடன் சொல்லினார்.

சா ல்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் றோல்வி - - *
துலையல்லார். கண்ணுங் கொளல். - - - - - கா.

இ-ள். சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினள) வறிகற்கு
— கட்டளை - உகைக்கலாகிய (செயல்) — யாதெனின் — தோல்
வி - (தம்மி னுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை — து
லையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும் — கொளல். எ-று.
❀ எச்சுயல்மையால் இருதிறத்தாரிடத்தும் வேண்டிதல் பெ
ற்றும். — கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமை யுடையராயிருந்தே
ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்ல நினைத்துத் தமக்
குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வா
ராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (கூ)

இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா - - *
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. - - - - - எ.

இ-ள். (சால்புடையவர்) — இன்னு - (தமக்குத்) துன்பந்த
ருமவைகளை — செய்தார்க்கும் — இனியவே - இன்பந்தரும
வைகளையே — செய்யாக்கால் — சால்பு | — என்னபயத்தது -
(வேறே) என்னபயனுடைத்து. எ-று. ❀ ஒ-அகச். சிறப்பும்
மை சால்புடையவரும் இன்னுசெய்தற்கு இடமாதல்விளக்கி
நின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னுசெய்வாராயின் தம்முடை
ய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்து
பாட்டாலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] - - - - - (எ)

இ-ள். சால்பென்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும்—தி
ண்மை - வலிமை—உண்டாகப்பெறின்—ஒருவற்கு - ஒருவ
னுக்கு—இன்மை - வறுமை (யாவ்ருவது) — இளிவன்று -
இகழ்வாகாது. எ-று. ✽ தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயி
ற்று. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேம்படுகொண்ப்தாம்.

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு-சால்புடைமையாகிய (கடனுக்கு) — ஆழியெனப்படுவார் - களையென்று சொல்லப்படுவார் — ஊழியெயரினும் - (மற்றைக்கடலும்களையுள் நிலலாதற்) காலம் வேறுபட்டாலும் — தாம்பெயரார் - தாம் வேறுபடார். எ-று. ❀ சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை-கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நின்றலால் - அதனை யுடையாணா-களையாக்கியும், சொல்லினார். [ஏதேதெயுருவகம்]

இ-ள். சான்மவர் - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர்—சான்ருண்மை - (உமது) தன்மை — குன்றின்—குன்றுவராயின்—இருநிலந்தான் - மந்தைப்பெரிய பூமிதானும்—பொறை-(தன்) பாரத்தை—தாங்காது—தாங்காதாய்முடியும். ௭-ஆ. தானுடென்னும் எச்சவுட்பை விகாரத்தால் தொக்கது.—அவர்க்கு அதுகுன்றுமையும் அதற்கு அதுதாங்கலும் இயல்பாகலால் அவை எந்நாளும் உண்டாகாநின்றனவென்பது தோன்றநின்றமையால்—மன்னென்பது + ஒழியியிசையில் வந்தது. ஓகாரம். அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவா
துதின்றே எல்லா நியம்புகளும் அதிந்து நடத்தலுடை
யராதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

✠ ஒழியீனா, ஒழிந்த சொற்பொருளைத் தருவன.

௩௩௩௩ . . . ௩-ஆம், அதி—பண்புடைமை.,

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்*
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - - க.

இ-ள். யார்மாட்டும்-யாரிடத்தும்— எண்பதத்தால் - எளி யமையத்தராயிருந்தால் - பண்புடைமையென்னும் - பண்பு டைமையெனப்படுகின்ற—வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை —எய்தல் - அடைதல்|—எளிது.—என்ப-என்று (நூலோர்||) சொல்லுவர். எ-று. ூ குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமய த்தருமாகியபோது பண்புடைமை தானே உண்டாமாகலா ல் - எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தை யெல்லாம் வசியமாக்கலால் அதனை - பழையோர்சென்ற நல் வழியாகியும், அதனை எளிதிற்பெற இது நூலோரோடிய உ பாயமென்றற்கு அவர்மேல்வைத்தும், சொல்லினார். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும் *
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - - உ.

இ-ள். அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையனாதலும் —ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற் பிறத்தலும் ஆகிய—இவ்விரண்டும் | —பண்புடைமையென் னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும்—வழக்கு- நல்வழி. எ-று. ூ அமைதல் - ஒத்துவ ருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறந்தவர் செயலை.— இரண்டிங் கூடிய வழியே பண்புடைமை யாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டா லும் பண்புடையராதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. - - - ஈ.

இ - ள். உறுப்பொத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பா லொத்தல்|—மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனித றோடு (ஒப்பாக்காமையால்) பொருந்துவதன்று. — ஒப்பதா ம்-(இனிப்) பொருந்துவதாகிய —ஒப்பு - ஒப்பாவது|—வெ றுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க—பண்பொத்தல் - பண்பாலொத் தல். எ - று. ூ ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்த லாவது - உயிரின்வேறாய் நினைபெறாத உடம்பொத்தலாகாது வேறல்லாமல்நினைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால் அப் படிப்பட்ட அவர் பண்புடையனாகவென்பதாம். (ஈ)

நா-ஆம்,அதி-பண்புடைமை.

கூளகள்

நயனொடு நன்றி புரித்த பயனுடையார் - - - *
பண்புபா ராட்டு மூலகு. - - - - - ச.

இ-ள். நயன் - நீதியையும் - நன்றி - அறத்தையும் - புரித்
த-விரும்புதலால் - பயனுடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்)
பயன்பிடுதலுடையவரது - பண்பு - பண்பை - உலகு -
உலகத்தார் - பாராட்டும் - கொண்டாடாநிற்பார். எ - று. ✽
நயனொடு நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்புகாரண
மாக வந்தமையால் அதனைப் பாராட்டு மென்றார். (ச)

நகையுள்ள மின்னா இகழ்ச்சி பகையுள்ளும் - - - *
பண்பு பாடறிவார் மாட்டு. - - - - - ரு.

இ-ள். இகழ்ச்சி - (தன்னை) இகழ்தல் - நகையுள்ளும் - (ஒ
ருவனுக்கு) வினையாட்டினிடத்தும் - இன்னாது - துன்பந்
தருவதாம். (ஆகலால்) - பாடறிவார்மாட்டு - (பிற) ரியல்பறி
ந்து நடப்பவரிடத்து - பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்து
ம் - பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்
புகளே - உ - உண்டாவனவாம். எ - று. ✽ பாடறிவாரொ
னவே அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றும். அதனை யறிந்தவர்
பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பதாகருத்து. (ரு)

பண்புடையார் பட்டுண் மிலக மதுவின்றேன் - - - *
மண்புக்கு மாய்வது மண். - - - - - கூ.

இ-ள். பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே - பட்டு -
படுதலால் - உலகம் - உலகியல் - உண்டு - (எந்நாளும்) உ -
தாய்வராநின்றது. - இன்றேல் - (அங்கேபடுதல்) இல்லையாயி
ன். - அது - அவ்வுலகியல் - மண்புக்கு - மண்ணிலேபுகுந்து
- மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம். எ - று. ✽ மற்றைப் பண்
பில்லாரசார்பல்லாமையால் ஒரு சார்புமில்லாமல் மண்ணிற்பு
குந்துமாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையா
ல் - மண்ணென்பது ஒழியிகையில்வந்தது. [இவை நான்குபா
ட்டாலும் அதனையுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

அரம்போலும் கூர்மையோனும் மரம்போல்வர் - - - *
மக்கட்பண் பில்லாதவர். - - - - - எ.

இ-ள். மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய - பண்பில்லாதவர் -
- அரம்போலும் - கூர்மையோனும் - கூர்மையை யுடைய

காள் அ

ந-ஆம், அதி—பண்புடைமை.

கோயாயினும்—மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போல்வர். எ-று. ஷ் ஓரறிவு-பரிசுத்தை அறிதல். தான் மடிவிலலாமல் தன்னைபுற்றபொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. — பின்னுவமைவிசேட அறிவிலலாமையாகிய குணம்பற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட்பண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

ந ண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும். - *
பண்பாற்றா ராதல் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். நண்பு-நட்பினை—ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி — நயமில் - பகைமையை — செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும்—பண்பாற்றாராதல் - (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை—கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம். எ-று. ஷ் நயம் - ஈரம். சிறப்பும்கை அவர்பண்பாற்றாமைக்கு இடஞாதல் தோன்றநின்றது. அதனைச் செய்யின் தாமும் அவர்தன்மையராவவொன்றற்கு - கடையென்றார். (அ)

ந கல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் - - *
பகலும்பாற் பட்டன் திருள். - - - - - கூ.

இ-ள். நகல்வல்லரல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடுகலந்து) உண்மகிழ்தல்மாட்டாதவர்க்கு — மாயிருஞாலம் - மிகவும்பெரியபூமியானது—பகலும் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும்—இருள் - இருளினிடத்தே — பாற்பட்டன் து-கிடந்ததாம். எ-று. ஷ் எல்லாரோடும் கலந்து அநியப்பெறுமையால் - பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதென்றார். (கூ)

ப ண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ ந ண்பால் - *
கலந்தீமை யாற்றிநித் தற்று. - - - - - வ.

இ-ள். பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன்—பெற்ற - (முன்ன நல்வினையினால்) அடைந்த — பெருஞ்செல்வம் — (அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாதுகொடுத்தல்) — நண்பால் - நல்ல(புகழின்)பால்—கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது—தீமையால்—குற்றத்தால்—திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும். எ - று. ஷ் கலத்தீமையென்பது - கலத்தீமையெனவிசாரப்பட்டது. தொழிலுவமமாகலால் உவமேயத்திற் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கும்வலிமையிலஞதல்தோன்ற - பெற்ற

ॐ

கூளைய

நாக-ஆம், அஃ—தன்நியில்செல்வம்.

நாட்ட மிலநி யிசைவேண்டா வாடவர் - - - *

தோற்ற நிலக்குப் பொறை. - - - - - ரு.

இ - ள். ஈட்டம் - (பிறரின்கிச) சம்பாதிப்போமென்று
—இவநி - பொருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி
—இசை - (அதன்பயனாகிய) புகழை—வேண்டாவாடவர் - வி
ரும்பாதமக்களது—தோற்றம்-பிறப்பு—நிலக்கு - பூமிக்கு
—பொறை-பாரமாம் (அவ்வளவே.) எ-று. * புகழ் - இரு
மைக்கும்உறுதியாகிய அறமாகலால் நகையால் அதனை வேண்
டாமல் சம்பாதிக்கைத் துண்பத்தையும், காப்பாற்றத் துண
பத்தையும், வேண்டிய அறிவில்லாமைபற்றி - நிலக்குப்பொ
றையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியஉடம்பினை. (ரு)

எச்சமென் மென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
ன்சச்சப் டாஅ தவன். - - - - - ச.

இ - ள். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அநியா
மையால்) ஒருவராலும். — நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்பட
டாதவன். — (தான் இறந்தவிடத்து)—எச்சமென்று - (இங்
கே) ஒழிந்துநிற்பதாக—என் - எதை?—எண்ணுங்கொல் - நி
னைப்பானோ. எ-று. * இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புகழ்-சுவா
ர்மேலல்லாமல் நிலலாமையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வள
வும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்கு - என்னெண்ணுங்கொல்லெ
ன்றார். ஒ - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம்
பிறர்க்குப் பயன்படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுப்பதாஉந் துய்ப்பதாஉ மில்லார்க்கடுக்கிய *

கோடியுண் டாயினு மில். - - - - - (ரு)

இ-ள். கொடுப்பதாஉம்-(பிறர்க்கு) ஈவதும்—துய்ப்பதாஉ
ம்-(தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டுசெய்கையும்) —
இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு — அடுக்கிய - (பலவாக)
அடுக்கிய—கோடியுண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டா
யினும்—இல்-(ஒன்றும்)|இல்லை. எ-று. * இன்பத்தினும்அ
றம் சிறத்தமைபால் - கொடுத்தல் முன் சொல்லப்பட்டது. ஒ
ன்றாயில்லாப்போற் பயனிரண்டும் இழத்தவால் இல்லென்றார்.

தம் பெருஞ்செல்வந் தான் துவ்வான் நக்கார்க்கொன்
ந்த லிபல்பிவா தான். - - - - - ரு.

இ-ள். தான் துவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி—(அத

நாக-ஆம், அதி—நன்றியில்செல்வம்.

காரை

ன்மேலும்) — தக்கார்க்கு - தருதியுடையவர்க்கு — ஒன்று - (அவர்க்கேண்டிய) தொன்றை — நதவியல்லிலாதான் - கொடுத்த நன்மையில்லாதவன் | — பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுச் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு — ஏதம் - ஒரு நோய். எ-று. தக்கார் - தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாக்கினமைபால் - நோயென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டும் உடன்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அற்றார்க்கொன்றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம் - *
பெற்று டமியன்மூத் தற்று. - - - - எ.

இ-ள். அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு) மிலராயினார்க்கு — ஒன்று - (அவர்க்கேண்டிய) தொன்றை — ஆற்றாதான் - கொடாதவனது — செல்வம் — வினாகக்கழிதல் | — மிகநலம் - (பெண்டிரின்) மிகுந்தநலத்தினை — பெற்றாள் - பெற்றவொருத்தி — (கொடுப்பாரில்லாமையினாலே) — தமியள் - (கணவனில்லாமல்) தனியளாய் — மூத்தற்று - மூத்ததன்மைத்து. எ-று. நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இவ்விரண்டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பானுமேயல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சுப் படாதவன் செல்வ நபிபுரு - - - - *
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். (வதியவர்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுக்கொடாமையால்) — நச்சுப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன் — செல்வம் - செல்வம் (பெறுதல்) — நபிபுருள் - ஊர்நபிவுள்ள — நச்சுமரம் - எட்டிமரம் — பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும். எ-று. சமீபித்திருக்கைகளாற் பயனிலையென்பதாம்.

அன்பொரிஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய *
வொன்பொருள் கொள்வார் பிறர் - - - - சு.

இ-ள். (ஒருவன்) — அன்பொரிஇ - (கொடாதிருத்தற்பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்வதனை ஒழிந்து — தற்செற்று - (வேண்டிவன அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி — அறன் - (வதியவர்க்குக் கொடுத்த லாதியாகிய)

௪௪௨

நக-ஆம், அதி—நன்றியில் செல்வம்:

அறத்தை—நோக்காது - நினையாமல் — ஈட்டிய-சம்பாதித்த
—ஒன்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை—கொள்வார் - (கொண்
டுபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார்|—பிறர். எ-று. ப் பயனாகிய
அறமும் இன்பமும் செய்துகொள்ளாதவனுக்குப் பொரு
ளால் உள்ளது சம்பாதித்தறதுன்பமே யென்பது தோன்ற-
ஈட்டியவென்றும், அவன் சந்திவழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவா
நென்பதுதோன்ற-பிறனென்றும், சொல்லினார். (சு)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி - - - - *
வறங்கூர்ந்த நன்னய துடைத்து. - - - - (ய)

இ-ள். சீருடை-புகழுடைத்தாகிய — செல்வர் - செல்வத்தி
னையுடையவரது — சிறுதுணி - (நிற்குங்காலம்) சிறிய வறு
மை|—மாரி - (உலகத்தை யெல்லா நில்லிற்றுத்துகிற) மேகம்|
—வறங்கூர்ந்த நன்னயது. - வறுமை மிகுந்ததுபோல்வதோ ரியல்
பினை?—உடைத்து. எ-று. ப் துணி-வெறுப்பு. அதனைச்செ
ய்தலால் வறுமை துணியெனப்பட்டது, யாவர்க்கும் பயன்ப
பட்டவர் அதனால் வறியராகியவிடத்தும் அவ்வறுமை கடிதுநீ
ரீருதலால் பின்னும் செல்வராய்ப் பயன்படுவொன்பது உவ
மானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றியில்லாத செல்வ
ம் எந்நாளும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. [இவைநான்குபா
ட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

நக-ஆம், அதி—நாணுடைமை.

அஃதாவது-முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலா
கிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாதகருமங்க
ளில் நாணுதலுடையராத் தன்மை. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனாலே விளங்கும்.

கருமத்தா னாணத னாணத் திருதுத - - - - *
னல்லவர் நாணப் பிற. - - - - க.

இ-ள்.நாணு - (நன்மக்களது)நாணுவது | — கருமத்தால்-
(இழித்த) கருமங்காரணமாக — நாணுதல் - நாணுதலாம்.—
பிற-அதல்லாமல் மனமொழிமெய்களது ஒழிக்கத்தால் வருகி
ற நாணங்கள்|— திருதுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய—ந
ல்லவர்-குலமகளிரது—நாணு - நாணங்கள்போலும். எ-று.

௩௨-ஆம், அந்—நாணுடைமை.

காஎயக

✽ பிறகுலமகளிரது நானென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நானென்பதும், நாணுதலென்பதனால் கரும்த்தி னிழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவொன்பது - புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனால் நானினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள ணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல ✽
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. - உ.

இ-ள். உண்-உண்டியும் | — உடை-ஆடையும் | — எச்சம்-ஒழிந்தவைகளும் | — உயிர்க்கெல்லாம் - (மக்க) னுயிர்க்கெல்லாம்—வேறல்ல - பொதுவாம்.—மாந்தர்சிறப்பு - (நன்மக்களுக்குச்சிறப்பாவது) — நாணுடைமை - நாணமுடைமையாம் [அவையல்ல.] எ-று. ✽ ஒழிந்தவை-உறக்கமும், காமமும், அச்சமும்,—சிறப்பு - அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. (உ)

உள ணைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு ✽
நன்மை குறித்தது சால்பு. - - - - - க.

இ-ள். உயிரெல்லாம் | — உளை-உடம்பை | — குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாவாம். — (அது போல்)—சால்பு - (நற்குணங்களி)ன்றைவானது | — நானென்னுநன்மை - நானென்றிற நற்குணத்தை—குறித்தது - தனக்கு யிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது. எ-று. ✽ உயிர்-உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாத விதம்போல் சால்பு - நானோடுகூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம். (க)

அ னியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கென்றேற் ✽
பினியன்றோ டிடு நடை. - - - - - ச.

இ-ள். சான்றோர்க்கு—நாணுடைமை | — அனியன்றோ—அஃகின்றேல்- அவ்வுணி இல்லையாயின்—டிடுநடை - (அவர்) பெருமிதநடை | —பினியன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயன்றோ. எ-று. ✽ அழகுசெய்தலால் - அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையால் - பினியென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பி றர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் ✽
சுறைபதி யென்னு மூலகு. - - - - - டு.

இ - ள். பிறர்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும்—தம்பழியும் - தமக்குவரும்பழியையும்—நாணுவார் - (ஒப்பாகமறிக்க

நாள் ௪௪

௩௨-ஆம், ௮-நாள் - நானுடைமை.

தீது) நானுவாளை - உலகு - உலகத்தார் | -- நானுக்கு - உலகைப் பறிப்பதும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவார். எ-து. ஐ. ஒப்பாசுமறித்தல் - பிறர்க்குவந்த பழியையும் தமக்குவந்ததாகவே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வொன்பதாம். [இதனால் அதனையுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நா ன்வேலி கொள்ளாது மன்னே விடன்னூலம் *

பேணலர் மேலாயவர், - - - - - கூ.

இ-ள். மேலாயவர் - உயர்ந்தவர் | - வேலி - (தமக்குக்) காப்பாக - நாண் - நாணத்தை - கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல் - விடன்னூலம் - பரப்பான பூமியை - பேணலர் - கொள்ளவிரும்பார். எ-து. ஐ. பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார். நாணமும் பூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி நேரிட்டவிடத்து நாணத்தைக்கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பா என்பதாம். மன்னும் ஓவும்-அகைகள். கூ.

நா னுலுயினைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா *

இண்பிறவார் நானுள் பவர். - - - - - எ.

இ-ள். நானுள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாது நடிப்பவர் | - (அந்நானும் உயிருங் கூடிநிற்கமாட்டாதவிடத்து) - நானுல் - நாண்சிதையாமற்பொருட்டு - உயிர்-உயினை - துறப்பார் - நீக்குவார். - உயிர்ப்பொருட்டான் - உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு - நாண் - நாணினை - துறவார் - நீக்கார். எ-து. ஐ. நாண் - உயிரினுஞ் சேந்ததென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வர்செயல்சொல்லப்பட்டது.

பி றநாணத் தக்கது தானானு னுயி - - - - *

னறநாணத் தக்க துடைத்து. - - - - - அ.

இ-ள். பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும் - நாணத்தக்கது - நாணத்தக்கபழியை - தானானுயின் - (ஒருவன்) தானானுசெய்வானுபின் - (அந்நானுடை) - அறம் - நாணத்தக்கது - (அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை - உடைத்து. எ-து. ஐ. நாணியல்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

கு லஞ்சுரிங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுரி - - *

நாணின்மை நின்றக் கடை. - - - - - கூ.

இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம் - பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்

நாள்கள்

நாளும், அதி—குடிசெயல்வகை.

ஆள்வினையு மான்ற வரிவுமென விரண்டி - - ✽
 ஸீள்வினையா ஸீளங் குடி. - - - - உ.

இ-ள். ஆள்வினையும்-முயற்சியும்— ஆன்றவறியும் - நிறைந்தவறியும் — எனவிரண்டி - என்னுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய — நீள்வினையான் - ஓய்வில்லாத கருமச்செயலால்—குடி - (ஒருவனது) குடி—நீளும்-உயரும். எ-று. ✽ நிறைதல் - இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். — ஆள்வினை - சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு. — ஆன்றவறியு-உயர்த்தற்கு ஏற்றசெயல்களும் அவை முடிக்கும் விதமும் நாடிப்பிழைபடாமல் எண்ணுதற்பொருட்டு. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற் குத் தெய்வ - ✽
 மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். - - - - கூ.

இ-ள். குடிசெய்வலென்னும்-(என்) குடியினை உயரச்செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின்முயலுகிற)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தெய்வம் - தெய்வமானது—மடி - உடையை—தற்று - இறுகவுறித்திக்கொண்டு—தான்—முந்தறும்-முன்னேயுற்றுநிற்கும். எ-று. ✽ முன்னடப்பார் செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (கூ)

குழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத் - ✽
 தாழா துருந்து பவர்க்கு. - - - - ச.

இ-ள். தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழில் — தாழாது - வினாத்தி— உருந்துபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு — (அத்தொழில் முடிக்கும்விதம்) — குழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டாமல்—தானேமுடிவெய்தும் - தானேமுடிவுபெறும். எ - று. ✽ குடி அதற்காந்தொழிலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். ஊழ்முந்தறுதலாற் படன் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்கு ஊழ் துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணச் - ✽
 சுற்றமாச் சுற்று முலகு. - - - - கூ.

இ-ள். குற்ற மிலனாய் - குற்றமானவைசெய்திலனாகி — குடிசெய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து — வாழ்வாணச் — சுற்றமா - (அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி— உலகு - உலகத்

நா-ஆம், அதி—குடிசெயல்வகை.

நாள்ள

தார்|—சுற்றும் - (தாமேசென்று)சுழ்வார். எ-று. ✽ குற்றமாயின - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். —தாமும்பயனடைதலோக்கி யாவரும் சென்று சார்வரென்பதாம். (டு)

ந ல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த ✽ வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். - ஈ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—நல்லாண்மையென்பது—நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது| — தான்பிறந்த—இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மையை — ஆக்கிக்கொளல் - (தனக்கு)உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல் - எ-று. ✽ போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மை யென விசேடித்தார். குடியையாளுதற்றன்மை - குடியிலுள்ளவரை உயரச் செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்து கொள்ளுதல் நல்லாண்மையாம்விதம் வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (ஈ)

அ மரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து - ✽ மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. - - - எ.

இ - ள். அமரகத்து - களத்தினிடத்து— (சென்றவர்பலராயினும் போர்தாங்குதல்)—வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேலதாருதல்)போல—தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும்—(பிறந்தவர்பலராயினும்) — பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல்|—ஆற்றுவார்மேற்றே-வல்லவர்மேலதேயாம். எ - று. ✽ நன்முமிழிக்கப்படுவார் அவரோயென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவை செய்வாரடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

கு டிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - ✽ மாணங் கருதக் கெடும். - - - - - அ.

இ - ள். மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக்காது காலத்தைநோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டு — மாணம் - மாணத்தையும்—கருத-நினைப்பராகில்—கெடும் - (குடி) கெடும் (ஆதலால்)—குடிசெய்வார்க்கு—பருவம் - காலநியதி|—இல்லை. எ-று. ✽ காலநோக்கி மடிசெய்தல் - வெயின்மழைபனியுடைமை நோக்கிப் பின்னேசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல்.—மாணங் கருதல் - இக்குடியிலுள்ளாரியாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேனெனவென்று உட்கொள்ளுதல். — முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொ

யச-ஆம்,அதி—உழவு.

நாஎசு

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன - - - *
 லுழந்து முழவே தலை. - - - க.

இ-ள். உலகம் | — சுழன்றும் (உழுதலால் வருமெப்பருத் தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும் — ஏர்ப்பி ன்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று. — அதன ல்-ஆதலால் — உழந்தும்-எல்லாவருத்தமுற்றும் — தலை - தலை மையாகிய(தொழில்) — உழவே - உழுதலேயாம். எ-று. ✽
 ஏருடையார்க்கு ஆதலால் ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களா லே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின்பொருட்டு உழுவா ரிடத்துச் செல்லல்வேண்டிதலால் - சுழன்றுமேர்ப்பின்னது லகமென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் க டையென்பதுதோன்ற - உழந்துமுழவேதலையென்றும், சொ ல்லினார். [இதனால்உழவினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (க)

உழுவா ருலத்தார்க் காணியம் தாற்றா - - - *
 தெழுவானா யெல்லாம் பொறுத்து. - - - உ.

இ-ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர் | — அஃதாற்றாது - அவ் வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் — எழுவாணாயெல்லாம் - (பிற தொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவராயும் — பொறுத் து - தாங்குதலால் — உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க் கு) — ஆணி-அச்சாணியாவர். எ-று. ✽ உழுவாரென்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். — உலகத்தாரொன்றது - இங்கே அ வ்வுழவர்நீங்கலானவனா — கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசவுருவம்.) (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரோ வாழ்வார்மற் றெல்லாத் *
 தொழுதுண்டு பின் செல் பவர். - - - ந.

இ-ள். உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செ ய்து — உண்டு - (அதனால்தாமும்) உண்டு — வாழ்வாரோ | — வா ழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்) வாழ்கின்றவர். — மற்றெல்லாம்- மற்றவரெல்லாரும் | — தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது — உ ண்டி - (அதனால்தாமும்) உண்டு — பின்செல்பவர் - (அவரைப்) பின்செல்லுகின்றவர். எ-று. ✽ தாமும் மனிதராய்ப் பிறந் திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர்சிலகொடுக்கத்தம் முயிர்கா த்து அவர்பின்செல்வார்தமக்கு உரியரல்ல என்பதுகருத்து.

நா அய

நாசனும், அநி—உழவு.

பலகுடை-நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - *

ரலகுடை நீழலவர். - - - - - ச.

இ-ள். அலகுடை- (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லையுடையரா
கிய — நீழலவர் - தண்ணியுடையோர் | — பலகுடைநீழலு
ம்-பலவேந்தர்குடைநீழலதாகிய (பூமிமுழுதையும்) — தங்கு
டைக்கீழ்-தம(வேந்தர்) குடைக்கீழே — காண்பர். எ-று. ✽
அலகு-உதிர். அது இங்கே நெல்லுக்காயிற்று. நீழல்போலு
தலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவொன்றது - இரப்போர்க்கு
கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடையென்றார்.
குடை நீழலென்பதும் ஆகுபெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்ற்பெ
ருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொன்பதாம். (ச)

இரவா நிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது - - - - - *

கைசெய்துண் மாயை யவர். - - - - - ரு.

இ-ள். கை-(தம்)கையால்—செய்து - (உழுதல்) செய்து—
உண்ணமாயையவர் உண்ணாதலை இயல்பாகவுடையவர் | — இரவா
ர்-(பிறரைத்தாம்) இரவார்.—இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்
பவர்க்கு—ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்றை — கரவா
து-ஒளிக்காமல்—ஈவர்-கொடுப்பார். எ - று. ✽ கைசெய்து
ண் மாயையவொன்பது எந்நாளும் அழிவில்லாத செல்லமு
டையவொன்னும் ஏதுவை உள்ளேகொண்டுநின்றது. (ரு)

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் *

விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. - - - - - கூ.

இ-ள். உழவினார், உழுதலையுடையவர் | — கைம்மடங்கின்-
கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின் — விழைவதூஉம்-
(யாவரும்) விரும்புமுணவும் — விட்டேமென்பார்க்கு - துற
ந்தோமென்பார்க்கு—நிலை - (அவ்வறத்திலே) நின்றலும் —
இல்லை-உவவர்கா. எ - று. ✽ உம்மை இறுதியிலும் வந்துகூ
டியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறம்செ
ய்தலும், யாவர்க்குமில்லையாயின் - அவருறுப்பு மாத்திரமாகி
ய கைகம்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடு
ன்னும் பயன்கள் திகழாவென்பதாம். [இவ்வைந்துபாட்டா
லும் அதனைச்செய்வாது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தொடிப்புழுதி கஞ்சா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும் *

வேண்டாது சாலப் பரிம். - - - - - எ.

இ-ள். (ஒருநிலத்தினையுமுதவன்)—தொடிப்புழுதி - ஒருப

நாச-ஆம், அதி—உழவு.

நா அக

லப்புமுதி—கஃசா-காற்பலமாம்படி—உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவனாயின் — (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்) —பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும் - வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல்—சாலப்பபிம்-பருத்துவினையும் - எ-று. ஃபிடித்து - பிடியிலுள்ளது. சான்று-சாலவென்றாயது. (எ)

எரினு நன்ற லெருவிடுதல் கட்டபி - - *

னீரினு நன்றதன் காப்பு, - - - *

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு)—எரினும் - அவ்வுழுதலினும்—எருவிடுதல்-எருப்பெய்தல்—நன்று. — கட்டபின் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின்—அதன்காப்பு- அதனைக்காத்தல்—நீரினும். நீர்பாய்ச்சலினும்—நன்று. எ-று. ஃபிடித்து—உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல் - பட்டிமாபிழுதலானவைகளால் அழிவடையாமற் காத்தல்.—உழுதல் - எருப்பெய்தல் - களைபிடுங்கல் - நீர்பாய்ச்சல் - காத்தல் - என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந் - - *

தில்லாளி னாடி விநிம். - - - *

இ-ள். கிழவன் (அந்நிலத்துக்கு) உரியவன் —செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்பானாகி—இருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால் —அந்நிலம்—இல்லாளின்-மனைவிபோல்—புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்து—ஊடிவிநிம் - (அவனோடு) பிணங்கிவிநிம். எ-று. ஃபிடித்து—உழுதல்-ஆகுபெயர். பிறரை எவியிராமல் தான் செல்லவேண்டுமென்பதுதோன்ற - கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்துவேண்டியவைசெய்பானது வேறிடத்திருந்தவழிமனையாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன்போகமிழத்தனோக்கி. [இவைமூன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யும்விதம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

இலமென் நகைஇ யிருப்பானாக் காணி - - *

னிலமென்னு நல்லா ணகும். - - - ட.

இ-ள். இலமென்று - வறியேமென்றுசொல்லி—அகைஇ யிருப்பானா - சோம்பியிருப்பவனா—காணின் - கண்டால்—நிலமென்னுநல்லாள் - நிலமகனென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள்—நரும் - (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள். எ-று.

(கக)

பெரிய அம்மை.

நாச-ஆம், அதி-உழவு.

✽ உழுதல் முதலானவை செய்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்
கொடுத்தவருகின்ற விதம்பற்றி - நல்லாளென்றும், அதுகண்
டருந்தும் அதுசெய்யாது வறுமைபுறுகின்ற அறிவில்லாமை
பற்றி நகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அதுசெய்யாத
விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற
அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (ஓ)

*****U*****

௩௩-ஆம், அதி—நல்குரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி லினைஞத றியாடுதனி னின்மையி - *

இன்மையே யின்னா தது. - - - - - *

இ-ள். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல் — இன்னொரு - துன்பஞ்செய்வது — யாதெனின் - யாதென்றுவினாவின — இன்மையின் - வறுமைபோல் — இன்னொரு - துன்பஞ்செய்வது — இன்மையே + வறுமையே. எ - று. ஐப்பதில் கையெனவே மிகுந்ததில்லாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க

இ	ஈனம் யெனவொரு பாவி மறுமையு	-	-	*
	கிம்மையு கின்னி வரும்.	-	-	*

இ-ஊர். இன்மையென - வறுமையெனப்படுகிற—ஒருபாவி—
—(ஒருவனிடத்துவரும்போது) — மறுமையும் - மறுமையி
ன்பமும்—இம்மைமட்டம் - இம்மையின்பமும்—இன்றி - (அவ
னுக்கு) இல்லையாக—வரும், எ-று. ✽ இன்மையென ஒருபா
வியென்பதற்கு அழுக்காறென்றவொரு பாவியென்றதற்கு உ
ரைசெய்தபடி உரைக்க.—மறுமை இம்மை ஆகுபெயர், ஈயா
மையாலும், அனுபவியாமையாலும் = அவையிலவாயின. (உ)

தொல்வரவுத் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக *
தல்சூர வென்னு நகை. - - - - *

இ-ஊ. நல்குதலென்னும் - வறுமைபென்று சொல்லப்படுகி
ற-நகை-ஆகை-தொல்வரவும் - (தன்னுலேபற்றப்பட்டவ
ருடைய) பழையகுடிவரவினையும்-தோலும் - (அதற்கேற்
ற) கொல்லினையும்-கெடுக்கும்- (ஒருசேரக்) கெடுக்கும்.எ-
னா. ✽ நகையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்கு

நாடு-ஆம், அந்—நல்குரவு.

நாடு

குரவைநகையாக்கி - அது அக்குடியிற்பழையோர்க்கு இல்லாதஇழி தொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டாக்கலால்அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக்கெடுக்குமென்றார்..(ந)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யினிவந்த - - *
சொற் பிறக்குஞ் சோர்வுதரும். - - ச.

இ-ள். இன்மை - வறுமையானது | -- இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும் -- இனிவந்த சொல் - அவமானச்சொல்—பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய -- சோர்வு - சோர்வினை? -- தரும்-உண்டாக்கும்-எ-று. சிற்றப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்றுது. அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்வு - தாம்படுகிற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தேதங்குடிப்பிறப்பினைமறந்து அது சொல்லுவதாகநினைத்தல். - (ச)

நல்குர வென்னு மிழிம்பையுட் பல்குரைத் - *
துன்பங்கள் சென்று பரிம். - - - - - நு.

இ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுமீ—இழிம்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே -- பல் - பலவாகிய -- துன்பங்கள் - துன்பங்களும் | --சென்று-வந்து—பரிம்-வினையும். எ-று. குரை - இசைநிறை -- துன்பமும் தானும் உடனே தோன்றலால் - வறுமையை - துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச் செல்வர் மனைவாயினோக்கிச் செல்லற்றுன்பமும் - அவரைக்காணற்றுன்பமும் - கண்டபின்மறுத்தவிடத்து உண்டாந்துன்பமும் - மறுக்காதவிடத்தும் அவர்கொடுத்ததுவாக்ந்துன்பமும் - அதுகொண்டிவந்து அனுபவிப்பவைகளைக் கூட்டுதற்றுன்பமும் - முதலானவை நாள்தோறும் வேறு வேறுகவருதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது] (நு)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்.*
சொற்பொருள் சோர்வுபரிம். - - - - - கூ.

இ-ள். நற்பொருள் - மெய்ந்துற்பொருளை -- நன்குணர்ந்து-தெளியவந்தது -- சொல்லினும் -- நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது -- சொல்-சொல்லானது | -- பொருள்சோர்வு-பொருளில்லாமைநயது -- பரிம்-கூறும். எ-று. நற்பொரு

நா.அ.சு.

நாடு-ஆம், அந்நி - நல்குரவு.

ளில்லாமைக்கூடுதலாவது - யாம் விரும்பி இவர்கொல்லிக்
கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர்குறை முடிக்கவே
ன்றிமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமைபால் - பயனில்சொ
ல்லாய்முடிதல். —கல்விபும்பயன்படாதென்பதாம். (சு)

அறஞ்சாரா நல்குர வின்றதாயானும் - - - *
பிறன்போல நோக்கப் பறும். - - - எ.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருந்தவில்லாத - நல்குரவு - வறுமையையுடையவன். — நன்றதாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும் | — பிறன்போல | — நோக்கப்பறும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன். எ-று. * அறத்தோடு பொருந்தவில்லாமை - காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடுமிகையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது அவனிடத்தேகொள்வதில்லாமையே. யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால் அதுநோக்கிச்சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ ரென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருதலும் - - - *
கொன்றது போலு நிரப்பு - - - அ.

இ-ள். நெருதலும் - நேற்றும் — கொன்றதுபோலும் - கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துன்பங்களைச்செய்த) — நிரப்பு - வறுமையானது | — இன்றும் - இன்றைக்கும் — வருவது கொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ. [வந்தால் இனியானது செய்வேன்.] எ-று. * அதனுன்பங்கள் - முன்சொல்லப்பட்டன. நேற்றுமிகவும் வருந்தி வயிறுநிறைத்த ஒருவன்சொல்லும்.

நெருப்பினுட் ஞ்சுவ மாகு நிரப்பினுள் - - - *
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. - - - கூ.

இ-ள். நெருப்பினுள் — தஞ்சலும். (கிடந்து) தூங்கலும் | — ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும். — நிரப்பினுள் - வறுமைவந்தவிடத்து — யாதொன்றும் - யாதொன்றாலும் — கண்பாடு - தூங்குதல் | — அரிது - இல்லை. எ-று. * நெருப்பினும் வறுமைகொடி தென்றபடியாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லும். [இவை நான்குபாட்டாலும் வறுமைப்பட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை - - - *
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. - - - ம.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்

இனி 'மானங்கெடாத விரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலா
ல் அவ்விரவினாலும் வீடுபெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகி
ய உடம்பைக் காக்கலாமென்கிற அறநூல் வழக்குப்ப
ற்றிமுன் துவரத்தூறத்தலென்ற இறத்தலை விலக்குதற்
பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதிகாரமுறைமை
யும் இதனாலே விளங்கும்.

இரக்க விரத்தக்காரீர் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

இ-ள். (வறுமைப்பட்டவர்) — இரத்தக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடையவனா—காணின் - கண்டவிடத்து—இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர்.—கரப்பின் - (அவர்) ஒளித்தாராயின்—அவர்பழி - அவர்க்குப்பழியாம்.—தம்பழியன்று - தமக்குப்பழியாகாது. (ஆதலால்) எ-று. ❀ இரத்தற்கேற்புடையவராவார்—சொல்லுமுன்னே அறிதலுடையராய் மறாமற்கொடுப்பவர்.—அவர் உலகத்தில் அரியராதலால் காணினென்றும், அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லாமையால் இரக்கவென்றும், அவர் கொடுத்தலிலே குறைகாட்டாமையால் -கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரிசுத்த வெண்புடவையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தே கடிது செல்லுதலால் அவர் பழிபென்றும், ஏற்பில்லாதவரிடத்தே இரவல்லாமைபால் தம்பழியன்றென்றும், சொல்லினார்.

(கௌ)

காஅன

நாக-ஆம், அதி—இரவு.

இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை - - - *
தன்ப முறா வரின். - - - உ.

இ-ள். ஒருவற்கு—இரத்தல் - இரத்தலும்|—இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.— இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள்— (நவராது அறிவுடைமையால்)—தன்பமுறா - (தான்) தன்பமுறமல—வரின். எ-று. இன்பம் - ஆகுபெயர் - உறாமலென்பது—கடைகுறைந்தது. தன்பமாவன—நவாரிடத்துக்காலமுமீடமுமீ அறிந்துசெல்லுதலும் - அவர்குறிப்பறிதலும்—அவரைத்தன்வசப்படுத்தலும்—அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நாடிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வருவனவும், ஆம். அவையுறாமல் வருதலாவது—அவரிமுன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமானமில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] உ

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் - - - *
நிரப்புமோ றேருடைத்து. - - - க.

இ-ள். கரப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத—நெஞ்சின் - நெஞ்சினையுடைய—கடனறிவார்முன்—மானமறிவார்முன்—நின்று—இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை இரத்தலும்|—ஒரோர் - ஓரமுதை - உடைத்து - (வறுமைப் பட்டவர்க்கு) உடைத்து. எ-று. இ-ஈ. கரத்திப் கருக்கத்துவேண்டு முயர்வென்றதனால் அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது. மானமறிதல்—சொல்லத்தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அறிதல். அப்பந்வுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கைமாத்நிரமே போதுமாகையால் - முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலால் வருஞ் சிறுமை அடையாமையால் - ஒரோ ருடைத்தென்றும், சொல்லினார். உம்மை—ஆய்விரவினிழிவுவிளக்கிநின்றது. (க)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல் - - - *
கனவினுந் தேற்றுதார் மாட்டு. - - - ச.

இ - ஈ. கரத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை—கனவிலும்—தேற்றுதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து—இரத்தலும்|—நதலேபோலும்—(வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும். எ-று. இ-ஈ. தான்புகழ்தாராதாமினும்முன்னுண்டாகியபுகழ் கெடவாாமையால், நதலேபோலுமென்றார். எ-அசை. (ச)

௯௯-ஆம்,அதி—இரவு.

௯௮௭

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் - *
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. - - - - - ரு.

இ-ள். கண்ணினு - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமா
த்திரத்தால் - இரப்பவர் - (உயிர்காத்தற்பொருட்டு) -
மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது - கரப்பிலா
ர் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர் - வையகத்
து - உலகத்து - உண்மையான் - இருக்கின்றபடியினாலே [பி
றிதொள்ளுலன்று.] எ-று. ூ அவரில்லையாயின் மானம் விட
மாட்டாமையால் உயிராவிரிவொன்பதாம். (ரு)

கரப்பிடும்பை யில்லாநாக் காணி நிரப்பிடும்பை - *
யெல்லா மொருங்கு கெடும். - - - - - ஈ.

இ-ள். கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியநோயை
— இல்லாநா - உடையரல்லாநா—காணின் - (மானம்விடா
மலிரப்பவர்க்கு) - நிரப்பிடும்பையெல்லாம் - வறுமையால்வ
ருந்துன்பங்க ளெல்லாம் - ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடு
ம். எ-று ூ ஒளித்தல் - ஒருவனுக்குவேண்டிய தொன்றல்லா
மையால் அதனை - நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்
தக்கவரைக்கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியி
னராவராகலால் - எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும், சொல்லி
ரை. இடும்பை - துன்பம் - அதுநோய்க்கு ஆகுபெயர். (ஈ)

இகழ்த்தெள்ளா தீவாநாக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள *
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து. - - - - - எ.

இ-ள். இகழ்த்து - (தம்மை) அவமதித்து—எள்ளாது - இழி
வுசொல்லாமல்—ஈவாநா - (பொருள்) கொடுப்பவரை - கா
ணின் - உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது) மனம் - மகிழ்ந்து -
உள்ளுள் - உள்ளுள்ளே - உவப்பது - மலருந்தன்மையை -
உடைத்து. எ-று. ூ இகழ்த்தெள்ளாதெனவே - நன்குமதித்
தலும், இனியவைசொல்லலும் - கொள்ளப்படும். - அவ்விர
ப்பவர்க்குவறுமைத்துன்பம் கெடுவதுமர்த்திரமேயன்றி - த
ம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நி
னைத்தலாலும் - உள்ளுஞுவப்பதுடைத்தென்றார். [இவை ஐந்
துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவ ரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] எ.

௩௮௮

௩௮௮-ஆம், அந் - இரவு.

இரப்பாணா யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால - - *
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று - - - அ.

இ-ள். இரப்பார் - (வறுமையுந்) நிரப்பவர் — இல்லாயின் - இல்லையாயின் — ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடையபெரிய பூமியிலுள்ளவரது (செலவு வரவுகள்) — மரப்பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை — சென்றுவந்தற்று - (எத்திரக்கயிற்றால்) சென்றுவருதல்கள் போலும். எ-று. * ஐ - அசை. ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரொன்றது - இரப்பவொழிந்தவரை. அவர்க்கு ஈந்துபுகழும் புண்ணியமும் அடையாமைபால் உயிருடையரல்ல என்பதாம்.

ஈவாரிக ணெண்ணுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் *
மேவா ரிலாஅக் கடை. - - - - - கூ.

இ-ள். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச் சென்று ஒன்றனை) இரந்துகொள்ளுதலை — மேவாரிலாக்கடை - விரும்புவாரில்லாதவழி — ஈவாரிகண் - கொடுப்பவரிடத்து — என்-என்ன — தோற்றம் - புகழ் — உண்டாம். [யாதுமில்லை.] எ-று. * தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது - விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வல்லமைவெளிப்படாமையால் - அதனாலே புகழடையாரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலகிற்கு இரப்பார்வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை *
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. - - - - - ட.

இ-ள். (ஈவானுக்குப்பொருள் உதவாதவிடத்தே) — இரப்பான் - இரப்பவன் — வெகுளாமைவேண்டும் - (இவன் எனக்குக்கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக்) கோபியாதொழிதல் வேண்டும். — (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாக்ஷி வேண்டா) — நிரப்பிடும்பைதானேயும் - வறுமையாகியதந்தோய்தானேயும் — கரி - சாக்ஷியாதல் — சாலும் - அமைபும். எ-று * யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும், நிலையிலாமையும். முதலாகிய பிதசாக்ஷிகளும் உண்டென்பதுபட நின்றமையால் - உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயல்லாமல் தன்னையிரத்தவர்க்கும் அன்றைக்கென்று பொருள்சம்பாதித்தற்கு

ராள-ஆம், அநி—இரவச்சம்.

கா அக

[அவன்படுந் துண்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான் படுகிற துன்பம் தானறிந்து கோபியாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். [இதனால் அவர்க்கு அவசியமான ஒரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

~*****~

ராள-ஆம், அநி—இரவச்சம்.

அஃதாவது - மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன் னார் கண்ணு - - *
மிரவாமை கோடி யுறும். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்)—கரவாது - (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல்—உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து—ஈயும்-கொடுக்கும்—கண்ணன் னார்கண்ணும் - கண்ணோற் சிறந்தவரிடத்தும்—இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்பிதல்—கோடியுறும் - (இரந்துசெல்வமடைதலிற்) கோடிமடங்குநன்றும். எ-று. வறுமை மறைக்கப்படாத நட்பினரிடத்தும் இரக்கலாகாதென்பதுபடநின்றமையால் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அவ்விரவால் மானங்கெடாதென்ப தொன்றேயல்லாமல் அதற்கு மிகுதி கூடாமையால் செய்யவல்லதோர் முயற்சிசெய்து சீவனஞ்செய்தலே நல்லதென்பதுகருத்து. (க)

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - *
கெடுக வுலகியற்றி யான். - - - - உ.

இ-ள். உலகியற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன்—(இதனிடத்து வாழ்வார்க்குமுயன்று சீவனஞ்செய்தலையல்லாமல்)—இரந்தும்—உயிர்வாழ்தல்வேண்டி - சீவனஞ்செய்தலேவேண்டிவிதித்தானாயின்—(அக்கொடியோன்!)—பரந்து—(தானும்அவர் போல்) எங்குஞ்சுழன்று—கெடுக - கெடக்கடவன். எ-று. மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும், அதற்கு வேண்டிவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினையசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவன்கற்பிப்பானன்றே அவைகளுள் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையால் தானும் அத்துன்பமடைய வேண்டுமென்பதாம். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது]. (உ)

(கூஅ)

நாகைய

என-ஆம், அதி—இரவச்சம்.

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும் - *
வண்மையின் வன்பாட்டில். - - - - - ரு.

இ-ள். இன்மை-வறுமைபால்வரும்—இடும்பை-தூன்பத்
தை—(முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைபாமல்)
—இரந்து தீர்வாமென்னும்-இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று
நினைக்கும்—வண்மையின்-வல்லமைபோல்—வன்பாட்டது-
வலிமைப்பாடுடையது|—இவ்-இவ்வு. எ-று. அதுநீக்கற்கு
வழியாகிய முயற்சி இருக்கவழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்
தலால் வண்மைபாயிற்று. வலிமைப்பாடு - முருட்டுத்தன்மை-
அது ஆவதையாலோசியாது செய்துநின்றல். [இதனால் இரவு-
வறுமை தீர்த்தற்குவழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்க*,
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. - - - - - ச.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டுவதில்லா
மல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும் — இரவு - (பிறரிடத்துச் செ
ன்று) இரத்தலுக்கு—ஒல்லா - உடம்படாத—சால்பு - நிறை
வு|—இடமெல்லாம்-உலகமெல்லாம் — (ஒருசேர இயைந்தா
லும்) — கொள்ளாத்தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையுடை
த்தே. எ-று. அஃது அவ்விரத்தலைச் சால்புவிளக்கலால் இரவொ
ல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழியல்லா
ததைச் சால்புடையார் செய்யாடுன்பது சொல்லப்பட்டது.]

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - - *
துண்ணலி னூங்கி னியதில். - - - - - ரு.

இ-ள். தாளி- (வழியாகிய) முயற்சி—தந்தது - (கொண்டு
ந்து) தந்தது—தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும்—அடுபுற்
கையாயினும்-சமைத்த கூழையாயினும்—உண்ணலினூங்கு-
(அதனை) உண்ணுதற்குமேல்—இனியது - இன்பந்தருவது|—
இவ்-இவ்வு. எ-று. அது முயற்சித்தந்தகூழ் - அழுத்தமில்லாமல்
தெளிந்தநீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வந்
ததல்லாமல் தம்மிடையதாகலால் - அமிழ்தத்தோடு ஒக்குமெ
ன்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிந்தெனினும் அதுசெ
ய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ஆவிற்கு நீநான் பிரப்பினு நாவிற - - - *
கரவி னிளிவந்த தில். - - - - - ஈ.

இ-ள். ஆவிற்கு - (தண்ணீர் பெருதிறக்கு நிலைமையதாகிய) பசுவுக்கு - நீநான் - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்று - இரப்பினும் - இரந்து சொல்லும்போதும் - இரவின் - அவ்விரவுபோல் - நாவிற்கு (ஒருவ) னாவிற்கு இளிவந்தது - அவமானம்வந்தது - இல் - இல்லை. எ - று. * ஆவையக்காப்பாற்றல் பெரியவறமாகலால் ஆவிற்கென்றும் பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமையதாகலால் - நீநானும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொல்லளவேயாகலால் - நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவவமானங்களிலும், மேற்படுதலால் - இளிவந்த தில்லென்றும். சொல்லினார். [இதனால் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

இரப்ப பிரப்பானா யெல்லா பிரப்பிற் - - - *
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. - - - - - எ.

இ-ள். இரப்பானாயெல்லாம் - இரப்பன் - (நான்) இரவாநின்றேன். - இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில் - கரப்பார் - (தமக்குள்ளதை) ஒளிப்பவரை - இரவன்மினென்று - இரவாதிருங்களென்று சொல்லி. எ - று. * இவ்வவமானச்செயலால் ஊட்டிவளர்த்தவிடத்தும் உடம்பு நிலாநாகலின் இதுவேண்டாமென்பதுதோன்ற - இரப்பினென்றார். [இதனால் மானங்கெடவரு பிரவு விலக்கப்பட்டது.] (எ)

இரவென்னு மேமாப்பி ரோணி கரவென்னும் *
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். - - - - - அ.

இ-ள். (இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதற்குடப்போமென்று நினைத்து ஒருவனேறிய) - இரவென்னும் - ஏமாப்பில் - காவலற்ற - தோணி - (அதனிடத்தே ஒடுங்கால்) - கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும் - பார் - வன்னிலத்தோயி - தாக்க - தாக்குமாயின் - பக்குவிடும் - பிளந்துபோம். எ - று. * முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்களாகாணுமையால் - ஏமாப்பிரோணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இது உருவகம்.) (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகும் கரவுள்ள.	-	-	-	*
வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும.	-	-	-	கூ.

இ-ள். இரவு - (உடையார்முன் இல்லார்சென்று) இரந்ததி
 தறவின்கொடுமையை - உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளம் - (எம்)
 முள்ளம்) — உருகும் - கரைந்துருகா நிற்கும். — கரவு - (இனி
 அத்நிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமை
 யை — உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவு
 தானும் — இன்றி - இல்லாமல் — கெடும் - அழிந்துபோம். எ-
 னு. இரவினும் கரவுமிகக்கொடி தென்றபடி. (சு)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ. விரப் பவர்
சொல்லாடப் போஷ முயிர் - - - - -ய.

இ-ள். சொல்லாடல் - (ஒளிப்பவர் இல்லைபென்று) சொல்லியமாத் திரத்தே - இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு -- உயிர் | -- போம்-போகா நின்றது -- கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லுகின்ற) - அய்வொளிப்பவர்க்கு -- (உயிர்பின் இருத்தலால்) -- யாங்கு-எப்புறாயுள் -- ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புகுந்தொளித்து நிற்குமோ. எ-று. ✽ உயிர்போதலாவது - இனியாடுமென் செய்வோமென்று ஏங்கிச்செயலற்று நிற்கல். கேட்டாணாக் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாணாக் கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இது என்னோவென்பதாம் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

நா அஜும், அதி—கயமை

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புடையவையாகச் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவார்க்கும் பொருந்தவைத் தமையால் அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள் யாதுமில்லாதிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போலீஸ் கயவரவரன்ன - - - *

வெரப்பாளியாங்கண்ட தில். - - - - -

இ-ள். சுயவர்-ஓழைவர்] — மக்களேபோல்வர் - (வழுவால்

(முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பார். — அவரன்னவொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை யொத்தல்போன்ற வொப்பு — யாம் | — கண்டதில் - (வேறிரண்டுசாதிகளிடத்துக்) கண்டதில்லை. எ-து. ✽ முழுதுமொத்தல் - தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவொன்றது-அவரிடத்தே உள்ள வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் - குணங்களினிருப்பினாலும். இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம் [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது] க

நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - - - *
நெஞ்சத் தவல மிலர். - - - - - உ.

இ-ள். நன்று-(தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை — அறிவாரின்—கயவர்-(அவையறியாத)கீழ்மக்கள்——திருவுடையர்-நன்மையுடையராவர் — (அவர்போல்) — நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து—அவலமிலர் (அவைகாரணமாக) - கவலையிலர் (ஆகலால்.) எ-து. ✽ நன்றென்பது-சாதிப்பொருமை. உறுதிகளாவன - இம்மைமறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ்புண்ணியஞானங்கள். — இவைகளையறிவார் - இவைசெய்யாநின்றே அதிகமாகச் செய்ப்பெறுகின்றிலோமென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறுவருமோவென்றும் - இவைகளுக்கு மாறாகிய பழிபாவமறியாமை யென்பவைகளில் - யாதுவினோயுமோவென்றும், இவ்வழியாலே கவலையடைவர்.—கயவர்-அப்புக்கழ் முதலானவைகளைவிட்டு- பழிமுதலானவைகளைச்செய்யாநின்றும் ஒருகவலையுமில்லாதிருப்பராதலால் - திருவுடையனாக் குறிப்பாலிகழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரணையர் கயவ ரவருந்தா - - - - - *
மேவன செய்தொழுக லான், - - - - - ஈ.

இ-ள். தேவரணையர்கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையார்.—(அது எதினொலெனில்)—அவரும்- அக்கயவரும் — (தேவர்போலே தம்மைநியமிப்பாரில்லாமல்)—தாமேவன - தாம் விரும்புமவைகளை — செய்தொழுகலான் - செய்துநடத்ாலால். எ - து. ✽ உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரண வேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற நின்றமையால் இது புகழ்வார் போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப்படுத. லில்லாம

௩௬௪

நாஅழும், அநி—கயழம்.

ல் வேண்டியது செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அகப்பட்டி யாவர்நாக் காணி னவரின் - - - *
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். - - - சு.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினோன் — அகப்பட்டியாவாரா - (தன்
ளிற்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை— காணின் — (அவன்
அந்நடக்கையிலே)—அவரின் - அவரைக்காட்டிலும்— மிகப்
பட்டு—(தான்மேம்பட்டு)—செம்மாக்கும்— (அதனால் தன்மிகு
திகாட்டி) இறுமாப்பான். எ-று. ❀ அகமாகிய மனம்பட்டி
போன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார்
[இதனால் அவர் மேம்படும்கிதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - - - *
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. - - - ரு.

இ-ள். கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம்-- (கண்டது
உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) — அச்சமே - (அரசனாலே
துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே.—எச்சம் - (அது)
ஒழிந்தால் — அவர் - அவாவப்படும்பொருள் — உண்டேல்-
(அதனால்) உண்டாமாகில்—சிறிது — உண்டாம். எ-று. ❀
ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுமத
னை அவாவென்றும், சொல்லினார். — கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம்
பெரும்பான்மை அச்சத்தாலும் சிறுபான்மை பொருட்பே
ற்றாலுமல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண்
டியபடி செய்தலே யியல்பு. ஆசாரஞ்செய்த வியல்பன்றென்
பதுஇதஞ்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - - - *
மறைபிறர்க் குய்த்துணாக்க லான். - - - கா.

இ-ள். தாங்கேட்ட—மறை- இரகசியங்களை—உய்த்து - (இ
டத்தோறுந்) தாங்கிக் கொண்டுபோய் — பிறர்க்கு— உணாக்க
லான் - சொல்லுதலால்—கயவர் - கீழ்மக்கள்— அறைபறைய
ன்னர்—அறைப்படும்பறைபோல்வர். எ-று. ❀ மறையாவது—
வெளிப்பட்டால் குற்றம்விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒ
ருவன் சொல்லியசொல். — பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டு
மோ அவர். — உய்த்தென்றார் - அவர்க்கு அது பெரும்பா
டாதது நோக்கி. — பறை ஒருவன்கையால் தன்னையறிவித்த

ராஅ-ஆம், அறி—கயமை.

கூகூ

தொன்றனை இடந்தோலுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனால் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நார்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிதுடைக்குங் - - - *
கூன்கைய ரல்லாதவர்க்கு. - - - - - எ.

இ-ள். கயவர்—கீழ்மக்கள்—கொடிதுடைக்கும் - (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக—கூண் - வளைந்த—கையரல்லாதவர்க்கு—கையினைபுடையரல்லாதவர்க்கு - நார்ங்கை - (தாம்) உண்டுபூசியகையை - (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரத்தாலும்) - விதிரார் - தெறியார். எ-று. ❧ வளைந்தகை - முறுக்கியகை. கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற் *
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். - - - - - அ.

இ-ள். சான்றோர் - மேலாயினோர்—சொல்ல - (மெலியு வர்போய்த்தங்குறையைச்) சொல்லியவள்விலே - பயன்படுவர் - (இரங்கிப்) பிரயோசனப்படுவர்.—கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர்—கரும்புபோல்—கொல்ல - (வலியவர் நையநருக்கிய விடத்தே—பயன்படும்—பிரயோசனப்படுவர். எ-று. ❧ பயன்படுதல்—உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்ற—மேலாயினோரையும் உடன்கொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்கொடுக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உடுப்பதாஉ முண்பதாஉங் காணிற் பிறர்மேல் *
வடுக்காண. வற்றுகுங் கீழ். - - - - - கூ.

இ-ள். கீழ் - கீழாயினோன்—உடுப்பதாஉம் - (பட்டுந்துகிலும்) உடுத்தலையும்—உண்பதாஉம் - (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும்—காணின் - கண்டால்—(அவைபொருமல்)—பிறர்மேல்—(குற்றமில்லையாகவும்)—வடுக்காண - குற்றமுண்டாக்க—வற்றுகும்—வல்லவனாவன். எ-று. ❧ உடுப்பதாஉண்பது என்பவை - அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன.—அவைகளால்—பூணுதல் வாசனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும்.—அவைகளைக் கண்டமாதிரித்தே பொருமைப்படுதலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அ

கூகூ

. னாஅ-ஆம், அதி—கயமை.

வரிடத் திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலா
ல்-வற்றுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் பிறர்செல்வ
ம்பொருமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

எற்றிற் குரியர் கயவொன் றுற்றக்கால் - - - *
விறற் குரியர் வினாந்து. - - - ய.

இ-ள். கயவர்-கீழோர்—ஒன்று - ஒருதுன்பம்—உற்றக்கா
ல்-(தம்மை) அடைந்தவிடத்து—(அதுவேசார்பாக)—வினா
ந்து—விறற்குரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு)விலைசெய்தற்கு உ
ரியவராவர்.—(அதுவல்லாமல்)—எற்றிற்குரியர் - (வேறே) எ
த்தொழிலுக்கு உரியராவர். எ-று. ூ உணவில்லாமையாகவா
வது வேறொன்றாகவாவது ஒருதுன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்
தென்பதுதோன்ற. ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் த்
ங் கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே. விற்று
ற்றலால் - வினாந்தென்றும் சொல்லினார். ஒருதொழிலுக்கு
ம் உரியவல்லொன்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் பிற
ர்க்கு அடிமையாய் நிற்பொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

பொருட்பால்-முற்றிற்று,

இனி அப்பொருளைத் துணக்காரணமாக வுடைத்தாய்
இம்மையே பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி
எடுத்துக்கொண்டார்.

*****—*****—*****

காமத்துப்பாலை.

இவ்விடத்தே காமமென்றது - ஒளோகாலத்திலே ஒருபொருளால்-சுவை ஒளிஊறு ஒசை நூற்றம்என்கிற ஐம்புலன் சனையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்பத்தினை.—இது புணர்ச்சி பிரிவு எனவிருவகைப்படும்.மற்றை இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பனவோ வென்றால் இவர் பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கினொன்றாக.—இனி அவைகளையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்த - புணர்ச்சியைக்களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மைபற்றி வருத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்டாக உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையுமுடையனவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். — அக்கைகோ ளிரண்டனுள்ளும் - களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமல் எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் - உருவும், திருவும், பருவமும், சூலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமையுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும்பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. — அதனை எழுதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணங் குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல் .

ராக-ஆம், அதி-தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது - பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையர் நீங்கத் தனித்து வந்து கண்டதலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்த முண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல். இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகல்லா மூதலிலே சொல்லப்பட்டது.

விணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை *
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. - - க.

[தலைவி புருஷமுதலானவை முன் கண்டறித்தவையல்லாமல்]

நெற்றிருக்கையால் அவளைத்தலைவண்ணியுற்றது]—இ - ள். கனங்குமை - இக்கனம் பொருந்திய குழையையுடையவள் | — அணங்குகொல் - (இச்சோலையி விருப்பவளாகிய) ஒருதெய்வப்பெண்ணோ—(அல்லாமல்) — ஆம்மயில்கொல் - ஒருமயில் விசேஷமோ—(அல்லாமல்) — மாதர்கொல் - ஒருமானுடமாதரோ—என்னெஞ்சு|—மாலும் - (இவளை இன்னளென்று அணியமாட்டாமல்) மயங்காநின்றது. எ-று. ✽ ஒ - அசை.— ஆம்மயில் - கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்துபடைத்த மயில். கனங்குமை - ஆகுபெயர்.— தெய்வப்பெண்போல் எழுதலாகாதவுருவம் தன்னைவருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நின்றலும்பற்றி—ஆம்மயில் கொலென்றும், தன்னெஞ்சுசென்றமையும் அவள்எதிர்நோக்கியவிதமும்பற்றி - மாதர்கொலென்றும் சொல்லினான்.

நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத னுக்கணங்கு*
தாணக்கொண்டன்ன துடைத்து. - உ.

[மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலாகிய வருத்தம்சொல்லியது.]—இ-ள். நோக்கினுள் - (இப்படிப்பட்ட) அழகினையுடையவள்—நோக்கெதிர் - (என்) பார்வைக்கெதிரே—நோக்குதல்| — தாக்கணங்கு - (தானே) தாக்கவருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண் — தாணக்கொண்டன்னது - (தாக்குதற்குச்) சேனையையுங் கொண்கிவந்ததுபோலுந் தன்மையை—உடைத்து. எ - று. ✽ முன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகாச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. — எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு நோக்காபிற்று.—தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னுட குறிப்புப்பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (உ)

புண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினியறிந்தேன் *
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. - - - - - ரு,

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்று (அலோர்) சொல்லுவதை—புண்டறியேன் - முன் (கேட்டந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன்.—இனிபறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்.—(அது) — பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே—பேரமர் - பெரியவையாய்ப் பேர்செய்கின்ற—கட்டு. கண்களையுடைத்து. எ-று. ✽ பெண்டகை—நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு. என்கிற குணங்கள். அவை

அந்நீதந்தக்குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்ணைமக்குணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிகத்துன்பந்தருதல்பற்றிக் கூற்றுவுளுக்கிச்சொல்லினார். (௧)

கூண்டா'ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் *
பேதைத் தமர்த்தன கண். - - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். பெண்டகை - பெண்குணங்களுடைய—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு — கண் - கண்கள் | — கண்டார் - (தம்மைத்) கண்டவரது — உயிருண்ணுந் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி — அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன. எ-று. ூ கண்கள் - குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் தகாமற்கொடியவா யிருந்தனவென்பதாம்.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர - - *
னோக்கமீம் மூன்று முடைத்து. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். கூற்றமோ - (எண்ணெவருத்துதலாலே) கூற்றமோ — கண்ணோ - (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணோ—பிணையோ - (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மாளோ (அதிகின்றிலேன்.) — மடவரனோக்கம் - இம்மாதா (கண்களின்) பார்வையானது | — இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடையதன்மைகளையும் — உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது. எ-று. ூ இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச்செய்யாநின்றதென்பதாம். (வருத்தலாதித்தொழில் பற்றிவந்த ஐயநிலையுமம்.) ரு

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர் *
செய்யல மன்னிவள் கண். - - - - - கா.

[இதுவுமது.] — இ-ள். கொடும்புருவம் - (பிரியாதப்பாங்கிய) கொடியபுருவங்கள்—கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையாயிருந்துவிலக்கினால் — (அவைகளைக்கடந்து) — இவள்கண் - இவளதுகண்கள் | — நடுங்களுர் - நடுங்குதற்கு ஏதுவாகியதுயரை | — செய்யல் - (எனக்குச்) செய்யமாட்டா. எ-று. ூ நட்டினைகை - கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையாராயிருக்கவேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர் செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்றதனக்கும் நடுநின்றவிலக்கும்போதும் சிந்து சந்து கிடைக்கப்பெற்றால் அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பினென்றும், சொல்லினார். தாம் இயல்பாகக்கோணுதலுடையால்அவை

சா

ராக-ஆம், அதி—தகையணங்குறுத்தல்.

களைமிருதிக்கண் மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பது
படநின்றமையால்—மன்னென்றது ஒழியிசையிலவந்தது. (சு)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர் - - - *
படாஅ முலைமேற் றுகில். - - - - - எ.

[அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தம் சொல்லியது.] — இ - ள். மாதர்—இம்மாதருடைய—படாமுலைமேற்றுகில் - சாய்
தலில்லாத முலைகளின்மேலிட்டஆடையானது — (அவைகொ
ல்லாமற்காத்தலால்)—கடாஅக்களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவ
தாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட—கட்டபடாம் - முகப்படாத்தி
ணையொக்கும். எ-று. ஐயுடைமறைத்தல்பற்றி—கட்டபடாமெ
ன்றார். ஆடையால்மறைத்தல் நானுடைமகளிர்க்கு இயல்பா
கலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெரு
மையுங்கண்டு இவ்வளவுவலிமையுடையவை இனி எந்நாளுந்
சாயாவென்று நினைத்து—படாஅ முலையென்றார். உவமானமசி
பிதுமறையா வழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

ஒண்ணுதற் கோடு வுடைந்ததே ஞாட்பினு - - - *
ண்ணுரு முட்குமென் றிடு. - - - - - அ.

[நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] — இ - ள். ஞா
ட்பினுள் - போர்க்களத்து—நண்ணுரும் - எதிர்த்திலாதபகை
வரும் — உட்கும் - (எதிர்த்தவரவாய்ச் சொற்கேட்டு) அஞ்
கதற்கு ஏதுவாகிய — என்ஈடு - என்வலி | — ஒண்ணுதற்
கு - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்கு
மே—உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது. எ - று. ஐயுடைமறை
பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பதனால் - பகைவ
ராதல்பெற்றும். ஈடுமென்ற பொதுமையால் மனவலியும் கா
யவலியும்கொள்க. ஒ ஒ வென்னும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்
பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், நெற்றியின்சிறுமையும், தோ
ன்றின்றது. கழித்ததற்கிரங்கலால்—தம்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று.

பிணையேர் மடதோக்கு நாணு முடையாட் - - - *
கணியெவனோ வேதில தந்து. - - - - - கூ.

[அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தம்சொல்லியது.] — இ - ள்.
பிணையேர் மடதோக்கும் - புறத்திலே பெண்மான்போன்ற
அஞ்சதலுடைய பார்வையையும்—நாணும்—(அகத்தில்) நாணி
ணையும்—உடையாட்கு - உடைய இவளுக்கு—(ஒற்றுமையு

நாக-ஆம், அதி—தகையணங்குறுத்தல்.

சுநாக

டைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளே போது
மானவையாயிருக்க) — எதிலதந்து - வேற்றுமைபுடைய அணி
களையுண்டாக்கி—அணி - அணிதல். — எவன் - என்னபயனு
டைத்து. எ-று. ❀ ஒ-அசை. — இவ்வேற்றுமைபுடைய அணி
கள் - இவளுக்குப் பாரமும், எனக்குவருத்தமும், ஆமென்று
எண்ணுமையால் அணிந்தார் அறிவிலாொன்பதாம். (க)

உண்டார்க ணல்ல தபிறருக் காமம்போற் - *
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. - - - ய.

[தலைவி குறிப்பறியலுற்ற தலைவன்சொல்லியது.] — இ-ள்.
அபிறரு - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது | — உண்டார்கணல்ல
து-(தன்னை) உண்டவரிடத்தேயல்லாமல் — காமம்போல் — க
ண்டார் - கண்டவரிடத்தே—மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சியெய்த
லை—இன்று-உடைத்தன்று. எ-று. ❀ காமமென்றது - அதை
அனுபவிப்பதற்கு இடமாகியமகளினா. — மகிழ்செய்தலிலே
காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்
பை ஆராய்ந்தறியாமையால் யான் அது பெற்றிலேனெனக்கு
றிப்பெச்சம் வருவித்துணர்க்க. (ய)

நாய-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

—❀❀❀❀❀❀❀❀—

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிக்குறிப்பை அறிதலும், தோ
ழிக்குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்
பையும் அறிதலும், ஆம். தலைவியழகைக்கண்டு வருந்தி
யதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது இது வேண்டிமாத
லால் தகையணங் குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளதொருநோக்கு - - *
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து - - - *

[தலைவன் தலைவி யுள்ளத்துக் குறிப்பை அவள் பார்வையா
ல் அறிந்தது.] — இ-ள். இவளுண்கண் - இவளுடைய(மை)யு
ண்டகண்களில் — உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது | —
இருநோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையா
யிற்று. — (அவற்றுள்) — ஒருநோக்கு - ஒருடார்வையானது |
— நோய்நோக்கு - (எண்ணிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வை
பாம். — ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது | — அந்நோய்ம

சாட

நாய-ஆம்.அதி—குறிப்பறிதல்.

ருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம்- எ-று. நோய்
ய்செய்யு நோக்கு - அவளது மனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறி
ப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை. — மருந்தாயநோக்கு -
தண்ணிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகியபார்வை. — எனக்
கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்..(க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற் - *
செம்பாக மன்று பெரிது. - - - - - உ.

[இதுவுமது] — இ-ள். கண்- (இவளது) கண்கள் — களவு
கொள்ளுஞ்சிறுநோக்கம் - நான்காணமல் எண்ணப்பார்க்கின்
றகிறியபார்வை| — காமத்தில் - + மெய்யுறுபுணர்ச்சியில்—
செம்பாகமன்று-ஒத்தபாறியளவன்று. — பெரிது- (அதனிலு
ம்) மிகும். எ-று. நோய் நான் பார்த்தபோது நாணித்தலை குனிந்
தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே - கண்க
ளவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலா
ல் - சிறுநோக்கமென்றும், அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளவி
டத்தே உண்டாவதாகலால் இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமெ
ன்றற்கு-செம்பாகமன்று பெரிதென்றும்,சொல்லினான்... (உ.)

நோக்கினு னோக்கி யிறைஞ்சினு ளொத்தவள் - - *
யாப்பினு ளட்டியநீர் - - - - - ந.

[தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும், நாணி
னாலும், அறிந்தது.]— இ- ள். அவள்| — நோக்கினுள் - (நா
ன் பாராதவளவிலே தான் எண்ண அன்போடு) பார்த்தாள்.
— நோக்கி- பார்த்து — இறைஞ்சினுள் - (ஒன்றை உட்கொண்
டு நாணித்) தலைகுனிந்தாள். — அஃது-அச்செய்கைக்கு ஏது
வாகிய குறிப்பானது| — யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும்
தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள் — அட்டியநீர் - (அதுவளரும்
படி) வார்த்தையாயிற்று. எ - று. நோய் யாப்பு-கட்டு. யாப்பினு
லாகிய அன்பை-யாப்பென்றார். [ஏகதேச வருவகவணி:]. (ந)

யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற் - *
குணோக்கி மெல்ல நகும். - - - - - ச.

[இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணினாலும், மகிழ்ச்சியா

+ மெய்யுறுபுணர்ச்சி - மெய்கொட்டுப்புணரும் புணர்ச்சி - உள்வப்புணர்
ச்சு உட்கருது வேறொருக்கையால் - ஒப்புகொள்ளப்பட்டது.

நாய - ஆம், அதி - குறிப்பறிதல்.

சாராள்

லும், அறிந்தது.] — இ - ள். யானேக்குங்காலை - (தன்னை). நான் பார்க்குப்போது — நிலநோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நாணித்தலைகுனிந்து) நிலைத்தைப்பாராநிற்கின்றான். — நோக்காக்கால் - (அதை அறிந்துநான்) பாராதபோது — தானேக்கி - தான் (எண்ணிப்) பார்த்து — மெல்லநகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பள். எ - று. ✽✽ மெல்ல நகுதல் - வெளிப்படாமல் மகிழ்தல். அதனாலே புணர்ந்தற் குறிப்பு இனிது விளங்குதலறிந்தது. (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் - ✽
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். - - - - - ரு.

[இதுவும்து.] — இ - ள். குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு — நோக்காமையல்லால் - பாராமைமாத்திரமேயல்லது — ஒருகண் - ஒருகண்ணை — சிறக்கணித்தாள்போல - சுருக்கின் வள்போல — நகும் - (எண்ணிப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றான். எ - று. ✽✽ சிறங்கணித்தல் - சிறக்கணித்தாளெனச் செய்யுள்விகாரமாயிற்று. சிறங்கணித்தல் - சுருக்குதல். அதுவும் வெளிப்படத் தோன்றாமையால் - போலவென்றார். — பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் - சொல்லெச்சம் — இனி இவளை அடைவது நிச்சயமென்பது - குறிப்பெச்சம். ரு

உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ - ✽
லொல்லை யுணரப்படும். - - - - - ளு.

[இது - தோழி தூரப்படுத்திய விடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்ததலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். உருதவர்போல் - (புத்தலிலே) அயலார்போல் — சொலினும் - (கமிஞ்சொல்) சொல்லினும் — செருர்சொல் - (உள்ளே) பகையாதவர்போல் — (பின்பிரயோசனப்படுத்தல்) — ஒல்லையுணரப்படும் - (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும். எ - று. ✽✽ கமிஞ்சொல் - இவ்விடம் மிகுந்தகாலையுடையது வராதே யுமென்று சொல்லுகை முதலானவை. — செருநெனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது. — தன்குறைமுடிக்க நினைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பால் அறிந்து உலகியலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. இது வருகின்றபாட்டிற்கும் ஒக்கும். (சு)

செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ லோக்கு*
முருஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு. - - - - - ளு.

[இதுவும்து.] — இ - ள். செருச்சிறுசொல்லும் - பின்

சுராச

ராய-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

இனிதாவதாய் முன்னே இன்னுதாகியசொல்லும்| — செற்றார் போனோக்கும் - (உள்ளேபகையாதிருந்தேபுறத்தே) பகைத் தவர்போன்ற கோபப்பார்வைபும்| — உறார்போன்றுற்றார் - அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு—குறிப்பு - ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன்வாம். எ - று. ✽ குறிப்பு - ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பல்லவாகலால் - இவைகளுக்கு அஞ்ச வேண்டா வென்பதாம்.(எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ரோர்யா னோக்கப் - ✽ பசையினள் பைய நகும். - - - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். யானோக்க - (எண்ணீர்க்குடின்ற சொல்லுக்குப்பொருமல்) நானிரந்து நோக்கியவிடத்து— பசையினள் - (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி—பையநகும்— உள்ளே நகாநின்றாள்.—(அதனால்)— அசையியற்கு - அசைந் தசாயபுடையவளுக்கு—ஆண்டு - அந்நகையி னிடத்து— ஓ ரோர் - ஒருநன்மைக்குறிப்பு|—உண்டு.எ-று. ✽ ஏர்-ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிபமுதாகா தென்பதாம். - - - - - (அ)

எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - - ✽ காதலார் கண்ணே யுள. - - - - - கூ.

[இது - தோழிமதிபுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ - ள். எதிலார்போல - முன்னறியாதவர் போல—பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல்|— காதலார்கண்ணே - ஆசையைபுடைய இவ்விருவரிடத்தும்—உ-உண்டாகின்றன. எ - று. ✽ பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையதாகிய பார்வை.— பார்த்தற் றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்புவேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உவெனப் பன்மையாலே சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதுமன்றந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள் ளத்துள்ளேமகிழ்தலால் - அதுபற்றித் காதலாரொன்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையால் எதிலாரொன்றும், சொல்லினான்.

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கு ✽ ளென்ன பயனு மில் - - - - - டு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமத்திற்குரியவிருவருள்)— கண் ணொடு-(ஒருவரது) கண்டனோடு— கண்ணினை - (ஒருவர்) கண்

நாய - ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

சாரா

கள் — நோக்கொக்கிள்-பார்வையால் ஒக்குமாயின் — வாய்
ச்சொற்கள் (உண்மைதோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்
கள்|— என்னபயனும் - ஒருபயனும்— இல-உடையனவல்ல.
எ-று. ✽ பார்வையாலொத்தல். — ஆசைப்பார்வையுடையன
வாதல். — வாய்ச்சொற்கள் - மனத்திலல்லாமல் வாய்வினே
தோன்றுகின்றசொற்கள். — இருவர்கொல்லும் கேட்டு உலகி
யலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. — இருவர்கொல்லும் வி
தமாவன-அவள் புனங்காவலின்மேலும், அவன் வேட்டத்தின்
மேலும், சொல்லுவன. — பயனில் சொற்களாகையால் இச்
சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (ய)

நாயக-ஆம், அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

—✽—

அஃதாவது - அப்படி குறிப்பறிந்து புணர்ந்ததலைவன் அ
ப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்துசொல்லுதல். அதிகாரமுறை
மையும் இதனாலே விளங்கும்.

கண்கேட்டு கண்களில் துற்றியு மைம்புலனு - ✽
மொண்டொழுகண்ணே யுள. - - - - - க.

[இது தலைவன் ✽ இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லிய
து.]—இ-ள். கணி - (கண்ணாலே) கண்களும்—கேட்டு- (செவி
யாலே) கேட்டும்—உணி - (நாவாலே) உண்டும்— உயிர்த்
து - (மூக்காலே) மோந்தும்—உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியு
ம்—அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற— ஐம்புலனும்| — ஒண்
டொழுகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையையுடையவ
ளிடத்தே—உள - உண்டாயின. எ - று. ✽ உம்மை-முற்றும்
மை.— தேற்றேகாரம். வேறோரிடத்தில்லாமை விளங்கநின்ற
து. — வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களா
லே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தே இ
வளிடத்தே என்னாலே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (க).

பிணிக்கு மருந்து பிறம் னணியிழை - - - ✽

தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. - - - உ.

[இது - தலைவன் + இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.]

✽ இயற்கைப்புணர்ச்சி - ஒருராசகுமாரன் வேட்டைக்குப்போய் மலைச்சோ
லையிலே விளையாடவந்ததறிந்து நின்றகுறக்கன்னிகையைக்கண்டு கூடியது.

+ இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன்கூடியவிடத்தே தலைவன் தன்
வியைக்குறித்தச்சென்றகூடியது.

சாசு

நாயக-ஆம், அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

இ-ள். பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு—மருந்து-
மருந்தாவன|—பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லா
மல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம். — அப்படி
யல்லாமல்) — அனியிழை - இவ்வணியினைபுடையவள்|—தன்
னோய்க்கு - தன்னாலாகியபிணிக்கு—தானேமருந்து - தானே
மருந்துமாயினான். எ - று. ஐஃ இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைத்
துமுன்வருந்தி ஏனாகலால் - தன்னோயென்றும், அவ்வருத்தம்
தனித்துவந்துநின்ற அவளை முன்கூடியவிடத்தே சென்று எ
திர்ப்பட்டுத்தீர்ந்தாளுதலால் - தானேமருந்தென்றும், சொல்
லினான் - இப்பிணியும் எளியவைகளால் தீரப்பெற்றிலமென்
பது படநின்றமையால் - மனஒழியிசையிலே - வந்தது. (உ)

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ - *

முமலாக் கண்ணனுலகு. - - - - - ரு.

[பேரின்பத்திற்குரியநீ இச்சிற்றின்பத்துக்கு இப்படிப்ப
ட்டவனாகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன்சொல்லிய
து.]—இ-ள். (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு)—தா
ம்வீழ்வார் - தாம்விரும்புமகளிரது — மென்றோள் - மெல்லிய
தோள்களிடத்துத்துயிலும் — துயிலின் - துயில்போல்—தா
மலாக்கண்ணனுலகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அ
டையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனு உலகம்|—இனிதுகொ
ல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ. எ-று. ஐஃ அனுபவிப்பவர்
க்கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்டது யிலை வி
ட்டுத் தவயோகங்களால் வருந்தவேண்டிதலாலே - எம்போல்
வார்க்கு ஆகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். (ரு)

நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந் - *

தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். - - - - - ச.

[தலைவன் + பாங்கர்கூட்டமுடிவிலேசொல்லியது.]—இ- ள்.
நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது—தெறுஉம் - கூடாநிற்கும்.
— குறுகுங்கால் நெருங்கும்போது—தண்ணென்னும் - குளி
ராநிற்கும். — தீ-(இப்படிப்பட்ட)தீயை— (எனக்குத்தருவ
தற்கு)—பாண்டு-எவ்வுலகத்திலே—இவள்|—பெற்றாள். எ - று
ஐஃ கூடாமுன் துன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறுஉமென்றும்,
கூடியபின் இன்பமடைதலால் - குறுகுங் காற்றண்ணென்னு

பாங்கற் கூட்டம் - முன்றத்தலை தலைவன்தனது தோழனைத்தனையா
கக்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

நாயக. ஆம்-அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

சுரள

மென்றும், இப்படிப்பட்டதீ உலகிலில்லாமையால் - யாண்டு
ப் பெற்றாளென்றும், சொல்லினான். தன்காமத்தையே அவ
ள்தந்ததாகச்சொல்லினான் - அவளால் அது வெளிப்படுதலால்.

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே - *
தோட்டார் கதுப்பினு டோள். - - - டு

[இது-தலைவன்+பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.]
—இ-ள். (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) — தோட்டார்க
துப்பினான் - மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது — தோ
ள்-தோள்கள்! — வேட்டபொழுதின் - (மிகவும்இனிய பொ
ருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது — அவையவைபோலு
மே - அவ்வப்பொருள்கள் போல்வந்து இன்பஞ்செய்யும்.எ-
று. * தோடு-இதழ். அதுபூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.
இயற்கைப்புணர்ச்சி - இடந்தலைப்பாடு - பாங்கற்கூட்டம் இ
வைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிரு
ந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம்பிணித்தலா
ல் அவ்வாராமை பற்றி இப்படிசொல்லினான். (டு)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் - *
கமிழ்தி னியன்றன தோள். - - - சு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிர் - (தன்னைப்பெறுதுவாடிய
என்) னுயிர்! — உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும் — த
ளிர்ப்ப-தளிர்க்கும்படி — தீண்டலால் — பேதைக்கு - இம்ம
ங்கைக்கு—தோள்-தோள்கள்! — அமிழ்தினியன்றன - (தீண்
டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன.எ-று. * ஏதுவா
கலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும்பொருந்தியது. — வாடிய உயி
ரைத்தளிர்ப்பித்தல்பற்றி - அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றன
வென்றான், தளிர்ந்தல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். (சு)

நூம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற - *
லம்மா வரிவை முயக்கு, - - - எ.

[இது - நீஇவளைக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு உலகோர்தம்
மில்லி லிருந்துதமதுபங்கை உண்கிறஇல்ல றத்தோடுபொருந்
தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] — இ
-ள். ஆம்மாவரிவை முயக்கு - அழகியமாகை நிறத்தையுடைய
மாதிரிப்புணர்ச்சியானது! — (இன்பந்தருதலில்) — தம்மிலிரு
+பாங்கியிற் கூட்டம் - ஈளாந்தலைவதோழியைத் தண்பாசக்கொண்டுகூடியது.

சாஅ ராயக-ஆம், அதி--புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ந்து - தமக்குரியமனையிலிருந்து—தமது - (உலகோர்)தம்மு
யற்சியால் வந்த பொருளை—பாத்து - (தென்புலத்தார் முத
லாகிய ஐவர்க்கும்)பகுந்துகொடுத்தது—உண்டற்று - (தமதுப
ங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ்செய்கின்றது. எ - று. தொ
ழிலுவமம். இல்லறஞ் செய்தாரடையும் சுவர்க்க விற்பத்தை
எனக்கு இப்புணர்ச்சி யேதருமென்று கல்பாணத்திற்கு உட
ன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று. மாமை - பொன்னிறம்.

வி முமிருவர்க் கினிதே. வளியிடை - - - - - *
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. - - - - - அ.

[இது-ஒத்த அன்புடைய உட்கு ஒருபோதும் விடாத பு
ணர்ச்சியே இனிதாக்கலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்ற
தொழிக்குச்சொல்லியது.] — இ - ள். (நீசொல்லுகின்றது ஒ
க்கும்) — வளியிடை போழ்ப்படா - ஒருபொழுதும் நெக்
ழாமையால்)காற்றால் இடையறுக்கப்படாத — முயக்கு-புண
ர்ச்சியானது. — வீழுமிருவர்க்கு - (ஒருவரைஒருவர்) விரும்பு
கிற இருவர்க்கும்—இனிதே. எ - று தொழிறும்மைவிகாரத்
தாற்றெக்கது - ஏகாரம் - தேற்றம்.—இங்கேஇருவரில்லாமை
யால் அது ஒவ்வாதென்பதுகருத்து. — களவுப்புணர்ச்சியை
மகிழ்ந்துவிவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி.(அ)

உள உணர்நீதல் புணர்நீலிவகாமங் - - - - - *
கூடியார் பெற்ற பயன். - - - - - கூ.

[இது-மறைக்க வேண்டாமையால் நடுநீங்கலில்லாத புணர்
ச்சியே இன்பப்பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்
ளென்றதொழிக்குச்சொல்லியது.] — இ - ள். உளடல் - (புணர்
ச்சி இனிதாதற்பொருட்டுவேண்டு) மூடலும் — உணர்நீதல் (அ
தனை அளவறிந்து) நீங்குதலும்— புணர்நீதல் - (அதன்பின்உண்
டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும்கூட—இவை - இவையல்லவா—
காமங்கூடியார் — (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தை இ
டைவிடாதடைந்தவர்] — பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள். எ -
று தொழிலும்கூடி பிரிவென்பதொன்று உண்டாவதல்லாமல்,
அதுதான் பரத்தையரிடத்தாலும், அதனை அறிந்துமகளிர்
உளடிநின்றலும், அவ்வுடலைத்தவறுசெய்த அவர்தாமே தந்தவ
ரில்லாமை சொல்லிநீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்தவ
ன்பினராய்க் கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ் செய்துகொ

நாயக-ஆம்,அதி-புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

சுராக்

ண்டு அடைந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளி
நேருயிராகிய மாற வன்புடைய எமக்குவேண்டாவென அ
வ்வவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்துசொல்லியபடி. (க)

அறிதோ றதியாமை கண்டற்றற் காமஞ் - - - *
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. - - - ய.

[இது - தலைவியைப்புணர்ந்து உடன்கொண்டு போகின்றத
லைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். செறிதோறும் -
புணர்ப்புணர - சேயிழைமாட்டு - செய்ய ஆபரணத்தையு
டைய இவளிடத்து - காமம் - காதல் - | அறிதோறு - (நூல்க
ளாலும், துட்பவறிவாலும், பொருள்களை) அறியவறிய - அறி
யாமை - (முன்னை)யறியாமை | — கண்டற்று - காணப்படுத
ல்போலே காணப்படுகின்றது. எ - று. * களவிலே பலவிடை
யிடுகளால் தன்கருத்தின்படி அனுபவிக்கப்பெறாமல் வருத்த
முற்றவன் உடன்கொண்டுபோம்போது அதுதீர்தலால் - செ
றிதோறுமென்றான். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலு
மேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியு
தல்போல் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலுமேலும் புணர
ப்புணர முன்னைப்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதென
த் தன்னுரமைசொல்லியபடி. — இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலை
வியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லாநிகழாது. ஆல் - அசை.

நாயக, அதி-நலம்புவிந் துணாத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிநலத்தினைவருணித்துச்சொ
ல்லியது. இதுபுணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்துநிகழ்வதா
கலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமேநின்னினு - - - *
மென்னீரன் யாம்வீழ்பவள். - - - க.

[இது - தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லி
யது.] — இ - ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே — வாழி - வாழ்
வாயாக. — நன்னீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்)
நல்ல குணமுடையை. — (அப்படியிருந்தாலும்) — யாம்வீ
ழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் | — நின்னினுமென்னீ
ரன் - உன்னிலுமெல்லியகுணத்தையுடையள். எ - று. * அனிச்

சாய் நாயு - ஆம், அதி - நலம்புனைந்துரைத்தகீ.

சம் - ஆகுபெயர். — வாழியென்பது உடன்பாட்டிக்குறிப்பி.
இனிநானே மெல்லியகுணமுடையெனென்னுஞ் செருக்கை ஒ
ழியாயாகவென்பதாம். — அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தா.
குதலால் - பரிசத்தினினிமையையே பாராட்டினான். - (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - - *
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. - - - - - உ.

[இது - தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] —
இ - ள். நெஞ்சே—இவள்கண் - (யானேகாணப்பெற்ற) இவள்
கண்களை— பலர்காணும் - பலராலும்காணப்படுகிற— பூவொ
க்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து — மலர்காணி
ன் - (தாமரைகுவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால்—
மையாத்தி - மயங்கா நின்றாய். * [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் எ
ன்ன], எ - று. * மையாத்தல்—இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்
குமென்றுகொள்ளுதல். — இயற்கைப்புணர்ச்சியி லீங்கியது
முதலாகத் தலைவி கண்களைக் காணப் பெறாமையால் அவைக
ளோடு சிறிதொத்திருக்கிற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெல்லாம்
அவைகளிடத்து ஆசைசெய்து வந்ததலைவன் இப்பொழுது அ
க்கண்களினலமுமுதும் தானே தனியானே இடத்தெதிர்ப் பட்
டி அனுபவித்தா னாகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமைகண்டு
ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. - (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம் - - *
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. - - - - - ந.

[இது - கூட்டுதலுற்றபாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்
புசொல்லியது.]— இ - ள். வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில் போ
லுந் தோள்களைபுடையவளுக்கு— மேனி - நிறம் |— முறி - தனி
நிறமாயிருக்கும். — முறுவல் - பல்லானது |— முத்தம் - முத்
தாயிருக்கும். — நாற்றம் - இயற்கைவாசனையானது | — வெ
றி - நல்லவாசனையாயிருக்கும். — உண்கண் - (மை) யுண்டகண்க
ள் |— வேல் - வேல்களாயிருக்கும். எ - று. * முறி முறுவல் - ஆ
குபெயர். — உருவகவகையாலே சொல்லினமையால் - புனைந்து
னாயாயிற்று. |— உன்னாலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனெ
ன்றுதரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம்.

காணிற்ருவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு - - *
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று. - - - - - ச.

[இது - பாங்கற்கூட்டத்திலே சென்றுசார்த்தலுறுந்தலைவன்

மயெ-ஆம், அதி — நலம்புனைந்துரைத்தல். காரியக

சொல்லியது.] — இ-ள். குவளை - குவளைமலர்கள் | — காணின - பார்த்திறதொழிவை உடையவையாயிருந்தால் — மாணியைக் கண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவளது கண்ணை — ஒவ்வெமென்று - நிகமெமென்று நிறைத்து — கவிழ்த்து - (அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து — நிலன் - நிலத்தை — நோக்கும் - பார்ப்பதும். எ-று. நிறத்தாலே யல்லி - தொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு - காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நானுடையவாமென்பது தோன்ற - கவிழ்த்தென்றும், சொல்லினான். — காணலும் நாணலும் இவ்வாமையால் இறுமாந்து ஆகாசத்தை நோக்கின் வென்பதாம். (ச)

இனிச்சப்பூக் கால்களையார் பெய்தா னுகப்பிற்கு*
நல்ல படாபுபறை, - - - - -
[இது-தலைவன் + பகற்குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லியது.] — இ-ள். (இவள்) தன்மென்மை நிறையர்மல் — அனிச்சப்பூ - அனிச்சமலரை — கால்களையார் - தாள்களையாளாகி — பெய்தாள் - குடினாள். — துகப்பிற்கு - (இனியிவ) ளிடைக்கு — நல்ல - நல்லவைபாகிய — பறை - பறைகள் | — படா-ஒலியா. எ-று. இம்மலர்த்தாளின் பாரம்பொருமையால் இடைமுரியும் முறிந்தால் அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரியநெய்தற்பறைபே ஒலிககு மென்பதாம். — மனிதர்க்கு உரியசாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. (ர)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா - - - - -
பதியிற் கலங்கிய மீன். - - - - -
[இது- * இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டு சொல்லியது.] — இ-ள். மீன் - தாரகைகள் | — (வேறுபாடுபெரிதாயிருக்கவும்) — மதியும். (தமது) சந்திரனையும் — மடைந்தை முகனும். (எமது) மாது முகத்தையும் — அறியா - (இது சந்திரன் இது முகமென்று) அறியமாட்டாமல் — பதியின் - (தன்) நிலையினின்றும் — கலங்கிய - கலங்கித்திரியா நின்றன. எ-று. ஓரிடத்து நிலாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றி - பதியிற்கலங்கியவென்றான். — வேறுபாடுபின்பாட்டிற் சொல்லப்படும். (ஈ)

அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல - - - - -
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. - - - - -
[இதுவுமது.] — இ-ள். (அத்தா ரகைகள் அப்படி கலங்கித்

+ பகற்குறியும், பகையால் ஓரிடத்தைவந்த வந்தகூடல்.

* இரவுக்குறி, இரவிலே நகையினை வருகுவந்து கூடல்.

சாயல். சாயல்-ஆம், அதி—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

ற்குக்காரணம்|யாது.]—அறுவாய்நிறைந்த - முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிறைந்த—அவிர்-விளங்குகிற - மதிக்குப்போல - சந்திரவிடத்துப்போல - மாதர்முகத்து - இம்மாதர்முகத்திவிடத்து—மறு - களங்கமானது|—உண்டோ. எ-று. தேயந்துவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி - வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இகழ்ந்து சொல்லியபடி.

மாதர் முகம்போ லொளிவிடவல்லையேற் - - - *
காதலை வாழி மதி. - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மதி-சந்திரனே — வாழி - வாழ்வாயாக.—மாதர்முகம்போல் — ஒளிவிடவல்லையேல் - (நான்மதிமும்படி) ஒளிவீசவல்லாயாகில்—காதலை - (நீயும்என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையவாய்யா.எ-று. தேய் மறு - உன்னிடத்திருத்தலால் அதுமாட்டாய்மாட்டாமைபால் என்னால் இச்சிக்கவும் படாபென்பதாம். — வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு (அ)

மலர்ன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற் - - - *
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மதி - சந்திரனே — மலர்ன்னகண்ணுள் - இம்மலர் போலுங்கண்களையுடையவளது — முகம்-முகத்தை—ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுமையாகில் — (இதுபோல் யான்காணத் தோன்று. —பலர்காணத்தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்றாதே. எ-று. தானே முகத்திறலமுழுதும் கண்டு அனுபவித்தானாகலால் இங்கேயும் பலர்காணத்தோன்றலை இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். — பலர்காணத்தோன்றலில் உனக்கு அம்முகத்தோடுஒப்பு உண்டாகாதென்பதாம். (க)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத - - - *
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். - - - - வ.

[இது - + உடன்போக்குச் சொன்னதொழிக்குத்தலைவன் அது தனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.] — இ-ள். (உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) — அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும்|—அன்னத்தின் றாவியும் - அன்னப்பறவையினிற்கும்|—மாதரடிக்கு —நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம் போல் வருத்தஞ்செய்யும். எ-று. தேய் முள்வலிதாதலால் - பழமென்றார். இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூரங்கல்லும், வெப்பமுமுள்ளபாலை வழியை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்

† உடன்போக்கு, தலை தன்விட்டாரடியாமல் தலைவனின் செல்லுதல்.

நாயு-ஆம்,அதி—நலம்புனைந் துணாத்தல்.

சாயுந

பட்டது. — செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடிநலனுழியாமையாகலின் இதுவும் இவ்வதிகாரத்ததாயது.

— ௬*௩௦*௩௦*௬*௩ —

நாயு-ஆம்,அதி-காதற்குறப்பு னாத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னுசைமிகுதியைச் சொல்லு ம்,தலைவி தன்னுசைமிகுதியைச் சொல்லும், ஆம். இது புணர்ச்சியும் நலனுட்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால் அவற் றினதிகாரங்களின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பாலொடு தேன்கலன் தற்றே பணிமொழி - - *
வாலெயி றாறிய நீர் - - - - - க.

[இது - தலைவன் யியற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னயப் பைஅறிவித்தது.] — இ-ள். பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொ ல்லையுடையவளது — வாலெயி றாறியநீர் - வெண்பல் லாறியநீ ரானது | — பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - பாலுட்னேதேனை க்கலந்தக்கலவைபோலும், எ-று. * பாலொடு தேனென்றத னால் - அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையுடைத்தென்ப தாயிற்று. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கல ந்தவிடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனிய சுவையுடையதாமாகலால் - அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போடுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன - - - *
மடந்தையோ டெம்மிடை நட்டி. - - - (உ)

[இது - தலைவன்பிரிவினலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லிய து.] — இ-ள். மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம் மிடத்து உண்டாகிய — நட்டி - நட்டிகள் | — உடம்போடுயிரி டை. உடம்போடுயிரிடத்து — என்ன - எப்படிப்பட்டவை? — அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும். எ-று. * எப்படிப்ப ட்டவையெனப்பன்மையாற் சொல்லியது - இருவகைநட்டிக ளும் ஆதிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்துவருதல் இன் பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல், அவசியம் வேண்டிதல் என்றிவைகளைநோக்கி. — ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச் சியாகலால் அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லா திருந்தவர் பின் னைஉடையளாமன்றே ஆகிய விடத்தே இவன் எவனோவென் றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவ னைக்கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவருள்ளத்தே தோன்று

சாயிசு நாயக-ஆம்,அதி—காதற்சிறப்புநாத்தல்.

ம் அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவை தீரச்சொல்லியபடி. (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் - - *
திருநுதற் கில்லை யிடம். - - - - - ரு.

[இது - இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவிநீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணிற்) கருமணியிலிருக்கின்றபாவையே—நீ— போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக. — (போகாதிருப்பாயாகில்) — யாம்வீழும் - எம்மால்விரும்பப்படுகின்ற—திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையவளுக்கு — இடம் | — இல்லை. எ-று. * நான் காணாமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மையளல்லாமல் என்கண்ணுள் இருக்குந்தன்மையள் இருக்கும்போது உன்னோடுகூடியிருக்க இடம்போதாமையால் உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத் தைக் கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாகவென்பதாம். (ரு)

வாழ்த லுயிர்த்தகன்ன லாயிழை சாத - - *
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. - - - - - ச.

[இது - பகற்குறியிலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு)—ஆயிழை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டஆபரணத்தையுடையவள் | — (புணருமிடத்து) — உயிர்க்கு — வாழ்தலன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள்.—நீங்குமிடத்து-பிரியுமிடத்து — அதற்கு—அவ்வுயிர்க்கு — சாதலன்னள் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப்போதல் போலாகின்றாள். எ-று. * எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய்நிலையால் - வந்தன- வாழுங்காலத்துவேறுபாடில்லாமல் வழிநின்றலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவைகளை அவள்புணர் வுபிரியுதற்கு உவமையாக்கினான்.ச.

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே - - *
னொள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம். - - - - - ரு.

[இது - ஒருவழித்தணந்துவந்தபோது எம்மை நினைத்து மறவீரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். யான் | — ஒள்ளமர்க் கண்ணுள்குணம் - ஒளியினவாகிப் போர்செய்திற கண்களையுடையவளது குணங்களை — மறப்பின் - மறந்தேனாயின்—உள்ளுவன் - நினைப்பேன்.—மறப்பறியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன். [ஆகலால் நினைத்

✠ ஒருவழித்தணத்தல், தலைவன்யாதேதுமொருகாரியங் குறித்துப்பரிதல்.

நாயக-ஆம், அதி - காதற்சிதம்புரைத்தல், சாயடு

தலுமறியேன்.] எ-று. ❀ நினைத்தலுமறியே னென்னும்பொருள் கொள்ள நிற்கையால் - மன் ஒழியிஸையில் வந்தது. குணங்கள் - நாணம் - மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்பு - முதலானவை. இதுவரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது பின்தலைவி சொல்வது. (டு)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார் - - - ❀
நுண்ணியொங் காத லவர். - - - கா.

[இது ஒருவழித் தணத்தலில் தலைவினைத்தோழி இயற்பழிப்பாளென்று அஞ்சி அவள் கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-ள். (தாம்காணுமைபற்றித் தூரத்திலேபோயி னொன்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்.)—எங்காதலவர் | — கண்ணுள்ளில் - (எமது கண்ணுள்ளேநின்றும்—போகார்.— இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின் — பருவரார் - (அதனால்) வருந்துவதுஞ் செய்பார். — (ஆதலாலே)—நுண்ணியர் - (காணப்படாத) நுண்ணியர். எ - று. ❀ இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்றலால் - கண்ணுள்ளிற் போகாரொன்றும், இமைத்தபோதும் அது நிற்கலால் - இமைப்பிற் பருவராரொன்றும், சொல்லினான்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு - - - ❀
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. - - - எ.

[இதுவுமது] — இ - ள். காதலவர் | — கண்ணுள்ளாராக - (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால் — கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ்செய்யேம் — கரப்பாக் கறிந்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து. எ-று. ❀ எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தா னொன்று நினைக்கும் விதம் என்னவென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட - - - ❀
வஞ்சகும் வேபாக் கறிந்து. - - - அ.

[இதுவுமது]—இ-ள். காதலவர் — நெஞ்சத்தாராக - நெஞ்சுள்ளிருக்கின்றாராதலால் — (உண்ணும்போது) — வெய்துண்டல்-சூரிள்ளதாக உண்ணுதற்கு—அஞ்சுகும் - அஞ்சாநின்றேம்.—வேபாக் கறிந்து - (அவர் அதனாலே) சூரிதுதலை அறிந்து. எ-று. ❀ எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி லிருக்கிறவரைப்பிரிந்தா னொன்று நினைக்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம்.

சாயக ஈயம்-ஆம், அதி—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லணைத்திற்கே - - - - - *
யேதில னென்னு மிவ்வூர். - - - - - க.

[இது - + வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்சுப்பிரிந்த விடத்தலைவி பொறுத்திருத்தற்பொருட்டுத் தோழிதலைவ னை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.] —இ-ள். இமைப்பின் - (என்கண்) இமைக்குமாயின்—கா பபாச்சுறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமை யேன்—அணைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே—இவ்வூர்! — ஏதிலொ ன்னும் - (தூங்காததோய்செய்தார்) அன்பிலொன்னும். எ-று. * தன்கருத்தறிபாமைபற்றிக் கோபித்துச்சொல்லலால்தோழி லைவேறுபடுத்தி ஊனொன்றாள். ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாொன்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். (க)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து னென்று மிகந்துறைவ - - - - - *
தேதில னென்னு மிவ்வூர். - - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (காதலர்!) உள்ளத்துள் — என்று ம்-எப்போதும்—உவந்து - மகிழ்ந்து—உறைவர்- வாசஞ்செ ய்யாநிற்பர்.—(அதனையறியாமல்) — இவ்வூர்! — இகந்துறை வர் - பிரிந்திராநின்றார்.— ஏதிலொன்னும் - அன்பிலாொன்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது. எ - று. * உவந்துறைவொன்ற தனால் அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அன்பும் உடையவரை இவொன்றுபழிக்குந் தன்மையையல்லையென்பதாம். ய.

நாயக-அதி-நாணுத்துறவுணாத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய த லைவனும், * அறத்தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவி யும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இதுகாத ல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகவால் - காதற்சிறப்புணாத் தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம - - - - - *
மடலல்ல தில்லை வலி. - - - - - க.

[தூரப் படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய தலைவன்சொல் லியது.]—இ-ள். காமமுழந்து-(அரியமகளிரோடு) காமத்தை

+ வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பரிதல், கல்யாணத்துக்குப் பொரு ள்சம்பாதிக்கப்பரிதல்.

* அறத்தொடுநிற்ப்தல், இங்கே தலைவி தன்காமத்தைப் பாங்கிமுதலா ளவரால் வெளிப்படுத்தல்.

நாயச - ஆம், அதி - நானுத்தமவுரைத்தல். சாயிஎ

அனுபவித்து - (பின் அதுபெறாமல்) - வருந்தினார்க்கு - துன்பம்டைந்தஆடவர்க்கு - ஏமமடல்லது - (முன்னும்) காப்பாட்வருகின்ற மடன்மாவல்லது - வலி - வலியது - இல்லை - (இனி எனக்கு) இல்லை. எ-று ஃஃ ஏமமாதல் - அத்துன்பநிங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். - முன்னும் ஆடவராயினார் இன்பமடைந்துவருகிறவழியிருக்கவும் உன்னை அதர்க்குத் துணையென்று நினைத்து விணுக முயன்றநான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பதுகருத்து

நோ னு வடம்பு முயிரு மடலேறு - - - *
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. - - - உ.

[இது - நாணமுடைய உமக்கு மடன்மாவேறுகை முடியாதென்று அதனைவிலக்க வுற்றதோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.] - இ-ள். நோ - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொருத - உடம்புமுயிரும் - மடலேறும் - (அதர்க்குக்காப்பாகியமடன்மாவை) ஏறநினைபாநின்றன. - நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை - நீக்கி நிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு. எ-று. ஃஃ அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங்காது நின்றது அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு - உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைப்பொருட்டி மடலேறுமென்றது - அவள் தன்பொருமை யறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நா னோடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றடையேன்*
காமுற்றோ றோறு மடல். - - - - - ஈ.

[இது - நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] - இ-ள். நாணோடு நல்லாண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும் - பண்டு - முன்னே - உடையேன். - (அவை காமத்தால் நீங்குதலால்) - காமுற்றோறுமடல் - காமமிகுந்தவோறுமடலை - இன்று - இப்போது - உடையேன். எ-று. ஃஃ நாண் - இழிவானவைசெய்யுமிடத்து விலக்குவது. - ஆண்மை - ஒன்றுக்குந் தளராத நிற்பல். அவைமுன்னுள்ளன. இன்றுள்ளது இதுவேயாகலால் - கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (ஈ)

† மடன்மா, பனைமடனலேசெயப்பட்டகுதிரை,

சாயது சாயச-ஆம், அதி—நாணுத்துறவுறாத்தல்.

நாமக் கடும்புன லுய்க்குமே நானொடு - - *
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. - - - ச.

[இது - நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்றதோழிக் குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள், (நான் தன்னைக் கடத் தற்குக்கொண்ட) — நானொடு நல்லாண்மை யென்னும்புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை — காமக்கடும்புனல்-காமமாகிய கடியவெள்ளமானது | — உய்க்குமே - (எண்ணிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது. எ-று. அவைசெய்ய மாட்டாதமற்றைநீரி னீக்குதற்கு-கடும் புனவென்றான். இந்நீர்க்கு அவைபுணையாக அதுவால் அவை நீங்குமென்பதாம்.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு - *
மாலை யழக்குந் துயர். - - - - - ௫.

[இது - இப்பொறுக்கமாட்டாமைபும், மடலும், உமக்கு எப்படிவந்தன வென்ற தோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள், மாலையழக்குந்துயர் - மாலைக்காலத்து அணுபவிக்குந் துண்பத்தையும் — மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன் மாவையும் — (முன் அநீயென்) — தொடலைக்குறுந்தொடி - மாலைபோல் தொடர்ந்த 'சிறியவனையழையுடையவள் | — தந்தாள் - (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள். எ-று. காமம்-மற்றைப் பொழுதுகளிலும் உண்டாயினும் மாலையிலே மலர்தலால் மாலையுக்குந் துயரென்றும், மடலும் அது பற்றிவந்ததாகலால் அவ்விளியும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான்நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையுடையவளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந் தொடியென்றும், சொன்னான். இவை அவரீதந்தவைபாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பதுகருத்து

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேண் மன்ற - *
படலொல்லா பேதைக்கென் கண், - - - - - ௬.

[இது-மடலூரும் பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள், பேதைக்கு - (உன்மாதிரி காரணமாக) — என்னை-என்று கண்கள் | — படலொல்லா - (ஒருபோதும்) தூங்குதல்பொருந்தாவாம், — (அதனால்) — யாமத்தும் - (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாகியிரவிலும் — மன்றமடலூர்தல் - மடன்மாவேறலையே — உள்ளுவேன் -

நாயக-ஆம், அதி—நாணுத்துறவுரைத்தல். சாயக

நினை ப்பேன். எ-று. ூ பேதையென்றது மடமைபற்றி. —
இனிக்குறை முடிப்பது நானையெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கூடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப் - - - *
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.. - - - எ.

[இது - முண்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்
லாதமகளிரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத்தக்
கவொன்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். கட
லன்னகாமமுழந்தும் - கடல் போற்களாயற்றகாமநோயை அ
னுபவித்தும்—மடலேறு - மடன்மாவேறுமல் (பொறுத்திரு
க்கிற)—பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல் — பெருந்த
க்கது—மிகுந்ததகுதியுடையபிறப்பு—இல் - (உலகத்தில்) இல்
லை. எ-று. ூ பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்
லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். — இதுவ
ரைக்குந்தலைவன் சொல்லியது. பின்னேதலைவிசொல்வது, (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய றொண்ணுது காம - - - *
மறையிறந்து மன்று படும். - - - அ.

[இது - காப்புச்சிறை அதிகப்பட்டுக் காமம் பெருகியபோ
து தலைவிசொல்லியது]—இ-ள். (இவர்)—நிறையரிய (றொண்
னுது)- நிறையால் (நாம்மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியொன்று அ
ஞ்சாமலும்—மன்னளியறொண்ணுது - மிகவும் அளிக்கத்தக்கவ
ரொன்று இரங்காமலும்—காமம் - (மகளிரது) காமமும்—ம
றையிறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக் கடந்து — மன்றுபடும் - ச
பையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ - று. ூ எண்ணுதெ
ன்பது முண்ணுங்கூட்டி - மகளிரொன்பது வருவிககப்பட்டது.
—இங்கேமன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார்
கூட்டத்தை, உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லு
வாள்போல் தன்காமம் பெருகியபடிசொல்லி இனி அறத்தொ
டுநிற்றல் வேண்டிமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று, (அ)

அதிலா றொல்லாரு மென்றேயென் காம - - - *
மறுகின் மறுகு மருண்டு. - - - *

[இதுவுமது.]—இ - ள். (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்)
—எல்லாரும்—அதிலாரொன்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி
அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பே)
னென்று நினைத்து—என்காமம்—மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியி

சாஉய நாயச - ஆம், அதி - நாணுத்துறவுரைத்தல்.

ல் - மருண்டு - மயங்கி - மறுகும் - சுழல்கின்றது. எ -று. ✽ மயங்குதல் - + அம்பலாதல். மறுகுதல். ✽ அலராதல். இவ்விரண்டுமாயிற்று இனி - அறத்தொடுநிறம் ல்வேண்டுமென்பதாம். (கூ)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார் - - - ✽
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. - - - - ய.

[இது - + செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றவைத்து நான் நிற்கும்விதம் என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவிதன்னுள்ளே சொல்லியது.] - இ - ள். யாம் - கண்ணிற்காண - (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணிற்காணும்படி - அறிவில்லார் - நகுப - (எம்மைச்) கிரிக்கின்றார். - (அவர் அப்படி செய்கின்றது) - யாம்பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை - தாம்படாவாறு - தாம் அடையாமையால். எ -று. ✽ கண்ணினின்றது - முன் கண்டநியாமை யுணர்நின்றது. - அறத்தொடு நின்றமையநியாமல் மணஞ்செய்யு மாட்சிமைப்படுகின்றிலனென்று பிணங்குகின்றாளாகலால் - அயலாளாக்கிச் சொல்லினாள்.

நாயடு - ஆம், அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

— ✽ ✽ ✽ —

அஃதாவது - களவொழுக்கம் வேண்டியதலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அவர்தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும், மணமாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டியதலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நாணுத்துறந்த வழி நிகழ்வதாகலால் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அலொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப் - - - ✽
பலரநியார் பாக்கியத் தால். - - - - க.

[இது - இரவுக் குந்திப்பிப்போய் மறுநாள்வந்த தலைவனை அவர் கூறி மணம்வினாவினவிடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] - இ - ள். அலொழ - (உன்மாதாக்கும் எமக்கும் உண்டாகியதப்பு) - அலொழ - (இவ்வூரில்) அலராயெழுதலால் - வாருயிர் - (அவனைப்பெருதுவருந்துகிற என்) னரியவயிரானது - நிற்கும் - (அவனைப் பெற்றதுபோல்) நிறைபெறும். - அதனை - அந்நிறைபெற்றை - பாக்கியத்தால் - நல்லாழால் -

+ அப்பல், கிரந்தத்தம்மிற்பேசல். ✽ அளர், பாரித்தததற்றல்.

• அறத்தொடுநிறம். காமத்தைவெளிப்படுத்தல். + செவிலி, வளர்த்ததாய்.

மட்டு-ஆம், அதி—அலரநிவுறுத்தல்.

சாஉக

நானே அறிவதல்லது) — பலர் - (தூற்றுக்கின்ற) பலரும் | — அறியார். எ-று. ✽ இரவுக்குறிதப்பித் தலைவியை அடையப்பெறாத வருத்தமெல்லாம். தோன்ற - ஆருயிர்மென்றும், அப்படி அறியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாறாயிர்க்குப்பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்றதென்றற்கு - அலொழுவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வயலார் அறிந்தால் தூற்றுகொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர் போமாகலால் அவரறியா திருக்கிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லினான் - பலருமென்கிற முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. (க)

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா - - - ✽
தலமொக் கீந்ததிவ் ளூர் - - - உ.

[இதுவுமது] — இ - ள். மலரன்னகண்ணுள் - மலர்போலுங்கண்களையுடையவளது — அருமை - (அடைதற்) கருமையை — அறியாது — இவ்வுர் | — | (அவளை எளியவளாக்கி) — அலர் - (அவளோடு) அலர்கூறலை — எமக்கு — ஈந்தது - உபகரித்தது. எ-று ✽ அருமை - குறிப்பிழைத்தலாலும், இடையீடுகளாலும், ஆகியது. — ஈந்ததென்றான் - அதற்குச் சார்பாகலால். அலர் தூற்றுவாரா அவர் செய்தவுதவிபற்றி இவ்வுரொன்றான்.

உறஅதோலுரறித்த கௌவையதனைப் - - - ✽
பெறஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. - - - ✽

[இதுவுமது.] — இ - ள். உறறித்தகௌவை - (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வுர் அறிதலால் விளைந்த அலரானது | — உறதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ. — (அதுகேட்ட என்மனமானது) — பெறது - (புணர்ச்சியைப்) பெறுதிருந்தே — பெற்றன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலங் குணமுடைத்து. (ஆகலால்) - எ-று. ✽ பெற்றன்ன நீர்மை - பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலு மின்பமுடைமை. — நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்க மனம்வருவிக்கப்பட்டது. (ங)

கௌவையாற் கௌவியது காமம் மதுவின்மேற் ✽
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. - - - ✽

[இதுவுமது] — இ - ள். காமம் - (என்) காமம் | — கௌவையால் - (இவ்வுர்) எடுக்கின்ற அலரால் — கௌவியது - அலர்தலையுடைத்தாயிற்று. — அதுவின்மேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின் — தன்மையிழந்து — தவ்வென்னும் - சுருங்கிப்போகும். எ-று.

✽ அலர்தல் - மேலுமேலுமிகுதல். — தன்மை - இன்பந்தருதல். — தவ்வென்னுமென்றதுகுறிப்புமொழி. (ச)

கனித்தொறுங் கள்ளாண்டல் வேட்டற்றுந் காமம் *
வெளிப்பறிந் தோறு மினிது. - - - - - ரு.

[இதுவுமது]—இ - ள். (கள்ளாண்பார்க்கு) — கனித்தொறும் - களிக்குந்தோறும் — கள்ளாண்டல் — வேட்டற்று - இனிதாம்விதம்போல்—(எனக்கு)—காமம் | — வெளிப்பறிந்தோறும் - அலராத் தோறும் — இனிது - இனிதாகா நின்றது. எ-று. ✽ வேட்கப்பட்டதற்றாலென்பது - வேட்டற்றாலென நின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பம்செய்கிறதென்பதாம்.

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் - - *
திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று. - - - - - னு.

[இது - இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும் தலைவனைக் கூடப்பெறுததலைவி அவன் + சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அவளை அறிவித்து மணஞ்செயல்வினவியது.]—இ-ள். கண்டது - (தலைவனைநான்) காணப்பெற்றது | — ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும். — அலர் - (அதனாலுண்டாகிய) அலரானது | — (அவ்வளவினதன்றி) — திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று. ✽ அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து - பாம்புகொண்டற்றென்றாள். — பூமிநிழல்பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்னும் வடநூல்வழக்குப்பற்றி, அதுசந்திரனைமறைத்தல் - கனிதசித்தாந்தங்களிலே காண்க. — இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலைகள். — காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டிமென்பதாம். (சு)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வண்ணெசொன் - *
னீராக நீளுமிந் தோய். - - - - - எ-

[இது - மணஞ்செயல் நீளப்பொறுத தலைவியைத் தலைவன் சிறைப்புறத்தா னைவந்ததோழி ஊரவரலாயும் தாய்சொல்லையும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டிமெனச் சொல்லெழுப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.]— இ - ள். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய பயிர் | — ஊரவர்கௌவை - இவ்வூரி லுள்

யாடு-ஆம், அந்—அலரறிவுறுத்தல்.

சஉக

எமகளீர் எடுக்கின்ற அலரானது--எருவாக — அண்ணெசொல் -
(அதுகேட்டுக் கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்
லானது — நீராக - நீளும் - வளராதின்றது. எ-று. ஷ் ஊரவொ
ன்பது - தொழிலால் ஆனொழித்துநின்றது. [ஏகதேசவுருவக
ம்.] சுருங்குதற்கு எதுவாகின்றவைதாமே விரிதற்கு எதுவா
கின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோனதல்பயன். (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற் *
காம நுதுப்பே மெனல். - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கௌவையால் - (அயலவர் எடுக்கி
ன்ற) அலராலுண்டாகின்ற—காமம் - காமத்தை—நுதுப்பே
மெனல் - அவிப்பேமென்று நினைத்தல் | — நெய்யால் — எரி-
நெருப்பை — நுதுப்பேமென்றற்று - அவிப்பேமென்று நி
னைத்தலோடொக்கும். எ-று. ஷ் காமம் வளர்தற்குக் காரண
மாகிய அலரால் அதைஅவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார் *
பலர்நாண நீத்தக் கடை. - - - - - கூ.

[இது - மணஞ்செயற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன்பி
ரிந்தபோது பொருதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்பு
றத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ - ள். (தம்மைக்கண்டநாளி
ல்) — அஞ்சலோம்பென்றார் - (உண்ணவிட்டுநீங்கேன்) அஞ்
சுதலொழியென்றவளோ— பலர்நாண - (இன்றுகண்டவர்) பல
ரும் நாணும்வகை— நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபி
ன்—அலர் - (அயலவர்தூற்றுகிற) அலருக்கு — நாணவொல்வ
தோ-(நாம்) நாணக்கூடுமோ. எ-று. ஷ் கண்டார் நாணுகிறநி
லைமையேமாகிய நாம் நாணுதல் எவ்விடத்த தென்பதாம். (கூ)

தாம்பேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்பேண்டுங் *
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர். - - - - - டி.

[இது:- தலைவன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழி தலைவிக்குச்
சொல்வானாய் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசை
கொள்ளச்சொல்லியது.] — இ - ள். யாம் — வேண்டுங்கௌ
வை - (உடன்போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்
சிப்பதாகிய அவனை—இவ்வூர் | — எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கி
ன்றது.—காதலர் - (இனித்) தலைவர் | —வேண்டின் - (நாம்)

சஉச

நாயுடு-ஆம், அதி—அலரறிவுறுத்தல்.

வேண்டினால்—தாம் - தாமும் - நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர்.—(ஆதலால் இவ்வலர்நமக்கு நன்றாய்வந்தது). எ-று. ✽
உம்மை - வருவிக்கப்பட்டது.— நம்பிடத்து ஆசை யுடைமையால் மறொன்பதுதோன்ற-காதலொன்றாள். (ய)

களவியல்-முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட்டிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பிரிவாற்றாமை சொல்லுகின்றார்.

நாயுடு-ஆம், அதி-பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது - மணம்செய்துகொண்டபின் தலைவன் அறம் பொருளில் பங்களின்பொருட்டித் தலைவியைப் பிரிந்து நூலாத்திலும், அவ்விடத்திலும், செல்லுநாளில் அப்பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவளாற் தன்மையாம. அது இங்கேபிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத்தோழி சொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன்குறிப்பால் அறிந்துசொல்லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துச் சொல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாவிக்குமிடத்துத் தோழிக்குச்சொல்லலும், எனநால்வகையாலே சொல்லப்படும்.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின் ✽
வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை. - - - - க.

[இது-பிரிந்துகடிகில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோழி சொல்லியது]—இ - ற். செல்லாமையுண்டேல் - (நீ எம்மைப்) பிரியாமைஉண்டாயின்—எனக்கு—உரை - (அதனைச்) சொல்லு.—மற்று - அதுநீங்க—நின்வல்வரவு - (பிரிந்துபோய்) நின் விநாந்துவருதலை — வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்வார்க்கு—உரை-சொல்லு. எ-று. ✽ தலைவியையொழித்து எனக்கென்றாள் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமையில் லாமைபால்.—நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவுகானும் வலிமையுடையளல்லள் பிரிந்தபொழுதே இரந்துபடுவென்பதாம். — அழுங்குவித்தல்-பயன். (க)

இன்க னுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - - - ✽
புன்க னுடைத்தாற் புணர்வு. - - - - உ.

[இது-தலைவனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்ததலைவிதோ

ராயக - ஆம், அதி—பிரிவாற்றாமை.

சாஉடு

ழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள். (தழையுமாலையுங்கொண்டுபின்னின்ற நாளில்) — அவர்பார்வல் - அவரதுபார்வைமாத்நிரமும் | — (புணர்ச்சிக்குறித்தமையால்) — இன்கணுடைத்து - (நமக்கு) — இன்பமுடத்தாயிருந்தது. — (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்துகொண்டிருக்கவும்) — புணர்வு - அப்புணர்ச்சி | — பிரிவுஞ்சும். பிரிவொன்றஞ்சுகிற — புண்கண் - அச்சத்தினை — உடைத்து - உடைத்தாயிற்று. (அவரன்பினினைமெது). எ-று. ஆல்-அசை. — பார்வலென்றவதனாலே - புணர்ச்சிபெறாமல்தலைவன் பின்னின்றகாலம்பெறப்பட்டது. — புண்கண் - துன்பம். அது காரணத்தின்மேலாயிற்று. — அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது - புணரும்போது தன்னைமிகப்புகழ்தலாலும், அணிதிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல்பயன். (உ)

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும் *
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். * - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவுபெற்றாமைமையும,) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும் — ஓரிடத்து - ஓரோவழி. — பிரிவு | — உண்மையான் - உண்டாதலால் — தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையொன்றுதெளியுந்) தெளிவு | — அரிது - அரிதாயிருந்தது. எ-று. அரோ-அசைநிலை, உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (ரு)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற் *
தேறியாரீக் குண்டோ தவறு. - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலையளிசெய்து — அஞ்சலென்றவர் - (உண்ணவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சாதிருவென்றவர்தாமே — நீப்பின் - (பின்னே) பிரிவாசாயின் — (அவர்க்கல்லாமல்) — தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டசொல்லு — தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு — தவறு - குற்றம் | — உண்டோ, எ-று. தேறியாரொன்றது - தன்னைப் பிறர்போற் சொல்லியது. — சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழுங்கச்செய்யென்பது கருத்து.

ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் - *
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. - - - - - ௫.

[இதுவுமது]— இ-ள். ஒம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாம
ம்) காப்பாற்றுவையாயின்—அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்
கு) அமைந்தவரது—பிரிவு-செலவை—ஒம்பல் - அழுங்குவி
ப்பாயாக—மற்று-அழுங்குவிப்பாரில்லாமல்— அவர் — நீங்
கின்-செல்வாராயின் — (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்
லுமாதலால்)--புணர்வு - (பின்பு அவரைக்) கூடுதல் — அரி
து - (எனக்கு) அரிதாம். எ-று ஐஃ ஆல்-அசை. — ஆளுதற்க
மைதல்-தலைவராதற்கு ஊழால் ஏற்புடையராதல். (௫)

பிரிவுகாக்கும் வண்கண்ண ராயி னரிதவர் - *
நல்குவ னொன்னு நசை. - - - - - ௬.

[இது - தலைவன் பிரிவை அறிவித்தவாறு வந்துசொல்லிய
தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். அவர் - (நமதுபிரி
வுபொருமையறிந்த) அத்தலைவர் தாமே— (நம்முன்னினும்)
—பிரிவுகாக்கும்-(தம்)பிரிவை அறிவிக்கும்—வண்கண்ணரா
யின்-அருளில்லாமையையுடையராயின்— (அத்தன்மையரான
பின்பு) — நல்குவொன்னுநசை-நம்பொருமையை அறிந்துவ
ந்து) தலையளிசெய்வாொன்னுமாசை— அரிது - விடப்படும்.
எ-று. ஐஃ அருமை-பயன்படுத்தலில்லாமை. — கூடியிருந்தே
அன்பில்லாமற்பிரிவெண்ணுதலும், அறிவித்தலும்; வல்லராயி
னார்-பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து
அளித்தல் எவ்விடத்ததென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.(௬)

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொண் முன்கை - *
யிறையிறவா நின்ற வளை. - - - - - ௭.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துறைவன் — துறந்தமை - (என்
னைப்) பிரியலுற்றமையை— (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே
அறிந்து) — முன்கையிறை-(என்)முன்கையிறையினின்றும்
—இறவாநின்றவளை - கழலாநின்றவளையல்கள்— தூற்றுகொ
ல்- (எனக்கு) அறிவியாவோ.[அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து
நீ அறிவித்தல்வேண்டிமோ.] - எ-று. ஐஃ முன்னே நிகழ்ந்த
மையால் - துறந்தமையென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து
பொருமையால் - இறவாநின்றவென்றும், சொல்லினார்.அழுங்
குவித்து அதுவந்து சொல்லுந்தன்மையை யல்லாததீயும் இவ்

வளை செய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச்சொல்லியபடி.

இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனினு - - - *
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். இனனில்லார் - (மகளிர்க்குத்தங்கு நிப்பங்கிற) தோழியரில்லாதவேற்றாரினிடத்து—வாழ்தல்— இன்னு - துன்பஞ்செய்வதாகும்.—(அதன்மேலும்) — இனி யார்ப்பிரிவு - (தங்) காதலரைப்பிரிதல்—அதனினும் - அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும்—இன்னு - துன்பஞ்செய்வதாகும். எ-று. தலைவன் சொல்லுதலை அழுங்குவித்து. வாராது உடம்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றனாகலால் - இனனில்லாரென்றான். — உலகநடை சொல்லுகின்றனாபோல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி. (அ)

தொடிந் சுடினல்லது காமநோய் போல - *
விடிந் சுடலாற்றுமோ தீ. - - - கூ.

[இது-காமம் தீயேபோல் நின்றவிடத்தைச் சுடுமாதலால் நீபொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். தீ—தொடிந் - (தன்னைத்) தொட்டால்—சுடிந்(சுட) லல்லது - சுட்டாந் சுடலல்லது—காமநோய்போல — விடிந் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால்—சுடலாற்றுமோ - (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ. எ-று தீ சுடினென்றது - மந்திரமருந்துகளாலே தம்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி.—காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றற்கு-சும்மாசுடலென்றான். நீங்கல் - அனுபவிப்பாமை.—சுடல்-முன்னும் கூட்டப்பட்டது. — தீயினுங் கொடியதனைநான் பொறுக்கும்விதம் என்னெயென்பதாம்.

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் - *
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். - - - ம.

[இது-தலைவியர்பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ அது செய்கின்றியென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். (நீசொல்லுகின்றது ஓக்கும்.) —அரிதாற்றி - பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடம்பட்டு—அல்லனோய் - (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும் — நீக்கி—பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும்பொறுத்து—பின்னிருந்து - பின்னும் இருந்து—வாழ்வார்-உயிர்வாழ்மகளிர்—பலர் - (உலகத்திற்) பலர். எ-று. முன்னிலுஞ்சிறக்கத் தலையளிபெற்

சாஉஅ

ராயன்-ஆம், அதி—பிரிவாற்றாமை,

று இன்பத்தை அனுபவிக்கிறசமயத்தில் அதனை இழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடம்பிதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியென்றும், செல்லுந்தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும் அவர்வருமளவுநாம்பொறுத்திருக்கும் சிதம் எண்ணென்றும் அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்குவந்துகிடைக்குமோவென்றும் இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிறகவலை மனத்தைவிட்டு நீங்காததலால் - அல்லநோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிறகாமவேதனையும் புறத்தில் வீணையிசை சந்திரன் தென்றல் இவையுதலாய்வந்து அதனைவளர்ப்பவையும் பொறுத்தல் அருமைபாகலால் - பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலனைவிட்டிருக்க மட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமீ இருந்து உயிர்வாழ்வல்லவர் ஒருவரும் இல்லாமென்பது குறிப்பினாலே தோன்ற - பின்னிருந்து வாழ்வார் பலரென்றும், சொல்லினார். — பிரிவிலே நிகழ்பவைகளைப் பிரிவென்றாள், ஆற்றிரீக்கி ஆற்றி என்பவை ஓசைவகையால் அவைகளினருமையுணர நின்றன.—பிரிவையு மென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது யானும் இறந்துபடுவேனென்பது கருத்து. (ய)

ராயன்-ஆம், அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுதன்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்து இரங்கலாம். அதிகாரமுறைடையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயையிறைப்பவர்க்கு
கூற்றுநீர் போல மிகும். - - - - - க.

[இது - காமநோயை வெளிப்படுத்துதல் உன்னுணத்திற்குத் தகாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ-ள். யான் | — நோயை - இந்நோயை — மறைப்பேன் - (பிராந்திதற்குநாணி) மறையாநின்றேன் - — (நிற்கவும்) — இஃதோ-இந்நோயோ — | இறைப்பவர்க்கு - (நீர்வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு — ஊற்றுநீர்போல—மிகும். எ-று. ❀ அம்மறைத்தலாலே பயன் யாதென்பதுபட நிற்கையால்-மன் ஒழியிசை. இனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டுமென்பதாம், (க).

நாயன்-ஆம், அதி—பட்டர்மெலிந்திரங்கல்: சாஉஷ

கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தாரீக் *

குணத்தலு நானுத் தரும். - - - - - உ.

[இது-இவ்விடத்தோர் அறியாமல் மறைத்தலாயினும் அவ் விடத்தோர் அறியத்தூது விடுதலாயினும் செயல்வேண்டுமெ ன்ற தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.]—இ ள்.இந்நோயை - இக்காமநோயை— கரத்தலுமாற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன். — (ஆகாக்கா ல்) — நோய்செய்தாரீக்கு — (சொல்லென்பையாயின்) — உ ணைத்தலும்-சொல்லலும்— நானுத்தரும்- (எனக்கு) நாணத் தரும் (இனி என்செய்வேன்). எ-று. ✽ ஒருவேளைக்கு ஒரு வேளைமிகுதலால் - கரத்தலுமாற்றே னென்றும், தூரதேசத்தி லே போயிருப்பவர்க்கு இது சொல்லித் தூதுவிட்டால் இன் னும் சாவாதிருக்கிறுளென்பது தோன்றுமென்னுங் கருத்தா ல் நானுத்தருமென்றும், சொல்லினான். (உ)

காமமு நானு முயிர்காவாத் தூங்குமென் *

எனோ னுவுடம்பி னகத்து. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். காமமும்-காமநோயும் | — நாண ம் - (அது செய்தவர்க்குச்) சொல்லவொட்டாத நானும் | — எனோனாவுடம்பினகத்து - (தம்மைப்) பொறுத என்னுடம் பினிடத்து—உயிர்—காவா - காவடித்தண்டாக— தூங்கும் - (அதனிருதலையிலும்)தொங்குகின்றன-எ-று. ✽ பொறுமை- மெலிவினாலாகியது. — தூங்குமென்றது - ஒன்றினொன்றுமி காமம் இரண்டும் ஒத்த சீரவென்பது தோன்றின்றது.— தூ துவிடப்பண்ணுகிற காமமும் ஒழியப்பண்ணுகிற நானும் த ம்புள் ஒத்து உயினை இறச்செய்கின்றன. யான் அவைகளுள் ஒன்றில் நிற்கமாட்டாமையால்-இது இற்றேவிடுமென்பதாம்,

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து *

மேமப் புணைமன்னு மில். - - - - - ச.

[இது-தலைவியர் காமக்கடலில் வீழார் வீழினும் அதற்கு ஏற்றபுணையால் நீந்திக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச் சொல்லி யது.]—இ-ள். (யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டினு ள்ளும்)—காமக்கடலை—உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்ற து.—அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும்— ஏமப்புணை - காப் பாகியபுணை—இவ்-(எனக்கு) இல்லை. எ-று. ✽ மன்னிரண்டு

சுரு

நாயன்-ஆம், அதி — படர்மெலிந்திரங்கல்.

ம் உம்மிரண்டும் அசைநிலைகள். — தூதுவிட்டு இதற்கு புணையாதற்குரியதீயும் ஆனாயில்லையென்பதுகருத்து. (ச)

துப்பி நெவ்வாவர் மற்கொ துயர்வரவு - - - *
நட்பினு ளாற்று பவர். - - - - - ௫

[இது - தூதுவிடாமல் நோக்கித் தோழியோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.] — இ - ள். நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து — துயர்வரவு - துன்பத்தின் வரவினை — ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர் — துப்பின் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பண்கமையிடத்து — எவனாவர்கொல் - என்னசெய்வோ. எ-று. அப்பகை இங்கேகாணாமையால் அவர்செய்வதும் அறியப்பெற்றிலேனென்பது படநிற்கையால் - மன் ஒழியிசை. — துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றலையென்று பிணங்குகின்றமைபால் - தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவளாகியும் பிறளாக்கியும் சொல்லினாள் (௫)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காமமஃதங்காந் - - - *
துன்ப மதனிற் பெரிது. - - - - - கூ.

[இது - காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினாகியது இன்பமும் வருமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ - ள். காமம் — (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும்போது) — இன்பம் - அவ்வின்பம் — கடல் - கடல்போற் (பெரிதாம்.) — மற்றஃது - இனி அக்காமந்தானே — அங்கால் - (பிரிவினாலே) துன்பஞ்செய்யும்போது — துன்பம் - அத்துன்பம் — அதனிற்பெரிது - அக்கடலினும்பெரிதாம். எ-று. அங்காலெனவந்தமையால் அதற்கு எதிரான இன்பஞ்செய்யும்போது என்கிறசொல்வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடு ஒத்துவரிற்பொறுக்கக்கூடும் இது அப்படிப்பட்டதல்லவென்பதுகருத்து. (கூ)

காமக்கடும்புன லீந்திக் கணாகானேன் - - - *
பாமத்தும் யானே யுளேன். - - - - - எ.

[இது - காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தலா மென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] — இ - ள். காமக்கடும்புனல் - காமமாகியகடலை — நீந்தி (யும் — கணாகானேன் - (அதற்குக்) கணாகான்கின்றிலேன். — (அக்காணமைக் காலந்தான் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதியிரவாயிற்று.) — யாமத்தும் - அப்பாதியிரவிலும் — யானே - (அதற்கு ஒருதுணையில்லாம

நாயு-ஆம்,அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

சாரங்க

ல்) யானேயாயினேன்—(ஆகியும்)—உளேன் - இறவாதிருக்கி
மேன்.(ஈதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவிதம் என்) எ-று. ✽
உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது.—யானேயாயினேன் என
ன்றது - நீ துணையாயினாயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

மன்னுயி ரொல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா - - - ✽

வென்னல்ல தில்லை துணை. - - - - - அ.

[இது-தலைவி இரவின் கொடுமைசொல்லி இரங்கியது.]—
இ-ள். இரா - இவ்விரவு|—அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்த
து.—மன்னுயிரொல்லாம் - (உலகத்தி) னிலைபெற்ற உயிர்களை
யெல்லாம்—துயிற்றி - (தானே) தாங்கச்செய்தலால்—என்ன
ல்லது-என்னையல்லது—துணை - (வேறு) துணையை—இல்லை -
(உடைத்தாயிற்) தில்லை. எ - று. ✽ துணையோடு ஒன்றுகின்ற
உயிர்களையெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனாகி
ய என்னையே துணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத்தன்
மென்பதுபற்றி - அளித்தென்றாள். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்தா ✽

னெடிய கழியு மிரா. - - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். (காதலோடு நாம் இன்புற்றநாள்
களிலே குதியவையாயிருந்து)—இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப்
பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களிலே—நெடிய - நெடியவை
யாய்—கழியும் - செல்கின்ற—இரா - இரவுகள்|—கொடியா
ர்- அக்கொடியவரது—கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே
—தாம்—கொடிய-கொடுமைசெய்யா நின்றன. எ-று. ✽ தன்
பொருமை நினையாதுபிரிதலால் - கொடியாரொன்றாள்.—கொ
டுமை - கடிதிலேவாராமல் நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாலும், நீட்
டிப்பாலும், உண்டாகிய பொருமைக்கு முகங்கொடாமையன்
நிமுன்னையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம்.

உள்ளம்போன் னுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் ✽
நீந்தல மன்னோவென் கண். - - - - - டி.

[இது- நின்கண்களின்பேரமுது அழிதலால் அழாதிருவென்
றதோழிக்குத் தலைவியெனவியது.]—இ - ள். உள்ளம்போன்
று-மனம்போன்று—உள்வழி - (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு
—செல்கிற்பின். (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின்—என்கண்-
எனதுகண்கள்|—வெள்ளநீர்-வெள்ளமாகிய (தந்) நீரை—நீ

௧௩௨

நாய-ஆம், அதி - பட்டர்மெலிந்திரங்கல்,

ந்தல் - நீந்தா. எ - று. அதுமாட்டாமையால் இனி அவைகளுக்
கு நீந்துதலே உள்ளதென்பது படநின்றமையால் - மண் - ஒழி
யிசை. — ஒ - அசை. மனத்திற்குச்செலவு - நினைவேயாகலால் -
உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்குநடந்து செல்லவேண்டு
தலால் - கண்கள் அதனோடுபோய்க் காதலரைக்காணல் கூடா
தென்னுங் கருத்தால் - செல்கிற்பினென்றும், சொல்லினாள். இ
தனாவருகிற அதிகாரமுந் தோற்றுவாய்செயப்பட்டது. (ய)

நாயஅ - ஆம், அதி - ஈண்வி துப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு வினாதலா
லே வருந்துதல். இதுபடராலே மெலிந்தவிடத்து நிக
ழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கூண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய் *
தாங்காட்ட யாங்கண்டது. - - - - - க.

[இது - நின்கண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றன நீபெர்
றுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—
இ - ள். தண்டாநோய் - இத்தீராத (காம) நோயை—யாம்—
கண்டது - அறிந்தது—தாம்—காட்ட - (காதலரை எமக்குக்)
காட்டலாலன்றோ—கண்டாம் - (அன்றுஅதுசெய்த) கண்கள்
—கலுழ்வது—(இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி) அழுகிறது|
—எவன்கொல் - யாதுநினைத்து, எ - று. * காட்டவென்பதற்
கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்தா
மே காட்டுதலல்லது யாழ்காட்டுதல் எவ்விடத்ததென்பதாம். க

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப் *
பைத லுழப்ப தெவன். - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தெரிந்துணரா - (மேல்வினாவத
னை) ஆராய்ந்தறியாமல்—நோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பா
ர்த்த—உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள்|—(இன்று இது நம்
மால் வந்ததாதலால் பொறுத்தல்வேண்டுமென்று)—பரிந்து
ணரா - கூறுபடுத்தி அறியாமல் — பைதலுழப்பது - துன்பம
னுபவிப்பது|—எவன் - யாதுநினைத்து, எ - று. * வினைவது -
பரிந்துபோய்வராமையால் - காணுதற் கரியராக வருந்துதல்
—முன்னே வருவதை அறிந்து காவாதார்க்குஅதுவந்தவழிப்
பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல்
மிஞ்ந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (உ)

மலர் அ-ஆம், அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

சாராந்

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுமு - - - *
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (இக்கண்கள்) — கதுமெனத்தா
நோக்கி - (அன்றுகாதலனாத்) தாமேவினாந்துநோக்கி—தா
மேகலுமும் - (இன்றும்) தாமேயிருந்து அழுகின்ற—இது-இ
வ்வறிபாமைச்செயல்— நகத்தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்
தக்க இயல்பை— உடைத்து. எ-று. கண்களென்பது -
அதிகாரத்தால் வந்தது. — அச்செயல்-வருமுன்னே காப்பா
ர்த்துநகைவினைக்கு மாதலால் - நகத்தக்க துடைத்தென்றான்.

பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க னுயலாற்று - - - *
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். உண்கண் - (இந்தமை) யுண்டகண்
கள்—உயலாற்று - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவா
கிய—உய்வினோய்-ஒழிவில்லாதநோயை — என்கண் — நிறு
த்து-நிறுத்தி—பெயலாற்று - (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ண
ம்—நீருலந்த-நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று. நிறுத்தல் - பிரிதலு
ம் பின்சுடாமையுமுடையானா எனக்குக்காட்டி அதனால் நோ
யை நிலைபெறச்செய்தல்.—முன் எமக்குத் துன்பங்கள் செய்
தலால் பின்தமக்குத் துன்பங்கள் தாமே வந்தனவென்பதாம்.

படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக் - - - *
காமநோய் செய்தவென் கண். - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (எனக்கு) — கடலாற்று-கடலுள்
சிந்தாம்வண்ணம் (பெரிதாகிய) — காமநோய் - காமநோ
யை — செய்த—என்கண்-எனதுகண்கள்— (அத்தீவினையா
லே) — படலாற்று - (தாமும்) தூங்குகிலவாகி—பைதலுழக்
கும்-துன்பத்தையும் அனுபவிக்கின்றன. எ-று. காமநோ
ய் + காட்சியால் வந்ததாகலால் - அதனைக் கண்கள் செய்ததா
க்கிச்சொல்லினான், — துன்பம்-அழுதலாலாகியது. (ரு)

ஒடி வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண் - - - *
டாஅ மிதற் பட்டது. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எமக்கு—இந்நோய் - இக்காமநோ

சாஸ்திரம் நாயன்-ஆம்,அதி—கண்விதுப்பழிதல்;

யை—செய்த—கண் - கண்கள்—தாம் - தாமும் — இத்தப்பட்ட
து—இத்தூதிகாமல் அமுதலிலேபட்டது|—ஒ ஓவினிகே - மி
கவும் இனிதாயிற்று. எ-று. ஒ ஒவென்பது - மிகுதிப்பொ
ருளில்வந்தகுறிப்புச்சொல். —தம்மால் வருத்தமடைந்த எம்
க்கு அவ்வருத்தம் தீர்ந்ததுபோன்ற தென்பதாம். (சு)

உழந்துழந்த துண்ணீர் ரறுக விழைந்திழைந்து *
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். - - - - - எ.

[இதுவுமது] — இ-ள். விழைந்து - விரும்பி — இழைந்
து-உட்குழைந்து—வேண்டி —அவர்க்கண்டகண் - (அன்று)
அத்தலைவரைப் பார்த்த கண்கள்| — உழந்துழந்து - (இன்று
தூங்காமல் அமுதற்றுன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்
து — உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிறநீர் — அறுக - அற்றுப்
போகுக. எ-று. ஒ அடுக்கு-இடைவிடாமையில் வந்தது. (எ)

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க் *
காணுதமையில் கண். - - - - - அ.

[இது- காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர்இங்கேஇருக்கிறார்
அவரைப் பர்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டு மென்றதோ
ழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். பேணுது - (மனத்தா
ல்) விரும்பாதிருந்து—பெட்டார் - (சொல்லுமாத்திரத்தால்)
விரும்பியவர்|—உளர்மன் - (இங்கே) யிருக்கின்றார். அவ்விரு
த்தலாலேபயன்பாது—கண்-கண்கள்| — மற்று — அவர்க்கா
ணுது - அவர்க்காணாமல்—அமைவில் - பொறுக்கின்றில். எ-
று. ஒ செயலாற்பிற்றிற்று. நின்றமையால்-பேணுதென்றும்,மு
ன்னே நலம்பாராட்டி + பிரிவச்சமும்- *வன்புறையும் சொ
ல்லிஞராதலால் - பெட்டாரொன்றும், சொல்லிஞள். மன் -
ஒழியிசை. மற்று-வினைமாற்று. ஒ-அசைநிலை. யான்பொறுக்க
வும்கண்கள்அவரைக்காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம்.

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை - *
யாரகு ருற்றன கண். - - - - - கூ.

[இது - நீபும்பொறுத்து உன்கண்களும் தூங்கல்வேண்டு
மென்றதோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள்.வாராக்கால் - (கா

+ பிரிவச்சம், பிரிதற்கு அஞ்சதல். * வன்புறை, கைவிடேனென்றபல,
விதமுதிர்த்தொல்லல்.

நாயு-ஆம், அதி—கண்விதுப்பழிதல். ௨ சாரகடு

தவர்)வாராதநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர். வரவுபார்த்துத்) தூங்காவாம்.—வரின் - வந்தநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர்பிரிவொன்று அஞ்சித்) தூங்காவாம்.—(ஆகலால்)—ஆயிடை - அவ்விருவழியும்—என்கண்-எனதுகண்கள்|—ஆரஞ்ருற்றன-பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தையுடையனவாம். எ-று. ஃஃ. இனி அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒருநாளும் இல்லையென்பதாம். கூ

மறைபெற லுராரீக் கரிதன்ற லெம்போ - - *
லறைபறை கண்ணு ரகத்து - - - - - ய,

[இது - காதலரை இவ்வூரார் இயற்பழியாமல் அவர்கொடுமையை மறைத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். எம்போல் - எம்மைப்போலும்—அறைபறை கண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர்—அகத்து - (தமது) நெஞ்சிலடக்கிய—மறைபெறல் - இரகசியத்தை அறிதல்|—உராரீக்கு-இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு—அரிதன்று - எளிது-எ-று. ஃஃ ஆல்-அசை. மறையென்றது - இவ்விடத்துமறைக்கப்படுவதனை. — உள்ளே நிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளவர்க்கு அறிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமையுடையமயால் அறைபறையாகிய கண்ணென்றார்.—யான்மறைக்கவும் இவைவெளிப்படுத்துகின்றனவென்பதாம். (ய)

நாயு-ஆம், அதி-பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம். பசப்பாவது - பிரிவுபொருமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது தலைவனைக் காணப்பெறாத விடத்து நிகழ்வதாகலால்-கண்விதுப்பழிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்ஃ
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. - - - - - க.

[இது-முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அதுபொருமல் பசப்புநிறமடைந்தவிடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-ள். நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு—நல்காமை - பிரிவை—நேர்ந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்டநான்|—பசந்த- (அதனைப்பொருமல் இப்பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த—என்பண்பு - என்னியல்பை—யார்க்கு—உரைக்கோ-சொல்வேன். எ-று. ஃஃ. பிறவென்றது-அசை. தலை

சாநகன் நாயக-ஆம்,அதி—பசப்புறுபருவரல்.

உடம்ப்பாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தாராகலால் - அவரன்புடையொன் னுங்கருத்தால் - நயந்தவொன்றும், இதுவே உடம்பாடாக மேலும் பிரிவு நிகழுமாகலால் இனி அவரைக்கூடுதல் அரிதென் னுங்கருத்தால் - நல்காமையென்றும், முன்னே உடம்பிதலும் பின்னே பொருமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவை யல்லவென்றற்கு - பசந்தவென்பண்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்தை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால், பார்க்குரைக்கோவென்றும், சொல்லினான். (க)

அவர்தந்தா றென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென் *
மேனிமே லூரும் பசப்பு, - - - - - உ.

[இது - பொறுளென்று கவலைபற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப்பே னென்பது தோன்றச்சொல்லியது.]—இ - ள். (நான் பொறுத்திருக்கவும்)—பசப்பு - இப்பசப்புநிறம்|—அவர்— தந்தாறென்னுந்தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினொ ன்னுங்களிப்பு மிகுதியால்—என்மேனிமேல் — இவர்தந்து - ஏறி—ஊரும் - செலுத்தாநின்றது எ-று. ❧ இது உரிமைபற்றி ஊர்கின்றது இதற்கு நீகவலைப்படாதேயென்பதாம். (உ)

சாயலு நானு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு *
நோயும் பசலையுந் தந்து, - - - - - ன.

[இது - அழகுநாணமுங் கெடாமல் நீபொறுத்தல் வேண்டி மென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். (பிரி கின்றபொழுதே)—கைம்மாறு - (அவ்விரண்டிற்கும்) தலைமாறு க—நோயும்பசலையும் - இக்காமநோயையும் பசலையையும்— தந்து - (எனக்குத்) தந்து—சாயலுநானும் - (என்மேனி) யழகையும், நாணத்தையும்—அவர் | — கொண்டார் - கொண்டு போயினார். எ-று. ❧ நோய்க்கு - நானும், பசலைக்கு - சாயலும், ஆதலால்-எதிர் நிரனிறை, அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய்-நாணுக்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அவைஉண்டாதலும், இவைஇலவாதலும், கூடாவென்பதாம்.

உள்ளுவன் மன்பாணுண்ப்ப தவர்திறமாற் *
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. - - - - - ச.

[இது - பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும், அவர்தந்த

ராயக-ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல். சாரகன

குணங்களையும், அறிவாயாகையால் அவர் வினைந்து வருவாரொ
ன்றதோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். யான் | —
உள்ளுயன் - (அவர்சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன். —
உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லப்படுவதும் — அவர் திறம் - அவ
ர் தற்குணமே — (அப்படிசெய்யாநிற்கவும்) — பசப்பு - பசை
நிறம் | (வந்துநின்றது.) — கள்ளம் - (இது) | வஞ்சனையாயிருந்
தது. எ - து. ✽ பிறவும், ஓவும், அசைநிலைகள். — மெப் - மற்றைம
னவாக்குகளின் வழியுள்ளதாகலால் - அதனிடத்தும் வருந்தன்
மைபதன்றாயிருக்கவந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்
ததென்று தான் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று. ச

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் ✽
மேனி பசப்பூர் வது. - - - - - ரு.

[இது - தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீபொறுக்கின்
நிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்ததுசொல்
லியது.] — இ - ள். உவக்காண் - அக்காலத்து — எங்காதலர் —
செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக — என்மேனி - எனதுவடிவ
ம் — பசப்பூர்வது - பசைநிறமடைவது | — இவக்காண் - இங்கே
யன்றோ. (அப்படிப்பட்டது இன்றுவேறொன்றோ). எ -
து, ✽ உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்
சொற்கள். அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளி
ன் செலவுவரவுகள் போல்வதை அறிந்திருந்தும் அநியாதாய்
போல் நீசொல்லுகின்றது என்னையென்பதாம், (ரு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன் ✽
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். விளக்கு - விளக்கினது — அற்றம்
பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற — இருளேபோ
ல் — பசப்பு | — கொண்கன் - தலைவனது — முயக்கு - புணர்ச்சி
யினது — அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும்.
எ - து. ✽ முன்பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்துவ
ருகிற பசப்புப்பிரியுபெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (கூ)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி ✽
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. - - - - - உ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். புல்லிக்கிடந்தேன் - (முன்னொரு
நாளிலே காதலரைத்) தழுவிக்கிடந்ததான் | — புடைபெயர்ந்
ராய

சாநாது . ஈடுக - ஆம், அதி - பசப்புறுபருவரல்.

தேன். (அறியாது) சற்றுலிலங்கினேன். — அவ்வளவில் - அவ் விலங்கியவளவிலே—பசப்பு - பசுநிறமாணது | — அள்ளிக் கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள் போல்வந்து நிறைந்தது. எ.று. ✽ கொள்ளவென்பது - குறைந்து நின்றது. அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு அப்படியாகியது - இப் பிரிவிடத்து ஆகும்விதம் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத் - - - ✽
துறந்தா ரவொன்பா ரில். - - - - - அ.

[இது - நீ இப்படி பசப்புநிறமடைவது தகாதென்றதோழி யோடு பிணங்கிச்சொல்லியது.] — இ - ள். இவள் — பசந்தா ளென்பதல்லா - (பொறுத்திராமல்) பசுநிறமடைந்தாளெ ன்று (என்னைப்) பழிசொல்வதல்லது — இவளை — அவர் — துறந்தாரொன்பார் - துறந்துபோயினொன்று சொல்லுவார் | — இல் - இல்லை. எ.று. ✽ என்பாரொனவேறுபடுத்திச் சொல்லி னான் - தன்னையேநெருங்குதல்பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் - ✽
நன்னிலைய ராவ னொனின். - - - - - கூ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யா னே) உடம்படும்வகை சொல்லியவர் — நன்னிலையராவொனி ன் - (இன்று உன்கருத்தால்) நல்லநிலையினராவராயின் — என் மேனி | — பட்டாங் (காக) - பட்டதுபட—பசக்க - பசுநிறம டையக்கடவது. எ.று. ✽ நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்பதுபடையராதல். — பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித் துச் சொல்லப்பட்டது. — முன் இப்பிரிவின் கொடுமையறி யாத என்னை இதற்கு உடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராக வேவேண்டிவது என்மேனியும் பசப்பும் யாது செய்யில் எ ன்னவென்பதுபடநிற்கையால்மன் ஒழியிசையில்வந்தது. (கூ)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார் ✽
நல்காமை துற்றா னொனின். - - - - - ட.

[இது - தலைவிபொறுத்தற்பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இ யற்பழித்தவிடத்து அவன் இயற்படச்சொல்லியது.] — இ-ள். நயப்பித்தார் - (அன்று) குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு — நல்காமை - (இன்று) அருளாமைபை — துற்றா னொனின் - (நட்பு ன்ரோர்) துற்றாராயின். — பசப்பென - பசப்புத்தானாயினொ

ராயக-ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல். சாரகம்

ன்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல — பேர்பெறுதல் | — நன்றே-(எனக்கு) நன்றும். எ-று. * தட்டிற்றொன்பது - வருவிக்கப்பட்டது. — பாங்கிபழித்தற்குப் பொருமற்பிணங்குகின்றாளாதலால் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பால் சொல்லினாள். — அவரை அருளிலொன்னாது இன்னும்பசலை யடைந்தாள் இவளென்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம். (ய)

ராய-ஆம், அதி-தனிப்பட்டர்மிகுதி.

அஃதாவது-தனியாகிய துன்பமிகுதியாம். அதுபசப்புற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் - பசப்புறுபருவரலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தா மவீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரோ *
காமத்துக் காழில் கனி. - - - - - க.

[இது-காதலர் உன்னினும் பொறுதவராய்க் கடிதிலே வருவார் நீ அவரோடுபேரின்பத்தை அளிப்பவியென்றதோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மாலேவிரும்பப்பட்டகணவர்—தம்வீழ - தம்மைவிரும்ப— பெற்றவர்-பெற்றமகளிர் | — காமத்து - காமானுபவத்தினது— காழில்-வித்தில்லாத—கனி - பழத்தை—பெற்றாரோ - பெற்றாரன்றே. எ-று.*காமம்-ஆகுபெயர். காமத்தினது கனியென்றதில் - எனதுயிரொன்பதுபோல் ஆறாவது ஒற்றுமைப்பொருளில்வந்தது. — முன்னை நல்வினையில்லாதவிடத்துப் பெறக் கூடாமையால்-பெற்றொன்றும், அவராலே தடையில்லாமல் அனுபவிக்கப்படுதலால் - காழில் கனியென்றும், சொல்லினாள்.— நங்காதலர் பிரிதலேயல்லாமல் பின்வாராமையு முடையமையால் - அக்கனிநாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

வா ழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு *
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அறமும் பொருளும் இன்பமும் நோக்கப்பிரிந்தால்)—வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாதமகளிர்க்கு—வீழ்வார்- (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர்—அளிக்கும்-அளவறிந்துவந்துசெய்கிற—அளி-தலைபளி—வாழ்வார்க்கு - (தன்னையேநோக்கி) உயிர்வாழ்வா

சாசு

ரூபம்-ஆம், அதி—தனிப்பட்டிருக்கி.

ரீக்கு—வாணம் - மலை—பயந்தற்று - அளவறிந்துவந்துபெய்வதுபோலும். எ-று. நங்காதலர் நம்மை விரும்பாமை யால் அத்தலையளியில்லையாகலால் மலைவறந்தவிடத்து அதனால் வாழாதார்போல் இறத்தலே நமக்கு உள்ளதென்பதாம். உ

விழுநர் வீழப் படுவார்க் கமைபுமே - - - *
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். வீழுநர்-(தம்மால்) விரும்பப்படுகிறகணவரால்—வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு — (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மைநினைந்து கடிதில்வருவார்)—வாழுநமென்னும் (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற—செருக்கு - தருக்கு—அமைபுமே - ஏற்புடைத்தாம். எ-று. நாம் அவரால் விரும்பப்படாமை யால் நமக்கு அமைவு இறந்து பித்தலெயென்பதாம். (ரு)

விழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார் - *
வீழப் படாஅ னொனின். - - - ச.

[இது-காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கற்புடையையாகலால் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாயென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். வீழப் படுவார்-(கற்புடைமகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—தாம்வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படுகிறகணவரால்—வீழப் படாஅனின்-விரும்பப்படாராயின்—கெழீஇயிலர் - தீவினையுடையோயாவர். எ-று. உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கெழீஇயின்மை - நல்வினையில்லாமை. தீவினையுடையனுக்கு அந்நன்குமதிப்பால் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ *
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. - - - ரு.

[இது - அவர்மேலே காதலுடைமையால் அவர்கருத்தறிந்து பொறுத்தாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். நாங்காதல்கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர்—நமக்கு—எவன் - என்னவின்பத்தை?—செய்ப-செய்வார்—(அப்படியே)—தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து. எ-று. அக்காதலுடைமையால் நாம்பெற்றது துன்பமே யென்பதாம். (ரு)

நாடகம்-ஆம், அது--தனிப்பட்டர்மிருதி.

சுசுசு

ஒருதலையா னின்னாது சாமங்காப் போல - - *
விருதலை யானு மினிது. - - - - - ன்.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (மகளிர்ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்)—சாமம் - ஆசையானது—ஒருதலையான் - ஓரிடத்தில் (உண்டாயின்)—இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம். —காப்போல-காவடிப்பாரம்போல — இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்) — (அது) — இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம். எ - று. ❀ ஆணுருபுகள் - கண்ணுருபின் பொருளில்வந்தன. — கா - அதன்பாரத்துக்கு ஆகுபெயர். — என்னிடத்து உண்டாகியவாசை அவரிடத்தும் உண்டாயின் நான் இப்படி துன்பமனுபவித்தல் கூடுமோவென்பதாம். ன்.

பருவரலும் பைதலும் காணுன்கொல் காம - - *
ஒருவர்க ணின்னொருமுக வான். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒத்துநில்லாமல்)—ஒருவர்கணின் று - ஒருவரிடத்தேறின்று—ஒருமுகவான் - போர்செய்கின்றவனாகிய —காமன்|—(அவ்விடத்துப் பசப்பாலாகிய) — பருவரலும் - நோயையும்}—பைதலும் - துன்பமிகுதியையும்}—காணுன்கொல்-அறியாநோ. எ - று. ❀ விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வேறுபட்டான் இனிபிழைக்கும் வழியாதென்பதாம் எ.

வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து - - *
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். - - - - - அ:

[இது - தலைவனது தாதுவரக் காணாத தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். வீழ்வாரின் - (தம்மால்)-விரும்பப்படுங்காதலரிடத்திருந்து—இன்சொல் - ஓரின்கொலளவும்—பெருது—வாழ்வாரின் - (பிரிவுபொறுத்து) உயிர்வாழ்கின்றமகளிர்போல்—வன்கணுர் தைரியமுடையவர் - | — உலகத்து—இல்-இல்லை. எ - று. ❀ காதலரிடத்துச்சொல் எதுவாயினும் எனக்கு இனிதாமென்னுங் கருத்தால் - இன்சொலென்றாள்: உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது - — நான் வன்கணேனாதலால் அதுவும்பெருது உயிர்வாழ்கின்றேனென்பதாம் (அ)

உறார்க் குறுநோ யுணாப்பாய் கடலைச் - - - *
செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு - - - - - ய.

நாக-அதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற் - *

[இது - தூதாய்ச்செல்லும் - பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்

நாடக-ஆம், அந்நி—நினைந்தவார்புலம்பல்.

சுசுநா

லியது.]—இ-ள். (முன் அனுபவித்தநானையின்பத்தை) — உள்ளினும்—பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும் — (அப்பொழுது பெற்றதுபோல்) — தீராப்பெருமகிழ்செய்தலால் - நீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத்தருதலால்—கள்ளினும் - (உண்டபோதல் உது மகிழ்ச்சியையாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும் — காமம் | — இனிது-இன்பந்தருதலையுடைத்து. எ - று. தனது தனிமையும், தலைவியைமறவாமையும். சொல்லியபடி. (ச)

எனைத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார். *
நினைப்ப வருவதொன் நில. - - - - உ

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப் பரிவாண—நினைப்ப - (பிரிவினிடத்து) நினைந்தால்—(அந்நினைந்தவர்க்கு)—வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம் | —இல்-இல்லையாம்.—(அதனால்)—காமம் | —எனைத்து-எவ்வளவாயினும் — ஒன்றினைதேகாண் - இன்பந்தருவதொன்றேகாண், எ - று. துணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிடத்தும். சமமாக இனிதென்றற்கு - எனைத்துமினிதென்றான்.—உம்மைதொக்கது. தான் பொறுத்திருந்த வகைசொல்லியபடி.

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல் - *
சினைப்பது போன்று கெடும். - - - - நா

[இது - தலைவனை நினைந்து வருந்துகின்றதலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு)—தும்மல் | — சினைப்பதுபோன்று—அரும்புதல்போலேதோன்றி—கெடும் - கெடுகின்றது.—(அதனால்)—நினைப்பவர்போன்று-(தலைவர்) என்னை நினைப்பவர்போன்று — நினையார்கொல் - நினையாராகல் வேண்டும். எ - று. துரத்துள்ளாராகிய உறவினர் நினைந்த விடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற உலகநடைபற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தோழில் முடிவதுபோன்று முடியாண்மயந்தவன் சொல்லியதாயிற்று. (ந)

யா மு முளேங்கொ லவரநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத் *
தோஷ வுளரோ யவர் - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சத்தில—அவர் | — ஓவுளரோ - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயேயிருக்கின்றார்.—(அப்படியே) — அவர்நெஞ்சத்து - அவரதுநெ

சுசச

நா.உ.க-ஆம்,அதி—நினைந்தவர்புலம்பல்.

ஞ்சிலும் — யாமும் | — உளேங்கொல் - உள்ளேமாநின்றே
மோ (ஆகேமோ). எ.று. ☸ ஓகாரம் - இங்கே இடைவிடா
மையை உணர்த்திநின்றது. — யாம் இருந்தும் தொழில்முடி
யாமைபால் வரவில்லையோ அதுமுடிந்தும் யாம் இல்லாமை
பால் வரவில்லையோ வென்பது கருத்து. (சு)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கழிகொண்டார் நாணர்கொ *
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல் - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தந்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சிடத்
து—(யாம்செல்லாமல்)—எம்மை — கழிகொண்டார் - காவல்
கொண்டதலைவர்|—எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சினிடத்து
—ஒவ்வரல் ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு—நாணர்கொல் -
நாணரோ. எ.று. ☸ ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும்
உடம்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும்செல்லுதல் நா
ணுடையார் செயல்ல்லாமைபால்-நாணர்கொலென்றாள். (ரு)

மற்றியா னென்னுளேன் மன்கோ வவரோடியா - *
னுற்றநா னுள்ள வுளேன். - - - - - ஈ.

[இது - அவரோடு கூடியநாளையின்பத்தை நினைத்துவருந்
துகின்றாய் அதுமறத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத்தலைவி
சொல்லியது.]—இ - ள். யான்| — அவரோடு—உற்றநாள்-பு
ணர்ந்தநாளையின்பத்தை — உள்ள - நினைத்தலால் — உளே
ன்-(இத்துன்பவெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன் — மற்று -
அது இல்லையாயின் — யான்|—என்னுளேன்-வேறேதத்தால்
உயிர்வாழ்வேன். எ.று. ☸ நாள் - ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு
வேறுமுண்டு அவைபெற்றிலே னென்பது பட நின்றுமையா
ல்-மன்-ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவருதல் தனதுதூது
செல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமைபால் அது
வல்லாமல் எனக்குப்பற்றுக்கோடு இல்லையென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியே - *
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுயம். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மறப்பறியேன் - (அவ்விற்பத்தை)
மறத்தலறியேனாகி — உள்ளினும் - இன்றுநினைபாநிற்கவும்—
(பிரிவானது)|—உள்ளம்-(என்)னுள்ளத்தை|—சுயம் - சுயி
ன்றது.—(அப்படி பிரிவுபொருதநான்) — மறப்பின் — எவ

௮௨௧ - ஆம், அந்நினைந்தவர்புலம்பல். சசுரு

னவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன். எ - று. ✽ மன்னென்ப
து-இங்கேயும் அவ்வொழியினை. கொல் - அசை. (எ)

எனைத்து நினைப்பினங் காயா ரனைத்தன்றோ - ✽
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. - - - - - அ.

[இது - இத்துன்பம்நிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இன்பஞ்
செய்வாரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். காதல
ர்|—எனைத்துநினைப்பினும் - (நான் தம்மை) எவ்வளவுமிக நி
னைத்தாலும்—காயார் - (அதற்குக்கோபியார். — செய்யுஞ்சி
றப்பு - (அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது|—அனைத்தன்
றோ-அவ்வளவன்றோ. எ - று. ✽ கோபியாமை - அந்நினைத்த
ற்கு உடம்பட்டுநெஞ்சினிற்றல். — தனக்கு அவ்வின்பத்திலு
ம் சிறந்தது இல்லாமையால் - அதனைச் சிறப்பென்றாள். தோ
ழிசொல்லியவதனைக்குறிப்பால் இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (அ)

விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா - ✽
ரளியின்மை. யாற்ற நினைந்து. - - - - - கூ.

[இது - தலைவன் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றவன் திடஞ்
சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். வேறல்ல
மென்பார் - (முன்னெல்லாம் நாமிருவரும்) வேறல்லமென்
று சொல்லுவாரது—அளியின்மை - அருளில்லாமையை—ஆற்
றநினைந்து - மிகவும் நினைந்து—என்னின்னுயிர்—எனது இனிதா
கியவுயிர்|—விளியும் - கழிகின்றது. எ - று. ✽ அளியின்மை -
பின் வருவாராதலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும்—
அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும், முதலாயின. —
பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டுமென்று திடஞ் சொன்னவளுக்கு
என்னுயிர் பிரிவைக்குறித்தல்ல. அவரன்பில்லாமையைக் குறி
த்துக் கழிகின்றதென்று எதிரழிந்து சொல்லியபடி. (க)

விடாஅது சென்றாடைக் கண்ணினுற் காணப் - ✽
படாஅதி வாழி மதி. - - - - - ட.

[இது - அத்திடஞ் சொல்லியவளுக்கு எதிரழிந்தவர் காம
மிக்க அதிகதுக்கத்தினாலே சொல்லியது.]—இ-ள். மதி - சந்தி
ரணை—விடாது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருத்தே—சென்றா
டை - (விட்டுப்) போயினாடை — கண்ணினால் - கண்ணளவாலா
யினும்—காண - எதிர்ப்படும்வகை—படாதி - (நீ) மறையாதிரு

சுசுசு ஈஉஉ - ஆம், அதி - நினைந்தவர்புலம்பல்.

பீபாயாக. எ - று. கண்ணளவா லெதிர்பிதலாவது - மதியிருவராலும் பார்க்கப்படுதலால் இருவர் கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல். குறைபுதுகின்ற ளாகலின் வாழியென்றாள்.

ஈஉஉ - அதி - கனவுநிலையுடாததல்.

அஃதாவது - தலைவி தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. அக்கனவு + நனவினிடத்து நினைவுமிகுதி யானால் கண்டதாகலால் இது நினைந்தவர்புலம்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கா தலர் தாதொடு வந்தகனவினுக் - - - க. கியாதுசெய். வேன்கொல் விருந்து. - - - க.

[இது - தலைவன் தூதுவரக் கண்டதலைவி சொல்லியது.] - இ-ள். (யான்வருந்துகிறதை அறிந்து அதுதீரவிதித்த) - கா தலர் - தலைவரது - தாதொடு - தூதைக்கொண்டு - வந்த - (என்னிடத்து) வந்த - கனவினுக்கு - விருந்து - விருந்தாக - யாதுசெய்வேன். எ - று. கால் - அசை. - விருந்தென்றது - விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை. - அது நனவிலே காணுமையால் - யாதுசெய்வேனென்றாள். (க)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தாரீக் - * குயலுண்மை சாற்றுவேன் மண். - - - உ

[இது - தூதுவிடநினைத்த தலைவியைச் சொல்லியது.] - இ-ள். கயலுண்கண் - (தூங்காதபுகின்ற) என்கயல்போலுமுண்கண்கள் - யான் - இரப்ப - இரந்தால் - துஞ்சின் - தூங்குமாயின் - கலந்தாரீக்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட) தலைவர்க்கு - உயலுண்மை - பொறுத்திருக்கிற தன்மையை - சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன். எ - று. கயலுண்கணென்றாள் - கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. - தூதர்க்கு யாம் சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லுமவைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச்சொல்லுவேனென்னுங்கருத்தால் - சாற்றுவேனென்றாள். - இனி அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால் - மண் - ஒழியிசை. - முன்னுங் கண்டவன் சொல்லியதாகலால் - கனவுநிலையுடாததலாயிற்று. (உ)

+ நனவு சாக்கிரம் அதவிழ்த்திருக்குங்காலம்.

112 - ஆம், அறி—கனவு நிலையுரைத்தல். சசு

நனவினா னல்கா தவணாக் கனவினாற் - - - *
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். - - - க.

[இது - பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பெனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.]—
இ-ள். நனவினான்-நனவில்வந்து— நல்காதவரை - அருள்செய்யாததலைவரை—கனவினான் - கனவிடத்து—காண்டலின் - காணாதலால்—என்னுயிர்!—உண்டு. எ-று. ✽ ஆனுருபுகள் - கண்ணுருபுப் பொருளில்வந்தன. — அக்காணுதலாலே பொறுத்திருக்கின்றேனாகிறேன் நீ கவலவேண்டாவென்பதாம். (க)

நனவினா னுண்டாகுங் காம் நனவினா - - - *
னல்காரை நாடித் தரற்கு. - - - ச.

[இதுவுமது]—இ-ள். நனவினான் - நனவில்வந்து — நல்காரை - அருள்செய்யாதவரை—நாடித்தரற்கு - (அவர்போன விடந்) தேடிக்கொண்டுவந்து தருதலால்—கனவினான் - அக்கனவில்—காமம் - இன்பமானது!—உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது. எ-று. ✽ காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாரை அவர்போனதேயம் அறிந்துபோய்க் கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்தகனவால்பொறுப்பெனென்பதாம்.

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான் - - - *
கண்ட பொழுதே யினிது. - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நனவினான் - (முன்னே) நனவினிடத்து—கண்டதூஉம் - (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்தவின்பமும்!—ஆங்கே-அக்கண்டபொழுதே— (இனிது) - இனிதாயிற்று.—கனவுந்தான் - (இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு) அனுபவித்தவின்பமும்!—கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே—இனிது - இனிதாயிற்று. (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன.) எ - று. ✽ இனிதென்பது முன்னும்கூட்டப்பட்டது—கனவு - ஆகுபெயர். — முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பெனென்பதாம். (க)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற் - - - *
காதலர் நீங்கலர் மன். - - - க.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நனவெனவொன்று - நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி—இல்லையாயின் — கனவினான்

சசஅ ராஉஉ - ஆம், அதி—கனவுநிலையுரைத்தல்.

கனவினிடத்துவந்துகூடிய—காதலர்|—நீங்கலர் - (எண்ணைப்) பிரியார், எ -று. ✽ ஒன்மென்பது—அதன்கொடுமை விளக்கிநின்றது. — அதுநடுவேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது படநின்றமையால் - மண் - ஒழியிசை. — கனவிலே பெற்றுப் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடி. (கூ)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா - - ✽
னென்னெம்மைப் பிழிப் பது. - - - எ.

[இது - விழித்துத் தலைவனைக்காணாத தலைவி கனவிற் புணர்ச்சி நினைந்துபொருமற் சொல்லியது.] — இ - ள். நனவினா ன்—(ஒருதினமாயினும்) நனவில்வந்து — நல்கா - அருள்செய்யாத—கொடியார்|—கனவினான் - (கினத்தோறும்) கனவில்வந்து—எம்மை—பிழிப்பது - வருத்துவது|—என் - எந்தச் சம்பந்தம்பற்றி. எ -று. ✽ தன்னைத் தனியேவிட்டுப்பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமைபும். நோக்கி - கொடியாரொன்றும், கனவிலே தோளின்மேலராய் விழித்தபோது மறைதலால் அதனாலும் துன்பமாகின்றதென்றற்கு - பிழிப்பதென்றும், சொல்லினார்.—உலகத்தார் - நனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இல்லையென்பார்யாம் அதுகண்டிலமென்பதாம். (எ)

துஞ்சங்காந் ரேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா - ✽
நெஞ்சத்த ராவர் வினாந்து. - - - கூ.

[இது - தான்பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.] — இ - ள். (என்னெஞ்சவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்|) — துஞ்சங்கால் - (யான்) துங்கும்போது — தோண்மேலராகி — விழிக்குங்கால் - (பின்)விழிக்கும்போது—வினாந்து — நெஞ்சத்தராவர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவராவர். எ -று. ✽ புணர்ச்சிவிட்டுமறைகிறகொடுமைபற்றி வினாந்தென்றார். — ஒருகாலும் என்னேவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீநோவது தகாதென்பதாம். (அ)

நனவினா னல்காநா நோவர் கனவினாந் - - ✽
காதலர்க் காணாதவர் - - - - - கூ.

[இதுவும்.] — இ-ள். (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே)—கனவினான்—கனவிலே—காதலர்க்காணாதவர். அக்காதலரைக்காணாநியாதமகளிர்|—நனவினால் - (தாம் அறிய) நனவில்வந்து—நல்காநா - அருள்செய்யாத. (எனது) காதலரை—

௩௨௨-ஆம்,அதி—கனவுநிலையுரைத்தல். ௪௪௪

நோவர்-(அன்பிலொன்று) நோவாநிற்பவர். எ-று. இயற்பு
ழித்தது பொருது பிணங்குகின்றனாகலால் - பன்மைதோன்
றச்சொல்லினான். — தமக்கும் தலைவருளராக அவனாக் கனவி
லே கண்டு அறிவாராயின் நமதுதலைவர் கனவினிடத்து நாம்
அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகாரொன்பதாம். (௯)

நனவினா நந்நீத்தா றொன்பர் கனவினாற் - - - *
காணர்கொ லிவ்வுரவர். - - - - - டி.

[இதுவுமது] — இ - ள். இவ்வுரவர் - இவ்வுரினமகளிர் —
நனவினாற் - நனவினிடத்து — நந்நீத்தா றொன்பர் - நம்மைவிட்
டு நீங்கினொன்று (தலைவர்மேலேகொடுமை) சொல்லாநிற்பர்.
— கனவினான் - கனவினிடத்து — காணர்கொல் - (அவர்நீங்கா
துவருதலைக்) கண்டறியாரோ. எ-று. இஃ எனக்குந்தனக்கும்
வேற்றுமையில்லையாயின்யான்கண்டது தானும் கண்டு அமை
வள அதுகாணாது அவர்மேலே கொடுமை சொல்லுகின்றமை
யால் - அயலாளையாமென்னுங்கருத்தால் - இவ்வுரவொன்றார்.

௩௨௩-அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக் க
ண்டுதலைவி இரங்குதல். கனவுமுந்துறாதவினையில்லையெ
ன்பது பற்றிப். பகற்பொழுது பொறுத்திருந்ததலைவிக்
கு உரியதாகலால் இதுகனவுநிலையுரைத்தலின்பின்னவக்
கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - - - *

வேலைநீ வாழி பொழுது. - - - - - க.

[இது - பொழுதொடு பிணங்கிச் சொல்லியது.] — இ - ள்.
பொழுது - பொழுதே — நீ! — மாலையோவல்லை - (முன்னாள்
ளின்வந்த) மாலையோவல்லை. — மணந்தார் - (அந்நாள்களிலே
காதலனைக்கூடிய) மகளிரது — உயிருண்ணும் - உயிரையுண்
னுதிற — வேலை - முடிவுகாலமாயிருந்தாய். எ - று. இஃ முன்ன
ள் - கூடியிருந்தநாள். அந்நாள் மணந்தாரொனவே பின் பிரிந்
தாராதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது - குறிப்புச்சொல்

புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல் *

வன்கண்ணை தோநின் றுணை. - - - - - உ.

[இது-தலைவி. தன்னுள்ளுபவத்தை மாலையொழுதுதன்மே
(நாயக)

சடு நாக-ஆம், அதி—பொழுதுதண்டிரங்கல்.

விட்டுச்சொல்லியது.]—இ - ள். மருண்மலை - மயங்கியமலை
யே—(நீயும்)|—புன்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பைபு
டையையாயிருந்தாய். — நிறுணை - உனதுதுணையும்|—எங்
கேள்போல் - எமதுதுணைபோல் — வன்கண்ணதோ - இரக்க
மில்லாமையுடையதோ. (சொல்லு.) எ-று. ூ மயங்குதல் - ப
கலும், இரவும், தம்முள்ளேகலத்தல். — ஒளியிழத்தல்பற்றித்
துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினான். — துணையுமென்னுமு
மமைவிகாரத்தால் தொக்கது. — எமக்குத் துன்பஞ்செய்தா
ய் நீயும் இன்பமுற்றியென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றான்.

புனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித் *
துன்பம் வளர வரும். - - - - - ந.

[இது - பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி
சொல்லியது.]—இ - ள். (தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்)—பு
னியரும்பி - (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து—பைதல்கொண்
மலை பசத்துவந்தமாலையானது |—துனியரும்பி - (எனக்கு)
உயிர்வாழ்வதில் வெறுப்புண்டாகி—துன்பம் - (அதற்கு உண்
டாகிற) துன்பம்—வளர - (ஒருகாலுக்கொருகால்) மிக—வரு
ம்—வருகின்றது. எ - று. ூ குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமா
லையென்னுஞ் செம்பொருள் - குறிப்பால் அறிய நின்றது.—
யான்பொறுக்கும்வழி என்னென்பது குறிப்பெச்சம் (ந)

கூட தல ரில்வழி மலை கொலைக்களத் - - - - *
தேவிலர் போல வரும். - - - - - ச.

[இதுவுமது] — மலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம்
என்னுயிர் தரிக்கவந்த) மலை | — காதலரில்வழி-தலைவரில்
வாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து - கொலைசெய்கிற கள
த்து—தேவிலர்போல- கொலைஞர்போல—வரும் - (அவ்வுயிரை
க்கொள்ளுதற்கு வருகின்றது. எ-று. ூ தேவிலர் - அருள்யா
துமிலார்.—முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா யின்பஞ்செய்து
வந்தபொழுதும் இன்று என்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்
து வருகின்றது யான்பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (ச)

கூட லைக்குச்செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான் *
மலைக்குச் செய்த பகை. - - - - - ந.

[இதுவுமது] — (காலையும், மாலையும், அவர் கூடியநாள்
போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன. அவைகளுள்)

நாடக-ஆம், அதி—பொழுதுகண்டிரங்கல்: . சருக

—காலைக்கு—செய்த - (என்னாலே) செய்ப்பட்ட — நன்று =
உபகாரம்|—என்-யாது.—மாலைக்கு—செய்த - செய்ப்பட்ட
—பகை-அபகாரம்|—எவன்-யாது. எ-று. ✽ கொல்லிரண்டு
ம்-அரசுகள். — கூடியநாளிலே பிரிவாரென்று அஞ்சப்பண்
னியகாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் வெள்ளத்திற்குக்
கரையாய் வருகின்றதென்னுங் கருத்தால் - நன்றென்கொலெ
ன்றும், கூடியநாளிலே இன்பஞ்செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்
நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ் செய்யாநின்றதென்னுங் கரு
த்தால் - பகையென்கொலென்றும், சொல்லினான். — பகை-
ஆகுபெயர். — தன்னோடு ஒத்தகாலைபோலிராமல் மாலை -த
ன்கொடுமையால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம், (ரு)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத - - ✽
காலையநீந்த திலேன். - - - - - கா.

[இது - இன்றுஇப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர்பி
ரிவிற்கு எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொ
ல்லியது.]—இ-ள். மாலை - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா
ய் இன் டஞ்செய்துவந்த) மாலை—நோய்செய்தல் - (இன்றுப
கையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் - தலைவர்—அகலா
தகாலை-பிரிதற்குமுன்னே — அறிந்ததிலேன் - அறியப்பெந்
திலேன். எ-று. ✽ இப்படி வேறுபடுத்தல் அறிந்திலேன் அந்
ந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்கு உடம்படேனென்பதாம் : (சு)

காலைமலரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி - - ✽
மாலை மலருமிந் நோய். - - - - - எ.

[இது - மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவ ளாகுதற்குக்
காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—
இ-ள். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய(பு) | — காலையரும்
பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்போதாகி - பக
ற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய்முதிரீந்து — மாலைமல
ரும் - மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது. எ-று. ✽ தூங்கியெழு
ந்தபொழுதாகலால் - கனவிலேபுணர்ந்தமை நினைந்து பொறு
த்தல்பற்றி - காலைமலரும்பியென்றும், பின் பொழுது செல்ல
ச்செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்துப் பொறாளாடிப்பற்றி -
பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைத்
துவந்து சேரும் விலங்குகளையும், மக்களையும், கண்டு தான்

சுரு. ஈக-ஆம், அதி—பொழுதுகண்டிசங்கல்.

அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொருமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும், சொல்லினாள். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாடி யாயன் - - *
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுநாதம் | — அழல்போலும்-(இப்போது) நெருப்புப்போலே சுழிவதாடி — மாலைக்குத் தூதாடி — (அம்மாலைவந்து என்னைக்கொல்லுமிடத்து)— கொல்லும் படை - கொலைசெய்யும் படையுமாயிற்று. எ-று. பின்வந்தபோலுமென்பது - உரையசை. — முன்னே வரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. — கொல்லுதற்கருவியாதலால்-படையாயிற்று.—தானே சுடவல்ல மாலை இந்தத்துணையையும் பெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு - - *
மாலை படர்தரும் போழ்து. - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கினோயுழந்தேன்) — மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை— மாலை — படர்தரும்போழ்து - வருமபொழுது—பதி - இவ்வுரொல்லாம் | — மருண்டு - மயங்கி — பைதலுழக்கும் - நோயை அனுபவிக்கும் எ-று. பின் மருண்டென்பது - மருளவென்பதன் பொருளில் வந்தது. கூற்றமாகநினைத்துச் சொல்லினாளுகலால் - மாலைபடர்தரும் போழ்தென்றாள்.—யான் இறந்துபடுவனென்பதாம் (கூ)

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை *
மாயுமென் மாயா வுயிர். - - - - - ட.

[இதுவுமது.] — இ - ள். என்மாயாவுயிர் - (பிரிவைப் பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது | — பொருண்மாலையாளரை - பொருளியல் பேதமக்கியல்பாக வுடையவரை — உள்ளி - நினைந்து—மருண்மாலை - இம்மயங்குமாலையிலே— மாயும்-மாய்கின்றது. எ-று. வருதற்குக்குறித்த பருவம் கழிவவும் பொருண்முடிவு நோக்கி வாராமைப்பால் - சொல்வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச்சொல்லுகின்ற விதத்தால்-பயன் இல்லை யென்பதாம். (ட)

ஈச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல்

அஃதாவது - தலைவியினுடையகண்ணும், தோளும், நெற்றியும், முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல், இஃது இரக்க மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - பொழுது கண் டிரங்கலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

சிறுமைநமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி - - *
நறுமலர் நாணின் கண். - - - - க.

[இது - பொருமைமிகுதியால் வேறுபட்டதலைவிக்குத்தோழி சொல்லியது.] — இ-ள். சிறுமை-இப்பொருமை — நமக்கொழிய-நம்மிடத்துநிற்க — சேட்சென்றார். - நெடுந்தாரத்திலே சென்றதலைவரை—உள்ளி-நினைத் (தழுதலால்) — கண்- (உன்)கண்கள் | — (ஒளியிழந்து) — நறுமலர் - (முன்னேதமக்குநாணினை) நல்லமலர்களுக்கு — நாணினை - (இன்று) நாணிவிட்டன. எ-று. * உள்ருதலென்பது; - காரியத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — இவைகண்டார் அவரைக் கொடியொன்று சொல்லுவர் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - - *
பசந்து பணிவாருங் கண். - - - - உ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். பசந்து — நிறம்பேறுபட்டு — பணிவாருங்கண் - நீர்வாரிகின் மகண்கள் | — நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்டவரது — நல்காமை - அருள்செய்யாமையை — சொல்லுவபோலும் - (பிரர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன - (இனி நீ பொறுத்தல்வேண்டும்.) எ-று. * சொல்லுவ போலல் - அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமானமாக்குதல். (உ)

தணந்தமை சாலவறிவிப்ப போலு - - *
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். - - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். மணந்தநாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில் — வீங்கிய- (இன்பமிகுதியால் பூரித்த) — தோள் - (நினது) தோள்கள் | — தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை — சாலவறிவிப்பபோலும் - விளங்க அறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன. (இதுதகாது). எ-று. * அன்றும் அப்படி பூரித்து இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்டுங் கண்டவர்கடிகில் அறிந்து அவரை அயோக்கிய ஞாபாரொண்பதாம் (ஈ)

(ஈயச)

பண்ணீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித் - *

தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துணைநீங்கி - (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால்—(அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திரமல்லால்)—தொல்கவிள் - பழைய இயற்கையழகும் — வாடிய தோள் - இழந்த இத்தோள்கள்—(இன்று அதற்குமேலே)—பண்ணீங்கி-(தம்)பெருமையிழந்து—பைந்தொடி - பசும்பொன்வளைகள்—சோரும் - சமலுகின்றன. (இவை இப்படியசெய்யுத்தன்மையனவல்ல.) எ-று. **ஐ** அன்றும் பிரிந்தாரொன்று அவரண்பில்லாமைபுணர்த்தி இன்றும் குறித்தபருவத்தில் வந்திலரொன்று அவர்பொய்மை புணர்த்துகின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

கொடியார் கொடுமை புணர்குந் தொடியொடு *

தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். கொடியார் - (தழுவுங்கை விலகினும் பொறுதவளுக்கு இப்படிக்காலநீட்டிப்பில் என்னுமென்று நினைபாத) கொடியவரது — கொடுமை பொல்லாங்கை—உணாக்கும் - சொல்லுகின்றன.—தொடியொடு - வளைகளுங்குழன்று — தொல்கவிள்வாடியதோள் - பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள் | (இனி அதனை மறைக்கும்வழியான.) எ-று. **ஐ** அவளோடு கலந்ததோள்களேசொன்னால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்வவேண்டிமோ வென்பதாம். (ரு)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவணாத் - *

கொடியொனக்கூற நெந்து. - - - - - கா.

[இது - தான் பொறுத்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்பழித்த தொழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ர். (யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல்) — தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி—தோணெகிழ - தோள்கள்வாட — (அவற்றைக்கண்டு)- அவளை—கொடியொனக்கூறல் - (நீ) கொடியவரொன்றுசொல்லலை— தொந்து - பொருடல் — நோவல் - (என்னுள்ளே) நோகின்றேன். எ - று. **ஐ** யான் பொறுதவளாகின்றது—அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம்.

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் - *

வாடுதோட் பூச லுணாத்து. - - - - - எ.

[இது - அவ்வியற்பழித்தல் பொறுது தலைவி தன்னெஞ்சிற்

நாட்ச-ஆம்,அதி—உறுப்பிநலன்முதிதல்.

சுரு

குச் சொல்லியது,] — இ-ள். நெஞ்சே — கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியாரொன்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு — என்வாடுதோள் - என்வாடுகின்றதோளினால் விளைகிற — பூசல் - ஆரவாரத்தை—உரைத்து - சொல்லி—பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை —பெறுதியோ - அடையவல்லையோ - (வல்லையாயின் அதனை யொப்பது இல்லை.) எ-று. ✽ கொடியார்க்கென்பது - கொடியரல்லொன்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். — வாடுதோளென்பது - அவைதாமே வாடாநின்றவென்பது தோன்றநின்றது. — உண் சொல்லைக் கேட்டவுடன் அவர் வருவர் வந்தால் இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்குக் காலத்தினால் செய்தநன்றியாம் ஆகலால் அதன் பயனெல்லாம் அடையாமென்னுங் கருத்தால்—பாடுபெறுதியோவென்றான். (எ)

முயங்கிய கைகளை பூக்கப் பசுந்தது - - - ✽
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். - - - அ.

[இது - தொழிலை முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற தலைவன் முன்னடந்ததை நினைத்துத் தன்னுள்ளேசொல்லியது.]—இ-ள். முயங்கியகைகளை - (தன்னை இறுகத்) தழுவிய கைகளை— (இவளுக்குநோமென்றுநினைத்து)—உணக்க (ஒருநினைம்) தளர்த்தினேனாக — (அம்மாத் திரும்பும் பொருமல் — பைந்தொடிப் பேதைநுதல் - பசியவளைகளை அணிந்த பேதையது நெற்றியானது) —பசுந்தது - நிறம்பேறுபட்டது. (அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற் கு யாதுசெய்யுமோ.) எ-று. ✽ இனிக்கடிதிலே செல்லவேண்டு மென்பதுகருத்து. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற - - - ✽
பேதை பெருமழைக் கண். - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அப்படிதழுவியகைகளைத் தளர்த்தலால்)—முயக்கிடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே — தண்வளி போழ-சிறுகாற்றுதுழைந்ததாக — (அவ்வளவிடையிடும்பொருமல்) — பேதைபெருமழைக்கண் - பேதையினதுபெரியகுளிர்த்தகண்கள் | — பசப்புற்ற - பசுநிறமடைந்தன.— (அப்படிப்பட்டகண்கள் -மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்வுடையிடிகளை யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன.) எ - று. ✽ தண்மை - இங்கே மென்மைமேல்நின்றது.—போழுவென்றது - உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்றநின்றது. (சு)

சடுக

நாஉச-ஆம்.அதி—உறுப்புநலனழிதல்...

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே - - - *
 பொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணின்பசப்போ - (சிறுகாற்று நுழைபவந்த) கண்களின்பசப்போ | — பருவரலெய்தின்று - துன்பமடைந்தது.—ஒண்ணுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளி பொருந்தியதெற்றியால் — செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப் பை—கண்டு. எ-று. ✽✽ அது கைகளைத்தளர்த்தியவளவிலேபசுந்தது. யான் - கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும் நீங்கி அக்காற்று உள்ளே நுழைபுமட்டும் பசந்திலேனென்று தன்வன்மையும், அதன்மென்மையும், கருதி வெள்கிற் மென்பதாம். ஆகவே அவளுறுப்புகள் ஒன்றிவென்று முற்பட்டு நலனழியும் யாம் கடிதிலேசெல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (உ)

நாஉரு-அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுமைமேற்படத் தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடுகாணாததலை தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அறியாதுசொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் தமதுநலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. - - - - - க. [று]

[இது - தன்பொறுமை தீருந்திறமுடியது.]—இ - ள். நெஞ்சே—எவ்வநோய் - ஒன்றிலுந் தீராதநோயை — தீர்க்குமருந்து—ஒன்று-ஒன்றை?—(நான் அறியும்படியாக) — எனைத்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும் நினைத்து - அறித்து—சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ. எ-று. ✽✽ உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றற்கு-எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கா த லவரில ராகநீ நோவது - - - - - *
 பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. - - - - - உ.

[இது - தலைவி தலைவனைக் காணாதலிலே ஆசை மிகுதியால் சொல்லியது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—வாழி-வாழ்வாயாக.—அவர் — காதலிலராக - (நம்மேல்) ஆசையிலராகவும்—நீநோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்கு

௩௨௫ - ஆம். அதி—நெஞ்சொடுகிளத்தல். சருவ

க்காரணம் | — பேதைமை - (உன்)னறியாமையேயாம். (வே
றொன்றுஇல்லை.) எ-று. நம்மை நினையாமையால் நம்மிட
த்து ஆசையிலொன்பதறியலாம் அதையறியாமை மேலும்
அவரிடத்துப் போக நினையாது அவர் வரவுபார்த்து வருந்து
கின்றாய் இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங் கருத்தா
ல் - பேதைமையென்றாள்.—வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—யா
ம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல் *
பைதனோய் செய்தார்க ணில், - - - - - னு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — இருந்து - (அவரிடத்
துக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து—
உள்ளி-(அவர்வரவை) நினைந்து — பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்ற
து|—என் - என்னை.—பைதனோய்செய்தார்கண் - இத்துன்ப
நோய்செய்தவரிடத்து—பரிந்து - (நமக்கு) இரங்கி—உள்ள
ல்-(வர)நினைத்தல்|—இல் - உண்டாகாது. எ-று. நம்மிட
த்து அருளுடையவரல்லாமையால் தாமாகவாரார் நாம் அவ
ரிடத்துக்குச் செல்லுதலே இனித்தருவ தென்பதாம். (ரு)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத் *
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. - - - - - னு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — (நீ அவரிடத்துச் செ
ல்லுற்றாயின்) — கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கண்களே
யும் உடன்கொண்டு செல்லு - (அல்லாமல் நீமாத் திரம்
செல்வாயானால்)—இவை - இக்கண்கள் | — அவர்க்காண லுற்
து - அவரைக்காணல்வேண்டி—என்னை?—தின்னும் - (நீகாட்
டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும். எ - று. கொளவெ
ன்பது. கொண்டென் பொருளில்வந்தது. — அந்நலிவு தீர்க்
கவேண்டிமென்பதாம். என்றது தான்செல்லக்குறித்து. (சு)

சென்றா னொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா *
முற்ற லுறாஅ தவர். - - - - - னு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே—யாம் — உற்றால் - (த
ம்மை)விரும்ப — உறாதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை
—சென்றா னென் - வெறுத்தாரொன்று நினைந்து — கைவிடல் -
(பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும்வழி|—உண்டோ - (நமக்கு)
உண்டோ. (இல்லை.) எ-று. அவ்வலியில்லாமையால் - அவ
ரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தருவதென்பதாம். (ரு)

௪௫௮ ஸ்ரீராம-ஆம், அதி—நெஞ்சொடுகிளத்தல் :

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய் *
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. - - - கா.

[இது - தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்ப
பாத நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.]—இ - ள். என்
னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே — (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்)
—கலந்து - புணர்தலால் — உணர்த்துங்காதலர் - (அப்பிணக்
கை) நீக்கவல்லதலைவரை — கண்டால்—புலந்து - (பொய்யாக
வாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி—உணராய் - (பின்) அதனைநீங்க
மாட்டாய். — (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) —பொய்க்கா
ய்வுகாய்தி - (அவரைக் கொடியொன்று) பொய்க் காய்வாகக்
காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்
லத்துணி). எ-து. ஸ்ரீ புணர்தலால் உணர்த்தலாவது - கலவியி
ன்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொ
ழித்தல். —கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணாதவழி வெறு
க்கின்றதனால் பயன் இல்வையென்பதாம். (கா)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே *
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. - - - எ.

[இது - நாணம்தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலை
விசொல்லியது.]—இ-ள். நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே—கா
மம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவி
ருப்பத்தைவிடு.—நாண்விடு(டான்று) - ஒன்று (காமவிருப்
பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை—விடு.—(இரண்டும்
விடாமை உன்கருத்தாகில்) — இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்
று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும்—யானோ | — பொறே
ன் - (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனல்லேன். எ-து. ஸ்ரீ யானோ
வென்னும் பிரிநிலையோகாசம் - நீ பொறுப்பினுமென்பது
படநின்றது. — நன்னெஞ்சேயென்றது - இரண்டையும் வி
டாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் - நல்லவென்னு
ங்குறிப்பாயிற்று. — அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்
டாதல்போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலெனென்பதாம்.—
இரண்டுமென்பதன்முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவர் . - - *

பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—

௩௨௫-ஆம்.அதி- நெஞ்சொடுகிளத்தல். சுருள்

அவர்—(இப்பொழுமைஅறியாமைபால்) — பரிந்து - நொந்
துவந்து — நல்காரொன்று - அருள்செய்யாராயினொன்று நி
னைந்து— (அதை அறிவித்தம்பொருட்டு) — பிரிந்தவர்பின் -
(நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே — ஏங்கி—செல்
வாய்-போகலுற்றீ | — பேதை - ஒன்றுமறியாய். எ-று. ✽
பொழுமை யறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாகக்
காணாதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தமாத்திரத்தில் அருள்
செய்வருவாரொன்று நினைத்தமைபால்-பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளி நீ - - - *

யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே—
காதலவர். அன்பர் — உள்ளத்தாராக. (உன்) னுள்ளிருப்பவ
ராக—(முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) — நீ|—உள்ளி - (இப்
பொழுதுபுறத்தே) தேடி—யாருழை - யாரிடத்து — சேறி-
செல்லுகியாய். எ-று. ✽ உன்னுள்ளிருக்கிறவரைப்புறத்துத்தே
டிச் செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழியென்பதாம். (க)

துன்னாத் துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா - *

வின்னு மிழ்த்துங் கவின். - - - ம.

[இது - அவரைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதுதோ
ன்றச்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்னா - (நம்மைக்) கூடாதவ
ண்ணம்—துறந்தாரா - துறந்துபோயினாரா — நெஞ்சத்து
டையேமா-(நாம்) உள்ளுடையேமாக — (முன்னிழந்தபுறத்
தழகேயன்றி)—இன்னும்—கவின் - (அகத்) தழகையும்—இ
ழத்தும்-இழப்போம். எ-று. ✽ அவர் நம்மைக்கூடாமல் துற
ந்தாராகவும், நாம் அவரை மறக்கமாட்டோமாகவும், போன
மெய்யழகேயன்றி நின்ற நிறையும் இழப்போ மென்பதாம்.

௩௨௬-ஆம்.அதி-நிறையழிதல்.

அஃதாவது-தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆ
சைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல். அது
அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடுசொல்லுதலால் - இது
நெஞ்சொடு கிளத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு - - - *

நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. - - - க.

[இது - நாணும் நிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வே

சகாய ாஉச-ஆம், அதி—நிறையழிதல்.

ண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். நாணுத்தாய்விழ்த்த - நாணுகியதாழினைக்கோத்த — நிறையென்னுங்கதவு - நிறையென்றுசொல்லபடுகிறகதவை — காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகியபகுந்தாலி — உடைக்கும் முறிக்கின்றது. (இனி அவை நிற்றனும் இல்லை. யான் பொறுத்தனும்இல்லை.) எ - று, நானுள்ளவனைக்கும் நிறை அழியாதாகலால் அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலால் - நிறையைக்கதவாக்கியும், வலியவையாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும், சொல்லினான். (க)

**காம மெனவொன்றே கண்ணின்மென் நெஞ்சத்தை *
யாமத்து மாளுந் தொழில். - - - - உ.**

[இது - நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றியகாமம் நெஞ்சால் அடக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். யாமத்தும் - (எல்லாருந்தொழிலொழிகிற) நடுராத்திரியிலும்—என்னெஞ்சத்தை— தொழில் - தொழிலிலே — ஆளும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது. — (ஆதலால்) — காமமெனவொன்று - காமமென்றுசொல்லப்பட்டஒன்று — ஒ - ஐயோ—கண்ணின்று - கண்ணோட்டமில்லதாயிருந்தது. எ - று. தொழிலிலே ஆளுதல் - தலைவனிடத்துச் செல்லவிடுதல். — தாயைத்தொழில் கொள்ளுதல் - உலகநடையல்லாமையால் - காமமெனவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது - அளவறியாது கொள்ளுதலால் - கண்ணின்மென்றும் சொல்லினான். காமம் தன்னாலே அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி. (உ)

**மறைப்பேண்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித் *
துமமல்போற் றேன்றி விடும். - - - - ஈ.**

[இது - மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். காமத்தை - இக்காமத்தை — யான் — ஒ - ஐயோ—மறைப்பேண் - (என்னுள்ளே) மறைக்கநினைப்பேன். — (அதனால்) — குறிப்பின்றி - (இது) என்கருத்தின்வழிவாராமல் — துமமல்போல் — தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது. எ - று. மண் - ஒழியிசையில் வந்தது. — எப்படிதும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (ஈ)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென்காம *
மறையிறந்து மன்று படும். - - - - - சு-

[இதுவுமது.]—இ-ள். யான்—ஓ - ஐயோ— நிறையுடையேனென்பேன் - (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையேனென்று நினைத்திருப்பேன்.--(அதனால்)—என்காமம்-என்துகாமம் | —மறையிறந்து - மறைத்தலைக்கடந்து—மன்றுபடும்-பலருமறியப்படுகின்றது எ-று. ❀ மண்-ஒழியிசையில் வந்தது. இனி இக்காமமானது - என்னளவினதல்லவென்பதாம். (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ*
யுற்ற ரறிவதொன் றன்று. - - - - - ரு.

[இது-நம்மைமறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். செற்றார்பின்-தம்மை நீங்கிப் போனவார்பின் — செல்லா - செல்லாதுதாமும் நீங்கி நிற்கிற — பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது—காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவரால் | — அறிவதொன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று. எ-று. ❀ இன்பத்தோடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழியும்படி செய்தலாலே - செற்றாரொன்றார்.—பின்செல்லுதல் - மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். — பெருந்தகைமை - ஆகுபெயர்.—காமநோயுறாதார் - மானமுடையார்.—நன்றென வறியாரிடத்தும் சென்றேநிற்கும் யான் அறிவதொன்றன்றென்பதாம், (ரு)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தோ - *
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். - - - - - சு.

[இதுவுமது]—இ - ள். செற்றவார்பின் - (என்னைநீங்கிச்) சென்றவார்பின்னே—சேறல்வேண்டி - (யான்) செல்லல்வேண்டுதலால் — என்னையுற்றதுயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது | —எற்று-எத்தன்மைபது.—அளித்து - மிகநன்று. எ-று. ❀ அரோ - அசை. அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—இக்காமநோயானது - நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம். (சு)

நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் - *
பேணியார் பெட்ப செயின். - - - - - எ.

[இது-பரத்தையிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறை
ராயக

யழிவினாலே கூடியதலைவி நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யா தென்றதோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். பேணியார்-(நம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் — (வந்து) — காமத்தால்—பெட்ப-(நாம்) விரும்பியவைகளை — செயின் - செய்யுமளவி—நானெனவொன்றோ - நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ?—அறியலம். அறியமாட்டேமாயிருந்தது. எ-று. விரும்பியவை-வேட்கை மிகுதியினாலே நினைத்திருந்தகலவிகள்.—நிறையழிவால் அறியாமற்கூடிய தன் குற்றநோக்கி அவனையுந் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னார். (ஏ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி மன்றோதம் - - *

பெண்மை யுடைக்கும் படை. - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நம்பெண்மை - நமது நிறையாகிய (அரணத்தை)—உடைக்கும் - அழிக்கிற—படை - ஆயுதம்|—பன்மாயக்கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்லகள்வனுடைய—பணிமொழியன்றோ - தாழ்ந்தசொற்களன்றோ, (ஆனபின் அது நிற்கும்விதம்பாது.) எ-று. பெண்மை - இங்கே தலைமைபற்றி நிறைமேல்நின்றது. — வந்தால் - பிணங்கக்கடவேமென்றும், பிணங்கினால் அவன்சொற்களாலும் செயல்களாலும் நீங்கமென்றும், இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண்டிருந்த யாவையும் காணாமல் கலவியிலே தன்னினும்முற்படும்படி வந்து தோன்றினொன்றற்கு - பன்மாயக் கள்வனென்றார். பணிமொழி-நம்மினும் அதிக வன்புடையோனாக சொல்லுஞ் சொற்கள். — அவன் அப்படிப்பட்டவனாகச் சொற்கள் அவையாக நமதுநிறைஅழியாதொழியுமோபென்பதாம் (அ.)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங் - - *

கலத்த லுறுவது கண்டு. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (அவ்வந்தபொழுது) — புலப்ப லென - பிணங்கக்கடவேனென்று நினைத்து — சென்றேன் - (அவ்வொழி நிலாமல் வேறோரிடத்திலே) போயினேன். — (போகியும்)—நெஞ்சம்-(என்) நெஞ்சமானது — (நிறையினில்லாமல் தீழுதுத்துக்கொண்டுபோய்) — கலத்தலுறுவது - (அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை—கண்டு - அறிந்து—புல்லினென்-(இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன். எ-று. வாயாமை - பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நெஞ்சதானே கலத்தற்குக் காரணமாய் நின்றலால் அந்நினைப்பு முடியாமை.

நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினூர்க் குண்டோ - *
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல்- - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நிணந்தீயிலிட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந்தலைவரைக்கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற— நெஞ்சினூர்க்கு - நெஞ்சினேயுடையமகளிர்க்கு—ஊடி-(யாம்) பிணங்க—புணர்ந்து-(பின்) புணர்ந்து — நிற்பேமெனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல்—உண்டோ. எ-று. யான் அத்தன்மையேனாகலால் - எனக்கு அது இல்லையாயிற்றென்பதாம். (ய)

நாடக-ஆம்-அதி-அவர்வயின்வி தும்பல்

அஃதாவது - தூரதேசப்பிரிவிலே தலைவனும், தலைவிபும், ஆசைமிகுதியால் ஒருவரையொருவர் காணாதற்கு வினாதல். இதனுள் தலைவிசொல் நிறையழிவால் உண்டாதலால் அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற - *
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். - - - - - க.

[இது - தலைவிகாணற்குவினாதலால் சொல்லியது]—இ-ள். விரல்-(என்)விரல்கள்!—அவர்சென்றநாள் - அவர் (நம்மைப் பிரிந்து) போகிய நாட்களை — ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்துத்) தொட்டெண்ணுதலால் — தேய்ந்த - தேய்ந்தன.—(அதுவேயன்றி)—கண்ணும்-(என்)கண்களும்!—வாளற்று - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து — புற்கென்ற - புல்லியவாயின. (இவ்வாறாகியும் அவர் வரவுஉண்டாயிற்றில்லை.) எ-று. யான் - ஆகுபெயர். — புல்லியவாதல் - நுட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை. — இனியான்காணும்விதம் யாதென்பதாம்.—நாளொண்ணும், வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய்தொழியாமல் எப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற் - *
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. - - - - - உ.

இ-ள். பொருமைமிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதேசுறிது மறக்கல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது—.]இ-ள். இலங்கிழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடை

சுசுசு ஈஉஎ-ஆம்,அதி—அவர்வயின்விதும்பல்.

யாய்—இன்று-(இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில் — மறப்பின் -
(தலைவரை) மறப்பேனாயின் — மேல் - மறுபிறப்பிலும்—கா
ரிகை-அழகானது|—நீத்து - (எண்ணவிட்டு) நீங்க—என்றோ
ள்-எனதுதோள்கள்|—கலங்கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெ
றுவனவாம். எ-று. ✽ இலங்கிழாயென்பது-இதற்கு நீயாதும்
பரிகின்றாயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று.—நீத்தென்பது - நீப்
பவென்பொருளில் வந்தது.—இச்சமயத்திலே அவரை நினை
ந்தால் மறுமையிலே அவரை அடைந்து இன்புறலாம் அதனா
ல் மறக்குந்தன்மையே னல்லெனென்பதாம். (உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் - ✽

வரனசைஇ யின்னு முளேன். - - - ஈ.

[இதுவுமது].—இ - ள். உரனசைஇ - (இன்பத்தைவிடும்
பாமல்) வெற்றியைவிடும்பி— உள்ளந்துணையாக - (நாம் து
ணையாதலையிழந்து) தம்மனவெழுச்சிதுணையாக — சென்றார் -
போயினவர்|—வரனசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு)வ
ருதலைவிடும்புதலால்—இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும்—உளே
ன். எ-று. ✽ உரன்-ஆகுபெயர்.—அவ்வாசையால் உயிர்வாழ்
கிறேன் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ஈ)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக் - - - ✽

கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. - - - ச.

[இதுவுமது].—இ - ள். பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி
நம்மைப்)பிரிந்துபோனவர்|—கூடியகாமம் - கூடியகாமத்
துடனே—வரவுள்ளி-(தம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால்—
என்னெஞ்சு|—வருத்தமொழிந்து—கோடுகொடேறும் - மே
ன்மேலும்பருத்தெழுதின்றது. எ-று. ✽ போர்க்குப்பிரியும்
போது காமவின்பநோக்காமையும், அது முடிந்தவிடத்து
அதுவேநோக்கலும், தலைவனுக்கு இயல்பாதலால் - கூடியகா
மமோமென்றாள். — பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொ
ழில்-நெஞ்சின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — அவ்வாவை நினையா
மற்போவேனாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ச)

கூர்ண்கமற் கொண்டனைக் கண்ணாக்கண்டபி - - - ✽

னீங்குமென் மென்றோட்பசப்பு. - - - னு.

[இது-தலைவனது வரவு சொல்லிப் பொருதவளாய் நிறம்
வேறுபடாதே என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] — இ - ள்.

நாளை-ஆம்,அதி—அவரவயின் வினும்பல்.

சுசுநி

கண்ணார - (என்) கண்களாரும்வகை—கொண்கனை - (என்) கண்
வனை}—காண்க - (நான்) காண்பேனாக. —கண்டபின் - (அப்
படி) கண்டபின்பு —என்மென்றோள் - என்மெல்லியதோளிலு
ள்ள—பசப்பு—நீங்கும் - (தானே) நீங்கும். எ-று. ✽காண்க
வென்றது - இங்கே வேண்டிக்கொள்ளுதற் பொருளிலே வந்த
து. —அதுவேண்டுமென்பது படநின்றமையால் - மன்றொழி
யிசை. —கேட்டவளவிலே நீங்காதென்பதாம். (ரு)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன் - ✽
பைதனோ யெல்லாம் கெட - - - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கொண்கண் - (இத்தனைநாளாக வா
ராதிருந்த)தலைவன் | — ஒருநாள்—வருக - (என்னிடத்து) வரு
வானாக. — (வந்தால்) — பைதனோயெல்லாம் - துன்பஞ்செய்கி
ன்ற இந்நோயெல்லாம் — கெட-நீங்க — (அவ்வயிர்த்ததை) }
—பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன். எ-று. ✽ வரு
குவென்றதற்கும், மன்னென்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்ட
படியேகொள்க, — அக்குறிப்பு - அவ்வொருநாளைக்குள்ளே
இனிவரக்கடவதோய்களையும் கெடுப்பெனென்பதாம். (சு)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணன்னகேளிர் - கண்போற் சி
றந்தநண்பர்—வரின்—புலப்பேன்கொல் - (அவ்வரவுநீட்டி
த்ததைக்குறித்துப்) பிணங்குவேனோ. — புல்லுவேன்கொல் -
(என்பொறுக்கமாட்டாமையைக்குறித்துத்) தழுவவேனோ. —
கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்டிதலால் இவ்விருசெ
யல்களையும்) கலப்பேனோ. (யாதுசெய்யக்கடவேன்.) எ-று.
✽ ஒ-அசை. — பிணங்குதலும், தழுவதலும், ஒருபொழுது
லே கூடாமையால் - கலப்பேன்கொலென்றாள். — மூன்றனை
யுஞ் செய்தல் கருத்தாகலால்-வினாப்பாயிற்று. (எ)

வினைகலந்து வென்றிக் வேந்தன் மனைகலந்து - ✽
மாலை யயர்கம் விருந்து. - - - - - அ.

[இது - அரசனுக்குத் துணையாகப் பிரிந்த தலைவன் தொழி
ன்முடிவுநீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.]—இ - ள். வேந்தன் | — வினைகலந்து - போர்

சுசுசு நாஉள-ஆம்,அதி—ஆவரவயின் விதும்பல்.

செய்தல்புரிந்து—வென்றீக - வெல்வானாக. — (யாமும்) —
மனைகலந்து - மனைவியைச்சென்றுகூடி—மாலை - (அவ்விடத்
து) மாலைக்கு—விருந்து? —அயர்கம் - செய்யக்கடவேம். எ-
று. ✽ மனை-ஆகுபெயர். — போர்செய்தற்கண்வந்த மாலைக்
கு எதிர்கொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமை
யால் - மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான்.—இது
தொழின் முடியுமுன் சொல்லால் - விதுப்பாயிற்று. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார் ✽
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. - - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். சேட்சென்றார் - தூரதேசத்திற் செ
ன்ற தங்காதலர் — வருநாள்வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்த
நாளே உட்கொண்டு—எங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயி
ரைத் தாங்கிவருந்து மகளிர்க்கு)—ஒருநாள் | — எழுநாள்போ
ல். பலநாள்போல்—செல்லும் - நெடிதாகக்காட்டும். எ-று.
✽ எழுமென்பது - அதற்குமேலாய் மிக்கபண்மை குறித்துநின்
றது. — தலைவிவருத்தம் பிறர்மேலிட்டுச் சொல்லியபடி. (கூ)

பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்ற முறினென்னு ✽
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். - - - - - டி.

[இதுவுமது]—இ - ள். காதலி — உள்ளமுடைந்து - (நம்
பிரியுபொருடல்) உள்ளமுடைந்து—உக்கக்கால் - இறந்தவிட
த்து—பெறினென் - (நம்மைப்) பெறக்கடவளானால் என்னப
யன் | — பெற்றக்காலென்-(அன்றிப்) பெற்றால் என்னபயன் -
—உறினென் - (அன்றி) மெய்யுறக்கலந்தால் என்னபயன்.—
(இவையொன்றாலும்பயன் |—இல்லை.) எ;று. ✽ இம்முன்றும்
உடம்போடு புணர்த்திச் சொல்லப்பட்டன. — அதன் மேலு
ம் முன்னை வழக்கமிருத்தலால் அதற்குமுன்னே நாம்செல்ல
வேண்டு மென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (டி)

நாஉஅ-ஆம் - அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-தலைவன் தலைவி தொழி என்றிவர்கள் ஒருவர்
குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோ
கிய தலைவன்வந்து கூடியவிடத்தே நிகழ்வதாகலால் அ
வரவயின் விதும்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

௩௨௮-ஆம்,அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

சசாஎ

கூரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க *
 னுணைக்க னுறுவதொன் றுண்டு. - - - - - க.

[இது-பிரிந்து கூடியதலைவன் ஆசைமிசுதியினாலே புணர்ச்சித் தொழிலைப் புதிது புதிதாகப் பலநாளும் பாராட்டல் கண்டு தலைவி இன்னும் பிரிவொன்று அஞ்ச அதை அவன்குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள், கரப்பினும்-(சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும்—ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல்—கையிகந்து - (உண்ணைக்) கைகடந்து—நின்னுண்கண்-உண்(மை)யுண்டகண்களே — உணைக்க னுறுவது - (எனக்குச்)சொல்வது — ஒன்று-ஒருகாரியம்|—உண்டு - (இனி அதனை நீயேதெளியச்சொல்லு.) எ-று. ❀ கரத்தல்-நாணல் அடக்குதல்.—தன்னிடத்துப் பிரிதற்குறிப்பு இருக்கிறகாக நினைந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடு குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பை அறிவுறுத்தபடி. (க)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் *
 பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. - - - - - உ.

[இது-நாணத்தால் அவள் அதுசொல்லாதவிடத்து அவன் தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள், கண்ணிறைந்தகாரிகை - (என்)கண்ணிறைந்த அழகையும்—காம்பேர்தோள் - மூங்கில் போன்றதோள்களையும் உடைய — பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு — பெண்ணிறைந்தநீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை|—பெரிது-(அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது. எ-று. ❀ தன்னிடத்து இல்லாதபிரிவினைத்தன்னிடத்துவற்றி அதற்கு அஞ்சதலால் இப்படிசொல்லினான். (உ)

மணியிற் நிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை *
 யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு. - - - - - க.

[இதுவுமது]—இ-ள், மணியில் - (கோக்கப்பட்ட) படிசு மணிக்குளிருந்து—நிகழ்தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற—நூல்போல்—மடந்தை - இம்மடந்தையினது—அணியில்-அழகுக்குளிருந்து—நிகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய—ஒன்று - ஒருகுறிப்பு|—உண்டு. எ-று. ❀ அணி - புணர்ச்சியாலாகிய அழகு. — அதற்குள்ளிருத்தலாவது - அதனோடு உடனிகழ்வதல்லாதிருந்தும் உடனிகழ்தல்.—அதனையான் அறிவித்தலென் நீ அறிந்துசொல்லல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

௧௬௮ ௩௨௮-ஆம், அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை *
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். முகைமொக்குள் - அரும்பினது—
முகிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உதாய்ப் (புறந்தோன்றாத) —
நாற்றம்போல்-வாசனைப்பால்—பேதை - (உன்)மாதினது—
நகைமொக்குள் - (என்னோடுநகைக்கஎண்ணுகிற) நகையதுமு
கிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உதாய்ப் (புறந்தோன்றாத)—ஒன்
று-ஒருகுறிப்பு—உண்டு. எ-று. ❖ முகிழ்ப்பு-முதிர்ச்சியாற்
புடைபறிதல். நகை-புணர்ச்சியின்பத்தால் நிகழ்வது. (ச)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் *
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. - - - ரு.

[இதுவுமது]—இ - ள். செறிதொடி - நெருங்கிய வளைக
ளையுடையவள்—செய்து - (என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை)நினை
ந்து—இறந்தகளீளம் - (அதுகாரணமாக எண்ணமறைத்துப்)
போனகுறிப்பு—உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை — தீர்க்
குமருந்தொன்று—உடைத்து. எ-று. ❖ மறைத்தற் குறிப்
பு-தானும் உடன்போக உட்கொண்டது. — உறுதுயர் - நன்
றிசெய்யத் தீங்குவிளைதலாலும், அது தான் தீர்க்குந்திறம்பெ
ருமையாலும், உதாயது.—மருந்து - பிரியாமை தோழியா
ல் தெளிவித்தல்.—நீ அது செய்தல்வேண்டு மென்பதாம். ரு.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி *
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. - - - ள்.

[இது-தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அதுதெளிவி
க்கச்சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.]—இ - ள். பெரிதாற்றி
(தலைவர்வந்து தம்பிரிவினாலாகியதுன்பத்தை) மிகவுமாற்றி—
பெட்பக்கலத்தல். (நாம்) மகிழும்வண்ணம்கூடுகின்ற புணர்ச்
சியானது— அரிதாற்றி - (பின்னும் அத்துன்பத்தை) அரி
தாகப் பொறுத்திருந்து — அன்பின்மை - (அவரது) அன்
பிவ்வாமையை—சூழ்வது - நினைபுந்தன்மையை— உடைத்
து. எ-று. ❖ பிரிதற்குறிப்பினாலே செப்கின்றதாகலால் மு
டிவிலே துன்பஞ்செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (சு)

தூண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு *
முன்ன முணர்ந்த உடை. - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தண்ணந் துறைவன் - குளிர்த் தது

௩௨௮ - ஆம்.அதி - குறிப்பறிவுறுத்தல். சசுசு

ஹையபுடையவன் — தணந்தமை - (நம்மைமெய்யினாலே கூடியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரிந்தமைனையு — நம்மினும் (அவன்குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்மினும் — உண் - இவ்வளையல்கள் — முன்னம் — உணர்ந்த - அறிந்தன. எ.று. கருத்து நிகழ்ந்த தாகலால் - தணந்தமை யென்றும், யான் தெளிய அறிதற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்றற்கு - அதனைவளைமேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினான். (எ)

நெருநற்றுச் சென்றொங் காதலர் யாழு : *
மெழுநாளே மேனி பசந்து - - - - - அ.

[இதுவுமது] — இ - ள். எங்காதலர் | — நெருநற்று - நேற்றே — சென்றார் - பிரிந்துபோயினார். — யாழும் — மேனிபசந்து - (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து — எழுநாளேம் - எழுநாளாடைபேமாயினேம். எ - று. நேற்றுச் செய்த அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்றற்கு - நெருநற்றுச் சென்றொன்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் சொல்லின்றது எழுநாள் உண்டாகலால் அன்றே மேனிபசந்ததென்றற்கு - மேனிபசந்தெழு நாளேமென்றும், சொல்லினான். இவைதலைவன்து பிரிதற் குறிப்பை அறிவித்து நின்றது. (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோரு நோக்கி யடிநோக்கி *
யாந்தான் டவள்செய்தது. - - - - - கூ.

[இது - தலைவிகுறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.] — இ - ள். (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவர் பிரியநான் இங்கேயிருந்தால்) — தொடிநோக்கி - (இவை நில்லாவென்று தன்) வளையல்களைப்பார்த்து — மென்றோருநோக்கி - (அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியதோள்களையும்பார்த்து — அடிநோக்கி - (பின் இவ் விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டுமென்றுதன்) னடிகளையும் பார்த்து — ஆணி - அவ்விடத்து — அவள்செய்தது - அவள்செய்த குறிப்பு — அஃது உடன் போக்காயிருந்தது - எ.று. செய்தகுறிப்பு - செய்தற் கேதுவானகுறிப்பு. — அஃதென்றான் - செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள மென்றாகலின் - பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல்பயன்.

பெண்ணினாற் பெண்மையுடைத் தென்ப கண்ணினாற் : *
காமநோய் சொல்லி யிரவு. - - - - - ம

[இது - தன்பிரி யாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன்
ரையு

சுஎடு . ஈஉஅ: ஆம்,அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்:

அறிவித்தது.]—இ ள். (மகளிர்) —காமநோய் - (தங்)காம்ப
நோயை — கண்ணினுற் சொல்லி - (தோழியர்க்கும்வாயாற்
சொல்லாது)கண்ணினுற் சொல்லி—இரவு-(அது தீர்த்தல்வே
ண்டிமென்று அவனா யிரவாமல் உடன்போதல்குறித்துத் தம்
மடியினை)யிசுத்தல் — பெண்ணினால் - (தமக்குஇயல்பாகிய)
பெண்மைமேலும் — பெண்மையுடைத்தென்ப - ஒருபெ
ண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ
ன்று தலைமகளது - உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலேதெ
ளிதலால் தான்பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்குஅ
வர் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினான்.

ஈஉக - ஆம்,அதி—புணர்ச்சிவி தும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே
வினாதல். மேலேபுணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைவன் பிரி
தற்குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே நிகழா
துஆசைமிகுதியினாலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்த
லால் இதுகுறிப்பறிவுறுத்தலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் - *
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. * * * க.

[இது.பிரிதற்குறிப்பினனாகிய தலைவனோடு நீபிணங்காமை
க்குக்காரணம் யாதென்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைவி
சொல்லியது.]—இ-ள்.உள்ளக் களித்தலும் - நினைத்தவளவி
லேகளிப்படைதலும்|—காணமகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே
மகிழ்ச்சி யடைதலும்|—கள்ளுக்கு-கள்ளுண்டார்க்கு—இல்-
இல்லை. — காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு—உண்டு.எ-று.
* களித்தல்- உணர்வுபிழியாதது. — மகிழ்தல்- அவ்வுணர்வுபி
ந்தது.—இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லா
மையினாலே -கள்ளுக்கில் லென்றார். — அப்படிப்பட்ட காம
முடையநான்பிணங்கல்எவ்விடத்தென்பதாம். (க)

தினைத்துணையு முடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்*
காம நிறைய வரின். * * * * * உ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். காமம் — பனைத்துணையுநிறைய-
பனைபளவினுமிச — வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின் —
தினைத்துணையும்- தினைபளவும் — ஊடாமை - (தந்தலைவனோடு)

நாடக-ஆம், அது — புணர்ச்சிவிதும்பல்.

சுரு

0) பிணங்காமை — வேண்டும் (அவரால்) விரும்பப்படும். எ-று. ✽ ஊழனல் வருத்தமிகுமென்று பிரிக்கு உறுதிசொல்லுவான்போன்று தன்வினாவு சொல்லப்படும். (உ)

பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனை ✽
காணு தமையல கண். - - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். பேணுது - (நம்மை) அவமதித்து — பெட்பவே - (தான்) வேண்டுமவைகளையே — செய்யினு, ம் — கொண்கனை = கணவனை — கண் - (என்) கண்கள் | — கா, ணுது - பாராமல் — அமையல - அமைதிமறனவில்லை. எ-று. ✽ தன்வினாவு கண்களினீமேல் ஏற்றப்பட்டது : — அத்தன்மையேன் அவனோடு பிணங்கும் வழியாதென்பதாம். (ரு)

உடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து ✽
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். தோழி - தோழியே — (அன்பரைக்காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி) — உடற்கட் சென்றேன் - (அவனோடு) பிணங்குதலிலே சென்றேன். — என்னெஞ்சு | — (கண்டபின்) — அதுமறந்து அதைமறந்து — கூடற்கட் சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது. எ-று. ✽ செல்லுதற்றோழிலினது நிகழ்ச்சி - நினைத்தநெஞ்சிற்கும் ஒத்தலால் - அதுமறந்தென்றார். — அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்பது படநிஃறமையால் - ம, ன் - ஒழியினை - அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்டு போகலால் அது முடிந்ததில்லையென்பதாம். (சு)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன் ✽
பழிகாணென் கண்ட விடத்து. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்) எழுதுங்கால் - எழுதும்போது — கோல் - அஞ்சனக்கோலினியலபை — காணு - காணமாட்டாத — கண்ணேபோல் — கொண்கன்பழி - கணவனது குற்றத்தை — (அவனைக் காணாதவிடத் தெல்லாம் கண்டிருந்தும்) — கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்டவிடத்து — காணென் - காணமாட்டேன். எ-று. ✽ கோல் - அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — இயல்பு - கருமை என்னியல்பு இதுவாகலால் — மேலும் அது முடியாதென்பதாம்

சுஎஉ ராஉக-ஆம்,அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காணுங்காற் காணேன் நவரூப காணுக்காற் - *
காணேன் நவறல் லவை. - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (நான்)—காணுங்கால்—(கணவனைக்) காணும்பொழுது—நவரூப—(அவன்) குற்றங்களானவைகளை—காணேன்—காண்கின்றிலேன்—காணுக்கால்—(அவனைக்) காணாதபொழுது—நவறல்லவை—குற்றங்களல்லாதவைகளை—காணேன்—காண்கின்றிலேன். எ-று. * கணவனென்பது—அதிகாரத்தால்வந்தது. — முன்புநான் உலோகோபசொல்லியதுவறுகள் இப்போது காணுமையாலே பிணங்கிலே நென்பதாம்.

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவோபோற் - *
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். உய்த்தலறிந்து—(தம்மை) யீர்த்துக் கொண்டுபோதலறிந்திருந்து—புனல்பாய் பவோபோல்—(ஒய்கின்ற) நீரிலேபாய்வோர்செயல்போல்.—பொய்த்தலறிந்து—(பிணக்கு) முடிவுபோகாமையறிந்திருந்து—புலந்து—(கணவனோடு) பிணங்கி—என்—(பெறுவது) யாது. எ-று. * பாய்பவொன்பது ஆகுபொயர். — பொய்த்தல்—புரைபடுதல்.—பிணங்கிஞாலும் பயன் இல்லையென்பதாம். (எ)

இனித்தக்க வின்றா செயினுங் களித்தார்க்குக் - *
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. - - - - - அ.

[இது-தலைவிபுணர்ச்சி விரைவறிந்ததோழி தலைவனுக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். கள்வ- கள்வனே—நின்மார்பு—(எங்களுக்கு) உணதுமார்பு—களித்தார்க்கு—(தன்னையுண்டு) களித்தவர்க்கு—இனித்தக்க—அவமானமடையத்தக்க—இன்றாசெயினும்—இனிமை யில்லவைகளைச்செய்தாலும்—கள்ளற்றே—(அவராலே மேலு மேலும் விரும்பப்படுவதாகிய) கள்ளுப்போலும். எ-று. * அவ்வினிமையில்லவை—நாணில்லாமை ஒழுக்கமில்லாமை—உணர்வில்லாமை—நிறையில்லாமை—இவைமுதலாயின.—எங்களுக்கு நாணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்யினும் எங்களாலே மேன்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கள்வவென்றதும்—அதுநோக்கி. (அ)

மலரினு மெல்லிதுகாமஞ் சிலரதன் - *
செவ்வி தலைப்படுவார். - - - - - க.

[இது-திராப் பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள்.

நாடக-ஆம், அது—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

ச.எள.

காமம் - காமவின்பம்—மலரினும் - பூவினும்—மெல்லிது -
மெல்லியதாயிருக்கும்.— (அப்படிமெல்லியதாயிருக்கையை
அறிந்து)—அதன்செவ்வி-அதன்பக்குவத்தை—தலைப்படுவா
ர்-பெறுவோர்—சிலர்-(உலகத்திலே) சிலர். எ - று. ✽ தொ
ட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவ
ற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கலால் உம்மை உறப்பின்
கண்வந்தது.—குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும், இன்ப
மும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவாரிநுவர் - அத
ற்கு ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகரணங்களும், பெற்றுக்கூடி
அனுபவிக்கவேண்டிதலால் - அதன்செவ்விதலைப்படுவார் சில
ரென்றும், அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றாலே சிந்திது வேறுப
டினும் வாழிதலால் - மலரினுமெல்லிதென்றும், சொல்லின
ன்.—குறிப்பு - ஒவ்வாமையால் யான் அது பெறுகின்றிலே
னென்பதாம்.—தலைமகள் ஊடலொழிவது-பயன். (க).

கண்ணிற்றுனித்தே கலங்கினார் புல்லுத் - ✽

லென்னினுந் தான்விதுப்புற்று. - - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (என்காதலி | முன்னொருநாள் பு
ணர்ச்சென்ற என்னோடு)—கண்ணிற்றுனித்தே - (தன்) கண்
மாத்திரத்தாலேபிணங்கி.—புல்லுதல் - புணர்ந்தலிலே—என்
னினும்—தான்விதுப்புற்று - தான்வினாவற்று — கலங்கின
ள்-(அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள். (அத
னால்தான் இப்படிவருந்தவும் விரையாமல் பிணங்கிநிற்கின்ற
இவள் அவளல்லள்.) எ - று. ✽ கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்க
ல்-சொன்னிகழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவேயாதல்.—
அவளாயின் இப்படி ஊடற்கண்ணே நீடாளென்பதுபயன்.

நாடக-அது - நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க
நீணையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே
தலைவி பிணங்குதலும்- தலைவன் பிணங்குதலுமாம். அது
காரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ்சு வர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே ✽
நீயெமக் காசா தது. - - - - - க.

[இது-தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாகியவிடத்தும் பிண

நாடக

சஎச ாகய - ஆம், நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

ங்க நினைபாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே - (எனது) மனமே—அவர்நெஞ்சு - அவரதுமனம்—அவர்க்காதல்கண்டும் - (நம்மை நினைபாமல்) அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டிருந்தும்—நீயெமக்காகாதது | — நீ (அவரையே நினைத்து) எமக்காய்நில்லாமைக்குக்காரணம் | — எவன்-பாது. எ-று. ✽ அவர்க்காதல் - அவர்நினைத்தற்கு உடம்பிடுதல். — எமக்காகாததென்றது - பிணங்கற்கு உடம்படாமைபய. — ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்யமாட்டாதவர் செய்வாணாக்கண்டாயினும் செய்வார் நீ அதுவும்செய்கின்றியென்பதாம். (க)

உருஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச் *
செருரொனச் சேறியென் னெஞ்சு, - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுமனமே—உருதவர்க்கண்டகண்ணும் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாததலைவரை (உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும்—செருரொன - (நாம்போனால்) கோபியாரொன்பதுபற்றி—அவரை - அவரிடத்து—சேறி-செல்கின்றாய். (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓரநியாமை உண்டோ.) எ-று. ✽ அவரையென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். — பழமையான தாகுணியம்பற்றிக் கோபியாரொன்பது கருத்தாகச்சென்றால் நீ நினைத்தது முடியுமோவென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்ளரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ *
பெட்டாங் கவர்பின் செல்ல, - - ஈ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சேநீ — (என்னிடத்து நில்லாமல்)—பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே—அவர்பின்செல்ல - அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்) | — கெட்டார்க்கு நட்ளரில்லென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லபென்கிறநினைவோ. (உன்னியல்போ சொல்லு.) எ-று. ✽ என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்னமேபழகியதென்றற்கு - பெட்டாங்கென்றும், தான் இப்பொழுது மானமில்லாதலாலே-கெட்டார்க்கென்றும், சொல்லினான். செல்ல-ஆகுபெயர். — தளர்விடத்து உடன்வருந்துருதமுடரதுதொடர்பாயிற்று உனதுதொடர்பென்பதாம். (ஈ)

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்பார் நெஞ்சே *
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. - - ச.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நெஞ்சே — (நீ அவரைக்கண்ட

நாகய. ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல். ௪௭௫

பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது) — துனிசெய்து - (அவர்தவறுநோக்கிப்) பிணக்கை உண்டாக்கி — மற்றுத்தவ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினைப்பாய். — (ஆதலால்) — இனி — அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளை — நின்னெடு — சூழ்வார் - எண்ணுவோர் | — யார். (நான் அது செய்மேன்.) எ - று. ✽✽ அப்படிப்பட்டவை பிணங்குந்திறங்கள். காண் - உரையகை. — முன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்து பின்புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இப்படி சொல்லினான். (௪)

பெரு அமை யஞ்சும் பெறிப்பிரி வஞ்சு - *
மறு அ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. - - ௫.

[இது - தாதாகச்சென்ற தோழிகேட்கத் தலைவிசொல்லியது.] — இ.ள். (தலைவரைப் பெறுதநாளிலும்) — பெருமையஞ்சும் - அப்பெருமையுக்கு அஞ்சா நிற்கும், — பெறின் - பெற்றநாளிலும் — பிரிவஞ்சும் - (அவரது) பிரிவை நினைந்து அஞ்சாநிற்கும். — (ஆதலால்) — என்னெஞ்சு | — அறுவிடும்பைத்து - (எந்நாளும்) நீங்காததுன்பமுடைத்தாயிற்று. எ - று. ✽✽ காதலரைப் பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியன்று என்கிறகருத்தால் - தாதுக்கு உடன்படுகின்றாளாகலால் - பெருமையஞ்சுமென்றும், புணர்ச்சியாராமையினால் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின் யாதுசெய்வேமென்பது நிகழ்தலால் பெறிப்பிரிவஞ்சுமென்றும், இவ்விசண்டிமல்லாமல் வேறே இல்லாமையால் - அறுவிடும்பைத்தென்றும், சொல்லினான். (௫)

துனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் - *
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. - - ௬.

[இதுவுமது.] — இ.ள். என்னெஞ்சு | — இருந்தது - (இங்கே) இருந்தது | — தனியேயிருந்து - அன்பரைப்பிரிந்திருந்து — நினைத்தக்கால் - (அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னெடு) நினைத்தக்கால் — (அச்சமயமறிந்து) — என்னை — தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே. எ - று. ✽✽ என்னிடத்திருந்தது அப்போது அவர் கொடுமைகளை உட்கொண்டு எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இப்போது அவைநோக்கி அவரோடு பிணங்குதற்கன்றென்பதாம். (௬)

நாணு மறந்தே னவர்தறக் கல்லாவென் - *
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு. - - ௭.

[இதுவுமது.] — இ.ள். அவர்மறக்கல்லா - (தன்னைமறந்த)

சஎசு நாம - ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவனாமறக்கமாட்டாத—மாண - மாட்சியில்லாத—என்மட நெஞ்சிற்ப்பி—எனது அறிவிலலாத மனத்தோடுகூடி—நாணும் - (எண்ணியிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தையும்—மறந்தேன் எ-று. ✽ மடமை-கண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்து நினைந்து கண்டவிடத்து மறத்தல்.—நாண் - எந்நாளும் கூடியொழுகினும் அந்நாள் கண்டார்போல் ஒங்குதல். — கண்டொழுதே புணர்ச்சிக்குவினாதலால். அதனை மறந்தேனென்றாள். (எ)

எள்ளி னிளிவாமென் நெண்ணி யவர்திர - - - ✽
முள்ளு முயிர்க்காத நெஞ்சு. - - - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிர்க்காதனெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசையுடைய(என்) நெஞ்சு—(நம்மைஇகழ்ந்துசென்றொன்று)—எள்ளின்(நாமும்) இகழ்வோமாயின்—இளிவாமென்நெண்ணி (பின்புநமக்கு) அவமானமாமென்று நினைத்து - அவர்திரம் - அவர்திறத்தைமீயு—உள்ளும் - நினைக்கின்றது. எ-று. ✽ எஞ்ஞதல்—துதுமறுத்தல். இளிவு-வழிபடாமையாலும், பிரிவுபொருமைபாலும், நாணிமை முதலியவை இழந்தலாலும், உண்டாவது.—திரம்—துதுக்குடன்படலும், வருதலும் கூடலும், முதலானவை.—இளிவிற்கு அஞ்சலாலும், இறந்துபடமாட்டாமையாலும், கூட நினைக்கின்றதென்பதாம்.

துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய - - - ✽
நெஞ்சந் துணையல் வழி. - - - - - கூ.

[இது - ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்பத்திற்கு—(ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து—(அதை நீக்குதற்கு)—தாமுடைய - தாம் உரித்தாகப் பெற்ற—நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது—துணையல்வழி—துணையாகாதவிடத்து—துணையாவார்—யாரோ. (ஒருவரும் இல்லை.) எ-று. ✽ இங்கே துன்பமாவது - ஒழித்தற்குவாராதபிணக்கு.—நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது - அவளை அன்பிலுள்ளொழுதியாது கூடற்கண்ணேவினாதல். — ஒருதுணைஇல்லாமையால் இத்துன்பமுற்றுவிடுதலே உள்ளதென்பதாம். கூ.

ஞ்சந் தமரல்ல ரோதிலார் தாமுடைய - - - ✽
நெஞ்சந் தமரல் வழி. - - - - - டி.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடை

நாடகம்-ஆம், அதி-நெஞ்சொடுபுலத்தல். ச.எ.எ

ய-நெஞ்சம்-தமரவழி-(ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவி
டத்து-எதிலார் - அயலார்-தமரவீரர் - தம்மவரல்லராகுத
ல்-தஞ்சம்-எளிதன்றோ-எ-று ஃ வேறொருத்தியைக் கா
தலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்ன வருத்துகின்ற
பின்பு வேறொருத்தி பிணங்குகின்றது எளிதென்பதாம். (ய)

நாடகம்-ஆம், அதி-புலவி.

அஃதாவது-இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சிவிரும்பாது பி
ணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கல்.
அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருது - - - *
மல்லோய் காண்கஞ் சிறிது. - - - க.

[இது-தூதாக்கச்சென்ற தோழி தலைவி தூதுக்கு உடம்படு
தற்பொருட்டு அவளோடுநகைத்துச் சொல்லியது]-இ-ள்.
அவருதம்-அக்காதலரடையும்-அல்லோய்-தூன்பநோயி
னை-சிறிது-காண்கம்-காணக்கடவோம்.-புல்லாது-(நீ
அவனாவிறாந்துபோய்த்) தழுவாமல்-இரா-(இத்தொழிலை
மேலிட்டிக்கொண்டு) இருந்து-புலத்தை-பிணங்கு-எ-று. ஃ
அல்லோய் - தூன்பஞ்செய்யுங்காமநோய்.-சிறிதென்றார்-
பிணக்கை நீளவிடலாகா தென்பதுபற்றி. - புலவிக்குறிப்பு
க்கண்டு அவள்வழியளாய்நின்று நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது
உறலறிதல் வேண்டுமென நன்கசெய்து நேர்வித்தபடி. (க)

உப்பமைந் தஞ்ஞற் புலவி யதுசிறிது - - - *
மிக்கற்றா வீள விடல். - - - உ.

[இது-பிணக்குத் தீர்த்து தூதுக்கு உடம்படும்கைசொ
ல்லியது]-இ-ள். புலவி - பிணக்கு - (புணர்ச்சி யின்பஞ்
செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்) - உப்பமைந்தற்று -
உப்பானது. (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமள
வினதாகுதல்போலும்.-நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வள
விற்கு சிறிது) மிகவிடதல். - அதுசிறிதுமிக்கற்று -அவ்வுப்ப
ளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். எ-று. ஃ நீளவிடதல்-அளவ
றிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சிமேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்கும
ளவுஞ் செலுத்தல்.-சிறிதும் நீளவிடலாகாதென்றார்- நேர்

சுஎஅ

நாக-ஆம்,அதி—புலவி.

விக்கின்றனாகலால். — உப்பு மிகுந்தவிடத்து உணவு எல்லா யில்லாமற்போதல்போல் பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர் சரி இன்பமில்லாமற்போமென்றழைப்பால் இது பண்புவமை.

அலந்தானா யல்லோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்*
புலந்தானாப் புல்லா விடல், = = = ரு.

[இது-பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.]—இ-ள். (ஆடவர்) — தம்மைப்புலந்தானா-தம்மைப்பெறுது பிணங்கியமகளிரை — (அப்பிணக்கு நீக்கி)—புல்லாவிடல்-புணராமல்விடுதல்|—அலந்தானா-(முன்னமே துன்பமுற்று) அழிந்தவர்க்கு—அல்லோய்செய்தற்று-(அதன்மேலும்) மிகுந்ததுன்பநோய் செய்ததுபோலுமாம்-எ-து. ூ பிறரிடத்துச்செல்லுதலால்-உம்மைப்பெறுது பிணங்கியிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய்ப் பிணக்கு நீக்கிப் புணராயின் அவர் பொறுறொன்பதாம். (ரு)

உடையவரை புணர்த்தாமை வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று, = = = ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். உடையவரை-(உம்மோடு) பிணங்கியபரத்தையரை—உணர்த்தாமை - பிணக்குத்தீர்த்துக்கூடாமை|—வாடிய-(முன்னமே நீர்பெறாமல்) வாடிய—வள்ளி-கொடியை—முதலரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும். எ-து. ூ நீர் பரத்தையரிடத்திருக்கும்போது எம்புதல்வரைக்கணி பொறுத்திருக்கவல்ல யாம் உம்மோடு பிணங்குதற்கு உரியேமல்லேம் ஆகையால் எமக்குப் பிணக்குத்தீர்த்தலும வேண்டாம் உரியராய்ப்பிணங்கியபரத்தையருக்கேபிணக்குத்தீர்க்கவேண்டிவது அதனால் அங்கேசெல்லுமென்பதாம்.

நலத்தகை நல்லவர்க் கேவர் புலத்தகை புவன்ன கண்ணு ரகத்து, = = = ரு.

[இது-தலைவியைப் பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடிய தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-ள். நலத்தகை - நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய—நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும்—வர்-அழகாவது|—புவன்னகண்ணுரகத்து - மலர்போலுங் கண்ணியர்நெஞ்சிலுண்டாகின்ற — புலத்தகை-பிணக்கின் மிகுதியன்றோ. எ-து. ூ தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்புமமை விகாரத்

நாகக-ஆம், அநி—புலவி,

சஎக

தால் தொக்கது. — தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கிக்கு இனிதென்றற்கு, நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். — அழகு — இன்பப்பயனைப்பெறுதல். — தான் அனுபவித்த இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய பிணக்கை வியந்து சொல்லியபடி. (ரு)

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியங் கருக்காயு மற்று. — — — — — கா.

[இதுவுமது.] — இ-ள், துனியும் — பெரும்பிணக்கும் — புலவியும் — சிறுபிணக்கும் — இல்லாயின் — இல்லையாயின் — காமம் — கனியும் — பக்குவமுதிர்ந்தபழமும் — கருக்காயுமற்று — இளங்காயும் போலும். ஏ-று, ஐஃ மிகமுதிர்ந்து இறுமளவின தாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இன்பஞ்செய்தலால் — பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காப் தின்னப்படுகிற பக்குவத்ததன்றாகலால் — சிறுபிணக்கு இல்லையாயின் — கருக்காயற்றென்றும், சொல்லிடுவன். இரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து சொல்லியபடி. (கா)

உளடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது *
நீயிவ தன்றுகொ லென்று, — — — — — எ.

[இதுவுமது.] — இ-ள், புணர்வது — புணர்ச்சியானது — நீயிவதுகொல் — நீட்டிக்குமோ — அன்றுகொல் — நீட்டியாதோ — என்று — என்று நினைத்தால் — உளடலின் — (இன்பத்திற்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கிலேயும் — ஓர் துன்பம் — உண்டு — உண்டாம். ஏ-று, ஐஃ உளடலினுமென்கிற சிறப்பும்மை விசாரத்தாலே தொக்கது. — கொல்லென்பதனை நீயிவதென்ப தனுடனுங் கூடப்பட்டது. — ஆங்கென்பது — அசைநிலை — உளடலானது — கூடலிலே வினாவித்தல் சொல்லியபடி. (எ)

நோத லெவண்மற்று நொந்தாரொன் றஃதறியுங் *
காதல ரில்லா வழி, — — — — — அ.

[இது ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோடு பிணங்கிச்சொல்லியது.] — இ-ள், நொந்தாரொன்று — (இவரீ நம்பொருட்டு) நொந்தாரொன்று — அஃதறியும் — அந்நோயை அறிகிற — காதலர் — அன்புடையவரை — இல்லாவழி — பெருத விடத்து — நோதல் — (ஒருவர்) நோகின்றவதனால் — எவண்மற்று — (பயன்) யாது. ஏ-று, ஐஃ இவரீ நமதுதலைவியல்லள் அல்லாமையால் இந்நோவறியார் அறியாமையால் நாம் பிணங்குதலாலே பயன் இல்லையென்று தன்பொருமை அறிவித்தபடி.

சுஅய

நாககஜம், அதி-புலவி

நீரு நிழல தினிதே புலவியும் *
 வீழுநர் கண்ணே யினிது. * * * * *

[இதுவுமது.]—இ-ள். நீரும்- (உயிர்க்கு அவசியம்பேண்
 மும்) நீரும்—நிழலதே-நிழலிலுள்ளதே|—இனிது-இனிதா
 கும்.—(அதுபோல்)—புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம்
 வேண்டும்) பிணங்கும்|—வீழுநர் கண்ணேயினிது - அன்பு
 டையவரிடத்தேஇனிதாகும். (மற்றை யன்பிலாநிடத்து ஆகா
 து.) எ-று. நீ நிழலிடத்துள்ள நீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடைய
 தாய்த் தாகந்தணித்தலால் - இனிதாயிற்று.—அன்புடையவ
 ர்-பொருமைக்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும்,உடை
 யராவார். இவ்விடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமைபால் இப்
 பிணங்குதலும் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (க)

உள டலுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் *
 கூடுவே மென்ப தவா. * * * * *

[இதுவுமது.]—இ-ள். உளடலுணங்க - (தான்) பிணங்கவி
 லே உருந்தா நிற்கவும்—விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்கவ
 ல்லாரோடு—என்னெஞ்சம்—கூடுவமென்பது - கூடக்கடவே
 மென்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம்|—அவா - (தன்) னாசை
 யே (வேறில்லை.)எ-று. நீ அன்பும் அருளும்இல்லாநாஉடை
 யவனானும், அவனோடு யாம்பொருத்துவேமென்றும், நினைத்
 து அதற்குமுயலுதல் அவாவற்றார்செயலாகலால் கூடுவேமெ
 ன்பது அவாவென்றான். இக்கூட்டம்முடியாதென்பதாம். டு.

நாகஉ - ஜம் - அதி - புலவி நு ணு க்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும்தலைவியும் ஒருபடுக்கையிலே கூ
 டியிருந்தவிடத்து அவ்விடத்துப் பிணங்குதற்குக் கார
 ணம்-இல்லாதிருக்கவும் ஆசைஅதிகப்படுதலால்நுட்பமா
 'திய ஒருகாரணம். இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை அ
 வன்மேல் ஏற்றி அவள். பிணங்குதல். காரணத்தினுணுக்
 கம்-காரியத்தின் மேனின்றது. அதிகார முறைமையும்.
 இதனாலே விளங்கும்.

பெண்ணியலா றல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பார்*
 தண்ணென் பரத்தநின் மார்பு. * * * * *

[இது-உலாப்போய் வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்துவந்த

நாகு - ஆம், அது - புலவிநுணுக்கம்.

சு.அ.ச

போது தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய் — பெண்ணியலா ரொல்லாரும் - பெண்ணியல்புணையுடையாரொல்லாரும் | — கண்ணின் - (தமது) கண்ணால்—பொதுவுண்பர்—பொதுவாக (உண்ணு) அனுபவிப்பார்.—(அதனாலு) — உன்மார்பு - (அவ்ரொச்சலாகிய நிம்மார்பை) — நண்ணென்—பொருந்தேன். எ-று. கற்பநாண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் - பரத்தையர்க்கு உள்ளது பெண்ணு யிருக்கைமாதிரிமே என்இற வருத்தால்—பெண்ணியலா ரொன்றாள்—பொதுவாகவுண்டல் - தமதுசேரியிலேசெல்லுகையில்முறைபாலன்றி ஒருகாலத்து ஒருசேரநோக்குதல்.—அதுவும் ஓர்குற்றம். தான்றோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும்நோக்கி இன்புறுவொன்று அசங்கித்து அவள் அவரிடத்துப் பொருமையடைதலால்—நுணுக்கமாயிற்று (க)

உளிடயிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை - *
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. - - - உ.

[இது - தலைவன் நீங்கியபோது சென்ற தோழிக்குத் தலைவி படுக்கையிடத்து நடந்தது சொல்லியது.]—இ - ள். உளிட - (யாத்தம்மோடு) பிணங்கி—இருந்தேமா - (பேசா)திருந்தேமாக—தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார்.—(அப்பிணக்குநீங்கி)—யாம் - தம்மை—நீடுவாழ்கென்பாக்கறிந்து-நெடுக்காலம்வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து. எ-று. தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால் பேச வேண்டியதாயிற் றென்பதாம். — இயல்பாக உண்டாகிய தும்மிக்குறிப்பால் உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால்—நுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயு மொருத்தியைக் *
காட்டிய சூடினீ றொன்று. - - - ந.

[இது - தலைவியது பிணக்குக் குறிப்பைக்கண்டு நீர்கூடியொழுக்காநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். கோட்டுப்பூ - வளைவாகிய பூமாலையை—சூடினும்—ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு — காட்டிய - (இப்பூவலங்கரிப்பைக்) காட்டுதல்வேண்டி—சூடினீ றொன்று—காயும் - கோபியாநிற்பன். (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டி மோ.) எ-று. சூடினும், சூடினும் வளைபமாகவெனினுமாம். (ந)

ச.அ.உ. நாகஉ - ஆம், அதி - புலவிநுணுக்கம்.

யாரினுங் காதல மென்றேனு ழுடினாள் - - - *
யாரினும் யாரினு மென்று. - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இ ருவராயுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடைய மெ ன்பது நினைத்து) — யாரினுங்காதலமென்றேனு யாரினும் மி குந்த காதலையுடையமென் றுசொன்னேனாக— (உனதுதோழி அதுநீனையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்டமகளிர் பலருள்ளு ம் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலையுடைய மென்றேனாக நினை த்து)—யாரினும் யாரினுமென்று-யாரினும்யாரினும் (என்னி டத்துக்காதலையுடையீர்) என்றுசொல்லி—ஊடினாள் - பிணங் கினாள். எ -று. தலைவிகருத்துக்குக் காதலம் என்றதன்மை ப்பன்மை தலைவன் தன்னையர் தீறிச்சொல்லியதாகவந்தது. — யான் அன்புமிகுதியினாலே சொல்லியதைக் கருத்துவேறுப டக் கொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம்.

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல நென்றேனாக் - - *
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள். - - - டு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காதன்மிகுதியால்) — இம்மைப் பிறப்பில் - இட்பிறப்பிலே — பிரியலநென்றேனாக் - பிரியே னென்றுசொன்னேனாக — (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரியேன் என்கிற கருத்துடையதாக நினைத்து) — கண்ணி றைநீர்கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீர்கொண்ட னாள். எ -று. வெளிப்படுகொல்லாக் குறிப்புச்சொல்லாக க் கொள்கின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லையென்பதாம்

உள்ளினே நென்றேன்மற் மென்மறந்தீ ரொன்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனள். - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். உள்ளினேநென்றேன் - (பிரிவில் இடைவிடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிறகருத்தால்) நினை ந்தேனென்றேன்.—(அவள் அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி)—மற்று-அதற்குவி ரோதமாக — என்மறந்தீரொன்று - என்னைமறந்தீரொன்றுசொ ள்லி—(முன்னேதழுவுதற்கு அடைந்தவள்) — என்னை—புல் லாள்-தழுவாளாக—புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தா ள். எ -று. மற்றுவினைமாற்று. — அருத்தாபத்திவகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கினுள்ளென்பதாம். (சு)

நாகஉ - ஆம், அநி - புலவி நுணுக்கம்.

சுஅந

வழுத்தினு மீம்மினே னாக வழித்தழுதாள் - *
யாருள்ளித் தும்மினி னென்று. - - - எ

[இதுவுமது.]—இ - ள். (கூடியிருக்கின்றவள்) — தும்மினேனாக - (யான்) தும்மினேனாக — வழித்தினுள் - (தன்னியற்கைப்பற்றி) வாழ்த்தினுள். — (அப்படி வாழ்த்தியதானே) — அழித்து - (அக்கருத்தை) மறித்து — (உம்மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளிருள்) — யாருள்ளி - யார் நினைத்தலால் — தும்மினி னென்று — அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள். எ - று. ✽ வாழ்த்தலோடு பிணங்கல் பொருந்தாமைபால் - அழித்தென்றான். — அன்புடையார் நினைத்தவழி - நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்பது - மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கையும் உள் ளதாக நினைத்துப் பிணங்கினுள்ளென்பதாம், (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழதா னாமருள்ள - - - *
லெம்மை மறைத்தினோ டென்று. - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (எனக்குத் தும்மல் தோன்றிய விடத்தே யார் நினைத்தலால் தும்மினி னென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி) — தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும். — துமருள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) நினைத்தலை — எம்மைமறைத்தினோவென்று - (உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத) எடக்கு மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லி — அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள். எ - று. ✽ செறுப்பவும் என்பதினும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. — தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினும் குற்றம் ஆகியக்கால் - இனியான்செய்தற்றன்மையது யாதென்பதாம். அ.

தன்னை யுணர் த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ - - - *
ரிந்தீர ராகுதி னென்று. - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை — உணர் த்தினும் - (நான்வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர்க்கும்போதும் — காயும் - கோபியாநிற்பன். — பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும் — நீர் — இந்தீரராகுதி னென்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குந்தன்மையீராகின்றீரென்று சொல்லி. எ - று. ✽ இவள் தெளிவித்தவழியும் தெளியாளென்பதுபற்றி - என்மேல் ஏற்றிக்கொண்டி அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்க

ச.அ.ச.

நாநட-ஆம்,அதி-புலவிநுணுக்கம்.

அதுவும் பிணங்குதற்கு ஏதுவாய்முடிந்தது இனி இவளிடத்
துச் செய்யத்தருவது யாதென்பதாம். (ஊ)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர் *
யாருள்ளி நோக்கினி றொன்று. - - - - - ம.

[இதுவுமது] — இ-ள். (என்சொற்களும் செயல்களும் ப
ற்றித் தான்கோபித்தலால்)—இருந்து - (அவைகளையொழிந்
து) இருந்து—நினைத்து-(தன்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாம
யை) நினைத்து—நோக்கினும் (அவைகளையே)பார்த்துக்கொ
ண்டிருந்தாலும்—காயும்-(என்னைக்?) கோபியாநிற்பள்.—அ
னைத்தும் - என்னவயவ) மெல்லாம்—நீர்—யாருள்ளிநோக்கி
னிொன்று - (அவைகளினொப்புமைபால்) யாவரை நினைத்துப்
பார்த்திொன்றுசொல்லி. எ-து. * யான்எல்லாவயவங்களாலு
ம் ஒருத்தியோடு ஒத்தல் கூடாமையால் ஒன்றால் ஒருவராகப்
பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவமெல்லாரையும் யான் அறியச்
சொல்லுமென்கிறகருத்தால் - அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளி
யென்றார்.—சும்மாவிருத்தலும்குற்றமாயிற்றென்பதாம். ம.

நாநட-ஆம்-அதி-ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூட
லின்பம் சிறந்தவிடத்து அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அ
வ்ஊடலைத் தலைவிமகிழ்தலும், தலைவன்மகிழ்தலும்,ஆம்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல் - - - - - *
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. - - - - - க.

[இது - தலைவிகாரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமைகேட்
டு அப்படி நீபிணங்குகின்றது என்னவென்றதோழிக்கு அவள்
சொல்லியது.]—இ-ள். அவர்க்கு - அவரிடத்து—தவறு-பி
ழைகள்—இல்லையாயினும்—அவரளிக்குமாறு-(நமக்கு) அவ
ர் அருள்செய்கின்றவிதம்|—ஊடுதல்வல்லது - பிணங்கலை(வி
ளைக்க)வல்லதாகின்றது. எ-து. * அவர்க்கென்பது - வேற்று
மைமயக்கம். — அளவிறந்த இன்பத்ததாகலால் யான் அடை
தற்றன்மையதாகிய இத்தலையளி மற்றவரும் அடைவொன்று
நினைத்து அதுபொருமைபால்ஊடல்நிகழ்கின்றதென்பதாம்.

நாக - ஆம், அதி - ஊடலுவகை.

ச.அ.இ

ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறுதுணி நல்லளி - - *

வாடினும் பாபு பெறும். - - - - - உ.

[இது - பிணங்காதிருக்கின்றபோதும் அத்தலையளிபெறலாயிருக்க அதையிழந்து பிணக்கினால் வருந்துவது என்னென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] — இ-ள், ஊடலிற்றேன்றுமும் (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்துத்) தோன்றுகின்ற—சிறுதுணி-சிறியதுன்பத்தால்—நல்லளி - (தலைவியெய்கிற) நல்லருள் — வாடினும்—பாபு-பெருமைடை} -- பெறும், எ-று. தவறில்லாமல் நிகழ்கின்ற ஊடல்-கடிது நீங்கலால் அத்துன்பமும் தில்லாதென்றற்கு - சிறுதுணியென்றும், ஆரமைபற்றி நிகழ்தலால் அதனால் நல்லளியாடாதென்றற்கு - வாடினுமென்றும், பின் பேரின்பந்தருமென்றற்கு - பாபுபெறுமென்றும், சொல்லினாள், அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

புலத்தலிற்புத்தேணு மிண்டோ நிலத்தொடு - - *

நீரியைந்தன்னு ரகத்து. - - - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். நிலத்தொடு—நீர் - நீரானது—இயைந்தன்னாரகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய காதலரிடத்து—புலத்தலின் = பிணங்குதல்போல் (தமக்கு இன்பஞ்செய்வது) — புத்தேணு - ஒருதெய்வலோகம் | — உண்டோ, எ-று. எப்படி நீரானது-தானின்றநிலத்தியல்பினதாமோ அப்படியே காதலரும் தாம் கூடிய மகளிரியல்பினராதலால் அதுபற்றி அவளோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு, நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் தமக்கும் அப்படிப்பட்டவராதலால் அப்பிணக்குப் பின்னே பேரின்பம் தருகின்றதென்றற்கு - புலத்தலிற்புத்தேணு மிண்டோவென்றும், சொல்லினாள், உவமம்-பயன்பற்றிவந்தது. (ஈ)

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்றுமென் - - *

னுள்ள முடைக்கும் படை, - - - - - ச.

[இது - அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீங்குமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ-ள். புல்லி - (அன்பரைத்) தழுவிக்கொண்டு—விடா—(பின்)விடாமைக்குவதுவாகிய—புலவியுள். அப்பிணக்கினுள்ளே—என்னுள்ளமுடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற—படை-ஆயுதம் | — தோன்றும். எ-று. ஐயு வணக்கத்தையும், பணிமொழியையும்,

சுஅந்,

நாநா-ஆம்,அதி—ஊடலுவகை,

உள்ளமுடைக்கும்படையென்றாள் அவற்றால் அப்பிணக்குள்
ளம் அழிதலால் . — பிணக்கு நீங்கும் விதம்சொல்லியபடி.

தவறில் ராயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ - - *

எகறலி னாங்கொன் றுடைத்து. - - - - - ௫.

[இது தலைவியைப் பிணக்குநீக்கிக்கூடியதலைவன் அதிகமகி
ழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன் னுள்ளே சொல்லியது] — இ-ள்.
தவறில்ராயினும் - (ஆடவர்தம்மிடத்துப்) பிழையிலாதவரா
யிருந்தாலும் — (உடையோர்போல் பிணங்கப்பட்ட) — தாம்
விழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுமகளிரது — மென்றோள் -
மெல்லியதோள்களை — அகறலின் - கூடப்பெறாத சமயத்தி
ல் — ஆங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோ ரின்ப
ம்] — உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து. ௭ - ௮. தவறுடையா
ர்க்கு ஊடியபக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமும் அ
டைவராகலால் - அது மிகவும்தன்று. மற்றைத்தவறிலார்க்கும்
ஊயிமின்பத்தை இகழ்ந்ததில்லையென் னாங் கருத்தால் - தவறி
லராயினும் ஆங்கொன்றுடைத்தென்றான் . — ஊடலினாலாகி
ய இன்பம் அளவிற்றதலால் - சொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு
அப்படிப்பட்டதொன்றென்றான் . — தவறில்லாமல் ஊடிய
தவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம். (௫)

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம் - - - *

புணர்தலி னாட லினிது. - - - - - ௬.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (உயிர்களுக்கு) — உணலினும் -
(மேலே) உண்ணுதலினும் — உண்டதறல் - முன்னுணப்பட்ட
து சேணித்தல்] — இனிது - இன்பந்தரும். — (அதுபோல்) —
காமம் - காமத்துக்கு — புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினு
ம் — ஊடல் - (முன்னித்தவறுபற்றிப்) பிணங்கல்] — இனிது -
இன்பந்தரும். ௭ - ௮. காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியை
யும் தான்காம் வேற்றுமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்கன.
பசித்துண்ணும்வழி - மிகவுண்ணுமாய் இன்சுவையுமாய்
அதுபோல் அகன்றுகடும்வழி - ஆராததுமாப்ப் பேரின்பத்
ததுமாமென்று தன்னனுபவம்பற்றிச் சொல்லியபடி. (௬)

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ததுமன்னுங் - *

கூடலிற் காணப்படும். - - - - - ௭.

[இதுமது] — இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவரு
ள்) ஊடலிற்றோற்றவர் - பிணக்கிலேதோற்றவர் — வென்றார் -

நாகந - ஆம், அதி - ஊடலுவகை.

சுஅள்

வென்றோராவார்.—அது - (அப்பொழுது அறியப்படாதாயி
னும்) —கூடலிற்காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அ
வரால்) அறியப்படும் - எ - று. ஃஃ தோற்றவர் - எதிரிடமாட்டா
மல் சாய்ந்தவர். — அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பத்தை அ
டைதலால் வென்றோராயினார்.—மண் - உம் - அசைநிலைகள். —
யான் அது பொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம்
பெற்றேனென்பதாம். (எ)

உள் டிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பக்*
கூடலிற் றேன்றிய வுப்பு. அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நுதல்வியர்ப்ப - (இப்போது இ
வளது) நெற்றியெயர்வரும்பும்வகை — கூடலிற்றேன்றிய -
புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய—உப்பு - இனிமையை— (இன்
னுமொருகால்) ஊடி - (இவள்) பிணங்கி — பெறுகுவங்கொ
ல் (யாம் | பெறவல்லமோ. எ - று. ஃஃ புணர்ச்சியினது விசே
ஷிம்பற்றி - நுதல்வியர்ப்பவென்றான்.—இனிமை - கண்டு கே
ட்டுண்டியிர்த்துற்றதனால் ஆகிய இன்பம். — இனி அப்பேறு
கிடைப்பது அறிதென்றுபெற்றதன்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

உள் நிக மன்றோ வொளியிழை யாமிரப்ப *
நீநிக மன்றோ விரா. கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். ஒளியிழை - விளங்குகின்ற ஆப்ரண்
த்தைபுடையவர்.—உள்நிகமண் - (இன்னும் எம்மோடு பிண
ங்குவாளாக. — (அப்படி பிணங்கிநின்றற்கும், அதனைத்தீர்த்த
ற்பொருட்டும்) —யாம்—இரப்ப - இரந்துநின்றற்குக் (கால
ம்பெறும்வகை) —இரா - இவ்விரவு.—நீநிகமண் - (விடியா
து) நீட்டித்தல்வேண்டிக. எ - று. ஃஃ உள்நிக நீநிகவென்பன -
வேண்டிக்கொள்ளுதற்பொருளில்வந்தன. — மண்ணிரண்டும் -
ஆக்கத்திலவந்தன.—ஒகாரங்கள் - அசைநிலைகள். —கூடலின்
ஊடலே அமையுமென்பதாம். (கூ)

உள் நிகல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் *
கூடி முயங்கப் பெறின். ம.

[இதுவுமது.]—காமத்திற்கு-காமவனுபவத்திற்கு — இன்
பம் - இன்பமாவது.—உள்நிகல் - (அதனை அனுபவித்தற்குரி
யோர் ஆராமம்பற்றித் தம்முள்) உள்நிகலாம்.—அதற்கு - அவ்
வூதிதற்கு—இன்பம் - இன்பமாவது.—கூடி (அதனைஅளவறி

சு அ அ

நாகக-ஆம், அதி—ஊடலுவகை.

நீது நீங்கித்தம்முள்) கூடி—முயங்கப்பெறின் - புணர்நீக்க
மொயின் (அப்புணர்ச்சியாம்.) எ-று, ஐக் கூடுதல் - ஒத்தவள
வினராதல், — முதிர்ந்துபெரும் பிணக்காகியவிடத்தே தான்
பஞ்சுதெய்தலாலும், முதிர்நாது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் பு
ணர்ச்சியின்பம் செய்யாமையாலும், இரண்டற்கும், நடுவா
கிய அளவறிந்து நீங்குதல் அறிதென்பதுபற்றி - கூடிமுயங்க
ப்பெறினென்றான்.—அவ்ஞடலின்பமும், கூடலின்பமும் யா
ன் பெற்றேனென்பதாம். (ம)

—இக்கூற்றி—

கற்பியல்முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் - முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் என்கிற திருக்குறண் மூலமும், தெளிபொருள்
விளக்கம் என்கிற அதனுடையும், நிறைவேறின.

மேல்பால் - கூடி - அதிகாரம் - நாகககூடி - திருக்குறள் - தநாககூடி.

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக்குறித்துச் செம்பொரு
ளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப்பொருளன்றி - மேலாகக்
த்தைக் குறித்துக் குறிப்புப் பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட
பேரின்பப்பொருளும்உண்டி.

—இக்கூற்றி—

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.
அறைகை - சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

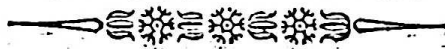

தருக்கு

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாவலை

(அசீரி.)

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவளோ.....*

திருத்தகு நற்பலகை பொக்க-விருக்க*

யுருத்திர சன்ம னொனவுரைத் து வானி*

லொருக்கவோ வென்றதோர்சொல்க.

இ-ள். திரு-அருட்செல்வத்தையும்—தகுதெய்வம்- (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய—திருவள்ளுவளோடு—உருத்தகுநற்பலகை- (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து—உருத்திரசன்மர்—ஒக்கவிருக்கவெனவுரைத்து - சமாளராயிருக்கக் கடவொன்று சொல்லி—வானில் ஆகாசத்திலிருந்து—ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ள புலவர்கருத்தையெல்லாம்) ஒன்றுமைசெய்யும்படி—ஒர்சொல் ஒருவாக்கியம்—ஒவென்றது - ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-து. * அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் - திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. — தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதிசொல்லப்பட்டது. — திருவள்ளுவனொன்னும்பெயருள் - திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவனென்பது வண்மையை யுடையென்பதையும், விளக்கிநின்ற மனவாதலின் - அது வேதத்தில் இலைமறைகள்கள் போற்பல விடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனொன்றுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனிலை - அர்-இறுதிநிலை-உ-சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-சுகை. — உருத்திரசன்மர்-உருத்திரனால் சன்மத்தையடைந்தவ

னொனவிரியும். அவர்முருகக்கடவுளது திருவவதார்மாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார் — அசரீரி - அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்:—அரங்கேற்றத்தொடங்கியகாலத்துத் தெய்வப்புலவோடு ஒப்பாயிருந்துகேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யானொன்பாவரும் எண்ணமுற்றுநின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. — என்றதெனப்படர்க்கைவினையாகக்கூறலால் அவ்விடத்துநின்றிடுகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனொன்றாக: (க)

(நாமகள்.)

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்.....*
 பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்-கூடாணா.....*
 யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின் ... *
 வள்ளுவன் வாயதென் வாக்குஉ.

இ-ள்.கூடாணாயெள்ளியவென்றியிலங்கிலவேன்மாறப்பதைவரைப் (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்தவெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படைபையுடைய பாண்டியராசனே—நாடா-(உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி—முதல்-படைப்புக்காலத்திலே—நான்முகனாவில்-பிரமனதுநாவிலிருந்து—நான்மறைபாடா-(இருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி — இடை-(இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே—பாரதம் பகர்ந்தேன்-பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்—பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே—என்னாக்கு — வள்ளுவன்வாயது-(திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்சுண்ணதாயிற்று. எ-று. இவ்வேதமும்சந்தோரூபமாகையால்-பாடாவென்றான்.—தன்கணவனாதலின் - நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதார்மாதலின் - வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினான்.—பாரதம்-வியாசனாக்கொண்டிசொல்லப்பட்டது.—இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம்-மத்தியவேதமும்,திருக்குறள்-உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறைபெனப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம்.—வேதம் மூவகைத்தென்பதுஉம், இவற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியபிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதுஉம், சொல்லியபடி: (உ)

(௩)

(இறையனார்.)

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகிணு ✱
 நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-குணஞ்ருத. ✱
 செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் மெய்வத் திருமலர்போன்... ✱
 மண்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்..... ௩.

இ-ள். மண்புலவன்வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது — என்றும்பாணர் புலராது - எக்காலத்துத் தன்னழகுக்கெடாமல் — நாட்செல்லுகிணு நின்றலர்ந்து - நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்றுமலர்ந்து — தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச்சொரிசின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்) — குணஞ்ருத செந்தளிர்க்கற்பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்யுதளிர்க்கோயுடைய கற்பகத்தினது — தெய்வத்திருமலர்போன் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும், எ-று. ✱ திருக்குறளுக்கு அழகு-சொன்முடிபு பொருள்முடிபின்குணங்களும், அலர்நல்-எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமையின்பங்களும் விளைத்தலும், ஆம். — சொல் - ஆகுபெயர். — இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதில் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்மென்னுந் துணிவுதோன்ற - என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகிணு நின்றென்னும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப்பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௩)

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்.)

நான்மறையின்மெய்ப்பொருளை முப்பொருளார்நான் முகத்தோன் - றுண்மறைந் துவள்ளுவனாய்த் தந் துணாத்தநுண் முறையை-வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக் நன்னெஞ்சஞ் - சிந்திக்க கேட்க செவி..... ௪.

இ-ள். வள்ளுவனாய் — நான்மறைந்து - தன்னு திருமேனியை மறைத்து — நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி னுண்மைப்பொருளை — தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து — முப்பொருளா - (அறம்பொருளின்பமென்னு) முப்பார்ப்பொருளதாக — நான்முகத்தோன் - பிரமனால் — உரைத்த-திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட — நூல் - நூலினது — முறையை-புத்தகத்தை — சென்னிவந்திக்க - (எனது) தலையானது தொழக்கடவது. — வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது. — நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க - நல்லுணமானது நினைக்கக்கட

(சு)

வது.—செலிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன. எ-று. ✽
முப்பொருள் - ஆகுபெயர்.— இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே
வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமைபால் உலகு
தனிச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று
மாறுகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போலத் தன்நென்பது
தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார்.—கலைபுணர்புலமையிற் றலை
மையோனாகி விதிமுறைவழாறு முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்த
கையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந் தன்னிகரித்லாமன்னவர்பெ
ருமான் தான்மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அந்ந்நுமேற்
கொள்ள இவ்வாறுவழிபாடுகிறினான். — மன்னனெப்படி ம
ன்னுயி ரப்படியாதலின்.—இப்புத்தகத்தை முன்னேபுகித்து
மெய்மொழிமனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்
டுமென்று சொல்லியபடி. (சு)

(கபிலர்.)

தினையளவு போதாச் சிறுபுண்ணீர் நீண்ட ✽
பனையளவு காட்டும் படித்தான்-பனையளகு.... ✽
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுளுவர்..... ✽
வெள்ளைக் குறட்பா விரி..... ✽

இ-ள் - மனையளவுவள்ளைக்குறங்கும்வளநாட - மனையிலவள
ரிக்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்
னுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே—
வள்ளுவனார்வெள்ளைக்குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட குறாவெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்
னுட்கொண்டிகாட்டுதல் — தினையளவுபோதாச் சிறுபுண்ணீர் -
தினையரிசியினளவுக்கும்போதாத. சிறியபுல்லினது நுனியின்
கணுள்ள பனிநீரானது — நீண்டபனையளவுகாட்டும்படித்து -
உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்
டுகாட்டுங்குணம்போலுள்ளகுணத்தையுடைத்து. எ-று. ✽ பனை-
ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை - களிமுதலியவை. — உலக்கை
ப்பாட்டு - மகளிர்பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடு
ம்பாட்டு.—விரி - விரித்தல்.— எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளி
யிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கிவளங்குகின்
றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறவெண்பாவில் மிகப்
பெரியபொருள் அடங்கிவளங்குகின்றதென்பதாம். இதுசுரு
ங்கியிருந்தும் விரிவானபொருளை விளக்குமாறுசொல்லியபடி.
இதுமுதலான கங்கத்துப்புலவராலேபாடப்பட்டன: (டு)

(௩)

(பரணர்.)

மாலுப் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியாய்..*
 ஞால முழுது நயத்தளந்தான்-வாலறிவின்.....*
 வள்ளுவருந் தங்குமள்வெண்பாவடியால்வையத்தா*
 ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து கூ.

இ-ள். மாலும். திருமாலும்—குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்து—வளர்ந்து—இரண்டுமாணடியால்-இரண்டு பெரிய அடிகளால்—ஞாலமுழுதும் - உலகமனைத்தையும்—நயந்து-விருப்பி—அளந்தான்—வாலறிவின்வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும்—தங்குமள்வெண்பாவடியால்-தம்மினின்றந்தோன்றி(அந்நிலைநிற்கின்ற)வெண்பாக்குறளின் (இரண்டுசிறிய) அடிகளால்—வையத்தாருள்ளுவவெல்லாம் - அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம்—ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து—அளந்தார். எ-று. * உம்மையிரண்டும் முறையேதேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன.—உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும்சொல்லுதலால் உபமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநின்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன.—மாலுக்கு-தானே குறளாதலுட்பின்பு அந்நிலைநில்லாதவளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்கு - தம்மினின்றங் குறளே உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநின்றலும் அதன்சிறுமடிகளால் அளவுபடாதநிலைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும் வேற்றுமையறிக.—நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமைசொல்லியபடி. (கூ)

(நக்கீரர்.)

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா..*
 லான வறமுதலா வந்நான்கு-மேனோருக்... ..*
 கூழி னுணர்த்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்.....*
 வாழியுல் கென்னொற்று மற்று எ.

இ-ள். தானே—முழுதுணர்ந்து-(வேதப்பொரு)ளனைத்தையும் அறிந்து—தண்டமிழின்-தண்ணியதமிழின்கண்—வெண்குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால்-ஆனவறமுதலாவந்நான்கும்-விட்டுநீங்குதல்கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும்—ஏனோருக்கு-அவற்றையறிபாதவர்களுக்கு—(அவர்

(சு)

எளியினறிய) — உறுதியின்-முறையால் — உரைத்தாற்கும் - சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும் — ஒண்ணீர்முதிலுக்கும்-ஒள்ளியநீரைத்தந்தமேகத்துக்கும் — உலகு : இவ்வுலகமானது — மற்றென் னாற்றும் - எது நன்றியாதுசெய்யும் (செய்க்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை.) — வாழி. (அவரும் அதுவும்) வாழ்க. எ - று. ஐ. ஆனமை - நீங்காமை : — தானேமுழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறாறிவிக்க அறிந்திலவொன்றதாயிற்று. — முழுதுமென்னுமும்மைதொக்கது. — ஒண்மை இனிமைமேல்நின்றது. — முறை : நூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. — நாயலூர்கொடைச்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (எ)

(மாமுலஞர்.)

அறம்பொருளின்பம் வீடுடன்னுமந்நான்கின்.... *
 திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும்..... *
 வள்ளுவன்னைப்பாடுஞர் பேதையவன்வாய்ச்சொற்... *
 கொள்ளா ரறிவுடையார் * அ.

இ-ள். அறம்பொருளின்பம்வீடுடன்னுமந்நான்கும்-அறமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது — திறம்-கூறுபாட்டையும் — தெரிந்து — செப்பிய. (உலகத்தாரக்குச்) சொல்லிய — தேவை - தேவனை — மறந்தேயும். - மறந்தாயினும் — வள்ளுவனென்பார் - (ஒருமனிதனாக உட்கொண்டி) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளாயின் அவன் — பேதை - அறிவில்லாதவனாவன் : — அவன்வாய்ச்சொல் - அவனதுவாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை — அறிவுடையார் — கொள்ளார். எ - று. ஐ. அறமுதலியவற்றின்கூறுபாடு - அவற்றினது தொகைவகைவிடிகள், — மறந்தேயுமென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. : — முன்னும்பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக்குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால்-ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. — ஆண்டு ஒலிக்குறிப்பினாலே - சாதிபிழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பாடென்னினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சுரமென்பர். — தெய்வப்புவலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி (அ)

(கல்லாடர்.)

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி..... *
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார் - நன்றென்ன..... * .

(௭)

வெப்பர் லவரு மியைப்பவே வள்ளுவனார்.....*
முப்பான் மொழிந்த மொழி.....*

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் - அறுவகைமதத்தோரும் — ஒன்றே பொருளெண்ணின் - (ஒருமதத்தார் தமதுநூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டு வராயின்—வேறென்ப - (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறாமென்று நாட்டினர்—வேறென்னின் - (அப்படி) வேறென்று நாட்டின் — அன்மென்ப - (பின்னொருமதத்தோர் அதனை) அன்மென்றுமறுப்பர் — (ஆதலாட்சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறுமறுக்கப்படுகின்றன.) — வள்ளுவனார்முப்பான்மொழிந்தமொழி திருவள்ளுவராலே முப்பாலர் கச்சொல்லப்பட்டநூலை—நன்மென்ன - நன்மென்றுகொள்ளுதற்கு—எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் — இயைப - உடன்படுவார். எ-று. ~~ஐ~~ மொழி - ஆகுபெயர். ஆறுமத மாவன - வியாசமதம் - சைமினிமதம் - பதஞ்சலிமதம் - கபிலமதம் - கணாதமதம் - அக்ஷபாதமதம் - அன்றிச் சைவவைணவமுதலியவற்றைக்கூறினுமாம். — எச்சமயத்தாருமென்னாது - எப்பாலவருமென்றதனால் வேறத்துக்கு உட்பட்டசமயத்தாராய்ன்றிப் புறப்பட்ட - சைனம் - பெளத்தம் - சார்வாகம் - முதலியமதத்தாரும், பலவகைப்பட்டசாதியாரும், தேசத்தாரும், கர்வத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலிக : — இதுவேபொதுவேதமென்றபடி.

(க)

(சீத்தலைச்சாத்தனார்.)

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு*
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுந்...*
நாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ.....*
பாழுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்

இ-ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது—பாழுறைதேர்முப்பால் பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது—மும்மலையும் - (கொல்லிமலை தேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும்—முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடுதென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும் — முந்நதியும் - (பொருளைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர்

(அ)

மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும்--மும்முரசும் -
 (மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற)
 மூன்றுமுரசுகளையும்--முத்தமிழும் - (இயற்றிய இசைத்த
 மிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும்--
 முக்கொடியும் - (விக்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்
 படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும்--மும்மாவும் - (கனவட்டம்
 பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குறிகளையும் --
 தாமுடையமன்னர் - தாமுறையேயுடைய (சேரசோழபாண்டிய
 ர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும்--தடமுடிமேல் - பெரி
 யமுடிகளின்மேலேகொள்ளப்பட்ட--தாரன்றோ - மாலையன்
 றோ. எ -று. அன்றோவென்றதுபலரறிதேற்றம்.-- முப்பா
 ல்-ஆகுபெயர். --மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும்
 பொதுமையவாயினும் இம்முறையுரிமை அவர்குடிமரபிற் கி
 யைந்தனபோலும்.--அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
 சொல்லியபடி.

(ம)

(மருத்துவன்றோமோதரனார்.)

சீந்திரிர்க் கண்டந் தெறிகக்குத் தேனளாய் *
 மோத்தபின் யார்க்குத் தலைக்குத்தில் - காந்தி *
 மலைக்குத் து மாலையனை வள்ளுவர்முப் பாலாற் *
 தலைக்குத் துத் தீர்வுசாத் தற்கு (மக)

இ-ள். காந்திமலைக்குத் துமாலையனை - (தன்பகையென்) வெகுண்
 டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ளவரசனே--
 சீந்திரிர்க்கண்டம் - சீந்திரிர்ச்சருக்கனாயையும்-- தெறிகக்கு-
 கிதைக்கப்பட்டசுக்கையும்--தேனளாய் - தேனோடுகலந்து--
 மோத்தபின் (அதனல்)--யார்க்கும் - (தலைக்குத்துடையோர்)
 யாவர்க்கும்--தலைக்குத்து--இல் - இல்லையாகும்.-- வள்ளுவர்
 முப்பாலால்--சாத்தற்கு-சீத்தலைச்சாத்தனார்க்கு -- தலைக்குத்
 து-தீர்வு-இல்லையாயிற்று. எறு. அளையபோல்பவனையானெய
 னைல் - ஆகுபெயர். --முன்கேட்கப்பட்டதுல்களிலெல்லாம்
 பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கணிபொ
 ருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால் புண்பட்டுக்
 குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன்கண் ஓர்குற்றமுங்காணப்பெ
 ருமையால் அது நீங்கிற்றென்க.--எப்படி அம்மூன்றுசரச்கு
 ம் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்மூன்றுபா

(சு)

ஹும் மருந் தாயினவென்பதாம். — தீர்வெண்ணுந்தொழித்பெயர் முற்றுப்பொருளில்வந்தது. இதன் குற்றமத்துவிளங்குகை சொல்லியபடி.

(நாகன்றேவனார்.)

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை... *
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதா *
மப்பா லொருபர்வை யாய்பவோ வள்ளுவனார் *
முப்பான் மொழிமுத்கு வார் யெ

இ.ள். தாளார்மலர்ப்பொய்கை - தாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒருகுளத்து நீரின் கண்ணே—குடைவார்-மூழ்குவோர்—தண்ணீரை-வேறு தண்ணீரை—வேளா தொழிதல்-விரும்பா தொழிதல்—வியப்பன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று.—வள்ளுவர்முப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின் கண்ணே—மூழ்குவார்—தாம்—வாளா - வீணாக—அப்பால்—ஒருபாவை - ஒருநூலை—ஆய்பவோ-விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவேவியப்பைச் செய்வதாம்.) எ-று. * தாளார்மலரெனலால்-தாமரைமலரெனப்பட்டது.—வியப்பைச் செய்வதைவியப்பென்றார். மூழ்குதல்-இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்தி நிற்கண்மேனின்றது.—மொழி-ஆகுபெயர்.—ஓகாரம்-எதிர்மறை. — விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோவெனக்காரியமாக உபசரித்தார். — அதுவியப்பின் நென்றமையுரலே இது வியப்பென்றதாயிற்று.—உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதிநிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க-குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பைச்செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக்கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கற்கவிருப்புதலன்றி விரும்பாமையிலா திருக்க இப்போதுஉளதாதலின் இதுவேபெருவியப்பைச்செய்வதென்றதாயிற்று.—இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது.—பலநூல்களையுங் கற்கவிரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (யெ)

(அரிசிற்கிழார்.)

பரந்த பொருளெல்லாம் பாசநிய வேறு..... *
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்ச-சுருங்கிய..... *

(10)

சொல்லால் விரித்துப் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல் *
வல்லாரர் வள்ளுவரல் லால்..... யந்.

இ-ள். பரந்தபொருளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கி நின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும் — பாரதிய-இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டி—வேறுதெரிந்து-வேறுகப்பிரித்து—நிறந்தொறுஞ்சேர-(அதுஅதுதனதுதனது) வகையோடுசேரும்படி—சுருங்கியசொல்லால்—பொருள்விளங்க—விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச் சொல்லுதல்—வல்லார்—வள்ளுவரல்லால்—ஆர்-ஒருவரும் இல்லை. எ-று. பார்-ஆகுபெயர்.—நிறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு — சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று.—நூலுக்கும், நாயனூர்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி. (யந்)

(பொன்முடியார்.)

கானின்றதொங்கலாய் காசிபனூர் தந்ததுமுன்,.....*
கூறின் றளந்த குறளென்ப-நூன்முறையான்,*
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்.....*
தாநின் றளந்த குறள்..... யந்

இ-ள். கானின்றதொங்கலாய்-மணந்தங்கப்பெற்றமாலையையுடைய பாண்டியராசனே—முன்—காசிபனூர் தந்தது கசியபராலே தரப்பட்டகுறளை—கூறின்று - மண்ணின் கண்ணேநின்று—அளந்த-(உலகத்தை) அளந்த—குறளென்ப - குறளென்றுசொல்லுவர்.—தாநின்று-தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி—வள்ளுவனாரளந்தகுறள் - இருவள்ளுவராலே தரப்பட்டகுறள்—நூன்முறையான் - நூலின்முறையோடுகூடி—வானின்று - விண்ணின்கண்ணேநின்று—மண்ணின்று - மண்ணின்கண்ணேநின்று—அளந்தது-(உலகத்தை) அளந்தது. எ-று. கு-கூ எனநீண்டது. ஆறுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில்வந்தது.—அக்குறள் வஞ்சித்துப்பெற்றளத்தலால் நூன்முறையோடுகூடாததாயிற்று.—இக்குறளுக்கு. ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால் ஒலிவடிவுக்கிடம் வாளுதலின் வானின்மென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்ணின்மென்றும், கூறினார்.—இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது.

(யக)

முன்மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும் இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதார்க்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம்.—உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற்கிறப்புச் சொல்லியபடி.— (யச).

(கோதமனார்.)

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணுண்மறையப்
போற்றி யுரைத்தேட்டிள் புறத்தெழுதா- டோட்டெழுதி*
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினா டுற்றல்சோர் வின்னுயரு.

இ-ள். அந்தணர்கள்—நான்மறையும்-நான் குவேதங்களை யும்—உரைத்து-வாய்ப்பாடமாக—போற்றி-காப்பாற்றி—ஆற்ற லழியுமென்று - (எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரு ம் ஒதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறைபுமென்று—எட்டி ன்புறத்து எட்டின்கண்—எழுதார்.—வள்ளுவனார் முப்பாலை- திருவள்ளுவரது திருக்குறளை—எட்டெழுதி-எட்டின்கண்ணெழு திவைத்து—வல்லுநரும்-வலிபுடையவரும்—வல்லாரும்-வலி யில்லாரும்—சொல்லிடினும்-ஒதினாலும்—ஆற்றல்சோர்வின் னு-வலிமைகுறைதலில்லை. எ-து. இஃது அவ்வேதத்துக்கு உதா தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்டசுரங்களின் வழவாமலோதல்வே ண்டியென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந் தணரோ அதிகாரிகளாயினார். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவ ரும் அதிகாரிகளாவொன்றிக. சொல்லிடினுமென்றதனாற்பொ ருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்வலிமை வேண்டியென்பது பெறப்ப ட்டது.—ஆற்றல்-சொற்செறிவின்றிட்பம்—இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம். இவ்வேதம்பொருளின் கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம். பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் - அவ்வேதத்தினும் இதுசிறப் புடைமைசொல்லியபடி. (யரு)

(நத்தத்தனார்.)

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும்.....
பாயிரத்தி னேறி பகர்ந்ததற்பின்-போயொருத்தர் ...
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ...
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.....யக

இ-ள். பாயிரத்தினேறி-பாயிரநான்கதிகாரங்களோடுசேர்ந் து தொகையாடிய—ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதருங்குறளு

(102)

ம்—பகர்ந்ததற்பின் - ஒதியுணர்ந்தபின்பு—போய்—ஒருத்தர்
வாய்—ஒருவரதுவாயாலே—கேட்க—நூலுளவோ - இல்லை—
மன்னுதமிழ்ப்புலவராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமைநிரம்
பியோராது—கேட்க—(பிறர் தம்மிடத்துவந்து) கேட்க—விற
நிருக்கலாம். எ-று. ஐஃ விற்பிருத்தல்—ஒருசபைநடுவிலேஉயர்
வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட
நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கிநின்றவெண் - கேட்க-
நூலுளவோவென்றார்—புலவராயெனவேபுலமைநிரம்புதற்கு
இவை ஆபிரத்துமுந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமெ
ன்பதுபெறப்பட்டது.—ஒதிபோர்க்குவரும் இம்மைப்படன்
சொல்லியபடி.

(103)

(முக்கையலூர்ச்சிறுகருந் தும்பியார்.)

உள்ளுத லுள்ளி யுணர்த்த லுணர்த்தனைத் *
தெள்ளுத லன்றெ செயற்பால-உள்ளுவனார் *
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்..... *
ொப்பா வலரினு மில்..... *

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரதுநிக்
குறளின்மேற்பட்ட—மொழி-நூலொன்று—உண்டெனப்பக
ர்வார்-உளதென்று சொல்லவல்லவர்—எப்பாவலரினும்- எவ்வ
கைப்பட்ட புலவருள்ளும்—இல்-இல்லை (ஆதலால்) செயற்பா
ல்-(நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செய்க்கடவன—உள்ளுதல்-
(நாம் இதன்பொருளைச்)சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்—உள்ளியு
ணர்த்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும்—
உணர்த்தனைத்தெள்ளுதல்-(பிறராலே)சொல்லப்பட்ட அதனை
த்தெளிதலும்—அன்றே. எ-று. ஐஃ மொழி - ஆகுபெயர்.—
ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின்மிக்கமொழியென்றும்,
தமிழின்மாதிரிரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவ
ராயுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்கா
ண்டற்கு உணர்த்தனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். — உள்
ளுதலெனவேகேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுக்கலு
ம், அடங்கின. — இது பயிற்சிசெய்தொழுதுமாறு சொல்லி
யபடி.

(104)

(ஆசிரியர்நல்லத்துவனார்.)

சான்றிய பல்கலைபுந் தப்பா வரும்றையும்..... *
போற்றி யுணர்த்த பொருளெல்லாத்-தோற்றவே..... *

(யக)

முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலொப்பா*
 றொப்பா வலரின மில்..... யஅ.

இ-ள் சாற்றியபல்கலையும்-(அறிவுடையோரால்) சொல்லப் பட்ட பலநூல்களாலும்—தப்பாவருமறையும்-தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் — போற்றி-காப்பாற்றிவைத்திருந்து—உரை த்த-(உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்ட — பொருளெல்லாம்- விடயங்களெல்லாம்—தோற்ற-(தன்னிடத்தே)காட்டும்படி— முப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச்சொல்லிய— முதற்பாவல ரொப்பார்-திருவள்ளுவனையொப்பவர்—எப்பாவலரினும்-எவ் வகைப்பட்டபாவலருள்ளும்—இல்-இல்லை. எ-று. * தம்மா லே சொல்லப்பட்டவற்றில் வருவருமையால்-தப்ப வென்று ம்-பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாதவின் அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. — எப்பாவலரி னுமில்-இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியென்கொள்க.—முத ற்பாவலர்-முதன்மையையுடைய பாவலர். நால்வகைப்பாக்களி ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலை மையென்றுநிற்றவின்-அக்குறள் வெண்பாவால் நூல்செய்தவல் லமையுடையவொன்றுமாம்.—புலமையிலேநாயனாருக்கு ஒப்பி ன்மைசொல்லியபடி.

(யஅ)

(கேந்தையார்.)

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினான்.....*
 முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ - றொப்பாலும்...,*
 வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த்*
 தெய்வத் திருவள் றுவர்,.... (யக)

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்தகூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்தி லும் கூர்மைவைத்த-சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடையபாண் டியராசன்—மனமகிழ—தப்பா -(சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுதாமல்—முதற்பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகியகுறள் வெண்பாக்களாலே—தாமாண்டபாடலினால்-தாம்மாட்சிபெற் றபாடற்றொழிலினாலே—முப்பாலின்-மூன்றுபால்களிலே— நாற்பால்-(அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும்— மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர் — தெய்வத்திருவள்ளுவர். எ-று. * கூர்-சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூண் றனுண்கடங்காமையின்-வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல் செய்த்சிறப்பும் அதனால் அச்சுணங்கிழ்வித்தமையும் சொல் லியபடி.

(யக)

(௨௪)

(சிறுமேதாவியார்.)

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற.....*
 நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றூழ்-கூடுபொரு...*
 எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைத்தீண்டம்.....*
 வள்ளுவர் சொன்ன வகை.....(உரு)

இ-ள். வள்ளுவர்சொன்னவகை-திருவள்ளுவராலே சொல்லப் பட்ட திருத்தறனின் அதிகார்வகை — பாயிரநான்கு—அற முப்பத்துமூன்று—ஊழொன்று—பொருளெழுபது—இன் டம் திருபதிற்றைந்து. எ-று. இஃது அறத்துப்பாலுள்ளதங்காது அத னேவிட்டு நூற்கெல்லாம்பொதுவாய் நிறற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மமமமமம வீடுமூன்றும் பயத்தற்சிற ப்பிற்றாய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் - விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படநாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகலின் - நாடியமுப்பத்துமூன்றென்று ம், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய்நிறற்றலின் - கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளிலெ ழுபதென்றும், கூறினார், எள்ளல்-இகழ்தல்.—பாயிரநான்கு பாயிரமானது நான்கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும்விரி த்துணைத்துக்கொள்க. — சிவபழையநூல்களிலே சிவவற்றை- சாடியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடு த்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும்வரினும் வருமெ ன்று ஐசுடிவித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனத் தொகைசெ ய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற் கும்இதுவே கருத்தாகக்கொள்க.—முப்பால்களுக்கும்அதிகா ரத்தொகை சொல்லியபடி.

(உரு)

(நல்கூர்வேள்வியார்)

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்....*
 ணுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப- விப்பக்க*
 மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப் ...*
 போதார் புனற்கூடற் கச்சு..... உக.

இ-ள். உப்பக்கநோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென் றேனெய—உபகேசிதோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோண் மணந்தகடவுளை—உத்தரமாமதுரைக்கு—உபமதுரைக்

(100)

கு—அச்சென்ப-ஆதாரமென்று சொல்லுவார்.—இப்பக்கம்—
மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற—மறுவிலுபுல
ம்-குற்றமற்றபுலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற—செந்நாப்
போதார்-செவ்வியநாவாகிய மலையுடையவர்—புனற்கூடற்
கு—நீர்வளத்தையுடைய தென்முதுகைக்கு—அச்சு - ஆதாரமா
வர். எ-று. உப்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாட
லை அவமதித்தமைபற்றி - பிணங்கிச்சென்றபக்கம்.—உப்பக்
கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர்.—கேசி-திருமால்
இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற்கண்டது.—கேசிக்குப்பின்
னேயிறந்தவன் உபகேசியென்றாயது. உபேந்திரனென்பது
போல்.—மாதானுபங்கி - மாதாவை நிராகரிக்கொண்டு நட
க்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின் அவன் பிள்ளைமேலேபேர்
ல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயி
ற்று.—நாப்போதென்றதற்கேற்க-புலமையிலே தேன் ஆரோ
பிக்கப்பட்டது.—அச்சுப்போற்றங்குதலால்-அச்சென்றார்.—
நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுள்; சங்கப்பு
லவருந்தழைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்
சொல்லியபடி.

(உக)

(தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.)

அறநான் கிறிபொரு ளேன்மொன்று காமத்.....*
கிறமூன் மென்ப்பகுதி செய்து-பெறலரிய*
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்.....*
போலு மொழிந்த பொருள்.. ..உஉ.

இ-ள். அறத்திறநான்கு-(பாயிரம்இல்லறம் துறவறம்ஊழ்
என)அறப்பாலினுட்பிரிவுகளுக்கு—அறிபொருட்டிறமேழ்-
(அரசு அமைச்சு அரசன்கூழ்படை நட்பு ஒழிபு என)அறியப்
பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகளேழு. —காமத்திறமூன்று-
(ஆண்பால்பெண்பால் அவ்விருபால் எனக்) காமத்துப்பாலி
னுட்பிரிவுகண் மூன்று.—எனப்பகுதிசெய்து—பெறலரியநா
லும்-பெறுதற்கரிய (அறம்பொருளிர்பம்வீடு எனப்படுகிற)
நான்குபொருள்களையும்—மொழிந்த-சொல்லிய—பெருநாவ
லரோ—ஒழிந்தபொருள்-(அவற்றுள் அடங்காமல்)ஒழிந்தபொ
ருள் உத்தாயின் அதனை—நன்குணர்வார்போலும் - நன்றாக
அறியவல்லவார்போலும்.எ-று. திறனென்றது - அறமுதலிய
வற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது.—நான்கு - நான்குபிரிவுடைத்தெ

(10௬)

னவிரித்துணாத்துக்கொள்க. நாவலரோயென்றமைபால் பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. — முப்பாலியற்றெருகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி.

(வெள்ளிவிதியார்.)

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ஞவர்மொழிந்த..... *
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா...*
வதற்குரியா ரந்தணரோ யாராயி னேனை.... *
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில் உக.

இ-ள். செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகியவேதத்துக்கும்—திருவள்ளுவர்மொழிந்த-திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட—பொய்யாமொழிக்கும் - (தன்வழியினொழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொய்ப்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும்— பொருளொன்றே.— ஆராயின்—செய்யாவதற்குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர்—அந்தணரோ.—எனையிதற்குரியரல்லாதார்-பொய்ப்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்குரியரல்லாதவர்—இல்-(உலகத்தி) லில்லை. எ-று. பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார்மதம்பற்றி-செய்யாமொழியென்றார்.—அதுவடமொழியும்இதுதென்மொழியுமாயநின்றசிலவேறுபாடுடையனபோற்றேன்றினும் நுண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்துவேறுபடாமையின் -பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம்கொடுத்ததுக்கறினார். — செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். — இதற்குரியரல்லாதா ரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலிச. — அதற்கும்இதற்கும் பொருள்வேறே வென்றும், இடையோதற்க்குகாரிகளாவார்பாவரோவென்றும், நிகழ்ச்சின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உக)

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாடி..... *
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் தீதற்றே ... *
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே..... *
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு..... உச.

இ-ள். வள்ளுவர்வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றுத்தோன்றிய திருக்குறளினது—மாண்பு-மாட்சியைச்சொல்லி

(௮௭)

ன்—(அது)—ஓதற்கெளிதாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடையதாகியும்—உணர்தற்கரிதாகி - அறியப்படுதற்கரியபொருள்களையுடையதாகியும்—வேதப்பொருளாய்- வேதமெனப்படுகின்றபொருளாகியும்—மிகவிளங்கி - (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி—தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள் — உள்நுதோருள்ளோரு-நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும்—உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை—உருக்கும்-கரைக்கும். எ - று. ஃஃ ஓதற்கெளிதாயெனவே - நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரியதாகியெனவே-ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே-விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுசுளினைமதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று.—தீதற்றோர்- பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், — உள்நுதோறுள்ளோருதோறுள்ளமுருக்குமெனவே - முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள்கிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது.—இதனது அற்புதமானகுணமுடைமைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உச)

(எறிச்சுவர்மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்முன்றே..... *

தூய துறவறமொன் றாழாக-வாய *

வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந் துரைத்தார் நூலின்.. *

: நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து..... (உரு)

இ - ள். வள்ளுவனார்—ஆய்ந்து - அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை யாராய்ந்து—நூலின் நிறத்துப்பால் - (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட நூலின் துதிறத்திற்குத்தக்க நன்மையுடைமையால்—தேர்ந்து - (இவையேஉரியவையென்று) தெரிந்து—பாயிரம்—நான்கு—இல்லறம்—இருபான் - இருபது — துறவறம்—பன்முன்று-பதின்முன்று—ஊழ்—ஒன்று—ஆகவாய-ஆக்கூடியாகிய—நால்வகையா - (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக—அறத்துப்பால்—உரைத்தார் - கூறினார். எ - று. ஃஃ நான்குமுதலிய தொகைளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக. — முப்பாற்பொருள்களினு முத்திக்குக்காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் - தூயதுறவறமென்றார்.—துப்பு-நன்மை. அது எல்லாவருணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலக்காரத்தொகைசொல்லியபடி. (உரு)

(105)

(போக்தியார்.)

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீனாந்*
 உருவ லரணிரண்டொன் றெண்கூ-ழிருவிய.....*
 நின்படை நப்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்.....*
 மென்பொரு ளேழா மிவை.....உக.

இ-ள். அரசியல்—ஐயைந்து - இருபத்தைந்து—அமைச்சி-
 யல்—ஈனாந்து-பத்து—அரணிரண்டு—கூழொன்று—படை-
 யிருவியல்—நப்புப்பதினேழ்—குடிபதின்மூன்று—எண்-
 பொருள். எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு—இவையேழாம்-
 இவ்வியல்களேழாம். எ -று. இத்தொகைகளோடும் முன்
 சொல்லப்பட்டபடியேகூட்டிக. அரணுக்கு உருத்திடப்பட்
 தலின் - உருவலரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமை-
 வதாதலின் - ஒன்பொருளென்றும், படைக்குக்கடும்போரிற்
 பின்கொடாத திண்மைபுரித்தாதலின் - திண்படைபென்றும்,
 கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சமுதலியவைந்தனையும் அங்க-
 வியலென ஒரியலாக்கியும் வழங்குப.—பொருட்பாலியலதிகா-
 ரத்தொகைசொல்லியபடி. (உக)

(மோசிகீரனார்.)

ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பாலடுத்தன்பு.....*
 பூண்பா லிருபாலோ ராறாக-மாண்பாய*
 காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுநாத்தார்.....*
 நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.....உஎ.

இ-ள். ஆண்பால்—எழ்—பெண்பால்—ஆநிரண்டு—அடுத்த-
 தன்புபூண்பால்-(ஒருவனாயொருவர்) அடுத்த அன்பைப்பூணு-
 தற்பகுதியுடைய—இருபால் - அவ்விருபால்—ஒராறாக—மா-
 ண்பாயகாமத்தின்பக்கம்—மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்க-
 ள்—ஒருமூன்றாக—நாமம் - பெயர்பெற்ற—திருவள்ளுவர்—
 கட்டுநாத்தார் - சொல்லினார். எ -று. இவற்றையே பொருளி-
 லக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்-
 பட்டன.—இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டதுகொள்க.
 காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உஎ)

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.)

ஐயாறு துறு மதிகார மூன்றுமா.....*
 மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்க்ப்-பொய்யாது.*
 தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராதி.....*
 யத்தா மணாமே லயன்.....உஅ.

(௨௯)

இ-ள். அதிகாரம்—நூறுமையாறுமுன்றுமா — மெய்யாய வேதப்பொருள்—பொய்யாதுவிளங்க — அந்தாமனாமேலயன் - அழகிய தாமனாமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள்—தான்வள்ளுவராகி—உலகிற்குத்தந்தான். எ-று. ✽ உலகு—இங்கேமக்களையுணர்த்தி நின்றது.— மெய்யாயவேதப்பொருள் பொய்யாதுவிளங்கவெனவே - இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய்மறைந்தும். பொய்யாயபொருள் மெய்யாய்விளங்கியும், கிடத்தமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று. — அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்புசொல்லியபடி. (உஅ)

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப் பொருளு மிதன்பர் லுளவிதன்பா✽
 வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்.....✽
 பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்✽
 சுரந்தபா வையத் துணை✽

இ-ள். எல்லாப்பொருளும்-(பல்வகைநூல்களாலுஞ்சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும்—இதன்பா லுள-இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன.—இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளும் - இது ணிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும்—இல்லை-(எந்நூலகத்தும்) இல்லை.—(ஆதலால்)—சொல்லாற்பரந்தபாவால் - சொல்லாவினாலே விரிந்த நூல்களால்—பயனென்—வள்ளுவனார்சுரந்தபா-திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே—வையத்துணை-மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும்.எ-று. ✽ எல்லாப்பொருள்களுமாவன - முதல்வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல்-என்பவற்றில்-செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம் மூவகையாற்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறாக:—பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லைபென்றார்.—சொல்லாற்பரந்தவெனவே-அவைபொருளாற்பரப்பின்மைபெறப்பட்டது. பரத்தல்-பதியிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால்விரிதல்—சொல்லாற்பரந்த நூல்களை ஆய்வோர்மலையகழ்த் துளியிடித்தல்போல் மிகவருந்திச்சிறுபயன்கொள்ளுதலால் என்பயனென்றார்.—ஆல்-அகை.—பா-வையம் - ஆகுபெயர்கள்.—கின்னாட்பல்பி

(உய)

ஈசிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங்
கைநெல்லிக்கனிபோல் கண்டிதெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமா
ற்றத்தீர்த்தலின் - வையத்துணையென்றார்.—முற்றொருங்குண
ரவிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிற்றப்பிற்றென்றபடி.

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் *
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு-முப்பாற்குப் ... *
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை *
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்..... .. நய.

இ-ள். பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பா
ரதம்பழையசீராமகதையையும், மனுஸ்மிருதி பழையவேதத்
தையும், ஒப்பனவாகும்.—எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட
பொருள்களையும்—யாரும் - எவ்வகையோரும்—இயல்பின் -
(அவற்றின்) நன்மையோடு—அறிவுற-அறிய—செப்பிய-(அவ
ர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு- திருவள்ளு
வர்சொல்லல்லவந்த—முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு—நிகர்-
உபமானமாகத்தக்கது—இல்லை. ஒன்றில்லை. எ-து. மற்று-
அசை. அறிதற்கரியவேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு-எப்பொ
ருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரோயன்றி ஏனையோருமென்றற்
கு-யாருமென்றும், ஐயத்திரிபின்றியறியவென்றற்கு - இயல்
பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிசுருவிசண்டிமாமென்றற்
கு-செப்பியவென்றும், கூறினார்.—பண்டையென்பது - சீராம
கதைக்குங்கூட்டிக். சதாரூபமாயிருந்துபாரதராமாயணமென
வும், விதிரூபமாயிருந்துசுருதிஸ்மிருதியெனவும், கூட்டிச்சொ
ல்லப்பிதலால்-உபமான உபமேயங்களாதலாக்.—எப்பொரு
ளும் யாருமியல்பின் அறிவுறச்செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால்-
முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட
வேதத்தொப்புமையை மறுத்தபடி. (நய)

(உருத்திரசன்மகண்ணார்.)

மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்..... .. *
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா... *
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் ... *
காய்தொறு முறு மறிவு.... .. நக.

இ-ள். மணற்கிளைக்க - மணலைத்தோண்டித்தோறும்—நீருறு
ம்-நீர்பெருகும்.—மைந்தர்கள்வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள்வா
ய்வைத்து உண்ணுத்தோறும்—தாய்முலை - தாயினதுமுலைக்க

(உக)

ண்—ஒண்பாஸ்கரக்கும் - நல்லபாஸ்பெருக்கும்.—(அவைபோல்) —பிணக்கிலாவாய்மொழி-பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாதவாய்மைச்சொல்லையுடைய—வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை—ஆய்தொறும்—ஆராயுந்தோறும்—மதிப்புலவோர்க்கு—அறிவுடையபுலவர்க்கு—அறிவூறும்—அறிவுவுளரும்.எ-று. கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களினி ன்மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால் பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார்.—மதிப்புலவோர்க்கு கற்பியுறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று.—இதனைச்சிலகாற்புயிறலினமையாது புலகா லும்பயிற்சிசெயல்வேண்டுமென்றபடி.

(ருக)

(பெருஞ்சீத்தனார்.)

ஏதமில் வள்ளுவரின்குறள்வெண் பாவினா.....*
 லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முணாத்தத்தனார்.....*
 ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த.....*
 வேதமே மேதக் கன.....*

இ-ள். தாதவிழ்தார்மாற-பொடியொடுவிளிந்தபூமூலையையுடைய பாண்டியராசனே—ஏதமில்வள்ளுவர் - குற்றமில்லாததிருவள்ளுவர்—இன்குறள்வெண்பாவினால் - இனியகுறள்வெண்பாக்களாலே—ஓதிய - (நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட—ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளியபொருள்களை யெல்லாம்—உரைத்ததனால்-சொல்லினமையால்—மேதக்கன - மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை—தாமே - அன்குறள்வெண்பாக்களோ.—தமைப்பயந்தவேதமே- (முதநூலாய்நின்று) அவற்றைப்பயந்தவேதங்களோ. (நீ சொல்லுவாயாக.) எ-று. தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத் தந்துநின்றன.—ஏதாரம் இரண்டும்வினா,—பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவருடிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு—ஏதமில்வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய்நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலேவிரும்பப்பட்டநற்குணமுடைமைபற்றி—ஒண்பொருளென்றும், கூறினார்.—நூலாசிரி

(௨௨)

யர்க்கும், நூலுக்கும், நூனுதலியபொருளுக்கும், தகுதிதோ
ன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்
வேதத்தினுள் சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி. (௩௨)

(நரிவெருத்தலையார்.)

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு *
முன்பரியச் சொன்ன முதுமொழிநூல்-மன்பதைகட்*
குள்ள வரிதென் றவைவர் னாவருகங் *
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். ௩௩.

இ-ள். இன்பம்பொருளறம்வீடென்னுமிந்நான்கும் - இன்ப
முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் — மன்பதைகட்டு -
மக்கட்பாப்புக்கு—முன்பு-அக்காலத்தில்—அறியச்சொன்ன-
அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட — முதுமொழிநூல் - பழ
மொழிவேதமானது—உள்ளவரிதென்று - ஒதியுணரப்படுதற்க
ரிதென்று—வள்ளுவர்—அவை - அவற்றை—உலகங்கொள்ள -
உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி — குறள்-திருக்குறளை—மொ
ழித்தார்-சொல்லினார். எ-று. * முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்
பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணிட்சி
யும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணியா
தலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்
பட்டன. இவ்விசண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டுமாயி
ற்காண்க.—தேயவழக்கிற்படாததும்வருந்திக்கற்போர்க்குமா
த்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கு முற்பட்டிக்கட
வுண்மொழியாய் நிற்பதின் முதுமொழியென்றார் — அறமுத
லியநான்கும் பிரிவுபட்டுத்தோன்றாமையே யுடைத்தாதலின்
உள்ளவரிதாயிற்று. — பழையவேதமுளதாகவும் வேறிதுசொ
ல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (௩௩)

(மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.)

புலவர் திருவார். னுவரன்றிப் பூமேற் ... *
சிலவர் புலவொனச் செப்ப. நிலவு.... *
பிறங்கொளிமா லுக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்.... *
கறங்கிருண்மா லுக்கும் பெயர்..... ௩௪.

இ-ள். பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே—புலவர் திருவள்ளுவரன்
தி-புலவொனத்திருவள்ளுவரையன்றி—சிலவர் புலவொனச்செ

(உக)

ப்பல் - வேறுசிலனாயும் புலவரொன்றுசொல்லுதல் — மாலை - மாலை யென்பது — நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும்பெயர் - நிலவால்விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக — மற்றும் — கறங்கிருண்மாலைக்கும்பெயர் - சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும்பெயராக — (செப்பல்) - சொல்லுதல்போலும். எ-று. ❀❀❀ செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. — புலமையாவது - பலவேறுவகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்டபேரறிவுடைமையாம். — உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர்புலமை புலமையன்றாய்முடிதலின் இவ்வாறுகூறினார். — புலவரென்பது நாயனார்க்கேகாரணப் பெயராமென்றபடி. (௩௪)

(மதுரையறுவைவாணிகர்இளவேட்டனார்.)

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு *
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ-வன்பொழியா *
துள்ளி யுணர் வரைத்தாரோ யோதுசீர் *
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து ௩௫.

இ-ள். இன்பமுந் துன்பமுமென்னுமிவை - (பின்வரக்கடவனவாய)சுதமுந் துக்கமுமென்னப்பட்டவிவற்றினுடைய — இரண்டும் - இருவகைக்காரணங்களையும் — உள்ளியுணர் - ஆராய்ந்தறியவும் — அன்பொழியாது - (தம்மே) லன்பு நீங்காமல் — மனமகிழ - உள்ளங்களிலுரவும் — மன்பதைக்கெல்லாம் - மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் — ஓதுசீர்வள்ளுவர் - புகழப்பறிஞ்சீனாயுடையதிருவள்ளுவர் — வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக — உரைத்தார் - (திருக்குறளைச்) சொல்லினார். எ-று. ❀❀❀ இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. — முன்பறிதற்குப்பயன் - அவற்றைச்செய்தலும் தவிர்தலுமாம். — வேண்டிவனவெல்லாந்தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்தல்சொல்லப்பட்டது. — அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச்சொல்லின் மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். — வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு - வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாடின வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற்றாங்குதலின்றி வழிநனிபயக்குமென்றோம் படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே - என்னுந் தொங்காப்பியசுத்திரத்தாலறிக. — எதிர்காலவிளைவுணர்ச்சிபயத்தல்சொல்லியபடி. (௩௫)

(உச)

(தவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.)

பூவிற்குத் தாமதையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத.... ✽
 மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்பு..... ✽
 நேவிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே., ✽
 பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண்பா ✽

இ.ள். பூவிற்குத் தாமதா-மலர்களுக்குள்ளே 'தாமதாமலரு
 ம்—பொன்னுக்குச்சாம்புனதம்-பொன்களுக்குள்ளே சாம்பு-
 னதப்பொன்னும்-- ஆவிற்கருமுனியா-பசுக்களுக்குள்ளேகா
 மதேனாவும்—யானைக்கமரரும்பல்-யானைகளுக்குள்ளே-ஐராவ
 தமும்—தேவிற்திருமாலென-தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்
 போல்—பாவிற்குவள்ளுவர்வெண்பா-நூல்களுக்குள்ளே திரு
 வள்ளுவரது குறள்வெண்பா—சிறந்தது—என்ப-என்று (அறி
 வுடையோர்) சொல்லுவார். எ-று. ✽✽ ✽-அசை. பா-ஆகுபெய
 ர். பொன்-ஆடகம்-கிளிச்சிறை-சாதருபம்-சாம்புனதம்-என
 நால்வகைப்படும்.—காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாக
 லின் அருமுனியாவென்றார்.—அமரரும்பலென்பது விகாரப்
 பட்டியின்றது.—உபமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினு
 ம் சிறந்துநிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (நக)

(மதுரைப்பெருமருதனார்)

அறமுப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத்.... ✽
 திறமிருபத் தைந்தாற் றெனிய-முறைமையால் ... ✽
 வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா.... ✽
 ரோதவமுக் கற்ற துலகு... ✽

இ.ள். அறத்திறம்-அறத்தின்கூறுபாடு—முப்பத்தெட்டா
 ல்-நா-அதிகாரங்களாலும்—பொருட்டிறம் - பொருட்கூறு
 பாடு—எழுபதால்-எ-அதிகாரங்களாலும்—இன்பத்திறம்-
 காமத்தின்கூறுபாடு—இருபத்தைந்தால்-உரு-அதிகாரங்
 களாலும்—தெனிய--முறைமையால் - (காரணகாரிய) பொருங்கா
 ல்—வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளை—
 வெண்குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால்—வள்ளுவனார்—ஓத-
 ஓதலால்—உலகு-உலகமானது—வழுக்கற்றது - வழுவுதலினி
 ன்றும் நீங்கிற்று. எ-று. ✽✽ திறமும் ஆலும் - முன்னுண்கூட்ட
 ப்பட்டன.—உயர்வாகியபொருள் - கருமகாண்டம்பிரமகாண்
 டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள்.—வழுக்குதல்- விதியை
 விலக்கென்றும் விலக்கை விதிபென்றும் கோடல்—உலகு-மக

(௨௫)

கனையுணர்ந்திநின்றது.—கூணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகால்
த்தாற் கூறினார்.—முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகா
ரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவினையும் நன்மைசொல்லியபடி.

(கோவூர்க்கிழார்.)

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரொல்லாத்*
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாப்*
பண்ணிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே*
முன்ன முதுவோர் மொழி.....*

இ-ள். அறமுத னான்கும்—அகலிடத்தோரொல்லாம்—மண்ணு
லகத்திலுள்ளோரொல்லாம் — திறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட்ட
அறிந்து—தெளிய - கலக்கந்தீர.— குறள்வெண்பாப்பண்ணிய—
குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட—வள்ளுவனார் - நாய்
னார்—பான்முறை-முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்
ணை—முன்னமுதுவோர்மொழி-முற்காலத்துள்ள பெரியோ
ரது நூல்களுக்கு — நேரொவ்வாது - நேர்தல்பொருந்தாது.
எ-று. * மொழி-ஆகுபெயர்.—பெரியோராவார் - வடமொ
ழியிலும்-தென்மொழியிலும் - பிறமொழிகளிலும் - நூல்செ
ய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும்.—அந்நூல்களாவன-மனு
முதலியோராலே செயப்பட்ட அறநூல்முதலியன.—இதன்
புத்தகத்தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் த
ருவதன்மென் றுசொல்லியபடி. (௩௮)

(உறையூர்முதுகூற்றனார்.)

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்.....*
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்-நாவிற்*
சுயலில்லை சொற்கவை யோர்விலலை மற்றுஞ்*
செயலில்லை பெண்ணுந் திரு,*

இ-ள். தேவிற்சிறந்ததிருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற்சிற
ந்த திருவள்ளுவரது—குறள்வெண்பாவிற்சிறந்திடு-குறள்வெ
ண்பாக்களோடு கூடிச்சிறந்துதோன்ற நின்ற—முப்பால்-முப்
பால்களையும்—பகரார்-ஓதாரது—நாவிற்கு-வாககிற்கு—உய
லில்லை - (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது — சொற்
சுவையோர்விலலை-(மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையைஅறித
லுண்டாகாது.—மற்றும்-இவையன்றியும்—செயலில்லை-(காய

தீதுக்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது. — என்னுந்திரு-என்று நினைந்துத் திருமகள் அவரிடத்துச்சேராள். எ-று. ஸ்வையோர் தற்கும்-செயலுக்கும்-உரியமனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. — திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாரக்குள்வாகாமகூறவேலுதுவோர்க்கு இவையுள்ளாதலின்-வாக்கிற்கு-கடுஞ்சொல்-பொய்-கோள்-புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு-பிறனில்விழைதல் - பிறன்பொருள்விழைதல் - பிறன்பொருட்குக்கேடெண்ணல் - பிறவுயிர்த்துதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு-பிறன்மனைபுணர்தல் - உயிர்க்கொலைசெய்தல்-பழிபூணுணல்-பிறன்பொருள்வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும்பெறப்பட்டது. — அறவிடப்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்பெறு இஃதோதலி னுளதாமென்றபடி.

(ருசு)

(இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.)

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ் *
 செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற-மும்மையின் *
 வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார் *
 பாடின ரின்குறள்வெண் பா.. சய:

இ-ள்: இம்மைமறுமையிரண்டும் - இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும்—எழுமைக்கும் - (விண்ப்பயன் றொடர் தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக—செம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழியால்—நெளிவுபெற - (யாவரும்) நெளிதல்பெறவும்—மும்மையின் - (அறம்பொருளின் பமென்னு) முப்பால்களுள்—அவற்றின் - அம்முப்பாற்பொருள்களோடு—வீடு- வீடுமாகிய—நான்கின் விதி - நார்பொருள்களது விதிகளும்—வழங்க-வழங்கவும்—வள்ளுவனார்--இன்குறள்வெண்பா- இனியகுறள்வெண்பாவை—பாடினார். எ-று. ஸ்வையையானவழி-விதியும்பத்தியும் ஞானமும்-நோயாளிக்கு-மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல்ஒன்றற்கொன்றுமுரணாகுதிற்கும்வழி.—வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க:—இம்மைமறுமை வீடுமூன்றும்பயக்குமாறு சொல்லியபடி.

(சய)

(செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.)

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார் *
 யாவரும் வல்லா ரொடுத்தியம்பத்-தேவர் *
 திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செவ்வார். *
 பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார் சக:

(௨௭)

இ-ள். (மக்களுக்கு) - ஆவனவும் - ஆவன்வற்றையும் - ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும் - அறிவுடையார்பாவரும் - எயித்தியம்ப- (இனிஇதிலிருந்து) எயித்துச்சொல்லுதற்கு - வல்லார் வல்லவராவார். - (ஆதலால்) - தேவர்திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே - செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே - பொருளிலொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர். - செய்வார். எ-று. இங்ஙனங்கூறவே அவ் வேதத்திலிருந்துள்ளவாறெடுத்திச்சொல்லுதல் அறிவுடையார் க்கு முடியாமைபால் ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வருவாமற்செய்தல் கூடாமைகாட்டப்பட் டது. - தாம்-உம்-அசைகள். - ஆவன- இன்பத்தைத்தருவன - ஆகாதன - துன்பத்தைத்தருவன - ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் - கொல்லாமைமுதலியன; - போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொ முகுவோர்க்கும்; வருநன்மைசொல்லியபடி. - (சுக)

(செய்வார்க்கெய்திஞ்செங்கண்ணாரீ.)

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ..... *

ரோதத் தமிழா லு னாசெய்தா-ராதலா *

வள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப..... *

வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு சஉ.

இ-ள். வேதப்பொருளை - உலகோரோத - விரகால் - உபாய த்தால் - விரித்துத்தமிழா லு னாசெய்தார். - ஆதலால் - உள்ளு நருள்ளும் பொருளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும்பொருள் களெல்லாம் - வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டு - திருவள்ளுவர்திரு வாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே - உண்டென்ப-உண்டெ ன்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர். எ-று. உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்கருக்கத்தால் - ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சி யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவுவி ரியவைத்தல். - நினைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இதன்க ண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றாநின்றனவென்று கூறியபடி.

(வண்ணக்கஞ்சாத்தாரீ.)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது..... *

சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்..... *

வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா..... *

ரோது குறட்பா வுடைத்து..... சரு.

இ-ள். ஆரியமுஞ்செந்தமிழுமாராய்ந்து - வடமொழியையு ன்தென்மொழியையுமாராய்ந்து - இத்தனினிது சீரியதென்று.

(௨௮)

இதைக்காட்டிலும் இதுசிறப்புடைத்தென்று—ஒன்றைச்செப்பரிந்து ஒன்றைத்தெரிந்துசொல்லுதல்கூடாது, —ஆரியம்-வடமொழி—வேதமுடைத்து, —தமிழ்—திருவள்ளுவனோடுகுறற்பாவுடைத்து, (ஆதலால்) எ-று. ஆல்-அசை, — வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாதுபாணினியாறும் அதத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலேசெயப்பட்ட இலக்கணநூல்களாலே சீர்கிருந்தி நிற்கன் முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அதுபிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இதுஆநீசிரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய்நிற்கலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறவர் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு - இதனினிது சீரிய தென்றென்றைச்செப்பரித்தென்றார், — இத்திருக்குறளாலேவடமொழியோடுதென்மொழிக்குஒப்புமைநிறைவுசொல்லியபடி.

(களத்தூர்க்கிழார்.)

ஒருவரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந் ✽
 தரும முதனன்குஞ் சாலு-மருமறைக ✽
 னேந்தனஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார் ✽
 புந்தி மொழிந்த பொருள், ✽

இ-ள். அருமறைகளைந்தும் - (இருக்குமுதற்பாரதமீறுகிய) அரியவேதங்களைந்தும்—சமயநூலாறும் - (அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட) சமயநூல்களாறும்—நம்வள்ளுவனார் - நம்முடையதிருவள்ளுவரால்—புந்திமொழிந்தபொருள் - (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்டநூலிலடங்கும். — (ஆதலால்) — ஒருவர் — இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக்குறள்களையுமே—முப்பாலின் - முப்பால்களில்—ஒதும். அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற—தருமமுதனன்கும் - அறமுதலியநாற்பொருள்களும்—சாலும் - (அவருக்குப்) போதும். எ-று. ✽ ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதிபுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்துமென்றார். — சமயநூலாறும் - ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டுநாயிற் காண்க. — நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாதாரியர் இவளையென்னு முரிமைதோன்றற்கு - நம்வள்ளுவனொன்றார். — மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம்வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்தபொரு

(௨௯)

ளெனலால்- அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டிச் சி
றந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அ
டங்கி நிற்கின்றமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று. — பொருள்- ஆரு
பெயர். — ஒருவனொன்பொதுப்படக்கூறலால் - இதனையோ
துதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொ
ள்ளப்பட்டது. — இவ்வொருநூலோதி புணர்ந்தோர் அரும
றைகளை ந்துஞ்சமயநூலாறும் ஒதுபுணர்ந்தோராவொன்றபடி.
(நச்சுமனார்.)

எழுத்தகைசீரடி சொற்பொருள் யாப்பு.....*
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண-மீழுக்கின்றி.....*
பென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின*
வின்றிவ ரின்குறள் வெண் பா.....சுரு

இ-ள். எழுத்தகைசீரடி சொற்பொருள்யாப்புவழுக்கில்வன
ப்பணி வண்ணம்- எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்ப
ட்ட இவற்றுள் — இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல் — என்றெ
வர்செய்தன- எக்காலத்தில் எவரால் எவைசெய்யப்பட்டன —
எல்லாம்- (அவை)பெல்லாம் — இன்றிவரின் குறள்வெண்பா -
இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலேசெய்யப்பட்ட இவ்வினிய
குறள்வெண்பாக்களில் — இயம்பின - சொல்லப்பட்டன எ -று.
ஐ- வனப்பு - அம்மை - அழகு - தொன்மை - தோல் - விருந்து -
இயைபு - புலன் - இழைபு. — அணி - சொல்லணி - பொருளணி -
ஒலியணி. — வண்ணம் - குறிலகவந்துங்கிசை வண்ணமுதலிய
ன. — ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவவர் ஒவ்வொருகுணத்
தினாலே சிறந்துவிளங்க நூல்செய்தனர். இவரோவெனின் எல்
லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையி
ன் இவ்வாறுகூறினார். — இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லி
யபடி.
(சுரு)

(அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.)

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாடிக் கண்ணி.....*
விவைநிரம்பு நீர்மைத் தென்னுந்-தொலைவிலா.....*
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்.....*
பானூ னயத்தின் பயன்.....சுரு.

இ-ள். (மதியமும் முப்பானூலும்) — கலை- பதினாறுகலை
களாலும், அறுபத்துநாலுகைகளாலும், — நிரம்பி- நிறைந்து —
காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, — இனிதாடி

(௩௦)

—கண்ணினிலை-முசக்கண்ணினிலையில், ஆக்கண்ணினிலையில்,
—நிரம்பு-நிரம்புகின்ற—நீர்மைத்தெனினும் தன்மைபுடைத்
தாயினும்; குணமுடைத்தாயினும், —வள்ளுவர் முப்பாணால்—
திருவள்ளுவரது முப்பாணாலினது—நயத்து—நயத்தால்விளை
வதாகிய—இன்பயல்—இனிப்பயனானது—தொலைவிலாவாணர்
ரிமதியந்தனக்கு—ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற
மதியினிடத்து—உண்டோ. எ-று. ஐஃ மதியந்தனக்கென்றது—
வேற்றுமைமயக்கம். ஓதாரம்—எதிர்மறை.—ஆதாரமாகக்கொ
ள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவாண்ஆதாரமாகக்கொடலிணிழி
வுதோன்ற—தொலைவிலாவாணர்மதியமென்றார்.—நயம்-மறு
ப்பாமை மழுங்காமை குறைவுறுமைமுதலியன.—பயன்—
இம்மைமறுமைவிட்டின்பங்கள்.—ஒப்புமைசொல்லுதற்கு
நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனைப்பொருட்பலவற்றினு
ஞ் சிறந்தமதியையாயினும்சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும்
இதனால் தகுவதன்றென்றபடி: (௪௬)

(நப்பாலத்தனார்.)

அறத்தகளி யான்ற பொருடரி யின்பு.....*
சிறந்தநெய் செஞ்சொந்தீத் தண்டு-குறும்பாவா*
வள்ளுவனா றேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்.....*
நள்ளினா ணீக்கும் விளக்கு.....சஎ.

இ-ள். அறம்—தகளி—அகலும்—பொருள்—திரி—திரியும்—
இன்பு—நெய்—நெய்யும்—செஞ்சொல்—தீ—நெருப்பும்—கு
றும்பா—குறட்பா—தண்டு—தண்டும்—ஆ-ஆக—வள்ளுவனார்
—வையத்துவாழ்வார்கள்—பூமியின்கண்ணேவாழ்வோரதுஉள்
ளினாள்—அகத்திருளை—நீக்கும்—ஒழிப்பதாகிய—விளக்கு—ஏற்
றினார். எ-று. ஐஃ ஆன்றல்—மேம்படுத்தல்.—அகத்திருள்—அஞ்ஞா
னம்.—திச்சுடர்—தகளிமுதலியவற்றோடுகூடிப்படுத்திருளைஎப்
படியோ அப்படிநாயனார் திருவாயிற் பிறந்தசெஞ்சொல்அற
முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்கெடுத்தலின் இங்ங்னம் உரு
வஞ்செயலாயிற்று—மனையகத்தேற்றப்படுகிறவிளக்கு அம்ம
னையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும்;
அகத்திருளைக்கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும்; இஃது உலகத்து
வாழ்வோர்பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள்
கெடுத்தலாலும்; அதனின் இது பலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறந்
து நிற்கின்றமைபுணர்ந்திய்பபடி: (௪௭)

(நக) 1

(குலபதிநாயனார்.)

உள்ளக் கமல் மலர் த்தி யுளத் துள்ள.... *
 தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவனார்.... *
 வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கநிரு மொக்குமெனக்.... *
 கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு சஅ.

இ - ள். உள்ளக்கமல்மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாம்மைல்லார்
 மலர்த்தி - உளத் துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள - தள்ளற்
 கரியவிருள் - (பிறிதொன்றினாலே) நீக்கப்பட்டதாளுந் தாவிரு
 னை - தள்ளுதலால் - நீக்குதலால் - வள்ளுவனார்க்குறட்
 பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும் - வெங்கநிரும் -
 (புறத்துத்தாம்மைல்லாமலர்த்திப் புறத்திருநீர் நீக்குகின்ற)
 சூரியனும் - குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு
 - ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தக்கும். எ - று. செய்யலும் தொழி
 ற்பண்பெனப்படுதலின் - குணமெனப்பட்டது. அதுமலர்த்த
 னும், தள்ளுதலும், ஆம். - குணத்தைக்கொண்டெனவே செய
 ப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்ற
 தாயிற்று. - உலகுக்கெல்லாம்பேரொளியாகிய சூரியனும் இத
 ற்கு ஒருபுடைபொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

(தேனீக்குடிக்கோனார்.)

பொய்ப்பால்பொய்யேயாய்ப் போயினபொய்யல்லாத*
 மெய்ப்பால் மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற்.... *
 மெய்யத் திருவள்ளுவர்செய் பியகுறளால்..... *
 வையத்து வாழ்வார் மனத்து..... சக.

இ - ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் - முப்பாலின் - முன்றுபா
 ல்களுடையதாக - செப்பியகுறளால் - சொல்லப்பட்டகுறையு
 லைக் கேட்டறிதலால் - வையத்துவாழ்வார்மனத்து - பொய்
 ப்பால் - பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவைமெல்லாம் - பொய்யே
 யாய்ப் போயின - பொய்யல்லாத - மெய்ப்பால் - மெய்யின்ப
 குதியிற்பட்டவைமெல்லாம் - மெய்யேயாய்விளங்கின. எ - று.
 குறளால் - பொய்ப்பால் பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்
 பால் மெய்யேயாய்விளங்கின எனவே - இதற்குமுன்னெல்லாம்
 உண்மை துணியப்படாமையின் - பொய்ப்பால் மெய்ப்பால்
 போன்மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால் பொய்ப்பால்போ
 ற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று, பொ

(௩௨)

ய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவதென்றற் றொடக்
கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய்விளங்கல் பொய்மை
யும் வாய்மையிடத்தவென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களா
லும்அறிக.இதன்மெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

(கொடிஞாழன்மாணிபுதனார்.)

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்.....*
நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த.....*
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்.....*
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.....ருய்.

இ-ள். மறனெறிந்தவாளார்நெடுமாற - பகைவனாயெறிந்த
வாட்படைதங்கியவீரோங்கும்பாண்டியனே—வள்ளுவனார்தம்
வாயால்—கேளாதனவெல்லாம் - (இதற்குமுன்)கேட்கப்பட்டி
லாதனவெல்லாம்—கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு—அறனறி
நிறநீந்தேம்.—பொருட்டிறமறிந்தேம்.—இன்பின்றிறனறிந்
தேம்.—வீட்டுத்திறன்மெளிந்தேம். எ-று. திறன்-கூறுபா
டு. அது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது.—மறன்-ஆகு
பெயர்.—கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்துசொ
ல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள்.—இம்
மைமறுமைவீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருண்
ன்கு முணர்தலின் - இனியாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென்
றபடி. (ருய்)

(கவுணியனார்.)

சிறதைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய.....*
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய.....*
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்*
பன்னிய வின் குறள்வெண் பா.....ருக.

இ-ள். முந்தியநன்னெறிநாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வ
ழியைநாமறிய—நாப்புலமைவள்ளுவனார் - நாவால்விளங்குகி
ன்றபுலமையையுடைய திருவள்ளுவனாரால்—பன்னிய - சொல்
லப்பட்ட—இன்குறள்வெண்பா-இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—
சிறதைக்கினிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ்செய்வன.—
செவிக்கினிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன.—வாய்க்
கினிய - (ஒதினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன.—வந்தவிருவினைக்
கு-தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு—

(௩௩)

மாமருந்து-பெரியமருந்துகளாவன. எ-று. ☼ குறட்பாவை
மருந்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையைநோயென்னுமையால்-ஏக
தேசரூபகம்.—நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவி
னையென்றார்.—முற்பட்டநல்வழி-நன்மக்களுக்கு அனாதியா
யமைந்துள்ளது. அதுசமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனை
யினாலே மறைபட்டிநின்றமையின்-நாமறியவென்றார்.—இந்
நூலின் பாக்களைச்சிந்தித்தன்முதலியனசெய்யுங்கா லும்-சொ
ற்பொருணயங்களாலே இன்பம்விளைத்துத் தெய்வத்தன்மை
யால் - விளைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௩௩)

(மதுரைப்பாலாசிரியனார்.)

வெள்ளி வியாழம்-விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்..... *
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய..... *
வள்ளுவ ரின்குறார் வெண்பா வகிலத்தோ..... *
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி..... ௩௨.
இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவிவெண்டிங்கள் - சுக்கி
ரன் சுரகுருகுரியன் சந்திரன் எனப்படுகின் மஇவ்வொளிகள்—
புறவிருளை—பொள்ளென நீக்கும்-வினாவிலேநீக்கும். (ஆத
லின்புறவிருணிக்குதற்குண்டாகியஒளிகளாம்) —தெள்ளிய-
முற்றுணர்ந்த—வள்ளுவரின் குறள்வெண்பா—அகிலத்தோர்—
உலகத்தோரது—உள்ளிருணிக்கும்-உள்ளிருளை நீக்குதற்குண்
டாகிய—ஒளி. எ-று. ☼ இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை
பலவுள அகத்திருளுக்குஇஃதொன்றேயுளதென் மதாயிற்று. —
அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாத
லின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்மென்றபடி.
(ஆலங்குடிவங்கனார்.)

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந். ... *
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாம் - மெள்ளமுத*
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வண்ணுமால் *
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து..... ௩௩.

இ-ள். வள்ளுவர்பாட்டின்வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டி
னது தீஞ்சுவையை—உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து—வாய்
மடுக்குந்தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதி
னது—தீஞ்சுவையும்—ஒவ்வாது—தெள்ளமுதமுண்டி - அ
த்தெள்ளியவமுதையுண்டி—அறிவார் - (அதன்சுவையை) ய
றிபவர்—தேவர்—வண்டமிழின் - வளம்பொருந்தியதமிழ்ச்
கண்ணதாகிய—முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்மும்மடிசி
றந்தபாலை—மகிழ்ந்து—உலகடைய-எல்லாவுலகத்தாரும்—

(௩௪)

(௩௪)

உண்ணம் - உண்டுதீஞ்சுவையறிவார். எ-று. வளம் - ஆகு
பெயர் ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம்-வாயுட்பெய்தவழி நாவிற
பட்டசிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவையயப்பது. இப்பாட்டுநெ
ஞ்சின்கணியைபெற்று ஒழிவின் நித் தீஞ்சுவையயத்தலின் - ஒவ்
வாதென்றார் - முப்பால்-சிலிஷ்டருபகம். - இனிஎவ்வகத்தா
ருக்குங்கருமபூமிபாகிய இவ்வகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொ
ருளுணர்ந்தன் றிவிட்டின்பம்பெறுதல்கூடாமையின்-உலகடை
யவுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வகத்துத்தேவர்களும் தமது
மேற்பட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்றகுணத்தை அ
றிந்து முக்கியபிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வொன்பதுப
ற்றி அங்ஙனங்கூறினானினுமமையும். இஃது இவ்வகத்தார்
க்கேயன்றி அவ்வகத்தார் க்கும்பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

திருவள்ளுவர்மாலையுரை- முற்றிற்று.

(இடைக்காடர்பாடல்.)

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்.... ..*

குறுகத் தறித்த குறள்..... ..*

இ-ள். குறள் - (நாயனரது நூலினாயிரத்து முந்நூற்று மு
ப்பது) குறள்வெண்பாக்களும் - கடுகை - துளைத்துத் (அத
னடுவேதுளைசெய்து - ஏழ்கடலை - ஏழுகடனினாயும் - புக
ட்டி - (அத்துளையுட்)பெய்து - குறுக - (தண்ணளவிற) குறு
கும்வண்ணம் - தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வன
வாகும். எ-று. மிக்கசிறுமளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படு
வதொரு நுண்பொருளாதலின் கடுகுசொல்லப்பட்டது. - இர
ண்டனூருபு தறித்தவெண்வினைகொண்டது. - துளைத்தல் - உ
ள்ளிடுபோக்குதல். - புகவிடென்பது - புகட்டெனவிசாரப்ப
ட்டு முதனிலையாய் நின்றலின் - புகட்டியென்றாயது. - துளை
யினிடைவெளிக்கும் அதன்புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்
குசிறிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகலின் - குறுகவென்றார். - த
றித்தாலன்னவென்றபாலது - தறித்தவென இடைக்குறைந்து
நின்றது. - இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின் - இல்
பொருளுவமை. - குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோ
றலின் - தறித்தவெனப்பன்மையாற் கூறவாயிற்று. - குறள் -
பாற்பகாவஃறிணப்பெயராதலின் - இங்கேபன்மைக்காயது.
- இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்சொற்குருக்கமும் அதனுள்
அடக்கப்பட்ட பொருள்விரியும் நோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏ
ழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. - பொருள் விரிவின
அபடாமையெல்லியபடி.

(௩௫)

இப்பாட்டிலே அணுவைத்துணைத் தேழ்கட்டலைப் புகட்டிக், குறுகத்தறித்தகுறள். என முதற்சொல்லுமாற்றி - ஓளவையா சால் புகழ்ச்சிசெயப்பட்டது.

(நாயனார்வரலாறு.)

நயமிகுபுகழ்ச்சேர் ணுட்டினோர்ந்தண - னுயர்மனைக்கி
 பூத்தியங் குயிர் தீதவோர்மைந்தற் - கியாணர்சால்பகவ னென
 ப்பெயர்ந் துபின் - கோணிலைநாணிலை குறித்தசாதகத்தாற் - பு
 ன்குலமா துதோள் புணருமென்றோர்ந்திஃ - தென்குலக்கிழ்ச்
 சுதா மெனவுளங்கமுடிய - ஸீழையினோடுநீஇப் பின்பொருசில
 நாண் - மாழைபுண்கண்ணியை மதலையைத்தணந்து - கோணை
 நீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானேகினன் - பேணுமச்சிறுவனும்
 பிரமசரியமேற் - ரோவாவருமறை யோதிநூ லுணர்ச்சியின் -
 மூவாநலத்தினைம் மூவாட்டையன - பெந்தைநிற்பிரிதரற் கே
 துவெண்ணெனத்தாய் - புந்திதைந்துணாசெயப் பொருள்வட
 புலந்துரீஇப் - பேர்தருநெறியிடைப் புலைமகள்கருளு - ராதி
 யென்பெயரின ளரும்பெறற்செவ்வியள் பொற்கொடிபோன்
 நெறிர் புகம்ருண்டியி - சொற்கொடுபுதுநலந் தோய்ந்துண
 ர்ந்ததன்பி - னிச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி - மெ
 ய்ச்செயற்கற்பினள் விடர் துடன்றொடரக் - கண்ணிருத்தொரு
 சிலை கைக்கொடுதுதன்மிசைப் - புண்டரவெறிந்தவட் போக்கு
 புவினாந்துபோய்த் - திகழ்பாகீர்தி தீரமேலுளபதி - யகமெலா
 ந்தேடியு மத்தனைக்கண்டிலா - தரந்தையிற்றனாநா டடைகு
 வான்மீண்டு - வரும்பொழுதிரவவன் மருவறச்சாலையிற் - மற்பிரி
 வாற்றுத் தளர்ச்சியோடுர்தொறு - மற்பகனேடுறு மாதிதற்கா
 ணார் - வற்றடிவண்ணங் லு முப்பர்மறையோன்வ - னென்றியிற்சிலை
 வடு நேரினோக்கிமுன் - பிணங்குமாதெனத்தெளிந் திவண்வர
 வெண்ணென - வணங்குநிற்பிரிந் துறி னுவிவாமேனென - வீ
 ன்நிடுமகவெலர் மீன் துழியேவிடுத் - தூன்றியதுணிபொடு மு
 டன்வரவல்லேயேல் - வருகெனவண்ணலம் மடவரலியைதலா -
 லிருவருந்தலந்தொறு பியங்குசூலங்களி - லுப்பையெளவை
 யுறுவைவள்ளியென் - நிப்புவிபேர்ந்துமீ ரிருவர்களிரு - மன்
 னுசேர்திகமான் வள்ளுவர்கபில - னென்னுமாடவ ரிம்மூவரும்
 பிறந் - தெவ்வெத்தலமெவ் றொவர்க்குப்பிறப்பிட - மவ்வத்தல
 ங்களி னவரவர்க்குந் தனார் - செப்புமவ்வெழுவருட் டிருவள்
 னுவர்தா - மைப்புயலணிபொழின் மயிலாப்பூரில் - வள்ளுவர்
 மனையிடை வளர்ந்தனராங்கவ - னுள்ளமுத்தேவரு ளொருவரா
 கிய - சதுர்முகன்றிருவவ தாரமாதலின் - முதுமறையாகமமு

த்தமிழ்க்கலைபிற - 'வையந்திரிபிலா. தனைத் துறன்குணர்ந்து -
 தெய்வப்புலமையிற் சிறந்தரன்குருவா - யற்புதநீறணிந் தை
 நீதெழுந்தியம்பித் - தற்பரலிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெ
 றீஇ - வலங்கொள்புகைசியர் மரபினுற்றொண்குண - மிலங்கு
 றுவாசுகி யெனும்பெயர்த்தையலை - மணந்தகனமர்ந்து மகி
 ப்முதுறவறத்தரும் - வணங்குறவிலுறவாழ்வினுற்றருளா - வெ
 ன்னிணுயர்வுறு மினித்தமிழ்மொழியென - முன்னுறுபெருவ
 ட - மொழியழுக்காறுற - மலைதரும்பற்பல மதத்தரும்வியந்து -
 தலைமிசைக்கொண்டிது தக்கதென்றேத்த - விம்மமமறுமை
 வீ டெய்தவிந்நூலொன் - 'றம்மவமையுமென் றறிஞருள்ளுவ
 ப்ப - வெங்கட்குணையிலை யெனத்தருக்குறுகடைச் - சங்கப்புல
 வரத் தருக்குளத்தொழிய - வீரிருவேதமே பெழுவாயாகிய -
 சீரியலிழுமிய செவ்வியநூல்களிற் - சிறந்தபொருளெலாஞ்செ
 த்தமிழ்க்குறளி - லறம்பொருள்காமமென் றுருமுப்பாலாற் -
 கூடினொருநூல்கொண்டினந் - தேறினார்பயனெலாஞ் சேர்ந்
 துவாழ்குவோ. நாயனூர்திருவடிவாழ்க.

(நாயனூர்சொருபல்துதி.)

திருமுடியிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண் டரதது
 லழகும் - திரண்மணிபுயந்தை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடு
 ந் தாடியினழகும் - அருமுடிசெபமாலிகைகின்முத்தினாசோ
 பயநேர்வலக்கையினழகும் - அமிழ்துறழ்தமிழ்மா மறைமு
 றைவரத மமைதருமிடக்கையினழகும் - கருமுடியோகப்பட்
 டையினழகுங் கடிக்கொள்கீட கோவணவழகும் - கழல்களிற்றிகி
 ரி வளைவரையழகுங் கமலநல்லாதனத்தழகும் - தருமுடிமுடி
 ரோப் மயிலையினிடமாதவர்க்கண்டிறைஞ்சுவீற்றிருக்கும் -
 தழைபுதத்திருவள்ளுவனொனுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள் .. கூ
 திருவள்ளுவர். *
 நாயனூர் *
 தேவர் *
 முதற்பாவலர்... .. *
 தெய்வப்புலவர் *
 நான்முகனார் *
 மாதானுபங்கி *
 செந்நாப்போதார்..... *
 பெருநாவலர்..... *

நூலின் திருநாமங்கள் கூ
 திருக்குறள்..... .. *
 முப்பானூல் *
 உத்தரவேதம்..... .. *
 தெய்வநூல் *
 திருவள்ளுவர்..... .. *
 பொய்யாமொழி..... .. *
 வாயுறைவாழ்த்து..... .. *
 தமிழ்மறை..... .. *
 பொதுமறை..... .. *

திருவள்ளுவர் குறள்கராதி.

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்

அகடாராரல் நகசுள்
 அகப்பட்டி நகசு
 அகரமுதல் உ
 அகலாதணு உசுய
 அகழ்வானா நுரு
 அகனமர்ந்து நக
 அகனமர்ந்தி நக
 அஃகாமை கக
 அஃகியகன் கஉ
 அங்கணத்து உஎயி
 அசையியம் சகச
 அச்சமுடை உகக
 அச்சமேகி நககச
 அஞ்சாமைய கஅஅ
 அஞ்சாமையி கசச
 அஞ்சுமறியா ககஉய
 அஞ்சுவதஞ் ககக
 அஞ்சுவதோ ககரு
 அடக்கமம் சரு
 அடல்வேண் கஉரு
 அடற்றகை உஅஅ
 அடுக்கியகோ கருக
 அடுக்கவரினு உகரு
 அடுத்ததுகா உகரு
 அணங்குகொல் ககக
 அணியன்றோ ககக
 அந்தணொன் யக
 அந்தணர்நூற் உகக
 அமரகத்தாற் ககக
 அமரகத்துவ ககக
 அமிழ்தினு உக
 அமைந்தாங் ககக
 அரங்கின்னி கருஉ
 அரம்பொரு ககக

அரம்போலு ககக
 அரிதனோதேற் சஉரு
 அரிதாற்றி சஉக
 அரியகற்றுகற் ககக
 அரியவற்று ககக
 அரியவென்ற உகச
 அருங்கேட கக
 அருஞ்செவ உகயக
 அருட்செல் அச
 அருமறை ககயரு
 அருமையு உகயக
 அரும்பய எய
 அருவினையென் கஅக
 அருளல்லதி அக
 அருளில்லார் அக
 அருளென் உஅக
 அருளொய் உஅக
 அருள்கருதி கக
 அருள்சேர் அரு
 அருள்வெஃகி கஉ
 அவந்தானா சஎஅ
 அவரொழுவாரு சகஉய
 அவர்நாண சஉக
 அல்லலரு அக
 அல்லவை கக
 அல்லற்பட் உகய
 அவர்தந்தா சகக
 அவர்நெஞ் சஎக
 அவாவில்லா ககக
 அவாவின் ககக
 அவாவென்ப ககக
 அவிசொரிந் ககய
 அவையறிந் உகக
 அவையறியா உகஅ

(௩)

சூறார்.

பச்சம்.

சூறார்.

பச்சம்.

ஆற்றா ளாவநிந் நசுக
 ஆற்றெ ளமண் உரு
 அணிச்சப்பு சமயக
 அணிச்சமு சமயஉ
 அன்பகத்திவ் நக
 அன்பறிவாரா உரு
 அன்பறிவு நக
 அன்பிலனா நக
 அன்பிலா ளெவ் உரு
 அன்பிற்குமு உரு
 அன்பின்வழி நக
 அன்பின்வி நக
 அன்பினுமா உரு
 அன்புடை-லிவ் நக
 அன்புடை-ல்வே உரு
 அன்புநாடு நக
 அன்புமறனு நக
 அன்புற்றமர்ந் நக
 அன்பொரீஇ நக
 அன்போடியை உரு
 அன்றறிவாமெ நக
 ஆகாறளவிட் நக
 ஆகாழாந் நக
 ஆக்கங்கரு நக
 ஆக்கம்தர்வி உரு
 ஆக்கமிதந் உரு
 ஆக்கமுங் உரு
 ஆங்கமை உரு
 ஆபயன்கு உரு
 ஆபுமறிவி நக
 ஆயந்தாய்த் உரு
 ஆராவியற்கை நக
 ஆவிற்குநீரெ நக
 ஆவ்வினையு நக

ஆற்றாருமா நக
 ஆற்றிளளவநிந் உரு
 ஆற்றிளளவநிந் நக
 ஆற்றின்வருந் நக
 ஆற்றினினை உரு
 ஆற்றினைமு உரு
 ஆற்றுபவர் உரு
 ஆற்றுவா-லிக நக
 ஆற்றுவா-ல்பசி உரு
 ஆற்றுவா-ல்பணி நக
 இசலானா நக
 இசலிந்தெ நக
 இசலின்மி நக
 இசலெதிர் நக
 இசலென்ப நக
 இசலென்னு நக
 இசல்காணு நக
 இசல்க்கியிற் உரு
 இசல்க்கிந்தெ நக
 இசலெல்லா நக
 இசலென்பரு நக
 இசல்க்குந் நக
 இசலுபரிந்தெ உரு
 இசலுப்பாணா நக
 இசல்க்கட்பு உரு
 இசல்க்கண்கா நக
 இசல்க்கண்வ உரு
 இசலம்பைக்கி உரு
 இசலம்பைக்கே நக
 இசலெதெரிந் உரு
 இசலெருந்த் உரு
 இசலெரிந்தோ நக
 இசலெயிதனா நக
 இசலெப்பிற்கு நக

(சு)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

இமையாரின் நகடு
 இமைப்பி.... ச அஉ
 இயல்பாகு ராஉடு
 இயல்பினு உய
 இயல்புளி.. உராள
 இயற்றலு ராசடு
 இரக்கவிர நகாஅடு
 இரத்தலினி எகூ
 இரத்தலுமீ நகாஅசு
 இரந்துமுயி..... நகாஅசு
 இரப்பவிரப் நகாஅசு
 இரப்பாரா நகாஅசு
 இரப்பான்வெ நகாஅசு
 இரவாரிரப்..... நகாஅய
 இரவுள்ளவுள் நகாஉ
 இரவென்னு..... நகாஅசு
 இருண்கி..... ராஉகூ
 இருநோக்கி..... சாஅக
 இருந்துள்ளி சாஅக
 இருந்தோம்பி நகாஉ
 இருபுனலும்..... உஎகூ
 இருமனப்பெண்..... நகாஅசு
 இருமைவகை..... ய
 இருவேறுபா நகாஅசு
 இருள்சேரிரு..... ச
 இலக்கமுடம் உகூ
 இலங்கிழா சாஅக
 இலமென்றகை..... நகாஅசு
 இலமென்றுவெ..... கூஉ
 இலர்பலராகிய..... கூடு
 இலனென்றுதீய..... எஉ
 இலனென்னு..... எஎ
 இல்வாழ்வா..... யஎ
 இல்லதெனி..... உஉ

இல்லானா.... .. உ அஉ
 இல்லானையு..... நகாஅசு
 இல்லாள்கட்..... நகாஅசு
 இல்லைதவற..... ச அசு
 இவறலுமாண்..... ராஅக
 இழத்தொறுஉ..... நகாஅசு
 இழிவறிந்துண் நகாஅய
 இழுக்கலுடை..... ராஅக
 இழுக்காமை..... உகூ
 இழைத்ததிசு..... உகூ
 இளித்தக்க..... ச எஉ
 இளிவரின்..... நகாஅசு
 இளைதாகமு..... நகாஅசு
 இளையரின்..... உகூ
 இறந்தமைந் நகாஅசு
 இறந்தவெ..... உகூ
 இறந்தாரிற்..... ராஅக
 இறப்பேபுரி நகாஅசு
 இறவீனுமெ..... ச அசு
 இறுதிபய உகூ
 இறைகடி..... உகூ
 இறைகாச்..... உகூ
 இற்பிற-கண்ண..... நகாஅசு
 இற்பிற-கண்ணே..... நகாஅசு
 இனத்தாற்..... உகூ
 இனம்போன்..... நகாஅசு
 இனியவுள்..... நகாஅசு
 இனியன்ன..... ச அசு
 இனைத்துணைத்..... நகாஅசு
 இனையரிவ..... உகூ
 இன்கணுடை..... ச அசு
 இன்கொலாலீ..... ராஅசு
 இன்கொலாலீர்..... நகாஅசு
 இன்கொலாலி..... நகாஅசு

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

இன்பங்க.....சுநய
 இன்பத்து-பய.....நாயுள
 இன்பத்து-வி.....உருக
 இன்பமிடை.....நாகுள
 இன்பமொ.....நகுக
 இன்பம்விழை-னி.....உருக
 இன்பம்விழை-ன்.....உருக
 இன்மையிடு.....நகுக
 இன்மையினி-த.....நகுக
 இன்மையினி-து.....உருக
 இன்மையு.....நகுக
 இன்மையெ.....நகுக
 இன்மையொ.....நகுக
 இன்றியமை.....நகுக
 இன்றும்வ.....நகுக
 இன்னொசை.....நாயுள
 இன்னொசை-ர்.....நகுக
 இன்னொதிரக.....எரு
 இன்னொதின.....சுரு
 இன்னொமை.....உருக
 இன்னொவ.....நாயுள
 ஈட்டியவ.....நாயுள
 ஈதலிசைப.....அரு
 ஈத்துவக்கு.....எரு
 ஈர்ங்கைவி.....நகுக
 ஈவாரிகண்.....நகுக
 ஈன்றபொ.....உரு
 ஈன்றாண்மு.....நகுக
 ஈன்றாள்பசி.....உரு
 உடம்பாடி.....நகுக
 உடம்போ.....சாயுள
 உடுக்கையி.....உரு
 உடுப்பது.....நகுக
 உடைசெல்.....நகுக

உடைத்தம்.....நகுக
 உடைமையு.....நகுக
 உடையொ.....உரு
 உடையார்.....நகுக
 உட்கப்படா.....நகுக
 உட்பகைய.....நகுக
 உணர்வது.....உரு
 உணர்வினு.....சுரு
 உண்டார்க.....சாயுள
 உண்ணற்க.....நகுக
 உண்ணுது.....நகுக
 உண்ணுமையு.....நகுக
 உண்ணுமையே.....நகுக
 உதவிவரைத்த.....சுரு
 உப்பமைந்.....சுரு
 உயர்வகலந்.....உரு
 உயிருடம்பி.....நாயுள
 உயிர்ப்பவு.....நகுக
 உய்த்தல.....சுரு
 உரமொரு.....உரு
 உரனைசுரு.....சுரு
 உரனென்.....யரு
 உருவுகண்.....உரு
 உருளாய்.....நகுக
 உரைப்பா.....அரு
 உலகத்தாரு.....நாயுள
 உலகத்தோ.....நகுக
 உலகந்தழீஇ.....நாயுள
 உலைவிடத்.....உரு
 உவக்தாணங்.....சுரு
 உவந்துறை.....சாயுள
 உவப்பத்.....நகுக
 உழத்துழந்.....சுரு
 உழவினார்.....நகுக

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

உழுதுண்டு நுகுக
 உழுவாரு நுகுக
 உழைப்பிரி உறாக
 உறபோன் உறாயு
 உளொணினு உளக
 உளொண்னு நாடுந
 உளவரைத்தா நாஅஉ
 உள்ளக்களித் சஎய
 உள்ளத்தார் சநுக
 உள்ளத்தாலு நா
 உள்ளத்தாற் நாடு
 உள்ளமிலா உஉடு
 உள்ளமுடை உஉச
 உள்ளம்போ சநக
 உள்ளற்க உகஅ
 உள்ளியதெ உாடு
 உள்ளியவெ நா
 உள்ளினு சசஉ
 உள்ளிமீன சஅஉ
 உள்ளுவதெல் உஉடு
 உள்ளுவன் சநக
 உள்ளுவன் சநாயச
 உள்ளொற்றி நசந
 உறங்குவ நாஉந
 உறன்முறை நஉஅ
 உறாஅதவர்த் சஎச
 உறாஅதவர்போ சநாந
 உறாஅதோ சஉக
 உறாஅர்க்கு சசஉ
 உறண்ட நநாந
 உறினுயிர் உகக
 உறுதோறு சநாஎ
 உறுபசியு உஎடு
 உறுபொரு உஅந

உறுப்ப உஅந
 உறுப்பொத் நகக
 உறுவதுளி நநாந
 உறைசிறி உருடு
 உற்றநோய்நீ நகக
 உற்றநோய்நோ கூஉ
 உற்றவன் நருஉ
 உற்றானளவு நருக
 உளக்கமுடை நாஅச
 உளடலிற்றோற் சஅக
 உளடலிற்றோன் சஅரு
 உளடலினுண் சஎக
 உளடலுணங் சஅய
 உளடனுணர்தல் சநாஅ
 உளடற்கட் சஎக
 உளடிப்பெ சஅஎ
 உளடியவ சஎஅ
 உளடியிருந் சஅக
 உளடுகமன் சஅஎ
 உளடுதல் சஅஎ
 உளனுடை நஎந
 உளதுயடுமன் உகஅ
 உளரவர்கல் சஉஉ
 உளருணிநீர் எரு
 உளழிபெய நகரு
 உளழிற்பெ நாசஉ
 உளழையு உநந
 உளொருரா உசக
 உளனைக்கு நஎந
 எச்சமென் நஎய
 எட்பகவ நஉக
 எண்ணேர்ந் நநஎ
 எண்ணித்து நாஎக
 எண்ணிய உருய

(௭)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

எண்ணியா.....நா அள
 எண்ணென்ப.....நாசு அ
 என்பதத்தாலெ.....நகுகு
 என்பதத்தானு.....உளா
 எண்பொருள.....நாகுய
 எதிரதாக்கா.....நகுக
 எந்நன்றி.....சுக
 எப்பொருளு.....உசுக
 எப்பொருளெ.....நாகுய
 எப்பொருளாயா.....நாகு
 எய்தற்கரி.....நாஅரு
 எரியாந்சு.....நகுக
 எல்லாப்பொ.....உஅய
 எல்லார்க்குந.....சுக
 எல்லார்க்குமெ.....உஉய
 எல்லாவிளக்.....நாகு
 எல்லைக்கணி.....நாகு
 எவ்வதுறை.....நாகுய
 எழுதுங்கா.....சுக
 எழுபிறப்பு.....உரு
 எழுமையெ.....சுய
 எள்தென.....நகுக
 எள்ளாத.....நாஅ
 எள்ளாமை.....நா
 எள்ளினிளி.....சுக
 எற்றிற்கு.....நகுக
 ஏற்றென.....உசுக
 எனைத்தானு.....நாரு
 எனைத்தானுமெ.....நாயு
 எனைத்திட்.....உரு
 எனைத்துங்.....நாரு
 எனைத்துணை.....நகுக
 எனைத்துறி.....சுக
 எனைத்தொ.....சுக

எனைப்புகை.....எஉ
 எனைமாட்சி.....உஅக
 எனைவகை.....நாகுரு
 என்பிலதனை.....நய
 என்றமொ.....உசுரு
 என்னேமுன்.....உஅக
 ஏதம்பெருந்.....நய
 எதிலாரா.....நகாயு
 ஏதிலார்து.....சுக
 எதிலார்போ.....சுக
 ஏந்தியகொ.....நகுக
 ஏழுற்றவ.....நகுக
 ஏரினுநன்.....நகுக
 ஏரினுமாஅ.....எ
 ஏவவுஞ்செ.....நகாயு
 ஐந்தவித்தா.....யு
 ஐயத்தினிங்.....நகுக
 ஐயப்படா.....உசுக
 ஐயுணர்வெ.....நகுக
 ஒட்டார்.....நகுக
 ஒண்ணுதற்.....சுக
 ஒண்பொரு.....உஅரு
 ஒத்ததறிவா.....சுக
 ஒப்புரவினா.....சுக
 ஒருதலையா.....சுக
 ஒருநாளெ.....சுக
 ஒருபொழுது.....நகுக
 ஒருமைக்க.....நகுக
 ஒருமைச்.....நகாயு
 ஒருமைமக.....நகாயு
 ஒருமையுளா.....சுக
 ஒலித்தக்கா.....உஅக
 ஒல்லுங்கரு.....நகுக
 ஒல்லும்கை.....நகுக

(அ)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

ஒவ்வும்வாயெ.....உருந
 ஒவ்வதறிவ.....நாஎக
 ஒழுக்கத்தினெ.....நிய
 ஒழுக்கத்தினெ.....நிய
 ஒழுக்கத்திக
 ஒழுக்கமுடைமைசக
 ஒழுக்கமுடைய.....ருக
 ஒழுக்கமும்.....ருநரு
 ஒழுக்கம்விசக
 ஒழுக்காரு.....ருஅ
 ஒளியாரீமு.....உகஅ
 ஒளியொருவ.....ருக
 ஒறுத்தாரா.....ருக
 ஒறுத்தாரீருக
 ஒறுத்தாற்.....உராயஅ
 ஒற்றினுலொ.....உஉய
 ஒற்றுமு.....உராயக
 ஒற்றொற்றி.....உஉஉ
 ஒற்றொற்று.....உஉஉ
 ஒன்றாகநல்.....ராயக
 ஒன்றமை.....ருஉஅ
 ஒன்றாலக.....அக
 ஒன்றனு.....சஎ
 ஒன்றெய்தி.....ருசரு
 ஒன்றூர்த்.....கரு
 ஒத்தல்வே.....உசரு
 ஒதியுணர்ந்.....ருராய
 ஒம்பினமை.....சஉக
 ஒர்த்துள்ள.....நாக
 ஒர்த்துகண்.....உரரு
 ஒடுவினிடேசருக
 கடலன்ன.....சராயக
 கடலோடா.....ரஅஅ
 கடனறிந்.....உருஅ

கடனென்ப.....ருகஉ
 கடாக்களி.....சா
 கடாஅவுரு.....உஉக
 கடிதோச்சி.....உராயக
 கடிந்தகடிந்.....உசஎ
 கடுஞ்சொல்உராயச
 கடுமொழியுந்உராயச
 கடைக்கொட்.....உசக
 கணெகொடிகஅ
 கண்களவுசாஉ
 கண்டதுமன்சஉஉ
 கண்டாங்கலுசருஉ
 கண்டாருயிருருகக
 கண்டிகேட்சாரு
 கண்ணிறைந்சஎ
 கண்ணிந்தணி.....உராயஎ
 கண்ணிற்றுனிசஎ
 கண்ணின்பச.....சருக
 கண்ணின்றுகசரு
 கண்ணுங்கொ.....சருஎ
 கண்ணுடைய.....நசக
 கண்ணுள்ளாசராயரு
 கண்ணுள்ளிந்.....சராயரு
 கண்ணெடுக.....சாச
 கண்ணோட்-த்.....உராயக
 கண்ணோட்-மி.....உராயஅ
 கண்ணோட்-மெஉராயக
 கதங்காத்துக்சஅ
 கதுமெனத்தாசருக
 கயலுண்கண்சசக
 கரத்தலுமாற்.....சஉக
 கரப்பவர்க்ருகஉ
 கரப்பிடும்பை.....ருஅஎ
 கரப்பிலாடுந்ருஅக

(க)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

கரப்பிலார் நுகு
 கரப்பினுங் சுகு
 கரவாதுவந் நுகு
 கருமஞ்சிதை உரையு
 கருமஞ்செய நுகு
 கருமணியிற் சுகு
 கருமத்தானு நுகு
 கருவியுங்கா உரு
 கலங்காதுக உரு
 கலந் துணர் சுகு
 கல்லாதமே நுகு
 கல்லாதவரிற் உரு
 கல்லாதவருந் நுகு
 கல்லாதானு நுகு
 கல்லார்ப்பி உரு
 கல்லாவொரு நுகு
 கல்லான் வெ நுகு
 கவறுங்கழக நுகு
 கழா அக்கால் நுகு
 களவினலாகி நுகு
 களவின் கட நுகு
 களவென்னு நுகு
 களித்தறியே நுகு
 களித்தானு நுகு
 களித்தொறு சுகு
 கள்வாரிக்கு நுகு
 கள் றுண்ணுப் நுகு
 கறுத்தின் னு நுகு
 கற்ககசுடற நுகு
 கற்றதனாலா நுகு
 கற்றறிந்தார் உரு
 கற்றருட்கற் உரு
 கற்றாழுந் உரு

கற்றிலனாயினு நுகு
 கற்றீண்டு நுகு
 கற்றுக்கண் உரு
 கனவினலுண் சுகு
 கனவினுமி நுகு
 காக்கபொரு சுகு
 காக்கைகர உரு
 காட்சிக்கெ நுகு
 காணச்சின நுகு
 காணாதற் நுகு
 காணிக்குவ சுகு
 காணுங்காற் சுகு
 காண்கமற் சுகு
 காதல்காத நுகு
 காதலரிற் சுகு
 காதலரிது சுகு
 காதலவரி சுகு
 காதன்மை நுகு
 காமக்கடன் சுகு
 காமக்கடு சுகு
 காமக்கடு சுகு
 காமக்கணிச் சுகு
 காமமுநாணு சுகு
 காமமுழந் சுகு
 காமமென் சுகு
 காமம்விடு சுகு
 காமம்வெகுளி நுகு
 காலங்கருதி நுகு
 காலத்தினுற் நுகு
 காலாழ்களரி நுகு
 காலைக்குச் சுகு
 காலையரும்பி சுகு
 கானமுயலெ உரு
 குடம்பை நுகு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
குடிசெய்வ.....கள்ள	கூற்றுடன்று.....உயி
குடிசெய்வா.....கள்ள	கெடல்வே.....கருக
குடிதழீஇஉள்ள	கெடாஅவழி.....காட
குடிபுறங்காத்.....உள்ள	கெடுங்கா.....உகவு
குடிப்பிறந்த.....கருச	கெடுப்பதா.....எ
குடிப்பிறந்-கு.....காக	கெடுவல்யா.....சுந
குடிப்பிறந்-த.....உகவு	கெடுவார்க.....சசு
குடிமடிந்து.....உயி	கெட்டார்த்.....சுஎச
குடியான்மை.....உகவு	கேடறியா.....உள்ள
குடியென்னுங்.....உயி	கேடிவ்வி.....நாடுக
குணநலஞ்.....கருக	கேடும்பெ.....சுந
குணநாடி.....காட	கேட்டார்ப்.....உசஉ
குணமென்னுங்.....யிஉ	கேட்டினு.....உகவு
குணனிலனுய்.....கஉஉ	கேட்பினுங்.....நாடுஅ
குணனுங்குடி.....உகவு	கேளிழுக்கங்.....காட
குலஞ்சுயிங்.....கஎச	கைமாறுவே.....எச
குழலினிதி.....உகவு	கையறியா.....கசஉ
குறிக்கொண்.....சாந	கைவேல்க.....உகவு
குறித்தது.....உகடு	கொக்கொக்.....நாடு
குறிப்பறிந்து.....உகஉ	கொடியார்ப்பி.....சுநக
குறிப்பிற-ரா.....உகடு	கொடியார்ப்பு.....சுடுச
குறிப்பிற-ர்.....உகச	கொடுத்தலு.....நாடுக
குற்றமில்லாய்.....கள்ள	கொடுத்தது.....கஉக
குற்றமேகாத்.....நாடு	கொடுப்பத.....நாடுக
குன்றன்னார்.....கருக	கொடுப்பதா.....நாடுஎ
குன்றின்னை.....நாடு	கொடும்பரு.....நாடுக
குன்றேறி.....உயி	கொடைய.....நாடுச
கூடியகாமம்.....சசுச	கொலைமே.....உகவு
கூத்தாட்ட.....நாடு	கொலையிற்.....உயி
கூழுங்குடியு.....உயி	கொலைவினை.....நாடுஅ
கூறாமைநோ.....உகச	கொல்லாந.....கருக
கூற்றங்குதி.....கடு	கொல்லாமை.....நாடுஎ
கூற்றத்தை.....கருக	கொல்லான்.....கக
கூற்றமோ.....கருக	கொளப்ப.....உகவு

(மக)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

கொளற்கரி.....உள்கு
 தொன்றன்.....சுத
 கோட்டுப்சஅந
 கோளில்.....ரு
 கொளவை.....சஉக
 சமஞ்செய்.....சச
 சலத்தாற்.....உசஅ
 சலம்பற்றி.....நருச
 சாதலினின்.....அய
 சாயலுநா.....சநக
 சார்புணர்ந்.....நாநஉ
 சால்பிற்குக்.....நகச
 சான்றவர்.....நகரு
 சிதைவிடத்.....உஉரு
 சிறப்பறி.....உஉந
 சிறப்புழி-ம்யந
 சிறப்புழி-ம்நயக
 சிறப்பொடுஅ
 சிறியாருணர்.....நகக
 சிறுகாப்பி.....உள்கு
 சிறுபடை.....நஅக
 சிறுமைந.....சருந
 சிறுமைபல.....நசரு
 சிறுமையுஞ்உஅஅ
 சிறுமையுணி.....நஅ
 சிறைகாக்கு.....உந
 சிறைநலநஅக
 சிறந்தினம்.....நாய
 சிறந்தின்ப.....கஉ
 சினத்தைப்.....நக
 சினமென்னுநக
 சீரிடங்காநாநக
 சீரினுஞ்சி.....நருக
 சீருடைச்செ.....நஉஉ

சீர்மைசிற.....கக
 சுடச்சுட.....கச
 சுவையொளி.....யஉ
 சுழலுமிசை.....உகக
 சுழன்றுமேர்.....நகக
 சுற்றத்தாற்.....நகக
 சூழாமற்றாநகக
 சூழ்ச்சிமுடிஉருஉ
 சூழ்வார்கண்நகஅ
 செப்பமுடை.....சஉ
 செப்பின்பு.....நஉக
 செயற்கரியசெயக
 செயற்கரியயாஉகஉ
 செயற்கையுஉசய
 செயற்பாலசெ.....நகச
 செயற்பாலதோயஎ
 செயிரிற்றலை.....கக
 செய்கபொஉஅச
 செய்தக்கநகக
 செய்தேமஞ்நகக
 செய்யாமநக
 செய்யாமைநயஉ
 செய்வானை.....நகக
 செய்வினைஉருக
 செருக்குஞ்நகஉ
 செருவந்தஉநயரு
 செல்லாமைசஉச
 செல்லாவிநஅ
 செல்லான்நஅக
 செல்லிடத்நஎ
 செல்வத்துட்நருரு
 செல்விருந்நந
 செவிகைப்பநசஎ
 செவிக்குணநருரு

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

செவிச்சொல்.....உசுக
 செவியிற்சுவை.....நாடு அ
 செவியுணர்நாடுசு
 செருஅச்செ.....சாநா
 செறிதொடி.....சுகாஅ
 செறிவறிந்சுகா
 செறுநறாநா அசு
 செறுவார்த்நடஉ
 செற்றவர்பி.....சுகாசு
 செற்றொணசாடு
 செற்றார்பி.....சுகாசு
 சென்றவிட.....நாடுசு
 சொலவல்உசுக
 சொல்லுக-லி.....எய்
 சொல்லுக-லை.....உசுக
 சொல்லுதல்உசுக
 சொல்லப்ப.....நகடு
 சொல்வணநாநா
 சொற்கோட்.....சாடு
 ஞாலங்கருதிநா அந
 தகுதியெனசஉ
 தக்காங்கு.....உநயஉ
 தக்காரின.....நா அ
 தக்கார்தக.....சுக
 தஞ்சந்தமசுகா
 தணந்தமை.....சாடு
 தண்ணந்துறைசுகாஅ
 தந்தைதகத்.....உஎ
 தந்தலம்.....நகக
 தந்தெஞ்சத்சசச
 தமராதித்.....உநக
 தம்பொருஉசு
 தமமிலிருந்.....சாநா
 தம்மிற்பெரி.....நாசுஎ

தம்மிற்றம்.....உஎ
 தலைப்பட்டார்.....நாஉஎ
 தலையினிழிந்.....நாடு
 தவஞ்செய்.....சுகா
 தவமறைந்.....சுகா
 தவமுந்தவ.....சுகா
 தவறிவரா.....சுகா
 தள்ளாவினை.....உஎசு
 தற்காத்துத்உந
 தனக்குவமை.....சுகா
 தனியேயிருந்.....சுகா
 தன்குற்றநீக்.....நாசுசு
 தன்றுணையின்.....நடரு
 தன்னுயிர்க்கின்.....நாயசு
 தன்னுயிர்தா.....சுகா
 தன்னுயிர்தீநாயஎ
 தன்னுன்பெரு.....அஅ
 தன்னெஞ்சறி.....நாசு
 தன்னைத்தான்-க்.....நாசு
 தன்னைத்தான்-த.....எந
 தன்னைபுணர்.....சுகா
 தாமின்புறு.....நாடுசு
 தாம்வீழ்-த.....சுகா
 தாம்வீழ்-மெ.....சாநா
 தாம்வேண்.....சஉ
 தார்தாங்கிஉஅஎ
 தாளாண்மையி.....உநக
 தாளாண்மையெ.....உநக
 தாளாற்றி.....எசு
 தானந்தவஅ
 திறனல்ல.....நா
 திறனறிந்.....உசஉ
 திறம்பொருசுய
 தினைத்துணைந.....சுய

(100)

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

திணைத்துணையா..... னாக
 திணைத்துணையு..... சைய
 திப்பாலதான்..... எட
 தியவைசெய்..... எட
 தியவைதிய..... எக
 தியளவன்நி..... கருய
 தியினுற்சுட்ட..... சஅ
 திவினையா..... எய
 துஞ்சினார்..... கசக
 துஞ்சங்காற்..... சசஅ
 துணைநலமா..... உசநு
 துப்பாரிக்கு..... ச
 துப்பினெவ..... சநய
 துப்புரவில்..... கஅச
 தும்முச்செறு..... சஅந
 துளியின்மை..... உராயக
 துறந்தா-தீ..... கூஉ
 துறந்தா-நீ..... யஅ
 துறந்தார்படி..... உஉக
 துறந்தார்பெரு..... ய
 துறந்தாரிற்..... ருஎ
 துறப்பார்..... ராசக
 துறைவன்..... சஉச
 துனியும்புல..... சஎக
 துன்பத்திற்..... சஎக
 துன்பமுறவ..... உருக
 துன்புறாஉ..... ருச
 துன்னுத்து..... சருக
 துன்னியார்..... சச
 தாங்காமை..... ராசச
 தாங்குக..... உருஉ
 தாய்மைது..... உருக
 தாழ்மையெ..... ராரு
 தெண்ணீரடு..... ருகய

தெய்வத்தா..... உருக
 தெய்வந்..... உரு
 தெரிதலுந்..... உருக
 தெரிந்தவி..... ராச
 தெரிந்துண..... சருஉ
 தெருளாதா..... அஎ
 தெளிவிலத..... ராரு
 தென்புலத்..... யஅ
 தேரான்பிற..... ராக
 தேரான்மெ..... ராகச
 தேவனைய..... ருக
 தேறற்க..... ராக
 தேறினுந்..... ருஉரு
 தொகச்செர..... உருஎ
 தொடங்கற்..... ராஅச
 தொடலைக்..... சராயஅ
 தொடநோக்..... சகக
 தொடப்புழு..... ராய
 தொடயொடு..... சருச
 தொடற்குடி..... சஉஎ
 தொடட்டணத்..... ராருய
 தொல்வர..... ருஅஉ
 தொழுதகை..... ராஅ
 தோன்றிற்..... அஉ
 நகவல்லர..... ருசஅ
 நகுதற்பொரு..... உருக
 நகையீகை..... ருருக
 நகையுமுவ..... ராஅ
 நகையுள்ளு..... ருசஎ
 நகைவகை..... ராச
 நகையுயார்..... சசஉ
 நச்சப்படா..... ருஎக
 நயிவின்றி..... ருச
 நட்பார்முறை..... ருச

(పక్ష)

சூறஸ்.

பக்கம், குறள்.

பக்கம்.

நட்டாரிக்கு உருடு
நட்டார்போ ஈரி எ
நட்பிற்குவீ உகூடு
நட்பிற்குது ஈரி
தண்பாற்று ஈரி
நத்தம்போற் அக
நயந்தவர்க் சுகூடு
நயந்தவர்கல் சுகூடு
நயனிலசொல் கூகூ
நயனிலென் கூஅ
நயனின்று ஈரி
நயனுடை எகூ
நயனெடு ஈரி
நயன்சாரா கூஅ
நலக்குரியா ருசு
நலத்தகை சுகூ
நலத்தின்க ஈரி
நலம்பேண் ஈரி
நல்குரவு ஈரி
நல்லவை ஈரி
நல்லான் ஈரி
நல்லாரிகட் ஈரி
நல்லாதென ஈரி
நல்லாதெனி எ
நல்லாதறு அரி
நல்லின்ணி ஈரி
நவிழேறு உகூடு
நற்பொரு ஈரி
நனவினா சுகூ
நனவினாலி சுகூ
நனவினா - க் சுகூ
நனவினாந் சுகூ
நனவினா-னா சுகூ
நனவென் சுகூ

நன்மையுந் னாகுக
நன்றிவா னுகுக
நன்றுகுமா னாயு
நன்றுகா னாகுக
நன்றும் னாள்ள
நன்றிக்கு னுக
நன்றிமறப் சுக
நன்றென் டுகுக
நன்றேதரி சுக
நன்னீனாவா னாகுக
நாங்காதல் சுக
நாச்செற்று னாகுக
நாடாது டுகுக
நாடென்ப டுகுக
நாடோறுநாடி னாயு
நாடோறுநாடு னாகுக
நாணகத்தி னுகுக
நாண்வே னுகுக
நாணும னாயு
நாணுலு னுகுக
நாணுமற னுகுக
நாணென சுகுக
நாணென் னுகுக
நாணுமி னாயு
நாநல டுகுக
நாளென னாகுக
நினைந்தியி சுகுக
நிலத்தியல் னாயு
நிலத்திற் னுகுக
நிலவனாநீ அக
நிலைமக்க டுகுக
நிலையஞ்சி னாயு
நிலையிற்றி சுகுக
நில்லாதவ னாகுக

சுறள்.

பக்கம். சுறள்.

பக்கம்.

நிழலீருமின்கஉஎ
 நிறைநீர்உகக
 நிறைநெஞ்ககக
 நிறைமொழிஉஉ
 நிறைபரிசாயக
 நிறைபுடைமைருச
 நிறைபுடையேசகக
 நினைத்திருந்சஅச
 நினைத்தொசருச
 நினைப்பவர்சசக
 நீங்காண்வெகுகஉய
 நீங்கிற்றெசாயச
 நீரின்றமைக
 நீருநிழல்சஅய
 நுணங்கியநருஅ
 நுண்ணியநாநகக
 நுண்ணியமெஉகக
 நுண்மாணுநருச
 நுணிக்கொம்நஅய
 நூலாருணால்உருள்
 நெஞ்சத்தார்சாயரு
 நெஞ்சிற்றுறகஎ
 நெடுங்கடஅ
 நெடுநீர்மஉஉஅ
 நெடும்புனநஅஎ
 நெய்யாடுசஉக
 நெருப்பினுநஅச
 நெருதலுள்நஉஉ
 நெருநற்றுச்சகக
 நோக்கிஞ-கிசாயஉ
 நோக்கிஞ-கெககஅ
 நோதலெவண்சஎக
 நோயெல்லாநாயச
 நோய்நாடிநருக

நோவற்ககஉரு
 நோனாவுடம்சாயஎ
 பகச்சொல்சகக
 பகல்கருதிநாயக
 பகல்வெல்நஅஉ
 பகுத்துண்நாயரு
 பகைநட்பாக்கஉச
 பகைநட்பாங்நகக
 பகைபாவம்ருக
 பகைமைபுஉகக
 பகையகத்துச்உஎக
 பகையகத்துப்உஎஉ
 பகையெல்கஉக
 பசக்கமற்சகஅ
 பசந்தாளிசகஅ
 பசப்பெனசகஅ
 படலாற்றுசகக
 படியுடைஉஉஅ
 படுபயன்கக
 படைகுடிநசக
 படைகொண்அக
 பணியுமாடுககக
 பணிவுடையகஎ
 பணைநீங்கிப்சருச
 பண்டறியேககஅ
 பண்ணெண்உநாயக
 பண்பிலான்ககஅ
 பண்புடைககஎ
 பதிமருணிசருஉ
 பயனிலபல்சஅ
 பயனில்சொற்சக
 பயன்மாமுள்எரு
 பயன்நூக்காகக
 பயன்நூக்கிககஅ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பரிந்தவர்நல்	சருஅ	பிணியின்மை.....	உஎசு
பரிந்தோம்பிக்	சக	பிணையேர்.....	சா
பரிந்தோம்பிப்	கச	பிரித்தலும்	உருஅ
பரியதுகூர்.....	உஉசு	பிரிவுரைக்	சஉசு
பரியினுமா.....	நாசய	பிறைழ்த் துணர்	நாருள
பருகுவார்	நாஉ	பிறப்பென்னு	நாநக
பருவத்தோ.....	நாஅஉ	பிறப்பொக்	நாநக
பருவரலும்	சசக	பிறர்க்கின்	நாபச
பலகுடைநீ	நாஅய	பிறர்நாணத்	நஎசு
பலசொல்ல	உசச	பிறர்பழியு	நஎந
பலநல்லகற்	நாநசு	பிறவிப்பெ	சு
பல்குழுவு	உஎரு	பிறன்பழி	சுசு
பல்லவைக	உஎந	பிறன்பொரு	ருஉ
பல்லார்பதை	நாசுசு	பிறன்மனை	ருச
பல்லார்முனி	சுஅ	பீலிபெய்	நாஅய
பழகியசெல்	நசசு	புகழின்முற்	நாருள
பழகியநட்	நா	புகழ்ந்தவை	உநசு
பழமையெ	உகக	புகழ்பட	அஉ
பழிமலைநீ	உசஎ	புகழ்புரிந்	உச
பழியஞ்சி	யக	புக்கிலமை	நாஉந
பழுதெண்	உசய	புணர்ச்சிபழ	உகசு
பழையமெ	உசுந	புத்தேளுல	எசு
பற்றற்றகண்ணு	நாசுஅ	புரந்தார்கண்	உகக
பற்றற்றகண்ணே	நாஉஎ	புலத்தலிற்	சஅரு
பற்றற்றே	சுஎ	புலப்பலென	சசுஉ
பற்றிவிடா	நாஉஎ	புலப்பேன்	சசுரு
பற்றுதபற்	நாஉஎ	புல்ல்வையுட்	உஎய
பற்றுள்ள	நாசுரு	புல்லாதுரா	சஎஎ
பனியகும்பி	சருய	புல்லிக்கிடந்	சுநஎ
பன்மாயக்கள்	சசுஉ	புல்லிவிடா	சஅரு
பாடுபெறு	சருச	புறங்குன்றி	சுஅ
பாத்தூண்	எசு	புறங்குறிப்	சுரு
பாலொடு	சாநக	புறத்துறுப்	நக
பிணிக்குமருந்	சாரு	புறத்துய்	நசு

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

புன்கண்ணை சசுசு
 பெண்ணிய ச அயி
 பெண்ணிற் உஉ
 பெண்ணினுற் சசுசு
 பெண்ணேவல் நகசு
 பெயக்கண்ணி உளயசு
 பெயலாற்றா சகசு
 பெரிதாற்றி சசுஅ
 பெரிதினிது நளயஉ
 பெரியாரை நகய
 பெருக்கத்து நகசு
 பெருங்கொடை உள
 பெருமைக்கு நகஉ
 பெருமைபெ நகஉ
 பெருமையு நகய
 பெரும்பொரு உளச
 பெறுமையஞ் சள
 பெறினென் சசுசு
 பெறுமவற் உரு
 பெற்றாற் உச
 பேணுதுபெட்டா சகசு
 பேணுதுபெட்ட சள
 பேணுதுபெண் நகசு
 பேதைபெருங் நளசு
 பேதைப்ப நகசு
 பேதைமையு நகசு
 பேதைமையெ நகசு
 பேதைமையொ நள
 பேராண்மை உளஅசு
 பொச்சாப்பார் உளஉ
 பொச்சாப்புக் உளஉ
 பொதுநலத் நகசு
 பொதுநோக் உள
 பொய்ப்படுமொன் நளயசு

பொய்மையு நசு
 பொய்யாமைபொ நசு
 பொய்யாமைய நள
 பொருடார்ந் எய
 பொருட்பெண்டி நகஅ
 பொருட்பொரு நகஅ
 பொருணீங் அசு
 பொருண்மா சருஉ
 பொருள்கருவி உருக
 பொருள்கெடுத்த நசுள
 பொருளல்லவரை உஅசு
 பொருளல்லவற் நளஅ
 பொருளற்றார் அள
 பொருளாட்சி அசு
 பொருளானு நகசு
 பொருளென் உஅஉ
 பொள்ளென் நளஅசு
 பொறியின் உகசு
 பொறிவாயி ச
 பொறுத்தலிற் நள
 பொறுதையொ உளச
 போற்றினரி உகசு
 மகன்றந்தை உஅ
 மக்கண்மெய் உசு
 மக்களேபோல் நகஉ
 மங்கலமென்பு உசு
 மடலூர்தல் சளயஅ
 மடிமடிக்க உள
 மடிமைகுடிமை உகசு
 மடியிலாமன் உகய
 மடியுளாண் உகஉ
 மடியைமடியா உள
 மறித்தவா உகரு
 மணிநீருமண் உளஅ

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

மணியிற்றிக.....சகாஎ
 மண்ணேழைய.....உராயஎ
 மதிநுட்ப...உகக
 மதியுமடந்தை...சாருக
 மயிர்நீப்பி...கருஅ
 மருந்தாகிந்.....எரு
 மருந்தென.....கசஅ
 மருந்தோமற்.....கருஅ
 மருவுசமாசற்.....உகக
 மலரன்னகண்.....சாயஉ
 மலரன்னகண்ணாள்.....சஉக
 மலரினுமெல்...சஎஉ
 மலர்காணின்...சாய
 மலர்மிசை.....க
 மழித்தலுந்.....கக
 மறத்தல்வெ.....நஅ
 மறந்தும்பி.....எக
 மறப்பினு.....சக
 மறப்பினெவ.....சசச
 மறமானமா.....உஅஎ
 மறவற்கமா...சய
 மறைந்தவை.....உஉக
 மறைபெற.....சரு
 மறைப்பேன்மற்...சகய
 மறைப்பேன்மண்...சஉஅ
 மற்றியானெ...சசச
 மற்றுந்தொடர்.....நஉக
 மனத்ததுமா.....கஅ
 மனத்தாளு.....நஎக
 மனத்தினமை...நாஎ
 மனத்துக்கண்.....யச
 மனத்துளது.....நஎக
 மனத்தொழி...நரு
 மனநலத்தி.....நஎக

மனநலநன் கு.....நஎக
 மனநலமன்.....நஎஉ
 மனந்தூயார்...நஎஉ
 மனந்தூய்...நஎஉ
 மனமாளுவு...கஉஅ
 மலைத்தக்க.....உக
 மனைமாட்சி.....உஉ
 மனையாளை.....கரு
 மனைவினை.....ககச
 மன்னர்க்கு.....உராய
 மன்னர்வினை.....சுய
 மன்னுயிரொல்.....சகக
 மன்னுயிரோ.....அக
 மாதர்முகம்.....சாருஉ
 மலைநோய்.....சருக
 மாலையோவுல்.....சசக
 மாறுபாடல்.....கருய
 மிகச்செய்.....நாஅ
 மிகன்மேவு.....நாயஅ
 மிகினுங்குறை.....கசஅ
 மிகுதியான்.....ருஎ
 முகத்தான.....கக
 முகத்தினினி.....நாசு
 முகத்தின்மு.....உகரு
 முகநகநட்ப.....உகச
 முகநோக்கி.....உகக
 முகைமொக்.....சகஅ
 முடிவுமிடை.....உருச
 முதலிலார்க்.....நகக
 முயக்கிடை...சருரு
 முயங்கிய...சருரு
 முயற்சிகிரு.....உகஉ
 முகன்சேர்ந்...நஅக
 முறிமேனி.....சாய

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

முறைகோழி.....உறையக
முறைசெய்.....நாசுக
முறைப்படி.....உசய
முற்றற்றி.....உஅய
முற்றியமுற்.....உஅய
முனைமுசத்.....உஅய
முன்னுறக்கா.....உநாந
மேலிருந்து.....நகைய
மேற்பிறந்தா.....நாருச
மைப்பலொரு.....நாநயக
மோப்பக்கு.....நாரு
யாகாவாரா.....சுள
யாங்கண்ணி.....சுஉய
யாண்டுச்செ.....நகக
யாதனினியா.....நஉச
யாதானுநா.....நாருய
யாமுமுளே.....சசந
யாமெய்யா.....நாந
யாரிணங்கா.....சுஅஉ
யானெனதெ.....நாஉச
யானேக்கு.....சாநஉ
வகுத்தான்.....நாசய
வகைமாண்.....நகஉ
வகையறச்.....நாந
வகையறிந்துத்.....நாஉச
வகையறிந்துவ.....உளக
வகையிலாவ.....அந
வகையென்ப.....அஉ
வகையொழி.....அந
வஞ்சமனத்தா.....காரு
வருகமற்கொ.....சகாரு
வருமுன்னர்.....நாசுச
வருவிருந்து.....நாஉ
வரைவிலாமா.....நசய

வலியாரிக்கு.....நாநயக
வலியாரிமுற்.....அஅ
வலியினினை.....கக
வழங்குவ.....நாருச
வழிநோக்.....நக
வழுத்தினாடு.....சுஅந
வறியாரிக்கு.....எ
வன்கண்கு.....உநாஅ
வாணிகஞ்செய்.....சாரு
வாய்மைபெ.....நாந
வாராக்காற்.....சுநச
வாரிபெருக்.....நாரு
வாழ்தலுயிர்.....சாநயச
வாழ்வாரிக்கு.....சகக
வாளற்றுப்.....சகந
வாளொடென்.....உளஉ
வாள்போல்.....நாஉ
வாணினுல.....சு
வானுயரிதோ.....கக
வானேக்கி.....உநாசு
விசம்பிற்று.....அ
விடாஅது.....சசாரு
விடிமாற்ற.....உருக
விண்ணினின்று.....எ
வித்துமிடல்.....நக
வியவற்கு.....நாரு
விருந்துபுற.....நக
விரூப்பராச்.....நாசுஅ
வினாந்து.....உசச
விலங்கொடு.....நாரு
வில்லேருழ.....நக
விழித்தகண்.....உகய
விழுப்புண்ப.....உகய
விழுப்பேற்.....நாஅ

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

விழைததைகா
 விழைபார்காஉ
 விளக்கற்றசுறள்
 விளிந்தாரின்சுறள்
 விளிபுமென்சுறள்
 வினைகலந்துசுறள்
 வினைக்கண்வினைக்உறள்
 வினைக்கண்வினையுசுறள்
 வினைக்குறிசுறள்
 வினைசெய்உறள்
 வினைத்திட்உறள்
 வினைபகைஉறள்
 வினையான்உறள்
 வினைவலியுசுறள்
 விழப்படுவாசுறள்
 விழுநர்விழசுறள்
 விழுமிருவர்சுறள்
 விழநாள்பசுறள்
 விழ்வாரினிசுறள்

விறெய்திஉறள்
 வெண்மைகாஉ
 வெருவந்தஉறள்
 வெள்ளத்தனையும்உறள்
 வெள்ளத்தனையவிஉறள்
 வேட்டசுறள்
 வேட்பத்தாஉறள்
 வேட்பனஉறள்
 வேண்டற்கசுறள்
 வேண்டற்கசுறள்
 வேண்டாகாஉ
 வேண்டியசுறள்
 வேண்டினுசுறள்
 வேண்டிங்காஉ
 வேண்டிதல்சுறள்
 வேலன்றுஉறள்
 வேலொடுஉறள்
 வைத்தான்சுறள்
 வையத்துள்உறள்

